

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X₃ΛT_EX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several ΛT_EX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma.

See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	22
तृतीयः प्रश्नः	36
चतुर्थः प्रश्नः	53
पञ्चमः प्रश्नः	71
षष्ठमः प्रश्नः	88
सप्तमः प्रश्नः	108
अष्टमः प्रश्नः	126
अष्टकम् २	137
प्रथमः प्रश्नः	137
द्वितीयः प्रश्नः	153
तृतीयः प्रश्नः	173
चतुर्थः प्रश्नः	187
पञ्चमः प्रश्नः	208
षष्ठमः प्रश्नः	222
सप्तमः प्रश्नः	250
अष्टमः प्रश्नः	269
अष्टकम् ३	293
प्रथमः प्रश्नः	293
द्वितीयः प्रश्नः	312
तृतीयः प्रश्नः	335
चतुर्थः प्रश्नः	356
पञ्चमः प्रश्नः	361
षष्ठमः प्रश्नः	370
सप्तमः प्रश्नः	384
अष्टमः प्रश्नः	419
नवमः प्रश्नः	446
तैत्तिरीय आरण्यकम्	473
प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	473

द्वितीयः प्रश्नः	508
तृतीयः प्रश्नः	523
चतुर्थः प्रश्नः	537
पञ्चमः प्रश्नः	562
षष्ठः प्रश्नः	592
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	606
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	612
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	617
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	622

कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	659
प्रथमः प्रश्नः	659
द्वितीयः प्रश्नः	672
तृतीयः प्रश्नः	687

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। रुयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशोचिषा। स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। सञ्जग्मानौ दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। वाचं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुः स्थ आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये धत्तम्। प्राणः स्थः प्राणं मे धत्तम्। प्राणं यज्ञाय धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं

य॒ज्ञाय॑ ध॒त्तम्। श्रो॒त्रं य॒ज्ञप॑तये ध॒त्तम्। तौ दे॒वौ शु॒क्राम॑न्थिनौ।
क॒ल्पय॑तं दै॒वीर्वि॒शः। क॒ल्पय॑तं मा॒नुषीः॥४॥

इष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ ध॒त्तम्। प्रा॒णान्प॒शुषु॑। प्र॒जां मयि॑ च॒
यज॑माने च। निर॑स्तुः शण्डः। निर॑स्तो म॒र्कः। अप॑नुत्तौ
शण्डा॑म॒र्कौ स॒हामु॑ना। शु॒क्रस्य॑ स॒मिद॑सि। म॒न्थिनः॑
स॒मिद॑सि। स प्र॑थ॒मः सङ्कृ॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। स प्र॑थ॒मो मि॒त्रो
वरु॑णो अ॒ग्निः। स प्र॑थ॒मो बृ॒हस्प॑तिश्चि॒कित्वा॑न्। तस्मा॒
इन्द्रा॑य सु॒तमा जु॑होमि॥५॥

न्युन्वपान* सन्धत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निद्वे च॥ (ब्रह्मं क्षत्रं तदिषमूर्जं रयिं पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुः श्रोत्रं मनुस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके वाचं तां मे पशून्सन्धत्तं तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे)॥ [१]

कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमा॑दधीत। ए॒तद्वा अ॒ग्नेर्नक्ष॑त्रम्। यत्कृ॒त्तिकाः॑।
स्वा॒यामे॑वैनं दे॒वता॑यामा॒धाय॑। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी भ॑वति। मुखं॒ वा
ए॒तन्नक्ष॑त्राणाम्। यत्कृ॒त्तिकाः॑। यः कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमा॑ध॒त्ते। मुख्यं
ए॒व भ॑वति। अथो॒ खलु॑॥६॥

अ॒ग्नि॒नक्ष॑त्रमित्य॒पचा॑यन्ति। गृ॒हान् ह॒ दाहु॑को भवति।
प्र॒जाप॑ती रोहि॒ण्याम॒ग्निम॑सृजत। तं दे॒वा रो॑हि॒ण्यामा॑दधत।
ततो॒ वै ते सर्वा॑न्त्रो॒हान॑रोहन्। तद्रो॑हि॒ण्यै रो॑हि॒णित्व॑म्। यो
रो॑हि॒ण्याम॒ग्निमा॑ध॒त्ते। ऋ॒ध्नोत्ये॒व। सर्वा॑न्त्रो॒हात्रो॑हति। दे॒वा वै
भ॒द्राः स॒न्तोऽग्नि॑माधि॒त्सन्त॥७॥

तेषा॒मना॑हितोऽ॒ग्निरासी॑त्। अथै॒भ्यो वा॒मं व॒स्वपा॑क्रामत्।
ते पु॒नर्व॑स्वो॒राद॑धत। ततो॒ वै तान् वा॒मं व॒सूपा॑वर्तत। यः

पुराऽभद्रः सन्पार्ष्णीयान्थस्यात्। स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत।
 पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते। भद्रो भवति। यः
 कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्युरिति। स पूर्वयोः
 फल्गुन्योरग्निमादधीत॥८॥

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम्। यत्पूर्वं फल्गुनी। अर्यमेति
 तमाहुर्व्यो ददाति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यः
 कामयेत भगी स्यामिति। स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत।
 भगस्य वा एतन्नक्षत्रम्। यदुत्तरे फल्गुनी। भग्येव भवति।
 कालकञ्जा वै नामासुरा आसन्॥९॥

ते सुवर्गायं लोकायाग्निमचिन्वत। पुरुष इष्टकामुपादधात्-
 पुरुष इष्टकाम्। स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्त।
 एषा मे चित्रा नामेति। ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन्। स
 इन्द्र इष्टकामावृहत्। तेऽवाकीर्यन्त। येऽवाकीर्यन्त। त
 ऊर्णवभयोऽभवन्। द्वावुदपतताम्॥१०॥

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्। यो भ्रातृव्यवान्थस्यात्।
 स चित्रायामग्निमादधीत। अवकीर्येव भ्रातृव्यान्। ओजो
 बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते। वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत।
 वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी
 भवति। मुखं वा एतदृतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्तोऽग्निमाधत्ते। मुख्य एव भवति।
 अथो योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्य आदधीत।

ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी भवति। शरदि वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य। यत्पूर्वं फल्गुनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु। यदैवैनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वाधिस्सन्तु फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतानां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षट्॥ [२]

उद्धन्ति। यदेवास्यां अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्। रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे। ऊषां निवपति। पुष्टिर्वा एषा प्रजननम्। यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञान एव। संज्ञानं ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषां अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव यज्ञिये-ऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स

पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत्।
तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवाव रुन्धे। ऊर्जं वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका
उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अव रुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रः
ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा अ-
सृजत। तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राप्तिनत्। ततो
वै तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भारो भवति। नास्य
गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन प्रजा-
पतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति। स
वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध आर्च्छत्। तस्या
उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्। यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्भूम्यै
भूमित्वम्। तां दिशोऽनु वातः समवहत्। ताः
शर्कराभिरदृहत्। शं वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां
शर्करत्वम्। यद्वराहविहतः सम्भारो भवति। अस्यामेवा-

छम्बद्धारमग्निमाधत्ते। शर्करा भवन्ति धृत्यै॥२०॥

अथो शन्त्वाय। सरैता अग्निराधेय इत्याहुः। आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः समभवत्। तस्य रेतः पराऽपतत्। तद्धिरण्यमभवत्। यद्धिरण्यमुपास्यति। सरैतसमेवाग्निमाधत्ते। पुरुष इन्वै स्वाद्रेतसो बीभत्सत इत्याहुः॥२१॥

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै। अति प्रयच्छति। आर्तिमेवाति प्रयच्छति। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्। यदाश्वत्थः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्। तदेवाव रुन्धे॥२२॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त। तत उदुम्बर उदतिष्ठत्। ऊर्वा उदुम्बरः। यदौदुम्बरः सम्भारो भवति। ऊर्जमेवाव रुन्धे। तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्। तं गायत्र्याऽहरत्। तस्य पर्णमच्छिद्यत। तत्पर्णोऽभवत्। तत्पर्णस्य पर्णत्वम्॥२३॥

यस्य पर्णमयः सम्भारो भवति। सोमपीथमेवाव रुन्धे। देवा वै ब्रह्मन्नावदन्त। तत्पर्ण उपाशृणोत्। सुश्रवा वै नाम। यत्पर्णमयः सम्भारो भवति। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। प्रजापतिरग्निमसृजत। सोऽबिभेत्प्र मा धक्ष्यतीति। तं शम्याऽशमयत्॥२४॥

तच्छुम्यै शमित्वम्। यच्छमीमयः सम्भारो भवति। शान्त्या

अप्रदाहाय। अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा और्च्छत्।
यद्वैकङ्कतः सम्भारो भवति। भा एवाव रुन्धे। सहृदयो-
ऽग्निराधेय इत्याहुः। मरुतोऽद्विरग्निर्मतमयन्। तस्य तान्तस्य
हृदयमाच्छिन्दन्। साऽशनिर्भवत्। यदशनिहतस्य वृक्षस्य
सम्भारो भवति। सहृदयमेवाग्निमा धत्ते॥२५॥

ऊपां अभवन्नभवद्वल्मीकौऽश्राप्त्युदप्रथयद्वत्यै वीमथ्सत् इत्याहु रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्दुः शोणिं च॥——[३]

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरादेवैनमवरुद्धा धत्ते। यद्द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत।
परिमितमव रुन्धीत। चक्षुर्निमित्त आदधीत। इयद्द्वादश
विक्रामा(३) इति। परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धे। अनृतं
वै वाचा वदति। अनृतं मनसा ध्यायति॥२६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याहु। अदर्शमिति।
तत्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते।
तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे
वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रात्रिः॥२७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।
पशून्नेवाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके प्रजा-
पतिः प्रजा असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। अथो
भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साऽशृणोत्। असुरा
अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र आदधत्।

अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्। साऽब्रवीत्।
प्रतीच्येषां॑ श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परा भविष्यन्तीति॥२९॥

यस्यैवमग्निराधीयते॑। प्रतीच्यस्य श्रीरिति। भद्रो
भूत्वा पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत्
इति। तदगच्छत्। तेऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ
गार्हपत्यम्। अथाऽऽहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥३०॥

प्राच्येषां॑ श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा सुवर्गं लोकमेष्यन्ति।
प्रजां तु न वैथ्स्यन्त इति। यस्यैवमग्निराधीयते॑। प्राच्यस्य
श्रीरिति। भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमिति। प्रजां तु न विन्दते।
साऽब्रवीदिडा मनुम्। तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि। यथा
प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥३१॥

प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि। अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति।
गार्हपत्यमग्र आदधात्। गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः
प्रजायन्ते। गार्हपत्येनैवास्मै॑ प्रजां पशून्प्राजंनयत्।
अथान्वाहार्यपचनम्। तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः। अस्मिन्नेव
तेन॑ लोके प्रत्यतिष्ठत्। अथाऽऽहवनीयम्। तेनैव सुवर्गं
लोकमभ्यजयत्॥३२॥

यस्यैवमग्निराधीयते॑। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते।
प्रत्यस्मिँल्लोके तिष्ठति। अभि सुवर्गं लोकं जयति। यस्य
वा अयथादेवतमग्निराधीयते॑। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यस्य यथादेवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते।

वसीयान्भवति॥३३॥

भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां व्रतपते व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात्। आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्। वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपते व्रतेनादधामीति राज्ञः। इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते व्रतेनादधामीति राजन्यस्य। मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामीति वैश्यस्य। ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति रथकारस्य। यथादेवतमग्निरधीयते। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति॥३४॥

ध्यायति वै रात्रिश्चरुं रुन्धे भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नव च॥—————[४]

प्रजापतिर्वाचः सत्यमपश्यत्। तेनाग्निमाधत्त। तेन वै स आर्ध्नीत्। भूर्भुवः सुवरित्याह। एतद्वै वाचः सत्यम्। य एतेनाग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। अथो सत्यप्राशूरेव भवति। अथो य एवं विद्वानभिचरति। स्तृणुत एवैनम्॥३५॥

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। भुव इत्याह। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। सुवरित्याह। सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठति। त्रिभिरक्षरैर्गार्हपत्यमा दधाति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। सर्वैः पञ्चभिराहवनीयम्॥३६॥

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग एवास्मै लोके वाचः सत्यं सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमा

दधाति। पञ्चभि॑राहव॒नीयम्॑। अष्टौ॑ सम्प॑द्यन्ते। अष्टाक्ष॑रा
गाय॒त्री। गा॒य॒त्रौऽग्निः॑। यावा॑ने॒वाग्निः॑। तमाध॑त्ते॥ ३७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृष्टाः परा॑चीरायन्।
ताभ्यो॑ ज्योति॑रुद॑गृह्णात्। तं ज्योतिः॑ पश्य॑न्तीः प्र॒जा अ॑भि
स॒माव॑र्तन्त। उ॒परी॑वाग्निमुद॑गृह्णीयादुद्धरन्। ज्योति॑रे॒व पश्य॑न्तीः
प्र॒जा यज॑मानम॒भि स॒माव॑र्तन्ते। प्र॒जाप॑तेरक्ष्य॑श्वयत्। तत्परा॑-
ऽपतत्। तदश्वो॑ऽभवत्। तदश्व॑स्याश्व॒त्वम्॥ ३८॥

ए॒ष वै प्र॒जाप॑तिः। यद॒ग्निः। प्रा॒जाप॑त्योऽश्वः॑। यदश्व॑
पुर॒स्ता॒न्नय॑ति। स्वमे॒व चक्षुः॑ पश्य॑न्प्र॒जाप॑तिरनू॑देति।
व॒ज्री वा ए॒षः। यदश्वः॑। यदश्व॑ पुर॒स्ता॒न्नय॑ति। जा॒ताने॒व
भ्रातृ॑व्यान्प्रणु॑दते। पुन॒रा वर्त॑यति॥ ३९॥

ज॒निष्य॑माणाने॒व प्रति॑नुदते। न्या॑हव॒नीयो गार्ह॑पत्य-
मका॑मयत। निगा॑र्हपत्य आहव॒नीयम्॑। तौ वि॒भाजं
नाश॑क्रोत्। सोऽश्वः॑ पूर्॒ववाङ्मु॑त्वा। प्राश्चं॑ पूर्॒वमुद॑वहत्।
तत्पूर्॑ववाहः पूर्॒ववा॒द्वम्। यदश्व॑ पुर॒स्ता॒न्नय॑ति। विभ॑क्ति-
रे॒वैन॑योः सा। अथो॒ नाना॑वीर्यावे॒वैनौ॑ कुरुते॥ ४०॥

यदु॒पर्यु॑परि॒ शिरो॑ हरे॑त्। प्रा॒णान् वि॒च्छिन्द्या॑त्। अधो॑ऽधुः
शिरो॑ हरति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। इय॒त्यग्रे॑ हरति।
अथे॒यत्य॑थेय॑ति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेवैनं॑ लो॒केषु॑
प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते। प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सोऽ॒बिभे॑त्प्र मां

धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य त्रेधा महिमानं व्यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय।
यत्रेधाऽग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तद्व्यूहति। शान्त्या
अप्रदाहाय। पुनरा वर्तयति। महिमानमेवास्य सन्दधाति।
पशुर्वा एषः। यदश्वः। एष रुद्रः॥४२॥

यदग्निः। यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात्। रुद्राय
पशूनपिदध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नाक्रमयेत्।
अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। पार्श्वत आक्रमयेत्।
यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा अभ्यववर्तेरन्। अवरुद्धा अस्य
पशवो भवन्ति। न रुद्रायापिदधाति॥४३॥

त्रीणि हवींषि निर्वपति। विराज एव विक्रान्तं
यजमानोऽनु विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये
पावकाय। अग्नये शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति।
पुनात्येवैनम्। यदग्नये पावकाय। पूत एवास्मिन्नुन्नाद्यं दधाति।
यदग्नये शुचये। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति॥४४॥

एतमाहुर्वनीयं धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति कुरुत इति रुद्रो दधाति यदग्नये शुचये एकं च॥_____ [५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। अग्नौ
वामं वसु सं न्यदधत्। इदमु नो भविष्यति। यदि नो
जेष्यन्तीति। तदग्निर्नोत्सहमशक्रोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्।
पशुषु तृतीयम्। अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम्॥४५॥

तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तेऽग्नये पवमानाय

पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः।
यदेव पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत। तैऽग्नये पावकाय। आपो
वा अग्निः पावकः। यदेवाप्स्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत॥४६॥

तैऽग्नये शुचये। असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः।
यदेवाऽऽदित्य आसीत्। तत्तेनावारुन्धत। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। तनुवो वावैता अग्न्याधेयस्य। आग्नेयो वा अष्टा-
कपालोऽग्न्याधेयमिति। यत्तं निर्वपेत्। नैतानि। यथाऽऽत्मा
स्यात्॥४७॥

नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्।
यथाऽङ्गानि स्युः। नाऽऽत्मा। तादृगेव तत्। उभयानि सह
निरुप्याणि। यज्ञस्य सात्मत्वाय। उभयं वा एतस्येन्द्रियं
वीर्यमाप्यते॥४८॥

योऽग्निमाधत्ते। ऐन्द्राग्नमेकादशकपालमनु निर्वपेत्।
आदित्यं चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ। ये
एव देवते अयातयाम्नी। ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव-
रुन्धे। आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति-
तिष्ठति। धेन्वै वा एतद्वेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवाव रुन्धे। घृते
भवति। यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वारं आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि।
एष रुद्रः। यदग्निः॥५०॥

यत्सद्य ए॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒ निर्व॑पेत्। रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि॒
द॒ध्यात्। अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्। यन्ना॒नु॒निर्व॑पेत्। अ॒न॒व॒रु॒द्धा
अस्य॑ प॒शवः॑ स्युः। द्वा॒द॒शसु॑ रा॒त्रीष्व॑नु॒ निर्व॑पेत्।
सं॒व॒त्स॒रप्र॑ति॒मा वै द्वा॒द॒श रा॒त्रयः॑। सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ रु॒द्रं
श॑मयित्वा। प॒शून॑व॒ रुन्धे॑। यदे॒कमे॒कमे॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒
निर्व॑पेत्॥५१॥

यथा॑ त्री॒ण्या॒वप॑नानि पू॒रये॑त्। ता॒दृ॒क्तत्। न प्र॒जन॑न॒-
मु॒च्छिं॑षेत्। ए॒कं नि॒रु॒प्य॑। उ॒त्त॒रे॒ सम॑स्येत्। तृ॒तीय॑मे॒वास्मै॑
लो॒कमु॒च्छिं॑षति प्र॒जन॑नाय। तं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रनु॒
प्रजा॑यते। अथो॑ य॒ज्ञस्यै॒वैषा॑ऽभि॒क्रान्तिः॑। र॒थच॑क्रं प्रव॑र्तयति।
म॒नु॒ष्य॒रथे॒नैव॑ दे॒वर॒थं प्र॒त्यव॑रोहति॥५२॥

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। हो॒त॒व्य॑म॒ग्निहो॒त्राँ(३) न हो॑त॒व्या(३)
मि॒ति॑। यद्य॒जुषा॑ जुहु॒यात्। अय॑थापूर्व॒माहु॑ती जुहु॒यात्।
यन्न॑ जुहु॒यात्। अ॒ग्निः परा॑ भवेत्। तू॒ष्णीमे॒व हो॑त॒व्यम्।
य॒थापूर्व॑माहु॒ती जु॒होति॑। ना॒ग्निः परा॑भवति। अ॒ग्नीधे॑
ददा॒ति॥५३॥

अ॒ग्निमु॑खा॒नेव॑र्तून्प्री॑णाति। उ॒प॒ब॒र्हणं॑ ददा॒ति। रू॒पाणा॑म॒व॒-
रु॒द्धौ। अश्वं॑ ब्र॒ह्मणे॑। इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे। धे॒नुं हो॒त्रे।
आ॒शिषं॑ ए॒वाव॑ रुन्धे। अ॒न॒ङ्गाह॑म॒ध्वर्य॑वे॑। व॒हि॒र्वा अ॑न॒ङ्गान्।
व॒हि॒रध्व॑र्युः॥५४॥

वहि॑नै॒व वहि॑ य॒ज्ञस्याव॑ रुन्धे। मि॒थुनौ॑ गावौ॑ ददाति।
मि॒थुनस्याव॑रुद्धौ। वासो॑ ददाति। स॒र्वदे॒वत्य॑ वै वासः॑। सर्वा॑
ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। आ द्वा॑दश॒भ्यो ददाति॑। द्वा॑दश॒ मासाः॑
सं॒वत्सरः॑। सं॒वत्सर॑ ए॒व प्रति॑ तिष्ठति। का॒ममूर्ध्व॑ दे॒यम्।
अ॒प॒रि॒मि॒तस्याव॑रुद्धौ॥५५॥

आदित्ये तृतीयमुपस्वासीत्तेनावारुन्धत् स्यादौष्यते रेतोऽग्निरेकमेकमेतानि हुवीऽपि निर्वपेत्प्रत्यवरोहति ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च॥ [६]

घ॒र्मः शि॒रस्त॒दय॑म॒ग्निः। स॒म्प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
छ॒र्दिस्तो॒काय॑ तन॑याय॒ यच्छ॑। वातः॑ प्रा॒णस्त॒दय॑म॒ग्निः।
स॒म्प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्। स्व॒दितं॑ तो॒काय॑ तन॑याय॒ पितुं॑ पंच।
प्राची॑मनु॒ प्रदि॑शं॒ प्रेहि॑ वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॒ह।
वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑ विभा॑हि। ऊ॒र्जं नो॑ धेहि॒ द्विप॑दे॒
चतु॑ष्पदे॥५६॥

अ॒र्कश्चक्षु॑स्त॒दसौ॑ सू॒र्यस्त॒दय॑म॒ग्निः। स॒म्प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं वर्चः॑ शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम्। तेन॑ मे
दी॒दिहि॑ तेन॑ त्वाऽऽ॒दधे॑। अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्र॒ह्म॒णा। आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
सर्व॑मायुर्व्या॒नशे॑। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। वि॒रा॒द्धं स्व॒रा॒द्धं।
ते मा॑वि॒शतां॑ ते मा॑ जि॒न्वता॑म्॥५७॥

ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। स॒म्रा॒द्धाभि॑भूश्च। ते मा॑वि॒शतां॑ ते
मा॑ जि॒न्वता॑म्। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। वि॒भूश्च॑ परि॒भूश्च॑। ते
मा॑ वि॒शतां॑ ते मा॑ जि॒न्वता॑म्। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। प्र॒भ्वी

च प्रभूतिश्च। ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्ने
शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः।
ताभिर्मुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥—————[७]

इमे वा एते लोका अग्नयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्।
शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति।
वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्।
तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्।
रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा
अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत
उद्धियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं
प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं
पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीय आधीयमाने।
बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रति-
ष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराङ्गैः। तं वारवन्तीयेनावारयत।
तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्येतेन श्येती अंकुरुत।
तच्छ्रैतस्य श्येतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभि गायते।
वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमा धत्ते। श्येतेन श्येती कुरुते।
घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति। सशीर्षाणमेवैनमा
धत्ते॥६१॥

उपै॒नमु॒त्तरो॒ य॒ज्ञो न॑मति। रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः।
 स आ॒धी॒यमा॑न ई॒श्वरो॒ यज॑मानस्य प॒शून् हि॑सितोः।
 सम्प्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवदित्या॑ह। प॒शुभि॑रे॒वैन॑ꣳ सम्प्रि॑यं करोति।
 प॒शूना॑महि॑सायै। छु॒र्दिस्तो॒काय॑ तन॑याय य॒च्छेत्या॑ह।
 आ॒मे॒वैता॑मा शा॑स्ते। वा॒तः प्रा॒ण इ॒त्यन्वा॑हार्यप॒च॑नम्॥६२॥

सप्रा॑णमे॒वैन॑मा ध॑त्ते। स्व॒दितं॑ तो॒काय॑ तन॑याय पि॒तुं
 प॒चेत्या॑ह। अन्न॑मे॒वास्मै॑ स्वदयति। प्राची॑मनु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑
 वि॒द्वानि॑त्याह। विभ॑क्तिरे॒वैन॑योः सा। अथो॒ नाना॑वीर्यावे॒वैनौ॑
 कुरु॑ते। ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पद॒ इत्या॑ह। आ॒-
 मे॒वैता॑मा शा॑स्ते। अ॒र्कश्चक्षु॑रित्या॑हव॒नीयम्। अ॒र्को वै
 दे॒वाना॑मन्नम्॥६३॥

अन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धे। तेन॑ मे दी॒दिही॑त्याह। समि॑न्ध ए॒वैनम्।
 आ॒न॒शे व्या॑न॒श इति॑ त्रि॒रुदि॑ङ्गयति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
 ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति॒ष्ठित॑मा ध॑त्ते। तत्तथा॑ न का॒र्यम्।
 वी॒ङ्गित॑मप्र॒ति॒ष्ठित॑मा द॑धीत। उ॒द्धृत्यै॑वाधाया॑भि॒मन्त्रि॑यः।
 अ॒वी॒ङ्गित॑मे॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठित॑माध॑त्ते। वि॒राट् स्व॒राट् या॑स्ते
 अ॒ग्ने शि॒वास्त॑नुव॒स्ताभि॑स्त्वाऽऽद॑ध॒ इत्या॑ह। ए॒ता वा
 अ॒ग्नेः शि॒वास्त॑नुवः। ताभि॑रे॒वैन॑ꣳ स॒म॒र्धय॑ति। यास्ते॑ अ॒ग्ने
 घो॒रास्त॑नुव॒स्ताभि॑र॒मुं ग॒च्छेति॑ ब्रूया॒द्यं द्वि॑ष्यात्। ताभि॑रे॒वैनं॑
 परा॑भावयति॥६४॥

लोकोऽसृजतेनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च॥ [८]

श॒मी॒ग॒र्भाद॑ग्निं म॒न्थ॑ति। ए॒षा वा अ॒ग्नैर्य॑ज्ञिया॑ त॒नूः।

तामेवास्मै जनयति। अदितिः पुत्रकामा। साध्येभ्यो देवेभ्यो
ब्रह्मोदनमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्।
सा रेतोऽधत्त। तस्यै धाता चार्यमा चाजायेताम्। सा
द्वितीयमपचत्॥६५॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त।
तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्। सा तृतीयमपचत्। तस्या
उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या अश्वश्च
भगश्चाजायेताम्। सा चतुर्थमपचत्॥६६॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या
इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मोदनं पचति। रेत एव
तदधाति। प्राश्नन्ति ब्राह्मणा ओदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते।
तेन समिधोऽभ्यज्या दधाति। उच्छेषणाद्वा अदिती रेतो-
ऽधत्त॥६७॥

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यत्समिधः।
एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
इयंतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयंतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयंतीर्भवन्ति।
एतावद्वे पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मिताः। आर्द्रा भवन्ति।
आर्द्रमिव हि रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति।
चित्रमेव भवति। घृतवतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यद्घृतम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना
समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।
गायत्रछन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।
त्रिष्टुभी राजन्यस्य। त्रिष्टुप्छन्दा वै राजन्यः। स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥ ७० ॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय। त५ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर५
हि रेतो हितं वर्धते। यद्येन५ संवत्सरे नोपनमेत्।
समिधः पुनरादध्यात्। रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न
मा५ समश्जीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥ ७१ ॥

यन्मा५ समश्जीयात्। यथ्स्त्रियमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।
नैनमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं पचति।
आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो
यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावाऽऽदित्याः। यद्वाह्मणाः।
तैरेव सन्त्वं गच्छति॥ ७२ ॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वा सः।
अग्निः कार्यः। योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति।
शल्लकैस्ता५ रात्रिमग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्टपेत्।
यथर्षभाय वाशिता न्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य
भस्माग्निं मन्थति॥ ७३ ॥

सैव साऽग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राश्नुमुद्धरति।

संवत्सरमेव तद्वेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्नि-
रित्याहुः। यः समिधोऽनाधायाग्निमाधत्त इति। ताः
संवत्सरे पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते।
यदि संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याऽऽहिता
भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
आहिता एवास्य भवन्ति॥७४॥

द्वितीयमपचत्तुर्थमपचददितौ रेतोऽधत्त समिन्ता धृतवन्तीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनुस्वार्यैयाद्रच्छति मन्यति
रात्रयश्चत्वारि च॥ [९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।
तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
व्यगृह्णत। सौऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा
द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्य प्रजां मे
गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
शःस्य पशून्मे गोपायेति॥७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथ सभां
मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।

तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा॥ ७७ ॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तो-
ऽग्नय आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तं नैव पाङ्क्तं
स्पृणोति। अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन
स्पृणोति। नर्यं प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति।
शंस्यं पशून्मे गोपायेत्याह॥ ७८ ॥

पशून्मेवैतेन स्पृणोति। सप्रथं सभां मे गोपायेत्याह।
सभामेवैतेनेन्द्रियं स्पृणोति। अहं बुध्निय मन्त्रं मे
गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति। यदन्वाहार्यपचने-
ऽन्वाहार्यं पचन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यद्वार्हपत्य-
आज्यमधिश्रयन्ति सम्पत्नीर्याजयन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः
प्रीतः। यदाहवनीये जुह्वन्ति॥ ७९ ॥

तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यत्सभायां विजयन्ते।
तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। तेन
सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। तथाऽस्य सर्वं प्रीता अभीष्टा
आधीयन्ते। प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम्। यथा
ब्राह्मणाय गृहेवासिने परिदायं गृहानेति। तादृगेव तत्।
पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवैषां तत्। सा तत्
ऊर्ध्वारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्।
रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते।

ऋध्नोत्येनेन॥८०॥

एषा पशून् गोपायेति प्रविष्टा पशून् गोपायेत्याहु जुह्वति तिष्ठते स्म च॥—————[१०]

ब्रह्म सन्धत्तं कृत्तिकासूदन्ति द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नोद्धर्मः शिर इमे वै शमीगर्भाल्प्रजापतिः स रिरिचानः स तपः स आत्मन्वीर्यं दश॥१०॥

ब्रह्म सन्धत्तं तौ दिव्यावर्थां शन्त्वाय प्राच्येषां यदपयुपरि यथ्सद्यः सोऽश्चोऽवारो भूत्वा जगतीभिरशीतिः॥८०॥
ब्रह्म सन्धत्तमृध्नोत्येनेन॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु। शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी तोकसाता। शं नो देवीरभिष्टेये। आपो भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमा विशन्तु नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। सञ्जज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः। ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञिय-
मागमिष्ठाः। ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य। तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वीराः। ऊर्जं पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरूचीः॥२॥

वृम्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः। प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहृत्यै सुवितं नो अस्तु। उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि। यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य मध्ये। तस्येदं विहतमाभरन्तः। अल्लम्बद्गारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पर्यपश्यथ्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यज्जगतः प्रतिष्ठाम्। तत्पुष्करस्याऽऽयतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथनं हरामि। याभिरदृहज्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य

भ॒र्त्रीम्। ता नः शि॒वाः शर्कराः सन्तु सर्वाः॑। अ॒ग्ने रेतंश्च॒न्द्रं
हि॒र॒ण्यम्। अ॒द्भ्यः सम्भू॑तम॒मृतं प्र॒जासु। तथ्स॒म्भर॑न्नुत्तर॒तो
नि॒धाय॑॥४॥

अ॒तिप्र॒यच्छं॑ दु॒रितिं॑ तरेयम्। अश्वो॑ रू॒पं कृ॒त्वा यद॑श्व॒त्ये-
ऽति॑ष्ठः। सं॒व॒त्सरं॑ दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑। तत्ते न्य॑क्तमि॒ह स॒म्भर॑न्तः।
श॒तं जी॒वेम॑ श॒रदः॑ सर्वा॑राः। ऊ॒र्जः पृ॒थि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तोऽसि।
वन॑स्पते श॒तव॑ल्शो वि॒रोह॑। त्वया॑ व॒यमिष॑मूर्जं म॒दन्तः॑।
रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॑षा म॒देम॑। गा॒य॒त्रि॒या हि॒यमा॑णस्य॒ यत्ते॑॥५॥

प॒र्णम॑प॒तत्तृती॑यस्यै दि॒वोऽधि॑। सोऽयं॑ प॒र्णः सोम॑प॒र्णाद्धि॑
जा॒तः। ततो॑ ह॒रामि॑ सोमपी॒थस्याव॑रुद्धौ। दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मवा॑दं
व॒देतां॑ यत्। उ॒पाशृ॑णोः सु॒श्रवा॑ वै श्रुतो॑ऽसि। ततो॑ मा॒मावि॑शतु
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्। तथ्स॒म्भर॑न्नु॒स्तदव॑रुन्धीय सा॒क्षात्। यया॑ ते
सृ॒ष्टस्या॒ग्नेः। हे॒तिम॑शमयत्प्र॒जाप॑तिः। तामि॒माम॑प्र॒दाहा॑य॥६॥

श॒मीं शान्त्यै॑ ह॒राम्य॑हम्। यत्ते॑ सृ॒ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒क्क॑तं
भा आ॑र्च्छ॒ज्जात॑वेदः। तया॑ भा॒सा सम्मि॑तः। उ॒रुं नो॑
लो॒कम॑नु प्रभा॑हि। यत्ते॑ ता॒न्तस्य॑ हृद॑यमाच्छि॒न्द॒ज्जात॑वेदः।
म॒रुतो॑ऽद्भिस्तमयित्वा। ए॒तत्ते॑ तद॑शनेः स॒म्भ॑रामि। सा॒त्मा
अ॒ग्ने स॒हृद॑यो भवे॒ह। चि॒त्रि॒याद॑श्व॒त्याथ्स॑म्भृ॒ता बृ॒हत्यः॑॥७॥

शरी॑रम॒भि स॑ङ्स्कृ॒ताः स्था। प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॒मुखे॑न
सम्मि॑ताः। ति॒स्रस्त्रि॒वृद्धि॑र्मिथु॒नाः प्रजा॑त्यै। अ॒श्व॒त्याद्ध॑व्य-

वा॒हा॒द्धि जा॒ताम्। अ॒ग्ने॒स्त॒नूं य॒ज्ञिया॒५ सम्भ॑रामि।
 शा॒न्तयो॑नि॒५ शमी॑ग॒र्भम्। अ॒ग्नये॑ प्र॒ज॒नयि॑तवै। यो अ॑श्व॒त्थः
 श॒मीग॒र्भः। आ॒रु॒रोह॑ त्वे स॒चा। तं तै॑ ह॒रामि॑ ब्रह्म॑णा॥८॥

य॒ज्ञियैः॑ के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒ञ्जात॑वेदः। य॒थाश॑री॒रं
 भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स सम्भृ॑तः सी॒द शि॒वः प्र॒जाभ्यः॑। उ॒रुं नो॑
 लो॒कम॑नु॒नेषि॑ वि॒द्वान्। प्र॒वे॒धसे॑ क॒वये॑ मे॒ध्याय॑। व॒चो व॑न्दारु॒
 वृष॑भाय वृ॒ष्णो। यतो॑ भ॒यम॑भ॒यं तन्नो॑ अस्तु। अ॒व दे॒वान् य॑जे
 हे॒ड्यान्। स॒मिधा॑ऽग्निं दु॒वस्य॑त॥९॥

॥ घृत-सूक्तम् ॥

घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम्। आ॒ऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होतन। उ॒प
 त्वा॒ऽग्ने ह॒विष्म॑तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु ह॒र्यत॑। जु॒षस्व॑ स॒मिधो॑
 म॒म। तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयाम॒सि। बृ॒हच्छो॑चा
 यवि॑ष्ठ्य। स॒मिध्य॑मानः प्रथ॒मो नु॑ ध॒र्मः। स॒म॒क्तुभि॑र॒ज्यते॑
 वि॒श्ववा॑रः॥१०॥

शो॒चिष्कै॑शो घृ॒तनि॑र्णि॒क्पाव॑कः। सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑ज॒थाय॑
 दे॒वान्। घृ॒तप्र॑ती॒को घृ॒तयो॑नि॒र॒ग्निः। घृ॒तैः स॒मिद्धो॑
 घृ॒तम॑स्यान्न॒म्। घृ॒त॒पुष॑स्त्वा स॒रितो॑ वह॒न्ति। घृ॒तं
 पिब॑न्त्सु॒यजा॑ यक्षि दे॒वान्। आ॒यु॒र्दा अ॒ग्ने ह॒विषो॑
 जुषा॑णः। घृ॒तप्र॑ती॒को घृ॒तयो॑नि॒रेधि॑। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चा॒रु
 ग॒व्यम्। पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादि॒मम्॥११॥

त्वाम॑ग्रे समि॒धानं॑ यंवि॒ष्ट। दे॒वा दू॒तं च॑क्रिरे हव्य॒वाह॑म्।
 उ॒रु॒ज्रय॑सं घृ॒तयो॑नि॒माहु॑तम्। त्वे॒षं चक्षु॑र्दधिरे चोद॒यन्व॑ति।
 त्वाम॑ग्रे प्र॒दिव॒ आहु॑तं घृ॒तेन॑। सु॒म्ना॒यवः॑ सुष॒मिधा॒ समी॑धिरे।
 स वा॑वृ॒धान ओष॑धीभि॒रुक्षि॑तः। उ॒रु ज्रया॑सि पा॒र्थिवा॒
 वि॒ति॑ष्ठसे। घृ॒तप्र॑तीकं व ऋ॒तस्य॑ धू॒रूष॑दम्। अ॒ग्निं मि॒त्रं न
 समि॒धान॑ ऋ॒जते॑॥१२॥

इ॒न्धा॒नो अ॒क्रो वि॒दथे॑षु दी॒द्यत्। शु॒क्रव॑र्णा॒मुदु॑ नो य॒सते॒
 धिय॑म्। प्र॒जा अ॑ग्रे संवा॑सय। आशा॑श्च प॒शुभिः॑ स॒ह।
 रा॒ष्ट्राण्य॑स्मा॒ आधे॑हि। या॒न्यास॑न्त्सवि॒तुः स॒वे। म॒ही वि॒श्वत्नी॒
 स॒दने॑ ऋ॒तस्य॑। अ॒र्वाची॒ एतं॑ धरु॒णे रयी॑णाम्। अ॒न्तर्व॑त्नी॒
 जन्य॑ जा॒तवे॑दसम्। अ॒ध्व॒राणां॑ जनयथः पुरो॒गाम्॥१३॥

आरो॑हतं द॒शत॑श्च श॒क्रो॒र्मम॑। ऋ॒तेना॑ग्न आयु॑षा॒ वर्च॑सा
 स॒ह। ज्यो॑ग्जीव॑न्त॒ उत्त॑रामु॒त्तरा॑श्च॒ समा॑म्। दर्श॑म॒हं पूर्ण॑मा॑सं
 य॒ज्ञं यथा॑ यजै॑। ऋ॒त्विय॑वती स्थो अ॒ग्निरे॑तसौ। गर्भं॑ दधा॒थां
 ते वा॑म॒हं द॑दे। तत्स॒त्यं यद्वी॑रं बि॒भृथः॑। वी॒रं ज॑नयिष्यथः।
 ते म॒त्प्रा॑तः प्रज॑निष्येथे। ते मा॒ प्रजा॑ते प्रज॑नयिष्यथः॥१४॥

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मव॒र्चसे॑नं सुव॒र्गे लो॒के। अ॒नृता॑त्स॒त्य-
 मु॒पैमि॑। मा॒नुषा॑द्वैव्यमु॒पैमि॑। दैवीं॑ वाचं॑ यच्छामि।
 श॒ल्वैर॑ग्निमि॒न्धा॒नः। उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र्
 ऋ॒ध्वा। अ॒ति मृ॒त्युं त॑राम्य॒हम्। जा॒तवे॑दो भुव॑नस्य॒ रेतः॑।

इह सिञ्च तपसो यज्जनिष्यते॥१५॥

अग्निमश्वत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगुर्भाञ्जनयन् यो
मयोभूः। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः।
तं जानन्नग्र आरोह। अथो नो वर्धया रयिम्। अपेत वीत
वि च सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं
यमोऽवसानं पृथिव्याः। अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै॥१६॥

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि। संज्ञानमसि कामधरणम्।
मरियं ते कामधरणं भूयात्। संवः सृजामि हृदयानि। सꣳसृष्टं
मनो अस्तु वः। सꣳसृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः
प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु
सम्प्रियः। सम्प्रियास्तनुवो मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः।
कल्पन्तामग्नयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽग्नयः
समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभि
कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु। दिवस्त्वा
वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं
मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो अगुवः
समीचीः। पुमाꣳसं जातमभि सꣳरभन्ताम्। प्रजापतेस्त्वा
प्राणेनाभि प्राणिमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्। दीर्घायुत्वाय
शतशारदाय। शतꣳ शरद्ध्य आयुषे वर्चसे॥१९॥

जी॒वा॒त्वै पु॒ण्या॒य। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्। ममा॑सि॒
योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑हं ह॒व्या॒न्य॒ग्ने। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒क॒कृ॒ज्जा॒तवे॑दः। प्रा॒णे त्वा॒ऽमृ॒तमा॑द॒धामि॑। अ॒न्ना॑दम॒न्नाद्या॑य।
गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै। सु॒गा॒रु॒हप॒त्यो वि॒दह॑न्नरा॒तीः। उ॒ष॒सः श्रेय॑सीः
श्रेय॑सी॒र्दध॑त्॥ २० ॥

अ॒ग्ने स॒प॒त्ना॑ꣳ अ॒प॒ बाध॑मानः। रा॒य॒स्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि। इ॒मा उ॒ मामु॑प॒तिष्ठ॑न्तु रा॒यः। आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह
सं॒व॒से॒य। इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी। म॒ध्ये व॒सोर्दी॑दिहि
जा॒तवे॑दः। ओज॑से॒ बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे। वृष॑णे॒ शुष्मा॑याऽऽयु॑षे
व॒र्च॑से। स॒प॒त्न॒तूर॑सि वृ॒त्रतूः। यस्तै॑ दे॒वेषु॑ म॒हिमा॑ सु॒वर्गः॥ २१ ॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः। पु॒ष्टि॒र्या तै॑ मनु॒ष्येषु॑ पप्र॒थे।
तया॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्तरि॒क्षात्।
वा॒तात्प॒शुभ्यो॑ अ॒ध्योष॑धी॒भ्यः। यत्र॑ यत्र जा॒तवे॑दः स॒म्ब॒भूथ॑।
ततो॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। प्रा॒चीम॑नु॒ प्रदि॑शं॒ प्रेहि॑
वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह। वि॒श्वा आ॑शा॒ दी॒द्यानो॑ वि
भा॑हि॥ २२ ॥

ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे। अ॒न्व॒ग्निरु॑षसा॒मग्रं॑म॒ख्यत्।
अ॒न्व॒हा॒नि प्र॒थ॒मो जा॒तवे॑दाः। अ॒नु सूर्य॑स्य पु॒रु॒त्रा च॑
र॒श्मीन्। अ॒नु द्या॒वापृ॑थि॒वी आ॑त॒तान। वि॒क्रम॑स्व म॒हाꣳ
अ॑सि। वे॒दिष॑न्मा॒नुषे॑भ्यः। त्रि॒षु लो॒केषु॑ जा॒गृहि॑। यदि॑दं

दिवो यददः पृथिव्याः। संविदाने रोदसी सं बभूवतुः॥२३॥

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः। शम्भूः प्रजाभ्यस्तनुवै
स्योनः। प्राणं त्वाऽमृत आ दधामि। अन्नादमन्नाद्याय।
गोप्तारं गुप्त्यै। यत्ते शुक्रं शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं
ज्योतिरजस्रम्। तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने
ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे॥२४॥

नर्यं प्रजां मे गोपाय। अमृतत्वाय जीवसे। जातां
जनिष्यमाणां च। अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम्। अथर्व
पितुं मे गोपाय। रसमन्नमिहायुषे। अदब्धायोऽशीततनो।
अविषन्नः पितुं कृणु। शङ्स्यं पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये
चतुष्पदः॥२५॥

अष्टाशफाश्च य इहाग्ने। ये चैकशफा आशुगाः। सप्रथ
सभां मे गोपाय। ये च सभ्याः सभासदः। तानिन्द्रियावतः
कुरु। सर्वमायुरुपासताम्। अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपाय।
यमृषयस्त्रैविदा विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि
श्रीरमृता सताम्॥२६॥

चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य
मध्ये। मर्मज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्ष्व यजमानाय
कामान्। इहैव सन्तत्र सतो वो अग्नयः। प्राणेन वाचा मनसा
बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्। ज्योतिषा वो

वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत्। विराट्स्सृष्टा प्रजा-
पतेः। ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी। योनिरग्नेः प्रतिष्ठितिः॥२७॥

विशन्तु नः पुरुषोर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बहूयों ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववार इममंजते पुरोगां प्रजनयिष्यथों
जनिष्यतस्मे मम महिम्ना वर्चसे दधेन्सुवर्गो भाहि सम्बभूवतुरायुर्व्यानशे चतुष्पदः सतां प्रजापतेर्द्वे च॥—[१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु सत्रिणः
प्रतिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः कार्या इत्याहुः।
अग्निष्टोमसंमितः सुवर्गो लोक इति। द्वादशाग्निष्टोमस्य
स्तोत्राणि। द्वादश मासाः संवत्सरः। तत्तन्न सूक्ष्मम्। उक्थ्या
एव सप्तदशाः परः सामानः कार्याः॥२८॥

पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजिता-
वग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परः सामानः। ते सः स्तुता
विराजोमभि सम्पद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया
गौरतिरिक्तः। एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः।
ऊर्ग्विराट्॥२९॥

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्।
तत्प्रथमेऽहंकार्यम्। बृहद्वितीयै। वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै।
शाक्रं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय
एते ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकान्त्सन्तन्वन्ति।
मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु। मिथुनमेव
तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै सुवर्गो लोकः।

बृह॒तै॒व सु॒व॒र्गं लो॒कं य॑न्ति। त्र॒य॒स्त्रि॒ं॒शि॒ नाम॒ साम॑। मा॒ध्यं
दि॒ने प॒व॒माने॑ भ॒वति॥३१॥

त्र॒य॒स्त्रि॒ं॒श॒द्वे दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धते। ये वा इ॒तः
परा॑श्च॒ संव॑त्सरमु॒पय॑न्ति। न है॒नं ते स्व॑स्ति॒ सम॑श्नुवते।
अथ॒ येऽमु॒तोऽर्वा॑श्चमु॒पय॑न्ति। ते है॒नं स्व॑स्ति॒ सम॑श्नुवते।
ए॒तद्वा अ॒मुतोऽर्वा॑श्चमु॒पय॑न्ति। यदे॒वम्। यो ह॒ खलु॒ वाव॑
प्र॒जाप॑तिः। स उ॒वे॒वेन्द्रः॑। तदु॒ दे॒वेभ्यो॑ न॒यन्ति॥३२॥

कार्या विराड्गृह्यन्ते पवमाने भवतीन्द्र एकं च॥ [२]

सन्त॑ति॒र्वा ए॒ते ग्र॒हाः। यत्प॑रः॒ सामा॑नः। वि॒षू॒वा॒न्दि॒वा-
की॒र्त्यम्। यथा॒ शा॒ला॒यै पक्ष॑सी। ए॒व॒ संव॑त्सरस्य
पक्ष॑सी। यदे॒तेन॑ गृ॒ह्ये॒रन्। वि॒षू॒ची संव॑त्सरस्य॒ पक्ष॑सी
व्य॒व॒स्र॒से॒याता॑म्। आ॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒युः। यदे॒ते गृ॒ह्यन्ते॑। यथा॒
शा॒ला॒यै पक्ष॑सी म॒ध्य॒मं व॒॒श॒म॒भि॒ संमा॑यच्छति॥३३॥

ए॒व॒ संव॑त्सरस्य॒ पक्ष॑सी दि॒वाकी॒र्त्य॒म॒भि॒ सं त॑न्वन्ति।
ना॒र्ति॒मा॒र्च्छन्ति॑। ए॒क॒वि॒ं॒श॒म॒ह॑र्भवति। शु॒क्रा॒ग्रा ग्र॒हा गृ॒ह्यन्ते॑।
प्र॒त्यु॒त्त॑ब्धे॒ सय॑त्वाय॑। सौ॒र्य ए॒तद॑हः प॒शुरा॑ल॒भ्यते॑। सौ॒र्यो-
ऽति॒ग्रा॒ह्यो गृ॒ह्यते॑। अ॒हरे॒व रू॒पेण॑ स॒म॒र्ध॑यन्ति। अथो॒ अहं॑
ए॒वैष॑ ब॒लि॒र्हिय॑ते। स॒प्तै॒तद॑ह॒रति॒ग्रा॒ह्या गृ॒ह्यन्ते॑॥३४॥

स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। अ॒सावा॑दि॒त्यः शि॑रः
प्र॒जाना॑म्। शी॒र्ष॒न्ने॒व प्र॒जाना॑ प्रा॒णान्द॑धाति। तस्मा॑त्स॒प्त
शी॒र्ष॒न्प्रा॒णाः। इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्य॑। स

इमाँल्लोकानभ्यजयत्। तस्यासौ लोकोऽनभिजित आसीत्।
तं विश्वकर्मा भूत्वाऽभ्यजयत्। यद्वैश्वकर्मणो गृह्यते॥ ३५॥

सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते।
ये वैश्वकर्मणं गृह्णते। आदित्यः श्वो गृह्यते। इयं वा अदितिः।
अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। अन्योन्यो गृह्येते। विश्वान्येवान्येन
कर्माणि कुर्वाणा यन्ति। अस्यामन्येन प्रति तिष्ठन्ति।
तावाऽपरार्धात्संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते। तावुभौ सह
महाव्रते गृह्येते। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। उभयोर्लोकयोः प्रति
तिष्ठन्ति। अर्क्यमुक्थं भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ॥ ३६॥

समायच्छत्यतिग्राह्यं गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते पञ्च च॥ [३]

एकविंश एष भवति। एतेन वै देवा एकविंशेन।
आदित्यमित उत्तमं सुवर्गं लोकमारोहयन्। स वा एष
इत एकविंशः। तस्य दशावस्तादहानि। दशं पुरस्तात्।
स वा एष विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष
उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्। सर्वेषु सुवर्गेषु
लोकेष्वभितपन्नेति॥ ३७॥

देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। पराचो-
ऽतिपादादबिभयुः। तं छन्दोभिरदृहं धृत्यै। देवा वा
आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। अवाचोऽवपादादबिभयुः।
तं पञ्चभीं रश्मिभिरुदवयन्। तस्मादेकविंशेऽहम्पञ्च
दिवाकीर्त्यानि क्रियन्ते। रश्मयो वै दिवाकीर्त्यानि। ये

गायत्रे। ते गायत्रीषूत्तरयोः पवमानयोः॥३८॥

महादिवाकीर्त्यं होतुः पृष्ठम्। विकर्णं ब्रह्मसामम्।
भासोऽग्निष्टोमः। अथैतानि पराणि। परैर्वै देवा आदित्यं
सुवर्गं लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्।
पारयन्त्येनं पराणि। य एवं वेद। अथैतानि स्पराणि। स्परैर्वै
देवा आदित्यं सुवर्गं लोकमस्पारयन्। यदस्पारयन्।
तत्स्पराणां स्परत्वम्। स्पारयन्त्येनं स्पराणि। य एवं
वेद॥३९॥

एति पवमानयोः स्पराणि पञ्च च॥ [४]

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति। येषां संवत्सरेऽनाप्तेऽथ।
एकादशिन्याप्यते। वैष्णवं वामनमालभन्ते। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते। इन्द्राग्नी
वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी। ते
एवाऽऽलभन्ते॥४०॥

वैश्वदेवमालभन्ते। देवता एवावरुन्धते। द्यावापृथिव्यां
धेनुमालभन्ते। द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति। वायुव्यं
वत्समालभन्ते। वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अव रुन्धे।
आदित्यामविं वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्।
प्राजापत्यं तूपुरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो
गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष

बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान्
वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गुव्याः पशव आलभ्यन्ते।
उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः कुर्वीरन्।
यदेते ब्राह्मणवन्तः पशव आलभ्यन्ते। नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्येते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त च॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तौऽशयत्। तं देवा भूतानां
रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति।
तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्।
पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि-
प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो
ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्ध्वीयते।
अथ यद्वा इदमन्ततः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समैधन्ते।
अन्ततः क्रियते प्रजननायैव। त्रिवृच्छिरौ भवति॥४५॥

त्रेधाविहितं हि शिरः। लोमं छवीरस्थि। परांचा
स्तुवन्ति। तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न
कृश्यतोऽनु कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशो-

ऽन्यः। तस्माद्वयाऽस्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः। एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति। एकैकामुच्छिषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन सर्वः पुरुषः॥४७॥

यदित इतो लोमानि दतो नखान्। परिमादः क्रियन्ते। तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति। ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। यस्य तल्पसद्यमनभिजितुः स्यात्। स देवानां साम्यक्षे। तल्पसद्यमभिजेयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजितुः स्यात्। स देवानां साम्यक्षे। तल्पसद्यं मा पराजेयीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं पराजयते। प्लेङ्गे शसति। महो वै प्लेङ्गः। महस एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। देवासुराः संयत्ता आसन्। त आदित्ये व्यायच्छन्त। तं देवाः समजयन्॥४९॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः। असुर्यः शूद्रः। इमेऽराथ्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यन्यतरो ब्रूयात्। इम उद्वासीकारिण इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः।

यदेवैषां सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति।
 यदेवैषां दुष्कृतं याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः
 सं जयति। अमुमेवाऽऽदित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥
 भवति भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च॥ [६]

उद्धन्यमानं नवैतानि सन्ततिरेकविंश एषोऽप्रतिष्ठां प्रजापतिर्वृत्तः षट्॥६॥

उद्धन्यमानं शोचिष्केशोऽग्नें सुपत्नानतिग्राह्यां वैश्वदेवमालभन्ते पञ्चाशत्॥५०॥

उद्धन्यमानं संविन्दन्ते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॒ज॒यमु॑प॒यन्तः।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः सन्त्य॑दधत्। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॒जित्य॑। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। तेऽग्नि॑मन्व॒-
विन्द॑न्तृ॒तुषू॑त्सन्नम्। तस्य॒ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नू-
रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्दन्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते। तस्य॒ त्वैव॑ गृही॒ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं
पुनरा॑धेये कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॑धेये कुर्यात्। व्यृद्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यत्स॒मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॒भागौ॑ स्याताम्। अना॑ज्यभागौ
भवत् इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयावन्व॒ञ्चा॒विति॑। अ॒ग्नये॑
पर्व॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्पर्व॑मानाय। तेनाऽऽज्य॒भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्नेयस्याऽऽज्य॒भागस्य॑ पुरोऽनुवा॒क्या
भव॑ति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्नि॒न्यक्ताः
पत्नी॑संया॒जाना॑मृचः स्युः। तेना॑ऽऽग्नेयं सर्वं॑ भवति। ए॒क॒धा

तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। नेति ब्रूयात्। प्रजननं वा अग्निः। प्रजननमेवोपैतीति। कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुः॥४॥

न सम्भृत्याः सम्भाराः। न यजुः कार्यमिति। अथो खलु। सम्भृत्या एव सम्भाराः। कार्यं यजुः। पुनराधेयस्य समृद्धौ। तेनोपांशु प्रचरति। एष्य इव वा एषः। यत्पुनराधेयः। यथोपांशु नष्टमिच्छति॥५॥

तादृगेव तत्। उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति। यथा नष्टं वित्त्वा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। एकधा तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति। प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागौ स्याताम्। एवं पत्नीसंयाजाः॥६॥

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा एतत्। अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत् इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्। तेनाऽऽग्नेयम्। तेन समृद्धं क्रियत् इति॥७॥

अरुन्धतेव तद्वदिति सम्भृतसम्भार इत्याहुरिच्छति पत्नीसंयाजा नवं च॥—————[१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते। अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेन यजा इति। तेऽब्रुवन्। आजिमस्य धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत।
 स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेन
 याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्येत्।
 अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वाराज्यम्।
 अग्रं समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष
 ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय
 इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजं ह्येतेन देवा ऐप्सन्।
 सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्येवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै
 वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते।
 ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य
 ब्रह्मा जायते॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्।
 ऐनं वाचा गच्छति। अपिवर्ती वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो
 यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्।
 एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता
 वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय।
 देवतानामनिर्भागाय। देवा वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च
 शमलमपाघ्नन्। यद्ब्रह्मणः शमलमासीत्। सा गाथा

नाराशंस्यभवत्। यदन्नस्य। सा सुरा॥१३॥

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृहीयात्। शमलं प्रतिगृहीयात्। सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः। यो वाजपेययाजी। या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे। याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये। या दिवि याऽऽदित्ये या बृहति। याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु। तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजिनः। सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः॥१४॥

धामामेति ज्येष्ठाय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजिनं एकं च॥ [२]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत। तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत। तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्या गृह्यन्ते। यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नाव रुन्धे। तदेव तैरतिगृह्यावरुन्धे। पञ्च गृह्यन्ते। पाङ्क्तौ यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तमाप्त्वाऽवरुन्धे॥१५॥

सर्व एन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति। सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। सोमग्रहाः ३ च सुराग्रहाः ३ च गृह्णाति। एतद्वै देवानां परममन्नम्। यथ्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यथ्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे। सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः। यथ्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति।

सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छमलम्। यथ्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शमलेन शमलं यजमानादपहन्ति।
सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः।
स्त्री सुरा। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति
प्रजननाय। आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति। जायाः
सुराग्रहैः। तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियः सम्भवति।
वाजपेयाभिजितः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः
सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः सुराग्रहान्। पापवस्यस्य
विधृत्यै। एष वै यजमानः। यथ्सोमः। अन्नः सुरा।
सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च व्यतिषजति। अन्नाद्येनैवैनं
व्यतिषजति॥१९॥

सम्पृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्। अन्ना-
द्येनैवैनः सःसृजति। अन्नस्य वा एतच्छमलम्। यथ्सुरा।
पाप्मेव खलु वै शमलम्। पाप्मना वा एनमेतच्छमलेन
व्यतिषजति। यथ्सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च व्यतिषजति।
विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्केत्याह। पाप्मनैवैनः शमलेन
व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुद्ववति
सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्ख्सुराग्रहैः।
इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव

स॒त्यम्। तेन॑ सू॒यते। वा॒ज॒सृ॒ज्यः सुरा॑ग्रहान् ह॑रन्ति। अ॒नृ॒तेनै॒व
वि॒श॒ꣳ स॒ꣳसृ॑जति। हि॒र॒ण्य॒पा॒त्रं म॒धोः पूर्णं॑ द॑दाति। म॒ध॒व्यो-
ऽसा॒नीति॑। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उ॒प॑ हरति। ए॒क॒धै॒व यज॑मान॒
आयु॑स्तेजो॑ दधाति॥ २१॥

आत्वाऽव॑ रुन्धे सोमः शम॑लं यश्च॒रा ह्यस्ये॑नं व्यति॑पजति व्याव॑र्तयति सृ॒जति च॒त्वारि॑ च॥ ————— [३]

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। ना॒ग्नि॑ष्टो॒मो नो॒क्थ्यः। न षोड॒शी
नाति॑रात्रः। अथ॒ कस्मा॑द्वाज॒पेये॑ सर्वे॑ यज्ञ॒कृत॑वोऽव॑रुध्यन्त॒
इति॑। प॒शुभि॑रिति॑ ब्रूयात्। आ॒ग्नेयं॑ प॒शुमा॑ल॒भते। अ॒ग्नि॑ष्टो॒ममे॒व
तेना॑व॑ रुन्धे। ऐ॒न्द्रा॒ग्नेनो॒क्थ्यम्। ऐ॒न्द्रेण॑ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रम्।
सा॒र॒स्व॒त्याऽति॑रात्रम्॥ २२॥

मा॒रु॒त्या बृ॑हतः स्तो॒त्रम्। ए॒ताव॑न्तो॒ वै य॑ज्ञ॒कृत॑वः।
तान्प॒शुभि॑रे॒वाव॑ रुन्धे। आ॒त्मान॑मे॒व स्पृ॑णोत्य॒ग्नि॑ष्टो॒मेन॑।
प्रा॒णा॒पा॒नावु॑क्थ्ये॒न। वी॒र्य॑ꣳ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑।
वाच॑मति॒रात्रे॑ण। प्र॒जां बृ॑हतः स्तो॒त्रेण॑। इ॒ममे॒व
लो॒कम॑भिज॒यत्य॒ग्नि॑ष्टो॒मेन॑। अ॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्ये॒न॥ २३॥

सु॒व॒र्गं लो॒कꣳ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑। दे॒व॒याना॑ने॒व प॑थ
आ॒रो॒ह॒त्यति॑रात्रेण॑। ना॒कꣳ रो॒हति॑ बृहतः स्तो॒त्रेण॑। तेज॑
ए॒वाऽऽ॒त्म॒न्ध॑त्त आ॒ग्नेये॑न॒ प॒शुना॑। ओ॒जो ब॑ल॒मै॒न्द्रा॒ग्नेन॑।
इ॒न्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑। वाच॑ꣳ सा॒र॒स्व॒त्या। उ॒भावे॒व दे॒वलोकं॑
च॑ म॒नुष्य॑लो॒कं चा॑भिज॒यति॑ मा॒रु॒त्या व॒शया॑। स॒प्त॒देश॑
प्रा॒जाप॒त्यान्प॒शूना॑ल॒भते। स॒प्त॒द॒शः प्र॒जाप॑तिः॥ २४॥

प्रजापतेरात्यै। श्यामा एकंरूपा भवन्ति। एवमिव हि
 प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पर्यग्निकृतानुत्सृजति। मरुतो यज्ञ-
 मजिघांसन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत।
 तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्त्संज्ञपयेत्। मरुतं
 एव शमयित्वा॥२५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति।
 एकदेवत्या हि। एते। अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
 नैवारणे सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुण्ड्राशा ह्येते।
 अथो पशूनामेव छिद्रमपि दधाति। सारस्वत्योत्तमया प्रचरति।
 वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो प्रजापतावेव
 यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिरहि वाक्। अपन्नदती भवति।
 तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति पद चं॥ [४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः।
 यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं
 कर्माणि करोति। सवनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव
 तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ।
 वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां
 पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।

वाजस्य॑ नु प्र॑सवे मा॒तरं॑ म॒हीमित्या॑ह। यच्चै॒वेयम्।
यच्चा॒स्यामधि॑। तदे॒वाव॑ रुन्धे। अथो॒ तस्मिन्ने॒वोभये॑ऽभि॒
षिच्य॑ते। अ॒प्स्वन्तर॑मृ॒तम॑प्सु भैष॒जमित्य॑श्वा॒न्यल्प॑ूलयति।
अ॒प्सु वा अश्व॑स्य॒ तृतीयं॑ प्रविष्टम्। तद॑नुवे॒नन्वव॑प्लवते।
यद॒प्सु प॑ल्पूलयति॥ २८॥

यदे॒वास्या॑प्सु प्रविष्टम्। तदे॒वाव॑ रुन्धे। बहु॒ वा
अश्वो॑ऽमे॒ध्यमुप॑गच्छति। यद॒प्सु प॑ल्पूलयति। मे॒ध्याने॒वै॒
ना॑न्करोति। वा॒युर्वा॑ त्वा॒ मनु॑र्वा॒ त्वेत्या॑ह। ए॒ता वा ए॒तं दे॒वता॑
अग्रे॑ अश्व॑मयुञ्जन्। ताभि॑रे॒वैनान्॑ युनक्ति। स॒वस्यो॑ञ्जित्यै।
यजु॑षा युनक्ति॒ व्यावृ॑त्त्यै॥ २९॥

अपा॑न्नपादाशुहेम॒न्निति॑ सम्मा॑र्ष्टि। मे॒ध्याने॒वैना॑न्करोति।
अथो॒ स्तौत्ये॒वैनाना॑जि॒ः संरि॑ष्यतः। वि॒ष्णुक्र॑मान्क्रमते।
विष्णु॑रे॒व भू॒त्वेमाँल्लो॒कान॑भिजयति। वैश्व॑दे॒वो वै रथः॑। अ॒ङ्गो
न्य॒ङ्गाव॑भितो॒ रथं॑ यावित्या॑ह। या ए॒व दे॒वता॑ रथे॒ प्रवि॑ष्टाः।
ताभ्य॑ ए॒व नम॑स्करोति। आ॒त्मनो॑ऽना॒त्यै। अश॑मरथं
भावु॑कोऽस्य॒ रथो॑ भवति। य ए॒वं वेद॑॥ ३०॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्त्या अनात्यै द्वे च॥

[५]

दे॒वस्या॑ह॒ संवि॑तुः प्र॑सवे बृह॒स्पति॑ना वाज॒जिता॑ वाजं
जेष॑मित्या॑ह। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व ब्रह्म॑णा॒ वाज॑मुञ्जयति।
दे॒वस्या॑ह॒ संवि॑तुः प्र॑सवे बृह॒स्पति॑ना वाज॒जिता॑ वर्षि॒ष्ठं
नाक॑ रुहे॒यमित्या॑ह। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व ब्रह्म॑णा॒ वर्षि॑ष्ठं

नाकः॑ रोहति। चात्वा॑ले रथच॒क्रं निर्मि॑तः॒ रोहति। अतो॒ वा
अङ्गि॑रस उत्त॒माः सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षादे॒व यज॑मानः
सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति। आवे॑ष्टयति। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रेणै॒व
दिशो॑ऽभिज॑यति॥ ३१॥

वा॒जिना॑ः॒ सामं गाय॑ते। अन्नं॒ वै वाजः॑। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे।
वा॒चो वर्ष्म॑ दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामत्। तद्वन॒स्पती॑न्प्रावि॑शत्। सैषा
वा॒ग्वन॒स्पति॑षु वदति। या दु॒न्दुभौ। तस्मा॑द्दु॒न्दुभिः सर्वा॑ वाचो॒
ऽति॑वदति। दु॒न्दुभीन्त्स॒माघ्न॑न्ति। प॒रमा॑ वा ए॒षा वाक्॥ ३२॥

या दु॒न्दुभौ। प॒रम॑यै॒व वा॒चाऽव॑रां वाच॒मव॑ रुन्धे।
अथो॑ वा॒च ए॒व वर्ष्म॑ यज॑मानोऽव॑ रुन्धे। इन्द्रा॑य वाचं
वद॑तेन्द्रं वाजं जापय॑तेन्द्रो वाज॑मजयि॒दित्या॑ह। ए॒ष वा
ए॒तर्हीन्द्रः॑। यो यज॑ते। यज॑मान ए॒व वाज॑मुज्जयति।
स॒प्तद॑श प्रव्या॒धाना॑जिं धा॑वन्ति। स॒प्तद॑शः॒ स्तोत्रं॑ भ॑वति।
स॒प्तद॑शसप्तदश दी॒यन्ते॥ ३३॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। अर्वा॑ऽसि स॒प्तिर॑सि
वा॒ज्यंसी॑त्याह। अ॒ग्निर्वा॑ अर्वा॑। वा॒युः स॒प्तिः। आ॒दित्यो॑ वा॒जी।
ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॑थं यु॒नक्ति॑। प्र॒ष्टिवा॑हि॒नं यु॒नक्ति॑।
प्र॒ष्टिवा॑ही वै दे॒वर॑थः। दे॒वर॑थमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑॥ ३४॥

वाजि॑नो वाजं॑ धावत् का॒ष्ठां गच्छ॑तेत्याह। सु॒वर्गो॑ वै
लो॒कः का॒ष्ठा। सु॒वर्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति। सु॒वर्गं॑ वा ए॒ते लो॒कं

यन्ति। य आजिं धावन्ति। प्राञ्चौ धावन्ति। प्राङ्मिव हि
सुवर्गो लोकः। चतसृभिरनु मन्त्रयते। चत्वारि छन्दांसि।
छन्दोभिरेवेनां सुवर्गं लोकं गमयति॥ ३५॥

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। य आजिं धावन्ति। उदं
च आवर्तन्ते। अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति। रथविमोचनीयं
जुहोति प्रतिष्ठित्यै। आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्याह।
अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति।
य आजिं धावन्ति॥ ३६॥

कृष्णलं कृष्णलं वाजसृङ्घः प्रयच्छति। यमेव ते
वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तं परिक्रीयाव रुन्धे। एकधा
ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता बृहस्पतिरुदजयत्।
स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां नीवारत्वम्।
नैवारश्चरुर्भवति॥ ३७॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्। यन्नीवाराः। परमेणैवास्मां
अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे। सप्तदशशरावो भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। क्षीरे भवति।
रुचमेवास्मिन्दधाति। सर्पिष्वोन्भवति मेध्यत्वाय।
बारुहस्पत्यो वा एष देवतया॥ ३८॥

यो वाजपेयेन यजते। बारुहस्पत्य एष चरुः।

अश्वान्त्सरिष्यतः सस्रुषश्चाव घ्रापयति। यमेव ते वाजं
लो॒कमु॒ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑ रुन्धे। अजी॑जिपत वनस्पतय॒ इन्द्र॑
वाजं॑ विमु॑च्यध्वमिति॑ दुन्दु॒भीन् विमु॑ञ्चति। यमे॒व ते वाजं॑
लो॒कमिन्द्रि॑यं दु॒न्दुभ॑यं उ॒ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑ रुन्धे॥३९॥

अभिर्जयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च॥—[६]

ता॒र्प्यं यज॑मानं परि॒धाप॑यति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
य॒ज्ञेनै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयति। द॒र्भम॑यं परि॒धाप॑यति। प॒वित्रं
वै द॒र्भाः। पु॒नात्ये॒वैनम्। वाजं॑ वा ए॒षोऽव॑रुरु॒त्सते। यो
वा॒जपे॒येन॑ यज॑ते। ओष॑धयः खलु॒ वै वाजः॑। यद॑र्भम॑यं
परि॒धाप॑यति॥४०॥

वाज॒स्याव॑रुद्धौ। जाय॒ एहि॒ सुवो॒ रोहा॒वेत्या॑ह। प॒त्न्या
ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै। स॒प्तद॑शार॒त्निर्यूपो॑ भवति।
स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। तू॒पर॑श्चतु॒रश्रि॑र्भवति।
गौ॒धूमं च॒षालम्। न वा ए॒ते व्री॒हयो॒ न यवाः॑। यद्गौ॒धूमाः॑॥४१॥

ए॒वमि॑व हि प्र॒जाप॑तिः समृ॑द्धौ। अथो॑ अ॒मुमे॒वास्मै॑
लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। वासो॑भिर्वेष्टयति। ए॒ष वै यज॑मानः।
यद्व॑ूपः। स॒र्वदे॒वत्य॑ वासः। सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिः सम॑र्धयति।
अथो॑ आ॒क्रम॑णमे॒व तथ्सेतुं॑ यज॑मानः कुरुते। सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। द्वा॒दश॑ वाजप्रस॒वीया॑नि जुहोति॥४२॥

द्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः। सं॒वत्स॑रमे॒व प्री॑णाति। अथो॑
संव॑त्स॒रमे॒वास्मा॑ उप॑दधाति। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।

दशभिः कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी।
प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै
पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं
लोकमेति। सुवर्देवाः अङ्गमेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति।
अमृता अमृमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः
प्रजा अमृमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव
तेन लोकान्नैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आमेवैतामा शास्ते।
आसपुटैर्घ्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवेनः समर्धयन्ति।
ऊषैर्घ्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवेनमन्नाद्येन
समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतो घ्नन्ति।
शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा
अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपः
रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं
सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृत एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठति। शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्यशून्यरि
प्रजायते। बस्ताजिनमध्यव रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रति

तिष्ठति॥४७॥

परिष्ठापयति गोधूमां जुहोति स्वं नेति प्रत्यञ्चं घ्नति लोको नवं च॥—————[७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।
तान्येवाव रुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तरण्याः।
उभर्योषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्या-
वरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्नीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्युद्धेत। सर्वस्य समवदायं जुहोति।
अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण सुवेणं जुहोति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतै।
शीर्षतोऽभिषिञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यतै। आ मुखादन्वव-
स्त्रावयति। मुखत एवास्मां अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। एष वा अग्नेः सवः।
तेनैवैनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामी-
त्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभि-
षिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनमभि-
षिञ्चति। सोमग्रहाश्चावदानीयानि चत्विर्गभ्य उपहरन्ति।
अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाश्चानवदानीयानि

च वाजसृद्धः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो
उभर्याष्वेवाभिषिच्यते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते।
अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। वाजवतीभिर्माध्यं
दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। शिपिविष्ट-
वतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ
एव पशुषु प्रति तिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवेनं
श्रियै गमयति॥५२॥

अश्वीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसृतः शिपिस्त्रीणि च॥—————[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेनं सूयते।
द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेनं सूयते।
भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति वै
तमाहुः। भुवनमेवैतेनं गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेनं घृतस्य
सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति।
व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेनं गच्छति। पृथिविषदं
त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेनं लोकानां सूयते।
तस्माद्वाजपेययाजी न कञ्चन प्रत्यवरोहति। अपीव हि
देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति
वै तमाहुः। नाकमेवैतेनं गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना

इत्याह। पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपा५ रसमुद्वयसमित्याह। अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मि५ समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥ _____ [९]

इन्द्रो वृत्र५ हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमव रुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षत। य एवं वेद। अभि द्वितीयां जायामश्नुते। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति।
अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्याः
पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति।
तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं
बर्हिर्भवति। सकृदिव हि पितरः। त्रिर्निदधाति। तृतीये वा
इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। पराडावर्तते॥६०॥

ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपस्ते। ऊष्मभागा
हि पितरः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्या (३) न प्राश्या (३)
मिति। यत्प्राश्नीयात्। जन्यमन्नमद्यात्। प्रमायुकः स्यात्।
यन्न प्राश्नीयात्। अहविः स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आवृश्चेत। अवघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं
नेवाप्राशितम्। वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं
वा ददति। दशां छिनत्ति। हरणभागा हि पितरः। पितृनेव
निरवदयते। उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत। पितृणां
ह्येतर्हि नेदीयः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः पितरो
रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवै। नमो वः
पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थ॥६३॥

युष्माꣳस्तेऽनु। येऽस्मिँल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिँल्लोके
स्थ। यूयं तेषां वसिँष्ठ भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके। अहं तेषां
वसिँष्ठो भूयासमित्याह। वसिँष्ठः समानानां भवति। य एवं
विद्वान्पितृभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितृलोके चरति।
यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययर्चा
पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति।
न प्रमायुको भवति। पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावैनं
तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। प्रजा-
पतिरेवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमार्च्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंश्रुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति पञ्च
च॥

[१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादरशं देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं तार्प्यं
सत्तात्रहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हुत्वा दश॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवेनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरः पञ्चपष्टिः॥६५॥
देवासुरा यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

उ॒भये॒ वा ए॒ते प्र॒जाप॑ते॒रध्य॑सृज्यन्त। दे॒वाश्चा॑सु॒राश्च। तान्न
व्य॑जानात्। इ॒मेऽन्य इ॒मेऽन्य इति॑। स दे॒वान् २ शून॑करोत्।
तान्भ्य॑षुणोत्। तान्प॒वित्रे॑णापुनात्। तान्प॒रस्ता॑त्प॒वित्र॑स्य
व्य॑गृह्णात्। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हत्व॑म्॥१॥

दे॒वता॒ वा ए॒ता यज॑मानस्य गृ॒हे गृ॑ह्यन्ते। यद्ग्र॒हाः।
वि॒दुरे॑न दे॒वाः। यस्यै॒वं वि॒दुष॑ ए॒ते ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। ए॒षा वै
सोम॑स्याऽऽहु॑तिः। यदु॒पा २ शुः। सोमे॑न दे॒वा ३ स्तर्प॑या॒णीति॑
खलु॒ वै सोमे॑न यजते। यदु॒पा २ शुं जु॑होति। सोमे॑नै॒व
तद्दे॒वा ३ स्तर्प॑यति। यद्ग्र॒हा जु॑होति॥२॥

दे॒वा ए॒व तद्दे॒वानां॑च्छन्ति। यच्च॑म॒सां जु॑होति।
तेनै॒वानु॑रूपेण यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति। किं न्वै॒तदग्र॑
आसी॒दित्या॑हुः। यत्पात्रा॒णीति॑। इ॒यं वा ए॒तदग्र॑ आसीत्।
मृ॒न्मया॑नि वा ए॒तान्या॑सन्। तैर्दे॒वा न व्या॒वृत॑मगच्छन्। त
ए॒तानि॑ दा॒रुम॑याणि पात्रा॒ण्यप॑श्यन्। तान्य॑कुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्या॒वृत॑मगच्छन्। यद्दा॒रुम॑याणि पात्रा॒णि भव॑न्ति।
व्या॒वृत॑मे॒व तैर्यज॑मानो गच्छति। या॒नि दा॒रुम॑याणि पात्रा॒णि
भव॑न्ति। अ॒मुमे॒व तैर्लो॒कम॒भिज॑यति। या॒नि मृ॒न्मया॑नि।
इ॒ममे॒व तैर्लो॒कम॒भिज॑यति। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। काश्च॑त॒स्रः
स्था॒लीर्वाय॑व्याः सोम॒ग्रह॑णी॒रिति॑। दे॒वा वै पृ॒श्निम॑दुहन्॥४॥

तस्यां ए॒ते स्तनां॑ आसन्। इ॒यं वै पृ॒श्निः। तामा॑दित्या
आ॑दित्य॒स्थाल्या॑ चतु॑ष्पदः प॒शून् दु॒हन्। यदा॑दित्य॒स्थाली॑
भ॒वति। चतु॑ष्पद ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॒हे।
तामिन्द्र॑ उक्थ्य॒स्थाल्येन्द्रि॒यम॑दुहत्। यदु॑क्थ्य॒स्थाली॑ भ॒वति।
इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां वि॒श्वे दे॒वा
आ॑ग्रयण॒स्थाल्योर्ज॑मदुहन्। यदा॑ग्रयण॒स्थाली॑ भ॒वति॥५॥

ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां म॑नुष्या॑
ध्रु॒वस्था॒ल्याऽऽयु॑रदुहन्। यद्ध्रु॑व॒स्थाली॑ भ॒वति। आ॒युरे॒व तया॑
यज॑मान इ॒मां दु॒हे। स्था॒ल्या गृ॒ह्णाति। वा॒युर्व्ये॑न जुहोति।
तस्मा॑दन्ये॒न पात्रे॑ण प॒शून् दु॒हन्ति। अ॒न्येन॑ प्र॒तिगृ॑ह्णन्ति। अथो॑
व्या॒वृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्र॒हृत्वं ग्र॒हा जु॒होत्य॑ कुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नवं च॥ [१]

यु॒वꣳ सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चा॒वासुरे॑ सचा॑। वि॒पि॒पा॒ना
शु॑भस्पती। इन्द्रं॑ कर्म॑ स्वावतम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑वश्विनो॒भा।
इन्द्रा॑वतं॒ कर्म॑णा दꣳसना॑भिः। यथ्सुरा॑मं व्य॒पिबः॑ शची॑भिः।
सर॑स्वती त्वा मघ॑वन्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते।
सु॒चीव॑ घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनिꣳ र॒यिम॑स्मे सु॒वीर॑म्। प्र॒श॒स्तं धे॑हि य॒शसं॑
बृ॒हन्त॑म्। यस्मि॑न्नश्वा॑स ऋष॒भासं॑ उ॒क्षणाः॑। व॒शा मे॒षा
अ॒वसृ॑ष्टास् आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑। हृ॒दा
म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रये॑। नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑तꣳ सदा॑ मि॒तम्।

मा सꣳसृक्षाथां परमे व्योमन्। सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोमं
एषः। मा मां हिꣳसीः स्वां योनिमाविशन्॥८॥

यदत्र शिष्टꣳ रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो अपिबच्छर्चीभिः।
अहं तदस्य मनसा शिवेन। सोमꣳ राजानमिह भक्षयामि।
द्वे सुती अशृणवं पितृणाम्। अहं देवानामुत मर्त्यानाम्।
ताभ्यामिदं विश्वं भुवनꣳ समेति। अन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्।
यस्ते देव वरुण गायत्रच्छन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे॥९॥

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुच्छन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे।
यस्ते देव वरुण जगतीच्छन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे।
सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सत्राज्यो वा
सोमेन यजते। देवसुवामेतानि हवीꣳषि भवन्ति। एतावन्तो
वै देवानाꣳ सवाः। त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः
सुवन्ते राज्याय। देवसू राजा भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥

[२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्।
इन्द्राय कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा
अग्निहोत्री। इयं वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री
निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्थाद्देव्यदितिरिति। इयं वै
देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय
वरुणाय चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अवर्ति वा एषैतस्य

पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा
निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्।
अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवीं वा
एतस्य पयः प्रविंशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं३ स्कन्दति।
यदद्य दुग्धं पृथिवीमसक्तं। यदोषधीरप्यसंरुद्धदापः। पयो
गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो वृक्षेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह।
पय एवाऽऽत्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्विरेवैनदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तं५ स५सृजति।
उभे वै ते तर्ह्यार्च्छतः। आच्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम्।
यदुह्यमानं३ स्कन्दति। यदभिदुह्यात्। आर्ते नानार्तं यज्ञस्य
स५सृजेत्। तदेव यादृक्कीदृक्कं होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा
पुनर्होतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति॥१४॥

यद्युद्धृतस्य स्कन्देत्। यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात्। यज्ञं
विच्छिन्द्यात्। यत्र स्कन्देत्। तन्निषद्य पुनर्गृहीयात्।
यत्रैव स्कन्दति। तत एवैनत्पुनर्गृह्णाति। तदेव यादृक्कीदृक्कं
होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं
यज्ञस्य निष्करोति॥१५॥

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽधिश्रिते श्वा-
ऽन्तरा धावति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्या

वर्तयेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्।
 यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्नेरापः। अनाद्यमभ्यामपि
 दध्यात्। गार्हपत्याद्भस्मादाय। इदं विष्णुर्विचक्रम इति
 वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्ध्वंसयन्नुद्धरेत्। यज्ञो वै विष्णुः।
 यज्ञेनैव यज्ञः सन्तनोति। भस्मना पदमपि वपति
 शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यदितिमुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥ [३]

नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते।
 निगार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतः सूर्योऽभि
 निमोचति। दर्भेण हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्।
 अथाग्निहोत्रम्। यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै
 हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वः
 हरत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयेनैवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्।
 ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
 अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनु
 म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति।
 अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतः सूर्योऽभि
 निमोचति॥१८॥

पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
 वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतः सूर्योऽभि
 निमोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।

नि वा ए॒तस्याऽऽह॑वनीयो॒ गार्ह॑पत्यं कामयते। नि
गार्ह॑पत्य आह॑वनीयम्। यस्या॒ग्निम॑नुद्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑।
च॒तुर्गृ॑हीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथा॒ग्निम्। अथा॑ग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। ए॒तद्वा
अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑। यदाज्यम्। प्रि॒येणै॒वैनं॑ धाम्ना सम॑र्धयति।
यद॒ग्निं पूर्॒वः॒ हर॑त्यथा॑ग्निहोत्रम्। भा॒गधे॒येनै॒वैनं॑ प्रण॑यति।
ब्रा॒ह्म॒ण आ॑र्षेय उद्धरेत्। ब्रा॒ह्म॒णो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑॥२०॥

सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्ध॑रति। परा॑ची वा ए॒तस्मै
व्यु॒च्छन्ती॒ व्यु॒च्छति॑। यस्या॒ग्निम॑नुद्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑। उ॒षाः
के॒तुना॑ जुषताम्। य॒ज्ञं दे॒वेभि॑रि॒न्वित॑म्। दे॒वेभ्यो॑ मधु॑मत्तम्॒ः
स्वाहे॑ति॒ प्र॒त्यङ्घ्रि॑षद्याज्येन जुहुयात्। प्र॒तीची॑मे॒वास्मै॑
विवा॑सयति। अ॒ग्निहो॑त्रमु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व
ह॒तम॑नु॒ म्रिय॑ते। अ॒न्तं वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति॥२१॥

यस्ता॑म्यति। अ॒न्तमे॒ष य॒ज्ञस्य॑ गच्छति। यस्या॒ग्निम॑नुद्धृत॒ः
सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑। पुनः॑ स॒मन्यं॑ जुहोति। अ॒न्तेनै॒वान्तं॑ य॒ज्ञस्य॑
निष्क॑रोति। मि॒त्रो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञं गृ॑ह्णाति। यस्या॒ग्निम॑नुद्धृत॒ः
सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑। मै॒त्रं च॒रुं निर्व॑पेत्। तेनै॒व य॒ज्ञं निष्क्री॑णीते।
यस्याऽऽह॑वनीयेऽनु॒द्वाते॒ गार्ह॑पत्य उ॒द्वाये॑त्॥२२॥

यदा॑ह॒वनी॒यम॑नु॒द्वाप्य॒ गार्ह॑पत्यं म॒न्येत्। वि॒च्छि॑न्द्यात्।
भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ वास्त॒व्यं क्रि॒यते॑। तदनु॑

रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यं
मन्थेत्॥ २३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन्निति। छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
र्य्यै रमस्व॥ २४॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारस्वताबुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनं
समिन्धे। सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्।
बृहद्विराट्॥ २५॥

ताभ्यामेवैनं समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदं
हि ते। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं। तत्र रयिष्ठामनु सं भरेतम्।
सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति॥ २६॥

पूर्वणैवास्यं यज्ञेन यज्ञमनु सन्तनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञं

सन्तनोति। अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाशं॑ म॒ष्टाकं॑ पालं॒ निर्व॑पेत्।
अ॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृतं॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति। स ए॒वैनं॑
य॒ज्ञियं॑ पन्था॒मपि॑ नयति। अ॒न॒ङ्गान्दक्षि॑णा। व॒ही ह्ये॑ष
समृ॑द्ध्यै॥ २७ ॥

हृत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचति हरेद्देवतां गच्छत्युद्धार्यन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै पूर्वं त्रीणि निम्रोचति
दर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वर्कणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं पराच्युपाः पुनर्मित्रो मैत्रं
यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत्॥) [४]

यस्य॑ प्रातः सव॒ने सोमो॑ऽतिरिच्य॑ते। मा॒ध्यं दि॒न॒स॒र्व॑नं
का॒मय॑मानोऽभ्यति॑रिच्यते। गौ॒र्धय॑ति म॒रुता॑मिति॒ धय॑द्वतीषु
कुर्व॑न्ति। हि॒नस्ति॒ वै स॒न्ध्यधी॑तम्। स॒न्धीव॑ खलु॒ वा
ए॒तत्। यथ्स॑र्व॒नस्याति॑रिच्य॑ते। यद्धय॑द्वतीषु कुर्व॑न्ति। स॒न्धेः
शान्त्यै॑। गाय॒त्र॑ सामं॑ भवति पञ्चद॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व प्रा॑तः
सव॒नान्नय॑न्ति॥ २८ ॥

म॒रुत्व॑तीषु कुर्व॑न्ति। तेनै॒व मा॒ध्यं दि॒नाथ्स॑र्व॒नान्नय॑न्ति।
होतु॑श्चम॒समनू॑न्नयन्ते। होता॑ऽनु॒ श॑सति। म॒ध्य॒त ए॒व
य॒ज्ञ॑स॒माद॑धाति। यस्य॑ मा॒ध्यं दि॒ने स॑र्व॒ने सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते।
आ॒दि॒त्यं तृ॑तीयस॒र्व॒नं का॒मय॑मानोऽभ्यति॑रिच्यते।
गौ॒रि॒वी॒त॑सामं॑ भवति। अति॑रिक्तं॒ वै गौ॑रि॒वी॒तम्।
अति॑रिक्तं॒ यथ्स॑र्व॒नस्याति॑रिच्य॑ते॥ २९ ॥

अति॑रिक्तस्य॒ शान्त्यै॑। ब॒ण्म॒हा॑सि सूर्येति॑ कुर्व॑न्ति।
यस्यै॒वाऽऽदि॒त्यस्य॑ स॒र्व॒नस्य॑ का॒मेना॑तिरिच्य॑ते। तेनै॒वैनं॑
का॒मेन॑ सम॒र्धय॑न्ति। गौ॒रि॒वी॒त॑सामं॑ भवति। तेनै॒व

माध्यं दिनात्सर्वनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
तृतीयसर्वनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
शंसति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञं समादधाति। यस्य तृतीयसर्वने
सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
यजमानं वा एतत्पशवं आसाह्यन्ति। बृहत्सामं भवति।
बृहद्वा इमाँल्लोकान्दाधार। बार्हताः पशवः। बृहत्तैवास्मै
पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै
देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवेनं समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते।
होताऽनुशंसति। मध्यत एव यज्ञं समादधाति॥३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यते शंसति दाधाराष्टो च॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
संसुनुतः। यौ द्वौ संसुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं
वा एते संसुन्वतोर्निर्बप्सति। पूर्वणोपसृत्या देवता
इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयाँभवति। एतिवन्त्याज्यानि
भवन्त्यभिजित्यै॥३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरैति।
वाचश्च मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥३३॥

सर्वस्माद्विज्ञाद्वेद्यात्। अ॒भि॒व॒र्तो ब्र॒ह्म॒सामं भ॑वति।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भि॒वृ॒त्तैः। अ॒भि॒जि॒द्भव॑ति। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्या॒भि॒जि॒त्तैः। वि॒श्वजि॒द्भव॑ति। वि॒श्वस्य॑ जि॒त्तैः। यस्य॑
 भू॒याः सो॑ यज्ञ॒क्र॒तव॑ इत्याहुः। स दे॒वता॑ वृ॒द्ध इति॑।
 यद्य॑ग्नि॒ष्टोमः सोमः॑ प॒रस्ता॒थस्यात्॥ ३४॥

उ॒क्थ्यं कु॑र्वीत। यद्यु॒क्थः स्यात्। अ॒ति॒रा॒त्रं कु॑र्वीत।
 य॒ज्ञ॒क्र॒तुभि॑रे॒वास्य॑ दे॒वता॑ वृ॒द्धे। यो वै छ॒न्दो॑भि॒रभि॑भवति। स
 स॒सु॒न्वतो॑र॒भि॑भवति। स॒न्वे॒शाय॑ त्वो॒पवे॒शाय॑ त्वेत्याहुः।
 छ॒न्दा॑सि॒ वै स॑न्वे॒श उ॑पवे॒शः। छ॒न्दो॑भि॒रे॒वास्य॑
 छ॒न्दा॑स्य॒भि॑भवति। इ॒ष्टर्गो॑ वा ऋ॒त्विजा॑मध्व॒र्युः॥ ३५॥

इ॒ष्टर्गः खलु॑ वै पू॒र्वोऽर्ष्टुः क्षी॑यते। प्रा॒णा॒पा॒नौ मृ॒त्योर्मा॑
 पा॒त॒मि॒त्याहुः। प्रा॒णा॒पा॒नयो॑रे॒व श्र॑यते। प्रा॒णा॒पा॒नौ मा मा॑
 हा॒सि॒ष्टमि॒त्याहुः। नैनं॑ पु॒राऽऽयु॑षः प्रा॒णा॒पा॒नौ ज॑हितः। आ॒र्तिं
 वा ए॒ते नि॑यन्ति। येषां॑ दी॒क्षिता॑नां प्र॒मीय॑ते। तं यद॑व॒वर्ज॑युः।
 क्रू॒र॒कृ॒तामि॑वैषां लो॒कः स्या॑त्। आ॒ह॒र द॒हेति॑ ब्रूयात्॥ ३६॥

तं दक्षि॑ण॒तो वेद्यै॑ नि॒धाय॑। स॒र्प॒रा॒ज्ञिया॑ ऋ॒ग्भिः स्तु॑युः। इ॒यं
 वै सर्प॑तो॒ राज्ञी॑। अ॒स्या ए॒वैनं॑ परि॒दद॑ति। व्यृ॒द्धं तदि॒त्याहुः।
 यथ॑स्तु॒तम॑न॒नुश॑स्त॒मिति॑। होता॑ प्रथ॒मः प्रा॑ची॒नावी॑ती
 मा॑र्जा॒लीयं॑ परी॒यात्। या॒मीर॑नुब्रुवन्। स॒र्प॒रा॒ज्ञीनां॑ की॒र्तये॑त्।
 उ॒भयो॑रे॒वैनं॑ लो॒कयोः॑ परि॒दद॑ति॥ ३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति।
 त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवेनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः
 परियन्ति। षट्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं
 धुवते। अग्र आयूँषि पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्।
 रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्। आयुरेवाऽऽत्मन्दधते। अथो
 पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥३८॥

अभिजित्ये पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्द्वयालोकयोः परिददति कुर्वीरुं क्षीणिं च॥—————[६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
 यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै
 रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं
 यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते
 नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीद्धादुद्ध-
 रेत्। यदाग्नीद्ध उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्यं
 उद्वायेत्। अत एव पुनर्मन्थेत्॥४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं
 पश्यन्ति। तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्दारोरुद्वायेत्। तस्यारणीं
 कुर्यात्। क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः।
 यत्क्रुमुकः। प्रिययैवेनं तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं

मन्थति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्नेर्योनिः। स्वादेवैनं योनेर्जनयति।
नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्।
सुवर्णं हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात्।
जुहुयादन्यत्। सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य
वा अभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदक्रामत्॥४२॥

तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं कुर्वन्ति।
प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरैयुः।
क्रीणीयादेव। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरैयुः।
आदाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यं
सोममाहरत्। तस्य योऽंशुः पराऽपतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य वल्कः परा-
ऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि।
पशवः सोमो राजा। यदादाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति।
सोममेव राजानमभिषुणोति। शृतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्।
दध्ना मध्यं दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तर-
सामा। य एवर्त्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः। एकां
गां दक्षिणां दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्। यज्ञेनैव
तद्यज्ञमिच्छति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो वा एष

दे॒वता॑भ्यः सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मान॑मागु॒रते॑। यः स॒त्राया॑गु॒रते॑।
ए॒तावा॑न्खलु वै पु॒रुषः॑। याव॑दस्य वि॒त्तम्। स॒र्ववे॒दसे॑न॒ यजे॑त।
सर्व॑पृ॒ष्ठोऽस्य॑ सोमः॑ स्यात्। सर्वा॑भ्य ए॒व दे॒वता॑भ्यः सर्वे॑भ्यः
पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मानं॑ निष्क्री॑णीते॥४५॥

उद्धार्यति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्प्राऽपंतम्ध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥ [७]

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण विच॑र्षणिः। यः पो॒ता स
पु॑नातु मा। पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॑नाः। पु॒नन्तु॑ मन॑वो धि॒या। पु॒नन्तु॑
वि॒श्व आ॒यवः॑। जा॒तवे॑दः प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑ मा।
शु॒क्रेण॑ दे॒व दी॑द्यत्। अ॒ग्ने कृ॒त्वा कृ॒तूँ रनु॑॥४६॥

यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॒त॑तमन्त॒रा। ब्र॒ह्म ते॑न॒ पुनी॑महे।
उ॒भाभ्या॑ दे॒व स॑वितः। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म पु॑नीमहे।
वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। यस्यै॑ ब॒ह्वीस्त्तनु॑वो वी॒तपृ॑ष्ठाः। तया॑
मद॑न्तः सध॒माद्ये॑षु। व॒यँ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥४७॥

वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पु॒नातु॑। वा॒तः प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒भूः।
द्या॒वापृ॑थि॒वी प॑य॒सा प॑यो॒भिः। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पु॒नीता॑म्।
बृ॒हद्भिः॑ स॒वित॑स्तृ॒भिः। व॒र्षि॑ष्ठैर्दे॒व म॑न्म॒भिः। अ॒ग्ने दक्षैः॑ पु॒नाहि॑
मा। ये॒न दे॒वा अपु॑नत। ये॒नाऽऽपो॑ दि॒व्यं क॑शः। ते॒न दि॒व्येन॑
ब्र॒ह्मणा॑॥४८॥

इ॒दं ब्र॒ह्म पु॑नीमहे। यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑। ऋ॒षिभिः॑
सम्भृ॑त॒ँ रस॑म्। सर्व॑ँ स पू॒तम॑श्जाति। स्व॒दि॒तं
मा॑त॒रिश्वा॑ना। पा॒वमा॒नीर्यो अ॒ध्येति॑। ऋ॒षिभिः॑ सम्भृ॑त॒ँ

रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं सर्पिर्मधूदकम्।
पावमानीः स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः।
ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो
अमुम्। कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः।
पावमानीः स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्चुतः। ऋषिभिः
सम्भृतो रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं
पुनते सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा।
प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो
वयम्। पूतं ब्रह्म पुनीमहे। इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु।
सोमः स्वस्त्या वरुणः समीच्या। यमो राजा प्रमृणाभिः
पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥

अनु रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्चुत ऋषिभिः सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च॥—[८]

प्रजा वै सत्रमासत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा
अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तम-
जुहवुः। तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्मार्धमासे देवा
इज्यन्ते। पितरौऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्।
तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवारुन्धत।
तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसं
घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायं च।
पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्त-
मंजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः
प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य
पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत।
ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभवन्। यद्वयं स्म इति।
त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवेषां
तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव
रुन्धे। यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत।
तान्तेनाव रुन्धे। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या
ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे।
यच्चातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव
रुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजो
वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिंलोके
प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। साकमेधैरमुष्मिंलोके। एष
ह त्वावैतत्सर्वं भवति। य एवं विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा ददौत्यतिष्ठत्त्वारि च॥ [९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा
इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते।
अग्निमेव तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः।
संवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यद्वरुण-
प्रघासैर्यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति॥ ५७ ॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमा
शास्त इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव
तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदा-
वत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन
यजते। देवानेव तदन्ववस्यति। अथ वा अस्य वायुश्चानु-
वत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण यजते॥ ५८ ॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण
यजमानः। अनुवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत।
संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति।
एष ह त्वै संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते।
विश्वे देवाः समंयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त एतं
लोकमजयन्॥ ५९ ॥

यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते।
अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य

गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति। अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथाऽऽदित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैरयजत। स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैरयजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति। यत्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै चन्द्रमाः। एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं विद्वान्साकमेधैरयजते। यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च समैधन्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्।

यस्मिन्नुतवः। यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्नुतवः। ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदुतवः पितरः
 प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य
 पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमुहीति। ततो वै
 ता अप्रथन्त। य एवं विद्वाः त्र्यम्बकैर्यजते। प्रथते प्रजयां
 पशुभिः। अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स
 एतं लोकमजयत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते।
 एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
 चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति।
 जीवन्वा एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्तो प्रमीयते। वसन्तो
 भवति। यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः। यदि वर्षासु वर्षाः। यदि शरदि
 शरत्। यदि हेमन् हेमन्तः। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमप्येति।
 संवत्सरः प्रजापतिः। प्रजापतिर्वावैषः॥६६॥

परिवत्सरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्त्यसहस्रयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्वं सांक्रमेधेरयजत समेधन्त पितृयज्ञत्वं जयति
 यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥

[१०]

उभये युवः सुराममुदस्थानि वै यस्य प्रातः सवन एकैकोऽसुर्यं पवमानः प्रजा वै सत्रमांसताग्निर्वाव संवत्सरो
 दशः॥१०॥

उभये वा उदस्थात्सर्वाभिर्मध्यतोऽत्र वाव ब्राह्मणेष्वथ गृहमेधिनः पद्व्यष्टिः॥६६॥

उभये वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिकाः। शु॒क्रं प॒रस्ता॒ज्योति॑र॒वस्ता॑त्। प्र॒जाप॑ते
रोहि॑णी। आपः॑ प॒रस्ता॒दोष॑धयो॒ऽवस्ता॑त्। सोम॑स्ये॒न्वका
वि॒त॒तानि॑। प॒रस्ता॒द्वय॑न्तो॒ऽवस्ता॑त्। रु॒द्रस्य॑ बा॒हू।
मृ॒ग॒यवः॑ प॒रस्ता॑द्वि॒क्षारो॑ऽवस्ता॑त्। अदि॑त्यै पुन॑र्वसू।
वा॒तः प॒रस्ता॑दा॒र्द्रम॑वस्ता॑त्॥ १ ॥

बृ॒हस्प॑ते॒स्तिष्यः॑। जु॒ह्वतः॑ प॒रस्ता॒द्यज॑माना अ॒वस्ता॑त्।
स॒र्पाणा॑माश्रेषाः। अ॒भ्याग॑च्छन्तः प॒रस्ता॑द॒भ्यान्त्य॑न्तो-
ऽवस्ता॑त्। पि॒तृणां॑ म॒घाः। रु॒दन्तः॑ प॒रस्ता॑दप॒भ्रंशो॑ऽवस्ता॑त्।
अ॒र्य॒म्णः पूर्वे॑ फल्गु॑नी। जा॒या प॒रस्ता॑द॒ष्टभो॑ऽवस्ता॑त्।
भ॒ग॒स्योत्त॑रे। वृ॒हतवः॑ प॒रस्ता॑द्वह॑माना अ॒वस्ता॑त्॥ २ ॥

दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्ह॑स्तः। प्र॒सवः॑ प॒रस्ता॑त्स॒निर॑वस्ता॑त्।
इन्द्र॑स्य चि॒त्रा। ऋ॒तं प॒रस्ता॑त्स॒त्यम॑वस्ता॑त्। वा॒योनि॑ष्ठ्या
व्र॒ततिः॑। प॒रस्ता॑दसि॒द्धिर॑वस्ता॑त्। इन्द्रा॑ग्नि॒योर्वि॑शा॒खे।
यु॒गानि॑ प॒रस्ता॑त्कृ॒षमा॑णा अ॒वस्ता॑त्। मि॒त्रस्या॑नू॒राधाः॑।
अ॒भ्या॒रोह॑त्प॒रस्ता॑द॒भ्यारू॑ढम॒वस्ता॑त्॥ ३ ॥

इन्द्र॑स्य रोहि॑णी। शृ॒णत्प॒रस्ता॑त्प्रति॒शृण॑द॒वस्ता॑त्।
नि॒र्ऋ॑त्यै मूल॒वर्ह॑णी। प्र॒तिभ॑ञ्जन्तः प॒रस्ता॑त्प्रति॒शृण॑न्तो-
ऽवस्ता॑त्। अ॒पां पूर्वा॑ अषा॒ढाः। वर्चः॑ प॒रस्ता॑त्स॒मिति॑र॒वस्ता॑त्।
विश्वे॑षां दे॒वाना॑मुत्त॑राः। अ॒भिज॑यत्प॒रस्ता॑द॒भिजि॑तम॒वस्ता॑त्।

विष्णोः श्रोणा पृच्छमांनाः। परस्तात्पन्था अवस्तात्॥४॥

वसूनां श्रविष्ठाः भूतं परस्ताद्भूतिरवस्तात्। इन्द्रस्य शतभिषक्। विश्वव्यचाः परस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात्। अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैश्ववसवमवस्तात्। अहर्बुध्नियस्योत्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्। पूष्णो रेवती। गावः परस्ताद्वथ्सा अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ। ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात्। यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्। पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥५॥

अर्द्रमवस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वथ्सा अवस्तात्पञ्च च॥—————[१]

यत्पुण्यं नक्षत्रम्। तद्वद्वुर्वीतोपव्युषम्। यदा वै सूर्य उदेति। अथ नक्षत्रं नैति। यावति तत्र सूर्यो गच्छेत्। यत्र जघन्यं पश्येत्। तावति कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते। एव५ ह वै यज्ञेषु च शतद्युम्नं च माथ्स्यो निरवसाययां चकार॥६॥

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिं वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः। हस्तं एवास्य हस्तः। चित्रा शिरः। निष्ठा हृदयम्। ऊरू विशाखे। प्रतिष्ठाऽनूराधाः। एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। य एवं वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः॥७॥

अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति। तां निष्ठायां दद्यात्। प्रियैव भवति। नेव तु

पुनरागच्छति। अभिजिन्नाम् नक्षत्रम्। उपरिष्ठादषाढानाम्।
अवस्ताच्छ्रोणायै। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते
देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यं कामयेतानप-
जय्यं जयेदिति। तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपजय्यमेव
जयति। पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनसृजत।
ते नक्षत्रं नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते
रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्रेवत्यां पशूनां कुर्वीत।
यत्किं चार्वाचीनः सोमात्। प्रैव भवन्ति। सलिलं वा
इदमन्तरासीत्। यदतरन्। तत्तारकाणां तारकत्वम्। यो
वा इह यजते। अमुं स लोकं नक्षते। तन्नक्षत्राणां
नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवं वेद। गृह्यैव भवति।
यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि।
तस्मादक्षीलनामश्चित्रे। नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे
कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्।
तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्।
तानि यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन
परियन्ति। यानि यमनक्षत्राणि॥१२॥

तान्युत्तरेण। अन्वेषामराधस्मेति। तदनूराधाः।
ज्येष्ठमेषामवधिष्मेति। तज्यैष्ठघ्नी। मूलमेषामवृक्षामेति।
तन्मूलवर्हणी। यन्नासहन्त। तदेषाढाः। यदश्लोणत्॥१३॥

तच्छ्रोणा। यदशृणोत्। तच्छ्रविष्ठाः। यच्छ्रुतमभिषज्यन्।
तच्छ्रुतमिषक्। प्रोष्ठपदेषूदयच्छन्त। रेवत्यामरवन्त।
अश्वयुजोरयुञ्जत। अपभरणीष्वपावहन्। तानि वा एतानि
यमनक्षत्राणि। यान्येव देवनक्षत्राणि। तेषु कुर्वीत यत्कारी
स्यात्। पुण्याह एव कुरुते॥१४॥

चकारैवं वेदोभयोरनं लोकयोर्विदुरजयत्रेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि त्रीणि
च॥

[२]

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य सायमांसवो-
ऽपानः। यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनं सङ्गवात्। ततो
देवा अग्निष्टोमं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। मित्रस्य
सङ्गवः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि पशवः समायन्ति।
यत्प्रतीचीनं सङ्गवात्॥१५॥

प्राचीनं मध्यं दिनात्। ततो देवा उक्थ्यं निरमिमत।
तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। बृहस्पतेर्मध्यं दिनः। तत्पुण्यं
तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि तेक्षिणं तपति। यत्प्रतीचीनं मध्यं
दिनात्। प्राचीनमपराह्णात्। ततो देवाः षोडशिनं निरमिमत।
तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः॥१६॥

भगस्यापराह्णः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मादपराह्णे

कु॒मा॒र्यो॑ भग॑मिच्छ॒माना॑श्चरन्ति। यत्प्र॑ती॒चीन॑मपरा॒ह्णात्।
प्रा॒चीन॑ः सा॒यात्। ततो॑ दे॒वा अ॑तिरा॒त्रं निर॑मिमत्।
तत्तदात्त॑वीर्यं निर्मा॒र्गः। वरु॑णस्य सा॒यम्। तत्पु॑ण्यं
तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॒त्तर्हि॑ नानृ॑तं वदेत्॥१७॥

ब्रा॒ह्म॒णो वा अ॑ष्टावि॒ंशो नक्ष॑त्राणाम्। स॒मा॒न॒स्याहः॑
पञ्च पु॑ण्यानि॒ नक्ष॑त्राणि। च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॒ नव॑।
यच्च॑ पर॒स्ता॒न्नक्ष॑त्राणां यच्चाव॒स्तात्। तान्येका॑दश। ब्रा॒ह्म॒णो
द्वा॑दशः। य एवं वि॒द्वान्त्संव॑त्सरं व्र॒तं चर॑ति। संव॑त्सरेणै॒वास्य॑
व्र॒तं गुप्तं॑ भवति। स॒मा॒न॒स्याहः॑ पञ्च पु॑ण्यानि॒ नक्ष॑त्राणि।
च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॒ नव॑। आ॒ग्नेयी॑ रात्रिः। ऐ॒न्द्रम॑हः।
तान्येका॑दश। आ॒दित्यो॑ द्वा॑दशः। य एवं वि॒द्वान्त्संव॑त्सरं
व्र॒तं चर॑ति। संव॑त्सरेणै॒वास्य॑ व्र॒तं गुप्तं॑ भवति॥१८॥

सङ्गवाध्यांङुशिन् निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यं निर्मागं वदेद्ववति समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ चं—[३]

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कति॒ पात्रा॑णि य॒ज्ञं वह॑न्तीति।
त्रयो॑द॒शेति॑ ब्रूयात्। स यद्वू॒यात्। कस्तानि॒ निर॑मिमी॒तेति॑।
प्र॒जाप॑तिरिति॒ ब्रूयात्। स यद्वू॒यात्। कुत॑स्तानि॒
निर॑मिमी॒तेति॑। आ॒त्मन् इति॑। प्रा॒णापा॒नाभ्या॑मे॒वोपा॑-
श्वन्तर्या॒मौ निर॑मिमीत॥१९॥

व्या॒नादु॑पा॒शुस॑वनम्। वा॒च ऐ॑न्द्रवा॒यवम्। दक्ष॑क्र॒तुभ्या॑
मैत्रा॑वरु॒णम्। श्रोत्रा॑दाश्वि॒नम्। चक्षु॑षः शुक्रा॒मन्थि॑नौ। आ॒त्मन्

आग्रयणम्। अङ्गेभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां
 ऋतुपात्रे। यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निर्मिमीत। स निर्मितो
 नाद्वियत् समं ह्वीयत। स एतान्प्रजापतिरपिवापानपश्यत्। तां
 निरवपत्। तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपिवापा भवन्ति। यज्ञस्य
 धृत्या असं ह्वयाय॥२०॥

उपा१ श्रुन्त्यामो निरमिमीतामिमीत् षट्॥

[४]

ऋतमेव परमेष्ठि। ऋतं नात्येति किञ्चन। ऋते समुद्र
 आहितः। ऋते भूमिरियञ्श्रिता। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
 तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
 तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
 तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
 वर्तये। तद्वतं तत्सत्यम्। तद्वतं तच्छक्यम्। तेन शक्यं तेन
 राध्यासम्॥२१॥

यद्धर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तान्पृथिव्या दिवः। अग्निरीशान्
 ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
 सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
 शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
 नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
 शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वतं तत्सत्यम्।
 तद्वतं तच्छक्यम्। तेन शक्यं तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि। निवर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान्
 ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः

स॒ह। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑। तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑।
 शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम्। वै॒श्वान॒रस्य॑ तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य
 नि वर्त॑ये। स॒त्येन॑ परि॒ वर्त॑ये। तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्त॑ये।
 शिवे॒नास्योप॑ वर्त॑ये। श॒ग्मेना॑स्याभि॒ वर्त॑ये। तद्व॑तं तथ्स॒त्यम्।
 तद्व॑तं तच्छ॑केयम्। तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम्॥२३॥

एकं॑ मा॒समु॒दसृ॑जत्। प॒रमे॒ष्ठी प्र॒जाभ्यः॑। तेना॑भ्यो॒ मह॑
 आव॑हत्। अ॒मृतं॑ म॒र्त्याभ्यः॑। प्र॒जाम॑नु प्र जा॒यसे। तदु॑ ते
 म॒र्त्यामृ॑तम्। येन॑ मा॒सा अर्ध॑मा॒साः। ऋ॒तवः॑ परि॒वत्स॑राः।
 येन॑ ते ते॑ प्रजापते। ई॒जान॑स्य॒ न्यव॑र्तयन्। तेना॒हम॑स्य
 ब्रह्म॑णा। नि॒वर्त॑यामि जी॒वसे॑। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑।
 तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑। शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम्। वै॒श्वान॒रस्य॑
 तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य॒ नि वर्त॑ये। स॒त्येन॑ परि॒ वर्त॑ये।
 तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्त॑ये। शिवे॒नास्योप॑ वर्त॑ये। श॒ग्मेना॑स्याभि॒
 वर्त॑ये। तद्व॑तं तथ्स॒त्यम्। तद्व॑तं तच्छ॑केयम्। तेन॑ शकेयं॒ तेन॑
 राध्यासम्॥२४॥

परिवर्तये सहाभिवर्तये उष्णिहा राध्यासं न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि च। (ऋतमेव षोडश। यद्घर्मो यो अस्याः
 सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः)॥

[५]

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकु॑र्वत। तदसु॑रा अकुर्वत। तेऽसु॑रा ऊ॒र्ध्वं
 पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नाप॑श्यन्। ते केशा॒नग्रे॑ऽवपन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि।
 अथो॑पप॒क्षौ। तत॑स्तेऽवा॑श्च आ॒यन्। परा॑ऽभवन्। यस्यै॒वं
 वप॑न्ति। अवा॑डेति॥२५॥

अथो॑ परै॒व भ॑वति। अथ॑ दे॒वा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ऽपश्यन्। त
 उप॑प॒क्षावग्रे॑ऽवपन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि। अथ॒ केशा॑न्। तत॑स्ते-

ऽभवन्। सुवर्गं लो॒कमा॑यन्। यस्यै॒वं व॑प॒न्ति। भव॑त्या॒त्मना॑।
अथो॑ सुवर्गं लो॒कमे॑ति॥२६॥

अथै॒तन्मनु॑र्व॒प्रे मि॑थुनम॑पश्यत्। स श्मश्रू॑ण्यग्रे॑ऽवपत।
अथो॑पप॒क्षौ। अथ॒ केशा॑न्। ततो॒ वै स प्रा॑जायत प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। यस्यै॒वं व॑प॒न्ति। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते।
दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। ते सं॒वत्स॒रे व्या॑यच्छन्त।
तान्दे॒वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒वाभि प्रायु॑ञ्जत॥२७॥

वै॒श्वदे॒वेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जतेन्द्रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि
चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। व॒रुण॑प्र॒घासै॑श्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒ वरुण॑-
रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। सा॒कमे॒धैश्च॒तुरो॑
मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒ सोम॑रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑
च। या सं॒वत्स॒र उ॑पजी॒वाऽऽसी॑त्। तामे॑षामवृञ्जत। ततो॑ दे॒वा
अ॑भवन्। परा॑ऽसुराः॥२८॥

य ए॒वं वि॒द्वाँश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्य॑जते। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॑त्क्वा।
शी॒रुषं॑ नि च॒ वर्त॑यते॒ परि॑ च। यैषा सं॒वत्स॒र उ॑पजी॒वा।
वृ॒द्धे तां॑ भ्रातृ॑व्यस्य। क्षु॒धाऽस्य॑ भ्रातृ॑व्यः॒ परा॑ भवति।
लो॒हिता॒य॒सेन॑ नि वर्त॑यते। यद्वा इ॒माम॒ग्निर्ऋ॒तावा॑गते
नि॒वर्त॑यति। ए॒तदे॒वैना॑ँ रू॒पं कृ॑त्वा नि॒वर्त॑यति। सा ततः॑
श्व॒श्वो भूय॑सी॒ भव॑न्त्येति॥२९॥

प्र जा॑यते। य ए॒वं वि॒द्वाँल्लो॑हिता॒य॒सेन॑ नि॒वर्त॑यते। ए॒तदे॒व

रूपं कृत्वा नि वर्तयते। स ततः श्वश्वो भूयान्भवन्नेति।
 प्रैव जायते। त्रेण्या शलल्या नि वर्तयेत। त्रीणि त्रीणि वै
 देवानामृद्धानि। त्रीणि छन्दांसि। त्रीणि सर्वानि। त्रयं इमे
 लोकाः॥ ३० ॥

ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति। यच्चातुर्मास्य-
 याज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्य आवृश्चेत। चतुषु चतुषु मासेषु
 नि वर्तयेत। परोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनाव्रस्काय।
 देवानां वा एष आनीतः। यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवं विद्वान्नि
 च वर्तयते परि च। देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां
 पशून्भि मन्यते॥ ३१ ॥

एत्येत्युद्धतासुरा एति लोका मन्यते॥

[६]

आयुषः प्राणं सन्तनु। प्राणादपानं सन्तनु।
 अपानाद्व्यानं सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषः श्रोत्रं
 सन्तनु। श्रोत्रान्मनः सन्तनु। मनसो वाचं सन्तनु। वाच
 आत्मानं सन्तनु। आत्मनः पृथिवीं सन्तनु। पृथिव्या
 अन्तरिक्षं सन्तनु। अन्तरिक्षादिवं सन्तनु। दिवं सुवः
 सन्तनु॥ ३२ ॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥

[७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान
 नवतीर्नवं। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्।
 तद्विदच्छर्यणावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्।
 इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥ ३३ ॥

इन्द्रं॑ म॒र्केभि॑र॒र्किणः॑। इन्द्रं॑ वाणी॑रनूषत। इन्द्र॑ इ॒द्धयोः॑
सचा॑। सम्मि॑श्र आ॒वचो॑ युजा॑। इन्द्रो॑ व॒ज्री हि॑रण्ययः। इन्द्रो॑
दी॒र्घाय॑ चक्ष॑से। आ सूर्य॑ꣳ रोहय॑द्विवि। वि गोभि॑रद्वि॒मैरयत्।
इन्द्र॑ वाजे॑षु नो अ॒व। स॒हस्र॑प्र॒धनेषु॑ च॥ ३४॥

उग्र॑ उ॒ग्राभि॑रू॒तिभिः॑। तमिन्द्रं॑ वाज॒याम॑सि। म॒हे वृ॒त्राय॑
हन्त॑वे। स वृषा॑ वृष॒भो भु॑वत्। इन्द्रः॑ स दाम॑ने कृतः।
ओजि॑ष्ठः स बल॑ हितः। द्यु॒म्नी श्लो॑की स सौ॒म्यः। गि॒रा वज्रो॑
न सम्भृ॑तः। सब॑लो॒ अन॑पच्युतः। व॒वक्षु॑रु॒ग्रो अस्तु॑तः॥ ३५॥
बृह॑चास्तुतः॥ [८]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। स प्र॒जाप॑तिरिन्द्रं॑ ज्येष्ठं पु॒त्रमप॑
न्य॑धत्त। नेदे॑न॒मसु॑रा बली॑याꣳसोऽह॑न॒त्रिति॑। प्र॒हादो॑ ह॒ वै
का॑याध॒वः। वि॒रोच॑नꣳस्वं पु॒त्रमप॑ न्य॑धत्त। नेदे॑नं दे॒वा
अ॑ह॒नत्रि॑ति। ते दे॒वाः प्र॒जाप॑तिमु॒पस॑मेत्योचुः। ना॒रा॒जक॑स्य
यु॒द्धमे॑स्ति। इन्द्र॑मन्विच्छा॒मेति॑। तं य॑ज्ञ॒क्रतु॑भि॒रन्वैच्छ॑न्॥ ३६॥

तं य॑ज्ञ॒क्रतु॑भि॒र्नान्व॑विन्दन्। तमिष्टि॑भि॒रन्वैच्छ॑न्।
तमिष्टि॑भि॒रन्व॑विन्दन्। तदिष्टी॑नामिष्टि॒त्वम्। ए॒ष्ट्यो ह॒
वै ना॑म। ता इष्ट्य॑ इत्याचक्ष॑ते प॒रोक्षे॑ण। प॒रोक्ष॑प्रि॒या
इ॒व हि॑ दे॒वाः। तस्मा॑ ए॒तमा॑ग्रावैष्ण॒वमेका॑दशक॒पालं
दी॒क्षणी॑यं नि॒रव॑पन्। तद॑प॒द्रुत्या॑तन्वत। ता॒न्य॑त्नीसं॒याजा॑न्त
उ॒पा॒नय॑न्॥ ३७॥

ते तद॑न्तमे॒व कृ॒त्वोद॑द्रवन्। ते प्रा॑य॒णीय॑म॒भि सु॒मारो॑हन्।

तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छुय्वन्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव
कृत्वोदद्रवन्। त आतिथ्यमभि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत।
तानिडान्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। तस्मादेता
एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव॑ हि दे॒वा अकुर्व॑त। इति॑ दे॒वा अकुर्व॑त। इत्यु॒ वै
म॑नु॒ष्याः कुर्व॑ते। ते दे॒वा ऊचुः॑। यद्वा इ॒दमु॑च्चैर्य॒ज्ञेन॑ च॒राम।
तन्नोऽसु॑राः पा॒प्माऽनु॑विन्दन्ति। उपा॒९शू॒पस॑दा च॒राम। तथा
नोऽसु॑राः पा॒प्मा नानु॑वेथ्स्यन्तीति। त उपा॒९शू॒पस॑दमतन्वत।
तिस्र॑ ए॒व सा॑मिधे॒नीर॑नूच्य॥३९॥

स्रुवेणा॑घारमा॒घार्य॑। तिस्रः॑ परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा।
स्रुवे॑णो॒पस॑दं जुह॒वां च॑क्रुः। उ॒ग्रं वचो॑ अपा॑वधीन्त्वे॒षं
वचो॑ अपा॑वधी॒ऽस्वाहे॑ति। अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑।
ए॒नश्च॑ वैर॑हत्यं च त्वे॒षं वचः॑। ए॒त९ ह॒ वाव॑ तच्च॑तुर्धावि॒हितं
पा॒प्मानं॑ दे॒वा अप॑जघ्निरे। तथो॑ ए॒वैत॑दे॒वंवि॒द्यज॑मानः। तिस्र॑
ए॒व सा॑मिधे॒नीर॑नूच्य। स्रुवेणा॑घारमा॒घार्य॑॥४०॥

तिस्रः॑ परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा। स्रुवे॑णो॒पस॑दं जुहोति।
उ॒ग्रं वचो॑ अपा॑वधीन्त्वे॒षं वचो॑ अपा॑वधी॒ऽस्वाहे॑ति।
अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑। ए॒नश्च॑ वैर॑हत्यं च त्वे॒षं
वचः॑। ए॒तमे॒व तच्च॑तुर्धावि॒हितं पा॒प्मानं॑ यज॑मानोऽप॑ हते।
तैऽभि॒नीये॒वाहः॑ प॒शुमाऽल॑भन्त। अहं॑ ए॒व तद्दे॒वा अव॑र्ति

पाप्मानं मृत्युमपञ्जघ्निरे। तेनाभिनीयेव रात्रेः प्राचरन्।
रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपञ्जघ्निरे॥४१॥

तस्मादभिनीयेवाहः पशुमा लभेत। अहं एव तद्यजमानो-
ऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते। तेनाभिनीयेव रात्रेः
प्रचरेत्। रात्रिया एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं
नुदते। स एष उपवसथीयेऽहं द्विदेवत्यः पशुरा लभ्यते। द्वयं
वा अस्मिँल्लोके यजमानः। अस्थि च मांसं च। अस्थि
चैव तेन मांसं च यजमानः सङ्स्फुरते। ता वा एताः
पञ्च देवताः। अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ॥४२॥

पञ्चपञ्ची वै यजमानः। त्वङ्मांसं स्नावाऽस्थिं
मज्जा। एतमेव तत्पञ्चधाविहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति।
भेषजतायै निर्वरुणत्वाय। तं सप्तभिश्छन्दाभिः प्रातरह्वयन्।
तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांसि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते।
तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपास्मै गायता नर इति।
तस्मादेतयो बहिष्पवमान उपसद्यः॥४३॥

ऐच्छन्नयं स्तिष्ठन्तेऽनूच्यन्त्यं सुवेणाधारमाचार्य रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपञ्जघ्निरे मित्रावरुणौ नवं च
(देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानः प्राचरं प्रचरेदालभन्तालभेत मृत्युमपञ्जघ्निरे भ्रातृव्यान्॥)।—[९]

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन। एष वाव स संमुद्रः।
यच्चात्वालः। एष उवेव स भूम्यन्तः। यद्वेद्यन्तः। तदेतत्रिशलं
त्रिपूरुषम्। तस्मात्तं त्रिवितुस्तं खनन्ति। स सुवर्णरजताभ्यां
कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तं यदस्या अध्यजनयन्।
तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यथ्सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत् आसीत्। साऽस्य कौशिकता। तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत्। तं त्रिवृताऽददत्। तं त्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा। तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत्। तं पञ्चदशेनाददत्। तं पञ्चदशेनाहरन्। यावती पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

त९ सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत्। त९ सप्तदशेनाददत्। त९ सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत्। तमेकविंशेनाभि प्रास्तुवत्। तमेकविंशेनाददत्। तमेकविंशेनाहरन्। यावत्येकविंशस्य मात्रा। ते यत्रिवृता स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तं त्रिवृतैव हरन्ति। यावती त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकता गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चदश्यामापूर्यते। चन्द्रमस एवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकता गमयन्ति। अथ यथ्सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते। त९ सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजा-

प॑तेरे॒वैनं॑ तत्। मा॒त्रा॒ः सायु॑ज्य॒ः सलो॑कतां॑ गमयन्ति। अथ॒
यदे॑कवि॒ःशेन॑ स्तुवते॑। ए॒कवि॒ःशेनै॑व तद्यज॑मान॒माद॑दते।
तमे॑कवि॒ःशेनै॑व ह॑रन्ति। याव॑त्येकवि॒ःशस्य॑ मा॒त्राः॑। अ॒सौ
वा आ॑दित्य ए॒कवि॒ःशः। आ॑दित्यस्यै॒वैनं॑ तत्॥४९॥

मा॒त्रा॒ः सायु॑ज्य॒ः सलो॑कतां॑ गमयन्ति। ते कु॒श्याः॑।
व्य॒घ्नन्। ते अ॑होरा॒त्रे अ॑भवताम्। अह॑रेव सु॒वर्णा॑ऽभवत्।
र॒ज॒ता रा॒त्रिः। स यदा॑दित्य उ॒देति॑। ए॒तामे॒व तथ्सु॑वर्णां॑
कु॒शीम॑नु॒ समे॑ति। अथ॒ यद॑स्तमेति॑। ए॒तामे॒व तद्र॑ज॒तां
कु॒शीम॑नु॒संवि॑शति। प्र॒ह्लादो॑ ह॒ वै का॑याध॒वः। वि॒रोच॑न॒ः
स्वं पु॒त्रमु॑दा॒स्यत्। स प्र॑द॒रोऽभव॑त्। तस्मा॑त्प्र॒दरा॑दु॒दकं॑
नाचा॑मेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं तद्विशति चत्वारि च॥

[१०]

ये वै च॒त्वारः॑ स्तोमाः॑। कृ॒तं तत्। अथ॒ ये पञ्च॑। कलिः॒
सः। तस्मा॑च्चतु॒ष्टोमः॑। तच्चतु॒ष्टोम॑स्य चतु॒ष्टोम॑त्वम्। तदा॑हुः।
क॒त॒मानि॑ तानि॒ ज्योती॑ःषि। य ए॒तस्य॑ स्तोमा॒ इति॑।
त्रि॒वृत्प॑ञ्चद॒शः स॑प्तद॒श ए॑कवि॒ःशः॥५१॥

ए॒तानि॑ वाव तानि॒ ज्योती॑ःषि। य ए॒तस्य॑ स्तोमाः॑।
सो॑ऽब्रवीत्। स॒प्तद॒शेन॑ ह्यि॒यमा॑णो॒ व्यले॑शिषि। भि॒षज्य॑त॒
मेति॑। तम॒श्विनौ॑ धा॒नाभि॑रभिषज्यताम्। पू॒षा क॑र॒म्भेण॑।
भा॒रती॑ परिवा॒पेण॑। मि॒त्रावरु॑णौ पय॒स्यया॑। तदा॑हुः॥५२॥

यद॒श्विभ्या॑ धा॒नाः। पू॒ष्णः क॑र॒म्भः। भा॒र॒त्यै परि॑वापः।
मि॒त्रावरु॑णयोः पय॒स्याऽथ॑। कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॒मिन्द्र॑मे॒व
य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॒नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑-
रभि॑षज्य॒ऽस्तस्मा॑दि॒ति। तं वस॑वोऽष्टा॒क॒पाले॑न प्रा॒तः सव॑ने-
ऽभि॑षज्यन्। रु॒द्रा एका॑दशक॒पाले॑न॒ माध्यं॑ दि॒ने सव॑ने। वि॒श्वे
दे॒वा द्वा॑दशक॒पाले॑न तृ॒तीय॑सव॒ने॥ ५३॥

स यद॒ष्टाक॑पाला॒न्प्रा॒तः सव॑ने कुर्यात्। एका॑दश-
क॒पाला॒न्मा॒ध्यं दि॒ने सव॑ने। द्वा॑दशक॒पालां॑ऽस्तृ॒तीय॑सव॒ने।
वि॒लोमं॑ तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रिये॒त। एका॑दशक॒पाला॒ने॒व प्रा॒तः
सव॑ने कुर्यात्। एका॑दशक॒पाला॒न्मा॒ध्यं दि॒ने सव॑ने।
एका॑दशक॒पालां॑ऽस्तृ॒तीय॑सव॒ने। य॒ज्ञस्य॑ स॒लोम॒त्वाय॑।
तदा॑हुः। यद्वसू॑नां प्रा॒तः सव॑नम्। रु॒द्राणां॑ मा॒ध्यं दि॒नं
सव॑नम्। वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ तृ॒तीय॑सव॒नम्। अथ॑ कस्मा॑दे॒तेषां॑
ह॒विषा॒मिन्द्र॑मे॒व य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॒नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्।
ए॒तैर्ह॒विर्भि॑रभि॑षज्य॒ऽस्तस्मा॑दि॒ति॥ ५४॥

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातः सवनं पञ्च च॥ [११]

तस्यावा॑चोऽवपा॒दाद॑बिभयुः। तमे॒तेषु॑ स॒प्तसु॑ छन्दः
स्वश्र॑यन्। यदश्र॑यन्। तच्छ्रा॑य॒न्तीय॑स्य श्राय॒न्तीय॑त्वम्।
यदवा॑रयन्। तद्वा॑रव॒न्तीय॑स्य वा॒रव॒न्तीय॑त्वम्। तस्यावा॑च
ए॒वाव॑पा॒दाद॑बिभयुः। तस्मा॑ ए॒तानि॑ स॒प्त च॑तु॒रुत्तरा॑णि
छन्दा॑ऽस्युपा॑दधुः। तेषा॑मति॒ त्री॒ण्य॑रिच्यन्त। न त्री॒ण्युद॑-

भवन्॥५५॥

स बृहतीमेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षराभ्याम्। अहोरात्राभ्यामेव। तदाहुः। कृत्वा सा देवाक्षरा बृहती। यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत्। द्वादश पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः। द्वादशामावास्याः। एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती॥५६॥

यस्यां तत्प्रत्यतिष्ठदिति। यानि च छन्दांस्यत्यरिच्यन्त। यानि च नोदभवन्। तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त। साऽब्रवीद्बृहती। मामेव भूत्वा। मामुप सश्रयतेति। चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीं नोदभवत्। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहती-
मत्यरिच्यत। तस्यामेतानि चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्या-
दधात्॥५७॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्। अष्टाभि-
रक्षरैरुष्णिग्बृहतीं नोदभवत्। अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीमत्य-
रिच्यत। तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात्। ते बृहती
एव भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री
बृहतीं नोदभवत्। द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत।
तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥५८॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्।
सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। छन्दांसि रथो मे भवत।
युष्माभिरहमेतमध्वानमनु सञ्चराणीति। तस्य गायत्री
च जगती च पक्षावभवताम्। उष्णिक् त्रिष्टुप् प्रष्ट्यौ।

अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ॑। बृहत्यैवोद्धिरभवत्। स एतं
छन्दोरथमास्थाय॑। एतमध्वानमनु समचरत्। एत९ ह
वै छन्दोरथमास्थाय॑। एतमध्वानमनु सञ्चरति। येनैष
एतत्सञ्चरति। य एवं विद्वान्त्सोमैन् यजते। य उ चैनमेवं
वेद॥५९॥

अभ्वन्वाव सा देवाक्षरा बृहत्यं दधाद्वा दंशाक्षराण्यपच्छिद्यां दधादास्थाय पदं॥ [१२]

अग्नेः कृत्तिका यत्पुण्यं देवस्यं सवितुर्ब्रह्मवादिनः कत्युतमेव देवा वा आयुषः प्राणमिन्द्रो दधीचो देवासुराः स
प्रजापतिः स संमुद्रो ये वै चत्वारस्तस्यावाचो द्वादश॥१२॥

अग्नेः कृत्तिका देवगृहा ऋतमेवर्ध्यामिव तिस्रः परांचौर्ये वै चत्वारो नवपञ्चाशत्॥५९॥

अग्नेः कृत्तिका य उ चैनमेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाशं॑ म॒ष्टाकं॑ पालुं॒ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यश्चः॑
शम्या॑या अव॒शीय॑न्ते। तत्रै॒र्ऋत॑मेक॒कपाल॑म्। इ॒यं वा
अनु॑मतिः। इ॒यं निर्ऋ॑तिः। नै॒र्ऋते॑न॒ पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति।
पा॒प्मान॑मेव निर्ऋ॑तिं पूर्वा॑ नि॒रव॑दयते। एक॑कपालो भवति।
ए॒कधै॑व निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। यदहु॑त्वा॒ गार्ह॑पत्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॒त्वाऽग्निर॑नू॒त्थाय॑। अ॒ध्वर्युं॑ च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इ॒त्याह॑। आहु॑त्यै॒वैनं॑ शमयति।
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः। ए॒कोल्मु॑केन॒ यन्ति॑। तद्धि
नि॒र्ऋत्यै॑ भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं॒ यन्ति॑। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै
दिक्। स्वा॒यामे॑व दि॒शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॒कृत॑ इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा॑। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या
आ॒यत॑नम्। स्व ए॒वाय॑तने॒ निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष
तै॑ निर्ऋ॑ते भा॒ग इ॒त्याह॑। निर्दि॑शत्यै॒वैन॑म्। भू॒ते
ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह। भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॑
इ॒त्याह॑। अ॒हंस॑ ए॒वैनं॑ मुञ्चति। अ॒ङ्गुष्ठा॑भ्यां जुहोति॥३॥

अ॒न्त॒त ए॒व निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। कृ॒ष्णं वा॑सः कृ॒ष्णातू॑षं
दक्षि॑णा। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्यै रू॒पम्। रू॒पेणै॑व निर्ऋ॑तिं
नि॒रव॑दयते। अ॒प्रती॑क्ष॒माय॑न्ति। निर्ऋ॑त्या अ॒न्तर्हि॑त्यै।

स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति।
आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते। आनुमतेन
प्रचरति। इयं वा अनुमतिः॥४॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते। धेनुर्दक्षिणा। इमामेव
धेनुं कुरुते। आदित्यं चरुं निर्वपति। उभर्याष्वेव
प्रजास्वभिषिच्यते। दैवीषु च मानुषीषु च। वरो दक्षिणा।
वरो हि राज्यं समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं
निर्वपति। अग्निः सर्वा देवताः॥५॥

विष्णुर्यज्ञः। देवताश्चैव यज्ञं चाव रुन्धे। वामनो
वही दक्षिणा। यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यद्वामनः। तेन
वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति।
अग्नीषोमीयां वा इन्द्रो वृत्रमहन्निति। यदग्नीषोमीयमेका-
दशकपालं निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो वृत्रं
हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत। स एतमैन्द्राग्रमेका-
दशकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं
चावारुन्धे। यदैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपति। देवताश्चैव
तेनैन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ।
आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। ऐन्द्रं दधि। यदाग्नेयो भवति।

अ॒ग्निर्वै य॑ज्ञमु॒खम्। य॒ज्ञमु॒खमे॒वर्द्धि॑ पुर॒स्ता॑द्ध॒त्ते। यदै॒न्द्रं
दधि॑॥८॥

इन्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे। ऋष॒भो व॒ही दक्षि॑णा। यद्व॒ही।
तेना॑ऽऽग्ने॒यः। यदृष॑भः। तेनै॒न्द्रः समृ॑द्धौ। याव॑ती॒र्वै प्र॒जा
ओष॑धीना॒महु॑ताना॒माश्न॑न्। ताः परा॑ऽभवन्। आ॒ग्र॒य॒णं
भ॑वति हुताद्याय। यज॑मान॒स्याप॑राभावाय॥९॥

दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः। ता इन्द्रा॒ग्नी उद॑जयताम्।
तावे॒तमै॑न्द्रा॒ग्रं द्वा॑द॒शक॑पालं निर॑वृणाताम्। यदै॑न्द्रा॒ग्नो
भव॑त्यु॒ज्जित्यै॑। द्वा॑द॒शक॑पालो भवति। द्वा॑द॒श मा॑साः
सं॒वत्स॑रः। सं॒वत्स॑रेणै॒वास्मा॑ अन्नम॑व॒ रुन्धे॑। वै॒श्वदे॒व-
श्च॒रुर्भ॑वति। वै॒श्वदे॒वं वा अन्न॑म्। अन्न॑मे॒वास्मै॑ स्वदयति॥१०॥

प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। सौ॒म्य॑ः श्या॒माकं॑ च॒रुं
निर्व॑पति। सोमो॒ वा अ॑कृष्टप॒च्यस्य॑ राजा॑। अ॒कृष्ट॑प॒च्यमे॒वास्मै॑
स्वद॑यति। वा॒सो दक्षि॑णा। सौ॒म्य॑ः हि दे॒वता॑या॒ वासः॑
समृ॑द्धौ। सर॑स्वत्यै च॒रुं निर्व॑पति। सर॑स्वते च॒रुम्।
मि॒थुन॑मे॒वाव॑ रुन्धे। मि॒थुनौ गावौ॑ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। एति॑
वा ए॒ष य॑ज्ञमु॒खाद॑ध्याः। योऽ॒ग्नेर्दे॒वता॑या॒ एति॑। अ॒ष्टावे॒तानि॑
ह॒वीः॑ षि॑ भवन्ति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रोऽग्निः॑। तेनै॒व
य॑ज्ञमु॒खाद॑ध्या॒ अ॒ग्नेर्दे॒वता॑यै नैति॥११॥

ईयु॒निर्व॑दयतेऽङ्गु॒ष्ठाभ्या॑ जु॒होत्यनु॑मतिर्दे॒वता॑ निर्व॑पति व॒ही दक्षि॑णा यदै॒न्द्रं दध्य॑पराभावाय स्वदयति गावौ दक्षि॑णा समृ॑द्धौ
पदं॥

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न प्राजायन्त। सौऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति। स प्रजापतये शुचमदधात्। सौऽशोचत्प्रजामिच्छमानः। तस्माद्यं च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरुप्यते। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति। सप्तगणा वै मरुतः। गुणश एवास्मै विशं कल्पयति। स प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्बुदहरत्। तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्। यदामिक्षा। यद्बुद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति। वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति।

वाजि॑न्मान॑यति। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु॒ रेतो॑ दधाति।
 द्या॒वापृ॑थि॒व्यं एक॑कपालो भवति। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता
 द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑मुभ॒यतः॑ परि॑ गृह्णाति। दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता
 आसन्। सोऽ॒ग्नि॑र॒ब्रवीत्॥१६॥

माम॑ग्रे॒ यज॑त। मया॒ मुखे॒नासुरा॑ञ्जेष्य॒थेति॑। मां
 द्वि॒तीय॑मिति॒ सोमो॑ऽब्रवीत्। मया॒ राजा॑ जे॒ष्यथेति॑। मां
 तृ॒तीय॑मिति॒ सवि॑ता। मया॒ प्रसू॑ता जे॒ष्यथेति॑। मां च॑तु॒र्थीमिति॑
 सर॑स्वती। इन्द्रि॒यं वोऽहं॑ धा॒स्यामीति॑। मां प॑ञ्च॒ममिति॑
 पूषा। मया॑ प्रति॒ष्ठया॑ जे॒ष्यथेति॑॥१७॥

तैऽ॒ग्निना॒ मुखे॒नासुरा॑नजयन्। सोमे॑न॒ राजा॑। स॒वि॒त्रा
 प्रसू॑ताः। सर॑स्वतीन्द्रि॒यम॑दधात्। पूषा॑ प्रति॒ष्ठाऽऽसी॑त्। ततो॑
 वै दे॒वा व्य॑जयन्त। यदे॒तानि॑ ह॒वी॒षि॑ निरु॒प्यन्ते॒ विजि॑त्यै।
 नोत्त॑रवेदिमुप॑वपति। प॒शवो॒ वा उत्त॑रवे॒दिः। अजा॑ता इव
 ह्ये॒तर्हि॑ प॒शवः॑॥१८॥

ऐदित्यंशोच्युद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेप्यथेत्येतर्हि पशवः॥ [२]

त्रि॒वृद्ध॑र्हिर्भवति। मा॒ता पि॒ता पु॒त्रः। तदे॒व तन्मि॑थुनम्।
 उल्बं॑ गर्भो॒ ज॒रायु॑। तदे॒व तन्मि॑थुनम्। त्रे॒धा ब॒र्हिः सन्न॑द्धं
 भवति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति। ए॒क॒धा
 पुनः॑ सन्न॑द्धं भवति। एकं॑ इव॒ ह्ययं॑ लो॒कः॥१९॥

अ॒स्मिन्ने॒व तेन॑ लो॒के प्रति॑ तिष्ठति। प्र॒सुवो॑ भवन्ति।
 प्र॒थ॒म॒जा॒मे॒व पु॒ष्टि॒मव॑ रुन्धे। प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ।

पृषदाज्यं गृह्णाति। पशवो वै पृषदाज्यम्। पशून्वाव रुन्धे।
पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्का हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति।
अग्निमुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति।
अग्निमुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते। नव प्रयाजा
इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ हवींषि। द्वावाधारौ।
द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्सम्पद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्।
विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। यजमानो वा एकंकपालः। तेज
आज्यम्। यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव तेजसा
समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। पशव आज्यम्॥२२॥

यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः
समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त
उपतिष्ठेरन्। यद्वह्मानयेत्। बहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त
उपतिष्ठेरन्। बह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहव एवैनं
पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते। यजमानो वा एकंकपालः।
यदेकंकपालस्यावद्येत्॥२३॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।
सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि
जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा। तेजसा
समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। सुवर्गो लोक

आहवनीयः॥ २४॥

यदेकंकपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति। यद्धस्तेन जुहुयात्। सुवर्गल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्। सुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। यत्प्राङ्मद्येत। देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥ २५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। यदुदङ्। मनुष्यलोकमभिजयेत्। प्रतिष्ठितो होतव्यः। एकंकपालं वै प्रतितिष्ठन्तं द्यावापृथिवी अनु प्रति तिष्ठतः। द्यावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः। यज्ञं यजमानः। यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥ २६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति। तान्येव तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ। तयोः परिधय आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥ २७॥

यदप्रहृत्य परिधीं जुहुयात्। अन्तराधानाभ्यां घासं प्रयच्छेत्। प्रहृत्य परिधीं जुहोति। निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति। बर्हिषि विषिञ्चन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो वाजिनम्। प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहूय भक्षयन्ति। एतत्सोमपीथा ह्येते। अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान उत्तमो भक्षयति। पशवो वै वाजिनम्। यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ २८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवद्येदाहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते चत्वारि च॥ [३]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता एनमत्यमन्यन्त। ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत्। ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत्। तां निरवपत्। तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा निरुप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासां दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत्। सव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रसारयत्। यद्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति। तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञाभिजित् ३ ह्यस्य। पृथमात्राद्वेदी असम्भिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मात्पृथमात्रं व्यसौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्मेवाव रुन्धे। अथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवींषि। अथैष ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति॥३१॥

प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवाव रुन्धे। मारुत्यामिक्षा भवति। वारुण्यामिक्षा। मेषी च मेषश्च

भवतः। मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशो भवतो मेध्यत्वाय॥३२॥

शमीपर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति। प्रजापतिमन्नाद्यं नोपानमत्। स एतेन शतेध्मेन हविषा-
ऽन्नाद्यमवारुन्ध। यत्परः शतानि शमीपर्णानि भवन्ति।
अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। सौम्यानि वै कुरीराणि। सौम्या खलु
वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति। यत्कुरीराणि भवन्ति।
सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे। काय एकंकपालो
भवति। प्रजानां कन्त्वाय। प्रतिपूरुषं कर्मभपात्राणि भवन्ति।
जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्।
जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति॥३३॥

निरुप्यन्तं भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥ [४]

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां
मारुतीम्। अपधुरमेवैनां युनक्ति। अथो ओज एवासामव
हरति। तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः।
मारुत्या पूर्वया प्रचरति। अनृतमेवाव यजते। वारुण्योत्तरया।
अन्तत एव वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः करोति॥३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति। तत्पापी-
यान्करोति। पत्नीं वाचयति। मेध्यामेवैनां करोति। अथो तप
एवैनामुप नयति। यज्ञारं सन्तन्न प्रब्रूयात्। प्रियं ज्ञातिं
रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्। निर्दिश्यैवेन

वरुणपाशेन॑ ग्राहयति॥ ३५॥

प्र॒घा॒स्यान् ह॒वाम॒ह इति॒ पत्नी॑मु॒दानं॑यति। अ॒ह्व॑तै॒वैन॑म्।
यत्पत्नी॑ पुरो॒नुवा॒क्याम॑नुब्रूयात्। निर्वी॑र्यो॒ यज॑मानः स्यात्।
यज॑मानोऽन्वा॒ह। आ॒त्मन्ने॒व वी॒र्यं॑ धत्ते। उ॒भौ या॒ज्याः
सवी॑र्य॒त्वाय॑। यद्वा॒मे यद॑रण्य॒ इत्या॑ह। य॒थो॒दित॑मे॒व वरु॑ण॒मव॑
यज॑ते। य॒ज॒मा॒नदे॒वत्यो॑ वा आ॒हव॑नीयः॥ ३६॥

भ्रा॒तृव्य॑दे॒वत्यो॑ दक्षि॑णः। यदा॑हव॒नीये॑ जुहुयात्। यज॑मानं
वरुणपा॒शेन॑ ग्राहयेत्। दक्षि॑णेऽग्नौ जु॒होति॑। भ्रा॒तृव्य॑मे॒व
वरु॑णपा॒शेन॑ ग्राहयति। शूर्पे॑ण जुहोति। अ॒न्यमे॒व वरु॑ण॒मव॑
यज॑ते। शी॒र्ष॒न्नधि॑ नि॒धाय॑ जुहोति। शी॒र्ष॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑
यज॑ते। प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठं जुहोति॥ ३७॥

प्र॒त्यङ्घ्रे॒व वरु॑णपा॒शान्नि॑र्मुच्यते। अ॒क्र॒न्कर्म॑ कर्म॒कृत॑
इत्या॑ह। दे॒वाऽनृ॑णं नि॒रव॑दाय। अ॒नृणा॑ गृ॒हानु॑प॒ प्रेते॑ति
वावै॑तदा॒ह। वरु॑णगृही॒तं वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य। यद्य॑जु॒षा
गृही॑तस्या॒तिरि॑च्यते। तुषा॑श्च निष्का॒सश्च॑। तुषै॑श्च निष्का॒सेन॑
चाव॑भृथमवैति। वरु॑णगृही॒तेनै॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। अ॒पो-
ऽव॑भृथमवैति॥ ३८॥

अ॒प्सु वै वरु॑णः। सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। प्र॒ति-
यु॒तो वरु॑णस्य पा॒श इत्या॑ह। वरु॑णपा॒शादे॒व निर्मु॑च्यते।
अप्र॑तीक्ष॒मा य॑न्ति। वरु॑णस्या॒न्तर्हि॒त्यै। ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒मही-

त्याह। समिधैवाग्निं नमस्यन्तं उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो
मयि धेहीत्याह। तेज एवाऽऽत्मन्धत्ते॥३९॥

करोति ग्राहयत्याहवनीयुस्तिष्ठ जुहोत्युपोऽवभृथमवैति धत्ते॥ [५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीक-
वती तनूः। तां प्रीणीत। अथासुरानभि भविष्यथेति।
ते देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्।
सोऽग्निरनीकवान्ध्वस्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्य-
जनयत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति।
अग्निमेवानीकवन्तुः स्वेन भागधेयेन प्रीणाति।
सोऽग्निरनीकवान्ध्वस्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि
जनयते। असौ वा आदित्योऽग्निरनीकवान्। तस्य रश्मयो-
ऽनीकानि। साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति। साक्षादेवास्मा
अनीकानि जनयति। तेऽसुराः पराजिता यन्तः। द्यावापृथिवी
उपाश्रयन्॥४१॥

ते देवा मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुं निर्वपन्।
तान्द्यावापृथिवीभ्यामेवोभयतः समंतपन्। यन्मरुद्भ्यः
सान्तपनेभ्यश्चरुं निर्वपति। द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो
यजमानो भ्रातृव्यान्ध्वसन्तपति। मध्यन्दिने निर्वपति। तर्हि
हि तेक्षिणं तपति। चरुर्भवति। सर्वत एवेनान्ध्वसन्तपति। ते
देवाः श्वोविजयिन्ः सन्तः। सर्वासां दुग्धे गृहमेधीयं चरुं

निरवपन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्यो॑पवसाम। कस्य॑ वाऽहे॒दम्। कस्य॑ वा
श्वो भ॑वितेति। स श्रु॒तोऽभवत्। तस्याहु॑तस्य॒ नाश्नन्। न
हि दे॒वा अहु॑तस्या॒श्नन्ति। तेऽब्रु॑वन्। कस्मा॑ इ॒मं हौ॑ष्याम्
इति॑। मरु॒द्ध्यो गृ॒हमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन्। तं मरु॒द्ध्यो गृ॒हमे॒धिभ्यो॑-
ऽजु॒हवुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ मरु॒द्ध्यो
गृ॒हमे॒धिभ्यो॑ गृ॒हे जु॒ह्वति॑। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भवति॑। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ पा॒कत्रा॑ क्रियते॑। प॒शव्यं॑ तत्। पा॒कत्रा॑ वा
ए॒तत्क्रि॑यते। यन्ने॒ध्माब॑र्हिर्भवति॑। न सा॒मिधे॒नीर॒न्वाह॑॥४४॥

न प्र॑या॒जा इ॒ज्यन्ते॑। नानू॑या॒जाः। य ए॒वं वेद॑।
प॒शुमा॑न्भवति॑। आ॒ज्यभा॑गौ यजति॑। य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी
नान्ते॑रिति॑। मरु॒तो गृ॒हमे॒धिना॑ यजति॑। भा॒ग॒धेये॑नै॒वान्त्सम॑र्ध-
यति॑। अ॒ग्नि॒ऽस्वि॑ष्ट॒कृतं॑ यजति॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। इडा॑न्तो भवति॑।
प॒शवो॑ वा इडा॑। प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्रति॑ तिष्ठति॑॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च॥ [६]

यत्पत्नी॑ गृ॒हमे॒धीय॑स्याश्जीयात्। गृ॒हमे॒ध्यैव॑ स्यात्। वि
त्वंस्य॑ य॒ज्ञ ऋ॒ध्येत॑। यन्नाश्जीयात्। अ॒गृ॒हमे॒धी स्यात्। नास्य॑
य॒ज्ञो व्यृ॑द्धेत। प्र॒ति॒वेशं॑ पचेयुः। तस्या॑श्जीयात्। गृ॒हमे॒ध्यैव॑
भवति॑। नास्य॑ य॒ज्ञो व्यृ॑द्धते॥४६॥

ते दे॒वा गृ॒हमे॒धीये॑नेष्ट्वा। आशि॑ता अभवन्। आञ्ज॑ताभ्यञ्जता।

अनु व॒त्स॒ान॒वा॒स॒यन् । तेभ्योऽसु॒राः क्षु॒धं प्रा॒हि॒ण्वन् । सा दे॒वेषु॑
लो॒कम॒र्वित्वा । अ॒सु॒रा॒न्पुन॑रगच्छत् । गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा । आ॒शि॒ता
भव॑न्ति । आ॒ञ्ज॒तेऽभ्य॑ञ्जते ॥ ४७ ॥

अनु व॒त्स॒ान् वा॒स॒यन्ति । भ्रातृ॒व्याये॒व तद्य॑ज॒मानः क्षु॒धं
प्रा॒हि॒णोति । ते दे॒वा गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा । इन्द्रा॒य निष्का॑सं न्य॒दधुः ।
अ॒स्माने॒व श्व इन्द्रो॑ नि॒हि॒तभा॒ग उपा॑वर्ति॒तेति॑ । तानिन्द्रो॑
नि॒हि॒तभा॒ग उपा॑वर्त॒त । गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा । इन्द्रा॒य निष्का॑सं
नि॒द॒ध्यात् । इन्द्र॑ ए॒वैनं॑ नि॒हि॒तभा॒ग उपा॑वर्त॒ते । गार्ह॑पत्ये
जुहोति ॥ ४८ ॥

भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनं॑ स॒म॒र्धय॑ति । ऋ॒षभ॒माह्व॑यति । व॒ष॒ट्कार
ए॒वास्य॑ सः । अथो॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्यं यज॒मानो॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑
वृ॒द्धे । इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा । परा॑ं प॒राव॑त॒मग॑च्छत् ।
अपा॑राध॒मिति॑ म॒न्य॒मानः । सोऽब्र॑वीत् । क इ॒दं वे॑दिष्य॒तीति॑ ।
तेऽब्रु॑वन्म॒रुतो॑ वरं॑ वृ॒णाम॑हे ॥ ४९ ॥

अथ॑ व॒यं वे॑दाम । अ॒स्मभ्य॑मे॒व प्र॑थ॒मं ह॒विर्नि॑रु॒प्याता॑
इति॑ । त ए॒नम॑ध्य॒क्रीड॑न् । तत्क्री॒डिना॑ं क्री॒डित्व॑म् ।
यन्म॒रुद्भ्यः॑ क्री॒डिभ्यः॑ प्र॑थ॒मं ह॒विर्नि॑रु॒प्यते॑ विजि॒त्यै ।
सा॒कं सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति । ए॒तस्मि॒न्वे लो॒क इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑ह॒न्समृ॑द्धौ । ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वींषि॑ । ए॒तद्वा॑ह्म॒ण
ऐन्द्रा॒ग्नः । अथै॒ष ऐन्द्र॑श्च॒रुर्भव॑ति ॥ ५० ॥

उद्धारं वा एतमिन्द्र उदहरत। वृत्रं हत्वा। अन्यासु
देवतास्वधि। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति। उद्धारमेव तं यजमान
उद्धरते। अन्यासु प्रजास्वधि। वैश्वकर्मण एकंकपालो भवति।
विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽव रुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ च॥ [७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुण-
प्रघासैर्वरुणपाशादमुञ्चत्। साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै
रुद्रं निरवादयत्। पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमगमयत्।
यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। ता
वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति। साकमेधैः प्रतिष्ठापयति।
त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धि पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत
एवोपवीय निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो
यदेव दक्षिणार्धेऽधि श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय
पितृमते पुरोडाशं षट्कपालं निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः
पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा
वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ
पुरुषः प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना

भवन्ति। अहोरात्राणामभिजित्यै। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो
मन्थम्। अर्धमासा वै पितरोऽग्निष्वात्ताः॥५४॥

अर्धमासानेव प्रीणाति। अभिवाण्यायै दुग्धे भवति। सा हि
पितृदेवत्यं दुहे। यत्पूर्णम्। तन्मनुष्याणाम्। उपर्यर्धो देवानाम्।
अर्धः पितृणाम्। अर्ध उपमन्थति। अर्धो हि पितृणाम्।
एकयोपमन्थति॥५५॥

एका हि पितृणाम्। दक्षिणोपमन्थति। दक्षिणावृद्धि
पितृणाम्। अनारभ्योपमन्थति। तद्धि पितृन्गच्छति।
इमान्दिशं वेदिमुद्धन्ति। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते।
चतुः सक्तिर्भवति। सर्वा ह्यनु दिशः पितरः। अखाता
भवति॥५६॥

खाता हि देवानाम्। मध्यतोऽग्निरधीयते। अन्ततो
हि देवानामाधीयते। वर्षीयानिध्म इध्माद्भवति
व्यावृत्त्यै। परिश्रयति। अन्तरहितो हि पितृलोको
मनुष्यलोकात्। यत्परुषि दिनम्। तद्देवानाम्। यदन्तरा।
तन्मनुष्याणाम्॥५७॥

यत्समूलम्। तत्पितृणाम्। समूलं बर्हिर्भवति व्यावृत्त्यै।
दक्षिणा स्तृणाति। दक्षिणावृद्धि पितृणाम्। त्रिः पर्येति। तृतीये
वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः पर्येति।
षट्थसम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतून्नेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरं यजुषा

गृही॒यात्। प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्यात्। यन्न गृही॒यात्।
अ॒ना॒य॒त॒नः स्या॑त्। तूष्णीमे॒व न्य॑स्येत्। न प्र॒मायु॑को भव॑ति।
ना॒ना॒य॒त॒नः। य॒त्रीन्प॑रि॒धीन्प॑रि॒द्ध्यात्॥५९॥

मृ॒त्युना॒ यज॑मानं॒ परि॑गृही॒यात्। यन्न प॑रि॒द्ध्यात्।
रक्षा॑सि॒ यज्ञ॑ ह॒न्युः। द्वौ प॑रि॒धी परि॑द्धाति।
रक्ष॑सामप॑हत्यै। अथो॑ मृ॒त्योरे॒व यज॑मानमु॒त्सृ॑जति।
य॒त्रीणि॑ त्रीणि हु॒वीष्पु॑दाह॒रैयुः। त्रय॑स्त्रय एषा॑ सा॒कं
प्र॒मी॑येरन्। एकै॑कम॒नूची॑ना॒न्युदा॑हर॒न्ति। एकै॑क ए॒वैषा॑मु॒न्वञ्चः॒
प्र॒मी॑यते। क॒शिपु॑ कशिप॒व्याय॑। उ॒प॒ब॒र्ह॑णमु॒प॒ब॒र्ह॑ण्याय।
आ॒ञ्ज॑नमा॒ञ्जन्या॑य। अ॒भ्य॒ञ्ज॑नम॒भ्य॒ञ्जन्या॑य। य॒थाभा॑गमे॒-
वैना॑न्प्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानं शिष्यात्ता एकयोप मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिद्ध्यान्मीयते पञ्च च॥—[८]

अ॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ ब्रूहीत्या॑ह।
उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑। ए॒का॒म॒न्वा॑ह। ए॒का॒ हि
पि॑तृ॒णाम्। त्रि॑र॒न्वा॑ह। त्रि॒र्हि दे॒वाना॑म्। आ॒घ्रा॒वा॒घ्रा॒रय॑ति।
य॒ज्ञ॒प॒रुषो॑र॒नन्तरि॑त्यै। ना॒र॒षेयं॑ वृ॒णीते॑। न हो॒ता॒रम्॥६१॥

यदा॑र॒षेयं॑ वृ॒णीत॑। यद्धो॒ता॒रम्। प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्यात्।
प्र॒मायु॑को॒ होता॑। तस्मा॒न्न वृ॒णीते॑। यज॑मानस्य हो॒तुर्गोपी॑थाय।
अप॑ ब॒र्हिषः॑ प्रया॒जान् य॑जति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जा ए॒व
मृ॒त्यो॒रु॒त्सृ॑जति। आ॒ज्य॑भागौ यजति॥६२॥

य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति। प्रा॒ची॒ना॒वी॒ती सोमं॑ यजति।

पितृदेवत्यां हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च ह्येता
देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्ये। याज्या देवता वषट्कारः। ता एव
प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह।
प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो
लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति।
रात्रियै द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतो-
ऽवदाय। उदङ्हुतिं क्रामति व्यावृत्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति।
स्वधा नम इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्।
सोममग्रे यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं
यजति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव
तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति।
पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः।
ते पितरोऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं
यजति। य एव पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्ते
तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र

पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदंश्चो
निष्क्रामन्ति। एषा वै मनुष्याणां दिक्। स्वामेव तद्विशमनु
निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्मै तद्धवते। यत्सत्याहवनीये।
अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं
कृत्वा। पितृन्निर्वदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति।
य आतमितोरुपतिष्ठन्ते। सुसन्दृशं त्वा वयमित्याह॥६८॥

प्राणो वै सुसन्दृक्। प्राणमेवाऽऽत्मन्दधते। योजा न्विन्द्र
ते हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्तु हीति
गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति
वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते।
अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह।
अपः परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो तर्पयत्येव। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। य एवं
वेद। अपं बर्हिषावनूयाजौ यजति। प्रजा वै बर्हिः।
प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति। चतुरः प्रयाजान् यजति।
द्वावनूयाजौ। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव
प्रीणाति। न पत्यन्वास्ते। न संयाजयन्ति। यत्पत्यन्वासीत।
यत्संयाजयेयुः। प्रमायुका स्यात्। तस्मान्नान्वास्ते। न
संयाजयन्ति। पत्न्यै गोपीथाय॥७०॥

होतारमाज्यभागो यजति सन्ततमवधति व्यावृत्त्ये बर्हिषदो यजति तमेव तद्यजत्यनु निष्क्रामन्त्याहेनानुतवो नवं
च॥

प्र॒ति॒पू॒रुष॑मेक॑क॒पालां॑ निर्व॑पति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
रु॒द्रा॒न्निर॑व॒दय॑ते। ए॒क॒म॒तिरि॑क्तम्। ज॒नि॒ष्यमा॑णा ए॒व
प्र॒जा रु॒द्रा॒न्निर॑व॒दय॑ते। ए॒क॑क॒पाला भ॑वन्ति। ए॒क॒धै॒व रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। नाभि॑घा॒रय॑ति। यद॑भि॒घा॒रये॑त्। अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रिण॑ः
रु॒द्रं कु॑र्यात्। ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रु॒द्रस्य॑ भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मा॒न्दि॒शं य॑न्ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
दिक्। स्वा॒या॒मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। रु॒द्रो वा अ॑प॒शुका॑या
आहु॑त्यै नातिष्ठ॑त। अ॒सौ ते॑ प॒शुरि॑ति॒ निर्दि॑शेद्यं द्वि॒ष्यात्।
यमे॒व द्वेष्टि॑। तम॑स्मै प॒शुं निर्दि॑शति। यदि॒ न द्वि॒ष्यात्।
आ॒खु॒स्ते प॒शुरि॑ति ब्रूयात्॥ ७२॥

न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॑नस्ति। ना॒र॒ण्यान्। च॒तु॒ष्प॒थे जु॑होति।
ए॒ष वा अ॑ग्नी॒नां प॒ङ्क्ति॑शो॒ नाम॑। अ॒ग्नि॒व॒त्ये॒व जु॑होति। म॒ध्य॒मेन॑
प॒र्णेन॑ जुहोति। सु॒ग॒र्घ्ये॒षा। अथो॒ खलु॑। अ॒न्त॒मे॒नै॒व हो॑त॒व्यम्।
अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥ ७३॥

ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॑स्राऽम्बि॑कयेत्या॒ह। श॒र॒द्वा
अ॒स्याम्बि॑का॒ स्वसा॑। तया॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। यः हि॑नस्ति।
तयै॒वैनः॑ स॒ह श॑मयति। भे॒ष॒ज॒ङ्ग॒व इ॒त्या॒ह। याव॑न्त
ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। तेभ्यो॑ भे॒ष॒जं क॑रोति। अ॒वा॒म्ब
रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह। आ॒मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥ ७४॥

त्र्य॑म्बकं यजाम॒ह इ॒त्या॑ह। मृ॒त्योर्मु॑क्षी॒य मा॑ऽमृ॒तादि॑ति

वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतैकृत्वा-
 ऽऽसजन्ति। यथा जनं यतैवसं करोति। तादृगेव तत्।
 एष ते रुद्र भाग इत्याह निरवन्त्यै। अप्रतीक्षमा यन्ति। अपः
 परिषिञ्चति। रुद्रस्यान्तरहित्यै। प्र वा एतैस्माल्लोकाच्च्यवन्ते।
 ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति। आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं
 वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥७५॥

यन्ति ब्रूयन्तिरवदयते शास्ते सिञ्चति पदं॥ [१०]

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिः सवितोत्तरस्यान्देवासुराः सौऽग्निर्यत्पत्नी वैश्वदेवेन ता वरुणप्रघासैरग्नये
 देवेभ्यः प्रतिपूरुषं दश॥१०॥

अनुमत्यै प्रथमजो वृथसो बहुरूपा हि पशवस्तस्मात्पृथमात्रं यदग्नयेऽनीकवत उद्धारं वा अग्नये देवेभ्यः प्रतिपूरुषं
 पञ्चसप्ततिः॥७५॥

अनुमत्यै प्रति तिष्ठन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः॥

एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवींषि। अथेन्द्राय शुनासीराय
पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वा
इन्द्राशुनासीरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। वायव्यं
पयो भवति। वायुर्वै वृष्ट्यै प्रदापयिता। स एवास्मै
वृष्टिं प्रदापयति। सौर्य एककपालो भवति। सूर्येण वा
अमुष्मिल्लोके वृष्टिर्धृता। स एवास्मै वृष्टिं नियच्छति॥१॥

द्वादशगवः सीरं दक्षिणा समृद्धौ। देवासुराः संयन्ता
आसन्। ते देवा अग्निमब्रुवन्। त्वया वीरेणासुरानभिभवामेति।
सोऽब्रवीत्। त्रेधाऽहमात्मानं विकरिष्य इति। स त्रेधा-
ऽऽत्मानं व्यकुरुत। अग्निं तृतीयम्। रुद्रं तृतीयम्। वरुणं
तृतीयम्॥२॥

सोऽब्रवीत्। क इदं तुरीयमिति। अहमितीन्द्रो-
ऽब्रवीत्। सन्तु सृजावहा इति। तौ समंसृजेताम्।
स इन्द्रस्तुरीयमभवत्। यदिन्द्रस्तुरीयमभवत्। तदिन्द्र-
तुरीयस्येन्द्रतुरीयत्वम्। ततो वै देवा व्यजयन्त। यदिन्द्रतुरीयं
निरूप्यते विजित्यै॥३॥

वहिनीं धेनुर्दक्षिणा। यद्वहिनीं। तेनाऽऽग्नेयी। यद्वौः। तेन
रौद्री। यद्धेनुः। तेनैन्द्री। यथ्वी सती दान्ता। तेन वारुणी
समृद्धौ। प्रजापतिर्यज्ञमंसृजत॥४॥

त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्। स ए॒ताः प्र॒जा-
प॑तिरा॒त्मनो॑ दे॒वता॒ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो
रक्षा९सि॒ प्राणु॑दत। यत्प॑ञ्चाव॒त्तीयं॑ जु॒होति॑। दि॒ग्भ्य ए॒व
तद्य॑ज॒मानो॑ रक्षा९सि॒ प्रणु॑दते। समू॒ढः रक्षः॑ स॒न्दग्धः॑ रक्ष
इत्या॑ह। रक्षा९स्ये॒व स॒न्द॒हति॑। अ॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह।
दे॒वता॑भ्य ए॒व वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भा॒ग॒धेयं॑ करोति। प्र॒ष्टिवा॒ही
रथो॑ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॥५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रः ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्यं। नमु॑चिमासु॒रं
नाल॑भत। त९ श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ स॒मल॑भेताम्।
सोऽस्मा॑द॒भि॒शु॒न॒तरो॑ऽभवत्। सोऽब्र॑वीत्। स॒न्धाः
स॒न्द॒धाव॑है। अथ॒ त्वाऽव॑ स्रक्ष्यामि। न मा॒ शुष्के॑ण
ना॒र्द्रेण॑ ह॒नः॥६॥

न दि॒वा न न॑क्त॒मिति॑। स ए॒तम॒पां फे॑न॒मसि॑ञ्चत्। न वा ए॒ष
शुष्को॑ ना॒र्द्रो व्यु॑ष्टाऽऽसीत्। अ॒नु॒दि॒तः सूर्यः॑। न वा ए॒तद्वि॒वा
न न॑क्तम्। तस्यै॒तस्मि॑ल्लो॒के। अ॒पां फे॑ने॒न शि॒र उ॑द॒वर्त॑यत्।
तदे॒न॒मन्व॑वर्तत। मि॒त्र॒द्रु॒गिति॑॥७॥

स ए॒तान॑पा॒मा॒र्गान॑ज॒नय॑त्। तान॑जु॒होत्। तैर्वै॑ स
रक्षा९स्य॒पा॒हत॑। यद॑पा॒मा॒र्ग॒हो॒मो भ॑वन्ति। रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै।
एको॒ल्मु॒केन॑ यन्ति। तद्धि॑ रक्ष॑सां भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मान्दि॑शं
यन्ति। ए॒षा वै रक्ष॑सां दिक्। स्वा॒या॒मे॒व दि॒शि रक्षा९सि॑
हन्ति॥८॥

स्वकृतं इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै रक्षसामायतनम्।
स्व एवायतने रक्षांसि हन्ति। पूर्णमयेन स्रुवेण जुहोति।
ब्रह्म वै पूर्णः। ब्रह्मणैव रक्षांसि हन्ति। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एव रक्षांसि हन्ति। हतं रक्षो-
ऽवधिष्म रक्ष इत्याह। रक्षसां स्तृत्यै। यद्वस्ते तदक्षिणा
निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति। रक्षसामन्तरहित्यै॥१॥

यच्छति वरुणं तृतीयं विजित्या अमृजत् समृद्धे हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥———[१]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वै
धाता। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वेवास्मा
अनुमतिर्मन्यते। राते राका। प्र सिनीवाली जनयति।
प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधाति। मिथुनौ गावौ
दक्षिणा समृद्धौ। आग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति।
ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवं त्रिकपालम्। वीर्यं वा अग्निः। वीर्यमिन्द्रः।
वीर्यं विष्णुः। प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति।
तस्मात्प्रजा वीर्यावतीः। वामुन ऋषभो वही दक्षिणा।
यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः॥११॥

तेनैन्द्रः। यद्वामुनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेका-
दशकपालं निर्वपति। इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्। सौम्यं
चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। अग्निः प्रजानां प्रजनयिता।
वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोम एवास्मै रेतो दधाति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्रज॑नयति। वृ॒द्धामिन्द्रः प्रय॑च्छति।
 ब॒भ्रुर्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। सो॒मा॒पौष्णं च॑रुं निर्वपति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्णं
 च॑रुम्। सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। पू॒षा प॑शूनां प्र॑जनयिता।
 वृ॒द्धाना॒मिन्द्रः प्र॑दापयिता। सोम॑ ए॒वास्मै रे॑तो॒ दधा॑ति। पू॒षा
 प॑शून्प्रज॑नयति॥१३॥

वृ॒द्धानिन्द्रः प्रय॑च्छति। पौ॒ष्णश्च॑रुर्भवति। इ॒यं वै पू॒षा।
 अ॒स्यामे॒व प्र॑ति तिष्ठति। श्या॒मो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। ब॒हु वै
 पु॒रुषो मे॒ध्यमु॑पगच्छति। वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॑पालं निर्वपति।
 सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। सं॒व॒त्स॒रेणै॒वैनं॑ स्वदयति।
 हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा॥१४॥

प॒वि॒त्रं वै हि॒र॒ण्यम्। पु॒नात्ये॒वैनम्॑। ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तं
 करोति। उप॑ जा॒म्यै ह॑रते। जि॒नाति॑ ब्रा॒ह्म॒णम्। वद॑त्यनृ॑तम्।
 अ॒नृ॒ते खलु॑ वै क्रि॒यमा॑णे वरु॑णो गृह्णाति। वा॒रु॒णं य॑व॒मयं च॑रुं
 निर्वपति। व॒रु॒णपा॑शादे॒वैनं॑ मुञ्चति। अ॒श्वो दक्षि॑णा। वा॒रु॒णो
 हि दे॒वत॑याऽश्वः॒ समृ॑द्ध्यै॥१५॥

ऐन्द्रापौष्णमेकादशकपालं यदपुमो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणेकं च॥_____ [२]

र॒त्निना॑मे॒तानि॑ ह॒वीः॑ भवन्ति। ए॒ते वै रा॒ष्ट्रस्य॑ प्रदा॒तारः॑।
 ए॒तेऽपा॑दा॒तारः॑। य ए॒व रा॒ष्ट्रस्य॑ प्रदा॒तारः॑। येऽपा॑दा॒तारः॑।
 त ए॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं प्रय॑च्छन्ति। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। य॒त्समा॑हृत्य
 निर्वपे॑त्। अ॒र॒त्निनः॑ स्युः। य॒था॒य॒थं निर्वप॑ति रत्नित्वाय॑॥१६॥

यथ्सद्यो निर्वपेत्। यावन्तीमेकेन हविषाऽऽशिषमव रुन्धे।
तावन्तीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव
रुन्धे। भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति। बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति
ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव
रुन्धे। ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यं चरुं महिष्ये
गृहे। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा
समृद्धौ। भगाय चरुं वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति।
विचित्तगर्भा पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां
नखनिर्भिन्नम्। पाप्मानमेव निर्ऋतिं निरवदयते। कृष्णा
कूटा दक्षिणा समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे।
सेनामेवास्य सङ्श्यति। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। वारुणं
दशकपालः सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो
दक्षिणा समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ।
सावित्रं द्वादशकपालं क्षत्तुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दक्षिणा
समृद्धौ। आश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै
देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सुवात्यौ
दक्षिणा समृद्धौ। पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे॥२०॥

अन्नं वै पूषा। अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ।
 रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्यं गृहे। अन्तत एव रुद्रं
 निरवदयते। शबल उद्वारो दक्षिणा समृद्धौ। द्वादशैतानि
 हवींषि भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मै
 राष्ट्रमव रुन्धे। राष्ट्रमेव भवति॥२१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्निनं आशिषोऽवरुन्धीरन्।
 प्रतिनिर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालम्।
 इन्द्रायां होमुचै। आशिषं एवाव रुन्धे। अयं नो राजा
 वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वध्यादित्याह। आमेवैतामा शास्ते।
 मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे॥२२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्मं चैवास्मै क्षत्रं च समीचीनं
 दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन
 पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो
 ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं कृता वेदिर्भवति। स्वयं
 दिनं बरुहिः। स्वयं कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै।
 तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा
 समृद्धौ॥२३॥

रत्नित्वाय समृद्धौ पष्ठोही दक्षिणा समृद्धौ ग्राम्ण्यो गृहे भांगदुग्धस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्ये द्वे च॥—[३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां
 सुवाः। त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं सुवन्ते।
 अग्निरेवैनं गृहपतीनां सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्।

रुद्रः पशूनाम्। बृहस्पतिर्वाचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः
सत्यानाम्॥ २४॥

वरुणो धर्मपतीनाम्। एतदेव सर्वं भवति। सविता
त्वां प्रसवानां सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै। ये
देवा देवः सुवः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। महते क्षत्राय
महत् आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आमेवैतामा
शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां
राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः। प्रति त्यन्नामे
राज्यमधायीत्याह॥ २५॥

राज्यमेवास्मिन्प्रतिदधाति। स्वां तनुवं वरुणो
अशिश्रेदित्याह। वरुणसवमेवाव रुन्धे। शुचैर्मित्रस्य
व्रत्या अभूमेत्याह। शुचिमेवैनं व्रत्यं करोति। अमन्महि
महत् ऋतस्य नामेत्याह। मनुत एवैनम्। सर्वे व्राता
वरुणस्याभूवन्नित्याह। सर्वव्रातमेवैनं करोति। वि मित्र
एवैररातिमतारीदित्याह॥ २६॥

अरातिमेवैनं तारयति। असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह।
स्वदयत्येवैनम्। व्यु त्रितो जरिमाणं न आनुडित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। द्वाभ्यां विमृष्टे। द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै। अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवां च
हविषामग्नये स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः

परिगृह्णाति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभि-
जयति॥२७॥

सत्यानांमध्यायाहातारिदित्याह क्रमत एकं च॥ [४]

अर्थेत् स्थेति जुहोति। आहुत्यैवेना निष्क्रीय गृह्णाति।
अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति। वहन्तीनां गृह्णाति।
एता वा अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति। अथो
श्रियमेवेनमभिवहन्ति। अपां पतिरसीत्याह। मिथुनमेवाकः।
वृषाँऽस्यूर्मिरित्याह॥२८॥

ऊर्मिमन्तमेवेनं करोति। वृषसेनोऽसीत्याह। सेनामेवास्य
सङ्श्यति। व्रजक्षितः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः।
विशमेवास्मै पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै
मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। सूर्यवर्चसः स्थेत्याह॥२९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः। सूर्यत्वचसः स्थेत्याह। सत्यं वा
एतत्। यद्वर्षति। अनृतं यदातपति वर्षति। सत्यानृते एवाव
रुन्धे। नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः
स्थेत्याह। राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्यकः॥३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यकः। शक्करीः स्थेत्याह।
पशवो वै शक्करीः। पशूनेवाव रुन्धे। विश्वभृतः स्थेत्याह।
राष्ट्रमेव पयस्व्यकः। जनभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्याह॥३१॥

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः। अपामोषधीनां रसः स्थेत्याह।

राष्ट्रमेव मधुव्यमकः। सारस्वतं ग्रहं गृह्णाति। एषा
 वा अपां पृष्ठम्। यत्सरस्वती। पृष्ठमेवैनं समानानां
 करोति। षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः।
 यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। षोडशभिर्जुहोति
 षोडशभिर्गृह्णाति। द्वात्रिंशत्सम्पद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षरा-
 ऽनुष्टुप्। वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि। वाचैवैनं
 सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याहुः सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यं कस्तेजस्याः स्थेत्याहुव पुरुषः षट् चं॥ [५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह।
 ब्रह्मणैवैनाः सः सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह। ब्रह्मणैवैनाः
 सादयति। अन्तरा होतुश्च धिष्णियं ब्राह्मणाच्छः सिनश्च
 सादयति। आग्नेयो वै होता। ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छः सी। तेजसा
 चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति।
 आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रति तिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टः ह्येतत्। वाचो
 बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा
 ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥ ३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा
 ह्यापः। शुक्रं हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः।
 चन्द्रं हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः।

अमृतं हिरण्यम्॥३५॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति।
सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति।
वरुणसवमेवाव रुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधैव यजमाने
वीर्यं दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यं
चोष्णीषं च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः
पवयति। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति।
इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवैनं करोति। आविदं एता
भवन्ति। आविदमेवैनं गमयन्ति॥३७॥

अग्निरेवैनं गार्हपत्येनावति। इन्द्रं इन्द्रियेण। पूषा
पशुभिः। मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय
वज्रमुदयच्छत्। स दिवमलिखत्। सौर्ज्यम्णः पन्था
अभवत्। स आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी
उपाधावत्। स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्।
आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति।
आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्व-
रूपी। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आविन्नोऽयमसावामुष्या-

य॒णोऽ॒स्यां वि॒श्य॑स्मिन्ना॒ष्ट्र इत्या॑ह। वि॒शै॒वैन॑ꣳ रा॒ष्ट्रेण॑
सम॑र्धयति। म॒ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त आधि॑पत्याय म॒ह॒ते
जा॒न॑राज्या॒येत्या॑ह। आ॒मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑
सोमो॑ऽस्माकं ब्राह्म॒णाना॑ꣳ रा॒जेत्या॑ह। तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो
ब्राह्म॑णाः॥ ३९॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न॒ इति॑ धनुः प्रय॑च्छति॒ विजि॑त्त्यै।
श॒त्रुबा॑ध॒नाः स्थे॑तीषून्। श॒त्रून्ने॒वास्य॑ बाध॒न्ते। पा॒त मा॑ प्र॒त्यश्च॑
पा॒त मा॑ ति॒र्यश्च॑म॒न्वश्च॑ मा पा॒तेत्या॑ह। ति॒स्रो वै श॑र॒व्याः।
प्र॒तीची॑ ति॒रश्च॑नूची॑। ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। दि॒ग्भ्यो मा॑
पा॒तेत्या॑ह। दि॒ग्भ्य ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। वि॒श्वो॒भ्यो मा॑ ना॒ष्ट्राभ्यः॑
पा॒तेत्या॑ह। अ॒प॒रि॒मिता॑दे॒वैनं॑ पा॒न्ति। हि॒र॒ण्यव॑र्णावुष॒सां
वि॒रो॒क इति॑ त्रि॒ष्टुभा॑ बा॒हू उ॒द्धृ॒णाति॑। इन्द्रि॑यं वै वी॒र्यं
त्रि॒ष्टुक्। इन्द्रि॑यमे॒व वी॒र्यमु॑प॒रि॒ष्टादा॑त्म॒न्यत्ते॥ ४०॥

व्यावृ॑त्त्यै दा॒त्रमु॑सीत्या॒हामृ॑त्ꣳ हि॒र॒ण्यमे॑कश॒तो ग॑मय॒न्त्याहं॑ ब्राह्म॑णा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒तेत्या॑ह च॒त्वारि॑ च॥ — [६]

दि॒शो व्या॑स्था॒पय॑ति। दि॒शाम॑भिजि॒त्त्यै। यद॑नु प्र॒क्रामे॑त्।
अ॒भि दि॒शो ज॑येत्। उ॒त्तु मा॑द्येत्। म॒न॒साऽनु॑ प्र॒क्राम॑ति। अ॒भि
दि॒शो ज॑यति। नोन्मा॑द्यति। स॒मिध॑मा ति॒ष्ठेत्या॑ह। तेज॑ ए॒वाव॑
रु॒न्धे॥ ४१॥

उ॒ग्रामा॑ ति॒ष्ठेत्या॑ह। इन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रु॒न्धे। वि॒राज॑माति॒ष्ठेत्या॑ह।
अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे। उ॒दी॒ची॒मा ति॒ष्ठेत्या॑ह। प॒शून्ने॒वाव॑ रु॒न्धे।
ऊ॒र्ध्वा॒माति॒ष्ठेत्या॑ह। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कम॑भिज॒यति॑। अ॒नू॒जि॒ही॒ते।

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥४२॥

मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति। अ॒न्नं वै म॒रुतः॑। अ॒न्नमे॒वाव॑ रु॒न्धे।
ए॒कविं॑श॒तिक॒पालो॑ भवति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। योऽर॒ण्येऽनु॒वाक्यो॑
ग॒णः। तं म॑ध्य॒त उप॑दधाति। ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रा॒ण्यान्प॒शून्परि॑
गृ॒ह्णाति। तस्मा॑द्ग्रा॒म्यैः प॒शुभि॑रा॒ण्याः प॒शवः॑ परि॑गृही॒ताः।
पृथि॑र्वै॒न्यः। अ॒भ्य॑षिच्यत॥४३॥

स रा॒ष्ट्रं ना॑भवत्। स ए॒तानि॑ पा॒र्थान्य॑पश्यत्। ता॒न्यजु॑होत्।
तैर्वै स रा॒ष्ट्रम॑भवत्। यत्पा॒र्थानि॑ जु॒होति॑। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति।
बा॒र॒ह॒स्प॒त्यं पूर्वे॑षामुत्त॒मं भ॑वति। ऐ॒न्द्रमु॒त्तरे॑षां प्रथ॒मम्। ब्रह्म॑
चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। अथो ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्रति॑-
ष्ठापयति॥४४॥

षट्पु॒रस्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जु॒होति॑। षडु॒परि॑ष्ठात्। द्वा॒द॒श
सम्प॑द्यन्ते। द्वा॒द॒श मा॒साः संव॑त्स॒रः। सं॒व॒त्स॒रः खलु॑ वै
दे॒वानां॑ पूः। दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॑ध्य॒तो व्य॑व॒स॒र्पति॑। तस्य॒ न
कु॒तश्च॑नोपा॒व्याधो॑ भ॑वति। भू॒ताना॑मवे॒ष्टीर्जु॑होति। अत्रा॑त्र वै
मृ॒त्युर्जा॑यते। यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते। तत॑ ए॒वैन॑मव॒यज॑ते।
तस्मा॑द्वाज॒सूये॑नेजा॒नो ना॑भिच॑रित॒वै। प्र॒त्यगे॑नमभिचा॒रः
स्तृ॑णुते॥४५॥

रुन्धे समष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥ [७]

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवै॒व मे॑ त्विषि॑र्भूयादि॒तिं शा॑र्दूल-
च॒र्मोप॑स्तृणाति। यै॒व सोमे॑ त्विषि॑ः। या शा॑र्दूले। ता॒मे॒वाव॑

रुन्धे। मृत्योर्वा ए॒ष वर्णः॑। यच्छा॑र्दूलः। अ॒मृत॒ꣳ हिर॑ण्यम्।
अ॒मृत॑मसि मृत्योर्मा पा॒हीति॑ हिर॑ण्यमुपा॑स्यति। अ॒मृत॑मे॒व
मृत्यो॑रन्तर्ध॑त्ते। श॒तमा॑नं भवति॥४६॥

श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति तिष्ठति।
दि॒द्योन्मा॑ पा॒हीत्यु॑परि॑ष्टादधि नि॒दधा॑ति। उ॒भय॑तं ए॒वास्मै॑
शर्म॑ दधाति। अवै॑ष्टा द॒न्दशू॒का इति॑ क्ली॒बꣳ सी॑सेन
वि॒ध्यति॑। द॒न्दशू॒काने॒वाव॑यजते। तस्मा॑त्क्ली॒बं द॑न्दशू॒का
दꣳशु॑काः। नि॒रस्तं॑ नमु॑चेः शिर॑ इति॑ लोहि॒तायु॑सं
नि॒रस्य॑ति। पा॒प्मान॑मे॒व नमु॑चिं नि॒रव॑दयते। प्रा॒णा आ॒त्मनः॑
पूर्वे॑ऽभि॒षिच्या॑ इत्या॑हुः॥४७॥

सोमो॑ राजा वरु॑णः। दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये। ते ते॒ वाचꣳ
सु॒वन्तां॑ ते ते॑ प्रा॒णꣳ सु॒वन्ता॑मित्या॑ह। प्रा॒णाने॒वाऽऽत्म॑नः
पूर्वा॑न॒भिषि॑श्चति। यद्वृ॒यात्। अ॒ग्नेस्त्वा॒ तेज॑साऽभि॒षिश्चा॑मीति॑।
तेज॑स्व्ये॒व स्या॑त्। दु॒श्चर्मा॑ तु भ॑वेत्। सोम॑स्य त्वा
द्यु॒म्नेना॒भिषि॑श्चा॒मीत्या॑ह। सौ॒म्यो वै दे॒वता॑या पुरु॑षः॥४८॥

स्वयै॒वैनं॑ दे॒वता॑याऽभि॒षिश्च॑ति। अ॒ग्नेस्तेज॑सेत्या॑ह। तेज॑
ए॒वास्मि॑न्दधाति। सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सेत्या॑ह। वर्च॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति।
इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येणे॒त्याह॑। इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्दधाति। मि॒त्रावरु॑ण-
योर्वी॒र्ये॒णे॒त्याह॑। वी॒र्यमे॒वास्मि॑न्दधाति। म॒रुता॑मोज॒सेत्या॑ह॥४९॥

ओजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रप॑तिरसीत्याह।
 क्ष॒त्राणा॑मे॒वैनं॑ क्ष॒त्रप॑तिं करोति। अतिं॑ दि॒वस्पा॑हीत्याह।
 अत्य॒न्यान्पा॑हीति॒ वावै॑तदाह। स॒माव॑वृ॒त्रन्न॑ध॒रागु॑दी॒र्चीरि॑त्याह।
 रा॒ष्ट्रमे॒वास्मि॑न्भुव॒मकः॑। उ॒च्छे॒षणे॑न जुहोति। उ॒च्छे॒षण॑भागो
 वै रु॒द्रः। भा॒गधे॒यै॒नैव॑ रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥५०॥

उद॑ङ्ग॒रेत्या॑ग्री॒द्धे जु॑होति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्। स्वा॒या॑मे॒व
 दिशि॑ रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। रु॒द्र य॑त्ते॒ क्रयी॑ परं॒ नामे॑त्याह। यद्वा
 अ॒स्य॒ क्रयी॑ परं॒ नाम॑। तेन॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। य॒ः हि॑नस्ति।
 तेनै॒वैन॑ः स॒ह श॑मयति। तस्मै॑ हु॒तम॑सि॒ यमे॑ष्ट॒मसी॑त्याह।
 य॒मादे॒वास्य॑ मृ॒त्युम॑वयजते॥५१॥

प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्य इति॑ तस्यै॑ गृ॒हे जु॑हयात्।
 यां का॒मये॑त रा॒ष्ट्रम॑स्यै प्र॒जा स्या॑दिति। रा॒ष्ट्रमे॒वास्यै॑ प्र॒जा
 भ॑वति। प॒र्णम॑ये॒नाध्व॑र्युर॒भिषि॑ञ्चति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वास्मि॑न्त्विषिं
 दधाति। औ॒दु॒म्बरे॑ण राज॒न्यः। ऊ॒र्जमे॒वास्मि॑न्न॒न्नाद्यं॑ दधाति।
 आ॒श्वत्थे॑न॒ वैश्यः॑। वि॒शमे॒वास्मि॑न्पु॒ष्टिं दधाति॑। नैय॑ग्रोधेन॒
 ज॒न्यः। मि॒त्राण्ये॒वास्मै॑ कल्पयति। अथो॑ प्र॒ति॑ष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजमेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥ [८]

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न इति॒ रथं॑मुपाव॑हरति॒ विजि॑त्यै।
 मि॒त्रावरु॑णयोस्त्वा प्रशा॒स्त्रोः प्र॑शिषा॑ युन॒ज्मीत्या॑ह। ब्र॒ह्मणै॒वैनं॑
 दे॒वता॑भ्यां युनक्ति। प्र॒ष्टिवा॒हिनं॑ युनक्ति। प्र॒ष्टिवा॒ही वै दे॑व॒रथः॑।
 दे॒वर॒थमे॒वास्मै॑ युनक्ति। त्रयो॑ऽश्वा॑ भवन्ति। रथं॑श्चतुर्थः। द्वौ

सं॒व्येष्ट॑सार॒थी। षट्॑त्सम्प॒द्यन्ते॑॥५३॥

षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वैनं॑ युनक्ति। वि॒ष्णु॒क्र॒मा॒न्क्र॑मते। वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमाँ॑ल्लो॒कान॒भिज॑यति। यः क्ष॒त्रियः॑ प्र॒ति॒हितः॑। सोऽ॒न्वार॑भते। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। त्रि॒ष्टुभा॒ऽन्वार॑भते। इ॒न्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुक्। इ॒न्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति॥५४॥

म॒रुताँ॑ प्र॒स॒वे जै॑ष॒मित्या॑ह। म॒रुद्भि॑रे॒व प्र॑सू॒त उ॒ज्ज॑यति। आ॒प्तं म॒न॒ इत्या॑ह। यदे॒व म॒न॒सै॒प्सीत्। तदा॑पत्। रा॒ज॒न्यं जि॑नाति। अनाँ॑क्रान्त ए॒वाक्र॑मते। वि॒ वा ए॒ष इ॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒र्ध्यते॑। यो रा॑ज॒न्यं जि॑नाति। स॒म॒ह॒मिन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑णे॒त्याह॑॥५५॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒व वी॒र्य॑मा॒त्मन्ध॑त्ते। प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॑व मे म॒न्युर्भू॑या॒दिति॑ वारा॑ही उ॒पा॒न॒हा॒वुप॑ मु॒ञ्चते॑। प॒शूनां॑ वा ए॒ष म॒न्युः। यद्व॑रा॒हः। तेनै॒व प॑शूनां म॒न्युमा॒त्मन्ध॑त्ते। अ॒भि वा इ॒यं सु॑षु॒वाणं॑ का॒मय॑ते। तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मादा॑तोः। वारा॑ही उ॒पा॒न॒हा॒वुप॑मु॒ञ्चते॑। अ॒स्या ए॒वान्त॑र्धत्ते। इ॒न्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्यानाँ॒त्यै॑॥५६॥

नमो॑ मा॒त्रे पृ॑थि॒व्या इत्या॑हाहि॑सायै। इ॒यं द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मै धे॒हीत्या॑ह। आ॒युरे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। ऊ॒र्ग॒स्यूर्जं॑ मे धे॒हीत्या॑ह। ऊ॒र्जमे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। यु॒ङ्क्षि॑सि॒ वर्चो॑ऽसि॒ वर्चो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह।

वर्चं ए॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॑हरति। ए॒क॒धैव
यज॑मान॒ आयु॑रूर्जं॒ वर्चो॑ दधाति। र॒थ॒वि॒मो॒च॒नीया॑ जुहोति
प्रति॑ष्ठित्यै॥ ५७ ॥

त्रयोऽश्वा॑ भवन्ति। रथ॑श्चतुर्थः। तस्मा॑च्चतुर्जुहोति। यदुभौ
स॒हाव॑तिष्ठेताम्। स॒मा॒नं लो॒कमि॑याताम्। स॒ह सं॑ङ्गहीत्रा
र॑थ॒वाह॑ने रथ॒माद॑धाति। सु॒व॒र्गादे॑वैनं लो॒काद॑न्तर्दधाति।
ह॒ः सः शु॒चि॒षदि॒त्याद॑धाति। ब्रह्म॑णै॒वैन॑मुपाव॑हरति। ब्रह्म॑णा-
ऽऽद॑धाति। अति॑च्छन्द्साऽऽद॑धाति। अति॑च्छन्दा॒ वै सर्वा॑णि
छन्दा॑सि। सर्वे॑भिरे॒वैनं॑ छन्दो॑भिराद॑धाति। वर्ष॑म् वा
ए॒षा छ॑न्द॒साम्। यदति॑च्छन्दाः। यदति॑च्छन्द्सा॒ दधा॑ति।
वर्ष॑मे॒वैनं॑ स॒माना॑ना॒ करो॑ति॥ ५८ ॥

पृथ॒न्ते द॒धाति॑ वी॒र्ये॑ण॒त्याह॑र्नात्ये॒ प्रति॑ष्ठित्ये॒ ब्रह्म॑णाऽऽद॑धाति॒ सप्त॑ च॥ [९]

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह। मै॒त्रं वा अ॑हः। वा॒रु॒णी रा॒त्रिः।
अ॒हो॒रा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑मुपाव॑हरति। मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह।
मै॒त्रो वै दक्षि॑णः। वा॒रु॒णः स॒व्यः। वैश्व॑दे॒व्यामि॑क्षा। स्वमे॒वैनो॑
भा॒ग॒धेय॑मुपाव॑हरति। सम॒हं वि॒श्वेदे॑वैरित्याह॥ ५९ ॥

वैश्व॑दे॒व्यो वै प्र॑जाः। ता ए॒वाद्याः॑ कुरुते। क्ष॒त्रस्य॑ नाभि॑रसि
क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसीत्य॑धीवा॒समा॑स्तृणाति॒ सयो॑नित्वाय॑।
स्यो॒नामा सी॑द सु॒षदा॑मा सी॒देत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्।
मा त्वा॑ हि॒ः सी॒न्मा मा॑ हि॒ः सी॒दित्या॑हाहि॒ः सायै॑।
निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॒णः प॒स्त्या॑स्वा॒ साम्रा॑ज्याय

सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति।
 ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
 इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसंव करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा
 इत्याह। इन्द्रमेवैनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं
 राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं
 सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
 सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैनं सत्यधर्माणं करोति।
 सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि
 व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
 व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवाव
 रुन्धे। वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि
 व्याहरति। सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः।
 सत्यानृते एवाव रुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य
 वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः।
 वज्रेणैवास्मा अवरपरं रन्धयति। एवं हि तच्छ्रेयः। यदस्मा
 एते रध्यैयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षात्रयच्छति।
 एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवैनं करोति॥६३॥

ओ॒दनमु॒द्धुवते। पर॒मे॒ष्ठी वा ए॒षः। यदो॒दनः। पर॒मामे॒वैन॒ः
 श्रियं॑ गमयति। सु॒श्लो॒काँ(४) सुमं॑ङ्ग॒लाँ(४) सत्य॑रा॒जा(३)-
 नित्या॑ह। आ॒मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। शौनः॑ शो॒पमा॒ख्याप॑यते।
 व॒रुण॑पा॒शादे॒वैनं॑ मु॒ञ्चति॑। परः॑ श॒तं भ॑वति। श॒तायुः॑
 पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति ति॑ष्ठति। मा॒रुत॑स्य
 चैकं॑वि॒ंशति॑कपालस्य वै॒श्वदे॒व्यै चा॒मिक्षा॑या अ॒ग्नये॑
 स्विष्ट॑कृते॒ सम॑व॒द्यति॑। दे॒वता॑भिरे॒वैनं॑मु॒भ्यतः॑ परि॑ गृह्णाति।
 अ॒पात्र॑न्त्रे स्वा॒होर्जो॑ न॒त्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृह॑प॒तये॑ स्वा॒हेति॑
 तिस्र॑ आहु॒तीर्जु॑होति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति
 तिष्ठ॑ति॥६४॥

दुर्वैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवाव रुन्धे करोति शतेन्द्रियः पद च॥[१०]

एतद्वाङ्मनानि धात्रे रुनिनान्देवसुवामर्थे देवैर्दिशः सोमस्येन्द्रस्य मित्रो दश॥१०॥

एतद्वाङ्मनानि वैष्णवं त्रिकपालमन्त्रं वै पूषा वाशाः स्थेत्याहु दिशो व्यास्थापयत्युदङ्मुखे ब्रह्मा(३)न्त्व९ राज्ञश्चतुष्पष्टिः॥६४॥
 एतद्वाङ्मनानि प्रति तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तथ्स॒सृद्धिरनु॑ सम॑सर्पत्। तथ्स॒सृपा॑ स॒सृत्त्वम्।
अ॒ग्निना॑ दे॒वेन॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ननु प्रायु॑ङ्क्त। सर॑स्वत्या वा॒चा
द्विती॑ये। स॒वित्रा प्र॑स॒वेन॑ तृती॑ये। पू॒ष्णा प॒शुभि॑श्चतु॒र्थे।
बृह॑स्पति॑ना ब्रह्म॑णा पञ्च॒मे। इन्द्रे॑ण दे॒वेन॑ ष॒ष्ठे। वरु॑णेन॒
स्वया॑ दे॒वत॑या सप्त॒मे॥१॥

सोमे॑न॒ राज्ञा॑ऽष्ट॒मे। त्वष्ट्रा॑ रू॒पेण॑ नव॒मे। विष्णु॑ना
य॒ज्ञेना॑ऽऽप्रोत्। यथ्स॒सृपो॑ भव॑न्ति। इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्यं
यज॑मान आप्रोति। पूर्वा॑पूर्वा वेदि॑र्भवति। इन्द्रि॒यस्य॑
वी॒र्यस्या॑वरु॒द्धौ। पुरस्ता॑दुप॒सदा॑ सौम्ये॒न प्रच॑रति। सोमो॒
वै रेतो॑धाः। रेतं ए॒व तद॑धाति। अ॒न्तरा॑ त्वाष्ट्रे॑ण। रेतं ए॒व
हितं॑ त्वष्ट्रा॑ रू॒पाणि॑ विक॑रोति। उ॒परि॑ष्टाद्वैष्ण॒वेन॑। य॒ज्ञो वै
विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः प्रति॑ तिष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥

[१]

जामि॑ वा ए॒तत्कु॑र्वन्ति। यथ्स॒द्यो दी॑क्षय॑न्ति स॒द्यः सोमं॑
क्री॒णन्ति॑। पुण्ड॒रिस्र॒जां प्र॑यच्छ॒त्यजा॑मित्वाय। अङ्गि॑रसः
सुव॒र्गं लो॒कं यन्तः॑। अ॒प्सु दी॑क्षात॒पसी॑ प्रावे॑शयन्।
तत्पुण्ड॒रीक॑मभवत्। यत्पुण्ड॒रिस्र॒जां प्र॑यच्छ॒ति। सा॒क्षादे॒व
दी॑क्षात॒पसी॑ अ॒व रु॒न्धे। द॒शभि॑र्वथ्स॒तरैः॑ सोमं॑ क्रीणाति।

दशाक्षरा विराट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। शतं ब्राह्मणाः
पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति। सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरास्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनं
गमयति। स्रजमुद्गात्रे। व्यैवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम्।
प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे। आयुरेवाव रुन्धे। वशां
मैत्रावरुणाय। राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छुःसिने।
राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। वासंसी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे
एवास्यैते। स्थूरिं यवाचितमच्छावाकायं। अन्तत एव
वरुणमव यजते॥६॥

अनुद्वाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनुद्धान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निर्नैव
वह्निं यज्ञस्याव रुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं
वीर्यं पराऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयं तृतीयम्।
सरस्वती तृतीयम्। भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं
भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो गृह्णाति।
इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।

इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥७॥

विराट्पुत्रापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सुत च॥ [२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यं दिशोऽनु
व्यास्थापयन्ति। दिशामवेष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति
तिष्ठत्यनुन्मादाय। पञ्च देवता यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठति। हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति।
यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा
समर्धयति॥८॥

आदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं
पष्ठौहीम्। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आदित्यया
पूर्वया प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव विशमनुबध्नाति।
उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रं
विशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या भवति॥९॥

इन्द्रियं वै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। अगर्भा मारुती।
विद्वै मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः
संयत्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यश्च
सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तेऽश्विभ्यां पूष्णे
पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपन्। ततो वै ते वाचः
सत्यमवारुन्धत॥१०॥

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति।

अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूयं। वाचः सत्यमव रुन्धे। सरस्वते
 सत्यवाचं चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति।
 सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूत्यै।
 दूतान्प्रहिणोति। आविदं एता भवन्ति। आविदमेवैनं
 गमयन्ति। अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते। तिसृधन्वः
 शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धौ॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥

[३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः
 प्राश्नो यान्ति। सौम्यं चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।
 सावित्रं द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा
 विरुन्धते। बारुहस्पत्यं चरुम्। सवित्रैव विरुध्य। ब्रह्मणा
 यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरं द्वादशकपालम्।
 तस्माज्जघन्यं नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपञ्चाला यान्ति। सारस्वतं
 चरुं निर्वपति। तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन
 व्यवस्यन्ति। मैत्रेण कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते।
 क्षैत्रपत्येन पाचयन्ते। आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः।
 तेनैवतून्प्रयुङ्क्ते इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरं
 जीविष्यतीति। षडेव पूर्वेषु निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः।
 तेनैवतून्प्रयुङ्क्ते। दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषां दक्षिणा। उत्तरं

उत्तरेषाम्। संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥१४॥

त्वाष्ट्रमुष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च॥

[४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। स यत्प्रथमं निरर्णीवत्। तत्कलमभवत्। यद्वितीयम्। तद्वदरम्। यत्तृतीयम्। तत्कर्कन्धु। यन्नस्तः। स सिं॒हः। यदक्ष्योः॥१५॥

स शार्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स सोमः। याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति। इन्द्रियस्यावरुद्धौ। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवाव रुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवाव रुन्धे। नाम्ना दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं वीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते। सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यथ्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा। यथ्सौत्राम्णी समृद्धौ। स्वाद्वीं त्वा स्वादुनेत्याह। सोममेवैनो करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते। तिस्रः स॒सृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिस्नुतमिति यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति।

पुवित्रेण॑ हि सोमं पुनन्ति॑। वारेण॑ शश्वता॑ तनेत्या॑ह।
 वारेण॑ हि सोमं पुनन्ति॑। वा॒युः पू॒तः पु॒वित्रेणेति॑ नैतया॑
 पुनीयात्। व्यृद्धा॑ ह्येषा॑। अ॒तिप॒वितस्यै॑तया॑ पुनीयात्।
 कुविद॒ङ्गेत्यनि॑रुक्तया प्राजाप॒त्यया॑ गृह्णाति॥१९॥

अ॒नि॒रुक्तः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। ए॒कय॑र्चा गृह्णाति।
 ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। आ॒श्विनं॑ धू॒म्रमाल॑भते।
 अ॒श्विनो॒ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति।
 सा॒र॒स्वतं॑ मे॒षम्। वा॒ग्वै सर॑स्वती। वा॒चैवैनं॑ भिष॒ज्यति॑।
 ऐ॒न्द्रमृ॑षभ॒५ सैन्द्र॑त्वाय॥२०॥

अक्ष्योर्लोमानि॑ हिरण्यं॑ वसति॑ गृह्णाति॑ भिषज्यत्येकं॑ च॥_____ [५]

यत्रि॒षु यू॒पेष्वाल॑भेत। ब॒हिर्धा॑ऽस्मादिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
 दध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत्। ए॒कयू॑प आल॑भते।
 ए॒क॒धैवास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ दधाति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं॒ जन॑यति।
 नैतेषां॑ पशूनां॑ पु॒रोडा॑शा भवन्ति। ग्र॒हपु॑रोडाशा॒ ह्येते॑। यु॒व॒५
 सु॒राम॑मश्वि॒नेति॑ सर्वदे॒वत्यै॑ याज्यानुवा॒क्ये भ॑वतः। सर्वा॑ ए॒व
 दे॒वताः॑ प्रीणाति॥२१॥

ब्रा॒ह्मणं॑ परि॑क्रीणीयादुच्छे॒षण॑स्य पा॒तारम्। ब्रा॒ह्मणो॑
 ह्याहु॑त्या उ॒च्छे॒षण॑स्य पा॒ता। यदि॑ ब्राह्मणं॑ न वि॒न्देत्।
 वल्मी॒कव॑पायाम॒वं न॑येत्। सै॒व ततः॑ प्रायश्चित्तिः। यद्वै
 सौ॒त्राम॑ण्यै व्यृद्धम्। तद॑स्यै॒ समृ॑द्धम्। ना॒ना॒दे॒वत्याः॑ प॒शव॑श्च

पुरोडाशांश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां
पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशूनेवाव रुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं
द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणं दशकपालम्। अन्त एव
वरुणमव यजते। वडबा दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्वः सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं
उत सुरा। यथ्सौत्रामणी समृद्धौ। बारुहस्पत्यं पशुं
चतुर्थमन्तिपवितस्या लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति।
न ह्येतस्य ग्रहं गृह्णन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति
शतातृष्णायाः समवनयति॥२४॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्तरा
धारयति। पूतामेवैनं जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः
पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। यत्रैव
शतातृष्णां धारयति॥२५॥

तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै। पितृन् वा एतस्येन्द्रियं वीर्यं
गच्छति। यः सोमोऽति पवते। पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुप

तिष्ठते। यदेवास्यं पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति। तदेवाव रुन्धे।
 तिसृभिरुपं तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव
 प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि। अध्वर्युरहोता
 ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि। तैरेवास्मै
 भेषजं करोति॥२६॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥ [६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः।
 यज्ञमुखमेवारभ्यं सवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयंश्चतु-
 स्त्रिंशपवमानो भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता
 एवाऽऽप्रोति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः। तमेवाऽऽप्रोति।
 सःशर एष स्तोमानामयथापूर्वम्। यद्विषमाः स्तोमाः॥२७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्पवमानाः। अन्तः श्लेषणं त्वा
 अन्यत्। यथ्समाः पवमानाः। तेनाऽसःशरः। तेन यथापूर्वम्।
 आत्मनैवाग्निष्टोमेनुर्धोति। आत्मना पुण्यो भवति। प्रजा वा
 उक्थानि। पशव उक्थानि। यदुक्थ्यो भवत्यनु सन्तत्यै॥२८॥

स्तोमाः पशव उक्थान्येकं च॥ [७]

उपं त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्धवति। वाग्वै वायुः।
 वाच एवैषोऽभिषेकः। सर्वासामेव प्रजानां सूयते। सर्वा एनं
 प्रजा राजेति वदन्ति। एतमु त्यन्दश क्षिप इत्याह। आदित्या
 वै प्रजाः। प्रजानामेवैतेन सूयते। यन्ति वा एते यज्ञमुखात्।
 ये सम्भार्या अक्रन्॥२९॥

यदाह पवंस्व वाचो अंग्रिय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव
प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वंतीर्भवन्ति। उद्वद्वा अनुष्टुभौ रूपम्।
आनुष्टुभो राजन्यः॥ ३० ॥

तस्मादुद्वंतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सुवादेति। नैनं सुव उपनमति।
यः सामभ्य एति। पापीयान्सुषुवाणो भवति। एतानि खलु
वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥ ३१ ॥

तैरेव सुवान्नैति। यानि देवराजानां सामानि।
तैरमुष्मिल्लोक ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि।
तैरस्मिल्लोक ऋध्नोति। उभयोरेव लोकयोर् ऋध्नोति। देवल्लोके
च मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति।
एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो दशपेयः॥ ३२ ॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं सप्तदशः। विश एवैतन्मध्यतो-
ऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि
मध्यतोऽभिषिच्यते। यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
तत्सुवर्गं लोकमभ्या रोहति। यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहति।
अतिजनं वेयात्। उद्वा माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो
भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव
लोके प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय॥ ३३ ॥

इ॒यं वै रं॒ज॒ता। अ॒सौ हरि॑णी। य॒द्रु॒क्मौ भ॑वन्तः।
 आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति। वरु॑णस्य वा
 अ॒भिषि॑च्यमा॒नस्याऽऽपः॑। इन्द्रि॑यं वी॒र्यं निर॑घ्नन्। तथ्सु॒वर्ण॑ः
 हि॒र॒ण्यम॑भवत्। य॒द्रु॒क्मन्त॑र्दधाति। इन्द्रि॑यस्य वी॒र्य॑स्या-
 निर्घा॑ताय। श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः। श॒तायुः पुरु॑षः
 श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठति। आयु॑र्वै हि॒र॒ण्यम्।
 आ॒युष्या॑ ए॒वैन॑मु॒भ्यति॑ क्षरन्ति। तेजो॑ वै हि॒र॒ण्यम्।
 तेज॑स्या॑ ए॒वैन॑मु॒भ्यति॑ क्षरन्ति। वर्चो॑ वै हि॒र॒ण्यम्। वर्च॑स्या॑
 ए॒वैन॑मु॒भ्यति॑ क्षरन्ति॥३४॥

शतक्षरौऽष्टौ च॥ _____ [९]

अप्र॑तिष्ठितो वा ए॒ष इत्या॑हुः। यो रा॒ज॒सूये॑न॒ यज॑त
 इति॑। य॒दा वा ए॒ष ए॒तेन॑ द्वि॒रात्रे॑न॒ यज॑ते। अथ॑ प्रति॒ष्ठा।
 अथ॑ सं॒वथ्स॑रमा॒प्नोति॑। याव॑न्ति सं॒वथ्स॑रस्या॒होरा॑त्राणि।
 ताव॑तीरे॒तस्य॑ स्तो॒त्रीयाः॑। अ॒होरा॑त्रेष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति।
 अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। अ॒ति॒रा॒त्र उत्त॑रम्॥३५॥

नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्रति॑ तिष्ठति। पौ॒र्ण॒मा॒स्यां पूर्॒वम॑हर्भवति।
 व्य॑ष्टका॒यामु॑त्तरम्। नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑ प्रति॑ तिष्ठति।
 अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। उ॒द्वृष्ट॑ उत्त॑रम्। नानै॒व मा॑सयोः
 प्रति॑ तिष्ठति। अथो॑ खलु॑। ये ए॒व सं॑मानप॒क्षे पु॑ण्या॒हे
 स्याता॑म्। तयोः॑ का॒र्यं प्रति॑ष्ठित्यै॥३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॒रा॒त्र इत्या॑हुः। द्वे ह्ये॒ते छ॑न्दसी।

गा॒य॒त्रं च॒ त्रैष्टु॑भं च। जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति। न तेन॒ जग॑ती
 कृ॒तेत्या॑हुः। यदे॑नानृ॒तीयस॑वने॒ कुर्व॑न्तीति। य॒दा वा
 ए॒षाऽही॑न॒स्याह॑र्भज॑ते। सा॒हस्य॑ वा॒ सव॑नम्। अथै॒व जग॑ती
 कृ॒ता। अथ॑ प॒शव्यः॑। व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॑रा॒त्रः। य ए॒वं
 वि॒द्वान्द्वि॑रा॒त्रेण॑ यज॑ते। व्यै॒वास्मा॑ उच्छ॑ति। अथो॒ तम॑ ए॒वाप॑
 ह॒ते। अ॒ग्निष्टो॒मम॑न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑।
 दे॒वता॑स्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति॥३७॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सुप्तं च॥ [१०]

वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यन्निष्वग्निष्टोममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश॥१०॥

वरुणस्य यदश्विभ्यां यन्निषु तस्मादुद्धृतीः सुप्तत्रिंशत्॥३७॥

वरुणस्य प्रति तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै स॒त्रमा॑सत। तेषां पृ॒श्निर्ध॑र्म॒धुगा॑सीत्।
 सर्जी॑षेणाजीवत्। तै॑ऽब्रुवन्। कस्मै नु स॒त्रमा॑स्महे। ये॑ऽस्या
 ओष॑धीर्न ज॒नया॑म॒ इति॑। ते दि॒वो वृ॑ष्टि॒मसृ॑जन्त। याव॑न्तः
 स्तो॒का अ॒वाप॑द्यन्त। ताव॑न्ती॒रोष॑धयोऽजायन्त। ता जा॒ताः
 पि॒तरो॑ वि॒षेणा॑लिम्पन्॥१॥

तासां ज॒ग्ध्वा रु॒प्यन्त्यै॑त्। तै॑ऽब्रुवन्। क इ॒दमि॒त्थम॑क॒रिति॑।
 व॒यं भा॑ग॒धेय॑मिच्छ॒माना॒ इति॑ पि॒तरो॑ऽब्रुवन्। किं वो
 भा॑ग॒धेय॑मिति॑। अ॒ग्नि॒होत्र॑ ए॒व नोऽप्य॒स्त्वित्य॑ब्रुवन्। तेभ्य॑
 ए॒तद्भा॑ग॒धेयं॑ प्राय॑च्छन्। यद्धु॒त्वा नि॒मार्ष्टि॑। ततो॒ वै त
 ओष॑धीरस्वदयन्। य ए॒वं वेद॑॥२॥

स्वद॑न्तेऽस्मा॒ ओष॑धयः। ते व॒त्समु॒पावा॑सृजन्। इ॒दं नो॑
 ह॒व्यं प्रदा॑पयेति॑। सो॑ऽब्रवी॒द्वरं॑ वृ॒णै। दश॑ मा॒ रात्री॑र्जा॒तं न
 दौ॑हन्। आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑रा॒णीति॑। तस्मा॑द्व॒त्सं जा॒तं
 दश॑ रात्रीर्न दु॑हन्ति। आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑रति। वा॒रेवृ॑त॒ः
 ह्य॑स्य। तस्मा॑द्व॒त्सं स॑सृष्ट॒धय॑ रु॒द्रो घा॑तुकः। अति॒ हि
 स॒न्धान्ध॑यति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुक एकं च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। तं प्र॒जा अ॒न्व॑सृज्यन्त। तम॑भा॒ग

उपा॑स्त। सो॑ऽस्य प्र॒जाभि॒रपा॑क्रामत्। तम॑व॒रुरु॑थ्समा॒नो-
ऽन्वै॑त्। तम॑व॒रुधं॑ नाश॑क्रोत्। स तपो॑ऽतप्यत।
सो॑ऽग्निरुपा॑रम॒ताता॑पि वै स्य प्र॒जाप॑तिरिति॑। स
र॒राटा॑दुद॑मृष्ट॥ ४॥

तद॑घृतम॑भवत्। तस्मा॑द्यस्य॑ दक्षिण॑तः केशा॒ उन्मृ॑ष्टाः।
ता॒अ्यै॑ष्ठल॒क्ष्मी प्रा॑जाप॒त्येत्या॑हुः। यद्र॒राटा॑दुद॑मृष्ट। तस्मा॑द्र॒राटे
केशा॒ न स॑न्ति। तद॑ग्नौ प्रागृ॑ह्णात्। तद्व्य॑चिकि॒थ्सत्।
जुह॑वा॒नी(३) मा हौषा(३)मि॑ति॑। तद्वि॑चिकि॒थ्सायै॑ जन्म॑।
य ए॒वं वि॒द्वान् वि॑चि॒किथ्स॑ति॥ ५॥

वसी॑य ए॒व चै॑तयते। तं वाग॒भ्यव॑दञ्जुहु॒धीति॑। सो॑ऽब्रवीत्।
कस्त्व॑मसी॒ति। स्वै॒व ते वा॑गित्य॑ब्रवीत्। सो॑ऽजुहो॒थ्स्वाहे॑ति॑।
तथ्स्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑। य ए॒वऽस्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑ वेद॑।
क॒रोति॑ स्वाहाका॒रेण॑ वी॒र्य॑म्। यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ स्वाहाका॒रेण॑
जुह्व॑ति॥ ६॥

भोगा॑यै॒वास्य॑ हुतं भ॑वति। तस्या॒ आहु॑त्यै पुरु॑षम॒सृज॑त।
द्वि॒तीय॑म॒जुहो॑त्। सोऽश्व॑म॒सृज॑त। तृ॒तीय॑म॒जुहो॑त्। स गाम॑-
सृज॑त। च॒तुर्थ॑म॒जुहो॑त्। सोऽवि॑म॒सृज॑त। प॒ञ्चम॑म॒जुहो॑त्।
सोऽजाम॑सृज॑त॥ ७॥

सो॑ऽग्निर॑बिभेत्। आहु॑तीभि॒र्वै मा॑ऽऽप्नो॒तीति॑। स प्र॒जाप॑तिं
पुनः॑ प्रावि॑शत्। तं प्र॒जाप॑तिरब्रवीत्। जाय॑स्वेति॑। सो॑ऽब्रवीत्।
किं भा॑ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य॒ इति॑। तुभ्य॑मे॒वेद॑ हू॒याता॑

इत्यब्रवीत्। स एतद्भांगधेयमभ्यजायत। यदग्निहोत्रम्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा
हौषीः। उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथं नौ
होष्यन्तीति। सायमेव तुभ्यं जुहवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्।
तस्मादग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुह्यात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाऽग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते।
अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यथ्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन
तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं
मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्।
तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते
सूर्येऽग्निहोत्रं जुह्वति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्।
अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसंतः। यस्तयोरन्यं
राधयत्यन्यं न। उभौ वाव स तावच्छ्रुतीति। अग्निं वावा-
ऽऽदित्यः सायं प्र विशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे। उभे
हि तेजसी सम्पद्येते॥१२॥

उद्यन्तं वावाऽऽदित्यमग्निरनु समारोहति। तस्माद्धूम
 एवाग्नेर्दिवा ददृशे। यदग्नये सायं जुहुयात्। आ सूर्याय
 वृश्चेत। यत्सूर्याय प्रातर्जुहुयात्। आऽग्नये वृश्चेत। देवताभ्यः
 समदं दध्यात्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं
 होतव्यम्। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः।
 तथोभाभ्यां सायं हूयते॥१३॥

उभाभ्यां प्रातः। न देवताभ्यः समदं दधाति। अग्निर्ज्योति-
 रित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। प्रजा ज्योतिरित्याह। प्रजा एवास्मै
 प्र जनयति। सूर्यो ज्योतिरित्याह। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो
 दधाति। ज्योतिरग्निः स्वाहेत्याह। प्रजा एव प्रजाता अस्यां
 प्रतिष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमुत्तरामाहुतिं जुहोति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
 यदुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्। यथाऽतिथये प्रद्वुताय
 शून्यायावस्थायाहार्यं हरन्ति। तादृगेव तत्। काऽऽह
 ततस्तद्भवतीत्याहुः। यत्स न वेद। यस्मै तद्धरन्तीति।
 तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव सम्प्रति। अथो यथा
 प्रार्थमौषसं परिवेवेष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकिर्धन्ति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति सम्पद्यन्ते हूयते स्थापयति सम्प्रति द्वे
 च॥

[२]

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नी स्थाली। यन्मध्ये-
 ऽग्नेरधिश्रयेत्। रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुका स्यात्।

उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधिं श्रयति। पत्नियै गोपीथाय।
व्यन्तान्करोति। तथा पत्युप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न प्रति-
षिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो-
खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतं देवलोकम्। यच्छ्रुतं
हविरनभिघारितम्। अभि द्योतयति। अभ्येवैनदधारयति।
अथो देवत्रैवैनद्रमयति॥१८॥

पर्यग्निं करोति। रक्षसामपहत्यै। त्रिः पर्यग्निं करोति।
त्र्यावृद्धिं यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। यत्प्राचीनमुद्वासयेत्।
यजमानं शुचाऽर्पयेत्। यदक्षिणा। पितृदेवत्यं स्यात्।
यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीं शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै।
वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्टपति। उपैव तथ्स्तृणाति।
चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

पशून्नेवाव रुन्धे। सर्वान्पूर्णानुन्नयति। सर्वे हि पुण्या राद्धाः।
अनूच उन्नयति। प्रजायां अनूचीनत्वाय। अनूच्येवास्य प्रजा-

ऽर्धुका भवति। सम्मृशति व्यावृत्त्यै। नाहोष्यन्नुप सादयेत्।
यदहोष्यन्नुपसादयेत्। यथाऽन्यस्मा उपनिधाय॥२१॥

अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आऽस्मै वृश्चेत।
यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति। तेन गार्हपत्यं प्रीणाति।
अग्निरबिभेत्। आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति। स एतां
समिधमपश्यत्। तामाऽधत्त। ततो वा अग्रावाहुतयो-
ऽधियन्त॥२२॥

यदेनं समयच्छत्। तत्समिधः समित्त्वम्। समिधमा
दधाति। समेवैनं यच्छति। आहुतीनां धृत्यै। अथो
अग्निहोत्रमेवेध्मवत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। यदेकां समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति। अथ
कस्यां समिधिं द्वितीयामाहुतिं जुहोतीति॥२३॥

यद्वे समिधावा दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकां
समिधमाधाय। यजुषाऽन्यामाहुतिं जुहोति। उभे एव
समिद्वती आहुती जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति।
आदीप्तायां जुहोति। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो
यथाऽतिथिं ज्योतिष्कृत्वा परि वेवैष्टि। तादृगेव तत्।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो
द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति॥२४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्षशब्दं उपनिधायामिदन्तेति तच्चत्वारि च॥ [३]

उत्तरावतीं वै देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो

दे॒वा अ॒भ॒वन्। प॒राऽसु॒राः। यं का॒मये॑त् व॒सी॒या॒न्ध॒स्यादि॒तिः।
कनी॑य॒स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा। उ॒त्तरं॑ भू॒यो जु॒हुयात्। ए॒षा वा
उ॒त्त॒राव॒त्याहु॑तिः। ता॒न्दे॒वा अ॑जु॒हवुः। त॒तस्ते॑ऽभ॒वन्॥ २५॥

यस्यै॒वं जु॒ह्व॑ति। भ॒वत्ये॒व। यं का॒मये॑त् पा॒पी॒या॒न्ध॒स्यादि॒तिः।
भू॒य॒स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा। उ॒त्तरं॑ कनी॑यो जु॒हुयात्। ए॒षा वा
अ॒वा॒च्याहु॑तिः। ता॒मसु॒रा अ॑जु॒हवुः। त॒तस्ते॑ प॒राऽभ॒वन्।
यस्यै॒वं जु॒ह्व॑ति। प॒रै॒व भ॑वति॥ २६॥

हु॒त्वोप॑ सा॒दय॒त्यजा॑मित्वाय। अथो॒ व्यावृ॑त्यै। गा॒र्हप॑त्यं
प्रती॑क्षते। अ॒न॒नु॒ध्या॒यिन॑मे॒वैनं॑ करोति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॒ वै
स्था॒णुर॑स्ति। तं य ऋ॒च्छेत्। य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। ए॒ष वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॑ स्था॒णुः। य॒त्पूर्वा॑ऽऽहु॑तिः। तां यदु॒त्तर॑या॒ऽभि
जु॑हुयात्॥ २७॥

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। अ॒ति॒हाय॒ पूर्वा॑माहु॑तिं जु॒होति॑।
य॒ज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑ वृणक्ति। अथो॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वास्वा॑ति
क्राम॑ति। अ॒वा॒चीनं॑ सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑। रे॒त ए॒व तद्व॑धाति।
ऊ॒र्ध्वं प्रा॒तः। प्र ज॑नयत्ये॒व तत्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
च॒तु॒रु॒न्नय॑ति॥ २८॥

द्वि॒र्जु॒होति॑। अथ॒ क्व द्वे॒ आहु॑ती भवत् इति॑। अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र
इति॑ ब्रूयात्। ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। हु॒त्वा द्विः
प्राश्ना॑ति। अ॒ग्नावे॒व वै॑श्वान॒रे द्वे॒ आहु॑ती जु॒होति॑। द्वि॒र्जु॒होति॑।

द्विर्निर्माष्टि। द्विः प्राश्नाति॥२९॥

षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतून्नेव प्रीणाति।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति
ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्रम्। यत्तूष्णीम्।
तत्प्राजापत्यम्॥३०॥

यन्निर्माष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अनश्नन्तो वर्धन्ते।
यदाचामिति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्घ्र्यावृत्याचामिति॥३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति
स्वगाकृत्यै। उद्दिशति। सत्तरुषीनेव प्रीणाति। दक्षिणा
पर्यावर्तते। स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्माद्दक्षिणोऽर्ध
आत्मनो वीर्यावत्तरः। अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते।
हुत्वोप समिन्धे॥३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बर्हिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो
वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥३३॥

अभुवन्मवति जुहुयाव्रयति माष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किं
प्रायणमग्निहोत्रमिति। वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्।
अग्निहोत्रं यज्ञानाम्। तस्य पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्।

द्यौरहविर्धानम्। दिव्या आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो
बृहिः॥ ३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः।
यजमानः पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वगाकारः।
तस्मादाहिताग्नेः सर्वमेव बर्हिष्यं दत्तं भवति। यत्सायं
जुहोति। रात्रिमेव तेन दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥ ३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा।
यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त एतदग्निहोत्रं
सर्वस्यैव समवदाया जुहवुः। तस्मादाहुः। अग्निहोत्रं वै देवा
गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्निति। यत्सायं जुहोति। रात्रिया एव
तद्धुताद्याय॥ ३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय।
यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः
पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य
एवं वेद। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ ३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा
नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन
जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्यैव भवति।
पर्यसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै
पशूनव रुन्धे॥ ३८॥

प॒शु॒मा॒ने॒व भ॑वति। द॒ध्रेन्द्रि॒यका॑मस्य। इन्द्रि॒यं वै दधि॑।
इन्द्रि॒याव्ये॑व भ॑वति। य॒वा॒ग्वा॑ ग्राम॑कामस्योष॒धा वै म॑नुष्याः।
भा॒ग॒धेये॑नैवास्मै॑ सजा॒तान॑व रुन्धे। ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति। अयं॑ज्ञो
वा ए॒षः। योऽसा॒मा॥३९॥

च॒तु॒रु॒न्नय॑ति। च॒तु॒रक्ष॑रं रथ॒न्त॒रम्। र॒थ॒न्त॒रस्यै॑ष वर्णः।
उ॒प॒री॒व हर॑ति। अ॒न्त॒रि॒क्षं वा॑मदे॒व्यम्। वा॑मदे॒व्यस्यै॑ष वर्णः।
द्वि॒र्जु॒होति॑। द्य॒क्षरं॑ बृ॒हत्। बृ॒हत् ए॒ष वर्णः॑। अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व
तथ्सा॑म॒न्वत्क॑रोति॥४०॥

यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वेद॑। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑
नम॑न्ति। वि॒न्दत॑ उप॒सत्ता॑रम्। उ॒न्नी॒योप॑ सादयति।
पृ॒थि॒वीमे॒व प्री॑णाति। हो॒ष्यन्नु॑प॒साद॑यति। अ॒न्त॒रि॒क्षमे॒व
प्री॑णाति। हु॒त्वोप॑ सादयति। दि॒वंमे॒व प्री॑णाति। ए॒ता वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑॥४१॥

य ए॒वं वेद॑। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नम॑न्ति। वि॒न्दत॑ उप॒सत्ता॑रम्।
यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितं॑ प्र॒त्याश्रा॑वित॒ं हो॒ता॑रं
ब्र॒ह्माणं॑ वष॒ट्कारं॑ वेद॑। तस्य॒ त्वे॒व हु॒तम्। प्रा॒णो वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितम्। अ॒पा॒नः प्र॒त्याश्रा॑वितम्। म॒नो हो॒ता॑।
चक्षु॑र्ब्र॒ह्मा। नि॒मेषो॑ वष॒ट्कारः॑॥४२॥

य ए॒वं वेद॑। तस्य॒ त्वे॒व हु॒तम्। सा॒यं या॒वा॑नश्च॒ वै
दे॒वाः प्रा॑त॒र्या॒वा॑णश्चा॒ग्नि॒हो॒त्रिणो॑ गृ॒हमा॑गच्छन्ति। तान् यन्न

त॒र्पये॑त्। प्र॒जया॑ऽस्य प॒शुभिर्वि ति॑ष्ठेरन्। यत्त॒र्पये॑त्। तृ॒प्ता ए॑नं
प्र॒जया॑ प॒शुभिस्त॑र्पयेयुः। स॒जूर्दे॑वैः सायं याव॑भिरिति॑ साय॑
सम्मृ॑शति। स॒जूर्दे॑वैः प्रा॒तर्याव॑भिरिति॑ प्रा॒तः। ये चै॒व दे॒वाः
सायं॑ यावा॑नो॒ ये च॑ प्रा॒तर्यावा॑णः॥४३॥

ताने॒वोभया॑ऽस्तर्पयति। त ए॑नं तृ॒प्ताः प्र॒जया॑ प॒शुभिस्त॑र्प-
यन्ति। अ॒रुणो॑ ह॒ स्माहो॑पवेशिः। अ॒ग्निहो॑त्र ए॒वाह॑स्य सायं
प्रा॒तर्वज्रं॑ भ्रातृ॒व्येभ्यः॑ प्र ह॑रामि। तस्मा॒न्मत्पापी॑यासो
भ्रातृ॒व्या इति॑। च॒तुरु॑न्नयति। द्विर्जु॑होति। स॒मिथ्स॑प्तमी।
सप्त॑प॒दा श॑क्करी। शा॒क्करो॑ वज्रः। अ॒ग्निहो॑त्र ए॒व तथ्सायं॑
प्रा॒तर्वज्रं॑ यज॑मानो॒ भ्रातृ॒व्याय॑ प्र ह॑रति। भव॑त्या॒त्मनो॑।
परा॑ऽस्य भ्रातृ॒व्यो भव॑ति॥४४॥

ब॒र्हिः प्रा॒तरहु॑ताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अ॒ग्निहो॑त्रस्यो॒पसदा॑ वषट्कारश्च॑ प्रा॒तर्यावा॑णो वज्र॒स्त्रीणि च॥[५]

प्र॒जाप॑तिरकामयताऽऽत्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। सोऽजु॑होत्।
तस्या॑ऽऽत्म॒न्वद॑जायत। अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दित्यः। तेऽब्रु॑वन्। प्र॒जा-
प॑तिरहोषीदात्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। तस्य॑ व॒यम॑जनिष्महि।
जाय॑तान्न आत्म॒न्वदिति॑ तेऽजु॑हवुः। प्रा॒णाना॑म॒ग्निः। त॒नुवै॑
वा॒युः॥४५॥

चक्षु॑ष आ॒दित्यः॑। तेषा॑ हु॒ताद॑जायत् गौरे॒व। तस्यै॒
पय॑सि॒ व्याय॑च्छन्त। मम॑ हु॒ताद॑जनि॒ ममेति॑। ते प्र॒जा-
प॑तिं प्र॒श्जमा॑यन्। स आ॒दित्यो॑ऽग्निम॑ब्रवीत्। य॒तरो॑
नो॒ जया॑त्। तन्नो॑ स॒हास॑दिति॑। कस्यै॒ कोऽहो॑षी॒दिति॑
प्र॒जाप॑तिरब्रवीत्कस्यै॒ क इति॑। प्रा॒णाना॑म॒हमित्य॑ग्निः॥४६॥

तनुवां अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादंजनीति। अग्नेरहुतादंजनीति। तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एव वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतुमिति। यदेव गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्ववान्। तेन त्वां प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्ववति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सोऽमुमादित्यमात्मनो निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मुख्यावर्तत। ततो वै स मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उत्तैकाहमुत ब्रह्म न जुह्वति। हुतमेवास्य भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकं च॥

[६]

रौद्रं गविं। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। सौम्यं दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः। पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः। धातुरुद्धांसितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।

द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः पूर्वा-
ऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥ [७]

दक्षिणत उप सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति।
प्राचीमा वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य
दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वं दुह्याज्येष्ठस्य
ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गुतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य
कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा
एतदुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। मैत्रं दुग्धम्। अर्यम्ण
उद्वास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः
प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्॥५२॥

ऐन्द्राग्रमुप सादितम्। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति।
योऽग्निहोत्रं जुहोति। यथा खलु वै धेनुं तीर्थे तर्पयति।
एवमग्निहोत्री यजमानं तर्पयति। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। प्र
सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र
प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति।
य उ चैनदेवं वेद॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणञ्जायते द्वे च॥ [८]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्। तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमंजुहोत्।
द्विरेकः। सकृदेकः। तेषां यस्मिरजुहोत्। स ऋचाऽजुहोत्।

यो द्विः। स यजुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावाधृताम्।
तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे एवर्धी
अव रुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं जुहोति।
रेत एव तद्दधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति
प्रातः। रेत एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य हितं न
प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
प्राङ्मुद्रावेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्।
स एवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीं जायते यजमानः॥ [९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
धूपायच्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिध्ममर्चिरा लभते।
आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे
देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य

देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकैव भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अध्यहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। वसुषु रुद्रेष्वदित्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रे प्रजापतौ ब्रह्मन्। अपरिवर्गमेवास्येतासु देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

अदित्यास्तर्ह्यग्निन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्हिहः प्रथमं सर्व एव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ॥)॥ [१०]

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उचैनदेवं वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥ [११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निः रुद्र उत्तरावन्तौ ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्बद्रो ब्रह्मविं दक्षिणतस्म्यो वै यदग्निमृतं त्वा सत्येनेकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रेव तेन पुशनेव यन्निमाष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतः पृष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दशहोतारम-
पश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं
मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि
प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजा-
पतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा
असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।
ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो
भवति। प्रजानां सृष्टानां धृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं
यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य। ब्राह्मणं दक्षिणतो
निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म।
यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशं गतम्।
प्रकाशं प्रजानां गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे॥४॥

अ॒ग्नि॒वान् वै द॑र्भस्त॒म्बः। अ॒ग्नि॒वत्ये॒व व्याच॑ष्टे। ब्रा॒ह्म॒णो
दक्षि॑णत॒ उपो॑स्ते। ब्रा॒ह्म॒णो वै प्र॒जाना॑मुपद्र॒ष्टा। उप॒द्रष्टु॑मत्ये॒वैनं॑
यशं॑ ऋच्छति। ई॒श्वर॑न्तं यशो॒र्तो॒रित्या॑हुः। यस्यान्ते॑ व्याच॒ष्ट
इति॑। वर॒स्तस्मै॑ देयः। यदे॒वैनं॑ तत्रो॒पन॑मति। तदे॒वाव॑
रुन्धे॥ ५॥

अ॒ग्नि॒मा॒दधा॑नो दश॑होत्राऽर॒णिम॑वं दध्यात्। प्रजा॑तमे॒वैन॑मा
ध॑त्ते। तेनै॒वोद्ध॑त्या॒ग्नि॒होत्रं॑ जुहुयात्। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ञ्जुहोति।
ह॒विर्निर्व॑प्स्यं दश॑होतारं व्याचक्षीत। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ निर्वपति।
सा॒मि॒धेनी॑रनुवक्ष्यं दश॑होतारं व्याचक्षीत। सा॒मि॒धेनी॑रेव
सृष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्रत॑नुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै दश॑होता। य॒ज्ञमे॒व
तनु॑ते॥ ६॥

अ॒भि॒चरं॑ दश॑होतारं जुहुयात्। न॒व॒ वै पु॑रुषे प्राणाः।
नाभि॑र्दश॒मी। स॒प्रा॒णमे॒वैन॑म॒भि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य
स्वम्। याव॑त्प्राणाः। याव॑दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्व॒कृतं॑
इ॒रि॒णे जु॑होति प्रदरे वा। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीतम्।
नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीत ए॒वैनं॑ नि॒र्ऋ॒त्या ग्रा॑हयति। यद्वाचः
क्रू॒रम्। तेन॑ वष॑ट्करोति। वा॒च ए॒वैनं॑ क्रू॒रेण॑ प्र वृ॑श्चति।
ताज॑गार्ति॒माच्छ॑ति॥ ७॥

दशहोता सृष्ट्वा ऋच्छेद्वाचंष्टे रुन्ध एव तनुते निरऋतिगृहीतं पञ्च च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिरकामयत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जेयेति। स ए॒तं
चतु॑र्होतारमपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑ऽऽह॒वनीये॑ऽजुहोत्।
ततो॒ वै स द॑र्शपूर्ण॑मा॒साव॑सृजत। ताव॑स्मात्सृष्टावपा॑-

क्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्।
दर्शपूर्णमासावालभमानः। चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
हवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सौऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्। तं
मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स चातुर्मास्यान्य-
सृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्।
चातुर्मास्यान्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति।
चातुर्मास्यानां सृष्टानां धृत्यै। सौऽकामयत पशुबन्धं
सृजेयेति। स एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसा-
ऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स पशुबन्धमसृजत।
सौस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं
मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वा-
ऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य
धृत्यै। सौऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं
सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
ऽऽहवनीये जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र
तनुते। ग्रहो भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो
वै यज्ञो न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्सम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्सम्भारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं
वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञः सम्भृत्य प्र तनुते। अयज्ञो
वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।
यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
पत्नीनामायतनम्। स्व एवैना आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्यद्॥

[२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत।
स त्रिवृतः स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत
उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षं देवा
अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः। यं कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यं कामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव
भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै
दशहोता। चतुर्होता। पञ्चहोता। षड्होता। सप्तहोता। ऋतवः

संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं वेद। बहोरेव भूयांभवति। प्रजापतिर्देवासुरान्सृजत। स इन्द्रमपि नासृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मास्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति। ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाँल्लोकानित्यब्रुवन्। तं वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तं चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आजयेतेति। स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीर इति देवा एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता। संवत्सरः सुवर्गो लोकः।

संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्गं लोकमेति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस
आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सद्ध्यो हव्यं वक्ष्याम इति। छन्दः
स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियां त्रिष्टुभिर्जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः
सु सद्ध्य आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति।
वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य
एकविंशः। एतस्मिन्वा एष श्रितः। एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य
एवमेतं श्रितं प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवः षट्॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतं दशहोतारमपश्यत्।
तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य चित्तिः
स्रुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव वागासीत्। एतावान्
यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत। सौऽनन्दत्॥२१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सोमो हविरासीत्। स
चतुर्होत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्।
स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स
द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥

सौऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै

व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारम-
सृजत। स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्।
एतत्ते हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स
प्रत्यङ्मुखाबाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥ २४॥

तद्वुर्वर्णः हिरण्यमभवत्। तद्वुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म।
स द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्राङ्मुखाबाधत। स देवान-
सृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तथ्सुवर्णः हिरण्यमभवत्।
तथ्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव सुवर्णस्य हिरण्यस्य
जन्म वेद॥ २५॥

सुवर्ण आत्मना भवति। दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः।
तस्मात्सुवर्णः हिरण्यं भार्यम्। सुवर्ण एव भवति। ऐनं
प्रियं गच्छति नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स
सप्तहोत्रैव सुवर्णं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो-
ऽसुरान्प्राणुदत। त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन
रुचमधत्त॥ २६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवं विद्वान्सोमेन यजते।
सप्तहोत्रैव सुवर्णं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो

भ्रातृ॑व्यान्प्रणु॑दते। त्रय॑स्त्रि॒शेन॑ प्रति॑ तिष्ठति। एक॑वि॒शेन॑
 रुचं॑ धत्ते। सप्त॑दशेन॑ प्र जा॑यते। तस्मा॑त्सप्तद॒शः स्तोमो॑ न
 नि॒रुह॑त्यः। प्र॒जाप॑तिर्वै सप्तद॒शः। प्र॒जाप॑तिमे॒व म॑ध्यतो ध॒त्ते
 प्रजा॑त्यै॥ २७॥

अनन्दब्रुव इति व्याहृद्वेदासीद्वेदाधत् प्रजात्यै॥ [४]

दे॒वा वै वरु॑णमयाजयन्। स यस्यै॑यस्यै दे॒वता॑यै
 दक्षि॑णा॒मन॑यत्। ताम॑व्हीनात्। ते॑ऽब्रुवन्। व्या॒वृत्य॑ प्रति॑गृह्णाम।
 तथा॑ नो दक्षि॑णा न व्ले॑ष्यतीति। ते व्या॒वृत्य॑ प्रत्य॑गृह्णन्। ततो॑
 वै तान्दक्षि॑णा नाव्ही॑नात्। य एवं वि॒द्वान्व्या॒वृत्य॑ दक्षि॑णां
 प्रति॑गृह्णाति। नैनं॑ दक्षि॑णा व्हीनाति॥ २८॥

राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि दक्षि॑णेऽग्नये॑ हि॒र॒ण्यमि॒त्याह॑।
 आ॒ग्नेयं॑ वै हि॒र॒ण्यम्। स्वयै॑वैन॑दे॒वता॑या॒ प्रति॑गृह्णाति। सोमा॑य
 वास॑ इत्या॑ह। सौ॒म्यं वै वासः॑। स्वयै॑वैन॑दे॒वता॑या॒ प्रति॑गृह्णाति।
 रु॒द्राय॑ गा॒मि॒त्याह॑। रौ॒द्री वै गौः॑। स्वयै॑वैना॑ दे॒वता॑या॒ प्रति॑-
 गृह्णाति। वरु॑णा॒याश्च॒मि॒त्याह॑॥ २९॥

वा॒रु॒णो वा अश्वः॑। स्वयै॑वैन॑ दे॒वता॑या॒ प्रति॑गृह्णाति। प्र॒जा-
 प॑तये॒ पुरु॑षमि॒त्याह॑। प्रा॒जाप॑त्यो वै पुरु॑षः। स्वयै॑वैन॑ दे॒वता॑या॒
 प्रति॑ गृह्णाति। मन॑वे॒ तल्प॑मि॒त्याह॑। मा॒नु॒वो वै तल्पः॑। स्वयै॑वैन॑
 दे॒वता॑या॒ प्रति॑ गृह्णाति। उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गीर॒सायान्॑ इत्या॑ह। इ॒यं वा
 उ॒त्ता॒न आ॑ङ्गीर॒सः॥ ३०॥

अ॒नयै॑वैन॒त्प्रति॑ गृह्णाति। वै॒श्वान॒र्यर्चा॑ रथं॒ प्रति॑ गृह्णाति।

वैश्वान॒रो वै दे॒वत॑या॒ रथः॑। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ प्रति॑ गृह्णाति।
तेना॑मृ॒तत्व॑म॒श्यामि॑त्याह। अ॒मृत॑मे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। वयो॑ दा॒त्र
इत्या॑ह। वयं॑ ए॒वैनं॑ कृ॒त्वा। सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति। मयो॑
मह्य॑मस्तु॒ प्रति॑ग्रही॒त्र इत्या॑ह॥ ३१॥

यद्वै शि॒वम्। तन्म॑यः। आ॒त्मनं॑ ए॒वैषा॑ परी॒त्तिः। क इ॒दं
कस्मा॑ अदा॒दित्या॑ह। प्र॒जाप॑तिर्वै कः। स प्र॒जाप॑तये ददाति।
कामः॑ कामा॒येत्या॑ह। कामे॑न॒ हि द॑दाति। कामे॑न॒ प्रति॑गृह्णाति।
कामो॑ दा॒ता कामः॑ प्रति॑ग्रही॒तेत्या॑ह॥ ३२॥

कामो॑ हि दा॒ता। कामः॑ प्रति॑ग्रही॒ता। कामः॑ स॒मुद्र॑मावि॒शे-
त्या॑ह। स॒मुद्र इ॒व हि॑ कामः॑। ने॒व हि॑ काम॒स्यान्तो॑ऽस्ति।
न स॒मुद्र॑स्य। कामे॑न॒ त्वा॒ प्रति॑गृह्णामीत्या॑ह। येन॒ कामे॑न॒
प्रति॑गृह्णाति। स ए॒वैनं॑म॒मुष्मि॑ल्लो॒के काम॑ आगच्छति।
कामै॒तत्त ए॒षा ते॑ काम॒ दक्षि॑णेत्या॑ह। काम॑ ए॒व तद्य॑ज॒मानो॑-
ऽमुष्मि॑ल्लो॒के दक्षि॑णामिच्छति। न प्र॑तिग्रही॒तरि॑। य ए॒वं
वि॒द्वान्दक्षि॑णां प्रति॑गृह्णाति। अ॒नृणा॑मे॒वैनां॑ प्रति॑ गृह्णाति॥ ३३॥

हीनात्यश्रुमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥ [५]

अन्तो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑। यद॑श॒मम॑हः। द॒शमे॑-
ऽह॑न्त्स॒र्परा॑ज्ञिया॒ ऋग्भिः॑ स्तु॒वन्ति। य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा।
अ॒न्नाद्य॑म॒व रु॑न्धते। ति॒सृभिः॑ स्तु॒वन्ति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ऽन्नाद्य॑म॒व रु॑न्धते। पृ॒श्नि॒वती॑र्भवन्ति।
अन्नं॑ वै पृ॒श्नि॒॥ ३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति।
मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै।
देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः
स्तुवन्ति। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै।
अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। एतत्खलु वै
देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहश्चतुर्-
होतृव्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। परमं देवानां गुह्यं ब्रह्माव
रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति।
वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा
अहः। भ्रातृव्यदेवत्या रात्रिः। अह्ना रात्रिं ध्यायेत्।
भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे। यद्विवा वाचं विसृजेत्।
अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं विसृजेत्। रात्रिं
भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजति।
एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति। यावदादित्यो-
ऽस्तमेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥ [६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता
रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता

नाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति।
तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स
इन्द्रमपि नासृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति।
स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तं त्रिष्टुग्वीर्यं
भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्त आपद्यत।
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य।
सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्।
अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं
यज्ञं विधाययास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र
कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयं क्लृप्तिः। यदिदं किं च। य एवं वेद।
कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र
सृज्यो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति।
सोऽमन्यत। अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकं कमिष्यन्त
इति। स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्।
तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकं नाभि कामयन्ते। पुत्रो हि
हृदयम्॥४१॥

ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥

[७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमतन्वत। ते वि पाप्मना

भ्रातृव्येणाजयन्त। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। य ए॒वं
वि॒द्वाꣳश्चतु॑र्होतृभि॒र्य॒ज्ञं त॑नुते। वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण जयते।
अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। षड्ढो॑त्रा प्राय॒णीय॒मा सा॑दयति।
अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॒ षड्ढो॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॒ वा ए॒तत्सोम॑म्।
यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥४२॥

ऋ॒जुधै॒वैन॑म॒मुं लो॒कं ग॑मयति। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्।
यशो॒ वै चतु॑र्होता। यश॑ ए॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। प॒ञ्च॑होत्रा
प॒शुमु॑प॒साद॑यति। सु॒व॒र्ग्यो वै प॒ञ्च॑होता। यज॑मानः प॒शुः।
यज॑मानमे॒व सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारं
जुहोति। इ॒न्द्रि॒यं वै स॒प्तहो॑ता॥४३॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वनं
त॒र्पय॑ति। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑नꣳ सोमपी॒थो न॑मति।
ब॒हि॒ष्प॒व॒मा॒ने द॑श॒हो॒तारं॒ व्याच॑क्षीत। मा॒ध्यं दि॒ने
प॒व॒मा॒ने चतु॑र्होतारम्। आ॒र्भवे॒ प॒व॒मा॒ने प॒ञ्च॑होतारम्।
पि॒तृ॒य॒ज्ञे षड्ढो॑तारम्। य॒ज्ञाय॒ज्ञिय॑स्य स्तो॒त्रे स॒प्तहो॑तारम्।
अ॒नु॒स॒वन॑मे॒वैनाꣳ स्त॑र्पयति॥४४॥

तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑नꣳ सोमपी॒थो न॑मति।
दे॒वा वै चतु॑र्होतृभिः स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परिमि॒तं
यश॑स्कामाः। ते॑ऽब्रुवन्। यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छात्।
सर्व॑षान्न॒स्तत्स॒हास॒दिति॑। सोम॒श्चतु॑र्होत्रा। अ॒ग्निः प॒ञ्च॑होत्रा।

धा॒ता षड्विं॑त्रा॥४५॥

इन्द्रः॑ सु॒प्तहो॑त्रा। प्र॒जाप॑तिर्दश॒होत्रा॑। तेषा॒ं सोम॑ः
राजा॑नं॒ यश॑ आर्च्छ॒त्। तन्म्य॑कामयत। तेनापा॑क्रामत्।
तेन॑ प्र॒लाय॑मचरत्। तं दे॒वाः प्रैषैः॑ प्रैष॑मैच्छन्। तत्प्रैषाणां॑
प्रैष॒त्वम्। नि॒विद्वि॑र्यवेदयन्। तन्नि॒विदा॑न्नि॒वित्त्व॑म्॥४६॥

आ॒प्रीभि॑राप्नुवन्। तदा॒प्रीणा॑माप्रि॒त्वम्। तम॑घ्नन्। तस्य॒ यशो॑
व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं वि॑दुषो
ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। तस्य॒ त्वेव॑ गृही॒ताः। तेऽब्रु॑वन्। यो वै नः॒ श्रेष्ठो॑-
ऽभू॑त्॥४७॥

तम॑वधिष्म। पुन॑रि॒मं सु॑वामहा॒ इति॑। तं छन्दो॑भिरसुवन्त।
तच्छ॒न्दसां॑ छ॒न्दस्त्व॑म्। साम्ना॒ समान॑यन्। तथ्साम्नः॑
साम॒त्वम्। उ॒क्थैरु॑दस्थापयन्। तदु॒क्थाना॑मुक्थ॒त्वम्। य ए॒वं
वेद॑। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒वं वि॒द्वान्थ्सोम॑मागच्छ॒ति।
यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ ना तावु॑भौ
सोम॑मागच्छतः। सोमो॒ हि यशः॑। तं त्वाऽव॑ यश॑
ऋच्छ॒तीत्या॑हुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति। तस्मा॒थ्सोमे॒ सोमः॑
प्रोच्यः॑। यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

अभिपुण्वन्ति सुप्तहोता तर्पयति षड्विंत्रा निवित्त्वमभूतिष्ठति प्राहेति द्वे च॥ [८]

इ॒दं वा अ॒ग्रे नैव॑ किं च॒ नाऽऽसी॑त्। न द्यौरा॑सीत्। न
पृथि॒वी। नान्तरि॑क्षम्। तदस॑दे॒व सन्मनो॑ऽकुरु॒त् स्यामि॑ति।

तदतप्यत। तस्मात्तेपा॒नाद्धूमोऽजायत। तद्धूयोऽतप्यत।
तस्मात्तेपा॒नादग्निरजायत। तद्धूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒नाज्योतिरजायत। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒ना-
दूर्चिरजायत। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नान्मरीचयो-
ऽजायन्त। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नादुदारा अजायन्त।
तद्धूयोऽतप्यत। तदभ्रमिव॒ समह॑न्यत। तद्वस्तिम॑भिनत्॥५१॥

स संमुद्रोऽभवत्। तस्मात्समुद्रस्य॒ न पि॑बन्ति।
प्र॒जन॑नमिव॒ हि मन्य॑न्ते। तस्मात्प्र॒शोर्जाय॑मानादापः
पुरस्ता॑द्यन्ति। तद्वश॑होताऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै दश॑होता।
य एवं तप॑सो वी॒र्यं वि॒द्वाऽस्तप्य॑ते। भव॑त्येव। तद्वा इ॒दमापः॑
सलि॒लमा॑सीत्। सोऽरोदी॑त्प्रजाप॑तिः॥५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॒प्रति॑ष्ठाया॒ इति॑।
यद॒प्स्व॑वाप॑द्यत। सा पृथि॒व्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षम-
भवत्। यदूर्ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौर॑भवत्। यदरो॑दीत्। तद॒नयो॑
रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य एवं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां
लो॒कानां॑ जन्म॑। य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॒ वेद॑। नैषु
लो॒केष्वा॒र्तिमा॑च्छति। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां
प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति॑। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्त॑र्वा॒नभवत्॑। स ज॒घना॑द॒सुरा॑नसृजत॥५४॥

तेभ्यो॑ मृन्मये॒ पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य॒ सा तनूरासीत्।
तामपा॑हता। सा तमिस्रा॑ऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजा॑येयेति।
स तपो॑ऽतप्यत। सोऽन्तर्वान॑भवत्। स प्रजन॑नादेव प्रजा अ॑-
सृजत। तस्मा॑दिमा भूयि॑ष्ठाः। प्रजन॑ना॒द्धेना॒ असृजत॥५५॥

ताभ्यो॑ दारुमये॒ पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य॒ सा तनूरासीत्।
तामपा॑हता। सा जोथ्स्त्रा॑ऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजा॑येयेति।
स तपो॑ऽतप्यत। सोऽन्तर्वान॑भवत्। स उप॑पक्षाभ्यामेव॑र्तून-
सृजत। तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे घृतमदुहत्। याऽस्य॒ सा
तनूरासीत्॥५६॥

तामपा॑हता। सोऽहोरा॒त्रयोः स॒न्धिर॑भवत्। सोऽकामयत्
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सोऽन्तर्वान॑भवत्। स
मुखा॑द्देवान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य॒
सा तनूरासीत्। तामपा॑हता। तदह॑रभवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑ते॒र्दोहाः॑। य ए॒वं वेद॑। दुह॒ एव प्र॒जाः।
दिवा॒ वै नो॑ऽभू॒दिति॑। तद्दे॒वानां॑ दे॒वत्वम्। य ए॒वं दे॒वानां॑
दे॒वत्वं वेद॑। दे॒वाने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा अ॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑। य
ए॒वम॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॥५८॥

असतो॑ऽधि॒ मनो॑ऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा इ॒दं मन॑स्ये॒व प॑रमं
प्रति॑ष्ठितम्। यदि॒दं किं च॑। तदे॒तच्छो॑वस्य॒सन्नाम॒ ब्रह्म॑।

व्युच्छन्ती॑ व्युच्छन्त्यस्मै॑ वस्य॑सीवस्यसी॑ व्युच्छति॑। प्रजा॑यते
प्रजा॑या प॒शुभिः॑। प्र पर॑मे॒ष्ठिनो॑ मात्रा॑माप्रोति। य ए॒वं
वेद॑॥५९॥

अग्नि॑रजायत॑ तद्भूयो॑ऽतप्यतामि॒नदरोदीत्य॑जाप॒तीरोद॑स्त्वम॑सृजतासृजत॑ घृतम॑ददृष्ट्वाऽस्य॑ सा त॒नूरासीद॑हर॒भवदृच्छति॑ वेदं (इदं
धूमो॑ऽग्निज्योति॑र्विर्मरीचय॑ उ॒दारास्तद॑भ्रं स ज॒घना॑ध्मा तमि॑न्मा स प्र॒जनना॑ध्मा जो॒ध्मा स उप॑प॒क्षाभ्यां॑ सोऽहोरा॑त्रयोः
सन्धिः स मु॒खात्तद॑र्हद्व॒ववा॑न्मु॒म्ये दारु॑मये रज॒ते हरि॑ते तेभ्य॒स्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं॑ पयो॑ घृतं॑ सोमम॑॥) — [९]

प्रजा॑पति॒रिन्द्र॑मसृजता॒नुजाव॑रं दे॒वानाम्॑। तं प्राहि॑णोत्।
परे॑हि। ए॒तेषां दे॒वानामधि॑पतिरे॒धीति॑। तं दे॒वा अब्रु॑वन्।
कस्त्वम॑सि। व॒यं वै त्वच्छ्रे॒यांसः स्म॒ इति॑। सोऽब्र॑वीत्।
कस्त्वम॑सि व॒यं वै त्वच्छ्रे॒यांसः स्म॒ इति॑ मा दे॒वा
अ॒वोच॑न्नि॒ति। अथ॒ वा इ॒दं तर्हि॑ प्रजा॑पतौ॒ हर॑
आसीत्॥६०॥

यद॒स्मिन्नादि॒त्ये। तदे॑नमब्रवीत्। ए॒तन्मे प्रय॑च्छ।
अथा॒हमे॒तेषां दे॒वानामधि॑पतिर्भवि॒ष्यामीति॑। कोऽहं॑
स्या॒मित्य॑ब्रवीत्। ए॒तत्प्र॒दायेति॑। ए॒तत्स्या॒ इत्य॑ब्रवीत्।
यदे॒तद्वी॒षीति॑। को ह॒ वै नाम॑ प्रजा॑पतिः। य ए॒वं वेद॑॥६१॥

वि॒दुरे॑न॒ नाम्ना॑। तद॑स्मै रु॒क्मं कृ॒त्वा प्रत्य॑मुश्चत्। ततो॑
वा इन्द्रो॑ दे॒वानामधि॑पतिरभवत्। य ए॒वं वेद॑। अधि॑पतिरे॒व
स॑मा॒नाना॑ भवति। सोऽम॑न्यत। किं किं॑ वा अ॒कर॑मिति॑। स
च॒न्द्रं म॒ आह॑रेति॒ प्राल॑पत्। तच्च॒न्द्रम॑सश्चन्द्रम॒स्त्वम्। य ए॒वं
वेद॑॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। तं दे॒वा अब्रु॑वन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒

यथा गोपायत इति। तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद।
नैनं दध्नोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति।
तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्येव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्।
य एवं वेद। परमामेव काष्ठां गच्छति। तं देवाः समन्तं
पर्यविशन्। वसंवः पुरस्तात्। रुद्रा दक्षिणतः। आदित्याः
पश्चात्। विश्वे देवा उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्चम्॥६४॥

साध्याः पराश्चम्। य एवं वेद। उपैनः समानाः
संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता
अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः।
दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत। ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः॥६५॥

पश्चात्पर्यायन्। स पश्चात्पर्यवर्तयत। ता मुखं पुरस्तात्-
पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः। मुखं पश्चात्। उत्तरतः पर्यायन्।
स उत्तरतः पर्यवर्तयत। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं
दक्षिणतः। मुखं पश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्ठान्यवर्तयत।
ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा
अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि

च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अंति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा
अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखं दक्षिणतो मुखं पश्चान्नवं च॥—[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्थस्यामिति। स एतं
दशहोतारमपश्यत्। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्।
यः कामयेत बहोर्भूयान्थस्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत।
बहोरेव भूयान्भवति। सौऽकामयत वीरो म आज्ञायेतेति।
स दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म
आज्ञायेतेति। स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो
जायते। सौऽकामयत पशुमान्थस्यामिति। स चतुर्होतुः
पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति
पशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्थस्यामिति। स
पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सौऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्यृतवो-
ऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सौऽकामयत
सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी
जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य

प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यंभवत्। आऽस्य सोमपः
सोमयाज्यंजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत।
सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी
जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रति तिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।
तेऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तेऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा इयं
कृतिः॥७२॥

यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा
अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो
हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणां निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धः षड्होतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणां निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥७३॥

अग्निमीत् तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृतिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥——[११]

प्रजापतिकामयत प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिकामयत दशपूर्णमासौ सृजेयेति प्रजापतिकामयत प्रजाययेति स तपः
स त्रिवृतं प्रजापतिकामयत दशहोतारं तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समक्षिष्यं देवा
वै चतुर्होतृभिर्दिदं वा अग्नें प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिकामयत बृहोभूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहस्य प्रजापतिकामयतानयेवेनत्तस्य वा इयं कृतिस्तस्मात्तेपानाज्योतिर्यदस्मिन्नादित्ये स षड्होतुः सप्तहोतारं
त्रिसंसतिः॥७३॥

प्रजापतिकामयत निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वमिति। यदेवैषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद। कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठं देवतानामुपदेशनाद्वेदं। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षट्॥ [१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्त्सप्तदशकृत्वोऽपांन्यात्। आत्मानमेव समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो प्रजापतिरेवैनं भूत्वा

प्रतिगृह्णाति। आत्मनोऽनात्यै। यद्येनमात्विज्यादृतं सन्तं
निरुहरेरन्। आग्नीध्रे जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन।
पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्निष्ठन्। प्रतिलोमं विग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योपं दासयति। यद्येनं पुनरुप शिष्येयुः।
आग्नीध्रे एव जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन।
पश्चात्प्राडासीनः। अनुलोममविग्राहम्। प्राणानेवास्मै
कल्पयति। प्रायश्चित्ती वाग्धोतेत्यृतुमुखऋतुमुखे जुहोति।
ऋतूनेवास्मै कल्पयति। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः॥५॥

कृता अस्मा ऋतव आयन्ति। षड्भोता वै भूत्वा
प्रजापतिरिदं सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि
गायत्रीमसृजत। तद्गायत्रीं यश आर्च्छत्। तामाऽलभत।
गायत्रिया अधि छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं।
तत्सामं यश आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुर्भ्योऽधि विष्णुम्।
तद्विष्णुं यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीर-
सृजत। ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यश आर्च्छत्।
तमाऽलभत। सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यश आर्च्छत्। तदेनन्नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव
यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते। यद्वा इदं
किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रति-

गृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वा-
ऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान
आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति। बरुहिषा
प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं धाम। प्रियेणैवैनं
धाम्ना प्रत्येति॥८॥

विग्राहंमृतवस्तदाऽलभतेन्द्रं गृह्णीयाथद्वं॥

[२]

यो वा अविद्वान्निर्वर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके
भवति। अथ यो विद्वान्निर्वर्तयते। सशीर्षा विपाप्मा-
ऽमुष्मिल्लोके भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त।
अग्निश्च पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च
चन्द्रमाः। अग्निर्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्।
वायुर्यवर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत।
तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रुश्मिभिरपुष्यत्।
द्यौर्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत।
सोऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्।
तान्योषान्पुष्यति। यांस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च
वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्यर्थं च॥

[३]

तस्य वा अग्नेरहिरण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापा-
क्रामत्। तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽर्धमिन्द्रिय-

स्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। अर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः। तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् वासः प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। तृतीयमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापक्रामत्। तामेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त॥१२॥

चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः। पञ्चममिन्द्रियस्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। पञ्चममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः। षष्ठमिन्द्रियस्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति। अथ

योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषः। सप्तममिन्द्रिय-
स्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
सप्तममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। सप्तममिन्द्रियस्या-
ऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वांस्तल्पं प्रतिगृह्णाति। अथ
योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। सप्तममस्येन्द्रियस्यापक्रामति।
तस्य वा उत्तानस्याऽऽङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषः।
अष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्या-
ऽऽत्मन्नुपाधत्त। अष्टममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं
विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टम-
मस्येन्द्रियस्यापक्रामति। यद्वा इदं किं च। तत्सर्वमुत्तान
एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्।
यत्किं च प्रतिगृहीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वाऽऽङ्गीरसः
प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः।
अनयैवेनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामत्तुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्तार्थं प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत्प्रतिगृह्णीयाच्चत्वारि
च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासुस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याथ प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य
तदेतेनाप्राणद्वे। अर्थं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्। तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि
तदेतेनैकम्॥)॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्दशहोतारः सूत्रमासन्त। केन
ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजा-
पतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त।

यच्चतुर्होतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासंत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त।
केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत।
यथ्यङ्गोतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनतूनकल्पयन्त। यथ्सप्तहोतारः सत्रमासंत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनेमाँल्लोकान्थ्सम-
तन्वन्निति। अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन
सुवरायन्। तेनेमाँल्लोकान्थ्समतन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य
गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो वा
अर्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो
वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाँहुर्यं प्रशंसन्ति।
आर्यावसतिर्भवति। य एवं वेद॥२०॥

यद्वा इदं किं च। तथ्सर्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि
यज्ञो निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद।
यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेद।

यो वै चतुर्होतॄणां॑ होतॄन् वेदं। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति॥ २१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतॄणां॑ होता।
सोमश्चतुर्होतॄणां॑ होता। अग्निः पञ्चहोतॄणां॑ होता।
धाता षड्होतॄणां॑ होता। अर्यमा सप्तहोतॄणां॑ होता। एते
वै चतुर्होतॄणां॑ होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति। सर्वा दिशोऽभि जयति॥ २२॥

आधुवन्नाधुवन्नित्येवं वेदोति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेनं सूत्रेण॥) [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतो-
ऽशयत्। आत्मन् हा (३) इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्। ता
अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। ताः कुसिन्धुमुपौहन्।
तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं ऋत्विक्। चतुष्कृत्वो-
ऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥ २३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते दशपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप-
पर्यावर्तन्त। त उपौहंश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्दशपूर्ण-
मासयोर्यज्ञक्रतोः। चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्।
पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप-
पर्यावर्तन्त। त उपौहं लोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम्।
तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥ २४॥

पञ्चर्त्विजः। षड्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। त उपौहन्थस्तनावाण्डौ
शिश्नमवांश्च प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः।

षडृत्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः
सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षण्यन्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्।
तपः प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप
पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे
सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरोध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरेध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥—————[६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सोऽग्निरेब्रवीत्। ममायमन्न-
मस्त्विति। सोऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति।
स एतांश्चतुर्होतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै
स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्यश्चमी।
पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छुर्वी
मांसमस्थिं मज्जानम्॥ २८॥

तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्भोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्वमवाञ्च प्राणम्। तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥२९॥

समिथ्सप्तमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्। सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमाष्टि। द्विः प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्। सर्वं चाऽऽत्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति॥३०॥

अग्निहोत्रं मुञ्चान्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्त्र्यन्तर्वली। हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्। स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो भवति। तस्यासुरेवार्जीवत्॥३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य एवमसुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति। सोऽसुरान्स्पृष्ट्वा पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत। तत्पितृणां पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेद। पितेवैव स्वानां

भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्। तदनु
मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य एवं मनुष्याणां
मनुष्यत्वं वेद। मनस्यैव भवति। नैनं मनुर्जहाति। तस्मै
मनुष्यान्सृजानाय। दिवा देवत्राऽभवत्। तदनु देवान्-
सृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। दिवा
हैवास्य देवत्रा भवति। तानि वा एतानि चत्वार्यम्भांसि।
देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः। तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति।
य एवं वेद॥३३॥

अजीवत्स्वानां भवति देवान्सृजत सुप्तं च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवते।
यदभि पवते। यदभि सम्पवते। सर्वमायुरियात्। न पुरा-
ऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा
इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवते। यदभि पवते। यदभि सम्पवते।
सर्वमायुरेति। न पुराऽऽयुषः प्र मीयते। पशुमान्भवति।
विन्देत प्रजाम्। अद्ध्यः पवते। अपोऽभि पवते। अपोऽभि
सम्पवते॥३५॥

अस्याः पवते। इमामभि पवते। इमामभि सम्पवते।
अग्नेः पवते। अग्निमभि पवते। अग्निमभि सम्पवते।
अन्तरिक्षात्पवते। अन्तरिक्षमभि पवते। अन्तरिक्षमभि
सम्पवते। आदित्यात्पवते॥३६॥

आदित्यम॒भि प॑वते। आदित्यम॒भि सम्प॑वते। द्योः प॑वते।
दिव॑म॒भि प॑वते। दिव॑म॒भि सम्प॑वते। दि॒ग्भ्यः प॑वते। दि॒शोऽभि
प॑वते। दि॒शोऽभि सम्प॑वते। स यत्पु॒रस्ता॑द्वाति॑। प्रा॒ण ए॒व
भू॒त्वा पु॒रस्ता॑द्वाति॑॥३७॥

तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑द्वा॒न्तम्। सर्वाः॑ प्र॒जाः प्र॑ति नन्दन्ति। प्रा॒णो
हि प्रि॒यः प्र॒जाना॑म्। प्रा॒ण इ॒व प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति। य ए॒व
वेद॑। स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व। अथ॒ यद॑क्षिण॒तो वा॑ति॑। मा॒त॒रि॒श्वै॒व
भू॒त्वा द॑क्षिण॒तो वा॑ति॑। तस्मा॑द॒क्षिण॒तो वा॒न्तं वि॒द्यात्। सर्वा
दि॒श आ॑ वा॒ति॑॥३८॥

सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वा॒ति॑। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ सं वा॒तीति॑।
स वा ए॒ष मा॑त॒रि॒श्वै॒व। अथ॒ यत्प॒श्चाद्वा॑ति॑। प॒व॑मान ए॒व
भू॒त्वा प॒श्चाद्वा॑ति॑। पू॒तम॑स्मा॒ आह॑रन्ति। पू॒तमु॑प॒हर॑न्ति।
पू॒तम॑श्जाति॑। य ए॒व वेद॑। स वा ए॒ष प॒व॑मान ए॒व॥३९॥

अथ॒ यदु॑त्तर॒तो वा॑ति॑। स॒वि॒तै॒व भू॒त्वोत्त॑र॒तो वा॑ति॑।
स॒वि॒तै॒व स्वाना॑ भवति। य ए॒व वेद॑। स वा ए॒ष
स॒वि॒तै॒व। ते य ए॒नं पु॒रस्ता॑दा॒यन्त॑मु॒प॒वद॑न्ति। य ए॒वास्य॑
पु॒रस्ता॑त्पा॒प्मानः॑। ता॒ंस्तेऽप॑ घ्नन्ति। पु॒रस्ता॑दि॒तरा॑न्या॒प्मनः॑
सच॑न्ते। अथ॒ य ए॒नं द॑क्षिण॒त आ॒यन्त॑मु॒प॒वद॑न्ति॥४०॥

य ए॒वास्य॑ द॒क्षिण॒तः पा॒प्मानः॑। ता॒ंस्तेऽप॑ घ्नन्ति।
द॒क्षिण॒त इ॒तरा॑न्या॒प्मनः॑ सच॑न्ते। अथ॒ य ए॒नं प॒श्चादा॑यन्त॑मु॒प॒
वद॑न्ति। य ए॒वास्य॑ प॒श्चात्पा॒प्मानः॑। ता॒ंस्तेऽप॑ घ्नन्ति।

प॒श्चादि॑तरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। अथ॒ य ए॑नमुत्तर॒त आ॒यन्त॑मुप॒
वद॑न्ति। य ए॒वा॒स्योत्तर॑तः पा॒प्मानः॑। ता॒ं स्तेऽप॑ घ्नन्ति॥ ४१॥

उत्तर॑त इ॒तरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। तस्मा॑दे॒वं वि॒द्वान्। वी॒वं
नृ॒त्येत्। प्रे॒वं च॑लेत्। व्य॒स्ये॒वाक्ष्यौ॑ भा॒षेत। म॒ण्टये॑दिव।
क्रा॒थये॑दिव। शृ॒ङ्गाये॑ते॒वा। उ॒त मो॑प॒ वदे॒युः। उ॒त मे॑
पा॒प्मान॑मप॒ हन्यु॑रिति॑। स या॒न्दिश॑ꣳ स॒निमे॑ष्यन्थ॒स्यात्।
य॒दा ता॑न्दि॒शं वा॒तो वा॒यात्। अथ॒ प्रवे॑यात्। प्र वा॑ धावयेत्।
सा॒तमे॒व र॑दि॒तं व्यू॑ढं ग॒न्धम॑भि प्रच्य॑वते। आऽस्य॒ तं ज॑नप॒दं
पूर्वा॑ की॒र्तिर्गच्छ॑ति। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑॥ ४२॥

वेद॑ सम्प॑वत आ॒दित्या॑र्त्यवते वा॒त्या वा॑त्येष॒ पव॑मान ए॒व दक्षि॑णत॒ आय॑न्त॑मुप॒ वद॑न्त्युत्तर॑तः पा॒प्मान॑स्ताꣳ स्तेप॑
घ्नन्तीत्यु॒द्यौ च॑॥

[९]

प्र॒जाप॑तिः सोम॒ꣳ राजा॑नमसृजत। तं त्रयो॒ वेदा॒
अन्व॑सृज्यन्त। तान् ह॒स्तेऽकुरु॑त। अथ॒ ह सी॒ता सा॒वित्री॑।
सोम॒ꣳ राजा॑नं चकमे। श्र॒द्धामु॒ स च॑कमे। साऽऽहं पि॒तरं॑
प्र॒जाप॑तिमुप॑ससार। तꣳ हो॒वाच। नम॑स्ते अस्तु भगवः।
उप॑ त्वाऽयानि॥ ४३॥

प्र त्वा॑ पद्ये। सोमं॒ वै राजा॑नं कामये। श्र॒द्धामु॒ स का॑मयत्
इति॑। तस्या॑ उ॒ ह स्था॑ग॒रम॑लङ्का॒रं क॑ल्पयित्वा। दश॑हो॒तारं॑
पु॒रस्ता॑द्या॒ख्याय॑। चतु॑र्हो॒तारं॑ दक्षि॒णतः॑। पञ्च॑हो॒तारं॑ प॒श्चात्।
षड्द्वो॑तारमुत्तर॑तः। स॒प्तहो॑तारमुपरि॑ष्ठात्। स॒म्भारै॑श्च॒ पत्नि॑भिश्च॒
मुखे॑ऽलङ्कृत्य॑॥ ४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
तं होवाच। भोगं तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते
पाणाविति। तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो
भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एतं
स्थागुरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय।
चतुर्होतारं दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः।
सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य।
आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥ [१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
दशहूतं सन्तम्। दशहोतेत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया
इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः
प्रत्यशृणोत्। स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं
वा एतं सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते परोक्षेण।
परोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै
षष्ठं हूतः प्रत्यशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं षड्हूतं सन्तम्।

षड्द्वोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
पञ्चहूतं सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत।
तस्मै चतुर्थं हूतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्।
चतुर्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं चतुर्हूतं सन्तम्।
चतुर्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
तमब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रोषीः।
त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु हैनाश्चतुर्होतार
इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणां हृद्यतमः। नेदिष्ठो
हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेद॥५०॥

देवाः षड्भूतोऽभवत्यञ्चोतेत्याचक्षते पुरोक्षेणाश्रोषीः षट्॥ [११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यदशंहोतारः प्रजापतिर्व्यसं प्रजापतिः पुरुषं
प्रजापतिरकामयत् स तपः सोऽन्तर्ब्रह्मवादिनो यो वा इमं विद्यात्प्रजापतिः सोमं राजानं ब्रह्मात्मन्वेदोदश॥११॥
ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्रेयद्वा इदं किं च प्रजापतिरकामयत् य एवास्यं दक्षिणतः पञ्चाशत्॥५०॥
ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमं नो यज्ञमुप याहि
विद्वान्। विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा
भोजनानि। अग्ने शर्धं महते सौभगाय। तव द्युमन्युत्तमानि
सन्तु। सञ्जास्पत्य९ सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि
तिष्ठा महा९सि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो
जिघा९सति॥१॥

ता९स्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा। अग्ने यो नो-
ऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा
तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्यः।
वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राचं इन्द्र विश्वा९ अमित्रान्॥२॥

अपापाचो अभिभूते नुदस्व। अपोदीचो अपशूराधरा च
ऊरौ। यथा तव शर्मन्मदैम। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथं गवेषण९ हरिभ्याम्।
उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा।
इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्।
ज्योतिष्मन्तं दीद्यतं पुरन्धिम्। अग्नि९ स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि। विश्वा देव पृतना अभि ष्या।
उरुं नः पन्था९ प्रदिशन्विभाहि। ज्योतिष्मद्धेह्यजरं न आयुः।

त्वामग्ने ह॒विष्म॑न्तः। दे॒वं म॒र्ता॑स ईडते॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानुषक्। वि॒श्वानि॑
नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः। सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अग्ने॑
अ॒त्रि॒वन्मन॑सा गृणा॒नः। अ॒स्माकं॑ बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पू॒षा
गा अन्वे॑तु नः। पू॒षा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वाज॑ꣳ स॒नोतु॑ नः।
पू॒षे॒मा आ॒शा अ॒नुवे॑द् सर्वाः॥५॥

सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑
सर्व॑वीरः। अ॒प्रयु॑च्छन्पु॒र ए॑तु प्रजा॒नन्। त्वम॑ग्ने स॒प्रथा॑ असि।
जुष्टो॑ होता॒ वरे॑ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञं वि॑तन्वते। अ॒ग्नी र॑क्षाꣳसि
सेध॑ति। शु॒क्रशो॑चि॒रम॑र्त्यः। शुचिः॑ पाव॒क ईड्यः॑। अग्ने॑ रक्षा॑
णो अꣳह॑सः॥६॥

प्रति॑ ष्म दे॒व री॑षतः। तपि॑ष्ठैरजरो॑ दह। अग्ने॑ हꣳसि
न्य॑त्रिणम्। दी॒द्यन्म॑र्त्ये॒ष्वा। स्वे क्ष॑र्ये शुचि॒व्रत॑। आ वा॑त वाहि
भे॒षज॑म्। वि वा॑त वाहि॒ यद्र॑पः। त्वꣳ हि वि॒श्वभे॑षजः। दे॒वानां॑
दू॒त ईय॑से। द्वावि॒मौ वा॑तौ वा॒तः॥७॥

आ सिन्धो॒रा प॑रा॒वतः॑। दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रा॒न्यो
वा॑तु॒ यद्र॑पः। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हि॑तः।
ततो॑ नो देहि जी॒वसे॑। ततो॑ नो धेहि भे॒षज॑म्। ततो॑ नो म॒ह
आ॒व॒ह। वा॒त आ॒वातु॑ भे॒षज॑म्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृदे॥८॥

प्र ण आयूँषि तारिषत्। त्वमग्ने अयासि। अया
सन्मनसा हितः। अया सन् हव्यमूहिषे। अया नो धेहि
भेषजम्। इष्टो अग्निराहुतः। स्वाहाकृतः पिपर्तु नः। स्वगा
देवेभ्य इदं नमः। कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको
विराजति॥९॥

स इदं प्रति पप्रथे। ऋतूनुत्सृजते वशी। कामस्तदग्रे
समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसति
निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा। त्वया मन्यो
सरथमारुजन्तः। हर्षमाणासो धृषता मरुत्वः। तिग्मेषव
आयुधा सँशिशानाः। उप प्रयन्ति नरो अग्निरूपाः॥१०॥

मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः। मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः।
मन्युं विश ईडते देवयन्तीः। पाहि नो मन्यो तपसा श्रमेण।
त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः। देवाँ आसादया इह। अग्ने हव्याय
वोढवे। व्रतानुबिभ्रद्व्रतपा अदाभ्यः। यजा नो देवाँ अजरः
सुवीरः। दधद्रत्नानि सुविदानो अग्ने। गोपाय नो जीवसे
जातवेदः॥११॥

जिघाँसत्यग्निं त्रिअधन्वा नीडते सर्वा अँहंसो वातो हृदे रंजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्र एकं च॥—[१]

चक्षुषो हेते मनसो हेते। वाचो हेते ब्रह्मणो हेते। यो
माँऽघायुरभिदासति। तमग्ने मेन्या मेनिं कृणु। यो मा चक्षुषा
यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणाँऽघायुरभिदासति। तयोँऽग्ने त्वं
मेन्या। अमुममेनिं कृणु। यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा।
यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु।
यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घ्नन्त्वन्तेन सत्यम्।
इन्द्रेषिता आज्यमस्य मघ्नन्तु। मा तत्समृद्धिं यदसौ करोति।
हन्मि तेऽहं कृतं हविः। यो मे घोरमचीकृतः। अपाँश्चौ त
उभौ बाहू। अपनह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य
ब्रह्मणा। सर्वं तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञं
देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्न-
रातयः। अन्ति दूरे सतो अग्ने। भ्रातृव्यस्याभिदासतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्यां हन्मि कृतामहम्। यो मा नक्तं
दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र वज्रेण।
भ्रातृव्यं पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा। प्रपद्ये सगुः
साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्ने शक्रेम
ते वयम्। यमं देवस्य वाजिनः। अति द्वेषांसि तरेम।
अवंतं मा समनसौ समोकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ
मामवतजातवेदसौ। शिवौ भवतमद्य नः। स्वयं कृण्वानः
सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभः शोशुचानः। प्रत्नं सधस्थमनु
पश्यमानः। आ तन्तुमग्निर्दिव्यं ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत

सेतुरग्रे। त्वं पन्थां भवसि देवयानः। त्वयाऽग्रे पृष्ठं
वयमारुहेम। अथा देवैः संधुमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि
नः। वि पाशं मध्यमश्चत। अवाधुमानि जीवसे॥१७॥

वयं सोम व्रते तव। मनस्तनूषु बिभ्रतः। प्रजावन्तो
अशीमहि। इन्द्राणी देवी सुभगा सुपत्नी। उदंशेन पतिविद्ये
जिगाय। त्रिंशदस्या जघनं योजनानि। उपस्थ इन्द्रं
स्थविरं बिभर्ति। सेनां ह नाम पृथिवी धनञ्जया। विश्वव्यचा
अदितिः सूर्यत्वक्। इन्द्राणी देवी प्रासहा ददाना॥१८॥

सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। आत्वाऽहार्षमन्तरभूः।
ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधिं भ्रशत्। ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी। ध्रुवं विश्वमिदं
जगत्। ध्रुवा ह पर्वता इमे। ध्रुवो राजा विशामयम्।
इहैवैधि मा व्यथिष्ठाः॥१९॥

पर्वत इवाविचाचलिः। इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ। इह राष्ट्रमु
धारय। अभितिष्ठ पृतन्यतः। अधरे सन्तु शत्रवः। इन्द्र इव
वृत्रहा तिष्ठ। अपः क्षेत्राणि सञ्जयन्। इन्द्र एणमदीधरत्।
ध्रुवं ध्रुवेण हविषा। तस्मै देवा अधिब्रवन्। अयं च
ब्रह्मणस्पतिः॥२०॥

हविर्भिराव्यमभि दासतो विपश्चित्प्रयावज्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकं च॥ [२]

जुष्टी नरो ब्रह्मणा वः पितृणाम्। अक्षमव्ययं न

किलारिषाथ। यच्छक्ररीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा
वसिष्ठाः। पावका नः सरस्वती। वाजैर्भिर्वाजिनीवती। यज्ञं
वष्टु धिया वसुः। सरस्वत्यभिर्नो नेषि वस्यः। मा पस्फरीः
पर्यसा मा न आधक्। जुषस्व नः सख्या वेश्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमसा बर्हिरग्नौ।
अयामि सुगधृतवती सुवृक्तिः। अम्यक्षि सद्यः सदने पृथिव्याः।
अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाश्चमति ह्वये। इन्द्रं जैत्राय
जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे।
यो गोजिद्धनजिदश्चजिद्यः॥२२॥

इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो
मेदिनं त्वा। असम्मृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः
कविरुदतिष्ठो विवस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत।
धूमस्ते केतुरभवद्विवि श्रितः। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम्।
संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्। यजमानाय परिगृह्य देवान्।
दीक्षयेदं हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनतं
हि शक्रा। विश्वेदेवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मै यजमानाय
धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि
विश्वानि। नूमर्तो दयते सनिष्यन् यः। विष्णव उरुगायाय
दाशत्॥२४॥

प्र यः स॒त्राचा॒ मन॑सा॒ यजा॑तै। ए॒ताव॑न्त॒न्नर्य॑मा॒ विवा॑सात्।
विच॑क्रमे पृ॒थि॒वीमे॒ष ए॒ताम्। क्षे॒त्राय॑ विष्णु॒र्मनु॑षे दश॒स्यन्।
ध्रु॒वासो॑ अस्य की॒रयो॒ जना॑सः। उ॒रु॒क्षिति॑ः सु॒जनि॑मा
च॒कार। त्रि॒दे॒वः पृ॒थि॒वीमे॒ष ए॒ताम्। विच॑क्रमे श॒तर्च॑सं
महि॒त्वा। प्र विष्णु॑रस्तु त॒वस॒स्तवी॑यान्। त्वे॒षः ह्य॑स्य
स्थवि॑रस्य॒ नाम॑॥ २५॥

हो॒ता॒रं चि॒त्रर॑थम॒ध्वर॑स्य। य॒ज्ञस्य॑य॒ज्ञस्य॑ के॒तुः रु॑श॒न्तम्।
प्रत्य॑र्धि दे॒वस्य॑दे॒वस्य॑ म॒ह्ना। श्रि॒या त्व॑ग्निमति॒थिं जना॑नाम्।
आ नो॒ विश्वा॑भिरू॒तिभिः॑ स॒जोषाः॑। ब्र॒ह्म जु॑षा॒णो ह॑र्य॒श्च या॑हि।
वरी॑वृ॒ज॒स्थवि॑रे॒भिः सु॑शि॒प्र। अ॒स्मे दध॑द्वृ॒षण॑ः शु॒ष्ममि॑न्द्र।
इ॒न्द्रः सु॒व॒र॒षा ज॒नय॑न्न॒हानि॑। जि॒गायो॒शिग्भिः॑ पृ॒त॒ना अ॒भि
श्रीः॥ २६॥

प्रा॒रोच॑य॒न्मन॑वे के॒तुम॑ह्ना॒म्। अ॒वि॒न्द॒ज्योति॑र्बृ॒हते॑ र॒णा॒य।
अ॒श्वि॒ना॒वव॑से॒ निह॑ये वाम्। आ नूनं॑ या॒तः सु॒कृ॒ताय॑ वि॒प्रा।
प्रा॒त॒र्यु॒क्तेन॑ सु॒वृ॒ता र॑थे॒न। उ॒पा॒गच्छ॑त॒मव॑सा॒गत॑न्नः। अ॒वि॒ष्टं
धी॒ष्वा॒श्वि॒ना न आ॑सु। प्र॒जाव॑द्रेतो॒ अह॑यं नो अस्तु। आवा॑
तो॒के तन॑ये॒ तूतु॑जानाः। सु॒रत्ना॑सो दे॒ववी॑तिं गमे॒म॥ २७॥

त्वः सो॒म॒ ऋ॒तुभिः॑ सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वं दक्षैः सु॒दक्षो॑ वि॒श्ववे॑दाः।
त्वं वृ॒षा वृ॒ष॒त्वेभि॑र्महि॒त्वा। द्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्य॒भवो॑ नृ॒चक्षाः॑। अ॒षाढं
यु॒थ्सु पृ॒त॒नासु॑ प॒प्रि॒म। सु॒व॒र॒षाम॑प्स्वां वृ॒जन॑स्य गो॒पाम्।
भ॒रेषु॑जाः सु॒क्षिति॑ः सु॒श्रव॑सम्। जय॑न्त॒ त्वाम॑नु॒ मदे॑म सोम।

भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। विभू॑तद्यु॒म ए॒व या उ॑
स॒प्रथाः॑॥२८॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॑
रा॒ध्यो ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॒ नवी॑यसे। सु॒मज्ज्ञा॑नये
वि॒ष्णवे॒ ददा॑शति। यो जा॒तम॒स्य म॑ह॒तो म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु
श्रवो॑भिर्यु॒ज्यं चि॒दभ्य॑सत्। तमु॑ स्तो॒तारः पू॒र्व्यं यथा॑ वि॒द
ऋ॒तस्य॑। गर्भ॑ः ह॒विषा॑ पि॒पर्त॑न। आ॒ऽस्य॑ जा॒नन्तो॒ नाम॑
चि॒द्विव॑क्तन। बृ॒हर्ते॑ वि॒ष्णो सु॒मतिं॑ भ॒जाम॑हे॥२९॥

इ॒मा धा॒ना घृ॒तस्रु॑वः। हरी॑ इ॒होप॑वक्षतः। इन्द्र॑ः सु॒खत॑मे
रथे॑। ए॒ष ब्र॒ह्मा प्र॑ते॒महे॑। वि॒दथे॑ श॑ः॒सिष॑ः॒ हरी॑। य ऋ॒त्वियः॑
प्र॑ते॒ वन्वे॑। व॒नुषो॑ ह॒र्यत॑ म॒दम॑। इन्द्रो॒ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः।
ह॒रिभि॑श्चार्॒ सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒शन्तु॑॥३०॥

ह॒रिर्व॑प॒सङ्गिरः॑। आच॑र्षणि॒प्रा वृ॑ष॒भो जना॑नाम्। राजा॑
कृ॒ष्टीना॑ पु॒रुहू॑त इन्द्रः। स्तु॒तश्र॑व॒स्यन्न॑व॒सोप॑म॒द्रिक्। यु॒क्त्वा
हरी॑ वृ॒षणा॑या॒ह्यर्वा॑ङ्। प्र य॒त्सिन्ध॑वः प्र॒स॒वं यदा॑यन्। आपः॑
स॒मुद्र॑ः र॒थ्यैव॑ जग्मुः। अ॒तश्चि॑दिन्द्रः स॒दसो॑ वरी॒यान्। यदी॑ः
सोमः॑ पृ॒णति॑ दु॒ग्धो अ॑ः॒शुः। ह॒याम॑सि॒ त्वेन्द्र॑ या॒ह्यर्वा॑ङ्॥३१॥

अ॒रन्ते॒ सोम॑स्त॒नुवे॑ भवाति। श॒त॑क्र॒तो मा॒दय॑स्वा सु॒तेषु॑।
प्रा॒स्माः अ॑व॒ पृत॑नासु प्रयु॒त्सु। इन्द्रा॑य॒ सोमाः॑ प्र॒दिवो॑
वि॒दा॑नाः। ऋ॒भुर्ये॑भि॒र्वृष॑प॒र्वा वि॒हा॑याः। प्र॒य॒म्यमा॑णा॒न्प्रति॑ षू

गृभाय। इन्द्र॒ पिब॒ वृष॑धूतस्य॒ वृष्णाः॑। अहे॑डमान॒ उप॑याहि
य॒ज्ञम्। तुभ्य॑ पवन्त॒ इन्द्र॑वः सु॒तासः॑। गावो॒ न व॑ञ्जिन्स्व॒मोको॒
अच्छ॑॥ ३२॥

इन्द्रा ग॑हि प्रथ॒मो य॒ज्ञिया॑नाम्। या ते॑ का॒कुत्सु॑कृता॒ या
वरि॑ष्ठा। यया॒ शश्व॑त्पिब॑सि॒ मध्वं॑ ऊ॒र्मिम्। तया॑ पाहि॒ प्र ते॑
अध्व॑र्युर॑स्थात्। सन्ते॒ वज्रो॑ वर्ततामिन्द्र॒ गव्युः॑। प्रा॒तर्यु॑जा
वि बो॑धय। अ॒श्विना॒वेह॑ गच्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य पी॒तये॑।
प्रा॒तर्यावा॑णा प्रथ॒मा य॑जध्वम्। पु॒रा गृ॒ध्रादर॑रुषः पिबाथः।
प्रा॒तर॒हि य॒ज्ञम॒श्विना॒ दधा॑ते। प्रश॑सन्ति क॒वयः॑ पूर्॒वभाजः॑।
प्रा॒तर्य॑जध्वम॒श्विना॑ हि॒नोत॑। न सा॒यम॑स्ति दे॒वया॑ अजु॑ष्टम्।
उ॒तान्यो॑ अ॒स्मद्य॑जते॒ विचा॑यः। पूर्॒वः पूर्॒वो य॑ज॒मानो॒
वनी॑यान्॥ ३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छते नो दाशानामभिश्चिगमेम सुप्रथा भजामहे विशन्तु याह्यर्वाडच्छ पिबाथः षट्॥ [३]

न॒क्तं जा॒ताऽस्यो॑षधे। रामे॒ कृष्णे॒ असि॑क्रि च। इ॒दं
र॑जनि रजय। कि॒लासं॑ पलि॒तं च॒ यत्। कि॒लासं॑ च पलि॒तं
च। निरि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। आ नः॒ स्वो अ॑श्नुतां॒ वर्णः॑।
परा॑ श्वे॒तानि॑ पातय। असि॒तं ते नि॒लय॑नम्। आ॒स्थान॒मसि॑तं
तव॑॥ ३४॥

असि॑क्रियस्योषधे। निरि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। अ॒स्थि॒जस्य॑
कि॒लास॑स्य। त॒नूज॑स्य च॒ यत्त्व॒चि। कृत्य॑या कृतस्य ब्रह्म॑णा।
लक्ष्मं॑ श्वे॒तम॑नीनशम्। सरू॒पा नाम॑ ते मा॒ता। सरू॒पो नाम॑

ते पिता। सरूपाऽस्योषधे सा। सरूपमिदं कृधि॥३५॥

शुन९ हुवेम मघवानमिन्द्रम्। अस्मिन्भरे नृतमं
वाजंसातौ। शृण्वन्तमुग्रमूतये समथ्सु। घन्तं वृत्राणि सञ्जितं
धनानाम्। धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु। नि वो वना
जिहते यामं नो भिया। कोपयथ पृथिवीं पृश्निमातरः। युधे
यदुग्राः पृषतीरयुग्ध्वम्। प्रवेपयन्ति पर्वतान्। विविश्चन्ति
वनस्पतीन्॥३६॥

प्रोवारत मरुतो दुर्मदा इव। देवासः सर्वया विशा। पुरुत्रा
हि सदृङ्गसि। विशो विश्वा अनु प्रभु। समथ्सु त्वा हवामहे।
समथ्स्वग्निमवसे। वाजयन्तो हवामहे। वाजेषु चित्रराधसम्।
सङ्गच्छध्व९ संवदध्वम्। सं वो मनांसि जानताम्॥३७॥

देवा भागं यथा पूर्वे। सञ्जानाना उपासता। समानो मन्त्रः
समितिः समानी। समानं मनः सह चित्तमेषाम्। समानं केतो
अभि स९ रभध्वम्। संज्ञानेन वो हविषा यजामः। समानी
व आकूतिः। समाना हृदयानि वः। समानमस्तु वो मनः।
यथा वः सुसहासति॥३८॥

संज्ञानं नः स्वैः। संज्ञानमरणैः। संज्ञानमश्विना युवम्।
इहास्मासु नियच्छतम्। संज्ञानं मे बृहस्पतिः। संज्ञानं
सविता करत्। संज्ञानमश्विना युवम्। इह मह्यं नि यच्छतम्।
उप च्छायामिव घृणैः। अगन्म शर्म ते वयम्॥३९॥

अग्रे हिरण्यसन्दृशः। अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्द्वम्।
 शिवेभिरेद्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय
 नव्यसे। रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदेमदे हि नो
 ददुः। यूथा गवामृजुर्कृतुः। सङ्गभाय पुरूशता। उभया
 हस्त्या वसु। शिशीहि राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शचीवस्तवं दंसना। आ तू न
 इन्द्र भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु। सहस्रेषु तुवीमघ। यदेवा
 देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा यूयम्।
 ऋतस्यर्तेन मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनाऽऽदित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो
 न शेकिम। मेदस्वता यजमानाः। सुचाऽऽज्येन जुह्वतः।
 अकामा वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि दिवा
 यदि नक्तम्। एन एनस्योकरत्। भूतं मा तस्माद्भव्यं च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी
 मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मैनसः।
 उद्वयं तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा
 सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तवं कृषिं वनस्पतीञ्जानतामसति वयं भरादित्याश्च नवं च॥ [४]

वृषा सो अशुः पवते हविष्मान्त्सोमः। इन्द्रस्य भाग
 ऋतयुः शतायुः। स मा वृषाणं वृषभं कृणोतु। प्रियं
 विशासं सर्ववीरसं सुवीरम्। कस्य वृषा सुते सचा।

नियुत्वाँन्वृषभो रणत्। वृत्रहा सोमपीतये। यस्ते शृङ्ग
वृषोनपात्। प्रणपात्कुण्डपाय्यः। न्यस्मिन्दध्र आ मनः॥४४॥

त९ सध्रीचीरूतयो वृष्ण्यानि। पौ९स्यानि नियुतः
सश्चुरिन्द्रम्। समुद्रं न सिन्धव उक्थशुष्माः। उरुव्यचसङ्गिर
आ विंशन्ति। इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गाः। अपः
प्रेरयन्त्सगरस्य बुध्नात्। यो अक्षेणेव चक्रिया शचीभिः।
विष्वक्तस्तम्भं पृथिवीमुत द्याम्। अक्षोदयच्छवसा
क्षामबुधम्। वारणवातस्तविषीभिरिन्द्रः॥४५॥

दृढान्यौघादुशमान् ओजः। अवाभिनत्कुम्भः पर्वतानाम्।
आ नो अग्रे सुकेतुना। रयिं विश्वायुपोषसम्। मर्डीकं धेहि
जीवसे। त्व९ सोम महे भगम्। त्वं यून् ऋतायते। दक्ष
दधासि जीवसे। रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुगम्। सूरौ न
मित्रावरुणा गविष्टिषु॥४६॥

रजा९सि चित्रा विचरन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा पयसा
न उक्षतम्। वाच९ सुमित्रावरुणाविरावतीम्। पर्जन्यश्चित्रां
वदति त्विषीमतीम्। अभ्रा वसत मरुतः सुमायया। द्यां
वर्षयतमरुणामरेपसम्। अयुक्त सप्त शुन्य्युवः। सूरौ रथस्य
नन्त्रियः। ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः। वहिष्ठेभिर्विहरन् यासि
तन्तुम्॥४७॥

अवव्ययन्नसितं देव वस्वः। दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य।
चर्मेवावाधुस्तमो अपस्वन्तः। पर्जन्याय प्र गायता।

दिवस्पुत्राय मीढुषे॑। स नो॑ यवसमिच्छतु। अच्छा॑ वद तवसं॑
गीर्भिराभिः। स्तुहि॑ पर्जन्यं नमसाऽऽविवास। कनिक्रदद्वृषभो॑
जीरदानुः। रेतो॑ दधात्वोषधीषु गर्भम्॥४८॥

यो गर्भमोषधीनाम्। गवां॑ कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः॑
पुरुषीणा॑म्। तस्मा॒ इदा॒स्ये॑ हविः। जुहोता॒ मधु॑मत्तमम्।
इडा॑ नः संयतं॑ करत्। तिस्रो॑ यदग्ने शरदस्त्वामित्। शुचिं॑
घृतेन॒ शुचयः॑ सपर्यन्। नामानि॑ चिद्वधिरे॒ यज्ञिया॑नि।
असूदयन्त॑ तनुवः सुजाताः॥४९॥

इन्द्रश्च नः शुनासीरौ। इमं यज्ञं मिमिक्षतम्। गर्भं धत्तः
स्वस्तये॑। ययोरिदं विश्वं भुवनमा विवेश। ययोरानन्दो
निहितो महश्च। शुनासीरावृतुभिः संविदानौ। इन्द्रवन्तौ
हविरिदं जुषेथाम्। आघाये अग्निमिन्धते। स्तृणन्ति
बर्हिरानुषक्। येषामिन्द्रो युवा सखा। अग्न इन्द्रश्च
मेदिना। हथो वृत्राण्यप्रति। युवः हि वृत्रहन्तमा। याभ्याः
सुवरजयन्नग्र एव। यावातस्थतुर्भुवनस्य मध्ये। प्रचर्षणी
वृषणा वज्रबाहू। अग्नी इन्द्रावृत्रहणा हुवे वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो गर्विष्ठिषु तन्तुं गर्भं सुजाताः सखा सप्त च॥ [५]

उत नः प्रिया प्रियासु। सप्तस्वसा सुजुष्टा। सरस्वती
स्तोम्याऽभूत्। इमा जुह्वानायुष्मदा नमोभिः। प्रति स्तोमः
सरस्वति जुषस्व। तव शर्मन्प्रियतमे दधानाः। उपस्थेयाम
शरणं न वृक्षम्। त्रीणि पदा विचक्रमे। विष्णुर्गोपा अदाभ्यः।

ततो॒ धर्मा॑णि धा॒रयन्॑॥५१॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भि पा॑थो अश्याम्। नरो॒ यत्र॑ दे॒वय॑वो
मद॑न्ति। उ॒रु॒क्र॒मस्य॑ स हि बन्धु॑रि॒त्था। वि॒ष्णोः॑ पु॒दे प॑रमे
मध्व॑ उ॒त्सः। कृ॒त्वा॒दा अ॑स्थु श्रेष्ठः। अ॒द्य त्वा॑ व॒न्वन्थ॑सुरे॒कणाः॑।
म॒र्त आ॑नाश सुवृ॒क्तिम्। इ॒मा ब्र॑ह्म ब्रह्मवा॒ह। प्रि॒या त॒ आ
ब॒र्हिः सी॑दा वी॒हि सूर॑ पुरो॒डाशम्॑॥५२॥

उप॑ नः सू॒नवो॑ गि॒रः। शृ॒ण्वन्त्व॑मृ॒तस्य॑ ये। सु॒मृ॒डी॒का
भ॑वन्तु नः। अ॒द्या नो॑ दे॒व स॑वितः। प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौ॑भ॒गम्।
परा॑ दुःष्व॒प्रि॒यः सु॒वा। वि॒श्वानि॑ दे॒व स॑वितः। दुरि॑तानि॒ परा॑
सु॒वा। यद्भ॒द्रं तन्म॑ आ सु॒वा। शुचि॑म॒र्कैर्बृ॑ह॒स्पति॑म्॥५३॥

अ॒ध्व॒रेषु॑ नमस्यत। अ॒ना॒म्यो॒ज आ च॑के। या धा॒रय॑न्त दे॒वा
सु॒दक्षा॑ दक्ष॒पिता॑रा। अ॒सुर्या॑य प्रम॒हसा॑। स इ॒त् क्षेति॑ सु॒धित॑
ओ॒क॑सि॒ स्वे। तस्मा॑ इ॒डा पि॑न्वते वि॒श्वदा॑नी। तस्मै॑ वि॒शः
स्व॒यमे॒वान॑मन्ति। यस्मि॑न्ब्र॒ह्मा रा॒जनि॑ पूर्वं ए॒ति। सकृ॑तिमिन्द्र
स॒च्यु॑तिम्। स॒च्यु॑तिं ज॒घन॑च्युतिम्॥५४॥

क॒ना॒त्का॒भान्न॑ आ भ॑र। प्र॒य॒प्स्यन्नि॑व स॒क्थ्यौ॑। वि
न॑ इन्द्र॒ मृ॒धो ज॑हि। कनी॑खुनदिव सा॒पय॑न्। अ॒भि नः
सु॒ष्टु॑तिं नय। प्र॒जाप॑तिः स्त्रि॒यां यशः॑। मु॒ष्कयो॑र॒दधा॑त्सप॒म्।
का॒मस्य॑ तृ॒प्ति॒मान॑न्दम्। तस्या॑ग्ने भाजये॒ह मा॑। मोदः॑ प्रमो॒द
आ॑न॒न्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि।
 दक्षिणानां प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकूतिम्। वाचः
 सत्यमशीमहि। पशूनां रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां
 मयि। यथाऽहमस्या अतृपः स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री
 तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया। एवं भगस्य तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराहु
 तत्। हन्तेति सत्यं चन्द्रमाः। आदित्यः सत्यमोमिति।
 आपस्तथ्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ
 मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
 वैश्वानरात्पुरएतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरं क्षेत्रजित्याय देवाः।
 येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सद्य विभृता पुरूणि।
 वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनांसः।
 पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये
 दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति
 न दभाति तस्करः। नैनां अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाश्च
 याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सुहा।
 न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते। न सङ्स्कृतत्रमुप यन्ति
 ता अभि। उरुगायमभयं तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वि

चरन्ति यज्वनः॥५९॥

रात्री व्यख्यदायती। पुरुत्रा देव्यक्षभिः। विश्वा अधि-
श्रियोऽधिता। उप ते गा इवाकरम्। वृणीष्व दुहितर्दिवः।
रात्री स्तोमं न जिग्युषी। देवीं वाचमजनयन्त देवाः। तां
विश्वरूपाः पशवो वदन्ति। सा नो मन्त्रेषमूर्जं दुहाना।
धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु॥६०॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्ट्रीं देवानां निषसाद मन्द्रा।
चतस्र ऊर्जं दुदुहे पयांसि। क्वं स्विदस्याः परमं जंगाम।
गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी। सहस्राक्षरा परमे
व्योमन्। तस्यांसं समुद्रा अधि विक्षरन्ति। तेन जीवन्ति
प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः क्षरत्यक्षरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरा
जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वांसं अस्तु गणवान्त्सजातवान्।
अस्य स्रुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्न्या वाचं मनसा
उपासताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजांसि। स्रुषा सपत्न्या
श्वशुरोऽयमस्तु। अयंसं शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणः। अयं
वाजं जयतु वाजंसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः।
सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधा न
उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्॥६२॥

धूरयंसुरोडाशं बृहस्पतिं जघनच्युतिमानन्दो भगस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजंसातौ चत्वारि

च॥ ————— [६]

वृषाँऽस्य॑ शुर्वृष॑भाय॑ गृह्यसे। वृषा॑ऽयमु॒ग्रो नृचक्ष॑से।
दिव्यः॑ कर्म॑ण्यो॑ हि॒तो बृ॒हन्नाम॑। वृष॑भस्य॒ या क॒कुत्।
वि॒ष्वान् वि॑ष्णो भवतु। अ॒यं यो मा॑म॒को वृषाँ॑। अथो॒ इन्द्र॑
इव॒ देवेभ्यः॑। वि ब्र॑वीतु॒ जनै॑भ्यः। आयु॑ष्मन्तं॒ वर्च॑स्वन्तम्।
अथो॒ अधि॑पतिं वि॒शाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अध्यक्षम्। इममिन्द्र वृषभं कृणु। यः
सुशृङ्गेः सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आहितः। कार्षीवल
प्रगाणेन। वृषभेण यजामहे। वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव
सर्पिषाँ। मृद्धश्च सर्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति
शत्रुमायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं प्रणीरसत्।
अग्रं उद्धिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मं तनुवा मेरयस्व। नीचा
विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः। नि शृणीह्याबाधं यो नो अस्ति।
उरुं नो लोकं कृणुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व। मा विवेनो वि शृणुष्व।
जनेषु। उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुष्मैः। इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं
युध्य। अग्रे जेता त्वं जय। शत्रून्सहस्र ओजसा। वि शत्रून्
विमृधो नुद। एतं ते स्तोमं तुविजात विप्रः। रथं न धीरः
स्वपा अतक्षम्। यदीदग्रे प्रतित्वं देव हर्याः॥६६॥

सुवर्वतीरुप ए॒ना जये॑म। यो घृ॒तेना॒भिमा॑नितः। इन्द्र॑
जैत्राय॑ जज्ञिषे। स नः॑ सङ्का॑सु पारय। पृ॒त॒ना॒साह्यै॑षु च।
इन्द्रो॑ जिगाय॒ पृथि॑वीम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सुव॑र्म॒हत्। वृ॒त्रहा॑
पु॒रुचे॑तनः। इन्द्रो॑ जिगाय॒ सह॑सा॒ सहा॑सि। इन्द्रो॑ जिगाय॒
पृ॒त॒नानि॑ वि॒श्वा॑॥६७॥

इन्द्रो॑ जा॒तो वि॒ पुरो॑ रुरोज। स नः॑ पर॒स्या वरि॑वः
कृ॒णोतु। अ॒यं कृ॒तुरगृ॑भीतः। वि॒श्वजि॑दु॒द्भिदि॒त्सोमः॑।
ऋषि॑र्विप्रः काव्ये॑न। वा॒युर॑ग्रे॒गा य॑ज्ञ॒प्रीः। सा॒कङ्ग॑न्मन॒सा
य॒ज्ञम्। शि॒वो नि॒युद्धिः॑ शि॒वाभिः॑। वा॒यो शु॒क्रो अ॑यामि ते।
मध्वो॑ अग्रं॒ दिवि॑ष्टिषु॥६८॥

आ या॑हि सोम॑ पीतये। स्वा॒रु॒हो दे॑व नि॒युत्व॑ता। इ॒ममिन्द्र॑
वर्धय॑ क्ष॒त्रिया॑णाम्। अ॒यं वि॒शां वि॒श्वति॑रस्तु॒ राजा॑। अ॒स्मा
इन्द्र॑ म॒हि वर्चा॑सि धेहि। अ॒वर्च॑सं कणुहि॒ शत्रु॑मस्य। इ॒ममा
भ॑ज॒ ग्रामे॑ अश्वै॑षु गोषु। नि॒रमुं॑ भ॑ज॒ योऽमि॑त्रो॒ अस्य॑। वर्ष्म॑न्
क्ष॒त्रस्य॑ क॒कुभि॑ श्रयस्व। ततो॑ न उ॒ग्रो वि॑ भ॑जा॒ वसू॑नि॥६९॥

अ॒स्मे द्या॑वापृथि॒वी भू॑रि॒ वाम॑म्। स॒न्दु॒हाथां॑ घ॒र्मदु॒धेव॑
धे॒नुः। अ॒यं राजा॑ प्रि॒य इन्द्र॑स्य भूयात्। प्रि॒यो
गवा॑मोष॒धीना॑मु॒तापाम्। यु॒नज्मि॑ त उ॒त्तरा॑व॒न्तमिन्द्र॑म्। येन॑
जया॑सि॒ न परा॑ जया॑सै। स त्वा॑ऽकरेकवृष॒भं स्वाना॑म्।
अथो॑ राज॒त्रुत्त॑मं मा॒न॒वाना॑म्। उ॒त्तर॑स्त्वम॒धरे॑ ते स॒पत्नाः॑।
एक॑वृषा॒ इन्द्र॑सखा जिगी॒वान्॥७०॥

विश्वा॒ आशाः॒ पृत॑नाः स॒ञ्जय॑ जयन्। अ॒भि तिष्ठ॑ शत्रूय॒तः
स॒हस्वा॒ तुभ्य॑ भरन्ति क्षि॒तयो॑ यविष्ठ। ब॒लिम॑ग्रे अ॒न्ति॑त
ओत॑ दूरात्। आ भ॒न्दिष्ठ॑स्य सु॒मतिं॑ चि॒किद्धि॑। बृ॒हत्ते
अ॒ग्रे म॒हि शर्म॑ भ॒द्रम्। यो दे॒ह्यो अ॒न॑मयद्वध॒स्त्रैः। यो
अ॒र्य॑प॒त्नीरु॑षसं॒श्च॒कार॑। स नि॒रुध्या॒ नहु॑षो य॒हो अ॒ग्निः।
विश॑श्च॒क्रे ब॒लि॒ह॒तः स॒हो॒भिः॥७१॥

प्र स॒द्यो अ॒ग्रे अ॒त्यैष्य॑न्यान्। आ॒वि॒र्य॑स्मै चा॒रु॒तरो॑ ब॒भूथ॑।
ई॒डे॒न्यो॒ वपु॑ष्यो वि॒भावो॑। प्रि॒यो वि॒शाम॑ति॒धि॒र्मानु॑षीणाम्।
ब्र॒ह्म॒ज्येष्ठा॑ वी॒र्या॑ सम्भृ॒तानि॑। ब्र॒ह्मा॒ग्रे ज्येष्ठं॑ दि॒व॒मा त॑तान।
ऋ॒तस्य॑ ब्र॒ह्म प्र॑थ॒मोत॑ ज॒ज्ञे। तेना॑र॒हति॑ ब्र॒ह्म॒णा स्पर्धि॑तुङ्कः।
ब्र॒ह्म सु॒चो घृ॑तव॒तीः। ब्र॒ह्म॒णा स्वर॑वो मि॒ताः॥७२॥

ब्र॒ह्म य॒ज्ञस्य॑ तन्त॑वः। ऋ॒त्वि॒जो ये ह॑वि॒ष्कृतः॑।
शृ॒ङ्गा॒णीवे॒च्छृ॒ङ्गि॒णां॑ स॒न्द॒दृश्रि॑रे। च॒षाल॑वन्तः स्वर॑वः
पृथि॒व्याम्। ते दे॒वासः॑ स्वर॑वस्त॒स्थि॒वांसः॑। नमः॑ स॒खि॒भ्यः
स॒न्ना॒न्माऽव॑गात। अ॒भिभूर॑ग्निर॒तर॑द्र॒जांसि॑। स्पृ॒धो वि॒हत्य॑
पृत॑ना अ॒भि॒श्रीः। जु॒षा॒णो म॒ आहु॑तिं मा॒महि॑ष्ट। ह॒त्वा
स॒प॒त्नान् वरि॑वस्करन्नः। ई॒शानं॑ त्वा॒ भुव॑नानाम॒भि॒श्रिय॑म्।
स्तौ॒म्य॒ग्न उ॒रु॒कृत॑ सु॒वीर॑म्। ह॒वि॒र्जु॒षा॒णः स॒प॒त्नां॑
अ॒भिभूर॑सि। ज॒हि शत्रू॑ र॒प॒ मृ॒धो नु॑दस्व॥७३॥

स प्र॒ल॒वन्न॒वी॒यसा॑। अ॒ग्ने॑ द्यु॒म्नेन॑ सं॒यता॑। बृ॒हत्त॑तन्थ
भा॒नुना॑। न॒वं नु॒ स्तोम॑म॒ग्रये॑। दि॒वः श्ये॒नाय॑ जी॒जन॑म्। वसोः॑
कु॒विद्व॑नाति॒ नः। स्वा॒रु॒हा यस्य॑ श्रि॒यो दृ॒शे। र॒यिर्वी॒रव॑तो
यथा। अ॒ग्ने॑ य॒ज्ञस्य॑ चे॒ततः॑। अ॒दाभ्यः॑ पु॒रए॒ता॥ ७४॥

अ॒ग्निर्वि॑शां मा॒नुषी॑णाम्। तूर्णी॑ रथः॒ सदा॒ नवः॑। न॒वꣳ
सोमा॑य वा॒जिनै॑। आ॒ज्यं प॑य॒सोऽज॑नि। जुष्टꣳ शु॒चित॑मं
वसु॑। न॒वꣳ सोम॑ जुष॒स्व नः॑। पी॒यूष॑स्ये॒ह तृ॑णु॒हि। यस्ते॑
भा॒ग ऋ॒ता व॑यम्। न॒वस्य॑ सोम॒ ते व॑यम्। आ सु॑म॒तिं
वृ॒णीम॑हे॥ ७५॥

स नो॑ रा॒स्व स॒हस्रि॑णः। न॒वꣳ ह॒विर्जु॑ष॒स्व नः॑। ऋ॒तुभिः॑
सोम॑ भू॒तम॑म्। तद॒ङ्गं प्र॑ति॒हर्य॑ नः। राज॑न्त्सोम॒ स्वस्त॑ये।
न॒वꣳ स्तोम॑न्न॒वꣳ ह॒विः। इ॒न्द्रा॒ग्निभ्यां॑ नि वे॒दय। त॒ज्जुषे॑ताꣳ
स॒चे॒तसा॑। शु॒चिं नु॒ स्तोमं॑ न॒वजा॑त॒मद्य। इ॒न्द्रा॒ग्नी वृ॑त्र॒हणा॑
जुषे॑थाम्॥ ७६॥

उ॒भा हि वाꣳ सु॒हवा॒ जोह॑वीमि। ता वा॒जꣳ स॒द्य उ॑श॒ते
धे॒ष्टा। अ॒ग्निरि॒न्द्रो न॑वस्य नः। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यता॑म्।
इ॒ह दे॒वो स॑ह॒स्रिणो॑। य॒ज्ञं न॒ आ हि॑ ग॒च्छता॑म्। वसु॑मन्तꣳ
सुव॑र्विदम्। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यता॑म्। अ॒ग्निरि॒न्द्रो न॑वस्य नः।
वि॒श्वान्दे॒वाꣳ स्त॑र्पयत॥ ७७॥

ह॒विषो॑ऽस्य न॒वस्य॑ नः। सुव॑र्विदो॒ हि ज॑ज्ञिरे। ए॒दं
ब॒र्हिः सु॑ष्ट॒रीमा॒ नवे॑न। अ॒यं य॒ज्ञो य॑ज॒मान॑स्य भा॒गः। अ॒यं

बभूव भुवनस्य गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः। इमे नु
द्यावापृथिवी समीचीं। तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसन्धिया। आऽस्मै
पृणीतां भुवनानि विश्वा। प्रजां पुष्टिममृतं नवेन॥७८॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं
यज्ञं जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताचीं। यविष्ठो
हव्यवाहनः। चित्रभानुर्घृतासुतिः। नवजातो वि रौचसे।
अग्ने तत्ते महित्वनम्। त्वमग्ने देवताभ्यः। भागे देव न
मीयसे॥७९॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि। नवः स्तोमं जुषस्व नः।
अग्निः प्रथमः प्राश्नातु। स हि वेद यथा हविः। शिवा
अस्मभ्यमोषधीः। कृणोतु विश्वचर्षणिः। भद्रान्नः श्रेयः
समनैष्ट देवाः। त्वयाऽवसेन समशीमहि त्वा। स नो
मयोभूः पितो आ विशस्व। शं तोकाय तनुवे स्योनः। एतमु
त्यं मधुना संयुतं यवम्। सरस्वत्या अधिमनावचर्कषुः।
इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः। कीनाशा आसन्मरुतः
सुदानवः॥८०॥

पुराता वृणीमहे जुषेथान्तर्पयतामृतत्रवेन मीयसे स्योनश्चत्वारि च॥ [८]

जुष्टश्चक्षुषो जुष्टीनरो नक्तज्ञाता वृषास उत नो वृषाऽस्यः सप्रब्रवदष्टौ॥८॥

जुष्टो मन्युर्भगो जुष्टी नरो हरिवर्षसङ्किर्ः शिप्रिन्वाजानामुत नः प्रिया यद्वाम्वदन्ती विश्वा आशा अशीतिः॥८०॥

जुष्टः सुदानवः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॑हूनि।
स इ॒त्सर्वं॑ व्या॑नशे। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑दू॒दात्
क्षेत्रि॑यध्व॒गद्व॑षा। तमि॒त्प्रा॑णं म॒नसो॑प॒ शि॒क्षत॑। अ॒ग्रं
दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः। म॒नस॑श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भ॑व्यं च
गु॒प्यते। तद्धि दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒म॑ ह॒वम्। म॒नः
श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। कर्म॑न् य॒ज्ञप॑तिं दध॑त्। जु॒षता॑ मे वा॒ग्दि॑
ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्यवा॒डन॑पायिनी। यया॑ रू॒पाणि॑
बहु॒धा वद॑न्ति। पेशा॑सि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा नो॑
वि॒राडन॑पस्फुरन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒द॑ ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॑
न्य॑क्तम्। अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा नि॒धीय॑ते। तस्य॑
सु॒म्नम॑शीमहि। मा नो॑ हासीद्विचक्ष॑णम्। आयु॑रि॒न्नः
प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि।
सुव॑ज्योति॒रुता॑मृतम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्।
श्रोत्रे॑ण वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम्। श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च मह॑श्च श्रूयते।
श्रोत्रे॑ण सर्वा दि॒श आ शृ॑णोमि। येन॑ प्रा॒च्या उ॒त दक्षि॑णा।
प्रती॑च्यै दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्। तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्।

अ॒रान्न ने॒मिः परि॒ सर्वं॑ ब॒भूव॥३॥

अ॒ग्नि॒यम॑न॒पस्फुर॑न्ती स॒त्यं स॒प्त च॥ [१]

उ॒देहि॑ वाजि॒न्यो अ॑स्य॒प्स्वन्तः॑। इ॒दं रा॒ष्ट्रमा॑ वि॒श
सू॒नृता॑वत्। यो रोहि॑तो वि॒श्वमि॑दं ज॒जान॑। स नो॑ रा॒ष्ट्रेषु॑
सु॒धिता॑न्दधातु। रोह॑रु॒हो रोहि॑त आरु॑रोह। प्र॒जाभि॑र्वृद्धिं
ज॒नुषा॑मु॒पस्थ॑म्। ताभिः॑ स॒रब्धो॑ अवि॒दथ्य॑दुर्वीः। गा॒तुं
प्र॒पश्य॑न्निह रा॒ष्ट्रमा॑ऽहो॑। आऽहा॑र॒षीद्रा॑ष्ट्रमि॒ह रोहि॑तः। मृ॒धो
व्या॑स्थ॒दभ॑यं नो अस्तु॥४॥

अ॒स्मभ्य॑ द्यावा॒पृथि॑वी शक्क॑रीभिः। रा॒ष्ट्रं दु॑हाथामि॒ह
रे॒वती॑भिः। वि॒मम॑र॒श् रोहि॑तो वि॒श्वरू॑पः। स॒माच॑क्राणः
प्र॒रुहो॑ रुह॑श्च। दि॒वं ग॒त्वाय॑ मह॒ता म॑हिम्ना। वि नो॑ रा॒ष्ट्रमु॑नत्तु
पय॑सा॒ स्वेन॑। यास्ते॒ वि॒शस्त॑प॒सा सं ब॑भूवुः। गा॒यत्रं
व॒थ्सम॑नु तास्त॒ आऽगुः॑। तास्त्वा वि॑शन्तु मह॑सा॒ स्वेन॑। सं
मा॑ता पु॒त्रो अ॒भ्येतु॑ रोहि॑तः॥५॥

यू॒यमु॑ग्रा मरुतः पृ॒श्निमा॑तरः। इ॒न्द्रेण॑ स॒युजा॑ प्रमृ॑णीथ
श॒त्रून्। आ वो॒ रोहि॑तो अशृ॒णोद॑भिद्यवः। त्रि॒स॒प्तासो॑
मरुतः स्वा॒दुस॑म्मुदः। रोहि॑तो द्यावा॒पृथि॑वी ज॒जान॑।
तस्मि॑न् स्तन्तु॑ परमे॒ष्ठी त॑तान। तस्मि॑न् जिह्मि॒श्रिये अ॒ज
एक॑पात्। अ॒द॒ह॒द्द्यावा॑पृथि॒वी ब॑लेन। रोहि॑तो द्यावा॒पृथि॑वी
अ॒द॒हत्। तेन॒ सु॒वः स्त॑भि॒तन्ते॑न॒ नाकः॥६॥

सो अ॒न्तरि॑क्षे रज॑सो वि॒मानः॑। तेन॑ दे॒वाः सु॒व॒रन्व॑विन्दन्।

सुशेवं त्वा भानवो दीदिवाः समं। समग्रासो जुह्वो जातवेदः।
 उक्षन्ति त्वा वाजिनमा घृतेन। सः समग्रे युवसे भोजनानि।
 अग्रे शर्धं महते सौभगाय। तवं द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु।
 सञ्जास्पत्यः सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा
 महासि॥७॥

अस्वेतु रोहितो नाको महासि॥

[२]

पुनर्न इन्द्रो मघवां ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः।
 अर्वाचीनं कृणुतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य हविषो
 जुषाणः। यानि नोऽजिनं धनानि। जहर्थ शूर मन्युना।
 इन्द्रानुविन्द नस्तानि। अनेन हविषा पुनः। इन्द्र आशाभ्यः
 परि। सर्वाभ्योऽभयं करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचर्षणिः। आकूत्यै त्वा कामाय त्वा
 समृधे त्वा। पुरो दधे अमृतत्वाय जीवसे। आकूतिमस्यावसे।
 काममस्य समृद्धौ। इन्द्रस्य युञ्जते धियः। आकूतिं देवीं
 मनसः पुरो दधे। यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु। यदिच्छामि
 मनसा सकामः। विदेयमेनद्धृदये निर्विष्टम्॥९॥

सेदग्निरग्नीरत्यैत्यन्यान्। यत्र वाजी तनयो वीडुपाणिः।
 सहस्रपाथा अक्षरा समेति। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः।
 चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः। विधेम हविषा
 वयम्। विश्वा आशा मधुना सः सृजामि। अनमीवा आप
 ओषधयो भवन्तु। अयं यजमानो मृधो व्यस्यताम्॥१०॥

अगृ॑भीताः प॒शवः॑ सन्तु॒ सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॒ वरु॑णो
मि॒त्र इन्द्रः॑। बृह॒स्पतिः॑ सवि॒ता यः स॑ह॒स्री। पू॒षा नो॒
गोभि॑रव॒सा सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ सम॒नक्तु॑ य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑
रू॒पाणि॑ दध॑ती सर॑स्वती। पू॒षा भग॑ः सवि॒ता नो॒ ददा॑तु।
बृह॒स्पति॑र्दद॒दिन्द्रः॑ स॒हस्र॑म्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः सोमो॒
अ॒ग्निः॥११॥

क॒र्त्तृवि॑ष्टमस्यता॒न्नवं च॥

[३]

आ नो॑ भ॒र भग॑मिन्द्र द्युमन्त॑म्। नि ते॑ दे॒ष्णस्य॑ धीमहि
प्र॒रेके। उ॒र्व इ॒व प॒प्रथे॑ कामो॑ अ॒स्मे। तमा॑पृ॒णा वसु॑पते
वसू॑नाम्। इ॒मं कामं॑ म॒न्दया॒ गोभि॑र॒श्वैः। च॒न्द्रव॑ता राध॒सा
प॒प्रथ॑श्च। सु॒व॒र्यवो॑ म॒तिभि॑स्तुभ्यं॒ वि॒प्राः। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑
कु॒शि॒कासो॑ अ॒क्रन्। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चम्। या॒नि
च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑ व॒ज्री॥१२॥

अह॑न्नहि॒मन्व॒पस्त॑तर्द। प्रव॒क्षणा॑ अभि॒नृत्प॑र्व॒ताना॑म्।
अह॑न्नहिं॒ पर्व॑ते शिश्रि॒याण॑म्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ः स्व॒र्यन्त॑तक्ष।
वा॒श्रा इ॒व धे॒नवः॑ स्यन्द॒मानाः॑। अ॒ञ्जः समु॑द्रमव॒ जग्मु॑रापः।
वृ॒षाय॑मा॒णोऽवृ॑णीत॒ सोम॑म्। त्रि॒क॑द्रुकेष्वपिब॒त्सुत॑स्य। आ
सा॒यकं॑ म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्। अह॑न्नेन॒ प्रथ॑म॒जा मही॑नाम्॥१३॥

यदिन्द्रा॑ह॒न्प्रथ॑म॒जा मही॑नाम्। आ॒न्मा॒यिना॒ममि॑नाः प्रोत
मा॒याः। आ॒त्सूर्य॑ ज॒नय॑न्द्यामु॒षास॑म्। ता॒दी॒क्रा श॒त्रून्

किलाविविध्से। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्य॑सम्। इन्द्रो वज्रेण
महता व॒धेन॑। स्कन्धा॑सीव॒ कुलि॑शेनाविवृ॒क्णा। अहिः
शयत॑ उप॒पृक्पृ॑थिव्याम्। अ॒यो॒ध्येव॑ दुर्म॒द् आ हि॑ जुह्वे।
महा॒वीरं॑ तुविबा॒धमृ॑जीषम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं व॒धाना॑म्। स॒ रु॒जानाः॑ पिपिष
इन्द्र॑शत्रुः। विश्वो॒ विहा॑या अर॒तिः। वसु॑र्दधे॒ हस्ते॑ दक्षिणे।
तर॑णिर्न शि॒श्रथत्। श्रव॑स्यया॒ न शि॑श्रथत्। विश्व॑स्मा
इदि॑षुध्यसे। दे॒वत्रा॑ ह॒व्यमू॑हिषे। विश्व॑स्मा॒ इत्सु॑कृते
वार॑मृण्वति। अ॒ग्निर्द्वा॒रा व्यृ॑ण्वति॥१५॥

उदु॒ज्जिहा॑नो अ॒भि काम॑मीरयन्। प्र॒पृश्न॑न्विश्वा॒ भुव॑नानि
पूर्व॑था। आ के॒तुना॒ सुष॑मिद्धो॒ यजि॑ष्ठः। काम॑ नो अग्ने
अ॒भिह॑र्य दिग्भ्यः। जुषा॑णो ह॒व्यम॑मृतेषु दृढ्यः। आ नो
र॒यिं बहु॑लां गोम॑तीमिषम्। नि धे॑हि यक्ष॑दमृतेषु भूषन्।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञमा॑ग॒तम्। दा॒शुषः॒ पुरु॑द॒ससा॑। पू॒षा र॑क्षतु नो
र॒यिम्॥१६॥

इ॒मं य॒ज्ञम॒श्विना॑ वर्धय॑न्ता। इ॒मौ र॒यिं यज॑मानाय धत्तम्।
इ॒मौ प॒शूत्र॑क्षतां वि॒श्वतो॑ नः। पू॒षा नः॑ पातु॒ सद॑मप्रयच्छन्।
प्रते॑ म॒हे सं॑रस्वति। सुभ॑गे वाजि॑नीवति। स॒त्यवा॑चे भरे
म॒तिम्। इ॒दं ते॑ ह॒व्यं घृ॑तव॒त्सर॑स्वति। स॒त्यवा॑चे प्रभ॑रेमा
ह॒वी॑षि। इ॒मानि॑ ते दुरि॒ता सौ॑भ॒गानि॑। तेभि॑र्वय॑ सुभ॒गांसः॑
स्याम॥१७॥

व॒ज्रह॑नानामृजीषं व्यृण्वति रक्षतु नो रयि॑ सौभ॒गान्येकं॑ च॥ [४]

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त
सु॑क्षि॒तीना॑म्। य॒ज्ञ इ॒ष्टः पू॒र्वचि॑त्तिं दधातु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वाꣳ
अ॒प्येतु॑ दे॒वान्। अ॒यं य॒ज्ञो वर्ध॑तां गो॒भिरश्वैः॑। इ॒यं वेदिः
स्व॒प॒त्या सु॒वीरा॑। इ॒दं ब॒र्हि॒रति॑ ब॒र्हीꣳष्य॒न्या। इ॒मं य॒ज्ञं
वि॒श्वे अव॑न्तु दे॒वाः। भ॒ग ए॒व भ॒गवाꣳ अस्तु॑ दे॒वाः। तेन॑
व॒यं भ॒गव॑न्तः स्याम॥१८॥

तं त्वा॑ भ॒ग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स नो॑ भ॒ग पु॒रए॒ता भ॑वे॒ह।
भ॒ग प्र॒णेत॑र्भ॒ग स॒त्य॑राधः। भ॒गेमां धि॒यमु॑द॒व द॑द॒न्नः। भ॒ग प्र
णो॑ जन॒य गो॑भिर॒श्वैः। भ॒ग प्र नृ॑भिर्नृ॒वन्तः॑ स्याम। श॒श्व॒तीः
समा॑ उप॒यन्ति॑ लो॒काः। श॒श्व॒तीः समा॑ उप॒यन्त्यापः॑। इ॒ष्टं
पू॒र्तꣳ श॒श्व॒तीनाꣳ समा॑नाꣳ शा॒श्व॒तेन॑। ह॒विषे॒ष्वाऽन॑न्तं लो॒कं
पर॒मा रुरो॑ह॥१९॥

इ॒यमे॒व सा या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त्। सा रू॒पाणि॑ कुरु॒ते
पञ्च॑ दे॒वी। द्वे स्व॒सारौ व॒यत॑स्त॒त्रमे॒तत्। स॒ना॒तनं॑ वि॒त॒तꣳ
षण्म॑यू॒खम्। अ॒वा॒न्याꣳस्त॒न्तून्कि॑रतो॒ धत्तो॑ अ॒न्यान्।
नाव॑पृ॒ज्याते॒ न ग॑मा॒ते अ॒न्तम्। आ वो॑ य॒न्तूद॒वाहा॑सो
अ॒द्या वृ॑ष्टिं ये वि॒श्वे म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑। अ॒यं यो अ॒ग्नि॑र्म॒रुतः॑
समि॑द्धः। ए॒तं जु॑ष॒ध्वं क॒वयो॑ यु॒वानः॥२०॥

धा॒रा॒व॒रा म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः। मृ॒गा न भी॑मास्त॒विषे॑भि॒-
रू॒र्मिभिः॑। अ॒ग्नयो॑ न शु॒शु॒चा॒ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रु॒मि॒न्धम॑न्त
उप॒ गा अ॑वृ॒ण्वत। वि च॑क्रमे॒ त्रि॒दे॒वः। आ वे॒धसं॑ नील॑पृ॒ष्ठं

बृहन्तम्। बृहस्पतिः स दने सादयध्वम्। सादद्यौनिं दम्
आ दीदिवाः समम्। हिरण्यवर्णमरुषः सपेमा। स हि शुचिः
शतपत्रः स शुन्यूः॥२१॥

हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः। बृहस्पतिः स स्वावेश
ऋष्याः। पूरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठः। पूषः स्तव
व्रते वयम्। नरिष्येम कदाचन। स्तोतारस्त इह स्मसि।
यास्ते पूषन्ना वो अन्तः समुद्रे। हिरण्ययीरन्तरिक्षे
चरन्ति। याभिर्यासि दूत्याः सूर्यस्य। कामेन कृतश्रवं
इच्छमानः॥२२॥

अरण्यान्यरण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामं
न पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती (३)। वृषारवायु
वदते। यदुपावन्ति चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्।
अरण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेव
दृश्यते॥२३॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शकटीरिव सर्जति। गामङ्गैष
आ ह्वयति। दार्वङ्गैष उपावधीत्। वसन्नरण्यान्याः
सायम्। अक्रुक्षदिति मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति।
अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं
नि पद्यते। आज्ञनगन्धीः सुरभीम्। बहुन्नामकृषीवलाम्।
प्राहं मृगाणां मातरम्। अरण्यानीमशःसिषम्॥२४॥

वा॒त्रह॑त्याय॒ शव॑से। पृ॒त॒ना॒सा॒ह्याय॑ च। इन्द्र॒ त्वा
व॑र्तयाम॒सि। सु॒ब्रह्मा॑णं वी॒रव॑न्तं बृ॒हन्त॑म्। उ॒रुं ग॑भी॒रं
पृ॒थुबु॑ध्मिन्द्र। श्रु॒त॒र्षि॑मु॒ग्रम॑भिमाति॒षाह॑म्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं
वृ॒ष॑ण॒ र॒यिं दा॑ः। क्षे॒त्रि॒यै त्वा॒ नि॒र्ऋ॑त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑ञ्चामि
वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॒ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥ २५॥

शिवे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॑ अ॒ग्निः स॒हाद्वि॑र॒स्तु।
शं द्यावा॑पृथि॒वी स॒होष॑धीभिः। शम॒न्तरि॑क्ष॒ सह॑ वाते॒न
ते। शं ते॒ चत॑स्रः प्र॒दिशो॑ भवन्तु। या दै॒वीश्चत॑स्रः
प्र॒दिशः॑। वात॑प॒त्नीर॑भि॒ सूर्यो॑ विच॒ष्टे। तासां॑ त्वा ज॒रस॒
आ द॑धामि। प्र यक्ष्मं॑ ए॒तु नि॒र्ऋ॑तिं परा॒चैः। अमो॑चि
यक्ष्मा॑दु॒रिता॑दव॒र्त्ये॥ २६॥

द्रु॒हः पाशा॑न्नि॒र्ऋ॑त्यै चोद॑मोचि। अहा॒ अव॑र्ति॒मवि॑दथ्स्यो॒नम्।
अप्य॑भू॒द्भू॒द्रे सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के। सूर्य॑मृ॒तं तम॑सो॒ ग्राह्या॒ यत्। दे॒वा
अमु॑ञ्चन्नसृ॒जन्व्ये॑नसः। ए॒वम॒हमि॑मं क्षे॒त्रिया॑ञ्जामि॒श॒ सात्।
द्रु॒हो मु॑ञ्चामि॒ वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्। बृ॒हस्प॑ते यु॒वमि॑न्द्रश्च
वस्वः॑। दि॒व्यस्ये॑शा॒थे उ॒त पा॑र्थि॒वस्य॑। ध॒त्त॒ र॒यिः॒ स्तु॒वते
की॒रये॑चित्॥ २७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः। दे॒वायु॑ध॒मिन्द्र॑मा
जो॒हु॒वानाः॑। वि॒श्वावृ॑ध॒मभि॑ ये रक्ष॑माणाः। येन॑ ह॒ता
दी॒र्घम॑ध्वा॒नमा॑यन्। अ॒न॒न्तम॑र्थम॒निव॑त्स्य॒मानाः॑। यत्ते॑ सुजा॒ते

हिमव॑न्सु भेष॒जम्। म॒यो॒भूः शन्त॑मा॒ यद्धृ॑दोऽसि॑। ततो॑
नो दे॒हि सी॒बले। अ॒दो गि॒रिभ्यो॑ अधि॒ यत्प्र॑धाव॑सि।
सु॒शोभ॑माना क॒न्यै॒व शु॒भ्रे॥ २८॥

तां त्वा॒ मुद्ग॑ला ह॒विषा॑ वर्धयन्ति। सा नः॑ सी॒बले र॒यिमा
भा॑जये॒ह। पूर्वं॑ दे॒वा अप॑रेणानुपश्यं॒ जन्म॑भिः। जन्मा॒न्यव॑रैः
परा॑णि। वेदा॑नि दे॒वा अ॒यम॑स्मीति॒ माम्। अ॒ह॒ हित्वा॑
शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। प्रा॒णापा॒नौ चक्षुः॑ श्रोत्र॑म्। वाचं॒
मन॑सि॒ सम्भृ॑ताम्। हित्वा शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। आ
भूतिं॑ भूतिं॑ व॒यम॑श्नवाम॒है। इ॒मा ए॒व ता उ॒षसो॑ याः प्रथ॑मा
व्योच्छ॑न्। ता दे॒व्यः कुर्व॑ते प॒ञ्चरू॒पा। शश्व॑तीर्ना॒वपृ॑ज्यन्ति।
न ग॑मन्त्यन्त॑म्॥ २९॥

करोम्यवर्त्यं चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥ [६]

वसू॑नां त्वाऽधी॑तेन। रु॒द्राणा॑मूर्म्या। आ॒दि॒त्यानां॑ तेज॑सा।
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ ऋतु॑ना। म॒रुता॑मे॒घ्ना जु॒होमि॑ स्वाहा॑। अ॒भि॒
भूति॑र॒हमा॑गमम्। इन्द्र॑सखा स्वा॒युधः॑। आस्वाशा॑सु दु॒ष्पहः॑।
इदं॑ वचो॑ अ॒ग्निना॑ द॒त्तमा॑गात्। यशो॑ भर्गः॒ सह॒ ओजो॑ बलं॑
च॥ ३०॥

दी॒र्घायु॑त्वायं श॒तशा॑रदाय। प्रति॑गृ॒भ्णामि॑ मह॒ते वी॒र्या॑य।
आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्वं॑ म॒
आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेषम्। भूर्भुवः॑ सु॒वः। अ॒ग्निर्ध॑र्मे॒णान्ना॒दः।
मृ॒त्युर्ध॑र्मे॒णान्न॑पतिः। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं स्वाहा॑॥ ३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरस्तात्। यमः
पन्थाः। चन्द्रमाः पुनरसुः स्वाहा। अग्निरन्नादोऽन्नपतिः।
अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। सोमो राजा
राजपतिः। राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा।
वरुणः सम्राट्सम्राट्पतिः। साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
ददातु स्वाहा॥ ३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा। इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
ददातु स्वाहा। बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्ममस्मिन् यज्ञे
यजमानाय ददातु स्वाहा। सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः।
राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। पूषा विशां
विदतिः। विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा।
सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपती। पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
ददातु स्वाहा। त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकृद्रूपपतिः।
रूपेणमस्मिन् यज्ञे यजमानाय पशून्ददातु स्वाहा॥ ३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा चत्वारि च
(अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश॥)॥ [७]

स ई पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान्वृषभो यो
मंतीनाम्। यो गौत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां
अभि तृन्धि वाजान्। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमैत्वर्वाङ्।
इन्द्र द्युम्नं सुर्वर्वद्धेह्यस्मे। प्रोष्वस्मै पुरोरथम्। इन्द्राय

शूषमर्चत॥ ३४॥

अ॒भी॒कै॑ चि॒दु लो॒क॒कृ॒त्। स॒ङ्गे॑ स॒म॒थ्सु॑ वृ॒त्र॒हा। अ॒स्माकं॑
बो॒धि चो॒दि॒ता। नभ॑न्तामन्य॒केषा॑म्। ज्या॒का अ॒धि ध॒न्व॑सु।
इन्द्र॑ व॒यꣳ शु॑ना॒सीर॑म्। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ह॑वामहे। आ वा॒जैरु॑प
नो ग॒मत्। इन्द्रा॑य॒ शुना॑सीरा॒य। स्रु॒चा जु॑हुत नो ह॒विः॥ ३५॥

जुष॑तां प्रति मे॒धिरः॑। प्र ह॒व्यानि॑ घृ॒तव॑न्त्यस्मै। हर्य॑श्वाय
भर॑ता स॒जोषाः॑। इन्द्र॑र्तुभिर्ब्र॒ह्म॑णा वावृ॒धानः॑। शुना॑सीरी
ह॒विरि॑दं जुष॒स्व। वयः॑ सु॒पर्णा उप॑सेदुरिन्द्र॒म्। प्रि॒यमे॑धा
ऋष॑यो नाध॒मानाः॑। अप॑ ध्वा॒न्तमू॑र्णुहि पू॒र्धि चक्षुः॑।
मुमु॑ग्य॒स्मान्नि॒धये॑ऽव ब॒द्धान्। बृ॒हदिन्द्रा॑य गायत॥ ३६॥

मरु॑तो वृ॒त्र॒हन्त॑मम्। येन॒ ज्योति॑रज॒नय॑न्तावृ॒धः। दे॒वं
दे॒वाय॒ जागृ॑वि। का॒मि॒हैकाः॑ क इ॒मे प॑त॒ङ्गाः। मा॒न्या॒लाः
कुलि॑परि॒माप॑तन्ति। अना॑वृ॒तैनान्प्र॑ध॒मन्तु॑ दे॒वाः। सौ॒पर्णं
चक्षुः॑स्त॒नुवा॑ विदे॒य। ए॒वा वे॑न्दस्व॒ वरु॑णं बृ॒हन्त॑म्।
न॒म॒स्याधी॑र॒ममृ॑तस्य गो॒पाम्। स नः॑ श॒र्म त्रि॒वरू॑थं
विय॑ꣳसत्॥ ३७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। नाकै॑ सु॒पर्णमु॑प
यत्प॑तन्तम्। हृ॒दा वे॑न॒न्तो अ॒भ्यच॑क्षत त्वा। हि॒र॒ण्य॑पक्षं
वरु॑णस्य दू॒तम्। य॒मस्य॒ योनौ॑ शकु॒नं भु॑र॒ण्युम्। शं नो॑
दे॒वीर॒भिष्ट॑ये। आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शं यो॒र॒भि स्र॑वन्तु नः।

ईशाना॑ वार्या॑णाम्। क्षय॑न्तीश्चर्षणी॒नाम्॥३८॥

अ॒पो या॑चामि भेष॒जम्। अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अब्रवीत्।
अ॒न्तर्वि॑श्वानि भेष॒जा। अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। आप॑श्च
वि॒श्वभे॑षजीः। यद॒प्सु ते॑ सरस्वति। गोष्व॑श्वेषु यन्मधु॑।
तेन॑ मे वाजिनीवति। मुख॑मङ्घ्रि सरस्वति। या सर॑स्वती
वैश॑म्भल्या॥३९॥

तस्या॑ मे रास्व। तस्या॑स्ते भक्षीय। तस्या॑स्ते भूयिष्ठ॒भाजो॑
भूया॑स्म। अ॒हं त्वद॑स्मि म॒दसि॑ त्वमे॒तत्। ममा॑सि
योनि॒स्तव॑ योनि॒रस्मि॑। ममै॒व सन्व॑ह ह॒व्यान्य॑ग्रे। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒क॒कृ॒ज्जा॒तवे॑दः। इ॒हैव॑ सन्त॒त्र सन्त॑ त्वाऽग्रे। प्रा॒णेन॑ वा॒चा
मन॑सा बिभर्मि। ति॒रो मा॒ सन्त॑मायु॒र्मा प्र॑हासीत्॥४०॥

ज्योति॑षा त्वा वैश्वान॒रेणोप॑तिष्ठे। अ॒यं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्वियः॑।
यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्र आ॒रोह॑। अथा॑ नो वर्धया
र॒यिम्। या ते॑ अ॒ग्रे य॒ज्ञिया॑ त॒नूस्त॑येह्यारोहा॒त्माऽऽत्मा॑नम्।
अच्छा॑ वसू॒नि कृ॑ण्वन्न॒स्मे न॒र्या पु॑रूणि। य॒ज्ञो भू॒त्वा य॒ज्ञमा
सी॒द स्वां॑ योनिम्। जा॒तवे॑दो भुव॑ आ जाय॑मानः सक्षय॑
एहि॑। उ॒पाव॑रोह जा॒तवे॑दः पुन॒स्त्वम्॥४१॥

दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑ह नः प्रजा॒नन्। आयुः॑ प्र॒जा र॒यिम्स्मासु॑
धेहि॑। अज॑स्रो दीदिहि नो दुरो॒णे। तमिन्द्र॑ जोह॒वीमि
म॒घवा॑नमुग्रम्। स॒त्रा द॒धान॑मप्रतिष्कुत॒ र॒ शवा॑ र॒सि।

म॑हि॒ष्ठो गी॒र्भिरा च॑ य॒ज्ञियोऽव॑वर्तत्। रा॒ये नो॑ वि॒श्वा सु॒पथा॑
कृ॒णोतु॑ व॒ज्री। त्रि॒क॑द्रु॒केषु॑ म॒हिषो॑ यवा॑शिरं तुवि॒शुष्म॑स्तृ॒पत्।
सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॑शत्। स ई॑ ममा॒द म॒हि
कर्म॑ कर्त॒वे म॒हामु॑रुम्॥४२॥

सैन॑ स॒श्वदे॒वं दे॒वः स॒त्यमि॒न्दुः स॒त्य इन्द्रः॑। वि॒दद्य॑तीं
स॒रमा॑ रु॒ग्णम॑द्रैः। म॒हि पा॑थः पू॒र्व्यः स॒द्वि॒र्य॑कः। अ॒ग्रं
न॒यथ्सु॑प॒द्यक्ष॑राणाम्। अ॒च्छा र॒वं प्र॑थ॒मा जा॑न॒तीगा॑त्।
वि॒दद्ग॒व्यः स॒रमा॑ दृ॒ढमूर्॑वम्। येना॒नुकं॑ मा॒नुषी॑ भो॒जते॑ वि॒द।
आ ये वि॒श्वाः स्व॑प॒त्यानि॑ च॒क्रुः। कृ॒ण्वाना॑सो अ॒मृत॑त्वाय
गा॒तुम्। त्वं नृ॑भिर्नृ॒पते॑ दे॒वहू॑तौ॥४३॥

भूरी॑णि वृ॒त्वा ह॑र्य॒श्व ह॑सि। त्वन्नि॑द॒स्युश्चु॑मुरिम्। धुनिं॑
चा॒स्वाप॑यो द॒भीत॑ये सु॒हन्तु॑। ए॒वा पा॑हि प्र॒त्नथा॑ म॒न्दतु॑ त्वा।
श्रु॒धि ब्र॑ह्म॒ वावृ॑धस्वो॒त गी॒र्भिः। आ॒विः सूर्य॑ कृ॒णुहि॑ पी॒पिही॑षः।
ज॒हि शत्रू॑ र॒भि गा॑ इन्द्र॒ तृन्धि॑। अ॒ग्रे बा॑ध॒स्व वि॑ मृ॒धो
नु॒दस्व। अ॒पा॒मी॒वा अप॑ र॒क्षासि॑ से॒धा। अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्बृ॑ह॒तो
दि॒वो नः॑॥४४॥

अ॒पां भू॑मान॒मुप॑ नः सृ॒जेह॑। यज्ञ॒ प्रति॑ तिष्ठ सु॒म॒तौ सु॑शे॒वा
आ त्वा॑। वसू॑नि पु॒रु॒धा वि॑शन्तु। दी॒र्घमा॑यु॒र्यज॑मानाय कृ॒ण्वन्।
अथा॒मृते॑न ज॒रितार॑म॒ङ्घ्रि। इन्द्रः॑ शु॒नाव॑द्वि॒त॒नोति॑ सी॒रम्।
सं॒व॒त्स॒रस्य॑ प्र॒ति॒माण॑मे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्यो॒तिस्त॑दि॒दास॑

ज्येष्ठम्। संवत्सरं शुनवत्सीरमेतत्। इन्द्रस्य राधः प्रयतं
 पुरु त्मना। तदर्करूपं विमिमानमेति। द्वादशारे प्रति
 तिष्ठतीदृषा। अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः। हवामहे
 त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्त्वा सुमतौ नवायाम्। वयमिन्द्र
 त्वा शुनं हुवेम॥४५॥

अर्चत हविर्गायत यः सच्चरपणीनां वैशम्भल्या हासीत्त्वमुरुं देवहूतो नस्मना षट्॥ [८]

प्राण उदेहि पुनरा नो भर यज्ञो रायो वात्रहत्याय वसूनां स ई पाह्यष्टौ॥८॥
 प्राणो रक्षत्यगृभीता धारावरा मरुतो दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा पञ्चचत्वारिंशत्॥४५॥
 प्राणः शुनं हुवेम॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒व्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते॑न।
मधु॑म॒तीं मधु॑म॒ता। सृ॒जामि॒ सꣳ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑
पच्य॑स्व। सर॑स्व॒त्यै पच्य॑स्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑ पच्य॑स्व।
परी॒तो पि॑ञ्च॒ता सु॒तम्। सोमो॑ य उ॒त्तमꣳ ह॒विः॥१॥

द॒धन्वा॑ यो न॒र्यो अ॒फ्स्वंन्तरा॑। सु॒षाव॑ सोम॒मद्रि॑भिः। पु॒नातु॑
ते परि॒स्रुत॑म्। सोमꣳ सूर्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण श॒श्वता॒ तना॑।
वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्रा॒ङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॑। इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑
सखा॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॥२॥

इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑ सखा॑। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑
इन्द्रि॒यम्। सुर॑या॒ सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॒य। शु॒क्रेण॑
देव॑ दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि। रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॑ङ्ग
यव॑मन्तो॒ यव॑ञ्चित्। यथा॒ दान्त्य॑नुपूर्व॑ वि॒यूय॑। इहे॑हैषां
कृणु॑त भो॒ज॑नानि। ये ब॒रुहि॑षो नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि॥३॥

सर॑स्व॒त्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑। ए॒ष ते॒ योनि॑स्तेज॑से त्वा।
वी॒र्या॑य त्वा॒ बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि
वी॒र्य॑ मयि॑ धेहि। बल॑मसि॒ बलं॑ मयि॑ धेहि। नाना॒ हि वां
दे॒वहि॑तꣳ स॒दः कृ॑तम्। मा सꣳसृ॑क्षा॒थां पर॑मे व्योम॑न्।

सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोमं एषः। मा मां हिंसीः स्वां
योनिमाविशन्॥४॥

उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः। सारस्वतं वीर्यम्। ऐन्द्रं
बलम्। एष ते योनिर्मोदाय त्वा। आनन्दाय त्वा महंसे
त्वा। ओजोऽस्योजो मयि धेहि। मन्युरसि मन्युं मयि धेहि।
महोऽसि महो मयि धेहि। सहोऽसि सहो मयि धेहि। या
व्याघ्रं विषूचिका। उभौ वृकं च रक्षति। श्येनं पतत्रिणं
सिंहम्। सेमं पात्वहंसः। सम्पृचः स्थ सं मां भद्रेण पृङ्ग।
विपृचः स्थ वि मां पाप्मना पृङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्मुखो अतिद्वतो गृह्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥ [१]

सोमो राजाऽमृतं सुतः। ऋजीषेणाजहान्मृत्युम्। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्।
इदं पयोऽमृतं मधु। सोममद्ध्यो व्यपिबत्। छन्दसा हंसः
शुचिषत्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अद्ध्यः क्षीरं व्यपिबत्॥६॥

कुङ्कुङ्गिरसो धिया। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
अन्नात्परिस्रुतो रसम्। ब्रह्मणा व्यपिबत् क्षत्रम्। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्। रेतो मूत्रं विजहाति। योनिं प्रविशदिन्द्रियम्।
गर्भो जरायुणाऽऽवृतः। उल्बं जहाति जन्मना। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्॥७॥

वेदेन रूपे व्यकरोत्। सुतासुती प्रजापतिः। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्। सोमेन सोमौ व्यपिबत्। सुतासुतौ

प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्।
 सत्यानृते प्रजापतिः। अश्रद्धामनृतेऽदधात्। श्रद्धां सत्ये
 प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परिस्रुतो रसम्।
 शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत्। पयः सोमं प्रजापतिः। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं
 पयोऽमृतं मधु॥८॥

अज्यः क्षीरं व्यपिबन्नमनृतेन सत्यमिन्द्रियं श्रद्धां सत्ये प्रजापतिरष्टौ च॥ [२]

सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरम्। यज्ञं हिन्वन्ति
 महिषा नमोभिः। दधानाः सोमं दिवि देवतासु। मदेमेन्द्रं
 यजमानाः स्वर्काः। यस्ते रसः सम्भृतो ओषधीषु। सोमस्य
 शुष्मः सुरया सुतस्य। तेन जिन्व यजमानं मदेन।
 सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्। यमश्विना नमुचेरासुरादधि।
 सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय॥९॥

इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम्। सोमं राजानमिह
 भक्षयामि। यदत्र रिप्तं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो
 अपिबच्छचीभिः। अहं तदस्य मनसा शिवेन। सोमं
 राजानमिह भक्षयामि। पितृभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः।
 पितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। प्रपितामहेभ्यः
 स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। अक्षन्पितरः॥१०॥

अमीमदन्त पितरः। अतीतृपन्त पितरः। अमीमृजन्त
 पितरः। पितरः शुन्धध्वम्। पुनन्तु मा पितरः सोम्यासः।

पुनन्तु॑ मा पिताम॒हाः। पुनन्तु॑ प्रपिताम॒हाः। पु॒वित्रेण॑
श॒तायु॑षा। पुनन्तु॑ मा पिताम॒हाः। पुनन्तु॑ प्रपिताम॒हाः॥११॥

पु॒वित्रेण॑ श॒तायु॑षा। विश्व॒मायु॑र्व्य॒ञ्जवै॑। अ॒ग्र आ॒यू॑षि
पव॒सेऽग्रे॑ पव॑स्व। पव॑मानः सुव॒र्जनः॑ पुनन्तु॑ मा देव॒जनाः॑।
जात॑वेदः पु॒वित्रव॑द्यत्ते पु॒वित्रम॑र्चिषि। उ॒भाभ्यां॑ देव
स॒वितर्वै॑श्वदे॒वी पु॑न॒ती। ये स॑मा॒नाः स॑म॒नसः॑। पि॒तरौ
यम॑राज्ये॑। तेषां॑ लो॒कः स्व॒धा नमः॑। य॒ज्ञो दे॒वेषु॑
कल्प॑ताम्॥१२॥

ये स॑जा॒ताः स॑म॒नसः॑। जी॒वा जी॒वेषु॑ मा॒मकाः॑। तेषां॑
श्री॒र्मयि॑ कल्प॑ताम्। अ॒स्मिँल्लो॒के श॒त॑ समाः॑। द्वे स्मृ॒ती
अ॑शृणवं पि॒तृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। याभ्या॑मि॒दं
विश्व॑मेज॒त्समे॑ति। यद॑न्त॒रा पि॒तरं॑ मा॒तरं॑ च। इ॒द॑
ह॒विः प्र॒जन॑नं मे अस्तु। दश॑वीर॑ स्व॒र्गण॑स्व॒स्तये॑।
आ॒त्म॒सनि॑ प्रजा॒सनि॑। प॒शुस॒न्यभ॑य॒सनि॑ लो॒क॒सनि॑। अ॒ग्निः
प्र॒जां ब॑हु॒लां मे॑ करोतु। अ॒न्नं प॒यो रे॒तो अ॒स्मासु॑ धत्त।
रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दी॒धर॑त्स्वाहा॑॥१३॥

इन्द्रियाय॑ पितरं॑ शतायुषा पुनन्तु॑ मा पितामहाः पुनन्तु॑ प्रपितामहाः कल्पता॑ स्वस्तये॑ पञ्च॑ च॥—[३]

सी॒सैन॑ त॒न्नं म॑न॒सा म॑नी॒षिणः॑। ऊ॒र्णासू॑त्रेण॑ क॒वयो॑
व॒यन्ति॑। अ॒श्विना॑ य॒ज्ञ॑ सं॒विता॑ सर॒स्वती॑। इन्द्र॑स्य
रूपं॑ वरु॒णो भिष॑ज्यन्। तद॑स्य रू॒पम॑मृ॒त॑ श॒चीभिः॑।
ति॒स्रोऽद॑धु॒र्दे॒वताः॑ स॒ररा॑णाः। लो॒मानि॑ श॒र्षैर्ब॑हु॒धा न

तोकमभिः। त्वगस्य मा॒ऽसम॑भवन्न ला॒जाः। तद॒श्विना॑
भि॒षजा॑ रु॒द्रव॑र्तनी। सर॑स्वती वयति॒ पेशो॑ अन्तरः॥१४॥

अस्थि॑ म॒ज्जानं॑ मास॑रैः। का॒रोत॑रेण दध॑तो गवां त्व॒चि।
सर॑स्वती मन॑सा पेश॒लं वसु॑। नास॑त्याभ्यां वयति॒ दर्श॑तं
वपुः॑। रसं॑ परि॒स्रुता॑ न रोहितम्। न॒ग्नहृ॑र्धीर॒स्तसर॑न्न
वेम॑। पय॑सा शुक्रम॒मृतं॑ ज॒नित्र॑म्। सुर॑या मूत्रा॑ञ्जनयन्ति॒
रेतः॑। अपा॑मतिं दुर्म॒तिं बाध॑मानाः। ऊ॒व॒ध्यं वात॑ः
स॒बुव॑न्तदारात्॥१५॥

इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ हृद॑येन स॒त्यम्। पु॒रोडा॑शेन सवि॒ता
ज॑जान। यकृ॑त्क्लो॒मानं॑ वरु॒णो भिष॑ज्यन्। मत॑स्त्रे वाय॒व्यैर्न
मि॑नाति पि॒त्तम्। आ॒न्त्राणि॑ स्था॒ली मधु॑ पिन्व॑माना। गुदा॒
पात्रा॑णि सु॒दुघा॑ न धे॒नुः। श्ये॒नस्य॑ पत्रं न प्ली॒हा शर्ची॑भिः।
आ॒स॒न्दी नाभि॑रु॒दरं॑ न मा॒ता। कुम्भो॑ व॒निष्टु॑र्जनि॒ता
शर्ची॑भिः। यस्मि॒न्नग्रे॑ योन्यां॒ गर्भो॑ अ॒न्तः॥१६॥

प्ला॒शीर्व्य॑क्तः श॒तधा॑र उ॒त्सः॑। दु॒हे न कुम्भी॑ः स्व॒धां
पि॒तृभ्यः॑। मुख॑ः सद॑स्य शिर॒ इत्थ॑सदेन। जि॒ह्वा प॒वित्र॑म॒श्विना॑
स॑ सर॑स्वती। चप्प॒न्न पा॒युर्भिष॑गस्य॒ वालः॑। व॒स्तिर्न शेपो॑
हर॑सा तर॒स्वी। अ॒श्विभ्यां॑ चक्षु॒रमृतं॑ ग्रहा॑भ्याम्। छा॒गेन॑
तेजो॑ ह॒विषा॑ शृ॒तेन॑। पक्ष्मा॑णि गो॒धूमैः॑ क्लैरु॒तानि॑। पेशो॑ न
शु॒क्लम॑सितं वसा॒ते॥१७॥

अविर्न मे॒षो न॒सि वी॒र्या॑य। प्रा॒णस्य॒ पन्था॑
अ॒मृतो॒ ग्रहा॑भ्याम्। सर॑स्वत्युपवाकै॑र्व्या॒नम्। नस्या॑नि
ब॒र्हिर्ब॑दैर्ज॒जाना॑। इन्द्र॑स्य रू॒पमृ॑षभो बला॑य। कर्णा॑भ्या॒ऽ
श्रोत्र॑म॒मृतं॒ ग्रहा॑भ्याम्। यवा॒ न ब॒र्हिर्भ्रु॑वि के॒सरा॑णि। क॒र्कन्धु॑
जज्ञे॒ मधु॑ सार॒घं मुखा॑त्। आ॒त्मन्नु॑पस्थे॒ न वृ॑कस्य॒ लोम॑।
मुखे॒ श्मश्रू॑णि॒ न व्या॑घ्रलो॒मम्॥१८॥

के॒शा न॒ शी॒रु॒षन् यश॑से श्रि॒यै शि॒खा॑। सि॒ऽहस्य॑
लो॒म त्वि॑षि॒रिन्द्रि॑याणि। अङ्गा॑न्या॒त्मन्मि॑षजा॒ तद॒श्विना॑।
आ॒त्मान॑मङ्गैः॒ सम॑धा॒त्सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रू॒प९
श॒तमा॑न॒मायुः॑। च॒न्द्रेण॒ ज्योति॑र॒मृतं॒ दधा॑ना। सर॑स्वती
यो॒न्यां गर्भ॑म॒न्तः। अ॒श्विभ्या॑ पत्नी॒ सुकृ॑तं बिभ॒र्ति। अ॒पा९
रसे॑न॒ वरु॑णो॒ न साम्ना॑। इन्द्र॑ऽ श्रि॒यै ज॒नय॑न्नप्सु॒ राजा॑।
तेजः॑ पशूना९ ह॒वि॒रिन्द्रि॑याव॑त्। प॒रि॒स्रुता॒ पय॑सा सार॒घं
मधु॑। अ॒श्विभ्या॑ दु॒ग्धं मि॑षजा॒ सर॑स्वत्या सु॒तासु॒ताभ्या॑म्।
अ॒मृतः॒ सोम॒ इन्द्रुः॑॥१९॥

अन्तर आरादन्तर्वसाते व्याघ्रलोम९ राजां चत्वारि च॥ [४]

मि॒त्रो॑ऽसि॒ वरु॑णो॒ऽसि। सम॒हं वि॒श्वैर्दे॒वैः। क्ष॒त्रस्य॑
नाभि॑र॒सि। क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑र॒सि। स्यो॒नामा सी॑द। सु॒षदा॑मा
सी॑द। मा त्वा॑ हि॒ऽसीत्। मा मा॑ हि॒ऽसीत्। निष॑साद
धृ॒तव्र॑तो॒ वरु॑णः। प॒स्त्या॑स्वा॥२०॥

साम्ना॑ज्याय सु॒क्रतुः॑। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। अ॒श्विनो॑र्भैष॒ज्येन॑।
तेज॑से ब्रह्मवर्चसाया॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
प्र॑स॒वे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। सर॑स्वत्यै
भैष॒ज्येन॑॥ २१॥

वी॒र्या॑या॒न्नाद्या॑या॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑। श्रि॒यै
यश॑से बला॒याभिषि॑ञ्चामि। को॒ऽसि क॑त॒मो॑ऽसि। कस्मै॑ त्वा
काय॑ त्वा। सु॒श्लोकाँ॑(४) सु॒मङ्ग॒लाँ॑(४) स॒त्यरा॒जा(३)न्। शिरो॑
मे श्रीः॥ २२॥

यशो॑ मुख॒म्। त्विषिः॑ केशा॑श्च श्मश्रू॑णि। राजा॑ मे प्रा॒णो-
ऽमृत॑म्। स॒म्राट्प॒क्षुः। वि॒राट्पू॒त्रम्। जि॒ह्वा मे॑ भ॒द्रम्। वाङ्म॑हः।
मनो॑ म॒न्युः। स्व॒राङ्गामः॑। मोदाः॑ प्रमो॒दा अ॒ङ्गुली॒रङ्गानि॑॥ २३॥

चित्तं॑ मे सहः॑। बा॒हू मे॑ बल॑मिन्द्रि॒यम्। हस्तौ॑ मे कर्म
वी॒र्य॑म्। आ॒त्मा क्ष॑त्रमुरो॒ मम॑। पृ॒ष्ठीर्मे रा॒ष्ट्रमु॒दर॑म॒सौ।
ग्री॒वाश्च श्रो॑ण्यौ। ऊ॒रू अ॑र॒त्नी जानु॑नी। विशो॑ मेऽङ्गा॑नि
सर्व॑तः। नाभि॑र्मे चित्तं॑ वि॒ज्ञान॑म्। पा॒युर्मेऽप॑चितिर्भ॒सत्॥ २४॥

आ॒न॒न्दन॒न्दावा॒ण्डौ मे॑। भगुः॑ सौभा॑ग्यं प॒सः। जङ्घा॑भ्यां
प॒द्भ्यां धर्मो॑ऽस्मि। वि॒शि राजा॑ प्रति॑ष्ठितः। प्रति॑ क्ष॒त्रे प्रति॑
तिष्ठामि रा॒ष्ट्रे। प्र॒त्यश्वेषु॑ प्रति॑ तिष्ठामि गोषु॑। प्र॒त्यङ्गेषु॑
प्रति॑ तिष्ठाम्या॒त्मन्। प्रति॑ प्रा॒णेषु॑ प्रति॑ तिष्ठामि पु॒ष्टे। प्रति॑

द्यावापृथिव्योः। प्रति तिष्ठामि यज्ञे॥२५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरो-
हिताः। देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैरवन्तु मा। प्रथमा
द्वितीयैः। द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन।
यज्ञो यजुर्भिः॥२६॥

यजूंषि सामभिः। सामान्यृग्भिः। ऋचो याज्याभिः।
याज्या वषट्कारैः। वषट्कारा आहुतिभिः। आहुतयो मे
कामान्त्समर्धयन्तु। भूः स्वाहा। लोमानि प्रयतिर्मम। त्वङ्म
आनतिरागतिः। मांसं म उपनतिः। वस्वस्थि। मज्जा म
आनतिः॥२७॥

पुस्त्यांस्वा सरंस्वत्ये भेषज्येन् श्रीरङ्गानि भुसद्यज्ञे यज्ञो यजुर्मिरुपनतिर्द्वे च॥ [५]

यदेवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। अग्निर्मा
तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि दिवा यदि
नक्तम्। एनांसि चकृमा वयम्। वायुर्मा तस्मादेनसः।
विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने। एनांसि
चकृमा वयम्॥२८॥

सूर्यो मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यद्गामे
यदरण्ये। यत्सभायां यद्विन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्ये। एनश्चकृमा
वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि। तस्यावयजनमसि। यदापो
अघ्निया वरुणेति शपामहे। ततो वरुण नो मुञ्च॥२९॥

अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण। अव

दे॒वैर्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑ऽयाद्। अ॒व॒ म॒र्त्यैर्म॒र्त्यकृ॑तम्। उ॒रोरा
नो॑ दे॒व रि॑ष॒स्पाहि॑। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु।
दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॒ भूया॑सुः। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः।
द्रु॒पदा॑दि॒वेन्मु॑चा॒नः। स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी म॒ला॑दिव॥३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाऽऽज्य॑म॑। आ॒पः शु॒न्धन्तु॑ मै॒नसः॑। उ॒द्वयं
तम॑स॒स्परि॑। प॒श्यन्तो॑ ज्योति॒रुत्त॑रम्। दे॒वं दे॒वत्रा॑ सूर्य॑म॑।
अ॒गन्म॑ ज्योति॒रुत्त॑मम्। प्र॒तियु॑तो वरु॒णस्य॑ पाशः॑। प्र॒त्यस्तो॑
वरु॒णस्य॑ पाशः॑। ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒महि॑। स॒मिद॑सि॥३१॥

तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॑ धेहि। अ॒पो अ॒न्व॒चा॒रिष॑म्। रसे॑न॒
सम॑सृ॒क्ष्महि॑। प॒र्य॒स्वा॒ अ॒ग्र आ॑गमम्। तं मा॒ स॒सृ॒ज
वर्च॑सा। प्र॒जया॑ च॒ धने॑न च। स॒माव॑वर्ति पृथि॒वी। स॒मुषाः॑।
स॒मु सूर्यः॑। स॒मु वि॒श्वमि॒दं जग॑त्। वै॒श्वान॒रज्यो॑तिर्भूयासम्।
वि॒भुं का॒मं व्य॑श्जवै। भूः स्वाहा॑॥३२॥

स्वप्न एनांसि चक्रमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगत्रोणिं च॥ [६]

होता॑ यक्ष॒थ्समि॑धेन्द्र॒मिड॑स्पदे। नाभा॑ पृथि॒व्या अ॒धि। दि॒वो
वर्ष्म॒थ्समि॑ध्यते। ओजि॑ष्ठश्च॒र्षणी॑ स॒हान्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒
होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्तनू॑नपा॒तम्। ऊ॒तिभि॑र्जेता॒रम॑पराजितम्।
इन्द्र॑ दे॒व॒ सु॒व॒र्विद॑म॑। पृथि॒भिर्म॑धु॒मत्त॑मैः। न॒रा॒श॒सै॒न
तेज॑सा॥३३॥

वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दिडा॑भिरिन्द्र॒मीडि॑तम्।
आ॒जुह्वा॑न॒मम॑र्त्यम्। दे॒वो दे॒वैः स॒र्वीर्यः॑। व॒ज्रह॑स्तः पुर॒न्दरः॑।

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्वर्हिषीन्द्रन्निषद्वरम्।
वृषभं नर्यापसम्। वसुभीरुद्वैरादित्यैः। सयुग्भिर्बर्हि-
रासदत्॥ ३४॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्।
सहो द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार
इन्द्राय मीदुषै। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे
इन्द्रस्य धेनू। सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी।
वृथ्समिन्द्रमवर्धताम्॥ ३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा। भिषजा
सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय
धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो
देवीः। त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥ ३६॥

महीन्द्रपत्नीर्हविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषजं सुयजं घृतश्रियम्।
पुरु रूपं सुरेतसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥ ३७॥

मध्वा समञ्जन्यथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना
घृतेन। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रं स्वाहा-
ऽऽज्यस्य। स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा
स्वाहाकृतीनाम्। स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवां

आज्यपान्। स्वाहेन्द्रः होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य
वियन्तु। होतर्यजः॥३८॥

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे च (सुमिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्वरुह्योजं उपे देव्यां तिस्रस्त्वष्टारं
वन्स्पतिमिन्द्रम्॥ सुमिधेन्द्रं चतुर्वैत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विवैत्वेको वियन्तु होतर्यजः॥) — [७]

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः।
त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं वि दुरो ववारा।
नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
धाम। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवा अमिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मधवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
जुषाणो बरुहिरुह्रिवात्र इन्द्रः। प्राचीनः सीदत्प्रदिशा
पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानः स्योनम्। आदित्यैरुक्तं
वसुभिः सजोषाः। इन्द्रं दुरः कवष्यो धावमानाः। वृषाणं
यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरा
वीरं प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उषासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुघे शूरमिन्द्रम्।
पेशस्वती तन्तुना संव्ययन्ती। देवानां देवं यजतः सुरुक्मे।
दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होतारविन्द्रं प्रथमा सुवाचा।
मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिर्हविषा वृधातः।
तिस्रो देवीरुहविषा वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा वृषणं न

पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नं तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे
पुरूणि। वृषा यजन्वृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु
देवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। त्मन्या समञ्जच्छमिता
न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं
मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो
वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य
जुषतां स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पत्नीघृतेन चत्वारि च॥ [८]

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। तं सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न
त्वावां अन्यो अस्ति। इन्द्र देवो न मर्त्यो ज्यायान्।
अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवांसृजोऽपो अच्छा समुद्रम्।
प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरेस्तु।
इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्।
स शेवृधमधि धाद्युम्नमस्मे। महि क्षत्रं जनाषाडिन्द्र तव्यम्।
रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे
धाः॥४३॥

रेवतीनां चत्वारि च॥ [९]

देवं बरुहिरिन्द्रं सुदेवं देवैः। वीरवन्स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्।
वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यगात्।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवीद्वार इन्द्रं सङ्घाते।

वि॒ड्वीर्याम॑न्नव॒र्धयन्। आ व॒त्सेन॒ तरु॑णेन कुमा॒रेण॑ चमीवि॒ता
अपा॑र्वाणम्। रेणुक॑काटं नुदन्ताम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॑ यज॑॥४४॥

दे॒वी उ॒षासा॒नक्ता॑॥ इन्द्रं॑ य॒ज्ञे प्र॑य॒त्यहे॒ताम्। दै॒वीर्वि॒शः
प्राया॑सिष्टाम्। सु॒प्रीते॒ सुधि॑ते अभूताम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वीतां॑ यज॑। दे॒वी जो॒ष्ट्री वसु॑धिती। दे॒वमिन्द्र॑मव॒र्धताम्।
अया॑व्य॒न्याघा॑ द्वेषा॑सि। आ॒न्यावा॑क्षी॒द्वसु॑ वा॒र्याणि॑।
यज॑मानाय शि॒क्षिते॑॥४५॥

व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वीतां॑ यज॑। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒धे
सु॒दुधे॑। पय॒सेन्द्र॑मव॒र्धताम्। इष॒मूर्ज॑म॒न्याऽवा॑क्षीत्। स॒ग्धिः
सपी॑तिम॒न्या। नवे॑न पूर्वं दय॑माने। पु॒राणे॑न नव॒मं।
अधा॑तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॑ वा॒र्याणि॑। यज॑मानाय शि॒क्षिते॑।
व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वीतां॑ यज॑॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा। दे॒वमिन्द्र॑मव॒र्धताम्। ह॒ताघ॑श॒सावा॑-
भा॑ष्टी वसु॑वा॒र्याणि॑। यज॑मानाय शि॒क्षितौ॑। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वीतां॑ यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। पति॑मिन्द्र॑मव॒र्धयन्।
अस्पृ॑क्षद्भार॑ती दि॒वम्। रु॒द्रैर्य॑ज्ञः सर॑स्वती। इडा॒ वसु॑मती
गृ॒हान्॥४७॥

व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॑ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑।
त्रि॒व॒रूथ॑स्त्रि॒वन्धुरः॑। दे॒वमिन्द्र॑मव॒र्धयत्। श॒तेन॑ शि॒ति-

पृष्ठानामाहितः। सहस्रेण प्रवर्तते। मित्रावरुणेदस्य
होत्रमरुहंतः। बृहस्पतिः स्तोत्रम्। अश्विनाऽऽध्वर्यवम्।
वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज॥४८॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो मधुशाखः
सुपिप्पलः। देवमिन्द्रमवर्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। आऽन्तरिक्षं
पृथिवीमद॥हीत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज। देवं
बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्वासस्थमिन्द्रेणा-
सन्नम्। अन्या बर्हीऽप्यभ्यभूत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु
यज। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्विष्टं
कुर्वन्स्विष्टकृत्। स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवनै वसुधेयस्य
वेतु यज॥४९॥

वियन्तु यजं शिक्षिते शिक्षिते वसुवनै वसुधेयस्य वीतां यजं गृहान् वेतु यजाभूथ्यदं (देवं बर्हिर्देवीद्वारो
देवो उपासान्तां देवो जोष्टीं देवो ऊर्जाहुती देवा दैव्या होतांरा शिक्षितो देवीस्तिस्रस्तिष्ठो देवीदेव इन्द्रो
नराशः सो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेकां वियन्तु
चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्निरवर्धतामेकांऽ वर्धयऽश्चतुर्वर्धयत्। वस्तोरा वृथ्मेन देवीरयावीपः हताऽस्पृक्षच्छतेन दिवऽ स्वासस्थऽ
स्विष्टः शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितो॥)॥ [१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः
सरस्वतीम्। अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्।
मधु शष्पैर्न तेज इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वती।
अविर्मेषो न भेषजम्। पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय
वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्त्रभिः। पयः सोमः परिस्नुता

घृतं मधुं। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षं॒ नरा॑श॒सं न॒
न॒ग्रह॑म्। पति॑ꣳ सुरा॑यै भेष॒जम्। मेषः॑ सर॑स्वती भि॒षक्। रथो॑
न चन्द्रा॑श्विनोर्व॒पा इन्द्र॑स्य वी॒र्य॑म्। बद॑रैरुप॒वाकाभि॑र्भेष॒जं
तो॒क्रभिः॑। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधुं। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒
होत॒र्यज॑॥ ५१॥

होता॑ यक्षदि॒डेडित॑ आ॒जुह्वा॑नः सर॑स्वतीम्। इन्द्रं॑ बले॒न
व॒र्धय॑न्। ऋष॑भेण गवै॑न्द्रि॒यम्। अ॒श्विनेन्द्रा॑य वी॒र्य॑म्। यवैः॑
क॒र्कन्धु॑भिः। मधुं॑ ला॒जैर्न॑ मास॑रम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑
घृतं मधुं। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षद्व॒र्हिः
सु॒ष्टरी॑मोर्ण॒म्रदाः॑। भि॒षङ्गास॑त्या॥ ५२॥

भि॒षजा॑ऽश्विनाऽश्वा॒ शिशु॑मती। भि॒षग्धे॑नुः सर॑स्वती।
भि॒षग्दु॑ह इन्द्रा॑य भेष॒जम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधुं।
वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षद्व॒रो दि॑शः। क॒व॒ष्यो न॒
व्यच॑स्वतीः। अ॒श्विभ्या॑ न दुरो॒ दि॑शः। इन्द्रो॑ न रोद॑सी दु॒घै।
दु॒हे का॒मान्त्स॑र॒स्वती॥ ५३॥

अ॒श्विनेन्द्रा॑य भेष॒जम्। शु॒क्रं न॒ ज्योति॑रिन्द्रि॒यम्। पयः॑
सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधुं। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑
यक्षत्सुपे॑शसो॒षे नक्तं॑ दिवा॑। अ॒श्विना॑ स॒ज्जाना॑ने। समं॑ जाते
सर॑स्वत्या। त्विषि॑मिन्द्रे न भेष॒जम्। श्ये॒नो न रज॑सा हृ॒दा।
पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधुं॥ ५४॥

वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षद्वै॒व्या होता॑रा

भिषजाऽश्विना॥ इन्द्रं न जागृवी दिवा नक्तं न भेषजैः।
 शूषः सरस्वती भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यक्षत्तिस्त्रो देवीर्न भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे
 हिरण्ययम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय
 दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना॥ भिषजं न
 सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो
 भिषक्। यशः सुरया भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारः
 शतक्रतुम्। भीमं न मन्युः राजानं व्याघ्रं नमसाऽश्विना
 भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः
 परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥

होता यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा
 मेदसां पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषः
 सरस्वत्यै। स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्।
 स्वाहाऽग्निं न भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रः
 सुत्रामाणः सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं
 प्रियं पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निं॑ होत्राञ्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः
परि॒स्रुता॑ घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होत॒र्यज॑। होता
यक्षद॒श्विना॑ सर॒स्वतीमिन्द्र॑ सु॒त्रामा॑णम्। इमे सोमाः
सुरा॒मा॑णः। छागैर्न मे॒षैर्ऋष॑भैः सु॒ताः। शष्पैर्न तोक्त्रा॑भिः।
ला॒जैर्मह॑स्वन्तः। मदा॒ मास॑रेण॒ परि॑ष्कृताः। शुक्राः
पय॑स्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता॒ वो मधु॑श्चुतः। तान॒श्विना॑
सर॒स्वतीन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ वृत्र॒हा। जुषन्ता॑ सौम्यं मधु। पिबन्तु
मदन्तु॑ वि॒यन्तु॑ सोमम्। होत॒र्यज॑॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होत॒र्यज॑ नासत्या सर॒स्वती मधु॑ हिरण्यं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य होत॒र्यजा॑ज्यपानमृताः पञ्च च
(समिधाऽग्निं॑ षट्। तनूनपा॑न्मसा नरा॒शंस॑मृषिः। इडिडितो यवैरष्टौ। ब॒र्हिः सप्त। दुरोऽश्विना॑ नवा॒ सुपेश॑सरषिः।
दैव्या होता॑रा सीसे॒न रसः॑। तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ। वनस्पति॑मृषिः। अग्नि॒त्रयो॑दश। अ॒श्विना द्वाद॑श त्रयोदश। समिधाऽग्निं
वद॑रैर्वद॑रैर्वैर॒श्विना त्विषि॑म॒श्विना न भेष॑जं रूप॒म॒श्विना भीमं॑ भामम्॥) [११]

समि॒द्धो अ॒ग्निर॑श्विना। त॒प्तो घ॒र्मो वि॒राट्थ्यु॑तः। दुहे
धे॒नुः सर॑स्वती। सोमं॑ शु॒क्रमि॒हेन्द्रि॑यम्। त॒नूपा भि॒षजा॑
सु॒ते। अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती। मध्वा॒ रजा॑सीन्द्रि॒यम्।
इन्द्रा॑य प॒थिभिर्व॑हान्। इन्द्रा॒येन्दुः॑ सर॒स्वती। नरा॒शंस॑न
न॒ग्नहः॑॥६०॥

अधा॑ताम॒श्विना॑ मधु। भेष॒जं भि॒षजा॑ सु॒ते। आ॒जुह्वा॑ना
सर॒स्वती। इन्द्रा॑येन्द्रि॒याणि॑ वी॒र्यम्। इडा॑भिर॒श्विना॑विषम्।
समूर्ज॑सं र॒यिं द॑धुः। अ॒श्विना॑ नमु॒चेः सु॒तम्।
सोमं॑ शु॒क्रं परि॑स्रुता॑। सर॒स्वती॑ तमाभ॑रत्। ब॒र्हिषेन्द्रा॑य
पात॑वे॥६१॥

क॒व॒प्यो न व्यच॑स्वतीः। अ॒श्विभ्यां॑ न दुरो॒ दिशः॑।

इन्द्रो न रोदसी दुधे॑। दुहे कामान्त्सरस्वती। उषासा
नक्तमश्विना। दिवेन्द्रः सायमिन्द्रियैः। सञ्जानाने सुपेशसा।
समं जाते सरस्वत्या। पातं नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तः
सरस्वति॥६२॥

दैव्यां होतारा भिषजा। पातमिन्द्रः सचां सुते। तिस्रस्त्रेधा
सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्रुता सोमम्। इन्द्राय
सुषवुर्मदम्। अश्विना भेषजं मधु। भेषजं नः सरस्वती।
इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपः रूपमधुः सुते। ऋतुथेन्द्रो
वनस्पतिः। शशमानः परिस्रुता। कीलालमश्विभ्यां मधु। दुहे
धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण परिष्कृता।
समधाताः सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रै सुतं मधु॥६३॥

नग्रहुः पातवे सरस्वत्यधुः सुतैऽष्टौ च॥ [१२]

अश्विनां हविरिन्द्रियम्। नमुचेर्धिया सरस्वती। आ
शुक्रमासुराद्वसु। मधमिन्द्राय जभ्रिरे। यमश्विना सरस्वती।
हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिम्बेद वलं मधम्। नमुचावासुरे
सचा। तमिन्द्रं पशवः सचा। अश्विनोभा सरस्वती॥६४॥

दधाना अभ्यनूषता। हविषा यज्ञमिन्द्रियम्। य इन्द्र
इन्द्रियं दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामां हविष्पतिः।
यजमानाय सश्रता। सविता वरुणोऽदधत्। यजमानाय
दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्॥६५॥

वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्।

सुत्रामा यशसा बलम्। दधाना यज्ञमाशत। अश्विना
 गोभिरिन्द्रियम्। अश्वेभिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रः सरस्वती।
 यजमानमवर्धयन्। ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्तनी
 नरा। सरस्वती हविष्मती। इन्द्र कर्मसु नोऽवत। ता भिषजा
 सुकर्मणा। सा सुदुघा सरस्वती। स वृत्रहा शतक्रतुः।
 इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्॥६६॥

उभा सरस्वती बलमिन्द्रियत्रा पद॥

[१३]

देवं बर्हिः सरस्वती। सुदेवमिन्द्रे अश्विना। तेजो न
 चक्षुरक्ष्योः। बर्हिषा दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज। देवीद्वारो अश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती।
 प्राणं न वीर्यन्नसि। द्वारो दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज॥६७॥

देवी उषासावश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती। बलं न
 वाचमास्यै। उषाभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज। देवी जोष्टी अश्विना। सुत्रामेन्द्रे सरस्वती।
 श्रोत्रं न कर्णयोर्यशः। जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यज॥६८॥

देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे। पयसेन्द्रः सरस्वत्यश्विना
 भिषजाऽवत। शुक्रं न ज्योतिः स्तनयोराहुती धत्त इन्द्रियम्।
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवा देवानां भिषजा।

होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑॥ व॒ष॒ट्कारैः सर॑स्वती। त्विषिं॑ न हृद॑ये
म॒तिम्। होत॑र॒भ्यां दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥ ६९॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। सर॑स्वत्य॒श्विना॒ भार॒तीडा॑॥
शू॒ष॒न्न मध्ये॑ ना॒भ्याम्। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑। त्रि॒व॒रूथः
सर॑स्वत्या॒ऽश्विभ्या॑मीयते रथः॑। रेतो॑ न रू॒पम॑मृतं ज॒नित्र॑म्।
इन्द्रा॑य त्वष्टा दध॑दिन्द्रि॒याणि॑। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥ ७०॥

दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पतिः॑। हिर॑ण्यपर्णो अ॒श्विभ्याम्॑।
सर॑स्वत्याः सु॒पिप्प॒लः। इन्द्रा॑य पच्यते मधु॑। ओजो॑ न
ज॒तिमृष॑भो न भाम॑म्। वन॒स्पति॑र्नो दध॑दिन्द्रि॒याणि॑। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॒रिती॑नाम्। अध्व॑रे
स्ती॒र्णम॒श्विभ्याम्॑। ऊ॒र्णम॑ग्रा॒दाः सर॑स्वत्याः॥ ७१॥

स्यो॒नमिन्द्र॑ ते स॒दः। ईशा॑यै म॒न्युः राजा॑नं ब॒र्हिषा॑
दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः
स्वि॑ष्टकृत्। दे॒वान् यक्ष॑द्यथा॒यथ॑म्। होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑॥ वा॒चा
वाच॑ः सर॑स्वतीम्। अ॒ग्निः सोम॑ः स्वि॑ष्टकृत्। स्वि॑ष्ट इन्द्रः
सु॒त्रामा॑ सवि॒ता वरु॑णो भि॒षक्। इ॒ष्टो दे॒वो वन॒स्पतिः॑। स्वि॑ष्टा
दे॒वा आ॑ज्य॒पाः। इ॒ष्टो अ॒ग्निर॒ग्निना॑॥ होता॑ हो॒त्रे स्वि॑ष्टकृत्।
यशो॑ न दध॑दिन्द्रि॒यम्। ऊ॒र्जम॑प॒चितिः॑ स्व॒धाम्। व॒सुवने॑

वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥ ७२॥

द्वारो दधुरिन्द्रियं वंसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियं वंसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज होतृभ्यां दधुरिन्द्रियं वंसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यजैन्द्रियाणि वसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज सरस्वत्या वनस्पतिः पदं देवं बर्हिर्देवोद्वारो देवो उपासावश्विनां देवो जोष्टीं देवो ऊर्जाहुती देवा देवानां भिषजां वपद्भूरेर्देवीस्तिष्ठस्तिष्ठो देवोदेव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवान्। समिधाग्निं देवं बर्हिः सरस्वत्याश्विना सर्वं वियन्तु। द्वारस्तिष्ठः सर्ववियन्तु। अज इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरस्वतीम्। नक्तं पूर्वं सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वं दह इन्द्रियम्। अन्यत्र दधुरिन्द्रियम्। सोत्रामण्याः सुतासुती। अञ्जन्त्यं यजमानः॥—[१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीत। अयं सुतासुती यजमानः। पचन्पृक्तीः। पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्ग्रहान्। बध्नन्नश्विभ्यां छागं सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायाश्विभ्याम्। बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्यां सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिरभवत्। अश्विभ्यां छागेन सरस्वत्या इन्द्राय॥ ७३॥

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायाश्विभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्यां सरस्वत्यै। अक्षस्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः। अवीवृधन्त ग्रहैः। अपातामश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा। सोमान्सुराम्णाः। उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदा अदन्। अवीवृधन्ताङ्गूषैः। त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणान्नपादवृणीत। अयं सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः। एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति। ता या देवा देवदानान्यदुः। तान्यस्मा आ च शास्व। आ च गुरस्व। इषितश्च होतुरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि॥ ७४॥

इन्द्राय यजमानः सप्त च॥

[१५]

उशन्तस्त्वा हवामह आ नो अग्ने सुकेतुना। त्वं सोम

मु॒हे भ॒गं त्व॑ सो॒म प्रचि॑कितो मनी॒षा। त्वया॒ हि नः॑
 पि॒तरः॑ सो॒म पूर्वे॑ त्व॑ सो॒म पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑। ब॒र्हिष॑दः
 पि॒तर आ॑ऽहं पि॒तृन्। उप॑हूताः पि॒तरोऽग्नि॑ष्वात्ताः पि॒तरः।
 अ॒ग्निष्वा॒त्तानृ॑तुम॒तो ह॒वाम॑हे। नरा॒श॑सै॒ सोम॑पी॒थं य आ॑शुः।
 ते नो॒ अर्व॑न्तः सु॒हवा॑ भवन्तु। शं नो॑ भवन्तु द्वि॒पदे॒ शं
 चतु॑ष्पदे। ये अ॒ग्निष्वा॒त्ता येऽन॑ग्निष्वात्ताः॥ ७५॥

अ॒हो॒मुचः॑ पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। परेऽव॑रेऽमृ॒तासो॑ भवन्तः।
 अ॒र्धि ब्रु॑वन्तु ते अ॒वन्त्व॑स्मान्। वा॒न्याये॑ दु॒ग्धे जु॑षमा॒णाः
 कर॑म्भम्। उ॒दीरा॑णा अ॒वरे॑ परे॒ च। अ॒ग्निष्वा॒त्ता ऋ॒तुभिः॑
 संवि॒दानाः॑। इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दं जु॑षन्ताम्। यद॑ग्ने क॒व्यवा॑हन॒
 त्वम॑ग्न ई॒डितो॑ जा॒तवे॑दः। मा॒तली॑ क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा
 जे॒हमा॑नाः। हो॒त्रावृ॑धः स्तोम॑त॒ष्टासो॑ अ॒कैः। आ॑ऽग्ने
 या॒हि सु॒विद॑त्रै॒भिर्वा॑ङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभिर्ध॑र्म॒सद्भिः॑।
 ह॒व्यवा॑ह॒मजरं॑ पुरु॒प्रिय॑म्। अ॒ग्निं घृ॑तेन॒ हवि॑षा॒ सपर्य॑न्।
 उपा॑सदं क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म्। स नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑ती॒
 समृ॑ण्वतु॥ ७६॥

अ॒न॒ग्निष्वा॒त्ता जे॒हमा॑नाः स॒प्त च॑॥ ————— [१६]

हो॒ता य॑क्षदि॒डस्प॑दे। स॒मि॒धानं॑ म॒हद्य॑शः। सु॒षमि॑द्धं
 वरे॑ण्यम्। अ॒ग्निमि॑न्द्रं वयो॒धस॑म्। गा॒यत्रीं छ॑न्दं
 इन्द्रि॑यम्। त्र्य॒विं गां॑ वयो॒ दध॑त्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य
 हो॒त॒र्यज॑। हो॒ता य॑क्षच्छुचि॒व्रत॑म्। तनून॑पा॒तमु॑द्भिदम्। यं

गर्भमदितिर्दधे॥७७॥

शुचि॒मिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। उ॒ष्णिहं॑ छन्द॑ इन्द्रि॒यम्।
दि॒त्यवा॒हं गां वयो॑ दधत्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑
यक्षदी॒डेन्य॑म्। ई॒डितं॑ वृ॒त्रह॑न्त॒मम्। इडा॑भि॒रीड्य॑ सहः।
सोम॒मिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। अ॒नुष्टु॒भं छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। त्रि॒व॒थ्सं गां
वयो॑ दधत्॥७८॥

वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒थ्सु॒बर्हि॑षदम्।
पू॒षण्व॑न्त॒मम॑र्त्यम्। सी॒दन्तं॑ ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। अ॒मृतेन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑। बृ॒हतीं॑ छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। प॒ञ्चा॒विं गां वयो॑ दधत्।
वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑यक्ष॒द्व्यच॑स्वतीः। सु॒प्रा॒य॒णा
ऋ॒तावृ॑धः॥७९॥

द्वा॒रो दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑। ब्र॒ह्माण॑ इन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। पङ्क्तिं॑
छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्। तु॒र्यवा॒हं गां वयो॑ दधत्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒
होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒थ्सु॒पेश॑से। सु॒शिल्पे॑ बृ॒हती॑ उ॒भे।
नक्तो॑षासा॒ न दर्श॑ते। वि॒श्वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। त्रि॒ष्टु॒भं छन्द॑
इन्द्रि॒यम्॥८०॥

प॒ष्ठवा॒हं गां वयो॑ दधत्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑।
होता॑ यक्ष॒त्प्रचै॑तसा। दे॒वाना॑मु॒त्त॒मं यशः॑। होता॑रा॒ दैव्या॑
क॒वी। स॒युजेन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। जग॑तीं॑ छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्।
अ॒न॒ङ्गाहं॑ गां वयो॑ दधत्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑

यक्षत्पेशस्वतीः॥८१॥

ति॒स्रो दे॒वीर्हि॒र॒ण्ययीः॑। भा॒रती॑र्बृ॒हती॑र्मु॒हीः। पति॒मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑। वि॒राजं॑ छन्द॒ इहेन्द्रि॒यम्। धे॒नुं गां न वयो॒
दध॑त्। वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑। होता॑ यक्ष॒श्चुरे॑त॒सम्।
त्वष्टा॑रं पुष्टि॒वर्ध॑नम्। रू॒पाणि॑ बिभ्र॑तं पृथ॑क्। पुष्टि॒मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑॥८२॥

द्वि॒पदं॑ छन्द॒ इहेन्द्रि॒यम्। उ॒क्षाणं॑ गां न वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑। होता॑ यक्ष॒च्छत॑क्र॒तुम्। हि॒र॒ण्य॒॒
पर्ण॑मु॒क्थि॒नम्। र॒शनां॑ बिभ्र॑तं व॒शिम्। भग॑मिन्द्रं वयो॒धसम्॑।
क॒कुभं॑ छन्द॒ इहेन्द्रि॒यम्। व॒शां वे॒हतं॑ गां न वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑। होता॑ यक्ष॒श्चाहा॑कृ॒तीः। अ॒ग्निं
गृ॒हप॑तिं पृथ॑क्। वरु॑णं भेष॒जं क॒विम्। क्ष॒त्रमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑।
अति॑च्छन्द॒सं छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। बृ॒हद॑ष्ट॒भं गां वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑॥८३॥

दधे दध॑त्ताव॒धं इन्द्रि॒यं पेश॑स्वतीर्वयो॒धसं वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑ सप्त च॑ (दृडस्पदं॑ऽग्निज्ञायत्रीञ्यविम्। शुचि॒व्रत॑
शुचि॒मुणि॑ह॒न्दित्य॑वाहम्। ईडे॒न्य॑ सोम॑मनु॒ष्टुभं त्रि॒वृ॒धसम्। सु॒वर्ग॑हि॒पद॑म॒मृतेन्द्रं॑ बृ॒हतीं प॒ञ्चा॒विम्। व्य॒च॑स्वतीः सु॒प्राय॑णा द्वा॒री
ब्र॒ह्माणः॑ प॒ङ्क्ति॑मिह॒ तुर्य॑वाहम्। सु॒पेश॑से वि॒श्वमिन्द्रं॑ त्रि॒ष्टुभं प॒ष्ठवा॑हम्। प्र॒चे॒तसा॑ स॒युजेन्द्रं॑ जग॑तीमि॒हान॒द्वाहम्। पेश॑स्वतीस्ति॒स्रः
पतिं॑ वि॒राज॑मिह॒ धेनु॑त्र। सुर॑त॒सन्त्वष्टा॑रं पुष्टि॒मिन्द्रं॑ द्वि॒पद॑मि॒होक्षा॑ण॒त्र। शत॑क्र॒तुं भग॑मिन्द्रं॑ क॒कुभ॑मिह॒ वशा॑त्र। स्वा॒हाकृ॑तीः
क्ष॒त्रमति॑च्छन्द॒सं बृ॒हद॑ष्ट॒भं गां वयो॒ दध॑दिन्द्रि॒यमु॒षि वसु॑ नवं दशे॒हैन्द्रि॒यमष्टं॑ नव दश॒ गां न वयो॒ दध॑दि॒डस्प॑दे सर्वं
वेतु॥) [१७]

समि॒द्धो अ॒ग्निः समि॑धा॒। सु॒षमि॑द्धो वरै॒ण्यः॑। गा॒य॒त्री छन्द॑
इन्द्रि॒यम्। त्र्य॒वि॒र्गैर्वयो॑ दधुः। तनू॒नपा॑च्छुचि॒व्रतः॑। त॒नूपा॑च्च
सर॑स्वती। उ॒ष्णिक्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। दि॒त्य॒वाङ्गैर्वयो॑ दधुः।
इडा॑भि॒र॒ग्निरी॑ड्यः। सोमो॑ दे॒वो अम॑र्त्यः॥८४॥

अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिविधसो गौरवयो दधुः।
 सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द
 इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गौरवयो दधुः। दुरो देवीर्दिशो महीः।
 ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गौरवयो
 दधुः॥८५॥

उषे यद्ही सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्द
 इन्द्रियम्। पृष्ठवाद्गौरवयो दधुः। दैव्या होतारा भिषजा। इन्द्रेण
 सयुजा युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनुङ्गान्गौरवयो दधुः।
 तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः॥८६॥

विराट्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो
 अद्भुतः। इन्द्राग्नी पुष्टिवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षा
 गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता प्रसुवन्भगम्।
 ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं
 वरुणः। सुक्षत्रो भेषजं करत्। अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्।
 बृहदृषभो गौरवयो दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौरवयो दधुर्विशो वशा वेहद्गौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥[१८]

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसवस्त्रिवृता स्तुतम्। रथन्तरेण
 तेजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा ऋतुना। रुद्राः
 पञ्चदशे स्तुतम्। बृहता यशसा बलम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः।
 वर्षाभिर्ऋतुनाऽऽदित्याः। स्तोमे सप्तदशे स्तुतम्॥८८॥

वैरूपेण विशौजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शारदेनर्तुना

दे॒वाः। ए॒क॒वि॒ंश ऋ॒भ॒वः स्तु॒तम्। वैरा॒जेन॑ श्रि॒या श्रि॒यम्।
 ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो द॒धुः। हे॒म॒न्तेन॑ तु॒ना दे॒वाः। म॒रु॒त॑स्त्रि॒ण॒वे
 स्तु॒तम्। ब॒लेन॑ श॒क्र॒रीः स॒हः। ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो द॒धुः।
 शै॒शि॒रेण॑ तु॒ना दे॒वाः। त्र॒य॒स्त्रि॒ंशेऽमृ॒तं स्तु॒तम्। स॒त्येन॑
 रे॒वतीः॑ क्ष॒त्रम्। ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो द॒धुः॥८९॥

स्तोमं सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसुन्तेन ग्रीष्मेण वरुणाभिः शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण षट्॥)॥ [१९]

दे॒वं ब॒र्हि॒रि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वं दे॒व॒म॒व॒र्ध॒यत्। गा॒य॒त्रि॒या
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। तेज॒ इ॒न्द्रे व॒यो द॒धत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वे॒तु य॒ज। दे॒वी॒र्द्वा॒रो दे॒व॒मि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वी॒र्दे॒व॒म॒व॒र्ध॒यन्।
 उ॒ष्णि॒हा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। प्रा॒ण॒मि॒न्द्रे व॒यो द॒धत्। व॒सु॒वने॑
 व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ य॒ज॥९०॥

दे॒वी दे॒वं व॒यो॒ध॒सम्। उ॒षे इ॒न्द्र॒म॒व॒र्ध॒ताम्। अ॒नु॒ष्टु॒भा
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। वा॒च॒मि॒न्द्रे व॒यो द॒धत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वी॒तां य॒ज। दे॒वी जो॒ष्टी दे॒व॒मि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वी
 दे॒व॒म॒व॒र्ध॒ताम्। बृ॒ह॒त्या छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। श्रो॒त्र॒मि॒न्द्रे व॒यो
 द॒धत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां य॒ज॥९१॥

दे॒वी ऊ॒र्जा॒हु॒ती दे॒व॒मि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वी दे॒व॒म॒व॒र्ध॒ताम्।
 प॒ङ्क्ता छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। शु॒क्र॒मि॒न्द्रे व॒यो द॒धत्। व॒सु॒वने॑
 व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां य॒ज। दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॒रा दे॒व॒मि॒न्द्रं
 व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वा दे॒व॒म॒व॒र्ध॒ताम्। त्रि॒ष्टु॒भा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्।

त्विषि॒मिन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥१२॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्वयो॑धसम्। पति॒मिन्द्र॑मवर्धयन्।
जग॑त्या॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। बल॑मिन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वो नरा॒शंसो॑ दे॒वमिन्द्र॑
वयो॑धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। वि॒राजा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। रेतु॑
इन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑॥१३॥

दे॒वो वन॑स्पति॒र्दे॒वमिन्द्र॑ वयो॑धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्।
द्वि॒पदा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। भग॑मिन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वारि॑तीनां दे॒वमिन्द्र॑
वयो॑धसम्। दे॒वं दे॒वम॑वर्धयत्। क॒कुभा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। यश॑
इन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वो
अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृद्दे॒वमिन्द्र॑ वयो॑धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्।
अति॑च्छन्दसा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। क्ष॒त्रमिन्द्रे॒ वयो॒ दधत्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑॥१४॥

वियन्तु यजं वीतां यजं वीतां यजं वेतु यजं वेतु यजं पञ्च च (देवं बर्हिर्गार्गयित्र्या तेजः। देवोद्वारं उणिहो प्राणम्। देवी देवमुपे अनुष्टुभा वाचम्। देवी जोष्टी बहत्या श्रोत्रम्। देवी ऊर्जाहृती पङ्क्षा शुक्रम्। देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विषिम्। देवीस्तिस्तिस्तिस्ति देवीः पतिं जगत्या बलम्। देवो नराशंसो विराजा रेतः। देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम्। देवं बर्हिर्वारितीनां ककुभा यशः। देवो अग्निः स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेकौ वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयश्चतुर्वर्धतामेकौऽवर्धयश्चतुर्वर्धयत्॥) [२०]

स्वादीं त्वा सोमः सुरावन्तः सीसेन मित्रोऽसि यद्वैवा होता यक्षधूमिधेन्द्रः समिद्ध इन्द्र आचर्षणिप्रा देवं बर्हिर्होता यक्षधूमिधाऽग्निः समिद्धो अग्निर्गन्धिनाऽग्निनां हविरिन्द्रियं देवं बर्हिः सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यक्षदिडस्पदे समिद्धो अग्निः सुमिधां वसन्तेनर्तुनां देवं बर्हिर्हिन्द्र वयोधसं विःशुतिः॥२०॥

स्वादीं त्वाऽमीमदन्त पितरः साम्राज्याय पूतं पवित्रेणोपासानक्ता बदेरधातां देव इन्द्रो वनस्पतिः पृष्टवाहुक्तां देवी देवं वयोधसं चतुर्वर्धयतिः॥१४॥

स्वादीं त्वा वेतु यजं॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः॥

त्रिवृ॒थ॒स्तोमो॑ भवति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सं॑ वै त्रिवृत्। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमो॑ भवति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सं॑ वा अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे। र॒थ॒न्त॒रꣳ सामं॑ भवति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सं॑ वै र॒थ॒न्त॒रम्। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे। प॒रि॒स्र॒जो॑ होता॑ भवति॥१॥

अ॒रु॒णो मि॒र्मि॒रस्त्रि॑शुक्रः। ए॒तद्वै ब्र॑ह्मवर्चसस्य॑ रू॒पम्। रू॒पेणै॒व ब्र॑ह्मवर्चसमव॑ रुन्धे। बृ॒ह॒स्पति॑रकामयत दे॒वानां॑ पुरो॒धां ग॑च्छेय॒मिति॑। स ए॒तं बृ॑हस्पतिस॒वम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। ततो॒ वै स दे॒वानां॑ पुरो॒धाम॑गच्छत्। यः पुरो॒धाका॑मः स्यात्। स बृ॑हस्पतिस॒वेन॑ यजेत॥२॥

पुरो॒धामे॒व ग॑च्छति। तस्य॑ प्रातः स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ नाराशꣳसेषु॑। एका॑दश दक्षि॒णा नी॑यन्ते। एका॑दश मा॒ध्यं दिने॑ स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ नाराशꣳसेषु॑। एका॑दश तृतीयस॒वने॑ स॒न्नेषु॑ नाराशꣳसेषु॑। त्रय॑स्त्रि॒शꣳसम्प॑द्यन्ते। त्रय॑स्त्रि॒शꣳश॑द्वे दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे। अ॒श्वश्च॑तुस्त्रि॒शꣳशः॑। प्रा॒जाप॒त्यो वा अ॒श्वः॑॥३॥

प्र॒जाप॑तिश्चतुस्त्रि॒शꣳशो॑ दे॒वता॑नाम्। याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑। ता ए॒वाव॑ रुन्धे। कृ॒ष्णाजि॑नेऽभिषि॑ञ्चति। ब्र॒ह्म॒णो वा ए॒तद्रूप॑म्। यत्कृ॒ष्णाजि॑नम्। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेनै॒वैनꣳसम॑र्धयति। आ॒ज्येना॑भिषि॑ञ्चति। तेजो॒ वा आ॒ज्यम्। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होतां भवति यजेत वा अश्वौ दधाति॥ _____ [१]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः। अथ॑ यत्पौ॒ष्णः।
पुष्टि॑र्वै पू॒षा। पुष्टि॑र्वैश्य॒स्य। पुष्टि॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे। प्र॒स॒वाय॑
सा॒वि॒त्रः। अथ॑ यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा॑ हि रू॒पाणि॑ वि॒क॒रोति॑।
निर्व॑रुण॒त्वाय॑ वा॒रुणः॥ ५॥

अथो॒ य ए॒व कश्च॑ सन्थ॒सूयते॑। स हि वा॒रुणः॑। अथ॑
यद्वै॑श्वदे॒वः। वै॒श्वदे॒वो हि॑ वैश्यः। अथ॑ यन्मा॒रुतः॑। मा॒रुतो॑
हि वैश्यः। स॒प्तैतानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। स॒प्तग॑णा वै
म॒रुतः॑। पृ॒श्निः प॒ष्ठौही॑ मा॒रुत्या॑ ल॒भ्यते॑। विद्वै॑ म॒रुतः॑।
विश॑ ए॒वैतन्म॑ध्यतोऽभिषि॑च्यते। तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शः प्रि॒यः।
वि॒शो हि॑ म॑ध्यतोऽभिषि॑च्यते। ऋष॒भ॒च॒र्मेऽध्य॑भिषि॑ञ्चति। स
हि प्र॑जनयिता। द॒ध्राऽभिषि॑ञ्चति। ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्यं॑ दधि।
ऊ॒र्जै॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयति॥ ६॥

वारुणो विद्वै मरुतोऽष्टौ च॥ _____ [२]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। आ॒ग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्म॒णः। अथ॑ यथ्सौ॒म्यः।
सौ॒म्यो हि॑ ब्रा॑ह्म॒णः। प्र॒स॒वायै॒व सा॑वि॒त्रः। अथ॑ यद्वार्ह॒स्पत्यः॑।
ए॒तद्वै ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ वाक्प॒तीयम्॑। अथ॑ यद॒ग्नीषो॒मीयः॑। आ॒ग्ने॒यो
वै ब्रा॑ह्म॒णः। तौ य॒दा स॒ङ्गच्छे॑ते॥ ७॥

अथ॑ वी॒र्या॑व॒त्तरो॑ भवति। अथ॑ यथ्सार्॒स्वतः॑। ए॒तद्धि॑
प्र॒त्यक्षं॑ ब्रा॒ह्म॒णस्य॑ वाक्प॒तीयम्॑। निर्व॑रुण॒त्वायै॒व वा॑रुणः।
अथो॒ य ए॒व कश्च॑ सन्थ॒सूयते॑। स हि वा॒रुणः॑। अथ॑
यद्वा॑वापृथि॒व्यः। इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमु॒दय॑च्छत्। तं द्यावा॑पृथि॒वी

नान्वमन्येताम्। तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री
ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे। हिरण्येन
घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति।
ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छेते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपं चत्वारि च॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो
ह्येषः। न हि हतः सूयते। सौमीं सूतवशामा लभते।
सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च
राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढं युत्सु पृतनासु
पप्रिम्। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां
सुक्षितिं सुश्रवसम्। जयन्तं त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुनां सूयते।
स देवसवः। य इष्ट्यां सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथये
देवाः प्रायच्छन्। ततो वै सोऽप्यारण्यानां पशूनामसूयत।
यावतीः कियतीश्च प्रजा वाचं वदन्ति। तासां सर्वासां

सूयते॥११॥

य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। नाराशस्यर्चा-
ऽभिषिञ्चति। मनुष्या वै नराशंसः। निहुत्य वावैतत्।
अथाभिषिञ्चति। यत्किं च राजसूयमनुत्तरवेदीकम्। तत्सर्वं
भवति। ये मे पञ्चाशतं ददुः। अश्वानां सधस्तुतिः। द्युमदग्ने
महि श्रवः। बृहत्कृधि मघोनाम्। नृवदमृत नृणाम्॥१२॥

सूयते सधस्तुतिस्त्रीणि च॥

[५]

एष गोसवः। षट्त्रिंश उक्थ्यो बृहत्सामा। पवमाने
कण्वरथन्तरं भवति। यो वै वाजपेयः। स सम्राट्सवः। यो
राजसूयः। स वरुणसवः। प्रजापतिः स्वाराज्यं परमेष्ठी।
स्वाराज्यं गौरैव। गौरैव भवति॥१३॥

य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। उभे बृहद्रथन्तरे
भवतः। तद्धि स्वाराज्यम्। अयुतं दक्षिणाः। तद्धि
स्वाराज्यम्। प्रतिधुषाऽभिषिञ्चति। तद्धि स्वाराज्यम्।
अनुद्धते वेद्यै दक्षिणत आहवनीयस्य बृहतः स्तोत्रं
प्रत्यभिषिञ्चति। इयं वाव रथन्तरम्॥१४॥

असौ बृहत्। अनयोरेवैनमनन्तरहितमभिषिञ्चति।
पशुस्तोमो वा एषः। तेन गोसवः। षट्त्रिंशः सर्वः। रेवञ्जातः
सहसा वृद्धः। क्षत्राणां क्षत्रभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वे
तस्तभानः। क्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः
स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहैकं च॥ [६]

सि॒हे व्याघ्र उ॒त या पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सूर्ये॑
या। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्च॒सा
संवि॑दा॒ना। या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑
पुरु॑षस्य मा॒यौ। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्च॒सा संवि॑दा॒ना। या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॑ या हि॒रण्ये।
त्विषि॑र॒श्वेषु॑ पुरु॑षेषु गो॒षु॥१६॥

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्च॒सा
संवि॑दा॒ना। रथे॑ अ॒क्षेषु॑ वृष॒भस्य॑ वा॒जे। वा॒ते पर्ज॑न्ये वरु॒णस्य॑
शु॒ष्मे। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्च॒सा
संवि॑दा॒ना। रा॒डसि॑ वि॒राडसि॑। स॒म्राडसि॑ स्व॒राडसि॑। इन्द्रा॑य
त्वा तेज॑स्वते तेज॑स्वन्तः॒ श्री॑णामि। इन्द्रा॑य त्वौज॑स्वत॒
ओज॑स्वन्तः॒ श्री॑णामि॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा पय॑स्वते पय॑स्वन्तः॒ श्री॑णामि। इन्द्रा॑य
त्वाऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॒ श्री॑णामि। तेजो॑ऽसि। तत्ते प्र
य॑च्छामि। तेज॑स्वदस्तु मे मुख॑म्। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑
मे। तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। तेज॑सा॒ सम्पि॑पृ॒ग्धि मा।
ओजो॑ऽसि। तत्ते प्र य॑च्छामि॥१८॥

ओज॑स्वदस्तु मे मुख॑म्। ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे।
ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। ओज॑सा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा।

पयोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पयस्वदस्तु मे मुखम्।
पयस्वच्छिरो अस्तु मे। पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पयसा
सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्। आयुषा
सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि। प्रियं रेतो
वरुण सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ। विश्वे
देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो
वातो मनोजवाः। यतः क्षरन्ति सिन्धवः। तासां त्वा सर्वासां
रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्णनां। सोम
इवास्यदाभ्यः। अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा
विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि। अपां य ऊर्मौ रसः। तमहमस्मा आ-
मुष्यायुणाय। ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो
रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि।
अपां यो यज्ञियो रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। आयुषे
दीर्घायुत्वाय गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजस्वन्तः श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा सम्पिपृग्धि माऽसद्विभूयज्ञियो रसो द्वे च॥—[७]

अभिप्रेहि वीरयस्वा। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ

मित्रवर्धनः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्गावभित्
आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम्। आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्।
श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः। महत्तदस्यासुरस्य नाम।
आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु
बृहस्पतिः॥ २३॥

अनु सोमो अन्वगिरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा
अवन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः। अनु त्वा
मित्रावरुणाविहावतम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो
अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा नक्षत्रैरनु त्वाऽवतु। द्यौश्च
त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु।
अनु स्वधा चिकिता२ सोमो अग्निः। आऽयं पृणक्तु रजसी
उपस्थम्॥ २४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरैकं च॥ [८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता
अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं
भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजन्ते। य उ
चैनमेवं वेद। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥ २५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्।
राडसि विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति। यद्विरण्यं
ददाति। तेजस्तेनाव रुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यं तेन।

यदष्ट्राम्॥२६॥

पुष्टिं तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमा बध्नाति।
ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवास्मिन्दधाति। अथो तेजो वै
हिरण्यम्। तेजं एवाऽऽत्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव
सर्वमवरुध्य॥२७॥

तदस्मिन्नेकधाऽधात्। रोहिण्यां कार्यः। यद्वाह्मण एव
रोहिणी। तस्मादेव। अथो वर्षमेवैनं समानानां करोति।
उद्यता सूर्येण कार्यः। उद्यन्तं वा एतं सर्वाः प्रजाः
प्रतिनन्दन्ति। दिदृक्षेण्यो दर्शनीयो भवति। य एवं वेद।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥२८॥

अवेत्योऽवभृथा (३) ना (३) इति। यद्वर्भपुञ्जीलैः पवयति।
तत्स्विदेवावैति। तन्नावैति। त्रिभिः पवयति। त्रयं इमे लोकाः।
एभिरेवैनं लोकैः पवयति। अथो अपां वा एतत्तेजो वर्चः।
यद्वर्भाः। यद्वर्भपुञ्जीलैः पवयति। अपामेवैनं तेजसा वर्चसा-
ऽभिषिञ्चति॥२९॥

भवन्त्यष्ट्रामवरुध्यं वदन्ति वर्भा यद्वर्भपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥ [१]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्श्रयामिति। स एतं
पञ्चशारदीयमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स
बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत बहोर्भूयान्श्रयामिति। स
पञ्चशारदीयेन यजेत। बहोरेव भूयान्भवति। मरुथस्तोमो वा
एषः। मरुतो हि देवानां भूयिष्ठाः॥३०॥

ब॒हु॒र्भव॑ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं वेद॑।
 प॒ञ्च॒शा॒र॒दीयो॑ भवति। पञ्च॒ वा ऋ॒तवः॑ संव॒त्स॒रः। ऋ॒तुष्वे॒व
 संव॒त्स॒रे प्र॑ति तिष्ठति। अथो पञ्चा॑क्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञः।
 य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे। सप्त॑दश॒ऽस्तोमा॑ नाति॒ यन्ति॑। सप्त॑दशः
 प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥ ३१॥

भूयि॑ष्ठा यन्ति द्वे च॥

[१०]

अ॒ग॒स्त्यो म॒रु॒द्भ्य उ॒क्ष्णः॑ प्रौक्ष॑त्। तानिन्द्र॒ आद॑त्त।
 त ए॒नं वज्र॑मुद्यत्याभ्या॒यन्त॑। तान॒ग॒स्त्यश्चै॒वेन्द्र॑श्च
 कयाशुभीये॑नाशमयताम्। ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒ह्वय॑त। यत्क॑याशुभीयं
 भव॑ति॒ शान्त्यै॑। तस्मा॑दे॒त ऐ॒न्द्रा॒मा॒रु॒ता उ॒क्षाणः॑ सव॒नीया॑
 भव॑न्ति। त्रयः॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। ए॒वं द्वि॒तीये॑। ए॒वं
 तृ॒तीये॑॥ ३२॥

ए॒वं च॑तु॒र्थे। पञ्चो॑त्त॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। वर्षि॑ष्ठमि॒व
 ह्ये॒तद॑हः। वर्षि॑ष्ठः स॒मा॒ना॒ना भ॑वति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य
 उ॑चैनमे॒वं वेद॑। स्वा॒रा॒ज्यं वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒क॒या वा
 का॒न्द॒मः स्वा॒रा॒ज्यम॑गच्छत्। स्वा॒रा॒ज्यं ग॑च्छति। य ए॒तेन॒
 यज॑ते॥ ३३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। मा॒रु॒तो वा ए॒षः स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै
 म॒रु॒तो दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठा अभवन्। भूयि॑ष्ठः स॒मा॒ना॒ना भ॑वति।
 य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्च॒शा॒र॒दीयो॑ वा ए॒ष
 य॒ज्ञः। आ प॑ञ्च॒मा॒त्पुरु॑षा॒दन्न॑मत्ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑

चैनमेवं वेदं। सप्तदशः स्तोमा नातिं यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरेव नैति॥३४॥

तृतीयं गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेवं वेद त्रीणि च (अगस्त्यः स्वराज्यं मारुतः पञ्चशार्दीयो वा एष यज्ञः सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति॥) [११]

अस्या जरांसो दमा मरित्राः। अर्चद्धूमासो अग्नयः पावकाः। श्विचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः। वनरूषदो वायवो न सोमाः। यजा नो मित्रावरुणा। यजा देवाः ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचिव्रता। ऋतुना यज्ञवाहसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे। अन्याऽन्या वृथ्समुप धापयेते। हरिरन्यस्यां भवन्ति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः। पूर्वापरं चरतो माययेतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च देवा नव चाऽसपर्यन्त॥३६॥

औक्षं घृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारं न्यषादयन्त। अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुहोऽऽस्यः। अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वर्षनिर्णिजः। सिंहा न हेषक्रतवः

सु॒दान॑वः। यदु॑त्त॒मे म॑रुतो मध्य॒मे वा॑। यद्वा॑ऽव॒मे सु॑भगासो
दि॒वि ष॑। ततो॑ नो रुद्रा उ॒त वा॒ऽन्वस्य॑। अ॒ग्ने वि॒त्ताद्ध॒विषो॑
यद्य॑जा॒मः। ई॒डे अ॒ग्निः स्व॑व॒सन्न॑मो॒भिः। इ॒ह प्र॑स॒तो वि च॑
यत्कृ॑तं नः। रथै॑रिव॒ प्रभ॑रे वाज॒यद्धिः। प्र॒दक्षि॑णिन्म॒रुता॒ऽ
स्तोम॑मृ॒द्धाम्॥ ३८॥

श्रु॒धि श्रु॑त्कर्ण॒ वह्नि॑भिः। दे॒वैर॑ग्ने स॒याव॑भिः। आसी॑दन्तु
ब॒र्हिषि॑। मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॒मा। प्रा॒तर्या॑वा॒णो अध्व॑रम्।
विश्वे॑षामदि॒तिर्य॑ज्ञिया॒नाम्। विश्वे॑षामति॒थिर्मानु॑षाणाम्।
अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मव॒ आवृ॑णानः। सु॒मृडी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः। त्वे
अ॒ग्ने सु॒मतिं॑ भि॒क्षमा॑णाः॥ ३९॥

दि॒वि श्रवो॑ दधिरे य॒ज्ञिया॑सः। नक्ता॑ च च॒क्रुरु॑षसा॒ विरू॑पे।
कृ॒ष्णं च॒ वर्ण॑मरु॒णं च॒ सन्धुः॑। त्वाम॑ग्न आदि॒त्यास॑ आ॒स्यम॑।
त्वां जि॒ह्वाः शुच॑यश्चक्रिरे कवे। त्वाः रा॑ति॒षाचो॑ अध्व॒रेषु॑
सश्चि॑रे। त्वे दे॒वा ह॒विर॑दन्त्याहु॒तम्। नि त्वा॑ य॒ज्ञस्य॒ साध॑नम्।
अ॒ग्ने हो॒ता॒रमृ॑त्विजम्। व॒नुष्व॑दे॒व धी॑महि प्रचै॑तसम्। जी॒रं
दू॒तमम॑र्त्यम्॥ ४०॥

यज्ञवाहुसासपर्यन्वयमृद्धां भिक्षमाणाः प्रचैतसमेकं च॥ [१२]

ति॒ष्ठा ह॒री रथ॑ आ यु॒ज्यमा॑ना या॒हि। वा॒युर्न॑ नि॒युतो॑ नो
अच्छ॑। पिबा॒स्यन्धो॑ अभि॒सृष्टो॑ अ॒स्मे। इन्द्रः॑ स्वाहा॑ ररि॒मा
ते म॒दा॒य। कस्य॑ वृषा॒ सु॒ते स॒चो। नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो र॑णत्।
वृ॒त्रहा॑ सोम॑पीतये। इन्द्रं॑ व॒यं म॑हा॒धने॑। इन्द्र॑मर्भे॒ हवाम॑हे।

युजं वृत्रेषु वज्रिणम्॥४१॥

द्विता यो वृत्रहन्तमः। विद इन्द्रः शतक्रतुः। उप नो
हरिभिः सुतम्। स सूर आजनयं ज्योतिरिन्द्रम्। अया धिया
तरणिरद्विबर्हाः। ऋतेन शुष्मी नवमानो अर्केः। व्युस्त्रिधो
अस्रो अद्विर्बिभेद। उतत्यदाश्वश्वियम्। यदिन्द्र नाहुषीष्वा।
अग्ने विक्षु प्रतीदयत्॥४२॥

भरेष्विन्द्रः सुहवः हवामहे। अहोमुचः सुकृतं दैव्यं
जनम्। अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगम्। द्यावापृथिवी
मरुतः स्वस्तये। महि क्षेत्रं पुरुश्चन्द्रं वि विद्वान्।
आदिथ्सखिभ्यश्चरथः समैरत्। इन्द्रो नृभिरजनदीद्यानः
साकम्। सूर्यमुषसं गातुमग्निम्। उरुं नो लोकमनु नेषि
विद्वान्। सुवर्वज्योतिरभयः स्वस्ति॥४३॥

ऋष्या तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा
बृहन्ता। आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो
हर्यश्च याहि। वरीवृज्स्थविरैभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणं
शुष्ममिन्द्र। इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु।
यथ्सीमुपह्वरे विदत्। तास्ते वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः।
पूर्णा इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमां ते धियं प्र भरे महो
महीम्। अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे। तमुथ्सवे च प्रसवे

च सासहिम्। इन्द्रं देवासः शवसा मदं ननु॥४५॥

वज्रिणमयध्वस्ति जोजयुर्नः सुत च॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तैस्मात्सृष्टाः परां च
आयन्। तानग्निष्टोमेन नाऽऽप्रोत्। तानुक्थ्येन नाऽऽप्रोत्।
तान्धोडशिना नाऽऽप्रोत्। तान्नात्रिया नाऽऽप्रोत्।
तान्सन्धिना नाऽऽप्रोत्। सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म
ईप्सेति। तान्गिस्त्रिवृता स्तोमेन नाऽऽप्रोत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
स्तोमेन नाऽऽप्रोत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म
ईप्सेति। तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाऽऽप्नुवन्।
स विष्णुमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन
स्तोमेनाऽऽप्रोत्। वारवन्तीर्येनावारयत॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम् इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव
भ्रंशैरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रोत्। तदतोऽर्यामस्यातोऽर्याम-
त्वम्। एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यं काममकामयन्त
तमाऽऽप्नुवन्। यं कामं कामयते। तमेतेनाऽऽप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाऽऽप्रोदवारयतु नव च॥ [१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां
मिथुयाकर्म भागम्। सावीरुहि देव प्रसवाय पित्रे।
वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यं सवितः

सुर्वतांता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः। भूतो भूतेषु चरति
प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु
मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदहत्।
येभिर्द्यामभ्यपिशत्प्रजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपां
समव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समञ्चि। येभिरादित्यस्तपति
प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं
पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समञ्चि॥५०॥

आऽयं भातु शवसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो
भवतु प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलं चित्रभानु। आऽयं
पृणक्तु रजसी उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त
साकम्। तस्मिन्नाजानमधि विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि।
व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः।
या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। तासां त्वा सर्वासां रुचा।
अभिषिञ्चामि वर्चसा। अभि त्वा वर्चसाऽसिचं दिव्येन।
पयसा सह। यथासां राष्ट्रवर्धनः॥५२॥

तथा त्वा सविता करत्। इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्।

समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां
 सत्पतिं पतिम्। वसवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण
 छन्दसा। रुद्रास्त्वा दक्षिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा।
 आदित्यास्त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा।
 विश्वे त्वा देवा उत्तरतोऽभिषिञ्चन्तु त्वाऽनुष्टुभेन छन्दसा।
 बृहस्पतिस्त्वोपरिष्ठादभिषिञ्चन्तु पाङ्केन छन्दसा॥५३॥

अरुणं त्वा वृकमुग्रङ्गजङ्कर्म। रोचमानं मरुतामग्रे
 अर्चिषः। सूर्यवन्तं मघवानं विषासहिम्। इन्द्रमुक्थेषु
 नामहूतमं हुवेम। प्र बाहवांसिसृतं जीवसे नः। आ नो
 गव्यतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनैः श्रवयतं युवाना। श्रुतं
 मे मित्रावरुणा हुवेमा। इन्द्रस्य ते वीर्यकृतः। बाहू उपाव
 हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममग्रं इह वर्चसा समङ्किं वैयाघ्रेऽर्धिं राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥—[१५]

अभि प्रेहि वीरयस्वा। उग्रश्चेत्तां सपत्न्या। आतिष्ठ
 वृत्रहन्तमः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्कौ न्यङ्कावभितो रथं
 यौ। ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहैतिरिन्द्रियावाँन्पतत्री।
 ते नोऽग्रयः पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै
 त्वा स्वधायै त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितुस्त्वदृष्वारिष्ठासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु।
 तिष्ठा रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्देव युवसे स्वश्वः।
 आ तिष्ठ वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा

मि॒त्रावरु॑णौ। द्यौश्च॑ त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒हद॑क्षि॒णा
त्वा पि॒प॒र्तु। अ॒नु॒ स्व॒धा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः। अ॒नु॒
त्वाऽव॑तु सवि॒ता स॒वेन॑॥५६॥

इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॒वीवृ॑धन्। स॒मु॒द्रव्य॑चस॒ङ्गिरः॑। र॒थीत॑म॒ः
रथी॑नाम्। वाजा॑ना॒ः सत्प॑तिं पतिम्। परि॑मा से॒न्या घोषाः॑।
ज्याना॑ वृ॒ञ्जन्तु॑ गृ॒ध्रवः॑। मे॒थि॒ष्ठाः पि॒न्व॑माना इ॒ह। मां
गोप॑तिम॒भि संवि॑शन्तु। तन्मेऽनु॑मति॒रनु॑ मन्यताम्। तन्मा॒ता
पृथि॒वी तत्पि॒ता द्यौः॥५७॥

तद्वा॑वाणः सोम॒सुतो॑ मयो॒भुवः॑। तद॑श्विना शृणुत॒ः
सौभ॑गा युवम्। अ॒व ते हे॒ड उ॒दु॒त्त॒मम्। ए॒ना व्या॑घ्रं
प॑रिषस्वजा॒नाः। सि॒ः ह॒ः हि॑न्वन्ति म॒ह॒ते सौभ॑गाय। स॒मु॒द्रं
न सु॒हु॒वन्त॑स्थि॒वाः स॒म्। म॒र्म॒ज्यन्ते॑ द्वी॒पिन॑म॒प्स्वन्तः॑।
उ॒द॒सावे॑तु सूर्यः। उ॒दि॒दं मा॑म॒कं वचः॑। उ॒दि॒हि दे॒व सूर्य॑।
स॒ह व॒ग्नुना॑ म॒म। अ॒हं वा॒चो वि॒वाच॑नम्। मयि॑ वा॒गस्तु॑
ध॒र्ण॑सिः। यन्तु॑ न॒दयो॑ व॒र्षन्तु॑ प॒र्जन्याः॑। सु॒पि॒प्प॒ला
ओष॑धयो भवन्तु। अ॒न्न॒व॒तामो॒द॒न॒व॒तामा॑मि॒क्ष॒व॒ताम्। ए॒षाः
राजा॑ भूयासम्॥५८॥

स्व॒धायै॑ त्वा स॒वेन॑ द्यौः सूर्य॑ सप्त॒ च॥ [१६]

ये के॒शिनः॑ प्रथ॒माः स॒त्रमा॑स॒न्त। येभि॒राभृ॑तं य॒दिदं॑
वि॒रोच॑ते। तेभ्यो॑ जुहोमि बहु॒धा घृ॑तेन। रा॒य॒स्पोषे॑ण॒मं वर्च॑सा॒
स॒ः सृ॑जाथ। न॒र्ते ब्र॒ह्म॑ण॒स्तप॑सो विमो॒कः। द्वि॒नाम्नी॑ दी॒क्षा

व॒शिनी॒ ह्यु॒ग्रा। प्र केशाः॑ सु॒वते॑ का॒ण्डिनो॑ भवन्ति। तेषां॑
ब्र॒ह्मेदी॒शे व॑प॒नस्य॒ नान्यः॑। आ रो॒ह प्रो॒ष्ठं वि॑ष॒हस्व॒ शत्रून्।
अवा॑स्त्राग्दी॒क्षा व॒शिनी॒ ह्यु॒ग्रा॥५९॥

दे॒हि दक्षि॑णां प्र॒तिर॒स्वायुः॑। अथा॑मुच्यस्व॒ वरु॑णस्य॒
पाशा॑त्। येनाव॑प॒थस॒विता॒ क्षुरे॑ण। सोम॑स्य॒ राज्ञो॒ वरु॑णस्य॒
वि॒द्वान्। तेन॑ ब्रह्मा॒णो व॑प॒तेद॒मस्यो॑र्जेमम्। र॒य्या वर्च॑सा॒ स॒
सृ॒जाथ॑। मा ते॒ केशा॑ननु॒ गा॒द्वर्च॑ ए॒तत्। तथा॑ धा॒ता क॑रोतु
ते। तुभ्य॑मिन्द्रो॒ बृह॑स्पतिः। स॒विता॒ वर्च॑ आद॑धात्॥६०॥

तेभ्यो॑ नि॒धानं॑ बहु॒धा व्यै॑च्छन्। अ॒न्तरा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒पः
सुवः॑। द॒र्भस्त॑म्बे वी॒र्य॑कृ॒ते नि॒धाय॑। पौ॒ऽस्ये॑नेमं वर्च॑सा॒ स॒
सृ॒जाथ॑। बलं॑ ते बाहु॒वोः स॑वि॒ता द॑धातु। सोम॑स्त्वाऽन॒क्तु
पय॑सा घृ॒तेन॑। स्त्री॒षु रू॒पम॑श्वि॒नैत॒न्नि ध॑त्तम्। पौ॒ऽस्ये॑नेमं
वर्च॑सा॒ स॒सृ॒जाथ॑। यथ्सी॒मन्तं॑ कङ्क॑तस्ते लिले॒ख। यद्वा॑
क्षुरः॑ प॒रिव॑वर्ज॒ वप॑ऽस्ते। स्त्री॒षु रू॒पम॑श्वि॒नैत॒न्नि ध॑त्तम्।
पौ॒ऽस्ये॑नेम॒स॒ सृ॒जाथो॑ वी॒र्ये॑ण॥६१॥

अवा॑स्त्राग्दी॒क्षा व॒शिनी॒ ह्यु॒ग्राऽद॑धाद्वर्जं॒ वप॑ऽस्ते द्वे च॑॥ [१७]

इन्द्रं॑ वै स्वा॒विशो॑ म॒रुतो॒ नापा॑चायन्। सोऽन॑पचाय्यमान
ए॒तं वि॑घ्नम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। तेनै॒वासा॑न्त॒
स॑ऽस्त॒म्भं व्य॑हन्। यद्व्य॑हन्। तद्वि॑घ्नस्य॒ विघ्न॑त्वम्। वि
पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्य॒ हते॑। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒ चैनमे॒वं

वेद॥६२॥

य॑ राजानं॑ विशो॑ नाप॒चार्येयुः॑। यो वा॑ ब्राह्मणस्तमं॑सा
पा॒प्मना॒ प्रावृ॑तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजेत। वि॒घनेनै॒वैन॑द्वि॒हत्य॑।
विशामाधि॑पत्यं गच्छति। तस्य॒ द्वे द्वा॑दशे स्तो॒त्रे भव॑तः। द्वे
च॑तुर्वि॒ंशे। औ॒द्वि॒द्यमे॒व तत्। ए॒तद्वै क्ष॒त्रस्यौ॒द्वि॒द्यम्। यद॑स्मै
स्वावि॑शो ब॒लिः॑ हर॑न्ति॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै॒ विशो॑ ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्रतिख्यातं गच्छति। य ए॒वं
वेद॑। प्र॒बाहु॑ग्वा अ॒ग्रे क्ष॒त्राण्या॑र्तेपुः। तेषा॒मिन्द्रः॑ क्ष॒त्राण्या॑दत्त।
न वा इ॒मानि॑ क्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्नक्ष॑त्राणां नक्ष॒त्रत्व॑म्। आ
श्रेय॑सो भ्रातृ॒व्यस्य॒ तेज॑ इन्द्रि॒यं द॑त्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै स॑च॒क्रिणौ॒ क॒प्ल॑कावुपाव॑हितौ स्याता॑म्।
ए॒वमे॒तौ यु॒ग्मन्तौ॒ स्तोमौ॑। अ॒युक्षु॒ स्तोमेषु॑ क्रियेते। पा॒प्मनो॒
ऽप॑हत्यै। अप॑ पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यः॑ हते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य
उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। तद्यथा॑ ह॒ वै सू॑त॒ग्राम॒ण्यः॑। ए॒वं छ॒न्दा॑सि।
तेष्व॒सावा॑दित्यो बृ॒हती॒रभ्यू॑ढः॥६५॥

स॒तो बृ॑हतीषु स्तुवते स॒तो बृ॑हन्। प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रसा॒नीत्ये॒व।
व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तं वै क्ष॒त्रं वि॒शा। वि॒शैवैनं॑
क्ष॒त्रेण॑ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तो वै
ग्रा॒म॒णीः स॒जातैः॑। स॒जा॒तैरे॒वैनं॑ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः
स्तुवते। व्यति॑षक्तो वै पु॒रुषः॑ पा॒प्मभिः॑। व्यति॑षक्ताभिरे॒वास्य॑

पाप्मनो नुदते॥६६॥

वेद् ह॑रन्त्येनमे॒वं वेदा॑भ्यूढः पाप्म॑भिरेकं च॥—————[१८]

त्रिवृ॒द्यदाँ॑श्रियोँऽग्निमु॑खा ह्य॒द्विर्यदाँ॑श्रिय आँश्रियो न वै सोमे॑न यो वै सोमे॑नैष गो॑सुवः सि॒ःहेँऽभि प्रेहिँ मि॒त्रव॑र्धनः
प्र॒जाप॑तिस्ता औ॒दनं प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होभू॑यान॒गस्त्यो॑स्या जरा॑सुस्तिष्ठा ह॒रौ प्र॒जाप॑तिः पु॒शून्व्याघ्रो॑ऽयम॒भिप्रेहिँ वृ॒त्रह॑न्त॒मो
ये के॒शिन् इन्द्रं॑ वा अ॒ष्टाद॑श॥१८॥

त्रिवृ॒द्यो वै सोमे॑नायु॒रसि ब॒हुर्भव॑ति तिष्ठा ह॒रीरथ॑ आयं भा॑तु तेभ्यो॑ नि॒धान॑ षट्॒थ्यष्टिः॥६६॥
त्रिवृ॒त्पाप्म॑नो नुदते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒षक्ति॑ नि॒युता॑-
मभि॒श्रीः। ते वा॒यवे॑ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। वि॒श्वेन्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑
चक्रुः। रा॒येऽनु॑ य॒ञ्जतू॑ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॒षणा॑
धाति॑ देवम्। अर्धा॑ वा॒युं नि॒युतः॑ स॒श्वत॑ स्वाः। उ॒त श्वे॑तं
वसु॑धिति॒न्निरे॑के। आ वा॒यो प्र॑ याभिः। प्र वा॒युम॑च्छा बृ॒हती॑
म॑नीषा॥१॥

बृ॒हद्र॑यिं वि॒श्ववा॑रा॒ रथ॑प्रा॒म्। द्यु॒तद्या॑मा नि॒युतः॑
पत्य॑मानः। क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रयज्यो। आ नो॑ नि॒युद्धिः॑
श॒तिर्नी॑भि॒रध्व॑रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्। वा॒यो
अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादयस्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः।
प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तं॑ नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यः स्या॑म पत॑यो रयी॒णाम्। रयी॑णां पति॑ यज॒तं
बृ॒हन्त॑म्। अ॒स्मिन्भरे॑ नृ॒तमं॑ वा॒जसा॑तौ। प्र॒जाप॑तिं
प्रथ॑म॒जामृ॑तस्य॑। यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑पते॒
त्वन्नि॑धि॒पाः पु॑रा॒णः। दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्।
पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः पर॒स्याः। ह॒विर्नो॑ दे॒व वि॒ह्वे जु॑षस्व।
तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑॥३॥

प॒रा॒वतो॑ नि॒वतं॑ उ॒द्धतं॑श्च। प्रजा॑पते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दं

नो देव। प्रतिहर्य हव्यम्। प्रजापतिं प्रथमं यज्ञियानाम्।
 देवानामग्रे यजतं यजध्वम्। स नो ददातु द्रविणं सुवीर्यम्।
 रायस्पोषं विष्यंतु नाभिमुस्मे। यो राय ईशे शतदाय
 उक्थ्यः। यः पशूनां रक्षिता विष्टितानाम्। प्रजापतिः
 प्रथमजा ऋतस्य॥४॥

सहस्रधामा जुषतां हविर्नः। सोमापूषणेमौ देवौ।
 सोमापूषणा रजसो विमानम्। सप्तचक्रं रथमविश्वमिन्वम्।
 विष्ववृतं मनसा युज्यमानम्। तं जिन्वथो वृषणा
 पञ्चरश्मिम्। दिव्यन्यः सदनं चक्र उच्चा। पृथिव्यामन्यो
 अध्यन्तरिक्षे। तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुम्। रायस्पोषं
 विष्यन्तान्नाभिमुस्मे॥५॥

धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वः। रयिं सोमो
 रयिपतिर्दधातु। अवंतु देव्यदितिरनुवा। बृहद्वदेम विदथे
 सुवीराः। विश्वान्यन्यो भुवना जजान। विश्वमन्यो
 अभिचक्षाण एति। सोमापूषणाववतं धियं मे। युवभ्यां
 विश्वाः पृतना जयेम। उदुत्तमं वरुणास्तभ्राद्याम्। यत्किं चेदं
 कित्वासः। अव ते हेडुस्तत्त्वा यामि। आदित्यानामवसा
 न दक्षिणा। धारयन्त आदित्यासंस्तिस्रो भूमिर्धारयन्। यज्ञो
 देवानां शुचिरपः॥६॥

मनीषाऽस्तु चर्तस्यास्मे कित्वासंश्चत्वारि च॥ [१]

ते शुक्रासः शुचयो रश्मिवन्तः। सीदन्नादित्या अधि

ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। कामे॑न दे॒वाः स॒रथं॑ दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु
य॒ज्ञमुप॑ नो जुषा॒णाः। ते स॒ूनवो॑ अदि॒तेः पीव॑सामिषम्।
घृ॒तं पि॒न्वत्प्रति॑हर्यन्वृ॒तेजाः॑। प्र य॒ज्ञिया॑ यज॑मानाय येमुरे।
आ॒दि॒त्याः कामं॑ पि॒तुम॑न्त॒मस्मे॑। आ नः॑ पु॒त्रा अदि॑तेर्या॒न्तु
य॒ज्ञम्। आ॒दि॒त्यासः॑ प॒थिभिर्दे॑व्या॒नैः॑॥७॥

अ॒स्मे कामं॑ दा॒शुषे॑ स॒न्नम॑न्तः। पुरो॑डाशं घृ॒तव॑न्तं
जुष॑न्ताम्। स्क॒भा॒यत् नि॒र्ऋ॒तिः॑ सेध॒ताम॑तिम्। प्र
र॒श्मिभि॑र्यत॑माना अमृ॒धाः। आ॒दि॒त्याः काम॑ प्रय॑तां वष॑ट्कृतिम्।
जुष॑ध्वं नो ह॒व्यदा॑तिं यज॒त्राः। आ॒दि॒त्यान्काम॑मव॑से हुवेम। ये
भू॒तानि॑ ज॒नय॑न्तो विचि॒ख्युः। सीद॑न्तु पु॒त्रा अदि॑तेरु॒पस्थ॑म्।
स्ती॒र्णं ब॒र्हिर्ह॑वि॒रद्या॑य दे॒वाः॑॥८॥

स्ती॒र्णं ब॒र्हिः सी॑दता य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। ध्रा॒जाः
सेध॑न्तो अम॑तिं दुरेवा॑म्। अ॒स्मभ्यं॑ पु॒त्रा अदि॑तेः प्र
य॑सत। आ॒दि॒त्याः कामं॑ ह॒विषो॑ जुषा॒णाः। अग्ने॑ नय॑
सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान्। वि॒श्वानि॑ दे॒व व॒युना॑नि वि॒द्वान्।
यु॒योध्य॑स्मञ्जु॒हुरा॑णमे॒नः। भूयि॑ष्ठान्ते नम॑ उक्तिं विधेम। प्र वः॑
शु॒क्राय॑ भान॒वे भर॑ध्वम्। ह॒व्यं म॑तिं चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म्॥९॥

यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नूँषि॑। अ॒न्तर्वि॑श्वानि वि॒द्वना॑
जिगा॑ति। अ॒च्छा गि॑रो म॒तयो॑ दे॒वय॑न्तीः। अ॒ग्निं य॑न्ति
द्रवि॑णं भि॒क्षमा॑णाः। सु॒स॒न्द॒शं सु॒प्रती॑कं स्व॒श्रम॑म्।

हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम्। अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवाः।
 अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः। पुनरस्मभ्यः सुविताय देवा
 क्षां विश्वेभिरजरैभिर्यजत्र॥१०॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरति दुर्गाणि
 विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी। भवां तोकाय तनयाय शं
 योः। प्रकारवो मनना वच्यमानाः। देवद्रीचीं नयथ देवयन्तः।
 दक्षिणावाङ्वाजिनी प्राच्येति। हविर्भरन्त्यग्रये घृताचीं। इन्द्रं
 नरो युजे रथम्। जगृभ्णाते दक्षिणमिन्द्र हस्तम्॥११॥

वसूयवो वसुपते वसूनाम्। विद्महि त्वा गोपतिः शूर
 गोनाम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दाः। तवेदं विश्वमभितः
 पशव्यम्। यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य। गवामसि गोपतिरेकं
 इन्द्र। भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः। समिन्द्र णो मनसा नेषि
 गोभिः। सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं
 यदस्ति॥१२॥

सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्। आराच्छत्रुमपं
 बाधस्व दूरम्। उग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे
 धेहि यवमद्गोमदिन्द्र। कृधीधियं जरित्रे वाजरत्नाम्। आ
 वेधसः स हि शुचिः। बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। महो
 ज्योतिषः परमे व्योमन्। सप्तास्यस्तुविजातो रवेण। वि
 सप्तरश्मिरधमत्तमांसि॥१३॥

बृहस्पतिः समंजयद्वसूनि। महो ब्रजान्गोमतो देव एषः।
 अपः सिषासन्त्सुवरप्रतीतः। बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्कैः।
 बृहस्पते पर्येवा पित्रे। आ नो दिवः पार्वीरवी। इमा
 जुह्वाना यस्ते स्तनः। सरस्वत्यभि नो नेषि। इयं
 शुष्मेभिर्बिसखा इवारुजत्। सानु गिरीणान्तविषेभिरूर्मिभिः।
 पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः। सरस्वतीमा विवासेम
 धीतिभिः॥१४॥

देवयानैर्देवाः सुपूतं यजत्र हस्तमस्ति तमाङ्गस्यूर्मिभिर्देवं च॥ [२]

सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरं कर्मण्यं
 ददातु। सादन्यं विदथ्यं सभेयम्। पितुः श्रवणं यो
 ददाशदस्मै। अषाढं युत्सु त्वं सोमं क्रतुभिः। या ते
 धामानि हविषा यजन्ति। त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वाः।
 त्वमपो अंजनयस्त्वङ्गाः। त्वमातंतन्थोर्वन्तरिक्षम्। त्वं
 ज्योतिषा वि तमो ववर्थ॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्। राजन्त्सोमं प्रति हव्या
 गृभाया। विष्णोर्नुकं तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। पुरो मात्रया
 तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति। उभे ते विद्म
 रजंसी पृथिव्या विष्णो देव त्वम्। परमस्य विथ्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिदेवः। आ ते महो यो जात एव। अभि
 गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य

व्यथया म॒न्युमिन्द्र॑। आभि॒र्विश्वा॑ अभि॒युजो॑ विषू॒चीः।
 आर्या॑य॒ विशो॑व॒तारी॑र्दासीः॑। अ॒यः शृ॑ण्वे अध॒ जय॑न्नुत
 घ्नन्। अ॒यमु॑त प्र कृ॑णुते यु॒धा गाः। य॒दा स॒त्यं कृ॑णुते
 म॒न्युमिन्द्रः॑॥१७॥

विश्वं॑ दृढं भ॑यत एज॑दस्मात्। अनु॑ स्व॒धाम॑क्षर॒न्नापो॑
 अस्य॑। अव॑र्धत मध्य॒ आ ना॒व्याना॑म्। स॒ध्रीची॑नेन॒ मन॑सा
 तमिन्द्र॑ ओजि॑ष्ठेन। ह॒न्मना॑हन्नभि॒द्यून॑। म॒रुत्व॑न्तं वृष॑भं
 वावृ॑धानम्। अक॑वारिं दि॒व्यः शा॒समिन्द्र॑म्। वि॒श्वासा॑हमव॑से
 नूत॑नाय। उ॒ग्रः स॑होदामि॒ह तः हु॑वेम। जनि॑ष्ठा उ॒ग्रः
 सह॑से तुरा॒य॥१८॥

म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो बहु॒लाभि॑मानः। अव॑र्धन्निन्द्र॑ म॒रुत॑श्चिद॒त्र।
 मा॒ता यद्वी॑रं द॒धन॑द्धनि॑ष्ठा। क॑स्यावो॑ मरुतः स्व॒धाऽऽसी॑त्।
 यन्मा॑मेकः॒ सम॑र्धत्ताहि॒हत्ये॑। अ॒हः ह्यु॑ग्रस्त॑विषस्तुवि॑ष्मान्।
 विश्व॑स्य॒ शत्रो॑रन॑मं वध॒स्त्रैः। वृ॒त्रस्य॑ त्वा श्व॒सथा॑ दी॒षमा॑णाः।
 विश्वे॑ दे॒वा अ॑जहुर्ये सखा॑यः। म॒रुद्भिरिन्द्र॑ स॒ख्यं ते॑
 अस्तु॑॥१९॥

अथे॒मा विश्वाः॑ पृ॒तना॑ जया॒सि। वर्धो॑ वृ॒त्रं म॑रुत इन्द्रि॒येण॑।
 स्वेन॑ भा॒मेन॑ तवि॒षो ब॑भू॒वान्। अ॒हमे॒ता मन॑वे वि॒श्वश्चन्द्राः॑।
 सु॒गा अ॒पश्च॑कर॒ वज्र॑बाहुः। स यो वृषा॑ वृ॒ष्णि॑येभिः॒ समो॑काः।
 म॒हो दि॒वः पृ॑थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒तीन॑सत्वा॒ हव्यो॑ भ॒रैषु॑।

मरुत्वां॑ नो भव॒त्विन्द्रं॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तरद्वृ॒त्रतूर्ये॑॥२०॥

अ॒ना॒धृ॒ष्यो म॒घवा॒ शूर॒ इन्द्रः॑। अ॒न्वे॒नं॒ वि॒शो॑ अ॒मद॑न्त
पूर्वीः। अ॒य॒ राजा॒ जग॑तश्च॒रष॑णी॒नाम्। स ए॒व वी॒रः
स उ॑ वी॒र्या॑वान्। स ए॒करा॑जो जग॑तः प॒र॒स्पाः। य॒दा
वृ॒त्रम॑त॒रच्छू॒र इन्द्रः॑। अथा॑भ॒वद॑मि॒ताभि॑क्र॒तूना॑म्। इन्द्रो॑ य॒ज्ञं
व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः। पु॒रोडा॑शस्य जुष॒ता ह॒विर्नः॑। वृ॒त्रं ती॒र्त्वा
दा॑न॒वं वज्र॑बाहुः॥२१॥

दि॒शोऽदृ॑हद्दृ॑हि॒ता दृ॑ह॒णेन॑। इ॒मं य॒ज्ञं व॒र्धय॑न्वि॒श्व-
वे॑दाः। पु॒रोडा॑शं प्र॒ति गृ॑ष्णा॒त्विन्द्रः॑। य॒दा वृ॒त्रम॑त॒रच्छू॒र
इन्द्रः॑। अथै॑करा॒जो अ॑भ॒वज्जनाना॑म्। इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्ब॒रह॑त्य
आ॒वत्। इन्द्रो॑ दे॒वाना॑म॒भव॑त्पु॒रोगाः। इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑
वावृ॒धानः॑। वृ॒त्रतू॒र्नो अ॑भ॒य॒ शर्म॑ य॒सत्। यः स॒प्त सि॒न्धूः
रद॑धात्पृथि॒व्याम्। यः स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णोद्वि॑शश्च। इन्द्रो॑
ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो म॒रुद्भिः॑। वृ॒त्रतू॒र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑ या॒सत्॥२२॥

व॒वर्ध॑ वि॒त्स इन्द्र॑स्तुरायांस्तु वृ॒त्रतूर्ये॑ वज्र॑बाहुः पृथि॒व्याञ्जीणि॑ च॥ [३]

इन्द्र॑स्तर॒स्वानभि॑माति॒हो॒ग्रः। हि॒र॒ण्यवा॑शीरि॒षिरः॑
सु॒व॒र॒षाः। तस्य॑ व॒य॒ सु॒म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑ भ॒द्रे सौ॑म॒न॒से
स्या॑म। हि॒र॒ण्यव॑र्णो॒ अ॒भ॒यं कृ॑णोतु। अ॒भि॒मा॒ति॒हेन्द्रः॑ पृ॒त॒नासु॑
जि॒ष्णुः। स नः॑ शर्म॑ त्रि॒वरू॑थं वि॒ य॒सत्। यू॒यं पा॑त
स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। इन्द्र॑ स्तु॒हि व॒ज्रिण॑ स्तोम॑पृष्ठम्।

पुरोडाशस्य जुषता५ हविर्नः॥२३॥

हत्वाभिमांतीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयं कृणुहि
विश्वतो नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीतम्। अभिमातिह्नं
पुरुहूतमिन्द्रम्। य एक इच्छतपतिर्जनैषु। तस्मा इन्द्राय
हविरा जुहोत। इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशां
पतिरभवद्वाजिनीवान्। अभिमातिहा तविषस्तुविष्मान्।
अस्मभ्यं चित्रं वृषणं५ रयिन्दात्॥२४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादृहदभिमातिहेन्द्रः।
स नो हविः प्रति गृभ्णातु रातये। देवानां देवो निधिपा
नो अव्यात्। अनवस्ते रथं वृष्णे यत्ते। इन्द्रस्य नु
वीर्याण्यहन्नहिम्। इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा। शमस्य च
शृङ्गिणो वज्रबाहुः। सेदु राजा क्षेति चर्षणीनाम्। अरान्न
नेमिः परि ता बभूव॥२५॥

अभि सिध्मो अजिगादस्य शत्रून्। वितिग्मेन
वृषभेणा पुरोभेत्। सं वज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां
मतिमतिरच्छाशदानः। विष्णुं देवं वरुणमूतये भगम्।
मेदसा देवा वपया यजध्वम्। ता नो यज्ञमार्गतं विश्वधेना।
प्रजावदस्मे द्रविणेह धत्तम्। मेदसा देवा वपया यजध्वम्।
विष्णुं च देवं वरुणं च रातिम्॥२६॥

ता नो अमीवा अप बाधमानौ। इमं यज्ञं जुषमाणावुपेतम्।

विष्णूवरुणा युवमध्वराय नः। विशे जनाय महि शर्म
यच्छतम्। दीर्घप्रयञ्जू हविषा वृधाना। ज्योतिषा-
ऽरातीर्दहतन्तमांसि। ययोरोजसा स्कभिता रजांसि।
वीर्येभिर्वीरतमा शविष्ठा। याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः।
विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ॥२७॥

विष्णूवरुणावभिः शस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषा घृतेन।
अपामीवांसं सेधतंसं रक्षसंश्च। अथाधत्तं यजमानाय शं
योः। अहोमुचा वृषभा सुप्रतूर्ति। देवानां देवतमा शचिष्ठा।
विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः। इदं नरा प्रयतमृतये हविः। मही नु
द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे। रुचा भवतांसं शुचयद्विरकैः॥२८॥

यथ्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवद्भ्योक्षा पप्रथानेभिरेवैः।
प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः। गीर्भिः कृणुध्वंसं सदने ऋतस्य।
आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन। जनेन यातं महि वां वरूथम्।
स इत्स्वपा भुवनेष्वास। य इमे द्यावापृथिवी जजान। उर्वी
गभीरे रजसी सुमेकै। अवशे धीरः शच्या समैरत्॥२९॥

भूरिं द्वे अचरन्ती चरन्तम्। पृद्वन्तं गर्भमपदीदधाते। नित्यं
न सूनुं पित्रोरुपस्थे। तं पिपृतंसं रोदसी सत्यवाचम्। इदं
द्यावापृथिवी सत्यमस्तु। पितृमार्तर्यदिहोपं ब्रुवे वाम्। भूतं
देवानामवमे अवोभिः। विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम्। उर्वी
पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उपं ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन्।

दधाते॒ ये सु॒भगे॑ सु॒प्रतू॑र्ती। द्यावा॒ रक्ष॑तं पृथि॒वी नो॒ अ॒भ्वा॑त्।
या जा॒ता ओष॑धयोऽति॒ विश्वाः॑ परि॒ष्ठाः। या ओष॑धयः
सोम॑राजीरश्वाव॒ती॒ सोम॑व॒तीम्। ओष॑धीरिति॒ मातरो॑ऽन्या
वो अ॒न्याम॑वतु॥ ३०॥

हविर्ना दाद्वभूव राति पूर्वहृतावकैरैरदस्मिन्यञ्च च॥ [४]

शुचिं॒ नु स्तोम॑ꣳ श॒जथ॑द्वृत्रम्। उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी प्र
च॑र्ष॒णिभ्यः॑। आ वृ॒त्रह॑णा गी॒र्भिर्वि॑प्रः। ब्रह्म॑णस्पते॒ त्वम॑स्य
य॒न्ता। सू॒क्तस्य॑ बोधि॒ तर्न॑यं च जि॒न्वा। विश्वं॒ तद्भ॑द्रं
यद॒वन्ति॑ दे॒वाः। बृ॒हद्व॑देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। स ईꣳ
स॒त्येभिः॑ स॒खिभिः॑ शुच॒द्भिः। गोधा॑यसं वि॒धन॑सैर॒तर्द॑त्।
ब्रह्म॑णस्पतिर्वृष॑भिर्व॒राहैः॑॥ ३१॥

घ॒र्मस्व॑देभिर्द्रवि॑णं व्या॒नट्। ब्रह्म॑णस्पतेर॒भव॑द्यथाव॒शम्।
स॒त्यो म॒न्युर्म॑हि कर्मा॑ करिष्य॒तः। यो गा उ॒दाज॑त्स दि॒वे
वि चा॑भजत्। म॒हीव॑ रीतिः श॒वसा॑ सरत्पृथ॑क्। इ॒न्धानो॑
अ॒ग्निं व॑नवद्वनुष्य॒तः। कृ॒तब्र॑ह्मा शूशुव॒द्रात॑हव्य॒ इत्। जा॒तेन॑
जा॒तम॑ति॒सृत्प्र॑ सृꣳसते। यं यं युजं॑ कृणुते ब्रह्म॑णस्पतिः।
ब्रह्म॑णस्पते सु॒यम॑स्य वि॒श्वहो॑॥ ३२॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॑वस्वतः। वी॒रेषु॑ वी॒राꣳ उप॑पृङ्घि
न॒स्त्वम्। यदी॑शा॒नो ब्रह्म॑णा॒ वेषि॑ मे॒ हव॑म्। स इ॒ज्जनै॑न॒ स
वि॒शा स ज॑न्मना। स पु॒त्रैर्वाजं॑ भरते॒ धना॑ नृभिः॑। दे॒वानां॑
यः पि॒तर॑मा॒ विवा॑सति। श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॑ ब्रह्म॑णस्पतिम्।

यास्ते॑ पू॒षन्ना॒वो अ॒न्तः। शु॒क्रं ते॑ अ॒न्यत्पू॒षेमा आशाः॑। प्रप॑थे
प॒थाम॑जनिष्ट पू॒षा॥ ३३॥

प्रप॑थे दि॒वः प्रप॑थे पृथि॒व्याः। उ॒भे अ॒भि प्रि॒यत॑मे सु॒धस्थे॑।
आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव आ
पृथि॒व्याः। इ॒डस्पति॑र्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तं दे॒वासो अ॑द॒दुः
सूर्या॑यै। कामे॑न कृतं त॒वस॑ः स्व॒श्रम॑म्। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा
वाज॑बस्त्यः। धि॒यं जि॒न्वो वि॒श्वे भुव॑ने अर्पितः। अष्ट्रा॑ पू॒षा
शि॒थिरा॑मु॒द्वरी॑वृजत्॥ ३४॥

स॒ञ्चक्षा॑णो भुव॑ना दे॒व ई॒यते। शु॒ची वो ह॒व्या म॑रुतः
शु॒चीना॑म्। शुचि॑ः हि॒नोम्य॑ध्वरः शुचि॑भ्यः। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमृ॑तसाप आयन्। शुचि॑जन्मानः शुच॑यः पाव॒काः। प्र
चि॒त्रम॑र्कं गृण॑ते तुरा॒य। मा॒रुता॑य स्वत॑वसे भर॒ध्वम्। ये
सहा॑सि॒ सह॑सा॒ सह॑न्ते। रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृथि॒वी म॒खेभ्यः॑।
अ॒से॒ष्वा म॑रुतः खा॒दयो॑ वः॥ ३५॥

वक्षः॑ सु॒रुक्मा॑ उप॑ शिश्रि॒याणाः॑। वि वि॒द्युतो॑ न वृ॒ष्टिर्भी
रुचा॑नाः। अनु॑ स्व॒धामा॑यु॒धैर्य॑च्छ॒मानाः॑। या वः॑ शर्म
शश॑मा॒नाय॑ सन्ति। त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑। अ॒स्मभ्य॑
तानि॑ मरुतो॒ विय॑न्त। र॒यिं नो॑ धत्त वृषणः सु॒वीर॑म्। इ॒मे
तुरं॑ म॒रुतो॑ रामयन्ति। इ॒मे सहः॑ सह॑स॒ आ न॑मन्ति। इ॒मे
श॒सं॑व॒नुष्य॑तो नि पा॑न्ति॥ ३६॥

गुरुद्वेषो अरुरुषे दधन्ति। अरा इवेदचरमा अहैव। प्रप्र
जायन्ते अकंवा महौभिः। पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः।
स्वया मृत्या मरुतः सं मिमिक्षुः। अनु ते दायि मह इन्द्रियाय।
सुत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु क्षत्रमनु सहो यजत्र। इन्द्र
देवेभिरनु ते नृषह्यै। य इन्द्र शुष्मो मघवन्ते अस्ति॥ ३७ ॥

शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः। त्वं हि दृढा
मघवन्विचेताः। अपावृधि परिवृतिं न राधः। इन्द्रो राजा
जगतश्चर्षणीनाम्। अधिक्षमि विषुरूपं यदस्ति। ततो
ददातु दाशुषे वसूनि। चोदद्राध उपस्तुतश्चिदवाक्। तमुष्टुहि
यो अभिभूत्योजाः। वन्वन्नवातः पुरुहूत इन्द्रः। अषाढमुग्रं
सहमानमाभिः॥ ३८ ॥

गीर्भिर्वर्ध वृषभं चर्षणीनाम्। स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशै।
तमुं ष्टवाम विदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु। प्र
धृष्णुया नयति वस्यो अच्छै। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमेत्वर्वाङ्। इन्द्र
द्युम्नं सुर्वर्वद्धेह्यस्मे॥ ३९ ॥

ब्राह्मैर्विश्वहाऽजनिष्ट पूषाद्वर्गवृजत्वाद्यो वः पान्यस्त्याभिर्नवं च॥ [५]

आ देवो यातु सविता सुरत्रः। अन्तरिक्षप्रा वहमानो
अश्वैः। हस्ते दधानो नर्या पुरूणि। निवेशयं च प्रसुवं
च भूमं। अभीवृतं कृशनैर्विश्वरूपम्। हिरण्यशम्यं यजतो
बृहन्तम्। आस्थाद्रथं सविता चित्रमानुः। कृष्णा रजांसि

तविषीं दधानः। सघां नो देवः संविता सवायं। आ
साविषद्वसुपतिर्वसूनि॥४०॥

विश्रयमाणो अमतिमुरूचीम्। मूर्तभोजनमधरासतेन।
विजनाञ्छावाः शितिपादो अख्यन्। रथः हिरण्यप्रउगं
वहन्तः। शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्य। उपस्थे विश्वा भुवनानि
तस्थुः। वि सुपुर्णो अन्तरिक्षाण्यख्यत्। गभीरवेपा असुरः
सुनीथः। क्वेदानीं सूर्यः कश्चिकेत। कृतमान्द्यां रश्मिरस्या
ततान॥४१॥

भगं धियं वाजयन्तः पुरन्धिम्। नराशंसो ग्रास्पतिर्नो
अव्यात्। आ ये वामस्य सङ्गथे रयीणाम्। प्रिया देवस्य
सवितुः स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रांगमन्तु देवाः। मित्रो
अर्यमा वरुणः सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः।
करन्त्सुषाहां विथुरं न शवः। शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु।
शं सरस्वती सह धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमु रातिषाचः। शं नो दिव्याः पार्थिवाः
शं नो अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य
व्रते वरुणस्य देवाः। ते सौभगं वीरवद्भोमदप्रः। दधातन्
द्रविणं चित्रमस्मे। अग्ने याहि दूत्यं वारिषेण्यः। देवाः
अच्छां ब्रह्मकृतां गुणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनापः। यक्षि
देवान्रत्नधेयाय विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधुक्। अग्ने भ्रातर्वसवो मृडतां

नः। विश्वं आदित्या अदिते सजोषाः। अस्मभ्य९ शर्म
 बहुलं वि यन्त। विश्वे देवाः शृणुतेम९ हवं मे। ये
 अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः।
 आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्। आ वा मित्रावरुणा
 हव्यजुष्टिम्। नमसा देवाववसाऽऽवृत्याम्॥४४॥

अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सद्या अस्माकम्। वृष्टिर्दिव्या
 सुपारा। युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे। युवोरच्छिद्रा
 मन्तवो ह सर्गाः। अवातिरतमनृतानि विश्वा। ऋतेन
 मित्रावरुणा सचेथे। तथ्सु वा मित्रावरुणा महित्वम्। ईर्मा
 तस्थुषीरहभिर्दुहे। विश्वाः पिन्वथ स्वसरस्य धेनाः। अनु
 वामेकः पविरा ववर्ति॥४५॥

यद्व९ हिष्ठन्नाति विदे सुदानू। अच्छिद्र९ शर्म भुवनस्य
 गोपा। ततो नो मित्रावरुणाववीष्टम्। सिषासन्तो
 जीगिवा९सः स्याम। आ नो मित्रावरुणा हव्यदातिम्।
 घृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिडाभिः। प्रति वामत्र वरमा जनाय।
 पृणीतमुद्रो दिव्यस्य चारोः। प्र बाहवा सिसृतं जीवसे नः।
 आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन॥४६॥

आ नो जनै श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा
 हवेमा। इमा रुद्राय स्थिरधन्वने गिरः। क्षिप्रेषवे देवाय
 स्वधाम्ने। अषाढाय सहमानाय मीढुषे। तिग्मायुधाय भरता

शृणोत॑न। त्वा॑द॒त्तेभी॑ रु॒द्र श॑न्त॒मेभिः॑। श॒त५ हि॒मा अ॑शीय
भे॒ष॒जेभिः॑। व्य॑स्मद्वे॒षो वि॒तरं व्य॑५हः। व्य॑मी॒वा५श्चा॒तय॑स्वा
वि॒षू॒चीः॥४७॥

अ॒र्ह॑न्बिभ॒र्षि मा॑ न॒स्तो॒के। आ॑ ते॒ पित॑र्म॒रुता॑ सु॒म्रमे॑तु।
मा नः॑ सू॒र्यस्य॑ स॒न्दृशो॑ यु॒योथाः॑। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॑र्वति
क्षमे॑त। प्र जा॑येमहि रु॒द्र प्र॒जाभिः॑। ए॒वा ब॑भ्रो वृष॒भ चे॑कितान।
यथा॑ दे॒व न॑ ह॒णी॒षे न॑ ह॒५सि॑। हा॒व॒न॒श्रू॒र्नो रु॒द्रेह॑ बोधि।
बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः स्तु॒हि श्रु॑तम्।
मी॒दुष्ट॑मा॒र्ह॑न्बिभ॒र्षि। त्वम॑ग्रे रु॒द्र आ॑ वो॒ राजा॑नम्॥४८॥

वसूनि ततानास्तु विश्वान् ववृत्वां ववर्ति घृतेन विषूचीः श्रुतन्दे च॥ [६]

सू॒र्यो दे॒वीमु॑ष॒स॒५ रोच॑मा॒नाम॑र्यः। न योषा॑म॒भ्येति॑ प॒श्चात्।
यत्रा॑ नरो॑ दे॒व॒यन्तो॑ यु॒गानि॑। वि॒त॒न्वते॒ प्रति॑ भ॒द्राय॑ भ॒द्रम्।
भ॒द्रा अ॒श्वा ह॑रि॒तः सू॒र्यस्य॑। चि॒त्रा ए॒द॒ग्वा अ॒नु॒मा॒द्यासः॑।
न॒म॒स्यन्तो॑ दि॒व आ॑ पृ॒ष्ठम॑स्थुः। परि॑ द्यावा॑पृ॒थि॒वी य॑न्ति
स॒द्यः। तथ्सू॒र्यस्य॑ दे॒व॒त्वं तन्म॑ह॒ित्वम्। म॒ध्या क॑र्तो॒र्वित॑त॒५
स॒ञ्ज॑भा॒र॥४९॥

य॒दे॒दयु॑क्त ह॒रि॒तः स॒धस्था॑त्। आ॒द्रात्री॑ वा॒स॑स्तनु॒ते
सि॒मस्मै॑। तन्मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्या॑भि॒चक्षे॑। सू॒र्यो रू॒पं कृ॑णु॒ते
द्यो॒रु॒प॒स्थे॑। अ॒न॒न्तम॒न्यद्गु॑ण॒श॒दस्य॑ पा॒जः। कृ॒ष्णम॒न्यद्ध॑रि॒तः
सं भ॑रन्ति। अ॒द्या दे॒वा उ॒दि॒ता सू॒र्यस्य॑। नि॒र॒५ह॑सः

पिपृ॒तान्नि॑रव॒द्यात्। तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो माम॒हन्ता॑म्। अदि॑तिः
सिन्धुः॑ पृथि॒वी उ॒त द्यौः॥५०॥

दि॒वो रु॒क्म उ॑रु॒चक्षा॑ उदै॑ति। दू॒रे अ॑र्थ॒स्तर॑णि॒भ्राज॑मानः।
नूनं॑ जनाः॒ सूर्ये॑ण प्रसू॑ताः। आय॒न्नर्था॑नि कृ॒णव॑न्नपा॒सि। शं
नो॑ भव॒ चक्ष॑सा शं नो॒ अह्ना॑। शं भा॒नुना॑ श॒ हिमा॑ शं घृ॒णेन॑।
यथा॑ शम॒स्मै शम॑सद्दु॒रोणे॑। तथ्सूर्य॑ द्रवि॑णं धे॒हि चि॒त्रम्। चि॒त्रं
दे॒वाना॑मुद॒गाद॑नीकम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्या॒ग्नेः॥५१॥

आप्रा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षम्। सूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च। त्वष्टा॑ दध॒त्तन्न॑स्तु॒रीप॑म्। त्वष्टा॑ वी॒रं
पि॒शङ्ग॑रूपः। दशे॑मन्त्वष्टु॒र्जन॑यन्त॒ गर्भ॑म्। अत॑न्द्रा॒सो
युव॑तयो॒ बिभ॑र्त्रम्। ति॒ग्मानी॑कः॒ स्वय॑शसं॒ जने॑षु।
वि॒रोच॑मानं॒ परि॑षीन्नयन्ति। आ॒विष्ट्यो॑ वर्ध॑ते॒ चारु॑रासु।
जि॒ह्मना॑मूर्ध्व॒स्वय॑शा उ॒पस्थे॑॥५२॥

उ॒भे त्वष्टु॑र्बिभ्यतु॒र्जाय॑मानात्। प्र॒तीचीं॑ सि॒ंहं प्र॑ति॒-
जोष॑येते। मि॒त्रो जना॑न्प्र स मि॒त्रा अ॒यं मि॒त्रो न॑म॒स्यः
सु॒शेवः॑। राजा॑ सु॒क्षत्रो॑ अ॒जनि॑ष्ट वे॒धाः। तस्य॑ व॒यं
सु॒मतौ॑ य॒ज्ञिय॑स्या। अपि॑ भ॒द्रे सौ॑म॒नसे॑ स्या॒म। अ॒नमी॑वास
इड॑या म॒दन्तः॑। मि॒तज्म॑वो वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः। आ॒दि॒त्यस्य॑
व्र॒तमु॑प॒क्ष्यन्तः॑॥५३॥

व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒मतौ॑ स्या॒म। मि॒त्रं न ई॑ शि॒म्या गो॑षु
ग॒व्यव॑त्। स्वा॒धियो॑ वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन्। अ॒रेज॑यता॒

रोद॑सी॒ पाज॑सा गि॒रा। प्र॒ति प्रि॒यं यंज॑तं ज॒नुषा॑मवः। म॒हा९
आदि॑त्यो नम॑सोप॒सद्यः॑। या॒त॒य॒ज्जनो॑ गृण॒ते सु॑शेवः। तस्मा॑
ए॒तत्प॒न्य॑तमाय॒ जुष्ट॑म्। अ॒ग्नौ मि॒त्राय॑ ह॒विरा जु॑होत। आ
वा॒९ रथो॑ रोद॑सी ब॒द्धधा॑नः॥५४॥

हि॒र॒ण्य॒यो वृष॑भि॒र्या॒त्वश्चैः॑। घृ॒तव॑र्त॒निः प॒वि॒भीरु॑चा॒नः।
इ॒षां वो॑ढा नृ॒पति॑र्वा॒जिनी॑वान्। स प॑प्र॒थानो॑ अ॒भि प॒ञ्च भू॑मः।
त्रि॒व॒न्धुरो॑ मन॒साया॑तु यु॒क्तः। वि॒शो येन॑ गच्छ॒थो दे॒व॒यन्तीः॑।
कु॒त्रा चि॒द्याम॑म॒श्विना॑ दधा॒ना। स्व॒श्वा य॒शसा॑ऽऽया॑तम॒र्वाक्।
द॒स्त्रा नि॒धिं म॒धुम॑न्तं पि॒बाथः॑। वि वा॒९ रथो॑ व॒ध्वा
याद॑मानः॥५५॥

अ॒न्ता॑ दि॒वो बा॑ध॒ते वर्त॑नि॒भ्याम्। यु॒वोः श्रि॒यं परि॑
योषा॑वृणीत। सू॒रो दु॒हिता॑ परि॒तक्मि॑यायाम्। यद्वै॒व॒यन्त॑मव॒थः
शर्चा॑भिः। परि॒घ्न९ स॒वां म॒नांवां॑ वयो॒गाम्। यो ह॒स्यवा॑९
रथि॒राव॑स्तं उ॒स्त्राः। रथो॑ यु॒जानः॑ परि॒याति॑ वर्तिः। तेन॑ नः
शं यो॒रुष॑सो॒ व्यु॑ष्टौ। न्य॑श्विना वह॒तं य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। यु॒वं
भु॒ज्युम॑व॒विद्ध॑९ स॒मु॒द्रे॥५६॥

उदू॑ह॒थुर॑र्ण॒सो अ॒स्त्रि॒धानैः॑। प॒त॒त्रिभि॑र॒श्रमै॑र॒व्य॒थिभिः॑।
द॒९स॒नाभि॑र॒श्विना॑ पा॒रय॑न्ता। अ॒ग्नी॒षोमा॑ यो अ॒द्य वा॑म्।
इ॒दं वचः॑ स॒पर्य॑ति। तस्मै॑ ध॒त्त९ सु॒वीर्य॑म्। ग॒वां पोष॑९
स्व॒श्वेय॑म्। यो अ॒ग्नी॒षोमा॑ ह॒विषा॑ स॒पर्या॑त्। दे॒व॒द्री॒चा मन॑सा
यो घृ॒तेन॑। तस्य॑ ब्र॒त९ र॑क्ष॒तं पा॒तम॑९ह॒सः॥५७॥

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। अग्नीषोमा य
 आहुतिम्। यो वां दाशाद्धविष्कृतिम्। स प्रजया सुवीर्यम्।
 विश्वमायुर्व्यश्नवत्। अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वाम्।
 यदमुष्णीतमवसं पणिङ्गोः। अवातिरतं प्रथयस्य शेषः।
 अविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः। अग्नीषोमाविमं सु
 मेऽग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य॥५८॥

जुभार द्यौरग्रेरुपस्थं उपक्ष्यन्तौ बद्धधानो वृध्वा यादमानः समुद्रेऽहंसः प्रस्थितस्य॥—————[७]

अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य
 नाभिः। यो मा ददाति स इदेव माऽऽवाः। अहमन्नमन्न-
 मुदन्तमद्भि। पूर्वमग्रेरपि दहत्यन्नम्। यत्तौ हासाते
 अहमुत्तरेषु। व्यात्तमस्य पशवः सुजम्भम्। पश्यन्ति धीराः
 प्रचरन्ति पाकाः। जहाम्यन्यन्न जहाम्यन्यम्। अहमन्नं
 वशमिच्चरामि॥५९॥

समानमर्थं पर्येमि भुञ्जत्। को मामन्नं मनुष्यो दयेत।
 पराके अन्नं निहितं लोक एतत्। विश्वैर्देवैः पितृभिर्गुप्तमन्नम्।
 यदद्यते लुप्यते यत्परोप्यते। शततमी सा तनूर्मे बभूव।
 महान्तौ चरू संकृद्गुधेन पप्रौ। दिवं च पृश्निं पृथिवीं च
 साकम्। तथ्सम्पिबन्तो न मिनन्ति वेधसः। नैतद्भूयो भवति
 नो कनीयः॥६०॥

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः। अन्नं मृत्युं तमु जीवातुमाहुः।

अन्नं ब्रह्माणो जुरसं वदन्ति। अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम्।
मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्थं तस्य।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी।
अहं मेघः स्तनयन्वर्षन्नस्मि। मामदन्त्यहमद्व्यन्यान्॥६१॥

अहं सदमृतो भवामि। मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति।
देवीं वाचमजनयन्त यद्वाग्वदन्ती। अनन्तामन्तादधि निर्मितां
महीम्। यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि। एकाक्षरां द्विपदां
षट्पदां च। वाचं देवा उप जीवन्ति विश्वे। वाचं देवा उप
जीवन्ति विश्वे। वाचं गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा
भुवनान्यर्पिता॥६२॥

सा नो हवं जुषतामिन्द्रपत्नी। वागक्षरं प्रथमजा ऋतस्य।
वेदानां माताऽमृतस्य नाभिः। सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्।
अवन्ती देवी सुहवा मे अस्तु। यामृषयो मन्त्रकृतो
मनीषिणः। अन्वैच्छं देवास्तपसा श्रमेण। तान्देवीं वाचं
हविषा यजामहे। सा नो दधातु सुकृतस्य लोके। चत्वारि
वाक्परिमिता पदानि॥६३॥

तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः। गुहा त्रीणि निहिता
नेङ्गयन्ति। तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति। श्रद्धयाऽग्निः
समिध्यते। श्रद्धया विन्दते हविः। श्रद्धां भगस्य मूर्धनि।
वचसा वेदयामसि। प्रियं श्रद्धे ददतः। प्रियं श्रद्धे

दिदांसतः। प्रियं भोजेषु यज्वंसु॥६४॥

इदं म उदितं कृधि। यथा देवा असुरेषु। श्रद्धामुग्रेषु
चक्रिरे। एवं भोजेषु यज्वंसु। अस्माकमुदितं कृधि। श्रद्धां
देवा यजमानाः। वायुगोपा उपांसते। श्रद्धां हृदय्या-
ऽऽकूत्या। श्रद्धया हूयते हविः। श्रद्धां प्रातरह्वामहे॥६५॥

श्रद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि। श्रद्धे
श्रद्धापयेह मा। श्रद्धा देवानधि वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदं जगत्।
श्रद्धां कामस्य मातरम्। हविषां वर्धयामसि। ब्रह्म जज्ञानं
प्रथमं पुरस्तात्। वि सीमतः सुरुचो वेन आवः। स बुध्निया
उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥

सतश्च योनिमसतश्च विवः। पिता विराजामृषभो रयीणाम्।
अन्तरिक्षं विश्वरूप आविवेश। तमर्कैरभ्यर्चन्ति वत्सम्। ब्रह्म
सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवानंजनयत्। ब्रह्म विश्वमिदं
जगत्। ब्रह्मणः क्षत्रं निर्मितम्। ब्रह्म ब्राह्मण आत्मना।
अन्तरस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्।
तेन कौऽरहति स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवास्रयस्त्रिंशत्।
ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती। ब्रह्मन् ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः
सुमाहिता। चतस्र आशाः प्रचरन्त्वग्रयः। इमं नो यज्ञं नयतु
प्रजानन्। घृतं पिन्वन्नजरं सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्मं समिद्धवत्याहुतीनाम्। आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन्।
सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः।
इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति।
उपेद्वदाति न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयिमिदस्य वर्धयन्।
अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता
अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य
प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः सजनास इन्द्रः। इच्छामीद्धदा
मनसा चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं
चित्कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो
वयं उच्यते सभासु। प्रजावतीः स्यूवसः५ रिशन्तीः। शुद्धा
अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशः५सः।
परि वो हेती रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु
गोषूपपृच्यताम्। उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्ये॥७०॥

चरामि कनीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वसु हवामहे विष्टा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीः षट्॥ [८]

ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो
दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययौर्ब्रतं न ममे जातु
देवयोः। उभावन्तौ परि यात अमर्या। दिवो न रश्मीः स्तनुतो
व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा
चरतो हुतामती। पती द्युमद्विश्वविदा उभा दिवः। सूर्या उभा
चन्द्रमसा विचक्षणा॥७१॥

वि॒श्ववा॑रा वरि॒वो॒भा वरे॑ण्या। ता नो॑ऽवतं मति॑मन्ता
महि॑व्रता। वि॒श्वव॑परी प्र॒तर॑णा तर॒न्ता। सु॒व॒र्वि॒दा
दृ॒शये॑ भूरि॑रश्मी। सूर्या॑ हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वे॒षदर्श॑ता।
म॒न॒स्वि॒नो॒भानु॑चर॒तोनु॑ सन्दि॒वम्। अ॒स्य श्रवो॑ न॒द्यः सप्त॑
बि॒भ्रति॑। द्या॒वा क्षा॒मा पृथि॑वी दर्श॒तं वपुः॑। अ॒स्मे
सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ऽभिचक्षे॑। श्रद्धे॒कमिन्द्र॑ चरतो विचर्तु॑रम्॥७२॥

पूर्वा॑परं चरतो मा॒यये॑तौ। शिशू॑ क्रीड॑न्तौ परि॑ यातो
अध्व॑रम्। विश्वा॑न्य॒न्यो भुव॑नाऽभि चष्टे॑। ऋ॒तून॒न्यो
वि॒दध॑ञ्जायते पुनः॑। हि॒र॒ण्यव॑र्णाः शुच॑यः पाव॒का यासा॑ः
राजा॑। यासा॑ दे॒वाः शिवे॑न मा चक्षु॑षा पश्यत। आपो॑ भ॒द्रा
आदि॑त्पश्यामि। नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्। नासी॒द्रजो॑
नो व्यो॑मा प॒रो यत्। किमा॑व॒रीवः॑ कुह॒ कस्य॑ शर्मन्॥७३॥

अम्भः॑ किमा॑सी॒द्रह॑नं गभी॒रम्। न मृ॒त्युर॒मृतं॑ तर॒हि
न। रात्रि॑या अहं॑ आसीत्प्र॒केतः॑। आनी॑दवा॒तः स्व॑धया
तदे॒कम्। तस्मा॑द्धान्यं न प॒रः किञ्च॑नास॑। तम॑ आसी॒त्तम॑सा
गूढ॑मग्रे॑ प्र॒केत॑म्। स॒लिल॑ः सर्व॑मा इ॒दम्। तुच्छे॑ना॒भ्वपि॑हितं
यदासी॑त्। तम॑स॒स्तन्म॑हिना जा॒यतै॑कम्। का॒मस्तद॑ग्रे
सम॑वर्त॒ताधि॑॥७४॥

मन॑सो रेतः॑ प्रथ॒मं यदासी॑त्। स॒तो बन्धु॑मस॑ति
नि॒रवि॑न्दन्। हृ॒दि प्र॒ती॒ष्या क॒वयो॑ मनी॒षा। ति॒रश्ची॑नो वि॒ततो॑
र॒श्मिरे॑षाम्। अधः॑ स्वि॒दासी॑(३)दुपरि॑ स्वि॒दासी॑(३)त्।

रेतो॒धा आ॑सन्महि॒मानं॑ आसन्। स्व॒धा अ॒वस्ता॒त्प्रय॑तिः
प॒रस्ता॑त्। को अ॒द्धा वै॒द क इ॒ह प्र वो॑चत्। कु॒त आजा॑ता
कु॒त इ॒यं वि॒सृष्टिः॑। अ॒र्वाग्दे॒वा अ॒स्य वि॒सर्ज॑नाय॥७५॥

अथा॒ को वै॒द यत॑ आब॒भूव॑। इ॒यं वि॒सृष्टि॑र्यत॑ आब॒भूव॑।
यदि॑ वा द॒धे यदि॑ वा॒ न। यो अ॒स्याध्य॑क्षः प॒रमे॒ व्योम॑न्।
सो अ॒ङ्ग वै॒द यदि॑ वा॒ न वे॒द। कि॒ं॒स्वि॒द्वन॒ङ्क उ॒ स वृ॑क्ष
आ॑सीत्। यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा
पृ॒च्छते॑दुतत्। यद॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुवनानि॑ धा॒रयन्॑। ब्रह्म॒ वनं॑ ब्रह्म॒ स
वृ॑क्ष आ॑सीत्॥७६॥

यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒ विब्र॑वीमि
वः। ब्रह्मा॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुवनानि॑ धा॒रयन्॑। प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्रं
ह॒वामहे॑। प्रा॒तर्मि॒त्रावरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑। प्रा॒तर्भगं॑ पू॒षणं॑
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म्। प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम। प्रा॒तर्जि॑तं
भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम। व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता। आ॒ध्रश्चि॒द्यं
मन्य॑मानस्तु॒रश्वि॑त्॥७७॥

राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑। भग॒ प्रणे॑त॒र्भग॒ सत्य॑राधः।
भगे॒मां धिय॑मु॒दव॒ दद॑न्नः। भग॒ प्र णो॑ जनय॒ गोभि॑र॒श्वैः। भग॒
प्र नृभि॑र्नृ॒वन्तः स्याम॑। उ॒तेदा॑नीं॒ भग॑वन्तः स्याम। उ॒त प्र॑पि॒त्व
उ॒त मध्ये॑ अह्ना॑म्। उ॒तोदि॑ता मघव॒न्त्सूर्य॑स्य। व॒यं दे॒वानां॑
सु॒म॒तौ स्या॑म। भग॑ ए॒व भग॑वा॒ अस्तु॑ दे॒वाः॥७८॥

तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम। तं त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑हवीमि। स

नो भग पुर एता भवेह। समध्वरायोषसो नमन्त। दधिकावेव
 शुचये पदाय। अर्वाचीनं वसुविदं भगं नः। रथमिवाश्वा
 वाजिन आवहन्तु। अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासः। वीरवतीः
 सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात
 स्वस्तिभिः सदा नः॥७९॥

विचक्षणा विचतुरं शर्मत्रधि विसर्जनाय ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्तुराश्विदेवाः प्रपीना एकं च॥—[९]
 पीवोन्नान्ते शुक्रासः सोमो धेनुमिन्द्रस्तरस्वाञ्छुचिमा देवो यातु सूर्या देवोमहमस्मि ता सूर्याचन्द्रमसा नवं॥९॥
 पीवोन्नामग्ने त्वं पारयानाधृष्यः शुचिं नु विश्रयमाणो दिवो रुक्मोऽन्नं प्राणमन्नन्ता सूर्याचन्द्रमसा नवंसततिः॥७९॥
 पीवोन्नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम्। इ॒दमा॑सां
विच॑क्ष॒णम्। ह॒विरा॒सं जु॑होत॒न। यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य॑
के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ सर्वा॑। स कृ॒त्तिकाभि॑-
र॒भिसं॑वसा॒नः। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॑वि॒ते द॑धातु। प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी
वे॒तु प॒त्नी। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒वि॒ते द॑धातु। यथा॑ जी॒वेम॑ श॒रदः॑ सर्वा॑राः।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्र॒तिमो॑द॒माना।
प्र॒जाप॑तिः॑ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम्।
सोमो॑ रा॒जा मृ॑गशी॒रुषे॑ण आ॒गन्। शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑।
आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु। रे॒तः प्र॒जां यज॑माने दधातु॥२॥

यत्ते॒ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॒रुषम॑स्ति। प्रि॒यः रा॑जन् प्रि॒यत॑मं
प्रि॒याणा॑म्। तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ वि॒धेम। शं न॑ ए॒धि द्वि॑पदे
शं चतु॑ष्पदे। आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मा न ए॒ति। श्रे॒ष्ठो दे॒वाना॑
पति॑र॒घ्नियाना॑म्। नक्ष॑त्रमस्य ह॒विषा॑ वि॒धेम। मा नः॑ प्र॒जाः
री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान्। हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॑ णो वृ॒णक्तु। आ॒र्द्रा
नक्ष॑त्रं जुष॒ताः ह॒विर्नः॑॥३॥

प्र॒मुञ्च॑मानौ दुरि॒तानि॑ वि॒श्वा। अपा॒घश॑ः स॒न्नुद॑ताम॒रांति॑म्।

पुन॑र्नो दे॒व्यदि॑तिः स्पृ॒णोतु। पुन॑र्वसू नः पुन॑रेतां य॒ज्ञम्।
 पुन॑र्नो दे॒वा अ॒भिय॑न्तु सर्वे॑। पुनः पुन॑र्वो ह॒विषा॑ यजामः।
 ए॒वा न दे॒व्यदि॑तिरन॒र्वा। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री जग॑तः प्रति॒ष्ठा।
 पुन॑र्वसू ह॒विषा॑ वर्धय॑न्ती। प्रि॒यं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः॥४॥

बृ॒हस्प॑तिः प्रथ॒मं जा॑यमानः। ति॒ष्यं नक्ष॑त्रम॒भि सम्ब॑भूव।
 श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः। दि॒शोऽनु॑ सर्वा॒ अभ॑यं नो
 अस्तु। ति॒ष्यः पुर॑स्ता॒दुत म॑ध्य॒तो नः। बृ॒हस्प॑तिर्नः परि॑ पातु
 प॒श्चात्। बाधे॑तां द्वेषो॒ अभ॑यं कृ॒णुता॑म्। सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः
 स्याम। इ॒दं स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जुष्टम्। आ॒श्रे॒षा येषा॑मनु॒यन्ति॑
 चे॒तः॥५॥

ये अ॒न्तरि॑क्षं पृ॒थि॒वीं क्षि॑यन्ति। ते नः स॒र्पासो॑
 ह॒वमा॑गमि॒ष्ठाः। ये रो॑च॒ने सूर्य॑स्यापि स॒र्पाः। ये दि॒वं दे॒वीमनु॑
 स॒ञ्चर॑न्ति। येषा॑मा॒श्रे॒षा अनु॑यन्ति॒ काम॑म्। तेभ्यः स॒र्पेभ्यो॑
 मधु॑मञ्जुहोमि। उप॑हू॒ताः पि॒तरो॒ ये म॑घासु। मनो॑जवसः
 सु॒कृतः॑ सु॒कृत्याः। ते नो॒ नक्ष॑त्रे ह॒वमा॑गमि॒ष्ठाः। स्व॒धाभि॑र्य॒ज्ञं
 प्र॑य॒तं जुष॑न्ताम्॥६॥

ये अ॒ग्नि॒दग्धा॑ येऽन॒ग्नि॒दग्धाः। येऽमुं॑ लो॒कं पि॒तरः॑
 क्षि॑यन्ति। या॒श्च वि॒द्म या॑ उ॒ च न प्र॑वि॒द्म। म॑घासु
 य॒ज्ञं सु॒कृतं॑ जुषन्ताम्। ग॒वां प॑तिः फल्गु॑नीनामसि
 त्वम्। तद॑र्यमन्वरुणमि॒त्र चारु॑। तं त्वा व॒यं स॑नि॒तारं॑
 स॑नीनाम्। जी॒वा जी॒वन्त॑मु॒प संवि॑शेमा॒ येने॒मा वि॒श्वा

भुव॑नानि सञ्जि॑ता। यस्य॑ दे॒वा अ॑नु सं॒ यन्ति॒ चेतः॑॥७॥

अ॒र्य॒मा राजा॑ऽजरस्तुविष्मान्। फल्गु॑नीनामृष॒भो
रोर॑वीति। श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भगवो भगासि। तत्त्वा॑ विदुः
फल्गु॑नीस्तस्य॑ वित्तात्। अ॒स्मभ्य॑ क्ष॒त्रम॒जर॑ सु॒वीर्य॑म्।
गोम॒दश्च॑वदुप॒ सन्नु॑देह। भगो॑ ह दा॒ता भग॒ इत्प्र॑दा॒ता। भगो॑
दे॒वीः फल्गु॑नीरा वि॒वेश। भग॒स्येत्तं प्र॑स॒वं ग॑मेम। यत्र॑ दे॒वैः
स॑ध॒माद॑ मदेम॥८॥

आया॑तु दे॒वः सं॑वि॒तोप॑यातु। हि॒र॒ण्यये॑न सुवृ॒ता रथे॑न।
वह॑न् हस्त॑ः सु॒भगं॑ विद्व॒नाप॑सम्। प्र॒यच्छ॑न्तं पपु॑रिं
पु॒ण्यम॑च्छ। हस्तः॑ प्र॒यच्छ॑त्वमृ॒तं वसी॑यः। दक्षि॑णेन॒ प्रति॑-
गृ॒णीम॑ एनत्। दा॒तार॑म॒द्य सं॑वि॒ता वि॑देय। यो नो॒ हस्ता॑य
प्रसु॑वाति॒ यज्ञ॑म्। त्वष्टा॑ नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ चि॒त्राम्। सु॒भ॑ः संसं
यु॒वति॑ रोच॑मानाम्॥९॥

नि॒वेश॑यन्मृ॒तान्म॒र्त्यांश्च॑। रू॒पाणि॑ पि॒शन् भुव॑नानि
विश्वा॑। तन्न॑स्त्वष्टा तदु॑ चि॒त्रा वि॑च॒ष्टाम्। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा
अ॑स्तु॒ मह्य॑म्। तन्नः॑ प्र॒जां वी॑र॒वती॑ स॒नोतु॑। गोभि॑र्नो अ॒श्वैः
सम॑नक्तु॒ यज्ञ॑म्। वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो
वृष॒भो रो॑रु॒वाणः॑। स॒मीर॑यन् भुव॑ना मा॒तरि॑श्वा॑। अप॒
द्वेषा॑सि नुद॒ताम॑रा॒तीः॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्या शृ॑णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु
मह्य॑म्। तन्नो॑ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु॒ काम॑म्। यथा॒ तरे॑म

दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। दूर॒म॒स्मच्छ॑त्र॒वो य॒न्तु भी॒ताः। तदिन्द्रा॑ग्नी
कृ॒णुतां॑ तद्विशा॑खे। तन्नो॑ दे॒वा अ॒नु॒म॒दन्तु॑ य॒ज्ञम्। प॒श्चात्
पु॒रस्ता॑द॒भयं॑ नो अ॒स्तु। नक्ष॑त्राणा॒मधि॑प॒त्नी वि॒शा॑खे।
श्रे॒ष्ठाविन्द्रा॑ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ॥११॥

वि॒षूचः॑ शत्रू॑नप॒ बाध॑मानौ। अप॒ क्षु॒धं नु॒दता॑मरा॒तिम्।
पूर्णा॑ प॒श्चादु॒त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑त्। उ॒न्म॑ध्य॒तः पौ॑र्णमा॒सी जि॑गाय।
तस्या॑ दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्तः। उ॒त्त॒मे नाकं॑ इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ यु॒वतिः॑ स॒जोषाः॑। पौ॑र्णमा॒स्युद॑गा॒च्छोभ॑माना।
आ॒प्याय॑यन्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। उ॒रुं दु॒हां य॒ज॑मानाय
य॒ज्ञम्॥१२॥

चित्रा॑नुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथ॑श्चेतो॑ जुषन्ता॑श्चेतो॑ मदे॒म रोच॑माना॒मरा॑तीगो॒पौ य॒ज्ञम्॥—————[१]

ऋ॒द्ध्यास्मि॑ ह॒व्यैर्न॑म॒सोप॑सद्य। मि॒त्रं दे॒वं मि॒त्र॒धेयं॑ नो अ॒स्तु।
अ॒नूरा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः। श॒तं जी॑वे॒म श॒रदः॑ सर्वा॑राः।
चि॒त्रं नक्ष॑त्र॒मुद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। अ॒नूरा॒धास॒ इति॑ यद्वद॑न्ति।
तन्मि॒त्र ए॒ति प॒थिभि॑र्दे॒व्यानैः॑। हि॒र॒ण्य॒यैर्वि॑त॒तैर॒न्तरि॑क्षे।
इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाम॒नु नक्ष॑त्रमेति। यस्मि॑न्वृ॒त्रं वृ॒त्रतू॑र्ये॒ त॒तार॑॥१३॥

तस्मि॑न्व॒यम॒मृतं॑ दु॒हांनाः॑। क्षु॒धं तरे॑म॒ दुरि॑तिं॒ दुरि॑ष्टिम्।
पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑ धृ॒ष्णवे॑। अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑।
इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा म॒धुम॑द्दु॒हांना॑। उ॒रुं कृ॑णोतु॒ यज॑मानाय
लो॒कम्। मूलं॑ प्र॒जां वी॒र॒वतीं॑ वि॒देय॑। परा॑च्येतु॒ निर्ऋ॑तिः
परा॑चा। गोभि॑र्नक्ष॒त्रं प॒शुभिः॑ स॒म॒क्तम्। अह॑र्भूया॒द्यज॑मानाय॒

मह्यम्॥१४॥

अह॑र्नो अ॒द्य सु॒विते द॑धातु। मूलं नक्ष॑त्रमिति यद्वद॑न्ति।
परा॑चीं वा॒चा निर॑र्द्धति॒ नुदामि॑। शिवं प्र॒जायै शिव॑मस्तु
मह्यम्। या दि॒व्या आपः॑ पय॑सा सम्ब॒भूवुः। या अ॒न्तरि॑क्ष
उ॒त पार्थि॑वीर्याः। यासा॑मषा॒ढा अ॑नुयन्ति॒ कामम्। ता न॒ आपः
शङ् स्यो॒ना भ॑वन्तु। याश्च॒ कूप्या॒ याश्च॑ ना॒द्याः समु॑द्रियाः।
याश्च॑ वैश॒न्तीरु॒त प्रा॑स॒चीर्याः॥१५॥

यासा॑मषा॒ढा मधु॑ भ॒क्षय॑न्ति। ता न॒ आपः शङ् स्यो॒ना
भ॑वन्तु। तन्नो॒ विश्वे॒ उप॑ शृण्वन्तु दे॒वाः। तद॑षा॒ढा अभि॑संय॑न्तु
य॒ज्ञम्। तन्नक्ष॑त्रं प्रथ॒तां प॒शुभ्यः॑। कृषि॑र्वृष्टि॒र्यज॑मानाय
कल्प॑ताम्। शु॒भ्राः क॒न्या यु॒वतयः॑ सु॒पेश॑सः। क॒र्मकृ॑तः
सु॒कृतो॑ वी॒र्या॑वतीः। विश्वा॑न् दे॒वान् ह॒विषा॑ वर्ध॑यन्तीः।
अ॒षा॒ढाः का॒ममु॑प॒ यान्तु॑ य॒ज्ञम्॥१६॥

यस्मिन् ब्रह्मा॒भ्यज॑य॒त्सर्वमे॒तत्। अ॒मुं च॑ लो॒कमि॑दम्
च॒ सर्वम्। तन्नो नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॑जित्यं। श्रियं दधा॑त्वह॒णीय॑-
मानम्। उ॒भौ लो॒कौ ब्रह्म॑णा स॒ञ्जिते॒मौ। तन्नो॒
नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॑च॒ष्टाम्। तस्मि॑न्व॒यं पृ॒तनाः॑ स॒ञ्जये॑म।
तन्नो॑ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु॒ कामम्। शृण्व॑न्ति श्रो॒णाम॒मृत॑स्य
गो॒पाम्। पु॒ण्याम॑स्या॒ उप॑शृणोमि॒ वाचम्॥१७॥

म॒हीं दे॒वीं विष्णु॑पत्नीमजू॒र्याम्। प्र॒तीची॑मेना॒ ह॒विषा॑

यजामः। त्रेधा विष्णुरु॒रुगा॒यो विच॑क्रमे। म॒हीं दि॒वं
पृथि॑वीम॒न्तरि॑क्षम्। तच्छ्रो॒णैति॑श्रव॑ इच्छ॒माना॑। पु॒ण्यं श्लो॒कं
यज॑मानाय कृण्वती। अष्टौ दे॒वा वस॑वः सो॒म्यासः॑। चत॑स्रो
दे॒वीर॒जराः॑ श्रवि॑ष्ठाः। ते य॒ज्ञं पा॑न्तु रज॑सः प॒रस्ता॑त्।
सं॒वत्स॒रीण॑म॒मृतं॑ स्व॒स्ति॥१८॥

य॒ज्ञं नः॑ पा॒न्तु वस॑वः प॒रस्ता॑त्। द॒क्षिण॒तो-
ऽभिय॑न्तु श्रवि॑ष्ठाः। पु॒ण्यं नक्ष॑त्रम॒भि संवि॑शाम। मा
नो अ॒राति॑र॒घशः॑ सा॒ऽगन्। क्ष॒त्रस्य॑ रा॒जा वरु॑णोऽधि॒राजः॑।
नक्ष॑त्राणां श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः। तौ दे॒वेभ्यः॑ कृणुतो दी॒र्घमा॑युः।
श॒तं स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः। य॒ज्ञं नो॒ राजा॒ वरु॑ण
उप॑यातु। तन्नो वि॒श्वे अ॒भि संय॑न्तु दे॒वाः॥१९॥

तन्नो नक्ष॑त्रं श॒तभि॑ष॒ग्वजु॑षाणम्। दी॒र्घमा॑युः प्र॒ति-
र॒द्वेष॑जानि। अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्प॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा भू॒तानि॑
प्र॒ति मोद॑मानः। तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति स॒र्वे।
प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः। वि॒भ्राज॑मानः समि॒धान॑ उ॒ग्रः।
आ॒ऽन्तरि॑क्षमरु॒हद॑ग॒न्धाम्। तं सूर्य॑ दे॒वम॒जमे॑कपा॒दम्।
प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒नुय॑न्ति स॒र्वे॥२०॥

अहि॑र्बु॒ध्नियः॑ प्रथ॑मान एति। श्रेष्ठो दे॒वाना॑मु॒त मानु॑षाणाम्।
तं ब्रा॑ह्म॒णाः सो॑म॒पाः सो॒म्यासः॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒भि र॑क्षन्ति
स॒र्वे। च॒त्वार॒ एक॑म॒भि कर्म॑ दे॒वाः। प्रो॒ष्ठप॒दास॒ इति॑ यान्

वदन्ति। ते बुध्नियं परिषद्यं स्तुवन्तः। अहिं रक्षन्ति
नमसोपसद्यं। पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा
वाजबस्त्यौ॥२१॥

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां
यज्ञम्। क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वाः
अन्वेतु पूषा। अन्नं रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजं सनुतां
यजमानाय यज्ञम्। तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्टौ
सुयमेभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृक्तौ
यजुषा समक्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य
गोपौ। तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विभ्यां
कृणुमोऽश्वयुग्भ्याम्। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो
राजा भगवान् विचष्टाम्। लोकस्य राजा महतो महान्
हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षत्रे यम एति
राजा। यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः। तदस्य चित्रं हविषा
यजाम। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्ते देवा
अदधुः॥२३॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजबस्त्यौ समक्तौ देवास्त्रीणि च॥[२]

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अश्वाशुमाप्याययन्ति।
ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती। समानं तन्तुं परितातना तै।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हव्यमार्गमेतम्।

व॒यं दे॒वी ब्र॒ह्म॑णा संविदा॒नाः। सु॒रत्ना॑सो दे॒ववी॑तिं दधा॒नाः।
अ॒होरा॒त्रे ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः। अति॑ पा॒प्मान॒मति॑ मु॒क्त्या
गमे॑म। प्रत्यु॑वदृश्याय॒ती॥२४॥

व्यु॒च्छन्ती॑ दुहि॒ता दि॒वः। अ॒पो म॒ही वृ॑णुते चक्षु॑षा।
तमो॒ ज्योति॑ष्कृणोति सू॒नरी॑। उदु॒स्त्रियाः॑ सच॒ते सूर्यः॑।
सचा॑ उ॒द्यन्नक्ष॑त्रमर्चि॒मत्। तवे॑दु॒षो व्यु॑षि सूर्य॑स्य च। सं
भ॒क्तेन॑ गमेमहि। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमर्चि॒मत्। भा॒नुम॑त्तेज उ॒च्चर॑त्।
उप॑य॒ज्ञमि॒हाग॑मत्॥२५॥

प्र नक्ष॑त्राय दे॒वाय॑। इन्द्रा॒येन्दु॑ हवामहे। स नः॑ सवि॒ता
सु॒वत्स॒निम्। पु॒ष्टिदा॑ वी॒रव॑त्तमम्। उदु॒त्यं चि॒त्रम्। अदि॑तिर्न
उरु॑ष्यतु म॒हीमू॒ षु मा॑तरम्। इ॒दं वि॑ष्णुः प्रतद्वि॒ष्णुः।
अ॒ग्निर्मू॒र्धा भुवः॑। अनु॑नोऽद्यानु॑मतिरन्वि॒दनु॑मते॒ त्वम्।
ह॒व्यवा॑ह॒ः स्वि॑ष्टम्॥२६॥

आय॒त्यंग॑मृ॒त्स्वि॑ष्टम्॥

[३]

अ॒ग्निर्वा अ॑कामयत। अ॒न्नादो॑ दे॒वाना॑ऽस्यामि॒ति। स
ए॒तम॑ग्नये कृ॒त्तिका॑भ्यः पुरो॒डाश॑म॒ष्टार्क॑पालं नि॒रव॑पत्। ततो॒
वै सोऽ॑न्नादो दे॒वाना॑मभवत्। अ॒ग्निर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दः। यथा॑ ह
वा अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मन्ना॒दः। ए॒व॑ ह वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
अ॒ग्नये॒ स्वाहा॑ कृ॒त्तिका॑भ्यः स्वाहा॑। अ॒म्बायै॒ स्वाहा॑ दु॒लायै॒
स्वाहा॑। नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै स्वाहा॑। मे॒घय॑न्त्यै स्वाहा॑।

व॒रु॒षय॑न्त्यै॒ स्वाहा॑॥ चु॒पु॒णीका॑यै॒ स्वाहेति॑॥२७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः प॑रा॒चीरा॑यन्।
तासा॑ं रोहि॒णीम॒भ्यध्या॑यत्। सोऽका॑मयत। उप॒ मा वर्ते॑त।
समे॑नया गच्छे॒येति॑। स ए॒तं प्र॒जाप॑तये रोहि॒ण्यै च॑रुं
नि॒रव॑पत्। ततो॒ वै सा तमु॑पावर्तत। समे॑नयागच्छत। उप॒ ह
वा ए॑नं प्रि॒यमा॑वर्तते। सं प्रि॒येण॑ गच्छते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑
रोहि॒ण्यै स्वाहा॑॥ रोच॑मानायै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहेति॑॥२८॥

सोमो॒ वा अ॑का॒मय॑त। ओष॑धीनां॒ राज्य॑म॒भिज॑येय॒मिति॑।
स ए॒तं सोमा॑य मृ॒गशी॒र्षाय॑ श्यामा॒कं च॑रुं पय॑सि
नि॒रव॑पत्। ततो॒ वै स ओष॑धीनां॒ राज्य॑म॒भ्यज॑यत्।
स॒मा॒नाना॑ं ह॒ वै रा॒ज्यम॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। सोमा॑य॒ स्वाहा॑
मृ॒गशी॒र्षाय॑ स्वाहा॑॥ इ॒न्वका॑भ्यः॒ स्वाहो॑ष॒धीभ्यः॒ स्वाहा॑॥
रा॒ज्याय॑ स्वाहा॒ऽभिज॑ित्यै॒ स्वाहेति॑॥२९॥

रु॒द्रो वा अ॑का॒मय॑त। प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
रु॒द्राया॑ऽऽर्द्रा॒यै प्रै॒व्यङ्ग॑वं च॑रुं पय॑सि नि॒रव॑पत्। ततो॒
वै स प॑शु॒मान॑भवत्। प॒शुमान् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
रु॒द्राय॑ स्वाहा॒ऽर्द्रा॒यै स्वाहा॑॥ पि॒न्वमा॑नायै॒ स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॒
स्वाहेति॑॥३०॥

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्। साऽकामयत्।
 ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति। सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्यां
 चरुं निरवपत्। ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत्।
 प्रजायते ह वै प्रजयां पशुभिः। य एतेन हविषा यजते। य उं
 चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम्।
 स्वाहा भूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेति॥३१॥

बृहस्पतिर्वा अकामयत्। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं
 बृहस्पतये तिष्याय नैवारं चरुं पयसि निरवपत्। ततो वै स
 ब्रह्मवर्चस्यभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेन हविषा
 यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। बृहस्पतये स्वाहा
 तिष्याय स्वाहा। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयन्ता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाभ्य
 आज्ये करम्भं निरवपन्। तानेताभिरेव देवताभिरुपानयन्।
 एताभिर्ह वै देवताभिर्द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपनयति। य एतेन
 हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सर्पेभ्यः
 स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहा। दन्दशूकेभ्यः स्वाहेति॥३३॥

पितरो वा अकामयन्त। पितृलोकं ऋध्रुयामेति। त एतं
 पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशं षट्कपालं निरवपन्। ततो वै
 ते पितृलोकं आर्ध्रुवन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एतेन
 हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः
 स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहाऽनघाभ्यः स्वाहाऽगदाभ्यः। स्वाहा-

ऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति॥३४॥

अ॒र्य॒मा वा अ॑कामयत। प॒शु॒मा॒न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तम॑र्य॒म्णे
फल्गु॑नीभ्यां च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स प॑शु॒मान॑भवत्।
प॒शु॒मान् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॑ फल्गु॑नीभ्या॒ऽऽ स्वाहा॑।
प॒शु॒भ्यः स्वाहेति॑॥३५॥

भ॒गो वा अ॑कामयत। भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑ऽस्यामिति॑। स
ए॒तं भ॒गाय॑ फल्गु॑नीभ्यां च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स भ॒गी
श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑मभवत्। भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी सं॒माना॑ना॑ भवति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
भ॒गाय॑ स्वाहा॑ फल्गु॑नीभ्या॒ऽऽ स्वाहा॑। श्रे॒ष्ठ्या॑य॒ स्वाहेति॑॥३६॥

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत। श्र॒न्मे दे॒वा द॒धीर॑न्। स॒वि॒ता
स्या॑मिति॑। स ए॒तं स॑वि॒त्रे ह॒स्ताय॑ पुरो॒डाशं॑ द्वाद॑शक॒पालं॑
निर॑वपदाशूनां व्री॒हीणा॑म्। ततो॒ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा अ॑द॒धता॑।
स॒वि॒ताऽभ॑वत्। श्रद्ध॒वा अ॑स्मै मनु॒ष्या द॑धते। स॒वि॒ता
सं॒माना॑ना॑ भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। स॒वि॒त्रे स्वाहा॑ ह॒स्ताय॑। स्वाहा॑
द॒दते॑ स्वाहा॑ पृ॒णते॑। स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्णते
स्वाहेति॑॥३७॥

त्व॒ष्टा वा अ॑कामयत। चि॒त्रं प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑। स ए॒तं
त्वष्ट्रे॑ चि॒त्रायै॑ पुरो॒डाशं॑ म॒ष्टाक॑पालं॑ निर॑वपत्। ततो॒ वै स

चित्रं प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा। चैत्रायै स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥ ३८॥

वायुर्वा अकामयत। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतद्वायवे निष्ठ्यायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत्। ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ठ्यायै स्वाहा। कामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥ ३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठ्यं देवानामभिजयेवेति। तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपताम्। ततो वै तौ श्रेष्ठ्यं देवानामभ्यजयताम्। श्रेष्ठ्यं ह वै समानानामभि जयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥ ४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी। काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥ ४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिः षोडश सोम एकादश रुद्रो दशक्षेकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नवं पितर एकादशार्यमा भगो दश दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टो पञ्चदश॥ [४]

मित्रो वा अकामयत्। मित्रधेयं मेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयं मेषु लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयः ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः स्वाहा। मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो वा अकामयत्। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति। स एतमिन्द्राय ज्येष्ठायै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपन्महार्घीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्। ज्यैष्ठ्यः ह वै समानानामभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा ज्येष्ठायै स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४३॥

प्रजापतिर्वा अकामयत्। मूलं प्रजां विन्देयेति। स एतं प्रजापतये मूलाय चरुं निरवपत्। ततो वै स मूलं प्रजामविन्दत। मूलः ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥४४॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रं काममभिजयेमेति। ता एतमद्ध्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै ताः समुद्रं काममभ्यजयन्। समुद्रः ह वै काममभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अद्ध्यः

स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा॥ समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा॥
अभिजित्यै स्वाहेति॥४५॥

विश्वे वै देवा अकामयन्त। अनपज्य्यं जयेमेति। त
एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै ते-
ऽनपज्य्यमजयन्। अनपज्य्यं ह वै जयति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। विश्वेभ्यो
देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा॥ अनपज्य्याय स्वाहा जित्यै
स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति।
तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत्। ततो वै
तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत्। ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहा॥ ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै
स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अकामयत। पुण्यं श्लोकं शृण्वीय। न मां
पापी कीर्तिरागच्छेदिति। स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाशं
त्रिकपालं निरवपत्। ततो वै स पुण्यं श्लोकं मशृणुत। नैनं
पापी कीर्तिरागच्छत्। पुण्यं ह वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी
कीर्तिरागच्छति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा॥ श्लोकाय
स्वाहा श्रुताय स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त
 एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशं दशकपालं निरवपन्। ततो
 वै तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्। अग्रं ह वै समानानां पर्येति।
 य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै
 स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशितिलः स्यामिति। स
 एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं
 निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स दृढोऽशितिलो-
 भवत्। दृढो ह वा अशितिलो भवति। य एतेन हविषा
 यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वरुणाय स्वाहा
 शतभिषजे स्वाहा। भेषजेभ्यः स्वाहेति॥५०॥

अजो वा एकपादकामयत। तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 स्यामिति। स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुं निरवपत्।
 ततो वै स तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्। तेजस्वी ह वै
 ब्रह्मवर्चसी भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
 वेद। सोऽत्र जुहोति। अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः
 स्वाहा। तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥५१॥

अहिर्वै बुध्नियोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति।
 स एतमहये बुध्नियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं
 निरवपत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। इमां ह वै

प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति। अहये बुधियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा।
प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत। पशुमान्त्स्यामिति। स एतं पूष्णे
रेवत्यै चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह
वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र
जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबधिरो स्यावेति।
तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशं द्विकपालं निरवपताम्।
ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा
अबधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। अश्विभ्यांऽ श्वयुग्भ्यांऽ स्वाहा।
श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति॥५४॥

यमो वा अकामयत। पितृणां राज्यमभिजयेयमिति। स
एतं यमायापभरणीभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स पितृणां
राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभि जयति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
यमाय स्वाहाऽपभरणीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाऽभिजित्यै
स्वाहेति॥५५॥

अथैतदमावास्याया आज्यं निर्वपति। कामो वा
अमावास्या। काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति।

क्षिप्रमेन॑ स॒काम॒ उप॑नमति। येन॒ कामेन॑ यज॑ते। सोऽत्र॑
जुहोति। अ॒मा॒वा॒स्यायै॑ स्वाहा॒ कामाय॑ स्वाहाऽऽगत्यै॑
स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दश दशाप एकादश विश्वे ब्रह्म दशदश विष्णुस्रयोदश वसव इन्द्रोऽजोऽहिर्वै बुध्नियः पूषाऽश्विनौ
यमो दश दशाथैतर्दमावास्याया अष्टौ पञ्चदश॥ [५]

च॒न्द्रमा॒ वा अ॑कामयत। अ॒हो॒रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑-
व॒त्स॒रमा॒त्वा। च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्य॒ सलो॑कता॒माप्नु॑यामिति।
स ए॒तं च॒न्द्रम॑से प्रती॒दृश्या॑यै पुरो॒डाशं॑ पञ्च॑दशकपालं
नि॒रव॑पत्। ततो॒ वै सोऽहो॑रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑व॒त्स॒र-
मा॒त्वा। च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्य॒ सलो॑कता॒माप्नो॑त्। अ॒हो॒रा॒त्रान्
ह॒ वा अ॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑व॒त्स॒रमा॒त्वा। च॒न्द्रम॑सः
सायु॑ज्य॒ सलो॑कता॒माप्नो॑ति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैन॒देवं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑ प्रती॒दृश्या॑यै
स्वाहा॑। अ॒हो॒रा॒त्रेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽर्धमा॒सेभ्यः॑ स्वाहा॑। मा॒सेभ्यः॑
स्वाह॑र्तुभ्यः स्वाहा॑। स॒व॒त्स॒राय॑ स्वाहेति॥५७॥

अ॒हो॒रा॒त्रे वा अ॑कामयेताम्। अत्य॑हो॒रा॒त्रे मु॑च्येवहि।
न ना॑वहो॒रा॒त्रे आ॑प्नुयाता॒मिति॑। ते ए॒तम॑हो॒रा॒त्राभ्यां॑ च॒रुं
नि॒रव॑पताम्। द्वा॒यानां॑ व्रीही॒णाम्। शु॒क्लानां॑ च कृ॒ष्णानां॑ च।
स॒वा॒त्योर्दु॑ग्धे। श्वे॒तायै॑ च कृ॒ष्णायै॑ च। ततो॒ वै ते अत्य॑हो॒रा॒त्रे
अ॑मुच्येते। नैन॑ अहो॒रा॒त्रे आ॑प्नुताम्। अति॑ ह॒ वा अ॑हो॒रा॒त्रे
मु॑च्यते। नैन॑महो॒रा॒त्रे आ॑प्नुतः। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैन॒देवं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ह्ने स्वाहा॑ रात्रि॑यै स्वाहा॑।

अतिमुत्तयै स्वाहेति॥५८॥

उषा वा अकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति।
सैतमुषसे चरुं निर्वपत्। ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य
सुभगाऽभवत्। प्रियो ह वै समानानां सुभगा भवति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा। व्यूषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा।
व्युष्टायै स्वाहेति॥५९॥

अथैतस्मै नक्षत्राय चरुं निर्वपति। यथा त्वं देवानामसि।
एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा एतद्देवानाम्।
एव ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। नक्षत्राय स्वाहो देष्यते
स्वाहा। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा। हरसे स्वाहा भरसे
स्वाहा। भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा। तपसे स्वाहा
ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अकामयत। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति। स
एतः सूर्याय नक्षत्रेभ्यश्चरुं निर्वपत्। ततो वै स नक्षत्राणां
प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा ह वै समानानां भवति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सूर्याय
स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६१॥

अथैतमदित्यै चरुं निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव

प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै
स्वाहेति॥६२॥

अथैतं विष्णवे चरुं निर्वपति। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ
एवान्ततः प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा
यज्ञाय स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६३॥

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोपा एकादशाथैतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदित्यै पञ्चाथैतं विष्णवे षट्धसप्त
(सविताऽऽशूनां ब्रौहीणामिन्द्रो महाब्रौहीणामिन्द्रः कुष्णानां ब्रौहीणामहोरात्रे द्वयानां ब्रौहीणाम्। पितरः षट्कपालं सविता
द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं विष्णुः शिकपालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालं चन्द्रमाः
पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवोऽष्टाकपालमन्यत्रं चरुम्। रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्यस्यां सोमो रुद्रो बहुस्पतिः पर्यसि वायुः
पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिर्जित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै पौर्णमास्या अमावास्याया अंगत्यै
विश्वे जित्यां अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त मेति
त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनां कामयेतां वेति तावेतन्निरवपताम्। अहोरात्रे वा
अकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम्। अन्यत्राकामयतेति स एतन्निरवपत्। इन्द्राग्नी श्रेष्ठमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यमिन्द्रो दृढः। अहिः
सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो यमः समानानाम्। अग्निर्नो रीरिषदुन्यत्र रीरिषः॥)॥ [६]

अग्निर्नो ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाः षट्॥६॥

अग्निर्नस्तत्रो वायुरहिर्बुध्नियं ऋक्षा वा इयमथैतत्पौर्णमास्या अजो वा एकपाथसूर्यस्त्रिपष्टिः॥६३॥
अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोमं॑ आसीत्। तं गा॒य॒त्र्या-
ऽह॑रत्। तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत्। तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्। तत्पु॒र्णस्य॑
पु॒र्णत्व॑म्। ब्रह्म॒ वै पु॒र्णः। यत्पु॒र्णशा॑ख्या व॒थ्सान॑पाकरोति।
ब्रह्म॒णैवैना॑न॒पाक॑रोति। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः प॒शवः॑॥१॥

तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
यत्पु॒र्णशा॑ख्या गाः प्रा॒र्पय॑ति। स्वयै॒वैना॑ दे॒वत॑या प्रा॒र्पय॑ति।
यं का॒मये॑ताप॒शुः स्या॑दि॒ति। अ॒पु॒र्णान्त॑स्मै शु॒ष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यं का॒मये॑त प॒शुमा॑न्थस्यादि॒ति।
ब॒हुप॑र्णान्तस्मै बहुशा॒खामा॑हरेत्। प॒शुम॑न्तमे॒वैनं॑ करोति॥२॥

यत्प्रा॒चीमा॑ ह॑रेत्। दे॒वलो॒कम॑भि ज॒येत्। यदु॒दीचीं॑
मनु॒ष्यलो॒कम्। प्रा॒चीमु॒दीची॑मा ह॑रति। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑रभि-
जि॒त्यै। इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॒माने॑
दधा॑ति। वा॒यवः॑ स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑क्षस्याध्य॒क्षाः।
अ॒न्तरि॑क्षदे॒वत्याः॑ खलु॒ वै प॒शवः॑॥३॥

वा॒यवं ए॒वैना॑न्परि॑ ददाति। प्र वा ए॒नाने॒तदा क॑रोति।
यदा॑ह। वा॒यवः॑ स्थे॒त्युपा॒यवः॑ स्थे॒त्याह॑। यज॑मानायै॒व प॒शूनुप॑
ह्वय॑ते। दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॒र्पय॑त्वित्या॒हु प्रसू॑त्यै। श्रेष्ठ॑तमा॒य
कर्म॑ण॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञो हि श्रेष्ठ॑तमं॒ कर्म॑। तस्मा॑दे॒वमा॑ह।

आप्यायध्वमग्न्या देवभागमित्याह॥४॥

व॒त्सेभ्य॑श्च॒ वा ए॒ताः पु॒रा म॑नु॒ष्यै॑भ्य॒श्चाप्या॑यन्त। दे॒वेभ्य॑
ए॒वैना॒ इन्द्रा॑याप्याययति। ऊ॒र्ज॑स्वतीः प॒र्य॑स्वतीरित्याह।
ऊ॒र्ज॑ः हि प॒र्यः स॒म्भर॑न्ति। प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा
इत्या॑ह प्रजा॑त्यै। मा वः स्तेन॑ ई॒शत॒ माऽघ॑श॒स इत्या॑ह
गु॒प्त्यै॑। रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृ॒णक्त्वि॑त्याह। रु॒द्रादे॒वैना॑स्त्रायते।
ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गो॑प॒तौ स्या॑त ब॒ह्वीरि॑त्याह। ध्रु॒वा ए॒वास्मि॑न्ब॒ह्वीः
क॑रोति॥५॥

यज॑मानस्य प॒शून्पा॑हीत्याह। प॒शूनां॑ गो॒पी॒थाय॑।
तस्मा॑त्सा॒यं प॒शव॑ उप॑स॒माव॑र्तन्ते। अ॒न॒धः सा॑दयति।
ग॒र्भाणां॑ धृ॒त्या अ॒प्र॑पादाय। तस्मा॑द्ग॒र्भाः प्र॒जाना॑मप्र॑पादुकाः।
उ॒प॒री॒व नि॑दधाति। उ॒प॒री॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः। सु॑व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॥६॥

पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नव च॥ [१]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॑स॒व इत्य॑श्चप॒रु॒शुमा॑द॒त्ते प्र॑सू॒त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्याह। अ॒श्विनौ॒ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामि॑त्याह॒ यत्यै॑। यो वा ओष॑धीः
प॒र्व॒शो वे॑द। नैनाः॒ स हि॑न॒स्ति। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओष॑धीः
प॒र्व॒शो वे॑द। स ए॒ना न हि॑न॒स्ति। अ॒श्वप॑र्श्वा ब॒र्हिर॑च्छै॒ति।
प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः स॑यो॒नित्वा॑य॥७॥

ओषधीनामहिंसायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान

ए॒व र॒यिं द॑धाति। प्र॒त्युष्ट॑ रक्षः प्र॒त्युष्टा॑ अ॒रा॒तय॑ इत्या॒ह।
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। प्रे॒यम॑गा॒द्विष॑णा ब॒र्हिर॑च्छेत्या॒ह। वि॒द्या
 वै धि॒षणा॑। वि॒द्ययै॑वैन॒दच्छै॑ति। म॒नु॒ना कृ॒ता स्व॒धया॑
 वि॒त॒ष्टेत्या॑ह। मा॒न॒वी हि प॑र॒शुः स्व॒धाकृ॑ता॥८॥

त आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑दित्या॒ह। शु॒श्रु॒वा॒सो वै
 क॒वयः॑। य॒ज्ञः पु॒रस्ता॑त्। मु॒ख॒त ए॒व य॒ज्ञमा॑ र॒भते॑। अथो
 यदे॒तदु॒क्ता यतः॑ कु॒तश्चा॑ ह॒रति॑। तत्प्रा॒च्या ए॒व दि॒शो भ॑वति।
 दे॒वेभ्यो॑ जुष्टमि॒ह ब॒र्हिरा॑सद इत्या॒ह। ब॒र्हिषः॑ स॒मृ॒द्धौ।
 क॒र्म॒णोऽन॑परा॒धाय॑। दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म॒सीत्या॑ह॥९॥

यद्वा इ॒दं किं॑ च। तद्दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म्। अथो॒ यथा॑
 वस्य॑से प्र॒ति॒प्रो॒च्याहे॒दं क॑रिष्यामीति। ए॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युर्दे॒वेभ्यः॑
 प्र॒ति॒प्रो॒च्य ब॒र्हिर्दा॑ति। आ॒त्म॒नोऽहि॑सायै। याव॑तः
 स्त॒म्बान्प॑रिदि॒शेत्। यत्तेषा॑मुच्छि॒ष्टं प्या॑त्। अति॒ तद्य॒ज्ञस्य॑
 रेच॑येत्। एकं॑ स्त॒म्बं प॑रिदि॒शेत्। तं॑ स॒र्वं दा॑यात्॥१०॥

य॒ज्ञस्या॑न॒तिरे॑काय। व॒र्षवृ॑द्धम॒सीत्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा
 ओष॑धयः। दे॒वब॑र्हिरित्या॒ह। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑त्करोति। मा त्वा॒-
 ऽन्व॑ङ्गा ति॒र्यगि॑त्या॒हाहि॑सायै। प॒र्व ते रा॒ध्यास॑मित्या॒हर्ध्वै॑।
 आ॒च्छे॒त्ता ते॒ मा रि॑ष॒मित्या॑ह। नास्या॒ऽऽत्म॑नो मी॒यते॑। य
 ए॒वं वेद॑॥११॥

दे॒वब॑र्हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॑त्या॒ह। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।

प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्॒शा वि व॒यः॑ रु॒हेमे॑त्याह।
आ॒मेवै॑तामा शा॑स्ते। पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीत्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै।
अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॑ष्टीं लु॒नोति॑। मि॒थुन॑त्वाय प्रजा॑त्यै। सु॒स॒म्भृतां॑
त्वा स॒म्भ॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्स॒म्भ॑रति॥१२॥

अ॒दित्यै॑ रा॒स्नाऽसी॑त्याह। इ॒यं वा अ॒दितिः॑। अ॒स्या
ए॒वैन॑द्रा॒स्नां करो॑ति। इ॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इ॒न्द्रा॒णी वा
अ॒ग्रे दे॒वता॑ना॒ः स॒मन॑ह्यता। साऽऽ॒ध्नीत्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह्य॑ति।
प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑म॒परा॑वापाय। तस्मा॒त्स्नाव॑सन्तताः
प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्था॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
स ते॒ मा॒स्था॒दित्या॑हाहि॒सायै॑। प॒श्चात्प्रा॑श्चमु॒पगू॑हति।
प॒श्चाद्वै प्रा॑चीन॒ः रेतो॑ धीयते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॒ः रेतो॑
दधाति। इ॒न्द्रस्य॑ त्वा बा॒हुभ्या॑मु॒द्यच्छ॑ इत्याह। इ॒न्द्रि॒यमे॒व
यज॑माने दधाति। बृह॒स्पते॑र्मूर्धा॒ ह॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑
बृह॒स्पतिः॑॥१४॥

ब्रह्म॑णै॒वैन॑द्धरति। उ॒र्वन्त॑रि॒क्षम॑न्विहीत्याह॒ गत्यै॑।
दे॒व॒ङ्गम॑सीत्याह। दे॒वाने॒वैन॑द्रमयति। अ॒न॒धः सा॑दयति।
ग॒र्भाणां॑ धृ॒त्या अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑म॒प्र॒पादु॑काः।
उ॒परी॑व॒ नि द॑धाति। उ॒परी॑व॒ हि सु॑व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥१५॥

पूर्वेद्युरिध्माबृहः करोति। यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपवसति।
 प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अंस्रं सेताम्। यज्ञो वै
 प्रजापतिः। यत्सांन्नाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे
 उपदधात्यप्रंस्रं साय। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
 इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। मातरिश्वनो
 घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै।
 द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता।
 यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह।
 वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दृहंस्व मा हारित्याह
 धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां
 वा एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति।
 शतधारं सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय।
 त्रिवृत्पलाशशाखायां दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः।
 त्रिवृत्मेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रं दर्भाः।
 प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः।
 तद्दर्शस्य रूपम्। दाश्यं ह्येतदहः। अन्नं वै चन्द्रमाः। अन्नं
 प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स

इत्याह॑ प्रति॑ष्ठित्यै। ह॒विषोऽस्क॑न्दाय। न हि हु॒तः
स्वाहा॑कृतः॒ स्कन्द॑ति। दि॒वि नाको॑ नामा॒ग्निः। तस्य॑
वि॒प्रुषो॑ भा॒गधे॑यम्। अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ नाका॒येत्या॑ह। नाक॑मे॒वाग्निं
भा॒गधे॑येन॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॒ द्यावा॑पृ॒थिवी॒भ्यामि॒त्याह॑।
द्यावा॑पृ॒थिव्योरे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति॥२०॥

प॒वित्र॑व॒त्यान॑यति। अ॒पां चै॒वौष॑धीनां च र॒सः
सः॑सृ॒जति॑। अथो॒ ओष॑धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति।
अ॒न्वार॑भ्य॒ वाचं॑ यच्छति। य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। धा॒रय॑न्नास्ते।
धा॒रय॑न्त इव हि दु॒हन्ति॑। का॒मधु॑क्ष॒ इत्या॒हातृ॑तीय॒स्यै। त्रयं॑
इ॒मे लो॒काः। इ॒माने॒व लो॒कान् यज॑मानो दुहे॥२१॥

अ॒मूमि॒ति॒ नामं॑ गृह्णाति। भ॒द्रमे॒वासां॑ कर्मा॒ विष्क॑रोति।
सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः सा वि॒श्वक॑र्मेत्या॒ह।
इ॒यं वै वि॒श्वायुः॑। अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वव्य॑चाः। अ॒सौ
वि॒श्वक॑र्मा। इ॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कान् यथा॑पूर्वं दु॒हे। अथो॒
यथा॑ प्र॒दात्रे॑ पु॒ण्यमा॒शास्ते॑। ए॒वमे॒वैनां॑ ए॒तदुप॑स्तौति।
तस्मा॒त्प्रादा॑दित्यु॒न्नीय॑ वन्द॑माना उप॒स्तुव॑न्तः प॒शून्दु॑-
हन्ति॥२२॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरि॒ति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते।
यथा॑दे॒वत॑मे॒व प्र॑सौति। दै॒व्यस्य॑ च मा॒नुष॑स्य च॒ व्यावृ॑त्यै।
त्रि॒राह॑। त्रि॒षत्या॑ हि दे॒वाः। अ॒वाचं॑ य॒मोऽन॑न्वार॒भ्योत्तराः॑।
अप॑रि॒मित॑मे॒वाव॑ रुन्धे। न दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्। अ॒ग्नि॒वद्वै

दारुपात्रम्। यद्दारुपात्रेण दुह्यात्॥२३॥

यातया॑म्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॒ खल्वा॑हुः।
पुरो॒डाश॑मुखानि॒ वै ह॒वी॑र॒षि। नेत॒ इतः॑ पुरो॒डाश॑
ह॒विषो॒ यामो॑ऽस्तीति॑। काम॑मेव दारुपात्रेण दुह्यात्। शू॒द्र ए॒व
न दुह्यात्। अस॑तो॒ वा ए॒ष सम्भू॑तः। यच्छू॒द्रः। अह॑विरे॒व
तदित्या॑हुः। यच्छू॒द्रो दोग्धी॑ति॥२४॥

अ॒ग्नि॒होत्र॑मे॒व न दुह्याच्छू॒द्रः। तद्धि॒ नोत्पु॑नन्ति।
य॒दा खलु॒ वै प॒वित्र॑म॒त्येति॑। अथ॒ तद्धि॒ विरि॑ति।
सम्पृ॑च्यध्वमृतावरीरित्याह। अ॒पां चै॒वौष॑धीनां च॒ रस॑र॒ स
सृ॑जति। तस्मा॑द॒पां चो॑षधीनां च॒ रस॑मुपजीवामः। म॒न्द्रा
धन॑स्य सा॒तय॒ इत्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति। सोमे॑न॒
त्वात॑न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधी॑त्याह॥२५॥

सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोमं॑ भक्षयित्वा। स॒व॒त्स॒र
सोमं॑ न पिब॑ति। पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। सोमः॒
खलु॒ वै सा॑न्नाय्यम्। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सा॑न्नाय्यं पिब॑ति।
अ॒पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॑नापि दध्यात्।
यन्मृ॒न्मये॑नापि दध्यात्। पि॒तृदे॒वत्य॑र॒ स्यात्॥२६॥

अ॒य॒स्पात्रे॑ण वा दारुपात्रेण वाऽपि दधाति। तद्धि सदे॒वम्।
उ॒द॒न्व॒द्भव॑ति। आपो॒ वै र॑क्षो॒घ्नीः। रक्ष॑सामप॒हत्यै॑। अद॑स्तमसि॒
विष्ण॑वे॒ त्वेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञायै॑वैन॒दद॑स्तं करोति।
विष्णो॑ ह॒व्यर॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै॑। अन॑धः सादयति। गर्भा॑णां

धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२७॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धीति दधीत्याह स्यात्सादयति पञ्च च॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै। यज्ञस्य वै सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते। यज्ञस्य सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा यज्ञस्येत्याहवनीयात्सन्तनोति। यजमानस्य प्रजायै पशूनां सन्तत्यै। अपः प्रणयति। श्रद्धा वा आपः। श्रद्धामेवारभ्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। यज्ञो वा आपः॥२८॥

यज्ञमेवारभ्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। वज्रो वा आपः। वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपहत्यै। अपः प्रणयति। आपो वै देवानां प्रियं धाम। देवानामेव प्रियं धाम प्रणीय प्रचरति॥२९॥

अपः प्रणयति। आपो वै सर्वा देवताः। देवता एवारभ्य प्रणीय प्रचरति। वेषाय त्वेत्याह। वेषाय ह्येनदादत्ते। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै। धूरसीत्याह। एष वै धुर्योऽग्निः। तं यदनुपस्पृश्यातीयात्॥३०॥

अध्वर्युं च यजमानं च प्रदहेत्। उपस्पृश्यात्यैति।

अध्व॒र्योश्च॒ यज॑मानस्य॒ चाप्र॑दाहाय। धूर्व॒ तं यो॑स्मान्धूर्व॑ति
तं धूर्व॒ यं व॒यं धूर्वा॑म् इत्या॑ह। द्वौ वाव॑ पुरुषौ। यं चैव
धूर्व॑ति। यश्चैनं॑ धूर्व॑ति। तावु॑भौ शु॒चाऽर्प॑यति। त्वं दे॒वाना॑मसि
स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं व॒ह्नि॑तमं दे॒वहू॑तम॒मित्या॑ह।
य॒थाय॒जुरे॒वैतत्॥ ३१॥

अहु॑तमसि ह॒वि॒र्धान॑मि॒त्या॒हाना॑त्यै। दृ॒हंस्व॒ मा
हृ॒रित्या॑ह धृत्यै॑। मि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॑षा प्रेक्ष॒ इत्या॑ह मि॒त्रत्वा॑य।
मा भे॒र्मा संवि॑क्त्वा मा त्वा॑ हि॒सिष॑मि॒त्या॒हाहि॑सायै।
यद्वै किं च॒ वातो॒ नाभि॑ वाति॑। तथ्सर्वं॑ वरु॒णदे॒वत्य॑म्। उ॒रु
वाता॑येत्या॑ह। अवा॑रुणमे॒वैन॑त्करोति। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॑तुः
प्र॑स॒व इत्या॑ह प्र॒सूत्यै॑। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मि॒त्या॒ह॥ ३२॥

अ॒श्विनो॒ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्। पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्यामि॒त्या॒ह यत्यै॑। अ॒ग्नये॒ जुष्टं॑ निर्व॑पामीत्या॑ह।
अ॒ग्नय॑ ए॒वैनां॑ जुष्टं॑ निर्व॑पति। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
ए॒षां लो॒काना॑मात्यै॑। तू॒ष्णीं च॑तुर्थम्। अ॒परि॑मितमे॒वाव॑ रुन्धे।
स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॑ ह॒वी॑षि निर्व॑पति॥ ३३॥

इ॒दं दे॒वाना॑मि॒दमु॑ नः स॒हेत्या॑ह व्यावृ॑त्यै। स्फा॒त्यै
त्वा॒ नारा॑त्या॒ इत्या॑ह गु॒त्यै। तम॑सीव॒ वा ए॒षोऽन्त॑श्चरति।
यः प॑री॒णहि॑। सु॒व॑र॒भि वि र॒ख्ये॑षं वैश्वान॒रं ज्योति॑रि॒त्या॒ह।
सु॒व॑रे॒वाभि॑ वि प॑श्यति वैश्वान॒रं ज्योतिः॑। द्या॒वापृ॑थि॒वी ह॒विषि॑

गृहीत उदवेपेताम्। दृ० हन्ता० न्दुर्या० द्यावा० पृथिव्योरित्या० ह।
 गृहाणां द्यावा० पृथिव्योर्धृत्यै०। उ० वन्तरि० क्षमन्विहीत्या० ह गत्यै०।
 अदित्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्या० ह। इयं वा अदितिः। अस्या
 ए० वैनदुपस्थे सादयति। अग्रे हव्य० रक्षस्वेत्या० ह गुप्त्यै०॥ ३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्या० ह हुवी० ऽपि निर्वपति गत्यै चत्वारि च॥ — [४]

इन्द्रो वृत्रम० हन्। सो० ऽपः। अभ्य० म्रियत। तासां यन्मेध्यं
 य० ज्ञिय० सदे० वमासीत्। तदपोद० क्रामत्। ते दर्भा अभवन्।
 यद्दर्भैरप उ० त्पुनाति। या ए० व मेध्या य० ज्ञियाः सदे० वा आपः।
 ताभिरे० वैना उ० त्पुनाति। द्वाभ्यामु० त्पुनाति॥ ३५॥

द्विपाद्यज० मानः प्रति० ष्ठित्यै। दे० वो वः स० वितोत्पुना० त्वित्या० ह।
 स० वितृप्र० सूत ए० वैना उ० त्पुनाति। अच्छि० द्रेण प० वित्रेणेत्या० ह।
 असौ वा आ० दित्यो० ऽच्छि० द्रं प० वित्रम्। तेनै० वैना उ० त्पुनाति।
 वसोः सूर्यस्य र० श्मिभिरित्या० ह। प्रा० णा वा आपः। प्रा० णा
 वसवः। प्रा० णा र० श्मयः॥ ३६॥

प्रा० णैरे० व प्रा० णान्त्सं पृ० णक्ति। सा० वि० त्रि० यर्चा। स० वितृप्र० सूत
 मे कर्मा० स० दिति। स० वितृप्र० सूतमे० वास्य कर्म भवति। प० च्छो
 गा० य० त्रिया त्रि० ष्षमृद्धत्वाय०। आपो दे० वीरग्रेपुवो अग्रेगु० व
 इत्या० ह। रूपमे० वासा० मेतन्महि० मानं व्याच० ष्ठे। अग्रं इ० मं य० ज्ञं
 न० य० ताग्रे य० ज्ञप० ति० मित्या० ह। अग्रं ए० व य० ज्ञं न० य० न्ति। अग्रे
 य० ज्ञप० तिम्॥ ३७॥

युष्मानिन्द्रो० ऽवृणीत वृ० त्र० तूर्ये यू० यमिन्द्र० मवृणीध्वं वृ० त्र० तूर्ये

इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं
वव्रिरे। संज्ञामेवासामेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः
स्थेत्याह। तेनाऽऽपः प्रोक्षिताः। अग्नये वो जुष्टं
प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह। यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति।
त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥३८॥

अथो रक्षसामपहत्यै। शुन्यध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्यति। त्रिः प्रोक्षति।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अवधूतं रक्षोऽवधूता
अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह।
इयं वा अदितिः॥३९॥

अस्या एवैनत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते।
तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो
रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरध्यवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं
प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवण-
मेवैनत्करोति। प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वाय।
अग्नेस्तनूरसीत्याह। अग्नेर्वा एषा तनूः। यदोषधयः। वाचो
विसर्जनमित्याह। यदा हि प्रजा ओषधीनामश्नन्ति। अथ
वाचं विसृजन्ते। देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह॥४१॥

देवताभिरेवैनत्समर्धयति। अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह।
 ग्रावाणमेवैनत्करोति। स इदं देवेभ्यो हव्यं सुशमि
 शमिष्वेत्याह शान्त्यै। हविष्कृदेहीत्याह। य एव देवानां
 हविष्कृतः। तान् ह्वयति। त्रिह्वयति। त्रिषत्या हि देवाः।
 इषमावदोर्जमावदेत्याह॥४२॥

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। द्युमद्वदत वयं संङ्घातं
 जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। मनोः श्रद्धादेवस्य यजमानस्या-
 सुरघ्नी वाक्। यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽसीत्। तेऽसुरा यावन्तो
 यज्ञायुधानामुद्वदतामुपशृण्वन्। ते पराभवन्। तस्मात्स्वानां
 मध्येऽवसायं यजेत। यावन्तोऽस्य भ्रातृव्या यज्ञायुधानां-
 मुद्वदतामुपशृण्वन्ति। ते परा भवन्ति। उच्चैः समाहन्त वा
 आह विजित्यै॥४३॥

वृङ्क एषामिन्द्रियं वीर्यम्। श्रेष्ठं एषां भवति। वरुषवृद्धमसि
 प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्त्वित्याह। वरुषवृद्धा वा ओषधयः।
 वरुषवृद्धा इषीकाः समृद्ध्यै। यज्ञं रक्षांस्यनु प्राविशन्।
 तान्यस्त्रा पशुभ्यो निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतं
 रक्षः परापूता अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षांसि निरवादयते।
 अप उपस्पृशति मेध्यत्वायं। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रं
 वै वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति।
 ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह

प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्त्तवा आह।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपति यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या अपंहत्या अस्कन्दाय
शौणि च॥ [५]

अवधूतः रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।
अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनत्त्वचं
करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय।
तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा
मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी
सहास्ताम्। ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येताः शम्यामात्रमेकमहः।
दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः
स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।
द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्त्यै। अधिवपामीत्याह।
यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह।
एतस्य यजुषो वीर्येण॥४८॥

यावदेकां देवतां कामयते यावदेकां। तावदाहुतिः
 प्रथते। न हि तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावञ्जुहोति।
 प्राणाय त्वाऽपानाय त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति।
 दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
 अन्तरिक्षादिव वा एतानि प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो
 वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह। प्रतिष्ठित्यै।
 हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती पि०षाणूनि कुरुतादित्याह
 मेध्यत्वाय॥४९॥

निलांयत् विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै। अपाग्नेऽग्निमामादं जहि
 निष्क्रव्याद० सेधा देवयजं वहेत्याह। य एवामात्क्रव्यात्।
 तमपहत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति। निर्दग्ध०
 रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह। रक्षा०स्येव निर्दहति।
 अग्निवत्युपदधाति। अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते। अङ्गारमधि
 वर्तयति॥५०॥

अन्तरिक्ष एव ज्योतिर्धत्ते। आदित्यमेवामुष्मिल्लोके
 ज्योतिर्धत्ते। ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति। य एवं
 वेद। ध्रुवमसि पृथिवीं दृ०हेत्याह। पृथिवीमेवैतेन दृ०हति।
 ध्रुवमस्यन्तरिक्षं दृ०हेत्याह। अन्तरिक्षमेवैतेन दृ०हति।
 धरुणमसि दिवं दृ०हेत्याह। दिवमेवैतेन दृ०हति॥५१॥

धर्मासि दिशो दृ०हेत्याह। दिश एवैतेन दृ०हति।

इमानेवैतैर्लोकान्दृ॑हति। दृ॑हन्तेऽस्मा इमे लो॒काः प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेद॑। त्री॒ण्यग्रे॑ क॒पाला॒न्युप॑दधाति। त्रयं इमे
लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑। ए॒कम॒ग्रे क॒पाल॒मुप॑ दधाति।
ए॒कं वा अ॒ग्रे क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य स॒म्भव॑ति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्रीणि॑। अथ॑ च॒त्वारि॑। अथा॒ष्टौ। तस्मा॑दष्टा-
क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य शिरः॑। यदे॒वं क॒पाला॒न्युप॑दधाति। यज्ञो॒ वै
प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिः॒ सऽस्क्वे॑रोति। आ॒त्मान॑मे॒व
तथ्सऽस्क्वे॑रोति। तऽ॒ सऽस्कृ॑तमा॒त्मानम्॑॥५३॥

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॑ परैति। यद॒ष्टावु॑प॒दधा॑ति। गा॒य॒त्रिया॑
तथ्स॒मि॒तम्। यन्न॑व। त्रि॒वृता॑ तत्। यद्व॑श। वि॒राजा॑ तत्।
यदे॒काद॑श। त्रि॒ष्टुभा॑ तत्। यद्वा॑दश॥५४॥

जग॑त्या॒ तत्। छन्दः॑ स॒मि॒तानि॑ स उ॒प॒दध॑त्क॒पाला॑नि।
इमाँल्लो॒कान॑नुपूर्वं दि॒शो वि॒धृत्यै॑ दृ॑हति। अथाऽऽयुः
प्रा॒णान्प्र॒जां प॒शून् यज॑माने दधाति। स॒जा॒तान॑स्मा
अ॒भितो॑ बहु॒लान्क्वे॑रोति। चि॒तः स्थे॒त्याह॑। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्।
भृ॒गूणा॑मङ्गि॒रसां॑ तप॑सा तप्यध्व॒मित्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒वैनानि॑
तप॑सा तपति। तानि॑ ततः सऽस्थि॑ते। यानि॑ घ॒र्मे
क॒पाला॒न्युप॑चि॒न्वन्ति॑ वे॒धस॒ इति॑ चतु॑ष्पदय॒र्चा वि मु॑ञ्चति।
चतु॑ष्पादः प॒शवः॑। प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्र॑ति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवंमेवेतेन दृ॑हति सम्भवति तऽ॒ सऽस्कृ॑तमा॒त्मानं॑ द्वाद॑श सऽस्थि॑ते त्रीणि च॥ ————— [७]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह प्र॒सू॒त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु

आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। सं वंपामीत्याह।
यथादेवतमेवैनानि संवपति। समापो अद्विरग्मतु समोषधयो
रसेनेत्याह। आपो वा ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो
जिन्वन्ति। अन्या वा एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाह। स९ रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः
सृज्यध्वमित्याह। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः।
ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मा
एकधा स९सृज्य। मधुमतः करोति। अद्भ्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्भिः पृच्यध्वमिति पर्याप्तावयति। यथा सुवृष्ट
इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै
त्वा संयौमीत्याह। प्रजा एवैतेन दाधार। अग्नये
त्वाऽग्नीषोमाभ्यामित्याह व्यावृत्त्यै। मुखस्य शिरो-
ऽसीत्याह। यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः। यत्पुरोडाशः।
तस्मादेवमाह॥५८॥

घर्मोऽसि विश्वायुरित्याह। विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति।
उरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह। यजमानमेव
प्रजयां पशुभिः प्रथयति। त्वचं गृह्णीष्वेत्याह। सर्वमेवैन९
सतनुं करोति। अथाऽऽप आनीय परिमार्ष्टि। मा९स एव
तत्त्वचं दधाति। तस्मात्त्वचा मा९सं छुन्नम्। घर्मो वा एषो-
ऽशान्तः॥५९॥

अ॒र्ध॒मा॒सेऽर्ध॒मा॒से प्रवृ॑ज्यते। यत्पु॑रो॒डाशः॑। स ई॒श्वरो॑
यज॑मानः शु॒चा प्र॒दहः॑। पर्य॑ग्नि करोति। प॒शुमे॒वैन॑मकः।
शान्त्या॑ अ॒प्रदा॑हाय। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति। त्र्या॒वृद्धि॑ यु॒ज्ञः।
अथो रक्ष॑साम॒पह॑त्यै। अ॒न्तरि॑तः रक्षो॒ऽन्तरि॑ता अ॒रातय॑
इत्या॑ह॥६०॥

रक्ष॑साम॒न्तर॑हित्यै। पु॒रो॒डाशं॑ वा अधि॑श्रितः रक्षा॑स्य-
जिघा॑सन्। दि॒वि नाको॑ नामा॒ग्नी रक्षो॑हा। स
ए॒वास्मा॑द्रक्षा॑स्यपा॒हन्। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्रप॑यत्वित्या॑ह।
स॒वितृ॑प्र॒सूत॑ ए॒वैनं॑ श्रपयति। व॒र्षि॑ष्ठे अधि॑ नाक॒
इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै। अ॒ग्निस्ते॑ त॒नुवं मा॑ऽति॒धागि॑त्या॒हा-
ऽन॑तिदाहाय। अ॒ग्ने ह॒व्यः रक्ष॑स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै॥६१॥

अवि॑दहन्तः श्रप॑यतेति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते। य॒ज्ञमे॒व
ह॒वींष्य॑भि॒व्याह॑त्य॒ प्रत॑नुते। पु॒रो॒रुच॑मवि॑दाहाय॒ श्रुत्यै॑
करोति। म॒स्तिष्को॑ वै पु॒रो॒डाशः॑। तं यन्नाभि॑ वा॒सयै॑त्।
आ॒विर्म॑स्तिष्कः स्यात्। अ॒भिवा॑सयति। तस्मा॑द्बुहा॒
म॒स्तिष्कः॑। भस्म॑ना॒ऽभिवा॑सयति। तस्मा॑न्मा॒सेना॑स्थि
छे॒न्नम्॥६२॥

वे॒देना॒भिवा॑सयति। तस्मा॑त्केशैः शिर॑श्छे॒न्नम्। अख॑लति-
भावुको भवति। य ए॒वं वेद॑। प॒शोर्वै प्र॑ति॒मा पु॒रो॒डाशः॑।
स नाय॑जुष्क॑म॒भिवा॑स्यः। वृ॒थैव॑ स्यात्। ई॒श्वरा॑ यज॑मानस्य
प॒शवः॑ प्रमे॑तोः। सं ब्रह्म॑णा पृ॒च्यस्वे॒त्याह॑। प्रा॒णा वै ब्रह्म॑॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्सम्पृणक्ति। न प्रमायुका
भवन्ति। यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्।
यदेवमभिवासयति। यजमानमेव प्रजयां पशुभिः समर्धयति।
देवा वै हविर्भूत्वाऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं म्रक्ष्यामह इति।
सोऽग्निरब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि।
यस्मिन्म्रक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः सन्त्यदधत।
तस्मादाहुः। अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणाऽऽपः।
अभ्यपातयत्। तत एकतोऽजायत। स द्वितीयमभ्य-
पातयत्॥६५॥

ततो द्वितोऽजायत। स तृतीयमभ्यपातयत्। ततस्त्रितो-
ऽजायत। यदद्ध्योऽजायन्त। तदाप्यानामाप्यत्वम्।
यदात्मभ्योऽजायन्त। तदात्म्यानामात्म्यत्वम्। ते देवा
आप्येष्वमृजत। आप्या अमृजत सूर्याभ्युदिते। सूर्याभ्युदितः
सूर्याभिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनि। कुनखी श्यावदति।
श्यावदन्नग्रदिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिवित्ते। परिवित्तो
वीरहणि। वीरहा ब्रह्महणि। तद्वह्महणं नात्यच्यवत।
अन्तर्वेदि निनयत्यवरुद्धौ। उल्मुकेनाभि गृह्णाति शृतत्वाय।
शृतकामा इव हि देवाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यन् विसृत्वैवमाहाशान्त आह गुप्त्यं छुन्नं ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यपातयत्सूर्याभिनिमृक्ते देवाः॥—[८]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑। आद॑द् इन्द्र॒स्य
बा॒हुर॑सि॒ दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।
स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा॒ इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॑तन्महि॒मानं॑
व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा॒ इत्या॑ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥

तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै ना॒मा॑सुर आ॒सीत्।
सोऽ॒बिभे॑त्। य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्य॒न्तीति॑। स
पृ॒थि॒वीम॒भ्यव॑मीत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒ लोहि॑तं पृ॒थि॒वीमनु॑ व्य॒धावत्। सा
मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृ॒थि॒वि दे॒वय॑जनीत्या॒ह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वय॑जनीं करोति। ओष॑ध्यास्ते मूलं
मा हि॑सिष॒मित्या॑ह। ओष॑धीनामहि॑सायै। ब्र॒जं
ग॑च्छ गो॒स्थान॑मित्या॒ह। छ॒न्दा॑सि॒ वै ब्र॒जो गो॒स्थानः॑।
छ॒न्दा॑स्ये॒वास्मै॑ ब्र॒जं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
द्यौरि॒त्याह॑। वृ॒ष्टिर्वै द्यौः॑। वृ॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व
स॒वितः॑ पर॒मस्यां॑ परा॒वती॑त्या॒ह॥७०॥

द्वौ वा॒व पुरु॑षौ। यं चै॒व द्वेष्टि॑। यश्चै॒नं द्वेष्टि॑। तावु॒भौ
ब॑ध्नाति पर॒मस्यां॑ परा॒वति॑ श॒तेन॒ पाशैः॑। योऽ॒स्मान्द्वेष्टि॑ यं च
व॒यं द्वि॒ष्मस्त॑मतो मा॒मौगि॑त्या॒हानि॑मृ॒क्त्यै। अ॒ररु॑र्वै ना॒मा॑सुर
आ॒सीत्। स पृ॒थि॒व्यामुप॑मु॒त्तोऽश॑यत्। तं दे॒वा अप॑हतो॒-
ऽरुः॑ पृ॒थि॒व्या इति॑ पृ॒थि॒व्या अपा॑घ्नन्। भ्रातृ॒व्यो वा अ॒ररुः॑।

अप॑हतोऽरुः पृथि॒व्या इति॒ यदाह॑॥७१॥

भ्रातृ॑व्यमेव पृथि॒व्या अप॑हन्ति। तैऽमन्यन्त। दि॒वं वा
अ॒यमि॒तः प॑तिष्यतीति॑। तम॒रुस्ते दि॒वं माऽस्का॒निति॑ दि॒वः
पर्य॑बाधन्त। भ्रातृ॑व्यो वा अरुः। अरु॑स्ते दि॒वं मा स्का॒निति॑
यदाह॑। भ्रातृ॑व्यमेव दि॒वः परि॑बाधते। स्त॒म्ब॒य॒जुर्हर॑ति।
पृथि॒व्या ए॒व भ्रातृ॑व्यमप॑हन्ति। द्वितीय॑ हरति॥७२॥

अ॒न्तरि॑क्षादे॒वैन॒मप॑हन्ति। तृतीय॑ हरति। दि॒व
ए॒वैन॒मप॑हन्ति। तू॒ष्णीं च॑तुर्थ॑ हरति। अप॑रिमितादे॒वैन॒मप॑-
हन्ति। असु॑राणां वा इ॒यमग्र॑ आसीत्। याव॑दासीनः
परा॑पश्यति। ताव॑द्दे॒वाना॑म्। ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्। अ॒स्त्वे॒व
नोऽस्या॑मपीति॑॥७३॥

क्य॑न्नो दास्य॒थेति॑। याव॑त्स्वयं परि॑गृह्णी॒थेति॑।
ते वस॑व॒स्त्वेति॑ दक्षिण॒तः पर्य॑गृह्णन्। रु॒द्रास्त्वेति॑
प॒श्चात्। आ॒दि॒त्यास्त्वेत्यु॑त्तर॒तः। तैऽग्नि॑ना प्राश्चोऽज॑यन्।
वसु॑भिर्दक्षि॒णा। रु॒द्रैः प्र॒त्यश्च॑। आ॒दि॒त्यैरु॑द॒श्च। यस्यै॒व
वि॒दुषो॒ वेदिं॑ परि॑गृह्णन्ति॥७४॥

भव॑त्यात्मना॑। परा॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यो भवति। दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
स॒व इत्या॑ह प्रसू॒त्यै। कर्म॑ कृण्वन्ति वे॒धस॒ इत्या॑ह। इ॒षि॒तः
हि कर्म॑ क्रियते॑। पृथि॒व्यै मे॒ध्यं चा॒मे॒ध्यं च॒ व्युद॑क्रामताम्।
प्रा॒चीन॑मुदी॒चीनं॑ मे॒ध्यम्। प्र॒ती॒चीनं॑ दक्षि॒णाऽमे॒ध्यम्।

प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति। मेध्यामेवैनं देवयजनीं करोति॥ ७५॥

प्राश्चौ वेद्यं सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीची श्रोणीं। गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय। उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति। तस्मादोषधयः पराभवन्ति॥ ७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं वा अतितिष्ठद्रक्षाः स्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्। कुनखिनीः प्रजाः स्युः। स्फ्येन छिनत्ति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैव यज्ञद्रक्षाः स्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता। इयतीं खनति॥ ७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां चतुरङ्गुलेऽन्विन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां। चतुरङ्गुलं खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति। देवयजनस्यैव रूपमंकः॥ ७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्यां एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भज्या। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥ ७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि
स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वी
चासीत्याह। उर्वीमेवैनां वस्वी करोति। पुरा क्रूरस्य
विसृपो विरप्शित्त्रित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं
जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या
अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
इध्माबर्हिरुपसादय। सुवं च सुचंश्च सम्मृद्धि। पत्नीः
सन्नह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
आपो वै रक्षोघ्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति। यज्ञस्य
सन्तत्यै। उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक
आप आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्वह्नीरासाद्यः।
स्फ्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याह द्वितीयः हरतीति परिगृह्णति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोतकृत्वा
रक्षोघ्नीरर्पयति॥

[९]

वज्रो वै स्फ्यः। यदन्वश्च धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यश्च धारयति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षाः स्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च।
स्फ्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्फ्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं

भ्रातृव्यमपहृत्य। उत्क्रेऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्तावव नेनित्ते। आत्मानमेव पवयते। स्फ्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मन एव भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै। यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राऽऽहुतिपथादिध्मं प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्याद्वर्हिषां प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेध्मं प्रतिपादयति। सम्प्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति। दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः। प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो मेधमुपनीय। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्चति सादयेदिध्मः पञ्च च॥ [१०]

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपशुं यो वै पूर्वद्युः कर्मणे वामिन्द्रो वृत्रमहन्सोऽपोऽवधृतं धृष्टिर्देवस्येत्याहु सं वपामि देवस्य स्फ्यमा ददे वज्रो वै स्फ्यो दश॥१०॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यानतिरेकाय पवित्रंवत्यध्वर्युं चाधिषवणमस्यन्तरिक्ष एव रक्षंसामन्तरहित्यै द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं पञ्चाशीतिः॥८५॥

तृतीयस्यां यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। सुचः
सम्मूर्ष्टि। सुवमग्रै। पुमांसमेवाभ्यः सश्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥

अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः सुचः।
वृष्टिः सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति।
ते ततः क्लृप्ताः समेधन्ते। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया
पशुभिः। य एवं वेद। यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः
स्यादिति। अग्रतः सम्मृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनाग्रा हि वृष्टिः।
यदि कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः सम्मृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्सम्मृ-
ज्यात्। मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको
भवतीति॥३॥

प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्जं
एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्राचीम्। दण्डमुत्तमतः।
मूलैर्न मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राश्नुपरिष्ठाल्लोमानि।
प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

सुगृह्यैषा। प्राणो वै सुवः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः।
 उपभृत्सुव्यः। आत्मा ध्रुवा। अन्नं सम्मार्जनानि। मुखतो
 वै प्राणोऽपानो भूत्वा। आत्मानमन्नं प्रविश्य। बाह्यतस्तनुवः
 शुभयति। तस्मात्सुवमेवाग्रे सम्मार्ष्टि। मुखतो हि प्राणो-
 ऽपानो भूत्वा। आत्मानमन्नमाविशति। तौ प्राणापानौ।
 अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति। य एवं वेद॥५॥

जुहूर्मृज्याद्भवतीति प्रत्यञ्चधस्तान्मार्ष्टि पञ्च च॥ [१]

दिवः शिल्पमवततम्। पृथिव्याः ककुभिं श्रितम्।
 तेन वयः सहस्रवल्शेन। सपत्नं नाशयामसि
 स्वाहेति सुखसम्मार्जनान्यग्नौ प्र हरति। आपो वै
 दर्भाः। रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे। अनुष्टुभर्चा।
 आनुष्टुभः प्रजापतिः। प्राजापत्यो वेदः। वेदस्याग्रं
 सुखसम्मार्जनानि॥६॥

स्वेनैवैनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो
 ऋग्वाव योषां। दर्भो वृषां। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य
 तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः।
 तान्येके वृथैवापांस्यन्ति। तत्तथा न कार्यम्। आरब्धस्य
 यज्ञियस्य कर्मणः सविदोहः॥७॥

यद्यैनानि पशवोऽभि तिष्ठेयुः। न तत्पशुभ्यः कम्।
 अद्धिर्मार्जयित्वोत्करे न्यस्येत्। यद्वै यज्ञियस्य कर्मणो-

ऽन्यत्राऽऽहुतीभ्यः सन्तिष्ठते। उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा।
 एतां हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभरन्। यदद्भिर्मार्जयति।
 तेन शान्तम्। यदुत्करे न्यस्यति। प्रतिष्ठामेवैनानि
 तद्रमयति॥८॥

प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य
 वा एतद्रूपम्। यत्सुखसम्मार्जनानि। स्तम्बशो वा ओषधयः।
 तासां जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते। अप्रियो ह्येषां जरत्कक्षः।
 यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः पशूनाम्। तावदप्रियः पशूनां
 भवति। यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्दधति। नवदाव्यासु वा ओषधीषु
 पशवो रमन्ते॥९॥

नवदावो ह्येषां प्रियः। यावत्प्रियो ह वै नवदावः
 पशूनाम्। तावत्प्रियः पशूनां भवति। यस्यैतान्यग्नौ प्रहरन्ति।
 तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत्। यतरस्मिन्सम्मृज्यात्। पशूनां
 धृत्यै। यो भूतानामधिपतिः। रुद्रस्तन्तिचरो वृषां। पशून्स्माकं
 मा हिंसीः। एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसम्मार्जनान्यग्नौ
 प्रहरति। एषा वा एतेषां योनिः। एषा प्रतिष्ठा। स्वामेवैनानि
 योनिम्। स्वां प्रतिष्ठां गमयति। प्रति तिष्ठति प्रजयां
 पशुभिर्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुखसम्मार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीः षट् च॥ [२]

अयज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्।
 पत्न्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती

सन्नह्येत। प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते। आसीना
ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशादक्षिणत उदीच्यन्वास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। आशासाना सौमनसमित्याह।
मेध्यामेवैनां केवलीं कृत्वा। आशिषा समर्धयति। अग्रेरनु-
व्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कमित्याह। एतद्वै पत्न्यै
व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च
न। योक्त्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योक्त्रेण। यद्योक्त्रम्। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य क्लृप्त्यै। युक्तं क्रियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिं ग्रन्थाति। आशिष एवास्यां
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजया
पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नी। यज्ञस्य
धृत्या अशिथिलं भावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयः सुपत्नीरुप
सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तं
धीयाता इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनाः

रस॒ इत्या॑ह। रूप॒मे॒वा॒स्यै॒तन्म॑हि॒मानं॒ व्याच॑ष्टे। तस्य॒
तेऽक्षी॑यमाणस्य॒ निर्व॑पामि देव॒य॒ज्याया॒ इत्या॑ह। आ॒-
मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥१५॥

करोति॑ ब्रतोपनयनं॒ क्षेमो॒ यज॑मानः शा॒स्ते॥ [३]

घृ॒तं च॒ वै मधु॑ च प्र॒जाप॑तिरासीत्। यतो॒ मध्वा॑सीत्।
ततः॑ प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॒न्मधु॑षि प्र॒जन॑नमिवास्ति।
तस्मा॒न्मधु॑षा न प्रच॑रन्ति। या॒तया॑म॒ हि। आ॒ज्ये॑न प्रच॑रन्ति।
य॒ज्ञो वा आ॒ज्यम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं प्रच॑रन्त्यया॑तयामत्वाय।
प॒त्यवे॑क्षते॥१६॥

मि॒थुन॒त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। यद्वै प॒त्नी य॒ज्ञस्य॑ क॒रोति॑। मि॒थुनं॑
तत्। अथो॒ पत्न्या॑ ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑ऽन॒वच्छि॑त्यै।
अ॒मे॒ध्यं वा ए॒तत्क॑रोति। य॒त्प॒त्यवे॑क्षते। गा॒र्हप॑त्येऽधि॑
श्रय॑ति मे॒ध्यत्वा॑य। आ॒हु॒व॒नीय॑म॒भ्युद्व॑वति। य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै।
तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ऽनु प्रेहीत्या॑ह॥१७॥

तेजो॑ वा अ॒ग्निः। तेज॒ आ॒ज्यम्। तेज॑सै॒व तेजः॑
सम॑र्धयति। अ॒ग्निस्ते॒ तेजो॑ मा वि॒नैदि॒त्याहा॑हि॒सायै॑।
स्फ॒यस्य॑ व॒र्त्मन्त्सा॑दयति। य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै। अ॒ग्नेर्जि॒ह्वाऽसि॑
सु॒भूर्दे॒वाना॑मित्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। धाम्ने॑धाम्ने दे॒वेभ्यो॑
यजु॑षेयजुषे भ॒वेत्या॑ह। आ॒मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥१८॥

तद्वा अतः॑ प॒वित्रा॑भ्यामे॒वोत्पु॑नाति। यज॑मानो॒
वा आ॒ज्यम्। प्रा॒णापा॒नौ प॒वित्रे॑। यज॑मान ए॒व

प्राणापानौ दधाति। पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ
सञ्चरतः। शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे
लोकाः॥१९॥

एषां लोकानामाप्त्यै। त्रिः। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो
मेध्यत्वाय। अथाऽऽज्यवतीभ्यामुपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं
दधाति। अपि वा उताऽऽहुः। यथा ह वै योषां सुवर्णं
हिरण्यं पेशलं बिभ्रती रूपाण्यास्तै। एवमेता एतर्हीति।
आपो वै सर्वा देवताः॥२०॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्।
तत्रोभयोर्ममांसा। जामि स्यात्। यद्यजुषाऽऽज्यं
यजुषाऽप उत्पुनीयात्। छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय।
अथो मिथुनत्वाय। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे
कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो
गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। अद्भिरेवौषधीः सं नयति।
ओषधीभिः पशून्। पशुभिर्यजमानम्। शुक्रं त्वां शुक्रायां
ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह सर्वत्वाय।
पर्याप्त्या अनन्तरायाय॥२१॥

ईक्षत् आह शास्ते लोका देवता भवति पद च॥ [४]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स एतमिन्द्र आज्यस्याव-
काशमपश्यत्। तेनावैक्षत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः।

य एवं विद्वानाज्यमवेक्षते। भवत्यात्मना। पराऽस्य
भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि
हवींष्यभिघारयति॥२२॥

अथ केनाऽऽज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चक्षुर्वै सत्यम्।
सत्येनैवेनदभि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
यश्चक्षुषाऽऽज्यमवेक्षते। निमील्यावेक्षेत। दाधारात्मश्चक्षुः।
अभ्याज्यं घारयति। आज्यं गृह्णाति॥२३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुह्वां
गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशूनेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृति।
अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति।
चतुर्ध्रुवायाम्॥२४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुह्वां
गृह्णन्भूयो गृह्णीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कनीयः। यजमानायैव
भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुह्वां गृह्णाति।
तस्माच्चतुष्पदी॥२५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तथ्संस्करोति। साऽस्मै सङ्स्कृतेषुमूर्जं
दुहे। यज्जुह्वां गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति।
प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्। सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते।

यद्धुवायामाज्यम्॥२६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायां चतुष्पदी प्रयान्याजेभ्यस्तद्धे च॥ [५]

आपो॑ देवीरग्रेपुवो॑ अग्रेगुव॒ इत्या॑ह। रूपमे॒वासा॑मे॒तन्महि॑-
मानं॒ व्याच॑ष्टे। अग्रं॑ इ॒मं य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑ य॒ज्ञप॑तिमित्या॑ह।
अग्रं॑ ए॒व य॒ज्ञं न॑यन्ति। अग्रै॑ य॒ज्ञप॑तिम्। युष्मानिन्द्रो॑-
ऽवृणीत॑ वृ॒त्रतूर्य॑ यू॒यमिन्द्र॑मवृणीध्वं॒ वृत्र॑तूर्य॒ इत्या॑ह।
वृ॒त्रं ह॑ ह॒निष्य॑न्निन्द्र॒ आपो॑ वव्रे। आपो॑ हेन्द्र॑ वव्रिरे।
सं॒ज्ञामे॒वासा॑मे॒तत्सामा॑नं॒ व्याच॑ष्टे। प्रोक्षि॑ताः स्थेत्या॑ह॥२७॥

तेनाऽऽपः॑ प्रोक्षि॑ताः। अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। कृष्णो॑ रूपं
कृ॒त्वा। स वन॑स्पतीन्प्रावि॑शत्। कृष्णो॑ऽस्याखरे॒ष्ठोऽग्नये॑ त्वा
स्वाहेत्या॑ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनं॑ जुष्टं॑ करोति। अथो॑ अ॒ग्नेरे॒व मे॒धम॑व
रुन्धे। वेदि॑रसि ब॒र्हिषे॑ त्वा॒ स्वाहेत्या॑ह। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
पृथि॒वी वेदिः॑॥२८॥

प्र॒जा ए॒व पृथि॒व्यां प्रति॑ष्ठापयति। ब॒र्हिर॑सि सु॒गम्य॑स्त्वा
स्वाहेत्या॑ह। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। यज॑मानः सु॒चः। यज॑मानमे॒व
प्र॒जासु॑ प्रति॑ष्ठापयति। दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय त्वा पृथि॒व्यै त्वेति॑
ब॒र्हिरा॒साद्य॑ प्रोक्ष॑ति। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति। अथ॒ ततः॑
स॒ह सु॒चा पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॑श्च॒ ग्रन्थिं॑ प्रत्यु॑क्षति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
यथा॒ सू॒त्यै काल॑ आपः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति॥२९॥

ता॒दृगे॒व तत्। स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॑ह। स्व॒धाका॒रो हि

पितॄणाम्। ऊर्ग्व बर्हिषद्भ्य इति दक्षिणायै श्रोणेरोत्तरस्यै
निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव
प्रीणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ।
अनतिस्कन्दन् ह पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतदेवं क्रियते॥३०॥

ऊर्जा पृथिवीं गच्छतेत्याह। पृथिव्यामेवोर्जं दधाति।
तस्मात्पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते। ग्रन्थिं वि स्रसयति।
प्रजनयत्येव तत्। ऊर्ध्वं प्राश्चमुद्गूढं प्रत्यश्चमा यच्छति।
तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते। प्रतीचीः प्रजा जायन्ते। विष्णोः
स्तूपोऽसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः॥३१॥

यज्ञस्य धृत्यै। पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति। मुख्यमेवैनं करोति।
इयन्तं गृह्णाति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयन्तं
गृह्णाति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयन्तं गृह्णाति। एतावद्वै पुरुषे
वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥३२॥

अपरिमितं गृह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे
अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ।
यजमान एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदसं त्वा
स्तृणामीत्याह। यथायजुरेवैतत्। स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह।
देवेभ्य एवैनंस्वासस्थं करोति॥३३॥

बर्हिः स्तृणाति। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः। प्रजा एव
पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। अनतिदृश्नः स्तृणाति। प्रजयैवैनं

प॒शुभि॒रन॑तिदृ॒श्जं॑ करोति। धा॒रय॑न्प्र॒स्तरं॑ प॒रिधी॑न्प॒रि द॑धाति।
यज॑मानो॒ वै प्र॑स्तरः। यज॑मान ए॒व तथ्स्व॑यं प॒रिधी॑न्प॒रि
द॑धाति। ग॒न्ध॒र्वोऽसि॑ वि॒श्वव॑सु॒रित्या॑ह॥ ३४॥

वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने द॑धाति। इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि॒
दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने द॑धाति।
मि॒त्रावरु॑णौ त्वोत्त॒रतः॑ प॒रिध॑त्ता॒मित्या॑ह। प्रा॒णापा॒नौ
मि॒त्रावरु॑णौ। प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्द॑धाति। सूर्य॑स्त्वा पु॒रस्ता॑त्
पा॒त्वित्या॑ह। रक्ष॑साम॒पहत्यै॑। कस्या॑श्चिद॒भिष॑स्त्या॒ इत्या॑ह।
अप॑रिमितादे॒वेन॑ पाति॥ ३५॥

वी॒तिहो॑त्रं त्वा क॒व इत्या॑ह। अ॒ग्निमे॒व हो॒त्रेण॑
सम॑र्धयति। द्यु॒मन्त॑ꣳ समि॑धीम॒हीत्या॑ह॒ समि॑द्धौ। अ॒ग्ने
बृ॒हन्त॑मध्व॒र इत्या॑ह॒ वृद्धौ॑। वि॒शो य॒त्रे स्थ॒ इत्या॑ह।
वि॒शां यत्यै॑। उ॒दीची॑ना॒ग्रे नि द॑धाति प्र॒तिष्ठि॑त्यै। वसू॑नाꣳ
रु॒द्राणा॑मादित्या॒नाꣳ स॒दसि॑ सी॒देत्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒व स॒दने॑
प्र॒स्तर॑ꣳ सा॒दय॑ति। जुहू॑र॒सि घृ॒ताची॑ नाम्नेत्या॑ह॥ ३६॥

अ॒सौ वै जुहूः॑। अ॒न्तरि॑क्षमु॒पभृ॑त्। पृथि॒वी ध्रु॒वा।
तासा॑मे॒तदे॒व प्रि॒यं ना॑म। यद्घृ॒ताची॑ति। यद्घृ॒ताची॑त्याह॑।
प्रि॒येणै॒वेना॒ नाम्ना॑ सा॒दय॑ति। ए॒ता अ॑सद॒न्धसु॑कृतस्य
लो॒क इत्या॑ह। स॒त्यं वै सु॑कृतस्य लो॒कः। स॒त्य ए॒वेनाः॑
सु॒कृतस्य॑ लो॒के सा॑दयति। ता वि॒ष्णो पा॒हीत्या॑ह। य॒ज्ञो
वै वि॒ष्णुः। य॒ज्ञस्य॑ धृत्यै॑। पा॒हि य॒ज्ञं पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि

मां यज्ञनियमित्याह। यज्ञाय यजमानायाऽऽत्मने। तेभ्य एवाऽऽशिषमाशास्तेऽनैत्यै॥ ३७ ॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसम्मितं करोत्याह पाति नान्नेत्याह लोके सांदयति षट् चं—[६]

अग्निना वै होत्रा। देवा असुरानभ्यभवन्। अग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह भ्रातृव्याऽभिभूत्यै। एकविंशतिमिध्मदारूणि भवन्ति। एकविंशो वै पुरुषः। पुरुषस्याऽऽस्यै। पञ्चदशेध्मदारूण्यभ्या दधाति। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः संवत्सर आप्यते। त्रीनपरिधीन्परि दधाति॥ ३८ ॥

ऊर्ध्वं समिधावा दधाति। अनूयाजेभ्यः समिधमति शिनष्टि। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। वेदेनोप वाजयति। प्राजापत्यो वै वेदः। प्राजापत्यः प्राणः। यजमान आहवनीयः। यजमान एव प्राणं दधाति॥ ३९ ॥

त्रिरुपं वाजयति। त्रयो वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। वेदेनोपयत्यं स्रुवेण प्राजापत्यमाधारमा धारयति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञमेव प्रजापतिं मुखत आरभते। अथो प्रजापतिः सर्वा देवताः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति। अग्निमग्नीत्रिस्त्रिः सं मृङ्गीत्याह। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥ ४० ॥

अथो रक्षसामपहत्यै। परिधीन्त्सं माँष्टि। पुनात्येवैनान्। त्रिस्त्रिः सं माँष्टि। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अथो एते वै देवाश्वाः। देवाश्वानेव तत्सं माँष्टि। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। आसीनोऽन्यमाधारमा धारयति॥ ४१ ॥

तिष्ठन्नन्यम्। यथाऽनो वा रथं वा युञ्ज्यात्। एवमेव तदध्वर्युर्यज्ञं युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्याभ्यूढ्यै। वहन्त्येनं ग्राम्याः पशवः। य एवं वेद। भुवनमसि वि प्रथस्वेत्याह। यज्ञो वै भुवनम्। यज्ञ एव यजमानं प्रजयां पशुभिः प्रथयति। अग्ने यष्टरिदं नम इत्याह॥४२॥

अग्निर्वै देवानां यष्टा। य एव देवानां यष्टा। तस्मा एव नमस्करोति। जुह्वेद्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै जुहूः। सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णु मा वामव क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा मा सन्ताप्तमित्याहाहिंसायै। लोकं मे लोककृतौ कृणुतमित्याह। आमेवैतामा शास्ते। विष्णोः स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। एतत्खलु वै देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापराजित आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमित्याह वृद्धै। आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य। एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः

सुवर्गं लोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै।
इन्द्रावान्त्स्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा
इत्याह॥४५॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। प्राण
आधारः। यत्संस्पर्शयत्। भ्रातृव्येऽस्य प्राणं दध्यात्।
असंस्पर्शयन्नत्या क्रामति। यजमान एव प्राणं दधाति।
पाहि मांऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भजेत्याह॥४६॥

अग्निर्वाव पवित्रम्। वृजिनमनृतं दुश्चरितम्। ऋजुकर्म
सत्यं सुचरितम्। अग्निरेवेन वृजिनादनृतादुश्चरितात्पाति।
ऋजुकर्मे सत्ये सुचरिते भजति। तस्मादेवमा शास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यदाधारः।
आत्मा ध्रुवा॥४७॥

आधारमाधार्य ध्रुवा समनक्ति। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः
प्रति दधाति। द्विः समनक्ति। द्वौ हि प्राणापानौ। तदाहुः।
त्रिरेव समञ्ज्यात्। त्रिधातु हि शिर इति। शिर इवैतद्यज्ञस्य।
अथो त्रयो वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। मुखस्य
शिरोऽसि सञ्ज्योतिषा ज्योतिरङ्गामित्याह। ज्योतिरेवास्मा
उपरिष्ठादधाति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥४८॥

परिदधाति प्राणं दधाति हि यज्ञो धारयति नम इत्याह पश्चाद्वैर्याणीत्याह भा इत्याह भजेत्याह ध्रुवेवास्मिन्दधाति
त्रिणि च॥

[७]

धिष्ण्या वा एते न्युप्यन्ते। यद्वह्मा। यद्वोता। यदध्वर्युः।

यदग्रीत्। यद्यजमानः। तान् यदन्तरेयात्। यजमानस्य प्राणान्त्सङ्कर्षेत्। प्रमायुकः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकः शिषति। नास्य प्राणान्त्सङ्कर्षति। न प्रमायुको भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मासीनः। इडाया इडामा दधाति। हस्त्याः होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः। पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। इडायै वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति। द्विरा दधाति। सकृदभि धारयति। चतुः सम्पद्यते। चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत। सम्मुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो वा इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणा च यजमानेन च। उपहूतः पशुमानं सानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडायै देवतानामुपह्वे। उपहूतः पशुमान्भवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडामादधाति। वाचः सा भागधेयम्। यामुपह्वयते। प्राणानाः सा। वाचं चैव प्राणाश्चाव रुन्धे। अथ वा एतर्ह्युपहूतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो मीमाः सा। यजमानं देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति। नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मया ऽभा॒गया ऽनु॒वक्ष्य॒थेति॒ वाग॑ब्रवीत् । नाहम॑भा॒गा
पु॒रोनु॒वाक्या॑ भविष्यामीति॑ पु॒रोनु॒वाक्या॑ । नाहम॑भा॒गा या॒ज्या
भविष्यामीति॑ या॒ज्या । न मया ऽभा॒गेन॒ वर्ष॑द्वरिष्य॒थेति॒
व॒षद्वारः॑ । यद्य॑जमानभागं नि॒धाय॑ पु॒रोडा॑शं ब॒र्हिष॑दं
क॒रोति॑ । ताने॒व तद्वा॒ग्निः क॒रोति॑ । च॒तुर्धा॑ क॒रोति॑ । च॒तस्रो॑
दि॒शः । दि॒क्ष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति । ब॒र्हिष॑दं क॒रोति॑ ॥ ५४ ॥

यज॑मानो वै पु॒रोडा॑शः । प्र॒जा ब॒र्हिः । यज॑मानमे॒व
प्र॒जासु॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति । तस्मा॑द॒स्त्रा ऽन्याः॑ प्र॒जाः
प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति । मा॒९ से॒ना॒न्याः । अथो॑ ख॒ल्वाहुः॑ । दक्षि॑णा
वा ए॒ता ह॑वि॒र्यज्ञ॑स्या॒न्तर्वे॒द्यव॑ रु॒ध्यन्ते॑ । यत्पु॒रोडा॑शं
ब॒र्हिष॑दं क॒रोतीति॑ । च॒तुर्धा॑ क॒रोति॑ । च॒त्वारो॑ ह्ये॒ते
ह॑वि॒र्यज्ञ॑स्य॒र्त्विजः॑ ॥ ५५ ॥

ब्र॒ह्मा हो॒ता ऽध्व॑र्यु॒रग्री॑त् । तम॒भि मृ॑शेत् । इ॒दं ब्र॒ह्मणः॑ । इ॒दं
हो॒तुः । इ॒दम॑ध्व॒र्योः । इ॒दम॑ग्री॒ध इति॑ । यथै॒वादः॑ सौ॒म्ये ऽध्व॑रे ।
आ॒देश॑मृ॒त्विग्भ्यो॑ दक्षि॑णा नी॒यन्ते॑ । ता॒दृगे॒व तत् । अ॒ग्नीधे॑
प्रथ॒माया॑ द॒धाति॑ ॥ ५६ ॥

अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः । अ॒ग्निमु॑खामे॒वर्द्धि॑ यज॑मान ऋ॒ध्नोति॑ ।
स॒कृदु॑प॒स्तीर्य॑ द्वि॒राद॑धत् । उ॒प॒स्तीर्य॑ द्वि॒रभि॑ घा॒रय॑ति ।
षट्थ॑सम्प॒द्यन्ते॑ । षड्वा॑ ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति । वे॒देन॑
ब्र॒ह्मणे॑ ब्र॒ह्मभा॑गं परि॒हर॑ति । प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः । प्रा॒जाप॒त्यो
ब्र॒ह्मा ॥ ५७ ॥

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै। अथ काममन्येन। ततो
होत्रे। मध्यं वा एतद्यज्ञस्य। यद्धोता। मध्यत एव यज्ञं
प्रीणाति। अथाध्वर्यवे। प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य। यदध्वर्युः।
तस्माद्धविर्यज्ञस्यैतामेवाऽऽवृतमनु॥५८॥

अन्या दक्षिणा नीयन्ते। यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै।
अग्निमग्नीथ्सकृथ्सकृथ्सं मृड्ढीत्याह। पराडिव ह्येतरहि
यज्ञः। इषिता दैव्या होतार इत्याह। इषितः हि कर्म
क्रियते। भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता
ब्रूहीत्याह। आमेवैतामा शास्ते। स्वगा दैव्या होतृभ्य
इत्याह। यज्ञमेव तथस्वगा करोति। स्वस्तिर्मानुषेभ्य
इत्याह। आमेवैतामा शास्ते। शं योर्ब्रूहीत्याह। शंयुमेव
बार्हस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति॥५९॥

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्ह्वयते वेदाब्रवीद्वरहिपदं करोत्युत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च॥—————[८]

अथ सुचावनुष्टुभ्यां वाजवतीभ्यां व्यूहति। प्रतिष्ठा वा
अनुष्टुक्। अन्नं वाजः प्रतिष्ठित्यै। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। प्राचीं
जुहूमूहति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते। प्रतीचीमुपभृतम्।
जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। सविषूच एवापोह्य सपत्नान्
यजमानः। अस्मिँल्लोके प्रति तिष्ठति॥६०॥

द्वाभ्याम्। द्विप्रतिष्ठो हि। वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वा-
ऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। सुक्षु प्रस्तरमनक्ति।
इमे वै लोकाः सुचः। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव

तेजसाऽनक्ति। त्रेधाऽनक्ति। त्रयं इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति।
अभिपूर्वमेव यजमानं तेजसाऽनक्ति। अक्तः रिहाणा
इत्याह। तेजो वा आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव
तेजसाऽनक्ति। वियन्तु वय इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा।
सुवर्गं लोकं गमयति॥६२॥

प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथाय।
आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवौषधीरा
प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै वृष्ट्या
ईशते। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह।
वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे॥६३॥

यावद्वा अर्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्मियते।
आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मि पाहीत्याह। आयुरेवाऽऽत्मन्धत्ते।
यावद्वा अर्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्मियते।
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मि पाहीत्याह। चक्षुरेवाऽऽत्मन्धत्ते।
ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाण इत्याह।
अग्रयं एवैनं जुष्टं करोति। तन्त एतमनु जोषं भरामीत्याह।
सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता
इत्याहानुख्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह।
भूमानमेवोपैति। परिधीन्प्र हरति। यज्ञस्य समिष्ट्यै॥६५॥

सुचौ सं प्रस्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन
शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः।
भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति।
सः॒ स्रावभागाः स्थेत्याह। वसवो वै रुद्रा आदित्याः
सः॒ स्रावभागाः। तेषां तद्भागधेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने
दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं
वा अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवने सद्ने सादयति। सुम्नायं
सुम्निनी सुम्ने मा धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्नम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। धुरि धुर्यौ
पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय। अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो
इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै
पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्वन्यै पाहि दुश्चरितादित्याह।
आमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुं कृणु सुषदा योनिः॒
स्वाहेती॒ध्मसंवृश्च॑नान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय फलीकरणहोमं
जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं वृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
अतिरिक्त एवातिरिक्तं दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्त-
मात्स्वाऽवं रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्।
वेदेन वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि।

गर्भं बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्थम्बयजुषो वेदेन वेदिं सम्मार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्न्या उपस्थ
आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदं होता-
ऽऽहवनीयाऽस्तृणन्नेति। यज्ञमेव तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्ध-
मासात्। तं सन्ततमुत्तरेऽर्धमास आलभते॥७०॥

तं कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।
वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के। देवा गातुविदो गातुं वित्वा
गातुमित्याह। यत एव यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयति।
प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवाव रुन्धे पर्यधत्वा इत्याहु समिष्टे भागधेयं न्यत्तमित्याहु वा इध्मसं वृक्षनान्यनुवित्यै
लभते यजमानः॥ [१]

यो वा अयंथादेवतं यज्ञमुपचरति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यो यंथादेवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते।
वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्यामि वरुणस्य
पाशमित्याह। वरुणपाशादेवैनां मुञ्चति। सवितृप्रसूतो
यथादेवतम्॥७२॥

न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ
सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै धाता। पुण्यं कर्म
सुकृतस्य लोकः। अग्निरेवैनां धाता। पुण्ये कर्मणि

सुकृतस्य लोके दधाति। स्योनं मे सह पत्यां करोमीत्याह।
आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै सन्त्वाय। समायुषा सं
प्रजयेत्याह॥ ७३॥

आमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा
एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्न्यै पूर्णपात्रे भवति। अस्मिँल्लोके
प्रति तिष्ठानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। अथो
वाग्वा अनुष्टुक्। वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै
मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्षति। रेतः सिञ्चन्॥ ७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा
वै तस्य विमोकः। अद्भिः शान्तिः। विमुक्तं वा एतर्हि
योक्त्रं ब्रह्मणा। आदायै नृत्पत्नीं सहाप उपगृहीते शान्त्यै।
अञ्जलौ पूर्णपात्रमा नयति। रेत एवास्यां प्रजां दधाति।
प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः। मुखं वि मृष्टे। अवभृथस्यैव रूपं
कृत्वोत्तिष्ठति॥ ७५॥

सवितुप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकं च॥ ————— [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एवं
वेदं। विन्दते परिवेष्टारम्। तमुत्करे। यं देवा मनुष्येषु।
उपवेषमधारयन्। ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा
कुरु। उपवेषोपं विद्धि नः॥ ७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नृश्चतुष्पदः। ध्रुवाननप-
गान्कुर्विति पुरस्तात्प्रत्यश्चमुप गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः

शूद्रा अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन
एवैनान्कुरुते। धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा
संशितः। योपवेषे शुक्। साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म
इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरमुन्नुद ओकसः। सपत्नो
यः पृतन्यति। निर्बाध्येन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि
तिस्रः परावतः। इहि पञ्च जनाः अति। इहि तिस्रोऽति
रोचनायावत्। सूर्यो असद्विवि। परमान्त्वा परावतम्॥७८॥

इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः
समाभ्य इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा संशितः। शुचैवैनं
विध्वा। एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य। वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते।
हृतोऽसाववधिष्मामुमित्याह स्तृत्यै। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्।
शुचैवैनमर्पयति॥७९॥

प्रत्युष्टं द्विवः शिल्पमयंजो घृतं च देवासुराः स एतमिन्द्र आपो देवीरग्निना धिष्ण्या अथ सुचो यो वा
अयंथादेवतं परिवेषो वा एकादश॥११॥

प्रत्युष्टमयंज एषा हि विश्वेषां देवानामूर्जा पृथिवीमथो रक्षंसान्तां प्रजातिं द्वाभ्यां तं कालेकाले नवसप्ततिः॥७९॥
प्रत्युष्टमर्पयति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्ध्यो
वैश्यम्। तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय
वीरहणम्। पाप्मने क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय
पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्।
नर्माय रेभम्। नरिष्ठायै भीमूलम्। हसाय कारिमम्। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आत्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय
भिषजम्। प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्।
बलायोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्राय
दुर्मदम्। प्रयुञ्ज उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सरभ्यो ब्रात्यम्। सर्पदेव-

जुनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कितवम्। इर्यताया अकितवम्।
पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानेभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उत्सादेभ्यः कुञ्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्नामम्।
स्वप्रायान्धम्। अधर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्।
प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्जिनम्। उपशिक्षाया
अभिप्रश्जिनम्। मर्यादायै प्रश्नविवाकम्॥६॥

ऋत्यै स्तेनहृदयम्। वैरहत्याय पिशुनम्। विवित्यै
क्षत्तारम्। औपद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्। बलायानुचरम्। भूमे
परिष्कन्दम्। प्रियाय प्रियवादिनम्। अरिष्ट्या अश्वसादम्।
मेधाय वासः पल्पूलीम्। प्रकामाय रजयित्रीम्॥७॥

भायै दार्वाहारम्। प्रभाया आग्नेन्धम्। नाकस्य पृष्ठायाभि-
षेत्तारम्। ब्रध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकाय
पेशितारम्। मनुष्यलोकाय प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकेभ्य
उपसेत्तारम्। अवर्त्यै वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गाय लोकाय
भागदुघम्। वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायांश्वपम्। पुष्ट्यै गोपालम्।
तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्।
कीलालाय सुराकारम्। भद्राय गृहपम्। श्रेयसे वित्तधम्।
अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निस्रम्। शोकायाभिस्रम्।

उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्। योगाय योक्तारम्। क्षेमाय
विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्।
निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकाम्। संवत्सराय
पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविजाताम्। इद्वत्सरायाप-
स्कद्वरीम्। इद्वत्सरायातीत्वरीम्। वत्सराय विजर्जराम्।
संवत्सराय पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय
दोवपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो
बैन्दम्। नड्बलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय
मार्गारम्। तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनैभ्यः
पर्णकम्। गुहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः
किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भूषम्। अन्ताय
बहुवादिनम्। अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्। क्रोशाय
तूणवध्मम्। आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्पराय
शङ्खध्मम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यश्चर्मणम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै
स्वपनम्। तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्।
विश्वेभ्यो देवेभ्यः सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लावम्।
ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृद्धा अपगल्भम्। स९शराय

प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पु३श्चलूमा लभते। वीणावा॒दं गण॑कं गी॒ताय॑।
याद॑से शाबु॒ल्याम्। न॒र्माय॑ भद्रव॒तीम्। तू॒णव॒ध्मं ग्रा॑म॒ण्यं
पा॒णिसङ्घा॑तं नृ॒त्ताय॑। मोदा॑यानु॒क्रोश॑कम्। आ॒न॒न्दाय॑
तल॒वम्॥१५॥

अ॒क्षरा॒जाय॑ कि॒त॒वम्। कृ॒ताय॑ सभा॒विनम्॑। त्रेता॑या आदि॒-
नव॑दर्शम्। द्वा॒पराय॑ ब॒हिः सद॑म्। कल॑ये सभा॒स्थाणु॑म्।
दुष्कृ॒ताय॑ च॒रका॑चार्यम्। अध्व॑ने ब्रह्मचा॒रिणम्॑। पि॒शा॒चेभ्यः॑
सैल॑गम्। पि॒पा॒सायै॑ गोव्य॒च्छम्। नि॒र॒ऋत्यै॑ गोघा॒तम्। क्षु॒धे
गौ॒विक॑र्तम्। क्षु॒त्तृष्णा॑भ्या॒न्तम्। यो गां वि॒कृ॒न्त॑न्तं मा॒३सं
भिक्ष॑माण उप॒तिष्ठ॑ते॥१६॥

भूम्यै॑ पी॒ठस॑र्पिणमा लभते। अ॒ग्नये॑ऽ३स॒लम्। वा॒यवे॑
चाण्डा॒लम्। अ॒न्तरि॑क्षाय व॒३शन॑र्तिनम्। दि॒वे ख॑ल॒तिम्।
सू॒र्याय॑ ह॒र्यक्ष॑म्। च॒न्द्रम॑से मि॒र्मिर॑म्। नक्ष॑त्रेभ्यः कि॒ला॒सम्।
अ॒ह्ने शु॒क्लं पि॑ङ्ग॒लम्। रा॒त्रियै॑ कृ॒ष्णं पि॑ङ्गाक्षम्॥१७॥

वा॒चे पु॒रुष॑मा लभते। प्रा॒णम॑पा॒नं व्या॒नमु॑दा॒न३ स॑मा॒नं
ता॒न् वा॒यवे॑। सू॒र्याय॑ चक्षु॒रा ल॑भते। मन॑श्च॒न्द्रम॑से। दि॒ग्भ्यः
श्रो॒त्रम्। प्र॒जाप॑तये पु॒रुष॑म्॥१८॥

अथै॒तान॑रूपेभ्य आल॑भते। अति॑ह॒स्वम॑तिदी॒र्घम्।
अति॑कृ॒शम॑त्य३स॒लम्। अति॑शु॒क्लम॑ति॒कृष्ण॑म्। अति॑श्लक्ष्ण॒-
मति॑लोमशम्। अति॑कि॒रिट॒मति॑दन्तु॒रम्। अति॑मि॒र्मिर॒मति॑-

मेमिषम्। आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमाय सुन्ध्यै नदीभ्यं उध्मादेभ्य ऋत्ये भाया अमैभ्यो मन्यवे युम्यै दशदश सरौभ्यो द्वादश
प्रतिश्रुत्कायै बीभृश्यायै दशदश ह्साय सप्ताक्षराजाय त्रयोदश भूम्यै दश वाचे षडथ नवैकान्नविंशतिः॥१९॥
ब्रह्मणे युम्यै नवदश॥१९॥
ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

स॒त्यं प्र॑प॒द्ये। ऋ॒तं प्र॑प॒द्ये। अ॒मृतं॑ प्र॑प॒द्ये। प्र॒जाप॑तेः
प्रि॒यां त॒नुव॒मना॑र्तां प्र॑प॒द्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॒ वज्रे॑ण। द्विष॑न्तं
भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामामि। योऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑।
भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

सुत्यं दश॥

[१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्न आया॑हि वी॒तर्ये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
स॒त्सि ब॒र्हिषि॑। तं त्वा॑ स॒मिद्वि॑रङ्गिरः। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि।
बृ॒हच्छो॑चा यविष्य। स नः॑ पृथुः श्र॒वाय्यम्॥२॥

अच्छा॑ देव वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॒स्यस्ति॑रः। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑। वृषो॑
अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न॑ दे॒ववा॑हनः। तं ह॒विष्म॑न्त
ई॒डते॑। वृष॑णं त्वा व॒यं वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्ने दी॑द्य॒तं बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑हे। होता॑रं
वि॒श्ववे॑दसम्। अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मिध्य॑मानो अ॒ध्वरे॑।
अ॒ग्निः पा॑व॒क ई॒ड्यः॑। शो॒चिष्के॑श॒स्तमी॑महे। स॒मिद्धो॑ अ॒ग्न
आ॒हुतः॑। दे॒वान् य॑क्षि स्व॒ध्वरः॑। त्वं हि॑ ह॒व्यवा॑डसि। आ
जु॑होत दु॒वस्य॑त। अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे। वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हनम्।
त्वं वरु॑ण उ॒त मि॒त्रो अ॑ग्रे। त्वां वर्ध॑न्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे

वसुं सुषण॒नानि॑ सन्तु। यूयं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥४॥

श्रुवा॒र्यमिधो॑मृ॒हर्त्ति॑ सु॒प्त च॑॥

[२]

अ॒ग्ने॑ म॒हा॑ अ॒सि ब्रा॒ह्मण॑ भा॒रता॑ अ॒सा॒वसौ॑। दे॒वेद्धो॑
मन्वि॑द्धः। ऋषि॑ष्टुतो वि॒प्रा॑नु॒मदि॑तः। क॒वि॒शस्तो॑ ब्र॒ह्म॑स॒शितो॑
घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञा॒नाम्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्। अ॒तूर्तो॑ हो॒ता।
तू॒र्णि॑र॒हव्य॑वाट्। आ॒स्पात्रं॑ जु॒हूर्दे॒वाना॑म्॥५॥

च॒म॒सो दे॑व॒पानः॑। अ॒रा॑ इ॒वाग्ने॑ ने॒मि॒दे॒वास्त्वं
प॑रि॒भूर॑सि। आ व॑ह दे॒वान् यज॑मानाय। अ॒ग्निम॑ग्न॒ आव॑ह।
सोम॑माव॑ह। अ॒ग्निमा॑व॑ह। प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह।
इ॒न्द्रा॒ग्नी आ॑व॑ह। इ॒न्द्रमा॑व॑ह। म॒हेन्द्र॑माव॑ह। दे॒वा अ॑ज्य॒पा
आ॑व॑ह। अ॒ग्नि॑ हो॒त्राया॑ऽऽव॑ह। स्वं म॑हि॒मान॒माव॑ह। आ
चा॑ग्ने दे॒वान् व॑ह। सु॒यजा॑ च यज॒ जात॑वेदः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह पद॒ च॑॥

[३]

अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्वग्निः॑। हो॒त्रं वै॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्।
सा॒धु ते॑ यज॒मान॑ दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒च॒मास्य॑स्व।
दे॒वायु॑वं वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डा॒महै॑ दे॒वा ई॒डे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑
न॒म॒स्यान्। यजा॑म य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॒ता न॑वं॥

[४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। त॒नून॑पा॒दग्न॑ आ॒ज्य॑स्य
वेतु॑। इ॒डो अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। ब॒र्हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु॑। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा सोम॑म्। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा
प्र॒जाप॑तिम्। स्वा॒हाऽग्नी॑षोमौ। स्वा॒हेन्द्रा॑ग्नी। स्वा॒हेन्द्र॑म्।

स्वाहा॑ महेन्द्रम्। स्वाहा॑ दे॒वाः आ॑ज्य॒पान्। स्वाहा॑ऽग्निः
होत्राञ्जुषा॑णाः। अ॒ग्न आ॑ज्यस्य वियन्तु॥८॥

इन्द्राग्नी पञ्च च॥

[५]

अ॒ग्निर्वृ॑त्राणि॑ जङ्घ॑नत्। द्र॒विण॑स्युर्विप॒न्यया॑। स॒मिद्धः
शुक्र॑ आहु॑तः। जुषा॑णो अ॒ग्निरा॑ज्यस्य वेतु। त्व॑ सोमा॒सि
सत्प॑तिः। त्व॑ राजो॒त वृ॑त्र॒हा। त्वं भ॒द्रो अ॑सि॒ क्रतुः॑।
जुषा॑णः सोम॒ आ॑ज्यस्य ह॒विषो॑ वेतु। अ॒ग्निः प्र॒त्नेन॑
जन्म॑ना। शु॒म्भान॑स्तनुव॒ः स्वाम्। क॒विर्वि॑प्रेण वावृधे।
जुषा॑णो अ॒ग्निरा॑ज्यस्य वेतु। सोमं॑ गी॒र्भिष्वा॑ व॒यम्। व॒र्धया॑मो
वचो॑विदः। सु॒मृडी॒को न॒ आवि॑श। जुषा॑णः सोम॒ आ॑ज्यस्य
ह॒विषो॑ वेतु॥९॥

स्वाः षट् च॥

[६]

अ॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्। प॒तिः पृ॒थि॒व्या अ॒यम्। अ॒पाः
रेता॑ः॒सि जि॒न्वति॑। भुवो॑ य॒ज्ञस्य॒ रज॑सश्च ने॒ता। यत्रा॑ नि॒युद्धिः
सच॑से शि॒वाभिः॑। दि॒वि मूर्धा॑नं दधिषे सुव॒रुषाम्। जि॒ह्वाग्ने
चकृ॑षे ह॒व्यवा॑हम्। प्रजा॑पते न त्वदे॒तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॑तानि
परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जहु॒मस्तं नो॑ अस्तु॥१०॥

व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। स वे॑द पु॒त्रः पि॒तर॑ः स
मा॒तरम्। स सू॒नुर्भु॑व॒त्स भु॑व॒त्पुन॑र्मघः। स द्यामौ॒र्णोद॑न्तरि॒क्षः
स सु॑वः। स वि॒श्वा भुवो॑ अभव॒त्स आ॑भवत्। अ॒ग्नीषो॑मा
सवे॑दसा। सहू॑ती वनत॒ङ्गिरः॑। सन्दे॑व॒त्रा ब॑भूवथुः। यु॒वमे॒तानि॑

दिवि रोच॒नानि॑। अ॒ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्॥११॥

युव॑ꣳ सिन्धूꣳ र॒भि॒श॒स्तेर॑व॒द्यात्। अ॒ग्नी॒षोमा॒वमु॑ञ्चतं
गृ॒भी॒तान्। इन्द्रा॑ग्नी रोच॒ना दि॒वः। परि॑ वाजेषु भूषथः।
तद्वा॑ञ्चेति॒ प्रवी॑र्यम्। श्वथ॑द्वृत्रमु॒त सं॑नोति॒ वाज॑म्। इन्द्रा॒
यो अ॒ग्नी स॒हु॒री स॒प॒र्यात्। इ॒र॒ज्यन्ता॑ वस॒व्यस्य॑ भूरैः।
सह॑स्तमा सह॑सा वाज॒यन्ता॑। ए॒न्द्र सान॑सिꣳ र॒यिम्॥१२॥

स॒जित्वा॑नꣳ सदा॒सह॑म्। व॒र्षि॑ष्ठमू॒तये॑ भर। प्रस॑साहिषे
पुरु॑हूत॒ शत्रू॑न्। ज्येष्ठ॑स्ते शुष्मं इ॒ह रा॒तिर॑स्तु। इन्द्रा भ॑र
दक्षि॑णेना॒ वसू॑नि। पतिः॑ सिन्धू॒नाम॑सि रेवती॑नाम्। म॒हाꣳ
इन्द्रो॑ य ओज॑सा। प॒र्जन्यो॑ वृष्टि॒माꣳ इ॒व। स्तोमै॑र्व॒त्सस्य॑
वावृ॑धे। म॒हाꣳ इन्द्रो॑ नृ॒वदा॑च॒र्षणि॒प्राः॥१३॥

उ॒त द्वि॑ब॒र्हा अ॒मि॒नः स॒हो॑भिः। अ॒स्म॒द्रिय॑ग्वावृधे
वी॒र्या॑य। उ॒रुः पृ॒थुः सु॒कृ॒तः क॒र्तृभि॑र्भूत्। पि॒प्री॒हि दे॒वाꣳ
उ॑शतो य॒विष्ठ। वि॒द्वाꣳ ऋ॒तूꣳ र॒ऋ॒तु॒पते॑ यजे॒ह। ये दै॒व्या
ऋ॒त्वि॒ज॒स्तेभि॑र॒ग्ने। त्वꣳ हो॒तृ॒णाम॒स्याय॑जिष्ठः। अ॒ग्निꣳ
स्वि॑ष्ट॒कृत॑म्। अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मानि। अ॒या॒ट्त्सो॑मस्य
प्रि॒या धा॑मानि॥१४॥

अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मानि। अ॒या॒द्वि॒जाप॑तेः प्रि॒या धा॑मानि।
अ॒या॒ङ्गि॒षोम॑योः प्रि॒या धा॑मानि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्रा॒ग्नि॒योः प्रि॒या
धा॑मानि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्रस्य॑ प्रि॒या धा॑मानि। अ॒या॒ण्म॒हेन्द्र॑स्य
प्रि॒या धा॑मानि। अ॒या॒ङ्गि॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॑मानि।

यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षश्च मंहिमानम्।
 आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः।
 जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पावक
 शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वियद्भूः।
 हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥१५॥

अस्त्वध्वर्यव रयि चरषणिप्राः सोमस्य प्रिया धामानीषः षट्॥ [७]

उपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरं सह
 पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण। उप मा
 वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
 उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
 मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
 धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपहूतो भूक्षः सखा। उप मा भूक्षः सखा ह्वयताम्।
 उपहूतां(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मां इडा
 ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी।
 ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य इमं
 यज्ञमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धन्। उपहूते द्यावापृथिवी।
 पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतोऽयं यजमानः।
 उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूतः। भूयसि हविष्करणे उपहूतः।
 दिव्ये धामन्नुपहूतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति

तस्मिन्नुपहृतः। विश्वमस्य प्रियमुपहृतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहृतस्योपहृतः॥१८॥

सुहर्षभा ह्ययतामुपहृतः हविष्करणं उपहृतश्चत्वारिं च॥ [८]

देवं ब॒रुहिः। व॒सुवने॑ वसुधेयस्य वेतु। दे॒वो नरा॒शंसः॑।
व॒सुवने॑ वसुधेयस्य वेतु। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्टकृत्। सु॒द्रवि॑णा
म॒न्द्रः क॒विः। स॒त्यम॑न्माय॒जी होता॑। होतु॑र्होतुराय॑जीयान्।
अग्ने॒ यान्दे॒वानया॑द्। या॑ अ॒पिप्रेः॑। ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्सत।
ता॑ सं॒सनु॑षी॒ होत्रा॑न्देवङ्ग॒माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमेर॑ये॒मम्।
स्वि॑ष्टकृ॒च्चाग्ने॒ होता॑ऽभूः। व॒सुवने॑ वसुधेयस्य नमोवा॒के
वी॒हि॥१९॥

अपिप्रेः पञ्च च॥ [९]

इ॒दं द्या॑वापृथि॒वी भ॒द्रम॑भूत्। आ॒र्धं सू॒क्तवा॑कम्। उ॒त
न॑मोवा॒कम्। ऋ॒ध्यास्म॑ सू॒क्तोच्य॑मग्ने। त्व॑ सू॒क्तवा॑गंसि।
उ॒प॒श्रितो॑ दि॒वः पृ॑थि॒व्योः। ओम॑न्वती तेऽस्मिन् य॒ज्ञे य॑जमान॒
द्या॑वापृथि॒वी स्ता॑म्। श॒ङ्गये॑ जी॒रदा॑न्। अ॒त्र॒सू अ॒प्रवे॑दे।
उ॒रुग॑व्यूती अ॒भयं॑ कृ॒तौ॥२०॥

वृ॒ष्टिद्या॑वा री॒त्यापा॑। श॒म्भुवौ॑ मयो॒भुवौ॑। ऊ॒र्जस्व॑ती च॒
पय॑स्वती च। सू॒प॒च॒र॒णा च॑ स्वधिच॒र॒णा च॑। तयो॑रा॒विदि॑।
अ॒ग्निरि॒दं ह॒विर॑जुषत। अ॒वी॒वृ॒धत्॑ महो॒ ज्यायो॑ऽकृ॒त। सोम॑
इ॒दं ह॒विर॑जुषत। अ॒वी॒वृ॒धत्॑ महो॒ ज्यायो॑ऽकृ॒त। अ॒ग्निरि॒दं
ह॒विर॑जुषत॥२१॥

अवी॑वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। प्र॒जाप॑तिरि॒दः
ह॒विर॑जुषत। अवी॑वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। अ॒ग्नी॒षोमा॑वि॒दः
ह॒विर॑जुषेताम्। अवी॑वृ॒धेतां महो॑ ज्यायो॑ऽक्राताम्। इन्द्रा॑ग्नी
इ॒दः ह॒विर॑जुषेताम्। अवी॑वृ॒धेतां महो॑ ज्यायो॑ऽक्राताम्।
इन्द्र॑ इ॒दः ह॒विर॑जुषत। अवी॑वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
म॒हेन्द्र॑ इ॒दः ह॒विर॑जुषत॥२२॥

अवी॑वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। दे॒वा आ॑ज्य॒पा
आज्य॑मजुषन्त। अवी॑वृ॒धन्त महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
अ॒ग्नि॒र॒हो॒त्रेणे॑दः ह॒विर॑जुषत। अवी॑वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
अ॒स्यामृ॑ध॒द्धो॒त्राया॑न्देवङ्ग॒माया॑म्। आशा॑स्ते॒ऽयं यज॑मानो॒ऽसौ।
आयु॑रा शा॑स्ते। सु॒प्र॒जा॒स्त्वमा॑ शा॑स्ते। स॒जा॒त॒व॒न॒स्यामा॑
शा॑स्ते॥२३॥

उत्तरा॑न्देवय॒ज्यामा॑ शा॑स्ते। भूयो॑ ह॒वि॒ष्कर॑ण॒मा शा॑स्ते।
दि॒व्यं धा॑मा शा॑स्ते। वि॒श्वं प्रि॑य॒मा शा॑स्ते। यद॒नेन॑
ह॒विषा॑ऽऽशा॑स्ते। तद॑श्या॒त्तदृ॑ध्यात्। तद॑स्मै दे॒वा रा॑सन्ताम्।
तद॑ग्नि॒र्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ वन॑ते। व॒यम॑ग्ने॒र्मानु॑षाः। इ॒ष्टं च॑ वी॒तं च॑।
उ॒भे च॑ नो॒ द्यावा॑पृ॒थि॒वी अ॒हंस॑स्पाताम्। इ॒ह ग॑ति॒र्वा॒मस्ये॑दं
च॑। नमो॑ दे॒वेभ्यः॑॥२४॥

अ॒भ्यं कृ॒ताव॑कृ॒ताग्नि॑रि॒दः ह॒विर॑जुषत म॒हेन्द्र॑ इ॒दः ह॒विर॑जुषत स॒जा॒त॒व॒न॒स्यामा॑ शा॑स्ते वी॒तं च॑ त्रीणि॑ च॥[१०]

तच्छुं॑ योरावृ॒णीम॑हे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दै॒वी
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे॥२५॥

तच्छं योरष्टौ॥ [११]

आप्यायस्व सन्तौ। इह त्वष्टारमग्रियं तन्नस्तुरीपम्।
देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः। प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये।
याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते। ता नो देवीः सुहवाः
शर्म यच्छत। उत ग्रा वियन्तु देवपत्नीः। इन्द्राण्यग्राय्यश्विनी
राट्। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु। वियन्तु देवीर्य
ऋतुर्जनीनाम्॥ २६॥

अग्निर्होता गृहपतिः स राजा। विश्वा वेद जनिमा
जातवेदाः। देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठः स प्र
यजतामृतावा। वयमु त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म
समिधा बृहन्तम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन
नस्तेजसा सः शिंशाधि॥ २७॥

जनीनामष्टौ च॥ [१२]

उपहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरः सह
पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण। उप मा
वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥ २८॥

उपहूतो भक्षः सखा। उप मा भक्षः सखा ह्वयताम्।
उपहूतां (४) हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्माः इडा

ह्वयताम्। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। मा॒न॒वी घृ॒तप॑दी मै॒त्रावरु॑णी।
ब्रह्म॑ दे॒वकृ॑तमु॒पंहू॑तम्॥ २९॥

दै॒व्या॑ अध्व॒र्यव॑ उपंहूताः। उपंहूता मनु॒ष्याः॑।
य इ॒मं य॒ज्ञम॑वान्। ये य॒ज्ञप॑त्नीं वर्धन्। उपंहूते
द्यावा॑पृथि॒वी। पूर्॒वजे ऋ॒ताव॑री। दे॒वी दे॒वपु॑त्रे। उपंहूते॒यं
यज॑माना। इन्द्रा॒णीवा॑ऽविध॒वा। अदि॑तिरिव सु॒पुत्रा॑।
उत्त॑रस्यान्दे॒वय॒ज्याया॒मुप॑हूता। भूय॑सि ह॒विष्कर॑ण उपंहूता।
दि॒व्ये धाम॑न्नुपंहूता। इ॒दं मे॑ दे॒वा ह॒विर्जु॑षन्ता॒मिति॑
तस्मि॑न्नुपंहूता। वि॒श्वम॑स्याः प्रि॒यमु॑पंहूतम्। वि॒श्वस्य॑
प्रि॒यस्यो॑पंहूत॒स्योप॑हूता॥ ३०॥

स॒हर॑प॒भा ह्वय॑तामु॒पंहू॑त* सु॒पुत्रा॑ षट्॥ [१३]

सु॒त्यं प्र॒वोऽग्ने॑ म॒हान॑ग्नि॒रहो॑तां स॒मिधो॑ऽग्निर्वृ॒त्राण्य॑ग्नि॒र्मूर्धो॑प॒हूतं दे॒वं ब॒रुहि॑दं द्यावा॑पृथि॒वी तच्छं॑ योरा
प्या॒यस्वो॑प॒हूत॒ज्ञयो॑दश॥ १३॥

सु॒त्यं व॒य॑ः स्या॒म वृ॑ष्टि॒द्यावा॑ त्रि॒शत्॥ ३०॥

सु॒त्यमु॑प॒हूता॥

हरिः ओम्॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे।
उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती मीयमानः।
वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात्। ब्रह्म
वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतयै। तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य
सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यः हंसो
नि केतुना। विश्वः समन्त्रिणं दह। कृधी न ऊर्ध्वं च रथाय
जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अह्नाम्। समर्य आ विदथे
वर्धमानः। पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देवया विप्र उदियति
वाचम्। युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति
जायमानः। तं धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो
मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद्। तः सुबाधो यतः सुचः। इत्था
धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमूतयै। त्वं वरुण उत मित्रो
अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि
सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरं द्रुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥ [१]

होता यक्षदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभां
पृथिव्याः संज्ञथे वामस्य। वर्षमिन्द्रिव इडस्पदे वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्।
मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं नृङ्ः प्रणेत्रम्।
गोभिर्वपावान्स्याद्वीरैः शक्तीवान्नथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो
देवाः आवक्षद्दृतो हव्यवाडमूरः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो
देवहूतिमवतु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिः
सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथताः
स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्तु
प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं॥ ४॥

होता यक्षद्वरु ऋष्याः कवप्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहतां
विपक्षौभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे
विश्रयन्तामृतावृधौ वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृङ्ः पतिभ्यो योनिं
कृण्वाने। सः स्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बरुहिः सीदतां
वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा
मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा। स्विष्टमद्यान्यः करदिषा
स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां

वी॒तामा॑ज्य॒स्य॒ हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता य॑क्ष॒त्ति॒स्रो दे॒वीर॒प॒सां॒म॒प॒स्त॒मा
अ॒च्छि॒द्र॒म॒द्ये॒द॒म॒प॒स्त॒न्व॒ताम्। दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒व॒म॒पो
वि॒यन्त्वा॑ज्य॒स्य॒ हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता य॑क्ष॒त्त्व॒ष्टा॒र॒म॒र्चि॒ष्टु॒म॒पा॒क॑
रे॒तो॒धां वि॒श्र॒व॒सं य॒शो॒धाम्। पु॒रु॒रूप॒म॒का॒म॒क॒र्श॒न॑
सु॒पोषः॑ पोषैः॒ स्या॒त्सु॒वी॒रो वी॒रैर्वे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ हो॒त॒र्य॒जं।
हो॒ता य॑क्ष॒द्वन॒स्प॒ति॒मु॒पाव॑स्रक्ष॒द्धि॒यो जो॒ष्टा॒र॑ श॒श॒म॒न्न॒रः।
स्व॒दा॒त्स्व॒धि॒ति॒र्ऋ॒तु॒था॒द्य दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्या॒वा॒ङ्मे॒त्वाऽऽज्य॑स्य॒ हो॒त॒र्य॒जं।
हो॒ता य॑क्ष॒द॒ग्नि॑ स्वा॒हाऽऽज्य॑स्य॒ स्वा॒हा मे॒द॒सः
स्वाहा॑ स्तो॒का॒ना॒ स्वा॒हा स्वाहा॑कृ॒तीना॒ स्वाहा॑
ह॒व्य॒सू॒क्ती॒नाम्। स्वाहा॑ दे॒वा आ॑ज्य॒पा॒न्स्वा॒हाऽग्नि॑
हो॒त्रा॒ङ्गु॒षा॒णा अ॒ग्न आ॑ज्य॒स्य वि॒यन्तु॑ हो॒त॒र्य॒जं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं सुवीरो वीरैर्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं चत्वारि च (अग्निन्तनूनपातन्नराशंसमग्निमिड ईडितो बरुहिर्दर उपासान्ता दैव्या तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमग्निम् पञ्च वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको वियन्तु होतर्यजं॥) [२]

स॒मि॒द्धो अ॒द्य म॒नुषो॑ दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑ज॒सि
जा॒त॒वे॒दः। आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॒ह॒श्चि॒क्रि॒त्वान्। त्वं दू॒तः
क॒वि॒र॒सि प्र॑चे॒ताः। त॒नून॑पा॒त्प॒थ ऋ॒त॒स्य॒ या॒ना॒न्। म॒ध्वा
स॒म॒ञ्ज॒न्त्स्व॑द॒या सु॒जिह्वा॑। म॒न्मा॑नि धी॒भि॒रु॒त य॑ज्ञ॒मृ॒न्ध॒न्।
दे॒व॒त्रा च॑ कृ॒णु॒ह्यध्व॑रं नः। न॒रा॒शंस॑स्य॒ म॒हि॒मा॒न॑मे॒षाम्।
उ॒प॑ स्तो॒षाम॑ य॒ज्ञ॒त॒स्य॑ य॒ज्ञैः॥६॥

ते सु॒क्र॒त॒वः शु॒च॒यो धि॒य॒न्धाः। स्व॑द॒न्तु दे॒वा उ॒भया॑नि
ह॒व्या। आ॒जु॒ह्वान् ई॒ड्यो व॒न्द्य॑श्च। आया॑ह्य॒ग्ने व॑सु॒भिः
स॒जोषा॑ः। त्वं दे॒वाना॑म॒सि य॒ह्व हो॒ता। स ए॑ना॒न् य॒क्षी॑षि॒तो

यजीयान्। प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या
वृज्यते अग्रे अह्नाम्। व्यु प्रथते वितरं वरीयः। देवेभ्यो
अदितये स्योनम्॥७॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न जनयुः
शुभमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ
सुप्रायणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उषासानक्ता
सदतां नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधि
श्रियः शुक्रपिशं दधाने। दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा।
मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्यै॥८॥

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू। प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा
दिशन्ता। आ नो यज्ञं भारती तूयमेतु। इडा मनुष्वदिह
चेतयन्ती। तिस्रो देवीर्बर्हिरेदः स्योनम्। सरस्वती स्वपंसः
सदन्तु। य इमे द्यावापृथिवी जनित्री। रूपैरपिः शद्भुवनानि
विश्वौ। तमद्य होतरिषितो यजीयान्। देवं त्वष्टारमिह यक्षि
विद्वान्॥९॥

उपावंसृजत्मन्यां समञ्जन्। देवानां पाथं ऋतुथा हवीःषि।
वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन।
सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम्। अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः।
अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि। स्वाहाकृतः हविरदन्तु
देवाः॥१०॥

अ॒ग्नि॒र्होता॑ नो अ॒ध्व॒रे। वा॒जी स॒न्परि॑णीयते। दे॒वो दे॒वेषु॑
य॒ज्ञियः॑। परि॑त्रि॒विष्ट्य॑ध्व॒रम्। या॒त्य॒ग्नी र॒थीरि॑व। आ दे॒वेषु॑
प्रयो॑ दधत्। परि॑ वाज॑पतिः क॒विः। अ॒ग्नि॒र्ह॒व्यान्य॑क्रमीत्।
दध॑द्र॒त्नानि॑ दा॒शुषे॑॥११॥

अ॒ग्नि॒र्होता॑ नो न॒वं॥ [४]

अजै॑द॒ग्निः। अस॑न॒द्वाज॑न्नि। दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ट्।
प्रा॒ञ्जोभि॑र्हिन्वा॒नः। धेना॑भिः क॒ल्प॑मानः। य॒ज्ञस्यायुः॑ प्रति॒रन्।
उप॑ प्रे॒ष्य होतः॑। ह॒व्या दे॒वेभ्यः॑॥१२॥

अजै॑द॒ष्टो॥ [५]

दै॒व्याः श॑मि॒तार॑ उ॒त म॑नु॒ष्या आ॑र॒भध्व॑म्। उ॒प॒नय॑त् मे॒ध्या
दु॒रः। आ॒शासा॑ना॒ मेध॑पति॒भ्यां मेध॑म्। प्रा॒स्मा अ॑ग्निं भ॑रत।
स्तृ॒णीत॑ ब॒र्हिः। अ॒न्वे॒नं मा॒ता म॑न्यताम्। अ॒नु पि॒ता। अ॒नु
भ्रा॒ता स॑ग॒र्भ्यः। अ॒नु स॒खा स॑यू॒थ्यः। उ॒दी॒चीना॑ अस्य प॒दो
नि॒धत्ता॑त्॥१३॥

सूर्य॑ चक्षु॑र्गमयतात्। वा॒तं प्रा॒णम॑न्वव॑सृजतात्। दि॒शः
श्रो॒त्रम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒मसु॑म्। पृ॒थि॒वी शरी॑रम्। ए॒क॒धाऽस्य॑
त्वच॑माच्छा॒तात्। पु॒रा ना॒भ्या अपि॑शसो॑ व॒पामु॑त्खि॑दतात्।
अ॒न्तरे॑वोष्माणं॑ वा॒रय॑तात्। श्ये॒नम॑स्य॒ वक्षः॑ कृणुतात्।
प्र॒शसा॑ बा॒हू॥१४॥

श॒ला दो॑षणी॑। क॒श्यपे॒वा सा॑। अ॒च्छि॑द्रे श्रोणी॑।
क॒वषो॑रू सै॒कप॑र्णा॒ष्टीव॑न्ता॑। षड्वि॑ंशति॒रस्य॑ व॒ङ्कयः॑।

ता अनु॒ष्ठ्यो॒च्याव॑यतात्। गात्रं॑ गात्रम॒स्यानू॑नं कृणुतात्।
ऊ॒व॒ध्य॒गो॒हं॑ पार्थि॒वं॑ खनतात्। अ॒स्त्रा र॒क्षः॑ स॒सृ॑जतात्।
व॒नि॒ष्ठुम॑स्य॒ मा रा॑विष्ट॥१५॥

उरू॒कं म॑न्यमानाः। नेद्व॑स्तोके तनये। रवि॑तारवच्छ॒मितारः॑।
अ॒ग्नि॒गो श॑मीध्वम्। सु॒श॒मि श॑मीध्वम्। श॒मी॒ध्वम॑ग्निगो।
अ॒ग्नि॒गुश्चापा॑पश्च। उ॒भौ दे॒वाना॑ꣳ श॒मि॒तारौ॑। तावि॑मं प॒शूꣳ
श्र॑पयतां प्रवि॒द्वाꣳसौ॑। यथा॑यथाऽस्य॒ श्रप॑ण॒न्तथा॑तथा॥१६॥
धृता॒द्वाह॑ मा रा॑विष्ट॒ तथा॑तथा॥ [६]

जुष॑स्व स॒प्रथ॑स्तमम्। वचो॑ दे॒वप्स॑रस्तमम्। ह॒व्या जु॒ह्वान॑
आ॒सनि॑। इ॒मं नो॑ य॒ज्ञम॒मृते॑षु धेहि। इ॒मा ह॒व्या जा॑तवेदो
जुष॑स्व। स्तो॒काना॑मग्ने मेद॑सो घृ॒तस्य॑। होतुः॑ प्रा॒शान॑ प्रथ॒मो
नि॒षद्य॑। घृ॒तव॑न्तः पावक ते। स्तो॒काः श्रो॑तन्ति मेद॑सः। स्व॒धर्म॑
दे॒ववी॑तये॥१७॥

श्रेष्ठ॑ नो धेहि॒ वार्य॑म्। तुभ्य॑ꣳ स्तो॒का घृ॑तश्चुतः। अग्ने॑
वि॒प्राय॑ सन्त्य। ऋषिः॑ श्रेष्ठः॑ स॒मि॒ध्यसे॑। य॒ज्ञस्य॑ प्रावि॒ता
भ॑व। तुभ्य॑ꣳ श्रो॒तन्त्य॑ग्निगो शचीवः। स्तो॒कासौ॑ अग्ने॑ मेद॑सो
घृ॒तस्य॑। क॒वि॒श॒स्तो बृ॑ह॒ता भा॒नुना॑गाः। ह॒व्या जु॒षस्व॑ मेधिर।
ओजि॑ष्ठन्ते मध्य॒तो मेद॑ उद्ध॒तम्। प्र ते॑ व॒यं द॑दामहे। श्रो॒तन्ति॑
ते व॒सो स्तो॒का अ॒र्धित्व॑चि। प्र॒ति ता॒न्दे॒वशो॑र्विहि॥१८॥

दे॒ववी॑तय॒ उद्ध॑त॒श्रीणि॑ च॥ [७]

आवृ॑त्रहणा वृ॒त्रह॑भिः शुष्मैः। इन्द्र॑ या॒तन्न॑मो॒भिर॑ग्ने अ॒र्वाक्।

युव॑५ राधो॑भिरकंवेभिरिन्द्र। अ॒ग्ने॑ अ॒स्मे भ॑वतमुत्त॒मेभिः॑। होता॑
यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छा॒ग॑स्य व॒पाया॑ मेद॑सः। जुषेता॑५ ह॒विः।
होत॑र्यज॑। वि॒ह्यख्य॑न्मन॑सा॒ वस्य॑ इच्छन्। इन्द्रा॑ग्नी ज्ञा॒स उ॒त
वा॑ सजा॒तान्॥१९॥

नान्या॑ युव॒त्प्रम॑तिरस्ति॒ मह्य॑म्। स वा॑ धि॒यं
वाज॑यन्ती॒मतक्ष॑म्। होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। पुरो॒डाश॑स्य
जुषेता॑५ ह॒विः। होत॑र्यज॑। त्वामी॑डते अजि॒रं दू॒त्याया॑।
ह॒विष्म॑न्तः॒ सद॒मिन्मा॑नु॒षासः॑। यस्य॑ दे॒वैरास॑दो ब॒रु॒हिर॑ग्ने।
अहा॑न्यस्मै सु॒दिना॑ भवन्तु। होता॑ यक्षद॒ग्निम्। पुरो॒डाश॑स्य
जुषेता॑५ ह॒विः। होत॑र्यज॑॥२०॥

सजा॒तान्नि॒न्दे च॥

[८]

गी॒र्भिर्वि॑प्रः प्रम॑तिमिच्छ॒मानः॑। ई॒दृ॒ र॒यिं य॒शसं॑ पू॒र्वभा॑जम्।
इन्द्रा॑ग्नी वृ॒त्रह॑णा सुव॒ज्रा। प्र णो॑ न॒व्येभि॑स्तिरतं दे॒ष्णैः।
मा॒च्छे॒द्वा र॒श्मी॑रिति॒ नाध॑मानाः। पि॒तृणा॑५ श॒क्तीर॑नु॒-
यच्छ॑मानाः। इन्द्रा॑ग्निभ्यां॒ कं वृष॑णो म॒दन्ति॑। ता॒ह्यद्री॑
धि॒षणा॑या उ॒पस्थे॑। अ॒ग्नि॑५ सु॒दी॒ति॑५ सु॒दृशं॑ गृणन्तः।
न॒म॒स्याम॒स्त्वेड्यं॑ जा॒तवे॑दः। त्वां दू॒तम॑र॒ति॑५ ह॒व्यवा॑हम्।
दे॒वा अ॑कृ॒ण्वन्न॒मृत॑स्य॒ नाभि॑म्॥२१॥

जा॒तवे॑दो द्वे च॥

[९]

त्व॑५ ह्य॒ग्ने प्रथ॑मो म॒नोता॑। अ॒स्या धि॒यो अ॒भ॒वो
दस्म॒होता॑। त्व॑५ सी॑ वृष॒न्नकृ॑णोर्दुष्टरी॑तु। सहो॑ वि॒श्वस्मै॑

सह॑से सह॑ज्यै। अधा॑ होता॒ न्य॑सीदो॒ यजी॑यान्। इ॒डस्प॑द
इ॒षय॑न्नीड्यः सन्। तं त्वा॒ नरः॑ प्रथ॒मं दे॑व॒यन्तः॑। म॒हो रा॑ये
चि॒तय॑न्तो॒ अनु॑गमन्। वृ॒तेव॒ यन्तं॑ ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैः। त्वे रा॒यि
जा॑गृवा॒सो अनु॑गमन्॥ २२॥

रु॒श॑न्तम॒ग्निं दर्श॑तं बृ॒हन्त॑म्। व॒पाव॑न्तं वि॒श्वहा॑
दी॒दिवा॑स॒म्। प॒दं दे॒वस्य॑ नम॑सा वि॒यन्तः॑। श्र॒व॒स्यवः॑ श्र॒व
आ॒प॒न्नमृ॑क्तम्। ना॒मा॒नि चि॒दधि॑रे य॒ज्ञिया॑नि। भ॒द्राया॑ ते
रण॑यन्त॒ सन्दृ॑ष्टौ। त्वां वर्ध॑न्ति क्षि॒तयः॑ पृथि॒व्याम्। त्व॑
राय॑ उ॒भया॑सो॒ जना॑नाम्। त्वं त्रा॒ता त॑रणे॒ चेत्यो॑ऽभूः। पि॒ता
मा॒ता स॒दमि॑न्मानु॒षाणा॑म्॥ २३॥

स॒पर्ये॑ण्यः स प्रि॒यो वि॒श्व॑ग्निः। होता॑ म॒न्द्रो निष॑सादा
यजी॑यान्। तं त्वा॑ व॒यं द॒म आ दी॑दिवा॒सम्। उप॑जु॒बाधो॑
नम॑सा स॒देम। तं त्वा॑ व॒यं सु॒धियो॑ नव्य॑म॒ग्रे। सु॒म्राय॑व
ई॒महे दे॒व॒यन्तः॑। त्वं वि॒शो अ॒नयो॑ दी॒द्यानः॑। दि॒वो अ॒ग्रे बृ॒हता॑
रो॒च॒नेन॑। वि॒शां क॒विं वि॒श॒पति॑ः शश्व॑तीनाम्। नि॒तो॒शनं॑ वृष॒भं
च॑र्षणी॒नाम्॥ २४॥

प्रेती॑षणि मि॒षय॑न्तं पा॒वक॑म्। रा॒ज॑न्तम॒ग्निं य॑ज॒तः
र॑यी॒णाम्। सो अ॒ग्न ई॒जे श॒श॒मे च॒ म॒र्तः। यस्त॑
आ॒न॒द॒त्स॒मिधा॑ ह॒व्यदा॑तिम्। य आहु॑तिं॒ परि॒ वेदा॒ नमो॑भिः।
वि॒श्वेत्स॒वामा॑ द॒धते॑ त्वो॒तः। अ॒स्मा उ॑ ते ते॒ महि॑ म॒हे वि॑धेम।
नमो॑भिर॒ग्रे स॒मिधो॑त ह॒व्यैः। वेदी॑सू॒नो सह॑सो गी॒र्भिरु॒क्थैः।

आ ते भद्राया॑ सु॒म॒तौ य॑तेम॥२५॥

आ यस्त॒तन्थ॒ रोद॑सी॒ विभा॒सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॒स्य॑स्तरु॒त्रः।
बृह॑द्भिर्वा॒जैः स्थ॑विरेभि॒रस्मे। रे॒वद्भि॑रग्ने॒ वित॑रं वि भा॑हि।
नृ॒वद्व॑सो॒ सद॑मिद्धे॒ह्यस्मे। भूरि॑तो॒काय॒ तन॑याय प॒श्वः। पूर्वी॑रिषो
बृह॑तीरा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑ सन्तु। पुरु॑ण्य॒ग्ने
पुरु॑धा त्वा॒या। वसू॑नि राजन्व॒सुता॑ते अश्याम्। पुरु॑णि हि
त्वे पु॑रुवार॒ सन्ति॑। अग्ने॒ वसु॑ विध॒ते राज॑नित्वे॥२६॥

जागृवा॑सो अनु॒गन्मानु॑षाणाश्च॒रणी॑नां य॑तेमाश्या॒न्द्रे च॑॥ [१०]

आभ॑रत॑ शिक्ष॒तं वज्र॑बाहू। अ॒स्मा॑ इन्द्रा॒ग्नी अव॑त॒ः
शची॑भिः। इ॒मे नु ते र॑श्मयः सूर्य॑स्य। येभिः स॒पित्वं॑ पि॒तरो॑
न॒ आय॑न्। होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छाग॑स्य ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य।
म॒ध्यतो॑ मे॒द उ॒द्धृत॑म्। पुरा॑ द्वेषो॒भ्यः। पुरा॑ पौरु॒षेय्या॑ गृ॒भः।
घस्ता॑न्नृ॒नम्॥२७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम्। सु॒मत्क्ष॑राणा॑ श॒तरु॑द्रि॒-
याणाम्। अ॒ग्निष्वा॒त्तानां॑ पीवो॑पवस॒नानाम्। पा॒श्वतः॑ श्रो॒णितः॑
शि॒ताम॑त उ॒त्साद॑तः। अ॒ङ्गाद॑ङ्गा॒दव॑त्तानाम्। क॒रत॑ ए॒वेन्द्रा॒ग्नी।
जुषे॑ता॑ ह॒विः। हो॒तर्य॑जं। दे॒वेभ्यो॑ वनस्प॒ते ह॒वी॑षि॒।
हिर॑ण्यपर्ण॒ प्र॒दिव॑स्ते॒ अर्थ॑म्॥२८॥

प्र॒दक्षि॑णिद्र॒शनया॑ नियूयं। ऋ॒तस्य॑ वक्षि प॒थिभी॑
रजि॑ष्ठैः। होता॑ यक्ष॒द्वन॑स्पति॒मभि॑हि। पि॒ष्टत॑मया
रभि॑ष्ठया र॒शनया॑धित। यत्रेन्द्रा॒ग्नियो॑श्छाग॑स्य ह॒विषः॑

प्रिया धामानि। यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
 यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावस्रक्षत्।
 रभीयांसमिव कृत्वी॥२९॥

करदेवं देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं।
 पिप्रीहि देवा उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँरऋतुपते यजेह।
 ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः।
 होता यक्षदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य
 हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
 अयाङ्देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या
 इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः।
 होतर्यजं॥३०॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथांसि सप्त च॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः
 प्रमतिमिच्छमानाः। अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः।
 इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते। वनस्पते रशनयाऽभिधाय।
 पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्। वह देवत्रा दिधिषो
 हवींषि। प्र चंदातारममृतेषु वोचः। अग्निं स्विष्टकृतम्।
 अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य हविषः प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्देवानामाज्यपानां

प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वम्
महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
होतः। पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना
वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरकं च॥

[१२]

देवं बर्हिः सुदेवं देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यज। देवीद्वारः सङ्घाते विद्धीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा देवहूतो
वत्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो वा नवजातो
मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यज। देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन् यज्ञे प्रयत्यहेतामपि
नूनं दैवीर्विशः प्रायासिष्टां सुप्रीते सुधिते वसुवने
वसुधेयस्य वीतां यज। देवी जोष्टी वसुधिति ययोरन्या-
ऽद्याद्वेषांसि युयवदान्यावक्षद्वसु वार्याणि यजमानाय
वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवी ऊर्जाहुती
इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिः सर्पीतिमन्या नवेन पूर्वं
दयमानाः स्याम पुराणेन नवं तामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने
अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवा दैव्या
होतारा नेष्टारा पोतारा हुताघशंसावाभरद्वसू वसुवने

वसुधेयस्य वीतां यज। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीरिडा
 सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीम् ५
 रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधमादं मदेम वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशः संस्त्रिशीरूषा
 षडक्षः शतमिदेनः शितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं प्रवहन्ति
 मित्रावरुणेदस्य होत्रमरहतो बृहस्पतिः स्तोत्रमश्विना-
 ऽऽध्वर्यवं वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवो
 वनस्पतिर्वरुषप्रावा घृतनिर्णिग्धामग्रेणास्पृक्षदान्तरिक्षं
 मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादः हीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यज। देवं बर्हिर्वारितीनां निधेधाऽसि प्रच्युतीनामप्र-
 च्युतन्निकामधरणं पुरुस्पार्हं यशस्वदेना बर्हिषाऽन्या
 बर्हीऽप्यभि प्याम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवो
 अग्निः स्विष्टकृत्सुद्रविणा मन्द्रः कविः सत्यमन्माऽऽयजी
 होता होतुर्होतुरायजीयानग्रे यान्देवानयाड्याः अपिप्रेर्ये
 ते होत्रे अमत्सत ताः संसनुषीः होत्रां देवङ्गमान्दिवि
 देवेषु यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य
 नमोवाके वीहि यज॥ ३३॥

यजेकं च॥

[१३]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवीद्वारिः। वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु। देवी उषासानक्ता। वसुवने वसुधेयस्य
 वीताम्। देवी जोष्टी। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवी

ऊर्जाहुंती। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्॥३४॥

देवा दैव्या होतारा। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्।
देवीस्तिस्तिस्तिस्ती देवीः। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु। देवो
नराशंसः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो वनस्पतिः।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवं बरुहिर्वारितीनाम्। वसुवने
वसुधेयस्य वेतु॥३५॥

देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा मन्द्रः कविः।
सत्यमन्मायजी होता। होतुर्होतुरायजीयान्। अग्ने
यान्देवानयाद। या९ अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमथ्सत। ता९
संसनुषी९ होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
वीहि॥३६॥

वीतां वेत्वभूके च॥—————[१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः पचन्पक्तीः
पचन्पुरोडाशं बध्नन्निन्द्राग्निभ्यां छाग९ सूपस्था अद्य
देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राग्निभ्यां छागेनाघस्तान्तं मैदस्तः
प्रतिपचताग्रभीष्टामवीवृधेतां पुरोडाशैर्न त्वामद्यर्ष आर्षेय
ऋषीणान्नपादवृणीतायं यजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य
एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा
देवदानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च
होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता

ब्रूहि॥ ३७ ॥

अ॒ग्निम॒द्यैकम्॥

[१५]

अ॒ञ्जन्ति॑ होतां यक्ष॒ध्ममि॑द्धो अ॒द्याग्नि॑रजै॒द्वैव्यां जु॑पस्वा वृ॒त्रह॑णा गी॒र्भिस्त्व॑ ह्याभ॑रतुमु॒पोह॑ यद्दे॒वं ब॒रुहिः॑ सु॒दे॒वं दे॒वं
ब॒रुहि॑र॒ग्निम॒द्य पञ्च॑दश॥ १५ ॥

अ॒ञ्जन्त्य॒ग्निर्होता॑ नो गी॒र्भिरु॑पो हु यद्वि॒दथ॑ वा॒जिनः॑ स॒प्तत्रि॑ंशत्॥ ३७ ॥

अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः ओम्॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः ॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति। सयदनिष्ठा प्रयायात्। अकामप्रीता एनं कामा
नानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यं ता
अङ्गिरस्तम। विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिर्
इति। कामानेवास्मिन्दधाति॥१॥

कामप्रीता एनं कामा अनु प्रयान्ति। तेजस्वी
वीर्यावान्भवति। सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति। स यदुद्वायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं
प्राञ्चमुद्धृत्य। मनसोपतिष्ठेत्। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो
यज्ञः॥२॥

मनसैव यज्ञः सन्तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजा-
पतिः। भूतिमेवोपैति। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
यस्याऽऽहिताग्नेरग्निरपक्षायति। यावच्छर्म्यया प्रविध्येत्। यदि
तावदपक्षायैत्। तं सम्भरेत्। इदं त एकं पर उ त
एकम्॥३॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि।
प्रिये देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवेनं सम्भरति।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यदि परस्तरामपक्षायैत्।
अनुप्रयायावस्येत्। सो एव ततः प्रायश्चित्तिः। ओषधीर्वा

ए॒तस्य॑ प॒शून्पयः॑ प्रवि॑शति। यस्य॑ ह॒विषे॑ व॒थ्सा अ॒पाकृ॑ता॒
धय॑न्ति॥४॥

तान् यदु॒ह्यात्। या॒तया॑न्ना ह॒विषा॑ यजेत। यन्न दु॒ह्यात्।
य॒ज्ञप॒रुरन्त॑रि॒यात्। वा॒य॒व्यां॑ यवा॒गूं निर्व॑पेत्। वा॒युर्वै॑ पय॑सः
प्रदा॑पयि॒ता। स ए॒वास्मै॑ पयः॑ प्रदा॑पयति। पयो॒ वा ओष॑धयः।
पयः॑ पयः॑। पय॑सै॒वास्मै॑ पयो॒ऽव॑ रुन्धे॥५॥

अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात्। सैव ततः॑
प्राय॑श्चित्तिः। अ॒न्य॒तरान्॑ वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयति।
ये यज॑मानस्य सा॒यं गृ॒हमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्य॑ सा॒यं दु॒ग्धं
ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑। इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प॒ वसे॑त्। पयो॒ वा
ओष॑धयः। पय॑ ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति। यत्प्रा॒तः स्या॑त्।
तच्छृ॑तं कु॒र्यात्॥६॥

अथे॒तर ऐ॒न्द्रः पु॒रोडा॑शः स्यात्। इन्द्रि॒ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑
दधा॑ति। पयो॒ वा ओष॑धयः। पयः॑ पयः॑। पय॑सै॒वास्मै॑ पयो॒
ऽव॑ रुन्धे। अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात्। सैव ततः॑
प्राय॑श्चित्तिः। उ॒भया॑न् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयति। ये
यज॑मानस्य सा॒यं च॑ प्रा॒तश्च॑ गृ॒हमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्यो॒भयं॑
ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑॥७॥

ऐ॒न्द्रं प॒ञ्चश॑रावमो॒दनं॑ निर्व॑पेत्। अ॒ग्निं दे॒वता॑नां प्रथ॒मं
य॑जेत्। अ॒ग्निमु॑खा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणा॑ति। अ॒ग्निं वा अ॒न्व॒न्या

देवताः। इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभर्याः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽव रुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते। यस्य व्रत्येऽहन्पत्यनालम्बुका भवति। तामपरुध्यं यजेत। सर्वेणैव यज्ञेन यजेत। तामिद्वोप ह्वयेत। अमूहमस्मि। सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋत्नम्। तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहै। पुंसे पुत्राय वेत्तवै। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुप ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकव्ययन्ति रुन्धे कुर्यादाच्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै यदि परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयानर्धौ वै॥)॥

[१]

यद्विष्यण्णेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययर्चा वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
प्राय॑श्चित्तिः। यदव॑वृष्टेन जुहुयात्। अप॑रूपमस्याऽऽत्म॑ञ्जायेत।
कि॒लासो॑ वा॒स्याद॑र॒शसो॑ वा॑। यत्प्रत्ये॑यात्। य॒ज्ञं विच्छि॑न्ध्यात्।
स जु॑हुयात्। मि॒त्रो जना॑न्कल्पयति प्रजा॒नन्॥१२॥

मि॒त्रो दा॑धार पृथि॒वीमु॑त द्याम्। मि॒त्रः कृ॑ष्टीरनि॑मिषाऽभि
च॑ष्टे। स॒त्याय॑ ह॒व्यं घृ॑तव॑ञ्जुहोतेति॑। मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।
तत्कृ॑त्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः प्राय॑श्चित्तिः।
यत्पूर्व॑स्या॒माहु॑त्या॒ हुता॒यामु॑त्तराऽऽहु॑तिः स्कन्दे॑त्। द्वि॒पाद्भिः
प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॑ध्येत। यदु॑त्तरयाऽभि जु॑हुयात्॥१३॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॑ध्येत। यत्र॑ वे॒त्थं
वन॑स्पते दे॒वानां॑ गु॒ह्या॒ नामा॑नि। तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गा॒मये॑ति
वान॑स्पत्यय॒र्चा स॒मिध॑मा॒धाय॑। तू॒ष्णीमे॒व पुन॑र्जुहुयात्।
वन॑स्पति॒नैव॑ य॒ज्ञस्या॑र्ता॒ चाना॑र्ता॒ चाऽऽहु॑ती॒ वि दा॑धार।
तत्कृ॑त्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः प्राय॑श्चित्तिः।
यत्पु॒रा प्र॑या॒जेभ्यः॑ प्राड॒ङ्गा॑रः स्कन्दे॑त्। अध्व॒र्यवे॑
च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ऽ स्यात्॥१४॥

यद॑क्षि॒णा। ब्र॒ह्मणे॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ऽ स्यात्।
यत्प्र॒त्यक्। हो॒त्रे च॒ पत्न्यै॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ऽ
स्यात्। यदु॑दङ्ग॑। अ॒ग्नीधे॑ च॒ प॒शुभ्य॑श्च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ऽ
स्यात्। यद॑भिजुहुयात्। रु॒द्रोऽस्य॑ प॒शून्धातु॑कः स्यात्।

यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रह्रियेत॥१५॥

स्रुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा
यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते।
नमो यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति
येन स्कन्देत्। तं प्रहरेत्। सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः।
स्तोमपृष्ठो घृतवान्त्सुप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्वा
जहाम। गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवेनं प्र हरति।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वे प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्मभि जुहुयाध्व्याद्विद्येत् जहाम त्रीणि च (यद्विष्यणेन प्राजापत्यया यत्कीटा मध्यमेन
यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राडङ्गारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्गः॥)॥ [२]

वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यस्याऽऽहिताग्ने-
रग्निर्मथ्यमानो न जायते। यत्रान्यं पश्येत्। तत आहृत्य
होतव्यम्। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। यद्यन्यत्र
विन्देत्। अजायां होतव्यम्। आग्नेयी वा एषा। यदजा।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥१७॥

अजस्य तु नाश्नीयात्। यदजस्याश्नीयात्।
यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामद्यात्। तस्मादजस्य नाश्यम्।
यद्यजान्न विन्देत्। ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होतव्यम्। एष
वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्ब्राह्मणः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं
भवति॥१८॥

ब्राह्मणं तु वसत्यै नाप रुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणं वसत्या

अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तं भागधेयेन व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यै नापरुध्यः। यदि ब्राह्मणं न विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भास्तु नाध्यासीत॥१९॥

यद्दर्भान्ध्यासीत। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामध्यासीत। तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान् विन्देत्। अप्सु होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। आपस्तु न परिचक्षीत। यदापः परिचक्षीत॥२०॥

यामेवापस्वाहुतिं जुहुयात्। तां परिचक्षीत। तस्मादापो न परिचक्ष्याः। मेध्यां च वा एतस्यामेध्यां च तनुवौ सः सृज्येते। यस्याऽऽहिताग्नेरन्यैरग्निभिर्ग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव व्रतपतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति। स एवैनं व्रतमा लम्बयति॥२१॥

गर्भः स्रवन्तमगदमकः। अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः। पृथिव्यामव चुश्नोतैतत्। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः। रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत्सर्वेत्।

रेतोऽस्य वाजिनं॑ स्रवेत्। गर्भं॑ स्रवन्तमगदमकरित्याह।
रेतं एवास्मिन्वाजिनं दधाति॥२२॥

अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेतं एव तदधाति।
इन्द्र इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा
वै पशूनां मिथुनानां॑ रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति।
बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै
प्रजाः प्र जनयति। पृथिव्यामव चुश्रोतैतदित्याह।
अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं
पराचैरित्याह। रक्षंसामपहत्यै॥२३॥

अजाऽग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत् परिचक्षीत् लम्बयति दधाति देवानां बृहस्पतिः पञ्च च (वि वै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बेऽप्सु हौतव्यम्)॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः। तामीं
रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धां यज्ञमा रभे। देवां गातुविदः।
गातुं यज्ञाय विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र
युज्यताम्। तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वक्त्रं लमन्तरमा ददे। आपो देवीः
शुद्धाः स्थे। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्काय देवानाम्।
पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो
वत्सेषु पय इन्द्राय हविषे धियस्व। गायत्री पर्णवल्केन।
पयः सोमं करोत्विमम्॥२५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथं यो मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति
सूर्यमहै। आदित्यं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय

रमतां देवताभ्यः। वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः।
ताः पूर्वः परि गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इमामूर्जं
पञ्चदशीं ये प्रविष्टाः। तान्देवान्परि गृह्णामि पूर्वः॥ २६॥

अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु। पौर्णमासं हविरिदमेषां
मयि। आमावास्यं हविरिदमेषां मयि। अन्तराऽग्नी पशवः।
देवसु सदमा गमन्। तान्पूर्वः परि गृह्णामि। स्व आयतने
मनीषया। इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निं गृहपतिमभि
संवसानाः। ताः पूर्वः परि गृह्णामि॥ २७॥

स्व आयतने मनीषया। इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्।
अग्निं गृहपतिमभि संवसानाः। तान्पूर्वः परि गृह्णामि। स्व
आयतने मनीषया। अयं पितृणामग्निः। अवाङ्मुखा पितृभ्य
आ। तं पूर्वः परि गृह्णामि। अविषन्नः पितुं करत्। अजस्रं
त्वां सभापालाः॥ २८॥

विजयभागं समिन्धताम्। अग्ने दीदाय मे सभ्या।
विजित्यै शरदः शतम्। अन्नमावसथीयम्। अभि हराणि
शरदः शतम्। आवसथे श्रियं मन्त्रम्। अर्हिर्बुध्नियो नि
यच्छतु। इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः। वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥ २९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः।
आदित्येभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः।
पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र

स९ सृज। अग्ने॑ व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छे॑केयं तन्मे
राध्यताम्। वायो॑ व्रतपतु आदित्य व्रतपते॥३०॥

व्रतानां॑ व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छे॑केयं तन्मे
राध्यताम्। इ॒मां प्राची॒मुदी॑चीम्। इष॒मूर्ज॑म॒भि स९स्कृ॑ताम्।
ब॒हुप॒र्णाम॑शुष्काग्राम्। ह॒रामि॑ पशुपाम॒हम्। यत्कृ॑ष्णो रू॒पं
कृ॒त्वा। प्रावि॑शस्त्वं वन॒स्पती॑न्। तत्स्त्वा॒मेक॑वि॒ंशति॑धा।
सम्भ॑रामि सुस॒म्भृता॑॥३१॥

त्री॒न्य॑रि॒धीऽस्ति॒स्रः समि॑धः। य॒ज्ञायु॑रनुस॒ञ्च॒रान्। उप॒वे॒षं
मे॒क्ष॑णं धृ॒ष्टिम्। सं भ॑रामि सुस॒म्भृता॑। या जा॒ता ओष॑धयः।
दे॒वेभ्य॑स्त्रियु॒गं पु॒रा। तासां॑ पर्व॒ राध्या॑सम्। प॒रि॒स्तर॑मा॒हरन्।
अ॒पां मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑म्। सदे॑व९ शि॒वम॑स्तु मे॥३२॥

आ॒च्छे॒त्ता वो॒ मा रि॑षम्। जी॒वा॒नि श॒रदः॑ श॒तम्।
अप॑रिमितानां॒ परि॑मिताः। सन्न॑ह्ये सुकृ॒ताय॑ कम्। ए॒नो
मा नि॒गाङ्गत॑म॒च्च॒नाह॑म्। पुन॑रु॒त्थाय॑ बहु॒ला भ॑वन्तु।
स॒कृदा॑च्छि॒त्रं ब॒र्हिरू॑र्णामृ॒दु। स्यो॒नं पि॒तृभ्य॑स्त्वा
भ॒राम्य॑हम्। अ॒स्मिन्त्सी॑दन्तु मे पि॒तरः॑ सो॒म्याः। पि॒ताम॑हाः
प्रपि॑तामहाश्चानु॒गैः सह॑॥३३॥

त्रि॒वृत्प॑ला॒शे दु॒र्भः। इ॒या॒न्प्रा॑देशसं॒मितः॑। य॒ज्ञे प॒वित्रं॑
पो॒तृ॒तम॑म्। प॒र्यो ह॒व्यं क॑रोतु मे। इ॒मौ प्रा॑णापा॒नौ।
य॒ज्ञस्या॑ङ्गा॒नि सर्व॑शः। आ॒प्या॒यय॑न्तौ सञ्च॑रताम्। प॒वित्रे॑

हव्यशोधने। पवित्रे^१ स्थो वैष्णवी। वायुर्वा^२ मनसा पुनातु॥ ३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां^३
पोतारौ। पवित्रे^४ हव्यशोधने। त्वया वेदिं^५ विविदुः पृथिवीम्।
त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं^६ यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि^७ तन्तूनाम्।
पवित्रेण सहागहि॥ ३५॥

शिवेयं^८ रञ्जुरभिधानीं^९। अघ्नियामुपं^{१०} सेवताम्।
अप्रस्रंसाय^{११} यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः^{१२}
सन्नीतं बिभृताम्। इन्द्राय शृतं दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय।
त्वां परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः शग्मो^{१३}
भवासि नः॥ ३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्याऽऽयुषि प्र युज्यताम्। तिरः^{१४}
पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेन सवित्रोत्पूताः।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गां दोहपवित्रे रञ्जुम्। सर्वा पात्राणि^{१५}
शुन्यता। एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः। प्रजावतीर्यशसो^{१६}
विश्वरूपाः॥ ३७॥

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु^{१७}
गावः। पूषा स्थे। अयक्ष्मा वः प्रजया सः सृजामि।
रायस्पोषेण बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च।
जीवो जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च^{१८}
सन्दुहाताम्। धाता सोमेन सह वार्तेन वायुः। यजमानाय

द्रविणं दधातु॥३८॥

उ॒त्सं दु॒हन्ति क॒लशं चतु॑र्बिलम्। इडां दे॒वीं मधु॑मती॒ः
सुव॑र्विदम्। तदिन्द्रा॒ग्नी जि॑न्वत॒ः स॒नृता॑वत्। तद्यज॑मान-
ममृ॒तत्वे द॑धातु। का॒मधु॑क्षः प्र णो॑ ब्रूहि। इन्द्रा॒य
ह॒विर्दिन्द्रि॑यम्। अ॒मूं यस्यां दे॒वाना॑म्। म॒नुष्या॑णां पयो॑
हि॒तम्। बहु॒ दुग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यः॑। ह॒व्यमा प्या॑यतां पुनः॑॥३९॥

व॒त्सेभ्यो॑ म॒नुष्ये॑भ्यः। पु॒नर्दो॑हाय कल्पताम्। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त-
ति॑रसि। य॒ज्ञस्य॑ त्वा स॒न्तति॑मनु स॒न्तनो॑मि। अ॒द॒स्तम॑सि
वि॒ष्णवे॑ त्वा। य॒ज्ञाया॑पि दधाम्य॒हम्। अ॒द्वि॒ररि॑क्तेन पात्रेण।
याः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑ते। अ॒यं प॒यः सोमं॑ कृत्वा। स्वां योनि॑मपि
गच्छ॑तु॥४०॥

प॒र्णव॑ल्कः प॒वित्र॑म्। सौ॒म्यः सोमा॑द्धि निर्मितः। इ॒मौ प॒र्ण
च॑ द॒र्भं च॑। दे॒वानां॑ ह॒व्यशो॑धनौ। प्रा॒तर्वे॑षाय गोपाय। वि॒ष्णो
ह॒व्यं हि र॑क्ष॒सि। उ॒भाव॑ग्नी उ॒पस्तृ॑णते। दे॒वता॑ उ॒पव॑सन्तु
मे। अ॒हं ग्रा॒म्यानु॑प॒ वसा॑मि। म॒ह्यं गो॑प॒तये प॑शून्॥४१॥

आभूत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वं परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसुमृतां मे सह पुनातु गहि
नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं पितृणामग्निः॥)।—[४]

दे॒वा दे॒वेषु॑ प॒राक्रम॑ध्वम्। प्रथ॑मा द्वितीयेषु।
द्वितीयास्तृतीयेषु। त्रि॒रेका॑दशा इ॒ह मा॑ऽवत। इ॒दं
श॑केयं यदि॒दं क॑रोमि। आ॒त्मा क॑रोत्वात्मनै॑। इ॒दं क॑रिष्ये
भे॒षज॑म्। इ॒दं मे॑ वि॒श्वभे॑षजा। अ॒श्विना॑ प्राव॑तं यु॒वम्।
इ॒दम॑हं सेना॑या अ॒भीत्व॑र्यै॥४२॥

मुखमपोहामि। सूर्यं ज्योतिर्वि भाहि। महत इन्द्रियाय।
आ प्यायतां घृतयोनिः। अग्निर्हव्याऽनु मन्यताम्। खमंङ्क्षु
त्वचमङ्क्षु। सुरूपं त्वा वसुविदम्। पशूनां तेजसा। अग्नये
जुष्टमभि धारयामि। स्योनं ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते प्रति
तिष्ठ। व्रीहीणां मेधं सुमनस्यमानः। आर्द्रः प्रथस्त्रुर्भुवनस्य
गोपाः। शृत उथ्स्नाति जनिता मतीनाम्। यस्त आत्मा
पशुषु प्रविष्टः। देवानां विष्टामनु यो वितस्थे। आत्मन्वान्त्सोम
घृतवान् हि भूत्वा। देवान्वाच्छु सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्।
इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोत्क्रमीत्॥४४॥

देवाः पितरः पितरो देवाः। योऽहमस्मि स सन् यजे।
यस्यास्मि न तमन्तरैमि। स्वं मं इष्टं स्वं दत्तम्। स्वं
पूर्तं स्वं श्रान्तम्। स्वं हुतम्। तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा।
वायुरुपश्रोता। आदित्योऽनुख्याता। द्यौः पिता॥४५॥

पृथिवी माता। प्रजापतिर्बन्धुः। य एवास्मि स सन् यजे।
मा भेर्मा संविक्था मा त्वा हिंसिषम्। मा ते तेजोऽप
क्रमीत्। भरतमुद्धरेमनुषिश्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि।
नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः। यदवदानानि तेऽवघ्नन्।
विलोमाकार्षमात्मनः॥४६॥

आज्येन प्रत्यनज्येनत्। तत् आ प्यायतां पुनः।

अज्या॑यो यवमा॒त्रात्। आ॒व्या॒धात्कृत्य॑तामि॒दम्। मा
रू॒रुपाम॑ य॒ज्ञस्य॑। शु॒द्धः॑ स्वि॒ष्टमि॒दः॑ ह॒विः। मनु॑ना दृ॒ष्टां
घृ॒तप॑दीम्। मि॒त्रावरु॑णसमी॒रिताम्। द॒क्षिणा॒र्धादस॑म्भिन्दन्।
अव॑द्याम्येक॒तोमु॑खाम्॥ ४७ ॥

इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः। जिन्व॒ गा जिन्वा॑र्वतः। तस्या॑स्ते
भक्षि॑वाणः स्याम। सर्वा॑त्मानः सर्व॑गणाः। ब्र॒ध्न पिन्व॑स्व।
दद॑तो मे॒ मा क्षा॑यि। कुर्व॑तो मे॒ मोप॑दसत्। दि॒शां कृ॑त्तिरसि।
दि॒शो मे॒ कल्प॑न्ताम्। कल्प॑न्तां मे॒ दिशः॑॥ ४८ ॥

दैवी॑श्च मानु॑षीश्च। अ॒होरा॒त्रे मे॑ कल्पेताम्। अ॒र्धमा॒सा
मे॑ कल्पन्ताम्। मा॒सा मे॑ कल्पन्ताम्। ऋ॒तवो॑ मे॒
कल्प॑न्ताम्। सं॒वत्स॒रो मे॑ कल्पताम्। कृ॑त्तिरसि॒ कल्प॑तां
मे। आशा॑नां त्वाऽऽशापा॒लेभ्यः॑। च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृतै॑भ्यः। इ॒दं
भू॒तस्याध्य॑क्षेभ्यः॥ ४९ ॥

वि॒धेम॑ ह॒विषां॑ व॒यम्। भज॑तां भा॒गी भा॒गम्। मा
भा॒गोऽभ॑क्त। निर॑भा॒गं भ॑जामः। अ॒पस्वि॑न्व। ओष॑धीर्जिन्व।
द्वि॒पात्पा॑हि। च॒तुष्पा॑दव। दि॒वो वृ॑ष्टिमे॒रय॑। ब्रा॒ह्मणा॑नामि॒दः॑
ह॒विः॥ ५० ॥

सो॒म्याना॑ः सोमपी॒थिना॑म्। निर्भ॑क्तो ब्रा॒ह्मणः॑।
नेहा॑ ब्रा॒ह्मण॑स्यास्ति। सम॑ङ्गां ब॒र्हिर॑ह॒विषां॑ घृ॒तेन॑।
समा॑दि॒त्यैर्वसु॑भिः सं म॒रुद्भिः॑। समि॒न्द्रेण॑ वि॒श्वेभि॑र्दे॒वेभि॑रङ्गाम्।
दि॒व्यं नभो॑ गच्छ॒तु यत्स्वाहा॑। इन्द्रा॑णीवा॒विध॒वा भू॑यासम्।

अदितिरिव सुपुत्रा। अस्थूरि त्वा गार्हपत्य॥५१॥

उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय। सं पत्नी पत्या सुकृतेन
गच्छताम्। यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम्। सञ्जानानौ
विजंहतामरांतीः। दिवि ज्योतिरजरमा रंभेताम्। दशते
तनुवो यज्ञ यज्ञियाः। ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्ठयौः
प्रशिषमीडमानः। देवानां दैव्येऽपि यजमानोऽमृतोऽभूत्। यं
वा देवा अकल्पयन्॥५२॥

ऊर्जो भागः शतक्रतू। एतद्वा तेन प्रीणानि। तेन
तृप्यतमहहौ। अहं देवानां सुकृतामस्मि लोके।
ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति। अहं नारिष्ठावनु यजामि विद्वान्।
यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम्। अदारसृद्धवत देवसोम।
अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः। मा नो विददभिभामो
अशस्तिः॥५३॥

मा नो विदद्वृजना द्वेष्या या। ऋषभं वाजिनं वयम्।
पूर्णमांसं यजामहे। स नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः
सहस्रिणम्। प्राणाय सुरार्धसे। पूर्णमांसाय स्वाहा।
अमावास्या सुभगा सुशेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना।
सा नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः सहस्रिणम्।
अपानाय सुरार्धसे। अमावास्यायै स्वाहा। अभि स्तृणीहि
परि धेहि वेदिम्। जामिं मा हिंसीरमुया शयाना।
होतृषदना हरिताः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य

ब्रध्ने॥५४॥

अभी॒त्वंये॑ करो॒मि क॒मी॒त्पि॒ताऽऽत्म॑नं॒ एक॑तो॒ मु॒खां मे॑ दि॒शोऽर्ध॑क्षेभ्यो॒ हुवि॑र्गार॒हप॑त्या॒ कल्प॑यन्न॒शस्तिः॑ सा नो॒ दोह॑ता॒ सुवी॑र्यं॒ सप्त॑ च॥ [५]

परि॑स्तृणी॒त परि॑धत्ता॒ग्निम्। परि॑हितो॒ऽग्निर्य॑ज॒मानं॑ भुनक्तु।
अ॒पा॒ रस॑ ओष॑धीना॒ सुव॑र्णः। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य
सन्तु॑ का॒मदु॑घाः। अ॒मुत्रा॒मुष्मि॑ल्लो॒के। भू॒पते॑ भुव॑नपते। म॒हतो॑
भू॒तस्य॑ पते। ब्र॒ह्माणं॑ त्वा वृणीमहे। अ॒हं भू॑पतिर॒हं भुव॑नपतिः।
अ॒हं म॑हतो भू॒तस्य॑ पतिः॥५५॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सू॒त आ॒र्त्वि॒ज्यं॑ करिष्यामि। दे॒वं स॑वितरे॒तं
त्वा॑ वृणते। बृह॒स्पतिं॑ दै॒व्यं ब्र॒ह्माण॑म्। तद॒हं मन॑से प्र ब्र॒वीमि॑।
मनो॑ गाय॒त्रियै॑। गा॒य॒त्री त्रि॑ष्टुभे॑। त्रि॑ष्टुजग॑त्यै। जग॑त्यनु॒ष्टुभे॑।
अ॒नु॒ष्टुक्प॒ङ्क्तौ॑। प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये॥५६॥

प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा बृह॑स्पतये।
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णे। ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वः। बृह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मा।
अ॒हं म॑नु॒ष्याणा॑म्। बृह॒स्पते॑ य॒ज्ञं गो॑पाय। इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं
क॑रोमि। यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्। मे॒धा॒वी दि॒क्षु मन॑सा
तप॒स्वी॥५७॥

अ॒न्तर्दू॑तश्चर॑ति॒ मानु॑षीषु। चतुः॑ शिख॒ण्डा यु॒वतिः॑ सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना म॑ह॒ते सौ॒भगा॑य।
मह्यं॑ धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामा॑न्। भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं॑ पु॒पोषा॑।
ततो॑ दे॒वी वर्ध॑यते॒ पया॑ंसि। य॒ज्ञिया॑ य॒ज्ञं वि च॑ यन्ति॒ शं

च। ओषधीरापं इह शक्नोतीति। यो मां हृदा मनसा यश्च
वाचा॥५८॥

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः। यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता च।
तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनत्ति। ऊर्णामृदु प्रथमानं स्योनम्।
देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बरुहिः। सुवर्गे लोके यजमानं हि
धेहि। मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन्। चतुः शिखण्डा युवतिः
सुपेशाः। घृतप्रतीका वयुनानि वस्ते। साऽऽस्तीर्यमाणा महते
सौभगाय॥५९॥

सा मे धुक्व यजमानाय कामान्। शिवा च मे शग्मा चैधि।
स्योना च मे सुषदा चैधि। ऊर्जस्वती च मे पर्यस्वती चैधि।
इषमूर्जं मे पिन्वस्व। ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व। क्षत्रमोजो मे
पिन्वस्व। विशं पुष्टिं मे पिन्वस्व। आयुरन्नाद्यं मे पिन्वस्व।
प्रजां पशून्मे पिन्वस्व॥६०॥

अस्मिन् यज्ञ उपभूय इन्नु मे। अविक्षोभाय परिधीं
दधामि। धर्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषांसि निरितो
नुदातै। विच्छिनत्ति विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान्
ये च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं
स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरतिम्।
विश्वं पाप्मानममतिं दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी संकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती

स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजां मयि धारयतम्।
पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
प्रेयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधौ विश्वरूपाः।
तस्मिन्श्नुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु
देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा
सम्भृताङ्गा। वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बोध
उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
दोहै यज्ञं सुदुघामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मथ्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरं ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मथ्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाक्रः। घृताचीनां सूनुः।
प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः
पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि सीद
पृथिव्यामन्तरिक्षे। अहमुत्तरो भूयासम्॥६४॥

अधरे मथ्सपत्नाः। इयं स्थाली घृतस्य पूर्णा।
अच्छिन्नपयाः शतधार उथ्सः। मारुतेन शर्मणा दैव्येन।
यज्ञोऽसि सर्वतः श्रितः। सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्।
शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः
पशुमतीः। प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः॥६५॥

सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः।
 सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः।
 इदमिन्द्रियममृतं वीर्यम्। अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकिथ्सन्।
 तेन देवा अवतोप माम्। इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्।
 शृतं मयि श्रयताम्। यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम्॥६६॥

येनासिश्चद्वलमिन्द्रे प्रजापतिः। इदं तच्छुक्रं मधु
 वाजिनीवत्। येनोपरिष्ठादधिनोन्महेन्द्रम्। दधि मां धिनोतु।
 अयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दत्। गुहां सतीं गहने गह्वरेषु।
 स विन्दतु यजमानाय लोकम्। अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा
 करोतु। अयं यज्ञः समसदद्धविष्मान्। ऋचा साम्ना यजुषा
 देवताभिः॥६७॥

तेन लोकान्सूर्यवतो जयेम। इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमं-
 श्याम्। यो नः कनीय इह कामयातै। अस्मिन् यज्ञे
 यजमानाय मह्यम्। अप तमिन्द्राग्नी भुवनानुदेताम्।
 अहं प्रजां वीरवतीं विदेय। अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा
 सरिष्यन्तम्। वाजं जेष्यन्तम्। वाजिनं वाजजितम्॥६८॥

वाजजित्यायै सं मांजिर्म। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। उपहूतो
 द्यौः पिता। उप मां द्यौः पिता ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्।
 आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। उपहूता पृथिवी माता।
 उप मां माता पृथिवी ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्॥६९॥

आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। मनो ज्योतिर्जुषतामा-
ज्यम्। विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं
नः। विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। यन्ते अग्न आवृश्मि।
अहं वा क्षिपितश्चरन्। प्रजां च तस्य मूलं च। नीचैर्देवा नि
वृश्चत॥ ७०॥

अग्ने यो नोऽभिदासंति। समानो यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्यैव
प्रक्षार्यतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। यो मां द्वेष्टि जातवेदः।
यं चाऽऽहं द्वेष्मि यश्च माम्। सर्वाऽस्तानग्ने सन्दह।
याऽश्वाहं द्वेष्मि ये च माम्। अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा
ससृवाऽसम्॥ ७१॥

वाजं जिगिवाऽसम्। वाजिनं वाजजितम्। वाजजित्याये
सम्माज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। वेदिर्बरुहिः शृतं हविः।
इध्मः परिधयः सुचः। आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः। याज्याश्च
वषट्काराः। सं मे सन्नतयो नमन्ताम्। इध्मसन्नहने हुते॥ ७२॥

दिवः खीलोऽवततः। पृथिव्या अध्युत्थितः। तेनां
सहस्रकाण्डेन। द्विषन्तं शोचयामसि। द्विषन्मे बहु शोचतु।
ओषधे मो अहं शुचम्। यज्ञ नमस्ते यज्ञ। नमो नमश्च ते
यज्ञ। शिवेन मे सन्तिष्ठस्व। स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व॥ ७३॥

सुभूतेन मे सन्तिष्ठस्व। ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व।
यज्ञस्यर्द्धिमनु सन्तिष्ठस्व। उप ते यज्ञ नमः। उप ते नमः।

उप॑ ते नमः॑। त्रि॒ष्फली॑क्रियमा॑णानाम्। यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
रक्ष॑सां भाग॒धेयम्॑। आप॒स्तत्र॑ व॒हता॑दितः॥७४॥

उ॒लूख॑ले मु॒सले॑ यच्च॒ शूर्पे॑। आ॒शि॒श्लेष॑ दृषदि॒ यत्क॑पाले॑।
अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि। वि॒श्वे दे॒वा ह॒विरि॑दं जु॒षन्ता॑म्।
य॒ज्ञे या वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः। अ॒ग्नौ ताः सर्वाः॑ स्वि॒ष्टाः सु॒हुता॑
जुहो॑मि। उ॒द्यन्न॑द्यमि॒त्र महः॑। स॒पत्नान्मे॑ अ॒नीन॑शः। दि॒वैनान्
वि॒द्युता॑ जहि। नि॒म्रोच॑न्न॒धरा॑न्कृ॒धि॥७५॥

उ॒द्यन्न॑द्य वि नो॑ भज। पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। दी॒र्घायु॑त्वस्य॒
हे॒शिषे। तस्य॑ नो देहि॒ सूर्य॑।

॥ ह॒द्रोग॑घ्न-मन्त्राः ॥

उ॒द्यन्न॑द्य मि॒त्रमहः॑। आ॒रोह॑न्नुत्त॑रां दि॒वम्। ह॒द्रो॒गं मम॑ सूर्य॑।
ह॒रि॒माणं॑ च नाशय। शु॒केषु॑ मे ह॒रि॒माणम्॑। रो॒प॒णाका॑सु
द॒ध्मसि॑॥७६॥

अथो॑ हा॒रि॒द्र॒वेषु॑ मे। ह॒रि॒माणं॑ नि द॒ध्मसि॑।
उद॑गा॒द्यमा॑दित्यः। वि॒श्वेन॑ स॒हसा॑ स॒ह। द्वि॒षन्तं॑ मम॑
र॒न्धय॑न्। मो अ॒हं द्वि॒षतो॑ र॒धम्।

यो नः॑ श॒पाद॑श॒पतः॑। यश्च॑ नः॑ श॒पतः॑ श॒पात्। उ॒षाश्च॑ तस्मै॒
नि॒म्रुक्कं॑। सर्वं॑ पा॒पं समू॑हताम्॥७७॥

यो नः॑ स॒पत्नो॑ यो रणः॑। म॒र्तोऽभि॑दास॑न्ति दे॒वाः।
इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्यो॒च्छे॑षि॒ किञ्च॑न। अ॒व॒सृष्टः॑

परापत। शरो ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्प्र विंश। मेषां
कश्चनोच्छिषः॥७८॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सोमगाय पशून्मे पिबस्व दुर्मरायुं देवयानान्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं प्रजापतिरसि
सर्वतः श्रुतः प्रविष्टं देवताभिर्वाज्जितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नौ प्राद्वक्षत समुवांसं हुते स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि
दध्मस्युहतामष्टौ च॥ [६]

सक्षेदं पश्य। विधर्तरिदं पश्य। नाकेदं पश्य। रमतिः
पनिष्ठा। ऋतं वर्षिष्ठम्। अमृतायान्याहुः। सूर्यो वरिष्ठो
अक्षभिर्विभाति। अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीक्षाऽसि तपसो
योनिः। तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः॥७९॥

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः। क्षत्रमस्यृतस्य योनिः।
ऋतमसि भूरा रभे। श्रद्धां मनसा। दीक्षां तपसा। विश्वस्य
भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु। वातं
प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे। प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसः॥८०॥

ज्योग्जीवा जरामशीमहि। इन्द्रं शाक्र गायत्रीं प्रपद्ये।
तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्र त्रिष्टुभं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि।
इन्द्रं शाक्र जगतीं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रानुष्टुभं
प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्र पङ्क्तिं प्रपद्ये॥८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण
छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं सत्येऽधायि। सत्यमृतेऽधायि।
ऋतं च मे सत्यं चाभूताम्। ज्योतिरभूवः सुवर्गमम्।
सुवर्गं लोकं नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी
दीक्षा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। ययाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः।
 तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। अन्तरिक्षं दीक्षा। तया
 वायुर्दीक्षया दीक्षितः। यया वायुर्दीक्षया दीक्षितः। तया
 त्वा दीक्षया दीक्षयामि। द्यौर्दीक्षा। तयाऽऽदित्यो दीक्षया
 दीक्षितः। ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः॥८३॥

तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। दिशो दीक्षा। तया चन्द्रमा
 दीक्षया दीक्षितः। यया चन्द्रमा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा
 दीक्षया दीक्षयामि। आपो दीक्षा। तया वरुणो राजा दीक्षया
 दीक्षितः। यया वरुणो राजा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा
 दीक्षया दीक्षयामि। ओषधयो दीक्षा॥८४॥

तया सोमो राजा दीक्षया दीक्षितः। यया सोमो राजा
 दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। वाग्दीक्षा।
 तया प्राणो दीक्षया दीक्षितः। यया प्राणो दीक्षया दीक्षितः।
 तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। पृथिवी त्वा दीक्षमाणमनु
 दीक्षताम्। अन्तरिक्षं त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। द्यौस्त्वा
 दीक्षमाणमनु दीक्षताम्॥८५॥

दिशस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपस्त्वा
 दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षमाणमनु
 दीक्षन्ताम्। वाक्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचस्त्वा
 दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। सामानि त्वा दीक्षमाणमनु
 दीक्षन्ताम्। यजूंषि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहश्च
 रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चार्पचितिश्च॥८६॥

आप॒श्चौष॑धयश्च। ऊ॒र्क् स॒नृता॑ च। तास्त्वा दी॒क्ष॑माण॒मनु॑
दीक्ष॑न्ताम्। स्वे दक्षे दक्ष॑पिते॒ह सी॑द। दे॒वानां॑ सु॒म्रो म॑ह॒ते
रणा॑य। स्वा॒स॒स्थस्त॒नुवा॑ संवि॑शस्व। पि॒तेवै॑धि स॒नव॑ आ
सु॒शेवः॑। शि॒वो मा॑ शि॒वमा वि॑श। स॒त्यं म॑ आ॒त्मा। श्र॒द्धा
मेऽक्षि॑तिः॥८७॥

तपो॑ मे प्रति॒ष्ठा। स॒वितृ॑प्र॒सूता॑ मा दि॒शो दी॑क्षयन्तु।
स॒त्यम॑स्मि। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॑तत्। ममा॑सि॒
योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि। ममै॒व स॒न्वहं॑ ह॒व्यान्य॑ग्रे। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒ककृ॑ज्जा॒तवे॑दः। आ॒जुह्वा॑नः सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्रे स्वा॑
योनि॑मा सी॒द सा॒ध्या। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्त॑रस्मिन्॥८८॥

विश्वे॑ दे॒वा यज॑मानश्च सी॒दत। ए॒कमि॑षे विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
द्वे ऊ॒र्जे विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु। त्री॒णि ब्र॑ताय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
च॒त्वारि॑ मा॒योभ॑वाय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु। प॒ञ्च प॒शुभ्यो॑
विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु। ष॒ड्राय॑स्पोषाय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु। स॒प्त
स॒प्तभ्यो॑ हो॒त्राभ्यो॑ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु। स॒खायः॑ स॒प्तप॑दा
अ॒भूम। स॒ख्यं ते॑ ग॒मेय॑म्॥८९॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्। स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षाः। सा॒ऽसि॑
सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते पृथि॒वी पा॑दः। सा॒ऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं पा॑दः। सा॒ऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते द्यौः
पा॑दः। सा॒ऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते दि॒शः पा॑दः॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते प॒ञ्चमः॑ पा॑दः। सा न॒ इष॑मूर्जं धु॒क्ष्व। तेज॑

इन्द्रियम्। ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यम्। वि मिमे त्वा पर्यस्वतीम्।
देवानां धेनुः सुदुधामनपस्फुरन्तीम्। इन्द्रः सोमं पिबतु।
क्षेमो अस्तु नः। इमान्नराः कृणुत वेदिमेत्य। वसुमतीः
रुद्रवतीमादित्यवतीम्॥९१॥

वर्ष्मन्दिवः। नाभा पृथिव्याः। यथाऽयं यजमानो न
रिष्येत्। देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः
सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। तस्याः सुपर्णावधि
यौ निविष्टौ। तयोर्देवानामधि भागधेयम्। अप जन्म भयं
नुद। अप चक्राणि वर्तय। गृहः सोमस्य गच्छतम्। न वा
उ वेतन्म्रियसे न रिष्यसि। देवाः इदेषि पृथिभिः सुगेभिः।
यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तत्र त्वा देवः सविता
दधातु॥९२॥

ब्रह्मणो योनिरहंसः पङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षा यथाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितस्तथा त्वा दीक्षया दीक्षयाम्योपधयो दीक्षा द्यौस्त्वा
दीक्षमाणमनु दीक्षतामपचित्तिश्चाक्षित्कृत्तरस्मिन्नामेयं दिशः पादं आदित्यवतीं वर्तय पञ्च च॥ [७]

यदस्य पारे रजसः। शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति
द्विषः। अग्ने वैश्वानर स्वाहा। यस्माद्द्वीषाऽवाशिष्टाः। ततो नो
अभयं कृधि। प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृडा। नमो रुद्राय मीढुषे।
यस्माद्द्वीषा न्यषदः। ततो नो अभयं कृधि॥९३॥

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृडा। नमो रुद्राय मीढुषे। उदुस्र तिष्ठ
प्रति तिष्ठ मारिषः। मेमं यज्ञं यजमानं च रीरिषः। सुवर्गे
लोके यजमानः हि धेहि। शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।

यस्माद्दी॒षाऽवै॒पि॒ष्ठाः पु॒लायि॑ष्ठाः सु॒मज्ञा॑स्थाः। ततो॑ नो॒ अभयं॑
कृ॒धि। प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒ढुषे॑॥१४॥

य इ॒दम॑कः। तस्मै॒ नमः॑। तस्मै॒ स्वाहा॑। न वा
उ॒वे॒तन्मि॑यसे। आशा॑नां त्वा॒ विश्वा॒ आशाः॑। य॒ज्ञस्य॑ हि
स्थ ऋ॒त्वियौ॑। इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च। हु॒ताहु॑तस्य॒ तृप्य॑तम्।
अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च। हु॒तस्य॑ चाहु॑तस्य च। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
च। इन्द्रा॑ग्नी॒ अस्य॑ सोम॑स्य। वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्। मा
यज॑मानं॒ तमो॑ विदत्। म॒र्त्विजो॑ मो इ॒माः प्र॒जाः। मा यः
सोम॑मिमं॒ पिबा॑त्। स॒सृष्ट॑मु॒भयं॑ कृतम्॥१५॥

कृ॒धि मी॒ढुषे॑ऽहु॒तस्य॑ च सप्त॒ च॥ [८]

अ॒ना॒गसं॑स्त्वा व॒यम्। इन्द्रे॑ण॒ प्रेषि॑ता॒ उप॑। वा॒युष्टे॑
अ॒स्त्व॑श्श॒भूः। मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्व॑श्श॒भूः। वरु॑णस्ते
अ॒स्त्व॑श्श॒भूः। अपो॑ङ्ग॒या ऋ॑तस्य॒ गर्भाः॑। भुव॑नस्य
गो॒पाः श्ये॑ना॒ अति॑थयः। पर्व॑तानां ककु॒भः प्र॒युतो॑ नपा॒तारः।
व॒शुनेन्द्र॑ः ह॒यत॑। घो॒षेणा॑मी॒वाश्चा॑तयत॥१६॥

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त। दे॒वा ग्रा॑वा॒ण इन्द्रु॑रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः।
ए॒न्द्रम॑चु॒च्यवुः॑ प॒रम॑स्याः॒ परा॑वतः। आ॒ऽस्मात्सु॑ध॒स्थात्।
ओ॒रोर॑न्त॒रिक्षा॑त्। आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं म॒
आसु॑षवुः। स॒मरे॑ रक्षा॑स्यवधिषुः। अ॒प॒ह॒तं ब्र॒ह्मज्य॑स्य।
वाक्क्र॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रीणी॒ताम्॥१७॥

प्रा॒णश्च॑ त्वा॒ऽपा॒नश्च॑ श्रीणी॒ताम्। चक्षु॑श्च त्वा॒ श्रोत्रं॑ च

श्रीणीताम्। दक्षश्चत्वा बलं च श्रीणीताम्। ओजश्च त्वा
सहश्च श्रीणीताम्। आयुश्च त्वाऽजरा च श्रीणीताम्। आत्मा
च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्। श्रुतोऽसि श्रुतं कृतः। श्रुताय
त्वा श्रुतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः। यं मित्रमाहुर्यमुं
सत्यमाहुः॥१८॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा।
मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि
धायि सुवीर्यम्। त्रिशुग्धर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पर्यसा सह। तस्य
दोहमशीमहि॥१९॥

तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा
सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स मित्र। यस्मान्न जातः
परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः
प्रजया संविदानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी। एष
ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शंसिषु हरी। य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नाम घृतं नयः। हरिभिश्चारु
सेचते। श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु। हरिवर्पसङ्गिरः।
इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वं देवानामसि। अधिपतिं माम्।
आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु॥१०१॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा। तौ ते भक्षं चक्रतुरग्रं एतम्।

तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि। वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु। प्र॒जा-
प॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। तस्य॑ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्। अ॒र्थेगा
अ॒स्य ज॑हितः। अ॒वसान॑पतेऽव॒सानं॑ मे विन्द। नमो॑ रु॒द्राय॑
वास्तो॒ष्पत॑ये। आ॒र्येन॑ वि॒द्रव॑णे॥१०२॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे। आ॒वर्त॑ने वि॒वर्त॑ने। यो गो॑पायति
त९ हु॒वे। या॒न्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑ती॒त्तान्य॑स्मि॑। य॒मस्य॑ ब॒लिना॑
चरा॑मि। इ॒हैव॑ सन्तः॒ प्रति॑ तद्या॑तयामः। जी॒वा जी॑वेभ्यो नि
ह॑राम ए॒नत्। अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्। तृ॒तीये॑ लो॒के
अ॒नृणाः॑ स्या॑म। ये दे॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षी॑येम। इ॒दमू॑नु श्रेयो॑-
ऽव॒सान॒मा ग॑न्म। शि॒वे नो॑ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे।
गो॒म॒द्धन॑व॒दश्व॑व॒दूर्ज॑स्वत्। सु॒वीरा॑ वी॒रैर॑नु सञ्चरे॑म। अ॒र्कः
प॒वित्र॑ः रज॑सो वि॒मानः॑। पु॒नाति॑ दे॒वानां॑ भुव॑नानि वि॒श्वो॑।
द्यावा॑पृथि॒वी प॒यसा॑ संवि॒दाने॑। घृ॒तं दु॑हाते अ॒मृतं॑ प्रपी॑ने।
प॒वित्र॑म॒र्को रज॑सो वि॒मानः॑। पु॒नाति॑ दे॒वानां॑ भुव॑नानि वि॒श्वो॑।
सु॒व॒ज्योति॑र्यशो॑ म॒हत्। अ॒शीम॑हि गा॒धमु॑त प्र॑तिष्ठाम्॥१०४॥

चात॒यत् श्री॑णोता॒ः स॒त्यमा॑हु॒रशी॑महि गु॒णे क॑रु वि॒द्रव॑णे पि॒तृया॑णां अ॒र्को रज॑सो वि॒मान॑स्त्रोणिं च॥—[९]

उद॑स्ताम्प॒सीत्स॑वि॒ता मि॒त्रो अ॑र्य॒मा। सर्वा॑न्मि॒त्रान॑-
वधी॑द्युगेन॑। बृ॒हन्तं॑ मा॒म॒कर॑द्वी॒रव॑न्तम्। र॒थ॒न्तरे॑ श्र॒यस्व॑
स्वाहा॑ पृथि॒व्याम्। वा॒म॒दे॒व्ये श्र॑यस्व॒ स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षे। बृ॒हति॑
श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑ दि॒वि। बृ॒हता॑ त्वोप॑स्त॒भ्रोमि॑। आ त्वा॑ ददे

यश॑से वी॒र्या॑य च। अ॒स्मास्व॑घ्निया यू॒यं द॑धाथेन्द्रि॒यं प॑यः।
यस्ते॑ द्र॒प्सो यस्त॑ उद॒रूषः॥१०५॥

दैव्यः॑ के॒तुर्विश्वं॑ भु॒वंन॑मावि॒वेश। स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ठ्यै
स्वाहा॑। अनु॑ मा॒ सर्वो॑ यज्ञोऽयमे॑तु। विश्वे॑ दे॒वा म॒रुतः॑
सामा॑र्कः। आ॒प्रिय॑श्छन्दा॒सि नि॒विदो॑ यजू॒षि। अस्यै॑
पृ॒थि॒व्यै यद्य॑ज्ञियम्। प्र॒जाप॑तेर्वर्त॒निमनु॑ वर्तस्व। अनु॑वी॒रैरनु॑
रा॒ध्याम॒ गोभिः॑। अ॒न्वश्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः। अनु॑ प्र॒जया॒
ऽन्वि॑न्द्रि॒येण॑॥१०६॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जुधा न॑यन्तु। प्र॒तिक्ष॑त्रे प्र॒ति ति॑ष्ठामि रा॒ष्ट्रे।
प्र॒त्यश्वे॑षु प्र॒ति ति॑ष्ठामि गो॒षु। प्र॒ति प्र॒जायां॑ प्र॒ति ति॑ष्ठामि
भ॒व्यै। विश्व॑म॒न्याऽभि॑ वावृ॒धे। तद॒न्यस्या॒मधि॑श्रितम्। दि॒वे च॑
वि॒श्वक॑र्मणे। पृ॒थि॒व्यै चा॑करं॒ नमः॑। अ॒स्का॒न्धौः पृ॒थि॒वीम्।
अ॒स्का॒नृ॒षभो॑ युवा॒गाः॥१०७॥

स्क॒न्नेमा॑ वि॒श्वा भु॑व॒ना। स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ ज॒नय॑तु।
अ॒स्का॒नज॑नि॒ प्राज॑नि। आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क॒न्नात्प्र॑
ज॒निषी॑महि। ये दे॒वा येषा॑मिदं भा॒गधे॑यं ब॒भूव॑। येषा॑ प्र॒याजा॑
उ॒तानू॑या॒जाः। इन्द्र॑ज्येष्ठेभ्यो वरु॒णरा॑जभ्यः। अ॒ग्निहो॑तृभ्यो
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। उ॒त त्या॑ नो॒ दिवा॑ म॒तिः॥१०८॥

अ॒दि॒तिरू॒त्या ग॑मत्। सा श॒न्ताची॑ म॒यस्कर॑त्। अप॒
स्त्रि॒धः। उ॒त त्या॑ दै॒व्या भि॑षजा॑। श॒न्नस्कर॑तो अ॒श्विना॑।
यू॒याता॑म॒स्मद्र॑पः। अप॒ स्त्रि॒धः। श॒म॒ग्नि॒र॒ग्निभि॑स्करत्।

शन्नस्तपतु सूर्यः। शं वातो वात्वरूपाः॥१०९॥

अप॒ स्त्रिधैः। तदित्प॒दं न विचि॑केत वि॒द्वान्। यन्मृ॒तः
पुन॑र॒प्येति॑ जी॒वान्। त्रिवृ॒द्यद्भु॑वनस्य रथ॒वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न
मृ॒तः स जी॑वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर।
अ॒रङ्ग॑माय॒ जग्म॑वे। अप॑श्चाद्व॒ध्वने॑ नरै॑। इन्दुरिन्दु॒मवा॑गात्।
इन्दो॑रिन्द्रो॒ऽपात्। तस्य॑ त इन्द॒विन्द्र॑पीतस्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हृत॒स्योप॑हृतो भक्षयामि॥११०॥

उ॒दर॒प इन्द्रि॑येण॒ गा मृ॒तिर॑रूपा अ॒ंगात्री॑णि च॥ ————— [१०]

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः। ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑
ह॒विषा॑माज्य॒स्य। अति॑रिक्तं कर्म॒णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः
प॒र्वाणि॑ प्रति॒रन्ने॑ति क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॒तिरे॑तु
दे॒वान्। आ॒श्रा॒वित॑म॒त्याश्रा॑वितम्। वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
अति॑रिक्तं कर्म॒णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः प॒र्वाणि॑ प्रति॒रन्ने॑ति
क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॒तिरे॑तु दे॒वान्॥१११॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि। वा॒चा चि॒त्प्रय॑तं दे॒वहे॑डनम्।
अ॒रा॒यो अ॒स्मा अ॒भिदु॑च्छुनायतौ। अ॒न्यत्रा॑स्मन्म॒रुत॑स्तन्निधे॒-
तन॑। त॒तं म॒ आप॑स्तदु॒ ताय॑ते पुनः॑। स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॑च॒थाय॑
शस्य॑ते। अ॒य अ॒समु॑द्र उ॒त वि॒श्वभै॑षजः। स्वाहा॑कृतस्य॒
समु॑तृष्णुतर्भुवः। उद्व॒यं तम॑स॒स्पर्शि॑। उदु॒त्यं चि॒त्रम्॥११२॥

इ॒मं मे॑ वरुण॒ तत्त्वा॑ यामि। त्वन्नो॑ अ॒ग्ने स त्वन्नो॑ अ॒ग्ने।

त्वमग्ने अयासि प्रजापते। इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि।
 मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीः।
 तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन। इष्टेभ्यः स्वाहा वषडनिष्टेभ्यः
 स्वाहा। भेषजं दुरिष्ठ्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा। दौराध्यै
 स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्धौ स्वाहा समृद्धौ स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो
 नो अभयं कृधि। मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतयै। वि द्विषो वि
 मृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी।
 वृषेन्द्रः पुर एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो
 न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महिं गोत्रा
 रुजासि। भूयिष्ठभाजो अर्धं ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
 यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि
 वेत्थ यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः।
 अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि वेत्थ यथातथम्। यत्पाकत्रा
 मनसा दीनदक्षा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता
 ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवाश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥ [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्या-
 स्तस्मान्मा मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाभ्या
 यत्। वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः

प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं सरस्वति। ऋतान्मां
मुञ्चतां हंसः। यदन्यकृतमारिम। सजातशंसादुत वा
जामिशंसात्। ज्यायसः शंसादुत वा कनीयसः।
अनाज्ञातं देवकृतं यदेनः। तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि।
यद्वाचा यन्मनसा। बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम्॥११७॥

शिश्नैर्यदनृतं चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यद्धस्ताभ्यां चकर किल्बिषाणि। अक्षाणां वग्नुमुपजिघ्रमानः।
दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च। तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।
अदीव्यवृणं यदहं चकार। यद्वादास्यन्त्सञ्जगारा जनैभ्यः।
अग्निर्मा तस्मादेनसः। यन्मयि माता गर्भं सति॥११८॥

एनश्चकार यत्पिता। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यदा पिपेष
मातरं पितरम्। पुत्रः प्रमुदितो धयन्। अहिंसितौ
पितरौ मया तत्। तदग्रे अनृणो भवामि। यदन्तरिक्षं
पृथिवीमुत द्याम्। यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम। अग्निर्मा
तस्मादेनसः। यदाशसां निशसा यत्पराशसा॥११९॥

यदेनश्चकृमा नूतनं यत्पुराणम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः।
अतिं क्रामामि दुरितं यदेनः। जहामि रिप्रं परमे सुधस्थे। यत्र
यन्ति सुकृतो नार्पि दुष्कृतः। तमा रोहामि सुकृतां नु लोकम्।
त्रिते देवा अमृजतैतदेनः। त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो

मा यदि किञ्चिदानशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः॥१२०॥

गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु
मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता
ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुन्धन्तु
शुन्धनीः। यदापो नक्तं दुरितं चराम। यद्वा दिवा नूतनं
यत्पुंराणम्। हिरण्यवर्णास्तत उत्पुनीत नः। इमं मे
वरुण तत्त्वा यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि॥१२१॥

अनेनसमष्टौवज्राः सति पंगुशसाऽऽनुशैऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नुन्धोणि च (यद्देवा देवां कृतेन सजातशः साद्यद्वाचा
यद्धस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेषु यदन्तरिक्षं यदाशसाऽति क्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता
यदापं इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने त्वमग्ने अयासि।)॥—————[१२]

यत्ते ग्रावणां चिच्छिदुः सोम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि
स्वर्धिता परूषि। तथ्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व। अनागसो
अधमिथ्सङ्गयेम। यत्ते ग्रावां बाहुच्युतो अचुच्यवुः। नरो यत्ते
दुदुहुर्दक्षिणेन। तत्त आप्यायतां तत्ते। निष्ठ्यायतां देव सोम।
यत्ते त्वचं बिभिदुर्यच्च योनिम्। यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि
त्मनो॥१२२॥

त्वया तथ्सोम गुप्तमस्तु नः। सा नः सन्धासत्परमे
व्योमन्। अहाच्छरीरं पयसा समेत्य। अन्योन्यो भवति
वर्णो अस्य। तस्मिन्वयमुपहूतास्तव स्मः। आ नो भज
सदसि विश्वरूपे। नृचक्षाः सोम उत शुश्रुगस्तु। मा नो वि
हासीद्विर आवृणानः। अनागास्तनुवो वावृधानः। आ नो

रूपं वहतु जायमानः॥१२३॥

उप क्षरन्ति जुहो घृतेन। प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः।
तस्मै ते सोम नम इद्वषट्। उप मा राजन्त्सुकृते ह्वयस्व।
सं प्राणापानाभ्यां समु चक्षुषा त्वम्। सः श्रोत्रेण गच्छस्व
सोम राजन्। यत् आस्थितं शमु तत् अस्तु। जानीतान्नः
सङ्गमने पथीनाम्। एतं जानीतात्परमे व्योमन्। वृकाः
सधस्था विद रूपमस्य॥१२४॥

यदागच्छात्पथिभिर्देवयानैः। इष्टापूर्यते कृणुतादविरस्मै।
अरिष्टो राजन्नगदः परेहि। नमस्ते अस्तु चक्षसे रघूयते।
नाकमारोह सह यजमानेन। सूर्यं गच्छतात्परमे व्योमन्।
अभूद्देवः संविता वन्द्यो नु नः। इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः।
वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः। श्रेष्ठं नो अत्र द्रविणं यथा
दधत्। उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह
नः सखाया। आदित्यानां प्रसितिर्हेतिः। उग्रा शतापांश्चा
घविषा परि णो वृणक्तु। आप्यायस्व सन्तः॥१२५॥

तन्ना जायमानोऽस्य दधत्यन्नं च॥

[१३]

यद्दिदीक्षे मनसा यच्च वाचा। यद्वा प्राणैश्चक्षुषा यच्च
श्रोत्रेण। यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना। अद्ध्यो लोका दधिरे
तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः। आपो
विमोक्तीर्मयि तेज इन्द्रियम्। यदृचा साम्ना यजुषा। पशूनां
चर्मन् हविषा दिदीक्षे। यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ। अद्ध्यो

लो॒का दधिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॒ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑
तेजं॑ इन्द्रि॒यम्। येन॒ ब्रह्म॒ येन॑ क्ष॒त्रम्। येनैन्द्रा॒ग्नी प्र॒जा-
प॑तिः सोमो॒ वरु॑णो॒ येन॒ राजा॑। वि॒श्वे दे॒वा ऋ॑षयो॒ येन॑
प्रा॒णाः। अ॒ज्यो लो॒का दधिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॒
तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः
रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑।
अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑। वि॒श्वेषां॑
दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। व॒यः सोम॑ व्र॒ते तव॑।
मन॑स्त॒नूषु॒ पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑।
क॒व्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। दे॒वांस इ॒ह मा॑दयध्वम्। सोम्या॑स
इ॒ह मा॑दयध्वम्। क॒व्यांस इ॒ह मा॑दयध्वम्। अन॑न्तरि॒ताः
पि॒तरः॑ सो॒म्याः सोम॑पी॒थात्। अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न्।
वैव॒स्वतो॒ नो अ॒भयं॑ कृ॒णोतु॑। पु॒र्णं वन॑स्पते॒रिव॥१२९॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ः र॒यिः। सच॑तां नः शची॒पतिः॑। परं॑ मृ॒त्यो
अनु॑ परे॒हि पन्था॑म्। यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒व्याना॑त्। चक्षु॑ष्मते
शृ॒ण्वते॒ ते ब्र॑वीमि। मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिषो मोत वी॒रान्।
इ॒दमू॒नु श्रेयो॑व॒सान॒माग॑न्म। यद्भो॒जिद्धं॑ न॒ जिद॑श्च॒जिद्य॑त्।

पु॒र्णं वन॑स्पत॑रि॒व। अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ र॒यिः। सच॑तां नः॒
श॒चीप॑तिः॥१३०॥

वनस्पतां वृद्धो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियं धामांशीमहीवाभिः शीयता रयिरेकं च॥ [१४]

सर्वान् यद्विष्यण्णं वि वै याः पुरस्ताद्देवां देवेषु परिस्तृणीत सक्षेदं यदस्य पुरेऽनागसु उदस्ताम्पसीद्वहं प्रतिष्ठा
यद्देवा यत्ते ग्रावणा यद्दिदीक्षे चतुर्दश॥१४॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाप्स्वाहुतिं ब्रतानां पर्णवल्कः सोम्यानां मुस्मिन् यज्ञेऽग्रे यो नो ज्योग्जीवाः पुरोरजाः प्रतेमहे ब्रह्म
प्रतिष्ठा गारुहं पत्यस्त्रिंशद्दत्तरशतम्॥१३०॥

सर्वाञ्छचीपतिः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनताः सङ्गहृणीति।
द्वादशारत्नी रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरमेवाव रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वे मुञ्जाः। ऊर्ज-
मेवाव रुन्धे। चित्रा नक्षत्रं भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहृत्यै। वाचं यत्वोप
वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते।
सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तद्वधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति।

दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
दिशामेव ज्योतींश्चैव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन्नशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयीं रशना भवति। बहु वा एष
कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्दर्भमयीं रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनं
मेध्यमा लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजां महर्त्विक्कम्।
यन्महर्त्विजः प्राशन्ति। महिमानमेवास्मिन्तद्धति।
अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तथ्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं ददाति। रेत एव
तद्धति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।
रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्तद् च॥ [२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं
बध्नाति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः
प्रतिप्रोच्य। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति।
यदाह। ब्रह्मन्नश्वं मेध्यं भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन
राध्यासमिति। ब्रह्म वै ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापतये
प्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं बध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य
 त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। व्यृद्धं वा
 एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते। इमामंगृभ्णत्रशनामृतस्ये-
 त्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य समृद्ध्यै॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या(३) त्रयोदशारत्नी(३)-
 रिति। ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यथ्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
 मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा वा
 ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमरत्निः
 रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपः सःस्करोति। तादृगेव तत्।
 पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
 तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते।
 ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्।
 सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति।
 भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
 यन्तारमेवैनं करोति। धर्ताऽसीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति।
 सौऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
 सप्रथममित्याह॥११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होम एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति। यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्ताऽसि धरुण इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आमेवैतामा शांस्ते। स्वगा त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

वभ्राति सम्ब्रूया उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः। यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं चतुरक्षं प्रसौति। परो मर्तः परः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति। श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति। सैध्रकं मुसलं भवति॥१३॥

कर्मकर्मेवास्मै साधयति। पौःश्चलेयो हन्ति। पुःश्चल्वा वै देवाः शुचं न्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति। अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः। वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृव्यमवक्रामति। दक्षिणाऽप्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छमलमपं प्लावयति। ऐषीक उदूहो
 भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं वा
 इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
 भवति। अप्सुर्योनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वेतसः।
 स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।
 पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतं दधाति। अहं च त्वं च
 वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे
 एव सन्दधाति। अभिक्त्वेन्द्र भूरधृज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥

[४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
 पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्निष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजा वृत्रं वध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं राजपुत्रः।
 राज्येनैवास्मिन्क्षत्रं दधाति। शतेना राजभिरुग्रैः सह
 ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्घ्निष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजा प्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
 बलेनैवास्मिन्बलं दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह
 होता। पश्चात्प्राङ्घ्निष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै बहुमाष-
 तिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपुरुषायै
 रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
 वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानं दधाति।
 शतेन क्षत्तसङ्ग्रहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
 तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति।
 आयुर्वा उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्ग्रहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्द-
 धाति। शतं शतं भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति। चतस्रो
 दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥ [५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यन्निक्तमनालब्धमुत्सृजन्ति। यथस्तोक्या अन्वाह।
 सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य
 स्कन्दति। सहस्रमन्वाह। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
 सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
 अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
 रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः।
स्तोक्यासु वा अहमश्वमेधं सःस्थापयामि। तेन ततः
सःस्थितेन चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं
जुहोति। सोमाय स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे
स्वाहेत्याह। सवित्र एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपां मोदाय स्वाहेत्याह। अद्ध्य
एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायव एवैनं जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय
स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं देवताभ्यो
जुहोति। दशदश सम्पादं जुहोति। दशाक्षरा विराट्।
अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा एषो-
ऽस्माल्लोकाच्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः
पुनरभ्यावर्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति।
एतां ह वाव सौऽश्वमेधस्य सःस्थितिमुवाचास्कन्दाय।
अस्कन्नं हि तत्। यद्यज्ञस्य सःस्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः सवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते पद च॥ [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति।
प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यं

दधाति। तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः। इन्द्राग्निभ्यां
 त्वेति दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ।
 ओजं एवास्मिन्बलं दधाति। तस्मादश्वः पशूनामोजिष्ठो
 बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै देवानामाशुः
 सारसारितमः॥ २५॥

जवमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः
 सारसारितमः। विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे
 वै देवा देवानां यशस्वितमाः। यशं एवास्मिन्दधाति।
 तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्।
 देवा वै देवानामपंचिततमाः। अपंचितिमेवास्मिन्दधाति।
 तस्मादश्वः पशूनामपंचिततमः॥ २६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
 हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनां त्विषिमान् हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय
 त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।
 सते त्वाऽसते त्वाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
 भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।
 अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति

प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
देवता अन्वायन्ताः॥ २७॥

सारसारितमोऽर्पिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥ _____[७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
जुहोति। सर्वहुतमेवेन करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्।
यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्गाराय स्वाहेङ्गृताय स्वाहेत्याह।
एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवेन समर्धयति॥ २८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या
इति। अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं
विद्वानश्वमेधं सङ्स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति।
तस्माद्धोतव्या इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति।
भ्रातृव्यमस्मै जनयति॥ २९॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।
आयतन एवास्याऽऽहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति।
तदाहुः। यज्ञमुखेयज्ञमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥ ३०॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्।
अवं सुवर्गाल्लोकात्पद्येत। पापीयान्त्स्यादिति। सकृदेव
होतव्याः। न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं

जयति। न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि
जुहोति। अष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः
प्राजापत्यः समृद्धौ। एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः
प्रजास्वर्धुकः॥ ३१॥

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥ [८]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ
पिता। आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह।
शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते। अत्यो-
ऽसीत्याह। तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः सर्वेषां
पशूनां श्रेष्ठ्यं गच्छति॥ ३२॥

प्र यशः श्रेष्ठ्यमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
ययुर्नामाऽसीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियं नामधेयम्।
प्रियेणैवैनं नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।
नाम्ना चेद्ध्वयेते। मित्रमेव भवतः॥ ३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनं गमयति।
अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति। पूर्व
एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय
त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा आशापाला एतं
देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितं गोपायतेत्याह। शतं वै तल्प्या
राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परि ददाति। ईश्वरो

वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह
विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतृषु पथ्सु
जुहोति॥ ३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनं बध्नाति। तस्मादश्वः
प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं न
जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते।
येऽश्वं मेध्यः रक्षन्ति। तेषां य उद्वचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते
राष्ट्रं गच्छन्ति। अथ य उद्वचं न गच्छन्ति॥ ३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिंच्यते।
योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्।
हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय।
अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥ ३६॥

गच्छति भवतः पथ्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥ [९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।
तस्य तेषानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा
दीक्षाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्।
तैर्वै स दीक्षामवारुन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। दीक्षामेव
तैर्यजमानोऽव रुन्धे॥ ३७॥

सप्त जुहोति। सप्त हि ता देवता उदक्रामन्। अन्वहं
जुहोति। अन्वहमेव दीक्षामव रुन्धे। त्रीणि वैश्वदेवानि
जुहोति। चत्वार्योद्ग्रहणानि। सप्त सम्पद्यन्ते। सप्त वै

शीर्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व
रुन्धे॥३८॥

एक॑विंशतिं वैश्व॒दे॒वानि जु॒होति॑। एक॑विंशतिर्वै
दे॒वलो॒काः। द्वा॒द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒र्व॒तः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
अ॒सावा॑दि॒त्य एक॑विंशः। ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम्।
सा श्रीः॑। तद्ब॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तथ्स्वा॒राज्य॑मुच्यते॥३९॥

त्रिं॒शत॑मौ॒द्ब॒ह॒णानि जु॒होति॑। त्रिं॒शद॑क्षरा वि॒राट्। अ॒न्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व रुन्धे॑। त्रे॒धा वि॒भज्य॑ दे॒वतां
जु॒होति॑। त्र्या॒वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॒वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै। अ॒प॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः
क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्रच॑रन्ति। स॒प्त वै
शीर्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व
रुन्धे। पूर्णा॑हुतिमु॒त्त॒मां जु॒होति॑। स॒र्वं वै पूर्णा॑हुतिः।
स॒र्वमे॒वाप्नो॑ति। अथो॑ इ॒यं वै पूर्णा॑हुतिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति
ति॒ष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व रुन्ध उच्यते क्रा॑मन्ति तिष्ठति॥[१०]

प्र॒जाप॑तिर॒श्वमे॒धम॑सृजत। तं सृष्टं न किञ्च॒नोद॑यच्छत्।
तं वैश्व॒दे॒वान्ये॒वोद॑यच्छन्। यद्वैश्व॒दे॒वानि जु॒होति॑।
य॒ज्ञस्योद्य॑त्यै। स्वाहाऽऽधि॒माधी॑ताय॒ स्वाहा॑। स्वाहा-
ऽधी॑तं मन॑से स्वाहा॑। स्वाहा मनः॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। काय॑
स्वाहा॑ कस्मै॒ स्वाहा॑ क॒तम॑स्मै स्वाहेति॑ प्राजाप॒त्ये मुख्ये॑

भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै
स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते।
सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै
स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा
पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो
वै पूषा। पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय
स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां
मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। अथो
रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय
स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। प्रत्युत्तब्ध्यै
सयत्वाय॥४३॥

युच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च॥

[११]

सावित्रमष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति। अष्टाक्षरा गायत्री।
गायत्रं प्रातः सवनम्। प्रातः सवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसो-
ऽधि निर्मिमीते। अथो प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्नोति।
गायत्रीं छन्दः। सवित्रे प्रसवित्र एकादशकपालं मध्यन्दिने।
एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभं माध्यं दिनं सवनम्। माध्यं
दिनादेवैनं सवनात्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते॥४४॥

अथो माध्यं दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्नोति। त्रिष्टुभं
छन्दः। सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा
जगती। जागतं तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं
जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्नोति। जगतीं छन्दः। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां
परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरैवैनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
व्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
कृत्वा। सोऽश्वत्थे सवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थो व्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥—————[१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यं जायत।
आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरं जायत।
वोढाऽनुङ्घानित्याह॥४७॥

अनुङ्घ्येव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुङ्घानं जायत।
आशुः सप्तिरित्याह। अश्व एव जवं दधाति। तस्मात्पुरा-

ऽऽशुरश्चोऽजायत। पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव रूपं दधाति। तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुका। जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥४८॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी। स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥४९॥

अनुज्ञानित्याह जायते वर्षति सुप्त च॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानजुहोत्। तैर्वै स देवानप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्। यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

म॒ह॒तीमे॒व तद्दे॒वतां॑ प्रीणाति। त॒ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑नां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यत्त॑ण्डु॒लाः। यत्त॑ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑ने॒व
तत्प्री॑णाति। पृथु॑कैर्जुहोति। रु॒द्राणां॑ वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्पृथु॑काः। यत्पृथु॑कैर्जुहोति॥५२॥

रु॒द्राने॒व तत्प्री॑णाति। ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्यानां॑
वा ए॒तद्रू॒पम्। यल्ला॒जाः। यल्ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति। क॒र॒म्बैर्जु॑होति। वि॒श्वेषां॑ वा ए॒तद्दे॒वानां॑ रू॒पम्।
यत्क॒र॒म्बाः॑। यत्क॒र॒म्बैर्जु॑होति॥५३॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति। धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यद्धा॒नाः। यद्धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति। स॒क्तुभि॑र्जुहोति। प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तद्रू॒पम्।
यथ्स॑क्तवः। यथ्स॑क्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति। म॒सू॒स्यैर्जु॑होति। सर्वा॑सां वा
ए॒तद्दे॒वता॑नां रू॒पम्। यन्म॒सू॒स्यानि॑। यन्म॒सू॒स्यैर्जु॑होति।
सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्रीणाति। प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति।
प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॒मैते॑। ए॒तैर्वै दे॒वा अश्व॑स्याङ्गा॑नि
सम॑दधुः। यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति। अश्व॑स्यै॒वाङ्गा॑नि
सन्द्धा॑ति। द॒शान्ना॑नि जुहोति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्।
वि॒राट्कृ॒त्स्नस्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति करम्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च (अन्नहोमानाऽऽज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः करम्बैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि द्वादश।)॥ [१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। त० सृष्ट० रक्षांस्यजिघा० सन्।
 स एतान्प्रजापतिर्नक्त० होमानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै
 स यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्त० होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यप हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा
 आज्यम्। वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षांस्यप हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत
 एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवाव
 रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुद्धौ। नक्तं जुहोति।
 रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति।
 पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति। द्वाभ्यां स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरैव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
 अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
 शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
 आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह।
 अपरिमितमेवाव रुन्धे॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षांस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च॥—————[१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत
 इति। अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह।
 प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाऽऽप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां

स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति।
एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय स्वाहा
नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तत्र्यर्बुदम्। वाच एव
भूमानव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह॥६१॥

समुद्रमेवाऽऽप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाऽऽप्नोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाऽऽप्नोति। पुरार्धाय
स्वाहेत्याह। पुरार्धमेवाऽऽप्नोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवाव
रुन्धे। अथो अहोरात्रयोरेव प्रति तिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा
वा नक्तं वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा
व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति।
उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते
जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहुर्व्युष्टिः सप्त च॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै स्वाहा-
ऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां कर्मणेत्यृतुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवासमै कल्पयति। अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्यज्ञः सङ्गामत्वित्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै। भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहेति

समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समस्तमेव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

दृ॒ध्यः स्वाहा ह॒नू॒भ्याꣳ स्वाहेत्यङ्ग॑होमाञ्जुहोति।
अङ्गे॑अङ्गे वै पुरुषस्य पाप्मोप॑क्षिष्टः। अङ्गा॑दङ्गादेवैनं
पाप्मन॑स्तेन मुञ्चति। अ॒श्वे॒ताय॒ स्वाहा॑ कृष्णाय॒ स्वाहा॑
श्वे॒ताय॒ स्वाहेत्य॑श्वरूपाणि जुहोति। रू॒पैरे॒वैनꣳ सम॑र्धयति।
ओष॑धीभ्यः स्वाहा मूले॑भ्यः स्वाहेत्योष॑धिहोमाञ्जुहोति। द्र॒व्यो
वा ओष॑धयः। पु॒ष्पे॒भ्योऽन्याः फलं॑ गृह्णन्ति। मूले॑भ्योऽन्याः।
ता ए॒वोभयी॑रव॑ रुन्धे॥६६॥

वन॑स्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आ॒र॒ण्यस्या॒
न्नाद्य॑स्यावरुद्धौ। मेष॑स्त्वा पच॑तैरव॑त्त्वित्यपा॑व्यानि जुहोति।
प्रा॒णा वै दे॒वा अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कूप्या॑भ्यः
स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहेत्य॒पाꣳ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑।
अन्नं॑ वा आपः॑। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्ध्योऽन्नं॑
जाय॑ते। तदव॑ रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे जायतु एकं च॥—[१७]

अ॒म्भाꣳसि जुहोति। अयं॑ वै लो॒कोऽम्भाꣳसि॑। तस्य
वस॑वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्नि॒ज्योतिः॑। यद॒म्भाꣳसि जुहोति॑।
इ॒ममे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे। वसू॑नाꣳ सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑रव॑ रुन्धे। नभाꣳसि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं वै
नभाꣳसि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्योतिः॑। यन्नभाꣳसि

जुहोति। अन्तरिक्षमेवाव रुन्धे। रुद्राणां सायुज्यं गच्छति। वायुं ज्योतिरव रुन्धे। महासि जुहोति। असौ वै लोको महासि। तस्यादित्या अधिपतयः। सूर्यो ज्योतिः॥६९॥

यन्महासि जुहोति। अमुमेव लोकमव रुन्धे। आदित्यानां सायुज्यं गच्छति। सूर्यं ज्योतिरव रुन्धे। नमो राज्ञे नमो वरुणायेति यव्यानि जुहोति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। मयोभूर्वातो अभि वातून्ना इति गव्यानि जुहोति। पशूनामवरुद्धौ। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति सन्ततिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै॥७०॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७१॥

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं यजमानोऽव रुन्धे। आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै

समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य
सन्नत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ
जुहोति। अयं वै लोको भूतम्॥७२॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान
इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्य जित्यै।
सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन
यजते॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्।
स एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै
स यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमाञ्जुहोति। यज्ञादेव
तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभारंति सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥ [१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।
एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां
यूपा भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तैजुन्या
अवद्यन्ति। अवद्यन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तैजुनी। पाप्मनोऽपहत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां

पशूनामवदन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनावव द्यति।
यूपेषु ग्राम्यान्पशून्नियुञ्जन्ति। आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति।
पशूनां व्यावृत्तये। आ ग्राम्यान्पशूल्लभन्ते। प्रारण्यान्सृजन्ति।
पाप्मनोऽपहत्यै॥ ७६॥

अश्वस्य व्यावृत्तये त्रीणि च॥ [१९]

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपहत्यै।
पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुद्धौ। भ्रूणहत्या-
मेवास्मादपहत्यै। पुण्येन गन्धेनोभयतः परि गृह्णाति।
षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुद्धौ। षड्वादिराः।
तेजसोऽवरुद्धौ॥ ७७॥

षड्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुद्धौ। एकविंशतिः
सम्पद्यन्ते। एकविंशतिर्वै देवल्लोकाः। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष
सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो
भवन्ति॥ ७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रौति। अपरिमिता भवन्ति।
अपरिमितस्यावरुद्धौ। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवदन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
वा अश्वः॥ ७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवदति।

यदितरेषां पशूनामवदति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
चितेऽग्नावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं
गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव धारां
तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय स्वाहेत्याह।
संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो बलिवर्दः। संवत्सरा-
देव परिवत्सरादायुरव रुन्धे। आयुरेवास्मिन्दधाति।
तस्मादश्वमेधयाजी जरसा विस्रसामु लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवरुद्धौ भवन्यश्चौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एक-
विंशतिर्यूपाः। यथा वा अश्वा वरुषभा वा वृषाणः
संस्फुरेरन्। एवमेव तथस्तोमाः संस्फुरन्ते। यदेकविंशाः।
ते यत्समृच्छेरन्। हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः
स्यादित्याहुः। द्वादशः स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा

भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव
रुन्धे। य एकादशः। स्तोम एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवेनां तेन। तदाहुः। यद्वादशोऽग्निः स्याद्वादशः
स्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्।
एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्ध राज्ञां
भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं
वेद। ककुद्ध राज्ञां भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि
वेद। शिरो ह राज्ञां भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा अश्वमेधे
त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राज्ञां भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति पद च॥[२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न
प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मध्येनोदश्चो
बहिष्पवमानं सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै। न
वै मनुष्यः सुवर्गं लोकमञ्सा वेद। अश्वो वै सुवर्गं
लोकमञ्सा वेद। यदुद्गातोद्गायैत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा
प्रतिपादयैत्। तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारं मपुरुध्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञो-
ऽञ्जसा नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति।
पुच्छं मन्वा रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति।
सामैवाकः। हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडबा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो
मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।
उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तथ्स उपाकरोति चत्वारि च॥

[२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जन्ति।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तथ्संश्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वश्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि गृह्णाति।
तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः।

बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥१०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्य
ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बारहस्पत्यौ पृष्ठे।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे
पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।
अस्यामेव प्रतिं तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उथ्सेधमेव तं
कुरुते। तस्मादुथ्सेधं भूये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥ [२३]

साङ्गहृष्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितृश्रुत्वारो यथा नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं विभूराहं प्रजापतिरकामयताश्वमेधेनं
प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्द्वैभ्यः प्रजापतो रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति विभूरंश्चानामान्यम्भांस्येकयूपो
राङ्गदालमेकविंशो देवाः पुरुपुस्त्रयोविंशतिः॥२३॥

साङ्गहृष्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षां देवानेव त्रयं द्रुमे सितायं प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं
एकनवतिः॥११॥

साङ्गहृष्या संश्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥नवमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमात्वाऽष्टादशिभिरवा-
रुन्ध। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैरात्वा यजमानो-
ऽवं रुन्धे। संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः।
द्वादश मासाः पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
तैरात्वा यजमानोऽवं रुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशून्पाकरोति।
इतरेषु यूपैष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवनवालभ्यन्ते
सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां
पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरं ग्रामयोग्रामान्तौ
स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः।
यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरेयुः।
अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत।
अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥

यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशून्नालभते। तेनैव पशूनवं रुन्धे।
यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो
भवन्ति। न यज्ञवेशसं भवति। न यजमानमरण्यं मृतं

हरन्ति। ग्राम्यैः सः स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो नाम।
सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं
ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं
आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामुज्ज्वल्यतुन्नीणि च॥

[१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स एता-
नुभयान्पशून्पश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत। तैर्वै
स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिरिमं लोकमवारुन्ध।
आरण्यैरमुम्। यद् ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमव
रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुं तैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः।
य इतइतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान्
वै संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशव
आलभ्यन्ते। प्रत्यक्षमेव तैः संवत्सरं यजमानोऽव रुन्धे।
वि वा एष प्रजया पशुभिर्ऋध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्क्त।
संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गं तु लोकं नापराप्नोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनीं।
यदेत ऐकादशिनाः पशवं आलभ्यन्ते। साक्षादेव प्रजां
पशून् यजमानोऽव रुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा
सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत्। तान्दशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तामाप्नोत्।
तामाप्त्वा दशिभिरवारुन्ध। यद्दशिनं आलभ्यन्ते॥७॥

विराजमेव तैरात्वा यजमानोऽव रुन्धे। एकादश दशत
आलभ्यन्ते। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभाः पशवः। पशूनेवाव
रुन्धे। वैश्वदेवो वा अश्वः। नानादेवत्याः पशवो भवन्ति।
अश्वस्य सर्वत्वाय। नानारूपा भवन्ति। तस्मान्नानारूपाः
पशवः। बहुरूपा भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्योल्लोको दशिनं आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते। अमुष्मा
आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमव
रुन्धे। यदारण्यान्। अमुं तैः। उभयांन्पशूनालभते।
ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयोर्लोकयोरवरुद्धौ। उभयांन्पशूना-
लभते॥९॥

ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
उभयांन्पशूनालभते। ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयेषां
पशूनामवरुद्धौ। त्रयस्त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एषां
लोकानामाप्त्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्॥१०॥

अस्मिँल्लोके बहवः कामा इति। यत्समानीभ्यो
देवताभ्योऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते। अस्मिन्नेव तल्लोके
कामान्दधाति। तस्मादस्मिँल्लोके बहवः कामाः। त्रयाणां
त्रयाणां सह वपा जुहोति। त्र्यावृतो वै देवाः। त्र्यावृत
इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एषां लोकानां कृत्यै।
पर्यग्निकृतानारण्यानुत्सृजन्त्यहिः सायै॥११॥

अवरुद्धा उभयांन्पशूनालभते सत्यादहिः सायै॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
 आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
 अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्।
 वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान्
 युनक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना
 दिवि। नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह।
 कामानेवास्मै युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी
 विपक्षसा। इमे एवास्मै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा।
 अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति।
 सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं
 प्रतिमुञ्चति। यश एवैनं राज्ञां गमयति। जीमूतस्येव भवति
 प्रतीकमित्याह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः
 पूर्यास इत्यध्वर्युर्यजमानं वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र
 वेद्या एति। एतंस्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न
 इत्याह। वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्तादधात्यावृत्यै।
 यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वाल्लेषु
 काचानावयन्ति। लोमान्येवास्य तथ्सम्भरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुवरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयन्ति। भूरिति महिषी। भुव इति वावाता। सुवरिति परिवृत्ती। एषां लोकानामभिजित्यै। हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। राष्ट्रमश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। सहस्रं भवन्ति। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजन्ते। वसवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री। तेजसैवास्मै तेजोऽव रुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाऽञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा आज्यम्। इन्द्रियं त्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमव रुन्धे। आदित्यास्त्वाऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवास्मे पशूनव रुन्धे। पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति। श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तदधति। नास्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीरप क्रामन्ति। लाजी(३)ञ्छाची(३)न् यशोममाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति। प्रजामेवान्नादीं कुर्वते। एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापत इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यं दधते। यदि नावजिघ्रेत्। अग्निः पशुरासीदित्यवघ्रापयेत्। अव

हैव जिघ्रति। आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं
पृथिवी सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै।
समिद्धो अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति
सरूपत्वाय॥१९॥

परितुस्थुष इत्याहिमे एवास्मै युनक्तमभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च॥—————[४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते।
होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवेन ब्रह्मवर्चसेन
च समर्धयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणत आयतनो
वै ब्रह्मा। बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्य दक्षिणतो
दधाति। तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता
भवति॥२०॥

उत्तरत आयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो
वा अग्निः। तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरो-
ऽर्धस्तेजस्वितरः। यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो
वै यूपः। यजमानमेव तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च
समर्धयतः। किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह। द्यौर्वै वृष्टिः
पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमव रुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय
इत्याह। अश्वो वै बृहद्वयः। अश्वमेवाव रुन्धे। किं
स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह। रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवाव
रुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिलेत्याह। श्रीर्वै पिलिप्पिला।
अन्नाद्यमेवाव रुन्धे॥२२॥

कः स्विदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य एकाकी चरति। तेज एवाव रुन्धे। क उस्विज्ञायते पुनरित्याह। चन्द्रमा वै जायते पुनः। आयुरेवाव रुन्धे। किं स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह। अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। किं स्विदावपनं महदित्याह॥२३॥

अयं वै लोक आवपनं महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिर्वै परोऽन्तः पृथिव्याः। वेदिमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिमित्याह। यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह। सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवाव रुन्धे। पृच्छामि वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे॥२४॥

होता भवति वै वृष्टिः पूर्वचित्तिरन्नाद्यमेवाव रुन्धे महदित्याह सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि च॥—[५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान आहुतीर्जुहोति। प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा अपक्रामन्ति। अवन्तीः स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियं त्वा प्रियाणाम्। वर्षिष्ठमाप्यानाम्। निधीनां त्वा निधिपतिः हवामहे वसो ममेत्याह। अपैवास्मै तद्धवते॥२५॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः

परि॒यन्ति॑। षट्॒थ्सम्प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वैनं॑ धुवते।
अप॒ वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥२६॥

ये य॒ज्ञे धु॒वनं॑ त॒न्वते॑। न॒व॒कृत्वः॑ परि॒यन्ति॑। न॒व॒ वै पु॒रुषे॑
प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वाऽऽत्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति।
अ॒म्बे अ॒म्बाल्य॑म्बि॒क इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति। अ॒ह्नतै॑वैना॑म्।
सु॒भ॒गे का॒म्पी॑ल॒वासि॑नीत्या॒ह। तप॑ ए॒वैना॑मुप॒नय॑ति। सु॒व॒र्गे
लो॒के सम्प्रो॑र्ण्वा॒थामि॑त्या॒ह॥२७॥

सु॒व॒र्गमे॒वैना॑ लो॒कं ग॑मयति। आऽह॑म॒जानि॑ गर्भ॒धमा॑
त्वम॑जाऽसि गर्भ॒धमि॑त्या॒ह। प्र॒जा वै प॒शवो॑ गर्भः।
प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्म॒न्यत्ते॑। दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑व॒माने॑।
सु॒व॒र्गं लो॒कं न॑ प्रा॒जान॑न्। तम॑श्वः प्रा॒जाना॑त्।
यथ्सू॒चीभि॑रसिप॒थान्क॑ल्पयन्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
प्र॒ज्ञा॑त्यै। गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टु॒जग॑तीत्या॒ह॥२८॥

य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। त्रय्यः सू॒च्यो भ॑वन्ति। अ॒य॒स्मय्यो॑ रज॒ता
हरि॑ण्यः। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पम॑य॒स्मय्यः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य
रज॒ताः। दि॒वो हरि॑ण्यः। दि॒शो वा अ॑य॒स्मय्यः॑। अ॒वा॒न्त॒रदि॑शा
रज॒ताः। ऊ॒र्ध्वा हरि॑ण्यः। दि॒श ए॒वास्मै॑ कल्पयति। कस्त्वा॑
छा॒ति कस्त्वा॑ वि॒शास्ती॑त्या॒हाहि॑सायै॥२९॥

ध्रुवते क्रामन्त्यूर्ण्वाथामित्याह जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥ [६]

अप॒ वा ए॒तस्मा॑च्छ्री रा॒ष्ट्रं क्रा॑मति। यो॑ऽश्वमे॒धेन॑
यज॑ते। ऊ॒र्ध्वामे॑ना॒मुच्छ्र॑यता॒दित्या॑ह। श्री॒र्वै रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः।

श्रियंमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति। वेणुभारङ्गिराविवेत्याह। राष्ट्रं वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या मध्यमेधतामित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियंमेवाव रुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य शीतो वातः। क्षेममेवाव रुन्धे। यद्धरिणी यवमत्तीत्याह। विड्वै हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजा पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रं नाभिषिञ्चन्ते। इयं यका शंकुन्तिकेत्याह। विड्वै शंकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतं गभे पस इत्याह। विड्वै गभः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता। आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै वृक्षस्याग्रम्। श्रियंमेवाव रुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतसयदित्याह। विड्वै गभः। राष्ट्रं मुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति। ये यज्ञेऽपूतं

वदन्ति। दधिक्राव्णो अकारिषमिति सुरभिमतोमृचं वदन्ति।
 प्राणा वै सुरभयः। प्राणानेवाऽऽत्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा
 अपक्रामन्ति। आपो हि षा मयोभुव इत्यद्विर्मार्जयन्ते।
 आपो वै सर्वा देवताः। देवताभिरेवाऽऽत्मानं पवयन्ते॥ ३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गर्भो रुन्धे दधते चत्वारि च॥ [७]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत्। ताभ्यः पुनः
 सम्भवितुं नाशक्रोत्। सोऽब्रवीत्। ऋध्रवदिथ्सः। यो मेतः
 पुनः सम्भरदिति। तं देवा अश्वमेधेनैव समभरन्। ततो वै त
 आर्ध्वन्। योऽश्वमेधेन यजते। प्रजापतिमेव सम्भरत्युधोति।
 पुरुषमालभते॥ ३५॥

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते। अथो अन्नं वै
 विराट्। अन्नमेवाव रुन्धे। अश्वमालभते। प्राजापत्यो
 वा अश्वः। प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्।
 श्रियमेवाव रुन्धे। गामालभते॥ ३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवाव
 रुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने। अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवाव
 रुन्धे। पर्यग्निकृतं पुरुषं चारण्याश्चोत्सृजन्त्यहिंसायै।
 उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः।
 तेऽस्योभये यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता
 अभिहुता भवन्ति। नैनं दह्मवः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा
 अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन

यजते। य उँ चैनमेवं वेद॥३७॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥ [८]

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन
कृतेनार्यानामुत्तरेहन्। एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति।
एकविंशत्प्रतिष्ठायां ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि।
ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठायां देवता
अभ्यारोहति। शक्ररयः पृष्ठं भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये
वा एते पशव आलभ्यन्ते॥३८॥

उतेवं ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्गव्या इति।
गव्यान्पशूनुत्तमेऽहं नालभते॥३९॥

तेनैवोभयान्पशूनव रुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभि-
जितस्याभिजित्यै। सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या
भवन्ति। अन्तत एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। सोमाय
स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति द्वन्द्विनः पशूनालभते।
अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन
यजते। छगुलं कल्माषं किकिदीविं विदीगयमिति
त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवाऽऽत्मानं समर्धयति।
ऋतुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते। पिशङ्गास्त्रयो
वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते। ऋतुभिरेवाऽऽत्मानं

समर्धयति। आ वा ए॒ष प॒शुभ्यो॑ वृश्च्यते। योऽश्वमे॒धेन॒
यज॑ते। पर्य॑ग्निकृता॒ उ॒त्सृज॑न्त्यना॒व्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालंभतेऽष्टौ च॥ [९]

प्रजाप॑तिरकामयत॒ महान॑न्नादः स्यामि॒ति। स ए॒ताव॑श्वमे॒धे
महि॑माना॒वप॑श्यत्। ताव॑गृही॒त। ततो॒ वै स म॒हान॑न्नादो-
ऽभवत्। यः का॒मये॑त॒ महान॑न्नादः स्यामि॒ति। स ए॒ताव॑श्वमे॒धे
महि॑मानो॒ गृही॑त। म॒हाने॒वान्नादो॑ भवति। यज॑मान॒देव॑त्या
वै व॒पा। राजा॑ महि॒मा। यद्व॒पां महि॑मोभ॒यतः॑ परि॒यज॑ति।
यज॑मानमे॒व रा॒ज्येनो॑भ॒यतः॑ परि॒गृह्णा॑ति। पु॒रस्ता॑श्स्वाहा॒कारा॒
वा अ॒न्ये दे॒वाः। उप॑रि॒ष्टाश्स्वाहा॑कारा अ॒न्ये। ते वा ए॒तेऽश्व॑
ए॒व मे॒ध्य उ॒भये॑ऽर्वरु॒ध्यन्ते। यद्व॒पां महि॑मोभ॒यतः॑ परि॒यज॑ति।
ताने॒वोभया॑न्प्रीणाति॥४१॥

परियजति पद्व॥ [१०]

वैश्व॒दे॒वो वा अ॒श्वः। तं यत्प्रा॑जाप॒त्यं कुर्या॑त्। या
दे॒वता॑ अपि॒भागाः। ता भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयेत्। दे॒वता॑भ्यः
स॒मदं॑ दध्यात्। स्ते॒गान्द॑ष्ट्राभ्यां म॒ण्डूकां॑ ज॒म्येभि॑रिति।
आज्य॑मव॒दानं॑ कृ॒त्वा प्र॑ति॒सृज्ज्ञाय॑माहु॒तीर्जु॑होति। या ए॒व
दे॒वता॑ अपि॒भागाः। ता भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। न दे॒वता॑भ्यः
स॒मदं॑ दधाति॥४२॥

चतु॑र्दशै॒तान॑नुवा॒काञ्जु॑होत्यन॒न्तरि॑त्यै। प्र॒या॒साय॑ स्वाहेति॑
पञ्च॑द॒शम्। पञ्च॑द॒श वा अ॑र्धमा॒सस्य॑ रात्रेयः। अ॒र्धमा॒स॒शः

संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयन्ता आसन्। तैऽब्रुवन्नग्नयः
स्विष्टकृतः। अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धरामहे।
अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा
अभवन्॥ ४३॥

पराऽसुराः। यथिस्विष्टकृद्ध्यो लोहितं जुहोति
भ्रातृव्याऽभिभूत्यै। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो
भवति। गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै
गोमृगः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो
यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते॥ ४४॥

अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्।
रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषा-
ऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते। अयस्मर्येन
कमण्डलुना तृतीयाम्। आहुतिं जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः।
रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति। अथो
यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥ ४५॥

दधात्यभिमन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥ _____ [११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीय-
मभवत्। यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समेधमेवैनमालभते।
आज्येन जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्।
मेधेनैवास्मिन्मेधं दधाति। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती॥ ४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशत् जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपद्वै
पुरुषो द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः।
अश्वस्तोमीयं पूर्वं होतव्यां(३)न्द्विपदा(३) इति। अश्वो
वा अश्वस्तोमीयम्। पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा
द्विपदा जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव
चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं
जुहुयात्। यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठयांश्चवेत।
द्विपदा अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्त्यर्धयति स्थापयति पञ्च च॥

[१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सौऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टि-
त्वम्। यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयं वै संविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते।
अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमां कश्चनेत्याहुः।

तिर्यङ्गोर्ध्वोत्यैतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति। सवितृ-
प्रसूत एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं
गन्तौ। यत्सायं धृतीर्जुहोति। अश्वस्य यत्यै धृत्यै॥५०॥

यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। यत्सायं
धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं
प्रजाः क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव
तदन्विच्छति। तस्माद्विवां नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
सायं धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो
अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगक्षेमं कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं कामति। योऽश्वमेधेन यजते।
ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा।
श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते।
वीणाऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम्॥५२॥

प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत
इति। ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः।
क्षत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः
श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायेताम्।
अपास्माद्राष्ट्रं कामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा
कामयते। अथ ब्राह्मणं जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्।

नक्तं॑ राजन्यः। ब्रह्म॑णो वै रूपमहः॑। क्षत्र॑स्य रात्रिः। तथा॑
हास्य॑ ब्रह्म॑णा च क्षत्रेण॑ चोभयतो॑ राष्ट्रं॑ परिगृहीतं॑ भवति।
इत्य॑ददा इत्य॑यजथा॑ इत्य॑पच॑ इति॑ ब्राह्म॑णो गाय॑त्। इष्टा॑पूर्तं
वै ब्रा॑ह्मणस्य॑॥५४॥

इष्टा॑पूर्तेनैवेन॑ स॒ सम॑र्धयति। इत्य॑जिना॒ इत्य॑युध्यथा॒
इत्य॑मु स॒ङ्गाम॑मह॒न्निति॑ राजन्यः। युद्धं॑ वै राज॑न्यस्य।
युद्धे॑नैवेन॑ स॒ सम॑र्धयति। अक्लृ॑प्ता वा ए॒तस्य॑र्तव॒ इत्या॑हुः।
योऽश्व॑मेधेन॒ यज॑त॒ इति॑। तिस्रोऽन्यो॑ गाय॑ति तिस्रोऽन्यः॑।
षट्थ॑सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयतः।
ताभ्या॑ स॒ंस्थाया॑म्। अ॒नो॒युक्ते॑ च॒ श॒ते च॑ ददाति। श॒तायुः॑
पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति तिष्ठति॥५५॥

गाय॑ताङ्कामे॒द्राह्म॑णस्य॒ कल्प॑यतश्च॒त्वारि॑ च॥

[१४]

सर्वे॑षु वा ए॒षु लो॒केषु॑ मृ॒त्यवो॑ऽन्वाय॑न्ताः। तेभ्यो॑
यदाहु॑तीर्न जुहु॑यात्। लो॒केलो॑क ए॒नं मृ॒त्युर्वि॑न्देत्। मृ॒त्यवे॒
स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहे॑त्य॒भिपूर्व॑माहु॑तीर्जुहोति। लो॒कालो॑कादे॒व
मृ॒त्युमव॑यजते। नैनं॑ लो॒केलो॑के मृ॒त्युर्वि॑न्दति। यद॒मुष्मै॑
स्वाहा॑ऽमुष्मै॑ स्वाहेति॑ जुह्व॑त्स॒श्चक्षी॑त। ब॒हुं मृ॒त्युम॒मित्रं॑
कुर्वी॑त। मृ॒त्यवे॒ स्वाहे॑त्येक॑स्मा ए॒वैका॑ जुहु॑यात्। ए॒को वा
अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के मृ॒त्युः॥५६॥

अ॒श॒न॒या मृ॒त्युरे॒व। तमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒केऽव॑यजते। भ्रू॒णह॑त्यायै

स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति। भ्रूणहृत्यामेवाव यजते। तदाहुः। यद्धूणहृत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत इति। अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहृत्याया इत्याहुः। भ्रूणहृत्या वाव मृत्युरिति। यद्धूणहृत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाऽऽहृत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने भेषजं करोति। एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः। भ्रूणहृत्यायै प्रायश्चित्तिं विदां चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणं हन्ति। सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति। जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः। अन्तत एव वरुणमवयजते। खलुतेर्विक्लिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्धं जुहोति। एतद्वै वरुणस्य रूपम्। रूपेणैव वरुणमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धं जुहोति द्वे च॥—————[१५]

वारुणो वा अश्वः। तं देवतया व्यर्धयति। यत्प्राजापत्यं करोति। नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह। वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति। नमोऽश्वाय नमः प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति। नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवाव रुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिं

मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासमित्याह। अधिपतिमेवैनं
समानानां करोति। मां धेहि मयि धेहीत्याह। आशिष-
मेवैतामा शास्ते। उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति।
आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति। हुताय स्वाहेति हुते
जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै॥६०॥

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते। योऽश्वमेधेन यजते।
आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम्। तान्पशूनालभते प्रतिष्ठित्यै।
यदाग्नेयो भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवाव रुन्धे।
ब्रह्म वा अग्निः। क्षत्रमिन्द्रः। यदैन्द्राग्रो भवति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवाव रुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुद्धौ।
त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति।
अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिं निर्वपति।
दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे।
अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस् इति याज्यानुवाक्या भवन्ति
सर्वत्वाय॥६२॥

अधिपतय इत्याहभिजित्या ऐन्द्राग्रो भवति रुन्धे एकं च॥—————[१६]

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्। सौम्यं
चरुम्। सावित्रमष्टाकपालम्। यदाग्नेयो भवति। अग्निः सर्वा
देवताः। देवताभिरेवैनं भिषज्यति। यथ्सौम्यो भवति। सोमो
वा ओषधीनां राजा। याभ्य एवैनं विन्दति॥६३॥

ताभिरेवैनं भिषज्यति। यत्सावित्रो भवति। सवितृप्रसूत
 एवैनं भिषज्यति। एताभिरेवैनं देवताभिर्भिषज्यति। अगदो
 हैव भवति। पौष्णं चरुं निर्वपेत्। यदि श्लोणः स्यात्। पूषा
 वै श्लोण्यस्य भिषक्। स एवैनं भिषज्यति। अश्लोणो हैव
 भवति॥६४॥

रौद्रं चरुं निर्वपेत्। यदि महती देवताऽभिमन्येत।
 एतद्देवत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया भिषज्यति।
 अगदो हैव भवति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मृगाखुरे
 यदि नाऽऽगच्छेत्। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनंमूर्चिभ्यां
 परिरोधमानयति। आहैव सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्यं पयः। वायव्यं
 आज्यभागः। यजमानो वा अश्वः। अहंसा वा एष
 गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। यदहोमुचे
 निर्वपति। अहंस एव तेन मुच्यते। यजमानो वा अश्वः।
 रेतसा वा एष व्यृध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। सौर्यं रेतः। यत्सौर्यं
 पयो भवति। रेतसैवैनं स समर्धयति। यजमानो वा अश्वः।
 गर्भैर्वा एष व्यृध्यते। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति।
 वायव्यां गर्भाः। यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनं
 स समर्धयति। अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते।

इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्रौणो ह्रैव भवत्यधीयादृश्यते गर्भैरेवैन् स समर्धयति द्वे च॥—[१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मोदनान्धसंस्थिते निर्वपेत्।
द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेतेति। यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक
एनं यज्ञः स्यात्। पापीयास्तु स्यात्। आप्तानि वा
एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि क एतावदाशु पुनः
प्रयुञ्जीतेति। सर्वा वै संस्थिते यज्ञे वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाम्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता।
सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मोदनान्धसंस्थिते
निर्वपेत्। प्रजापतिर्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक
एनं यज्ञो भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति।
द्वादशमासाः संवत्सरः। संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥—[१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विभु भवति।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र
प्रभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं
यज्ञः। सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते।
एष वै पयस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पयस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते।
एष वै विधृतो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतं भवति।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नामं यज्ञः। सर्वं

ह॒ वै तत्र॒ व्यावृ॑त्तं भवति। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वै
प्रति॑ष्ठितो नाम॑ य॒ज्ञः। सर्व॑ ह॒ वै तत्र॒ प्रति॑ष्ठितं भवति॥ ७१॥

यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वै ते॑ज॒स्वी नाम॑ य॒ज्ञः। सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑ तेज॒स्वि भ॑वति। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वै
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी नाम॑ य॒ज्ञः। आ ह॒ वै तत्र॑ ब्रा॒ह्म॒णो ब्र॑ह्मव॑र्च॒सी
जा॑यते। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वा अ॑तिव्या॒धी नाम॑
य॒ज्ञः। आ ह॒ वै तत्र॑ रा॒ज॒न्योऽति॑व्या॒धी जा॑यते। यत्रै॒तेन॑
य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वै दी॒र्घो नाम॑ य॒ज्ञः। दी॒र्घायु॑षो ह॒ वै तत्र॑
मनु॑ष्या भवन्ति। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। ए॒ष वै कृ॒तो नाम॑
य॒ज्ञः। कल्प॑ते ह॒ वै तत्र॑ प्र॒जाभ्यो॑ योगक्षेमः। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒
यज॑न्ते॥ ७२॥

पर्य॒स्वा॒न्नाम॑ य॒ज्ञः प्रति॑ष्ठितं भवति॒ यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते षट् (ए॒ष वै वि॒भूः प्र॒भूरू॒ज॒स्वा॒न्यय॑स्वा॒न् वि॒धुतो॑ व्यावृ॑त्तः
प्रति॑ष्ठितस्तेज॒स्वी ब्र॒ह्मव॑र्च॒स्यति॑व्या॒धी दी॒र्घः कृ॒तो द्वा॒दश॥)॥ [१९]

ता॒र्प्येणा॑श्च॒ संज्ञ॑पयन्ति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
य॒ज्ञेनै॒वैन॑ संम॑र्धयन्ति। या॒मेन॒ साम्ना॑ प्र॒स्तो॒ताऽनू॑प॒तिष्ठ॑ते।
य॒मलो॒कमे॒वैन॑ गम॑यति। ता॒र्प्ये च॑ कृत्य॒धीवा॒से चा॑श्च॒ संज्ञ॑पयन्ति। ए॒तद्वै प॑शूना॒ रूपम्। रू॒पेणै॒व प॑शून॒व रु॒न्धे।
हि॒र॒ण्य॒क॒शि॒पु भ॑वति। तेज॒सोऽव॑रु॒द्धौ॥ ७३॥

रु॒क्मो भ॑वति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै। अ॒श्वो
भव॑ति। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पं ता॒र्प्यम्।
अ॒न्तरि॑क्षस्य कृत्य॒धीवा॒सः। दि॒वो हि॑रण्यकशिपु। आ॒दि॒त्यस्य॑
रु॒क्मः। प्र॒जाप॑ते॒रश्वः॑। इ॒ममे॒व लो॒कं ता॒र्प्येणा॑ऽऽप्नो॑ति॥ ७४॥

अ॒न्तरि॑क्षं कृ॒त्यधी॑वा॒सेन॑। दि॒वः॑ हिर॒ण्यक॑शि॒पुना॑।
 आ॒दि॒त्यः॑ रु॒क्मे॑ण। अ॒श्वेनै॑व मे॒ध्येन॑ प्र॒जाप॑तेः सायु॑ज्यः॑
 स॒लो॒कता॑मा॒प्नोति॑। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नाः॑ सायु॑ज्यम्।
 सा॒ष्टि॒ताः॑ स॒मान॑लो॒कता॑मा॒प्नोति॑। योऽ॑श्वमे॒धेन॑ यज॑ते। य
 उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥ ७५॥

अवरुध्या आप्रोत्यष्टौ च॥ [२०]

आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑र॒सश्च॑ सु॒वर्गे॑ लो॒केऽ॑स्पर्ध॒न्त। तेऽङ्गि॑र॒स
 आ॒दि॒त्येभ्यः॑। अ॒मुमा॑दि॒त्यम॑श्वः॑ श्वे॒तं भू॑तं दक्षि॑णाम॒नय॑न्।
 तेऽ॑ब्रुवन्। यन्नो नै॑ष्ट। स वर्यो॑ भू॒दिति॑। तस्मा॑द॒श्वः॑
 सव॑र्येत्याह्व॑यन्ति। तस्मा॑द्य॒ज्ञे वरो॑ दी॒यते। यत्प्र॒जाप॑ति॒रा-
 ल॒ब्धोऽ॑श्वोऽभ॑वत्। तस्मा॑द॒श्वो ना॑म॥ ७६॥

यच्छ्व॑यद॒रु॒रासी॑त्। तस्मा॑द॒र्वा ना॑म। यथ्स॒द्यो
 वाजा॑न्थ्सम॒जय॑त्। तस्मा॑द्वा॒जी ना॑म। यदसु॑राणां
 लो॒काना॑दे॒त्त। तस्मा॑दा॒दि॒त्यो ना॑म। अ॒ग्नि॒र्वा अ॑श्वमे॒धस्य॑
 योनि॑रा॒यत॑नम्। सूर्यो॑ऽग्ने॒र्योनि॑रा॒यत॑नम्। यद॑श्वमे॒धेऽग्नौ॑
 चि॒त्य॑ उत्तर॒वेदि॑मु॒पव॑पति। योनि॑म॒न्तमे॒वैन॑मा॒यत॑नव॒न्तं
 करो॑ति॥ ७७॥

योनि॑मा॒नाय॑त॒नवान्भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। प्रा॒णापा॑नौ वा
 ए॒तौ दे॒वाना॑म्। यद॑र्काश्वमे॒धौ। प्रा॒णापा॑नावे॒वाव॑ रुन्धे।
 ओजो॑ ब॒लं वा॑ ए॒तौ दे॒वाना॑म्। यद॑र्काश्वमे॒धौ। ओजो॑
 ब॒लमे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒ग्नि॒र्वा अ॑श्वमे॒धस्य॑ योनि॑रा॒यत॑नम्।
 सूर्यो॑ऽग्ने॒र्योनि॑रा॒यत॑नम्। यद॑श्वमे॒धेऽग्नौ॑ चि॒त्य॑ उत्तर॒वेदि॑

चिनोति। तावर्काश्वमेधौ। अर्काश्वमेधावेवाव रुन्धे। अथो
अर्काश्वमेधयोरेव प्रति तिष्ठति॥७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनश्चत्वारि च॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुं भूतं मेधायाऽऽऽलभन्त।
तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा
एतद्देवानामहः। यथ्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर
आलभ्यते। यत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः।
यथ्सद्यो मेधोऽभवत्॥७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुं भवति। य एवं वेद।
यद्वै तत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः
पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं
वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते। समैनं देवास्तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥८०॥

य उ चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम्। पशुं
भूतं मेधायाऽऽऽलभन्त। यज्ञमेव। यज्ञेन यज्ञमयजन्त
देवाः। कामप्रं यज्ञमकुर्वत। तैऽमृतत्वमकामयन्त।
तैऽमृतत्वमगच्छन्। योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८१॥

प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मारमेव
गच्छति। एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभं तूपरं
बहुरूपमालभते। सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याऽऽत्यै। सर्वस्य
जित्यै। सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन

यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥

मेधोऽभेद्यजत एति वेद॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी। यत्सायं प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमं लोमं जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। द्रश्पूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे॥८३॥

यद्द्रश्पूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः। स आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रं जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥ [२३]

प्रजापतिरमष्टादशभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मे युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपश्रूध्वी प्रजापतिः प्रेणाऽनुं प्रथुमेनं प्रजापतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तं यज्ञकृतुभिरपश्रूध्वीणां सर्वेषु वारुणो यद्यश्नत्तादहुरेष वै विभूस्ताप्येणादित्याः प्रजापतिं पितरं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः॥२३॥ प्रजापतिरुस्मिंश्लोक उत्तरतः श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो लोकैभ्यः सर्वं ह वै तत्र पर्यः स्वद्य उ चैनमेवं वेदं चत्वार्यंशतिः॥८४॥ प्रजापतिरश्वमेधं जुहति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः । भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑ज॒त्राः ।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑ । व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः । स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः । भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑ज॒त्राः ।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑ । व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः । स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु ।
आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑ । अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः ॥ १ ॥

अ॒ग्निर्वा॑युश्च॒ सूर्य॑श्च । स॒ह सं॑श्चस्कर॒द्धिया॑ । वा॒य्वश्वा॑
रश्मि॑पत॒यः । मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः । दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः ।
पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सु॒ता । म॒हाना॑ग्नीर्म॒हामा॑नाः । म॒ह॒सो म॑ह॒सः
स्वः । दे॒वीः प॑र्जन्य॒सूव॑रीः । पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सु॒ता ॥ २ ॥

अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा र॑क्षः । अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा र॑घ॒म् । अ॒पाघ्ना॑म॒प
चा॒वर्ति॑म् । अ॒पदे॑वीरि॒तो हि॑त । वज्रं॑ दे॒वीर॑जी॒ताश्च॑ । भु॒वं
दे॒वसू॑व॒रीः । आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम् । योनि॑नोर्ध्वमु॒दीष॑त ।
शि॒वा नः॑ शन्त॑मा भवन्तु । दि॒व्या आप॑ ओष॑धयः । सु॒मृडी॑का

सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥३॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्य-
मण्डलम्। सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते।
सर्वस्माद्भुवनादधि। तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं काल-
विशेषणम्। नदीव प्रभवात्काचित्। अक्षय्याथ्स्यन्दते
यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सौरुः सती न निवर्तते।
एवं नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरः श्रिताः। अणुशश्च
महशश्च। सर्वे समव्यञ्जितम्। सतैः सर्वैः संमाविष्टः। ऊरुः
सन्न निवर्तते। अधिसंवत्सरं विद्यात्। तदेवं लक्षणे॥५॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यते। संवत्सरः
प्रत्यक्षेण। नाधिसंत्वः प्रदृश्यते। पटरो विक्रिधः पिङ्गः।
एतद्वरुणलक्षणम्। यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते।
एकं हि शिरो नाना मुखे। कृत्स्नं तद्वतुलक्षणम्॥६॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे
संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवति। शुक्रं
तै अन्यद्यजतं तै अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा
हि माया अवसि स्वधावः। भद्रा तै पूषन्निह रातिरस्त्विति।
नात्र भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नाऽऽदित्यः संवत्सर
एव प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं॥

रूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पत्त्यमानो भवति। इदं पुण्यं
कुरुष्वेति। तमाहरणं दद्यात्॥७॥

[२]

साक॒ज्ञाना॑ः सप्तथ॑माहुरेक॒जम्। षडु॑द्यमा ऋष॑यो
देव॒जा इति॑। तेषा॑मिष्टानि विहि॑तानि धाम॒शः। स्थात्रे
रैज॑न्ते विकृ॑तानि रूप॒शः। को नु॑ मर्या॒ अमि॑थितः।
सखा॑ सखा॒यमब्र॑वीत्। जहा॑को अ॒स्मदी॑षते। यस्ति॒त्याजं
सखि॑विदः॒ सखा॑यम्। न तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो अ॑स्ति।
यदी॑ः शृ॒णोत्य॒लकः॑ शृ॒णोति॑॥८॥

न हि प्र॒वेदं सु॒कृत॑स्य पन्था॒मिति॑। ऋ॒तुर्ऋ॒तुना
नुद्य॑मानः। विन॑नादाभिधा॒वः। षष्टि॑श्च त्रि॒शंका॑ व॒ल्गाः।
शुक्ल॑कृ॒ष्णौ च॒ षाष्टि॑कौ। सा॒रा॒गव॒स्त्रैर्जर॑दक्षः। व॒स॒न्तो
वसु॑भिः स॒ह। सं॒व॒त्स॒रस्य॑ सवि॒तुः। प्रैष॑कृ॒त्प्रथ॑मः स्मृतः।
अ॒मूना॒दय॑तेत्य॒न्यान्॥९॥

अ॒मूःश्च॑ परि॒रक्ष॑तः। ए॒ता वा॒चः प्र॑युज्यन्ते।
यत्रै॑तदुप॒दृश्य॑ते। ए॒तदे॒व वि॑जानीयात्। प्र॒माणं॑ का॒लपर्य॑ये।
वि॒शेष॑णं तु वक्ष्यामः। ऋ॒तूनां॑ तन्नि॒बोध॑त। शुक्ल॑वासां
रुद्र॑गणः। ग्री॒ष्मेणा॑ऽऽव॒र्तते॑ स॒ह। नि॒जह॑न् पृथि॒वीः
स॒र्वाम्॥१०॥

ज्योति॑षाऽप्रति॒ख्येन॑ सः। वि॒श्वरू॒पाणि॑ वासा॒सि।
आ॒दि॒त्यानां॑ नि॒बोध॑त। सं॒व॒त्स॒रीणं॑ कर्म॒फल॑म्।

वर्षाभिर्ददता॑ सह। अदुःखो॑ दुःखचक्षुरिव। तद्वा॑ऽऽपीत
इव॑ दृश्यते। शीतेना॑व्यथयन्निव। रुरुदक्ष॑ इव॑ दृश्यते।
ह्लादयते॑ ज्वलन्तश्चैव। शाम्यतश्चास्य॑ चक्षुषी। या वै प्रजा
भ्रंश्यन्ते। संवत्सरात्ता भ्रंश्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति।
संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्य॑ इत्यर्थः॥११॥

[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कृनीनिके। आङ्गे चाद्रणं
नास्ति। ऋभूणां॑ तन्निबोध॑त। कनका॑भानि वासा॑सि।
अहता॑नि निबोध॑त। अन्नमश्नीत॑ मृज्मीत। अहं॑ वो
जीवनप्रदः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। शरद्यत्रोप॑दृश्यते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त॑ इव। वातवन्तो मरुद्गणाः।
अमुतो जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे॑ ह।
अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव। विशिखासः॑ कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य
योत्स्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव॑ लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्।
अक्ष्णयोः॑ क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मनूनामुदकं गृहे। एता वाचः
प्रवदन्तीः। वैद्युतो॑ यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना॑
अन्वैक्षत। इह जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति।
इहेहवः॑ स्वतपसः। मरुतः॑ सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा॑
आवृणो॥१४॥

[४]

अतिताम्राणि वासा॑सि। अष्टिवज्रिशतघ्नि॑ च। विश्वे देवा

विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असञ्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न
राजा वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन
विद्यते। दिव्यस्यैका धनुरार्तिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनश्स्वयम्। तदिन्द्रधनु-
रित्यज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य।
एतद्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरार्तिः। शिर उत्पिपेष। स
प्रवर्ग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य
स शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं
वेद॥१६॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं
न वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न
हिंसातः। सतस्तदेवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्षिः।
सूर्यस्योदयनं प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि
निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति।
तस्मै सर्व ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं
आप्नोति। य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः
सह। इन्द्राय सर्वान्कामानंभिवृहति। स द्रप्सः। तस्यैषा
भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः
सहस्रैः। आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उपस्रुहि तं

नृमणामथद्रामिति। एतयैवेन्द्रः सलावृक्का सह। असुरान्
 परिवृश्चति। पृथिव्यश्शुमती। तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं
 च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मै द्रुह्यताम्।
 यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्। इत्यृतुमण्डलानि।
 सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं संनिर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान्
 विभासः। ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना
 अनपस्फुरन्त इति। कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न
 जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
 इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त
 साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे
 कश्यपाज्योतिर्लभन्ते। तान्त्सोमः कश्यपादधिनिर्धमति।
 भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त
 शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्त्सप्त
 सूर्यानि। पञ्चकर्णो वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न
 हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
 परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्।
 एकं चाजुहतम्। भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नातपन्ति।
 तस्मादिह तत्रितपाः॥२२॥

अमुत्रे॒तरे। तस्मा॑दि॒हात॑त्रि॒तपाः। तेषा॑मेषा भव॑न्ति। स॒प्त
सूर्या॑ दि॒वमनु॑प्रवि॒ष्टाः। तान॑न्वेति॑ प॒थिभिर्दक्षि॑णावान्। ते
अस्मै॑ सर्वे घृ॒तमा॑तप॒न्ति। ऊर्जं॑ दु॒हाना॑ अनपस्फुर॑न्त इति।
सप्त॑त्विजः सूर्या॑ इ॒त्याचा॑र्याः। तेषा॑मेषा भव॑न्ति। स॒प्त दि॒शो
नाना॑सूर्याः॥ २३॥

स॒प्त हो॒तार॑ ऋ॒त्विजः॑। दे॒वा आ॒दि॒त्या ये स॒प्त। तेभिः॑
सो॒माभी॑ रक्ष॑ण इति। तद॑प्या॒म्रायः॑। दिग्भ्राज॑ ऋतून् करो॑ति।
ए॒त॒यैवा॒वृता॑ स॒हस्र॑सूर्य॒ताया॑ इति वै॒शम्पा॒यनः॑। तस्यै॒षा
भव॑न्ति। यद्वा॒व इन्द्र॑ ते श॒त५ श॒तं भूमीः॑। उ॒तस्युः॑। न॒त्वा
वज्रि॑न्त्स॒हस्र॑५ सूर्याः॥ २४॥

अनु॑ न जा॒तमष्ट॑ रोद॑सी इति। ना॒नालिङ्ग॑त्वाद्द॒तूनां॑
ना॒ना॑सूर्य॒त्वम्। अष्टौ॑ तु व्य॒वसि॑ता इति। सूर्य॑मण्ड॒लान्यष्टा॑त
ऊ॒र्ध्वम्। तेषा॑मेषा भव॑न्ति। चि॒त्रं दे॒वाना॑मुद॒गाद॑नी॒कम्।
चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्या॒ग्नेः। आऽप्रा॑ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षम्।
सूर्य॑ आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुष॑श्चेति॥ २५॥

[७]

क्वे॒दम॑भ्रं नि॒विश॑ते। क्वा॒य५ सं॒वत्स॒रो मि॑थः। क्वा॒हः क्वे॒यं
दे॒व रा॒त्री। क्व मा॒सा ऋ॑तवः श्रि॒ताः। अ॒र्धमा॑सा॒ मुहूर्ताः॑।
नि॒मेषा॑स्त्रु॒टिभिः॑ स॒ह। क्वे॒मा आ॒पो नि॑वि॒शन्ते॑। य॒दीतो॑
यान्ति॑ स॒म्प्रति॑। का॒ला अ॒प्सु नि॑वि॒शन्ते॑। आ॒पः सूर्ये॑
स॒माहि॑ताः॥ २६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी। इयं चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वंत्सस्य वेदना। इरावती धेनुमती हि भूतम्। सूयवसिनी मनुषे दशस्यै॥ २७ ॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः। किं तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं पुरायणम्। एको यद्धारयद्देवः। रेजती रोदसी उभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते। त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥ २८ ॥

अग्नयो वायवश्चैव। एतदस्य पुरायणम्। पृच्छामि त्वा परं मृत्युम्। अवमं मध्यमश्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्। एतत्पृच्छामि सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्। अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥ २९ ॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेवं संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुमग्निं च सम्प्रति। पृच्छामि त्वा पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान्॥ ३० ॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा।

रोदस्योन्तर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः
प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र
तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः
स्वकर्मभिः॥ ३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं
मृत्युं जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुत्तमो
भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा
भवति। आयस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्व्या रुहः॥ ३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति।
कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति
सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने
नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान्। युयोर्ध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं
विधेमेति॥ ३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो
नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्।
एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः।
नीलार्चिश्च पीतकार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैका-
दशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥ ३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला

अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं
वैद्युतो हि नुस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति। न त्वकामः हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानुभ्राट्।
अङ्गारिर्बम्भारिः। हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः।
मूर्धन्वान्सूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च
महादेवाः। रश्मयश्च देवा गरगिरः॥३६॥

नैनं गरो हि नुस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि
तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी
बभ्रुवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचो विशेषणम्।
अथ निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः
स्वतपसः॥३७॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये
चेमेऽशिमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति।
वृष्टिभिरिति। एतयैव विभक्तिर्विपरीताः। सप्तभिर्वा
तैरुदीरिताः। अमूल्लोकानभिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति।
समानमेतदुदकम्॥३८॥

उच्चैत्यवचाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं
जिन्वन्त्यग्नय इति। यदक्षरं भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासते।
महर्षिमस्य गोप्तारम्। जमदग्निमकुर्वत। जमदग्निराप्यायते।
छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः॥३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नः प्रदिशो दिशः। तच्छं
योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा
(३) इति निगदव्याख्याताः॥४०॥

—[९]

सहस्रवृद्धियं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विना
भुज्यूनासत्या। विश्वस्य जगतस्पती। जाया भूमिः
पतिव्योम। मिथुनन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः।
सुरमा इति स्त्रीपुमम्। शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत्।
विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवथः स्वधावन्तौ। भद्रा वा पूषणाविह
रातिरस्तु। वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ। द्यावाभूमी चरथः
स९ सखायौ। तावश्विना रासभाश्वा हव मे। शुभस्पती
आगत९ सूर्यया सह। त्युग्रोह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं
न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः। तमूहथुनोभिरात्मन्वतीभिः।
अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपोदकाभिः॥४२॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्भिः। नासत्या भुज्युमूहथुः
पतङ्गैः। समुद्रस्य धन्वन्नाद्रस्य पारे। त्रिभीरथैः शतपद्भिः
षडंशैः। सवितारं वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शाम्बरः।
आपपूरषम्बरश्चैव। सवितारेपसोऽभवत्। त्य९ सुतृप्तं

विदित्वैव। बहुसोम गिरं वंशी॥४३॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्। आयसूयान्त्सोमंतृप्सुषु।
स सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिपाति तत्। स
तद्गोभिः स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसानन्विताश्च ये। अन्वेति
परिवृत्याऽस्तः। एवमेतौ स्थौ अश्विना। ते एते द्युः पृथिव्योः।
अहरहर्गर्भं दधाथे॥४४॥

तयोरेतौ वृत्सावहोरात्रे। पृथिव्या अहः। दिवो
रात्रिः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ
वृत्सौ। अग्निश्चाऽऽदित्यश्च। रात्रेर्वृत्सः। श्वेत आदित्यः।
अहोऽग्निः॥४५॥

ताम्रो अरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ
वृत्सौ। वृत्रश्च वैद्युतश्च। अग्नेर्वृत्रः। वैद्युत आदित्यस्य। ता
अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ वृत्सौ॥४६॥

उष्मा च नीहारश्च। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्य नीहारः। तौ
तावेव प्रतिपद्येते। सेयं रात्री गर्भिणी पुत्रेण संवसति। तस्या
वा एतदुल्बणम्। यद्रात्रौ रश्मयः। यथा गोर्गर्भिण्या उल्बणम्।
एवमेतस्या उल्बणम्। प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति।
य एवं वेद। एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति। आदित्यः पुण्यस्य
वृत्सः। अथ पवित्राङ्गिरसः॥४७॥

[१०]

पवित्रवन्तः परिवाजमासते। पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति

व्रतम्। म॒हः संमु॒द्रं वरु॑णस्ति॒रोद॑धे। धीरा॑ इच्छे॒कुर्ध॑रु॒णेष्वा॒रभ॑म्।
प॒वित्रं ते॑ वि॒त॑तं ब्र॒ह्म॑ण॒स्पते॑। प्रभु॒र्गात्रा॑णि पर्येषि॒विश्व॑तः।
अत॑प्ततनू॒र्न तदा॑मो अ॒श्रुते। श्रु॒तास॑ इद्वह॒न्तस्त॑त्समा॒शत।
ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म्। अस॑तः स॒द्ये तत॑क्षुः॥४८॥

ऋष॑यः स॒प्तात्रि॑श्च॒ यत्। सर्वे॑ऽत्रयो अ॒ंगस्त्य॑श्च। नक्ष॑त्रैः
शङ्कु॑तोऽवसन्। अथ॑ स॒वितुः॑ श्यावाश्व॒स्याऽव॑र्तिकामस्य।
अमी॑ य ऋक्षा॒ निहि॑तास उ॒च्चा। नक्तं॑ ददृ॒श्रे कु॑ह॒चिद्वि॑वेयुः।
अद॑ब्धानि॒ वरु॑णस्य व्र॒तानि॑। वि॒चाक॑श॒च्चन्द्र॑मा॒ नक्ष॑त्रमेति।
तत्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यम्। भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि॥४९॥

धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्। तत्स॑वि॒तुर्वृ॑णीमहे। वयं॑
दे॒वस्य॑ भो॒ज॑नम्। श्रेष्ठ॑ः सर्व॒धात॑मम्। तुरं॑ भग॒स्य धी॑महि।
अपा॑गू॒ह॒त स॒विता॒ तृ॒मीन्। सर्वा॑न्दि॒वो अ॒न्य॑सः। नक्तं॑
तान्य॑भवन्द्दृ॒शे। अस्थ्य॑स्त्रा सम्भ॑विष्यामः। नाम॒ नामै॒व ना॒म
मै॥५०॥

नपु॑ःसं॒कं पु॒माः॑ स्मि॒। स्थाव॑रोऽस्म्यथ॒ जङ्ग॑मः।
य॒जेऽय॑क्षि॒ यष्टा॑हे च। मया॑ भू॒तान्य॑यक्षत। प॒शवो॑ मम
भू॒ता॒नि। अनू॑बन्ध्योऽस्म्य॒हं वि॒भुः। स्त्रियः॑ स॒तीः। ता उ॑मे
पु॑ःस आ॒हुः। पश्य॑दक्ष॒ण्वान्न॑विचे॒तद॒न्यः। क॒विर्यः॑ पु॒त्रः स
इ॒मा चि॑केत॥५१॥

यस्ता वि॒जा॒नात्स॑वि॒तुः पि॒तास॑त्। अ॒न्यो म॑णिम॒विन्द॑त्।

तमनङ्गुलिरावयत्। अग्रीवः प्रत्यमुञ्चत्। तमजिह्वा असञ्चत।
ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु
जनः श्रद्दध्यात्। मृत्युर्मा मार्यादितिः। हसितं रुदितं
गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि
स्नेव विद्धि तत्। अतृष्यंस्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता
मे मिथू चरन्। पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः। अचेता यश्च
चेतनः। स तं मणिमविन्दत्। सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः
प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्।
यदि प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तत्सम्भवंस्य व्रतम्।
आतमग्रे रथं तिष्ठ। एकांश्वमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्।
वातध्राजिगतिं विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षौ यातु सञ्जति। यच्छ्वेतान् रोहितांश्चाग्नेः। रथे
युक्त्वाऽधितिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये
विंशत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्धिर्वायविह
ता विमुञ्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधमं सन्धम। आदित्ये
चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमाधैहि यः पुमान्। इतः सिक्तं
सूर्यगतम्। चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य

एको रुद्र उच्यते। असङ्ख्याताः संहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यते॥५६॥

एवमेतं निबोधत। आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः। मा त्वा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। दधन्वेव ता इहि। मा मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। निधन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमायुतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्राऽऽयाहि सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः। वायुः श्वेतसिकद्रुकः। संवत्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तवा। सुब्रह्मण्योऽसुब्रह्मण्योऽसुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मेधातिथेः। मेष वृषणश्वस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण। अरुणाश्वा इहागताः। वसवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वासंसोऽग्नयः। अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः। ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः। दण्डहस्ताः खादग्दतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः॥५९॥

उक्तः स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता च। विश्वरूपैरिहाऽऽगताम्। रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति तद्वयोः। उक्तो वेषो वासाऽसि च। कालावयवानामितः प्रतीच्या। वासात्या इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति।

वासिष्ठो रौहिणो मीमांसां चक्रे। तस्यैषा भवति। वाश्वेवं
विद्युदिति। ब्रह्मण उदरणमसि। ब्रह्मण उदीरणमसि। ब्रह्मण
आस्तरणमसि। ब्रह्मण उपस्तरणमसि॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद
न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न
चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममं
दिवम्॥६१॥

अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं
महीम् षु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता
स पिता स पुत्रः। विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः।
अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्। अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये
जातास्तन्वः परि। देवां (२) उपप्रैत्सप्तभिः॥६२॥

परा मार्ताण्डमास्यत्। सप्तभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रैत्पृथ्व्यं
युगम्। प्रजायै मृत्यवे तत्। परा मार्ताण्डमाभरदितिः।
ताननुक्रमिष्यामः। मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च।
अंशश्च भगश्च। इन्द्रश्च विवस्वाश्चेत्येते। हिरण्यगर्भो
हंसः शुचिषत्। ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति। गर्भः
प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नुदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति।
मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायोदंगाः।
असौ योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेति।
मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायास्तङ्गाः।
असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति॥६४॥

मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः।
असौ योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति। मा
मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपक्षेष्ठाः। अमूनि
नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति
च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत्
मोत्सृपत्॥६५॥

इमे मासाश्चार्धमासाश्च। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति
चोत्सर्पन्ति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम
प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इम ऋतवः। सर्वेषां भूतानां
प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्।
मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। अयं संवत्सरः। सर्वेषां
भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च॥६६॥

मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒
 मोत्सृ॑प। इ॒दमहः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति॒ चोत्स॑र्पति
 च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒
 मोत्सृ॑प। इ॒यं रात्रिः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति॒
 चोत्स॑र्पति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑
 प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒ मोत्सृ॑प। ॐ भूर्भुवः॒ स्वः॑। एत॒द्वो मि॑थुनं मा
 नो मि॑थुनं॒ री॒द्वम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा
 भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 सतां सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवंतां मरुताम्। आदित्यानां
 स्थाने स्वतेजसा भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य सवितुः। आदित्यस्य स्थाने
 स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः॒ स्वः॑। रश्मयो वो मि॑थुनं मा
 नो मि॑थुनं॒ री॒द्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने
 स्वतेजसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य
 स्थाने स्वतेजसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।

ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विभासस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ
भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६९॥
[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां
स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने
स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा
भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां
स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां
रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां
स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने
स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने
स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा

भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः
स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नैरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस
उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य
स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं
मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ
यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते॥७३॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो
वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रेः
पश्चादुपदधताम्। विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्।

त्वष्टां वो रूपैरुपरिष्टादुपदधताम्। संज्ञानं वः पञ्चादिति।
 आदित्यः सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्। वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि।
 चन्द्रमा दिक्षु। नक्षत्राणि स्वलोके। एवा ह्येवा। एवा ह्यग्ने।
 एवा हि वायो। एवा हीन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि
 देवाः॥ ७४॥

[२०]

आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमृतः।
 अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्चस्करद्धिया। वाय्वश्चा
 रश्मिपतयः। मरीच्यात्मानो अद्रुहः। देवीर्भुवनसूवरीः।
 पुत्रवत्वाय मे सुत। महानाग्रीर्महामानाः। महसो महसः
 स्वः॥ ७५॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। अपाश्र्युष्णिमपा
 रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपा रघम्। अपाघ्नमपंचावर्तिम्।
 अपदेवीरितो हित। वज्रं देवीरजीताश्च। भुवनं देवसूवरीः।
 आदित्यानदितिं देवीम्। योनिर्नोर्ध्वमुदीषत॥ ७६॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तुनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु।
 केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा
 हि। समाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु।

दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम
सन्दृशि॥७७॥

[२१]

यौऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
य एवं वेद। यौऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
अग्निर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यौऽग्नेरायतनं
वेद॥७८॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतनम्।
आयतनवान् भवति। य एवं वेद। यौऽपामायतनं वेद।
आयतनवान् भवति। वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान्
भवति। यो वायोरायतनं वेद। आयतनवान् भवति॥७९॥

आपो वै वायोरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं
वेद। यौऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। असौ वै
तपन्नपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यौऽमुष्यं तपत
आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वा अमुष्यं तपत
आयतनम्॥८०॥

आयतनवान् भवति। य एवं वेद। यौऽपामायतनं
वेद। आयतनवान् भवति। चन्द्रमा वा अपामायतनम्।
आयतनवान् भवति। यश्चन्द्रमस आयतनं वेद। आयतनवान्
भवति। आपो वै चन्द्रमस आयतनम्। आयतनवान्
भवति॥८१॥

य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। नक्षत्राणि वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो नक्षत्राणामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै नक्षत्राणामायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद॥८२॥

योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। पर्जन्यो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः पर्जन्यस्याऽऽयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद॥८३॥

आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः संवत्सरस्याऽऽयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै संवत्सरस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूक्ता। अपां रसमुदयं सन्। सूर्ये शुक्रं समाभृतम्। अपां रसस्य यो रसः। तं वो गृह्णाम्युत्तममिति। इमे वै लोका अपां रसः। तेऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः। जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयित्वा गुल्फदघ्नम्॥८५॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च संस्तीर्य। तस्मिन्विहायसे। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्प्रणीतेऽयमग्निश्चीयते। साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययं

ची॒यते॑। अ॒सौ भुव॑नेऽप्यना॑हिताग्निरे॒ताः। तम॑भित॑ ए॒ता
अ॒बीष्ट॑का॒ उप॑दधाति। अ॒ग्नि॒होत्रे॑ दर्शपूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॒न्धे
चा॒तुर्मा॒स्येषु॑॥८६॥

अथो॑ आहुः। सर्वेषु॑ यज्ञ॒क्रतु॑ष्विति॑। ए॒तद्ध॑ स्म॒ वा
आ॑हुः शण्डि॒लाः। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। स॒त्रि॒यम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः।
स॒व॒त्स॒रं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। सा॒वि॒त्रम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः।
अ॒मुमा॑दित्यं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते॥८७॥

ना॒चि॒के॒तम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। प्रा॒णान्प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
चा॒तुर्हो॒त्रि॒यम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। ब्र॒ह्मं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
वै॒श्व॒सृज॑म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। शरी॑रं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
उ॒पा॒नु॒वा॒क्य॑मा॒शुम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः॥८८॥

इ॒माँल्लो॒कान्प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। इ॒ममा॑रुणकेतुक॒म॒ग्निं
चि॑न्वा॒न इति॑। य ए॒वासौ। इ॒तश्चा॒ऽमु॒तश्चा॒ऽव्य॑तीपा॒ती।
तमि॑ति। यो॑ऽग्नेर्मि॒थूया वेद॑। मि॒थु॒न॒वान्भ॑वति। आपो॒ वा
अ॒ग्नेर्मि॒थूयाः। मि॒थु॒न॒वान्भ॑वति। य ए॒वं वेद॑॥८९॥

[२२]

आपो॒ वा इ॒दमा॑सन्त्सलिलमे॒व। स प्र॒जाप॑तिरेकः
पुष्कर॑पर्णे॒ सम॑भवत्। तस्यान्त॑र्म॒नसि॑ का॒मः सम॑वर्तत। इ॒दं
सृ॒जेय॑मिति॑। तस्मा॒द्यत्पुरु॑षो॒ मन॑साऽभि॒गच्छ॑ति। तद्वा॒चा
व॑दति। तत्कर्म॑णा करोति। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। का॒मस्तद॑ग्ने
सम॑वर्तताधि॑। मन॑सो॒ रेतः॑ प्रथ॒मं यदा॑सीत्॥९०॥

स॒तो ब॒न्धुम॑संति॒ निर॑विन्दन्। हृ॒दि प्र॒ती॒ष्या क॒वयो॑
मनी॒षेति॑। उ॒पै॒नन्त॑दु॒प॒न॒मति॑। यत्का॑मो भ॒वति॑। य ए॒वं
वेद॑। स तपो॑ऽतप्यत। स तप॑स्त॒त्वा। शरी॑रमधूनुत। तस्य॒
यन्मा॒ऽसमा॑सीत्। ततो॑ऽरु॒णाः के॒तवो॑ वा॒तर॑श॒ना ऋष॑य॒
उद॑तिष्ठन्॥११॥

ये नखाः॑। ते वै॒खान॒साः। ये वालाः॑। ते वा॒लखि॒ल्याः। यो
रसः॑। सो॑ऽपाम्। अ॒न्त॒र॒तः कूर्मं॑ भू॒तः सर्प॑न्तम्। तम॑ब्रवीत्।
मम॒ वैत्व॑ङ्गा॒ऽसा। सम॑भूत्॥१२॥

नेत्य॑ब्रवीत्। पूर्॒वमे॒वाह॑मिहास॒मिति॑। तत्पुरु॑षस्य
पुरु॑ष॒त्वम्। स स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः। स॒हस्रा॒क्षः स॒हस्र॑पात्।
भू॒त्वोद॑तिष्ठत्। तम॑ब्रवीत्। त्वं वै पूर्॒वः सम॑भूः। त्वमि॒दं
पूर्वः॑ कुरु॒ष्वेति॑। स इ॒त आ॒दाया॑ऽऽपः॥१३॥

अ॒ञ्जलि॑नां पु॒रस्ता॑दु॒पाद॑धात्। ए॒वाह्ये॒वेति॑। तत॑ आ॒दित्य॑
उद॑तिष्ठत्। सा प्रा॒ची दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुर्दक्षि॑णत
उ॒पाद॑धात्। ए॒वाह्य॒ग्र इति॑। ततो॑ वा अ॒ग्निरुद॑तिष्ठत्। सा
दक्षि॑णा दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुः प॒श्चादु॒पाद॑धात्। ए॒वा हि
वा॒यो इति॑॥१४॥

ततो॑ वा॒युरुद॑तिष्ठत्। सा प्र॒तीची॑ दिक्। अथा॑रु॒णः
के॒तुरुत्त॑रत उ॒पाद॑धात्। ए॒वाही॒न्द्रेति॑। ततो॑ वा इन्द्र॒
उद॑तिष्ठत्। सोदी॑ची दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुर्मध्य॑ उ॒पाद॑धात्।

ए॒वा हि पू॒षन्नि॒ति। ततो॒ वै पू॒षोद॑तिष्ठत्। से॒यं दिक्॥१५॥

अथा॑रु॒णः के॒तुरु॒परि॑ष्ठादुपा॑दधात्। ए॒वा हि दे॒वा इति॑।
ततो॑ दे॒वमनु॑ष्याः पि॒तरः। ग॒न्ध॒र्वा॒प्स॒रस॑श्चोद॑तिष्ठन्। सो॒र्ध्वा
दिक्। या वि॒प्रुषो॑ वि॒परा॑पतन्। ताभ्योऽसु॒रा रक्षा॑सि
पिशा॑चाश्चोद॑तिष्ठन्। तस्मा॑त्ते परा॑भवन्। वि॒प्रुङ्गो हि ते
सम॑भवन्। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता॥१६॥

आपो॑ ह॒ यद्वृ॑ह॒तीर्ग॒र्भमा॑यन्। दक्षं॑ दधा॑ना ज॒नय॑न्तीः
स्वय॑म्भुम्। तत॑ इ॒मेध्य॑सृ॒ज्यन्त॑ सर्गाः॑। अ॒ज्यो वा इ॒दं
सम॑भूत्। तस्मा॑दि॒दं सर्वं॑ ब्र॒ह्म स्वय॑म्भ्विति॑। तस्मा॑दि॒दं
सर्वं॑ शि॒र्थिल॑मि॒वाऽध्रु॑वमि॒वाभव॑त्। प्र॒जाप॑तिर्वा॒व
तत्। आ॒त्मना॑ऽऽत्मानं॑ वि॒धाय॑। तदे॒वानु॑प्रावि॑शत्।
तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता॥१७॥

वि॒धाय॑ लो॒कान् वि॒धाय॑ भू॒तानि॑। वि॒धाय॑ सर्वाः॑
प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑। प्र॒जाप॑तिः प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑।
आ॒त्मना॑ऽऽत्मानं॑म॒भि संवि॑वेशेति॑। सर्व॑मे॒वेद॑मा॒त्वा।
सर्व॑मव॒रुद्ध॑। तदे॒वानु॑प्रवि॑शति। य ए॒वं वेद॑॥१८॥

[२३]

चतु॑ष्टय्य॒ आपो॑ गृ॒ह्णाति॑। च॒त्वारि॒ वा अ॒पा रू॒पाणि॑।
मेघो॑ वि॒द्युत्। स्त॒न॒यि॒बुर्वृ॑ष्टिः। ता॒न्येवाव॑रुन्धे। आ॒तप॑ति
व॒र्ष्या गृ॒ह्णाति॑। ताः पु॒रस्ता॑दुप॑दधाति। ए॒ता वै ब्र॑ह्मव॒र्चस्या॑

आपः। मुख॒त ए॒व ब्र॑ह्मवर्च॒समव॑रुन्धे। तस्मा॑न्मुख॒तो
ब्र॑ह्मवर्च॒सित॑रः॥१९॥

कूप्या॑ गृह्णाति। ता दक्षिण॑त उप॑दधाति। ए॒ता
वै ते॑ज॒स्विनी॒रापः॑। तेज॑ ए॒वास्य॑ दक्षिण॑तो द॑धाति।
तस्मा॑द्दक्षि॒णोऽर्ध॑स्तेज॒स्वित॑रः। स्था॒वरा॑ गृह्णाति। ताः
प॒श्चादु॑प॑दधाति। प्र॒ति॑ष्ठिता॒ वै स्था॑व॒राः। प॒श्चादे॒व प्र॒ति॑तिष्ठति।
वह॑न्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तर॑त उप॑दधाति। ओज॑सा॒ वा ए॒ता वह॑न्तीरि॒वोद्ग॑तीरि॒व
आकू॑ज॒तीरि॒व धा॑वन्तीः। ओज॑ ए॒वास्यो॑त्तर॒तो द॑धाति।
तस्मा॑दुत्त॒रोऽर्ध॑ ओज॒स्वित॑रः। स॒म्भार्या॑ गृह्णाति। ता मध्य॑
उप॑दधाति। इ॒यं वै स॑म्भार्याः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति॑तिष्ठति।
प॒ल्व॒ल्या गृह्णाति। ता उ॒परि॑ष्ठादुपाद॑धाति॥१०१॥

असौ॑ वै प॒ल्व॒याः। अ॒मुष्या॑मे॒व प्र॒ति॑तिष्ठति।
दि॒क्षूप॑दधाति। दि॒क्षु वा आपः॑। अ॒न्नं वा आपः॑।
अ॒द्ध्यो वा अ॒न्नं जा॑यते। यदे॒वाद्ध्योऽ॒न्नं जा॑यते। तदव॑रुन्धे।
तं वा ए॒तम॑रु॒णाः के॒तवो॑ वात॑र॒शना॑ ऋष॑योऽचि॒न्वन्।
तस्मा॑दारुणके॒तुकः॑॥१०२॥

तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। के॒तवो॑ अ॒रुणा॑सश्च। ऋष॑यो वात॑र॒शनाः।
प्र॒ति॑ष्ठा॒ं श॒तधा॑ हि। स॒माहि॑तासो स॒हस्र॑धा॒यस॑मि॒ति।
श॒तश॑श्चै॒व स॒हस्र॑शश्च॒ प्र॒ति॑तिष्ठति। य ए॒तम॑ग्निं चि॒नुते॑। य
उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑॥१०३॥

जा॒नु॒द॒घ्नीमु॒त्तर॒वेदीं॑ खा॒त्वा। अ॒पां पू॒रय॑ति। अ॒पा॒९
सर्व॑त्वाय॑। पु॒ष्कर॒पर्ण॑९ रु॒क्मं पु॒रुष॑मित्युप॑दधाति। तपो॒
वै पु॒ष्कर॒पर्णम्। स॒त्य॑९ रु॒क्मः। अ॒मृतं॑ पु॒रुषः॑। ए॒ताव॑द्वा
वा॑ऽस्ति। याव॑दे॒तत्। याव॑दे॒वास्ति॑॥१०४॥

तदव॑रुन्धे। कूर्ममुप॑दधाति। अ॒पामे॒व मे॒धम॑वरुन्धे। अथो॑
स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्मा-
द॒स्मादि॒तोऽमु॑तः। अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒र्द्धिया॒
इति॑। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः। लो॒कं पृ॑णच्छि॒द्रं पृ॑ण॥१०५॥

यास्ति॒स्रः प॑रम॒जाः। इन्द्र॑घोषा वो वसु॑भिरे॒वाह्ये॑वेति। पञ्च-
चि॒तय॑ उप॑दधाति। पाङ्गो॑ऽग्निः। यावा॑ने॒वाग्निः॑। तं चि॑नुते।
लो॒कं पृ॑णया द्वितीया॒मुप॑दधाति। पञ्च॑ पदा॒ वै वि॑राट्। तस्या॒
वा इ॒यं पादः॑। अ॒न्तरि॑क्षं पादः॑। द्यौः पादः॑। दि॒शः पादः॑।
प॒रोर॑जाः पादः॑। वि॒राज्ये॑व प्र॒ति॑तिष्ठति। य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते।
य उ॑चैनमे॒वं वेद॑॥१०६॥

[२५]

अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑। तम॒भित॑ ए॒ता अ॒बीष्टका॑
उप॑दधाति। अ॒ग्नि॒होत्रे॑ दर्शपूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॑न्धे
चा॑तुर्मा॒स्येषु॑। अथो॑ आहुः। सर्वेषु॑ यज्ञ॒क्रतु॑ष्विति। अथ॑
ह स्मा॒हारु॑णः स्वा॒यम्भु॑वः। सा॒वि॒त्रः सर्वो॑ऽग्निरित्यन॑नुषङ्गं
म॒न्याम॑हे। ना॒ना वा ए॒तेषां॑ वी॒र्या॑णि। क॒म॒ग्निं चि॑नुते॥१०७॥

स॒त्रि॒यम॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। सा॒वि॒त्रम॒ग्निं

चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषाणौ सङ्स्फालयेत्। हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तरवेदिषु ऋतुषु चिन्वीत। उत्तरवेद्यां ह्यग्निश्चीयते। प्रजाकामश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान् भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत् पशूनाम्। यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान् भवति। य एवं वेद॥११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षुको भवति। य एवं वेद। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्। भेषजमेवास्मै करोति। सर्वमायुरेति। अभिचरंश्चिन्वीत। वज्रो वा आपः॥१११॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति। स्तृणुत ऐनम्। तेजस्कामो यशस्कामः। ब्रह्मवर्चस्कामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति। तदवरुन्धे। तस्यैतद्वृतम्। वर्षति न धावेत्॥११२॥

अमृतं वा आपः। अमृतस्यानन्तरित्यै। नाप्सु मूत्रपुरीषं

कुर्यात्। न निष्ठीवेत्। न विवसनः स्नायात्। गुह्यो वा
 एषोऽग्निः। एतस्याग्नेरनतिदाहाय। न पुष्करपर्णानि हिरण्यं
 वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनभ्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयत्।
 नोदकस्याघातुंकान्येनमोदकानि भवन्ति। अघातुंका आपः।
 य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥११३॥

[२६]

इमानुकं भुवना सीषधेम। इन्द्रश्च विश्वे च देवाः। यज्ञं
 च नस्तन्वं च प्रजां च। आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु।
 आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिः। अस्माकं भूत्वविता
 तनूनाम्। आप्लवस्व प्रप्लवस्व। आण्डीभवज मा मुहुः।
 सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यकल्पयन्। ते ते देहं
 कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्मं तीरिषत्। उत्तिष्ठत मा स्वप्ता।
 अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण
 सयुजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचक्रा नवद्वारा॥११५॥

देवानां पूरयोध्या। तस्यां हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो
 लोको ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद।
 अमृतैनाऽऽवृतां पुरीम्। तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः
 कीर्तिं प्रजां ददुः। विभ्राजमानां हरिणीम्। यशसां
 सम्प्रीवृताम्। पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशाऽपराजिता। पराडेत्यज्यामयी। पराडेत्यनाशकी।

इह चा॑मु॒त्र चान्वे॑ति। वि॒द्वान्दे॑वासुरानु॑भयान्। यत्कु॑मा॒री
म॒न्द्रय॑ते। यद्यो॒षिद्यत्प॑तिव्रता॑। अरि॑ष्टं यत्किं च॑ क्रियते॑।
अ॒ग्निस्तदनु॑वेधति। अ॒श्रुता॑सः श्रु॒तास॑श्च॥११७॥

यज्वानो॑ येऽप्यय॑ज्वनः। स्वर्य॑न्तो नापे॑क्षन्ते। इन्द्र॑मग्निं
च॑ ये वि॒दुः। सिक॑ता इव संय॑न्ति। र॒श्मिभिः॑ समुदीरि॑ताः।
अ॒स्माल्लो॒कादमु॑ष्माच्च। ऋषि॑भिरदात्पृ॒श्निभिः॑। अपे॑त वीत॒ वि
च॑ सर्प॒तातः॑। येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः। अहो॑भिर॒द्भिर॒क्तु-
भिर्व्य॑क्तम्॥११८॥

य॒मो द॑दात्वव॒सानम॑स्मै। नृ मु॑णन्तु नृपा॒त्वर्यः॑। अ॒कृष्टा
ये च॒ कृष्ट॑जाः। कु॒मारी॑षु क॒नीनी॑षु। जा॒रिणी॑षु च॒ ये हि॑ताः।
रेतः॑ पीता॒ आण्ड॑पीताः। अ॒ङ्गारे॑षु च॒ ये हु॑ताः। उ॒भया॑न्
पु॒त्रपौ॒त्रका॑न्। युवे॑ऽहं य॒मराज॑गान्। श॒तमि॒त्रु श॒रदः॑॥११९॥

अदो॑ यद्व॒ह्म विल॑बम्। पि॒तृणां॑ च॒ यम॑स्य॒ चा।
वरु॑णस्याश्विनो॒रग्नेः॑। म॒रुता॑ च वि॒हाय॑साम्। का॒मप्र॑यवणं मे
अस्तु। स ह्ये॒वास्मि॑ स॒नात॑नः। इति॑ नाको ब्र॒ह्मिश्र॑वो रायो
धनम्। पु॒त्राना॑पो दे॒वीरि॒हाऽऽहि॑त॥१२०॥

[२७]

विशी॑र्ष्णीं गृध्र॑शीर्ष्णीं च। अपे॑तो निर्ऋ॒तिः॑ ह॒थः।
परि॑बाधः॒ श्वेत॑कुक्षम्। नि॒जङ्घ॑ः शब॒लोद॑रम्। स॒ तान्
वा॒च्याय॑या स॒ह। अग्ने॑ नाशय स॒न्दशः॑। ई॒र्ष्या॒सूये॑ बु॒भुक्षा॑म्।
म॒न्युं कृ॑त्यां च॒ दीधि॑रे। रथे॑न किं॒शुका॑वता। अग्ने॑ नाशय

सुन्दृशः॥१२१॥

[२८]

पुर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीदुषै। स नो
यवसमिच्छतु। इदं वचः पुर्जन्याय स्वराजै। हृदो
अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे।
सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः। यो गर्भमोषधीनाम्। गवां
कृणोत्यर्वताम्। पुर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

[२९]

पुनर्मामैत्विन्द्रियम्। पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु
मा। पुनर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्।
यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय
वर्चसे। यन्मे रेतः प्रसिच्यते। यन्म आजायते पुनः। तेन
माममृतं कुरु। तेन सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

[३०]

अद्ध्यस्तिरोऽधाऽजायत। तव वैश्रवणः संदा। तिरोऽधेहि
सपत्नान्नः। ये अपोऽश्रन्ति केचन। त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः।
रथं सहस्रवन्धुरम्। पुरुश्चक्रं सहस्राश्वम्। आस्थायायाहि
नो बलिम्। यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्ति
हिरण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमतौ यज्ञियस्य। श्रियं बिभ्रतोऽन्नमुखीं
विराजम्। सुदरुशने च क्रौञ्चे च। मैनागे च महागिरौ।
शतद्वाट्टारगमन्ता। संहार्यं नगरं तव। इति मन्त्राः।

कल्पोऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलिः हरेत्। हिरण्यनाभये
वितुदये कौबेरायाय बलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बलिः हत्वोपतिष्ठेत्।
क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः। ब्राह्मणा वयः स्मः। नमस्ते
अस्तु मा मा हिंसीः। अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ
तमग्निमादधीत्। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत्। तिरोऽधा भूः।
तिरोऽधा भुवः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां
लोकानामाधिपत्ये सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत्।
यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत्। तिरोऽधा भूः स्वाहा। तिरोऽधा
भुवः स्वाहा। तिरोऽधाः स्वः स्वाहा। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः
स्वाहा। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीर्हुता भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत्।
परः सुप्तजनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः
सिद्ध्यन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था
न सिद्ध्यन्ते। यस्ते विघातुंको भ्राता। ममान्तरहृदये
श्रितः॥१२८॥

तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवंधीत्।
मयि स्वाहा। राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने। नमो वयं
वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्।
कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु। कुबेराय वैश्रवणाय। महाराजाय

नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठा५
शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा
भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा
ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

[३१]

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः
समासेन। तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी।
चतुर्थकालपानभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्।
औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमि-
त्येतेनानुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

अंसश्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये।
चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति
व्रतहोमाः। प्रवर्ग्यवदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरण्ये-
ऽधीयीन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकं संस्पर्श। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा
नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे।
धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्।
यथाशक्ति वा। एवस्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत।
तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥
 ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम
ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
करोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां
वयं स्वर्गं लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः
सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा
अमुह्युस्ते न प्राजानुस्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं
लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्
प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
यजत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्यैवाधीयीत याजयेद्यजैत वा
यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं
बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं
प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो
नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति
तस्मादुत्तिष्ठन्तः ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति
यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रिया-
ऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तद् ह वा एते ब्रह्मवादिनः

पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं
 विक्षिपन्ति ता एता आपो वज्रीभूत्वा तानि रक्षांसि
 मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन
 पाप्मानमवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं यन्तम् आदित्यमभिध्यायन्
 कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान्सकलं भद्रमश्नुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति
 ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति य एवं वेद॥ २॥

[२]

यद्देवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
 मुश्चतर्तस्यर्तेन मामिता देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृत-
 मूदिमा तस्मान्न इह मुश्चत विश्वे देवाः सजोषंसः। ऋतेन
 द्यावापृथिवी ऋतेन त्वं सरस्वति। कृतान्नः पाह्येनसो यत्किं
 चानृतमूदिमा। इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः।
 ते नो मुश्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिमा। सजातशंसादुत
 जामिशंसाज्यायसः शंसादुत वा कनीयसः। अनाधृष्टं
 देवकृतं यदेनस्तस्मात् त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि॥ ३॥

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्धां शिश्रैर्यदनृतं
 चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुश्चतु
 चकृम यानि दुष्कृता। येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन
 सूर्यं तमसो निर्मुमोच। येनेन्द्रो विश्वा अजहादरातीस्तेनाहं
 ज्योतिषा ज्योतिरानशान आक्षि। यत्कुसीदमप्रतीतं मयेह
 येन यमस्य निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि

जीवन्नेव प्रति तत्तै दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेष
 यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता
 यदाप इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो
 अग्ने त्वमग्ने अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यनृणमहं बभूवादिथ्सन्वा सञ्जगर जनैभ्यः।
 अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां
 चकर किल्बिषाण्यक्षाणां वश्रमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या
 च राष्ट्रभृच्च तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये
 राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव
 इत्थ्समानो यमस्य लोके अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ
 उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं
 नो अग्ने। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो यश्च निस्वनः।
 तेऽ(१)स्मद्यक्षममनागसो दूरादूरमचीचतम्। निर्यक्षमचीचते
 कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै तमस्मै
 प्रसुवामसि। दुःशः५सानुशः५साभ्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा
 पर्यसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा स५ शिवेन। त्वष्टा नो
 अत्र विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण

आया॑ति॒ परा॒यक्ष्म॑ꣳ सु॒वामि॑ ते। आ॒युर्दा॑ अ॒ग्ने ह॒विषो॑
 जुषा॑णो घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॑त्वा मधु॒ चारु॑
 गव्यं॑ पि॒तेव॑ पु॒त्रम॒भिर॑क्षतादि॒मम्। इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से
 कृ॒धि ति॒ग्ममो॑जो वरुण॒ सꣳशि॑शाधि। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते
 शर्म॑ यच्छु॒ विश्वे॑ दे॒वा ज॑रद॒ष्टिर्य॑थाऽस॑त्। अ॒ग्र आयू॑ꣳषि
 पव॑स॒ आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्।
 अ॒ग्ने पव॑स्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॑द्र॒यिं मयि॑
 पोष॑म्॥६॥

अ॒ग्निर्ऋ॑षिः पव॑मानः पा॒ञ्चज॑न्यः पु॒रोहि॑तः। तमी॑महे
 महा॑ग॒यम्। अ॒ग्ने जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो
 नुद॑स्व। अ॒स्मे दी॑दिहि सु॒मना॒ अहे॑ळ॒ञ्छर्म॑न्ते स्याम त्रि॒वरू॑थ
 उ॒द्भौ। सह॑सा जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो
 नुद॑स्व। अधि॑ नो ब्रूहि सु॒मन॑स्यमा॒नो व॒यꣳ स्या॑म
 प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्। अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒तो ज॑नो वृ॒को वा॑रो
 जिघा॑ꣳसति। ताꣳस्त्वं वृ॒त्रहं॑ जहि॒ वस्व॑स्मभ्य॒माभ॑र। अ॒ग्ने
 यो नो॑ऽभि॒दास॑ति स॒मानो॑ यश्च नि॒ष्ठ्यः। तं व॒यꣳ स॒मिधं॑
 कृ॒त्वा तुभ्य॑म॒ग्नेऽपि॑ दध्मसि॥७॥

यो नः॑ शपा॒दश॑पतो यश्च॑ नः॑ शप॑तः शपा॑त्। उ॒षाश्च॑
 तस्मै॑ नि॒मृक्क॑ सर्वं पा॒पꣳ स॒मूह॑ताम्। यो नः॑ स॒पत्नो॑
 यो र॑णो म॒र्तोऽभि॑दास॑ति दे॒वाः। इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तो मा

तस्योच्छेषि किं च॒न। यो मां द्वेष्टि॑ जा॒तवे॒दो यं चा॒हं द्वेष्मि॒
 यश्च॒ माम्। सर्वा॑ऽस्ता॒नग्रे स॒न्दह॑ या॑श्चा॒हं द्वेष्मि॒ ये च॒
 माम्। यो अ॒स्मभ्य॑म॒राती॒याद्यश्च॑ नो॒ द्वेष॑ते॒ जनः॑। नि॒न्दा॒द्यो
 अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्ता॒न्मष्म॑षा॒ कुरु॑। स॒शितं॑ मे
 ब्र॒ह्म स॒शितं॑ वी॒र्या(१)म्ब॒लम्। स॒शितं॑ क्ष॒त्रं मे जि॒ष्णु
 यस्या॒हमस्मि॑ पु॒रोहि॑तः। उ॒दैषां॑ बा॒हू अ॑ति॒रमु॒द्वर्चो॑ अथो
 ब॒लम्। क्षि॒णोमि॑ ब्र॒ह्मणा॒ऽमित्रा॑नु॒न्नयामि॑ स्वा(१)म् अ॒हम्।
 पुन॑र्मनः॒ पुन॑रायु॒र्म आ॒गात्पुन॑श्चक्षुः॒ पुनः॑ श्रोत्रं॒ म आ॒गात्पुनः॑
 प्रा॒णः पुन॑राकू॒तं म आ॒गात्पुन॑श्चित्तं॒ पुन॑राधी॒तं म आ॒गात्।
 वै॒श्वान॒रो मेऽद॑ब्धस्त॒नूपा अव॑बाध॒तां दुरि॑तानि॒ विश्वा॑॥८॥

[५]

वै॒श्वान॒राय॒ प्रति॑वेदयामो॒ यदी॑नृ॒णः स॑ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
 ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द स नो॑ मु॒श्चातु॑ दुरि॒ताद॑व॒द्यात्।
 वै॒श्वान॒रः प॑र्व॒यान्नः॑ प॒वित्रै॑र्य॒त्सङ्ग॑रम॒भिधा॑वा॒म्याशाम्॑।
 अना॑जा॒नन्मन॑सा॒ याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॑ त॒त्सुवामि॑।
 अ॒मी ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य
 यच्छ॑तामे॒तद्वद्ध॑क॒मोच॑नम्। विजि॑ही॒र्ष लो॒कान्कृ॑धि
 ब॒न्धान्मु॑श्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो॒ गर्भः॑ सर्वा॑न्
 प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॑जा॒नन्प्रति॑गृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्रजा॑पतिः
 प्रथ॑मजा॒ ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्द॒त्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं
 तन्तु॑मनु॒सश्चरे॑म॥९॥

त॒तं त॒न्तुम॒न्वेके॒ अनु सञ्चर॑न्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमाय॑नवत्।
 अ॒ब॒न्ध्वेके॒ दद॑तः प्र॒यच्छा॑दातुं चेच्छ॒क्रवा॑ꣳसः स्व॒र्ग ए॑षाम्।
 आर॑भेथा॒मनु सꣳर॑भेथाꣳ स॒मानं प॑न्था॒मव॑थो घृ॒तेन॑। यद्वा॑
 पूर्तं॑ परि॒विष्टं॑ यद॒ग्नौ तस्मै॑ गो॒त्राये॑ह जा॒याप॑ती सꣳर॑भेथाम्।
 यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्यां यन्मा॒तरं पि॑तरं वा जिहिꣳसि॒म।
 अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गा॒र्हप॑त्य॒ उन्नो॑ नेषदु॒रिता॑ या॒नि
 च॒कृम॑। भूमि॑र्मा॒ताऽदि॑तिर्नो ज॒नित्रं॑ भ्रा॒ताऽन्तरि॑क्षम॒भिष॑स्त
 एनः॑। द्यौर्नः॑ पि॒ता पि॑तृयाच्छं भ॒वासि॑ जा॒मि मि॒त्वा मा
 वि॑वि॒थ्सि लो॒कात्। यत्र॑ सु॒हार्दः॑ सु॒कृतो॑ मद॒न्ते वि॒हाय॑ रोगं
 त॒न्वा(१)ꣳ स्वाया॑म्। अ॒श्लोणा॑ङ्गैर॒हुताः॑ स्व॒र्गे तत्र॑ पश्येम
 पि॑तरं च पु॒त्रम्। यद॒न्नम॑द्यन्ते॒न दे॒वा दा॑स्यन्नदा॑स्यन्नु॒त
 वा॑ करिष्यन्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑ अ॒स्ति यदे॒व किं
 च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑। यद॒न्नम॑न्नि
 बहु॒धा वि॑रूपं वा॒सो हि॑र॒ण्यमु॑त गा॒मजा॑मवि॒म। यद्दे॒वानां॑
 चक्षु॒ष्यागो॑ अ॒स्ति यदे॒व किं च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑
 तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑। यन्मया॑ मन॑सा वा॒चा कृ॑तमे॒नः
 कदा॑चन। सर्व॑स्मा॒त्तस्मा॑न्मेळितो मो॒ग्धि त्वꣳ हि वे॑त्थ
 यथा॑त॒थम्॥१०॥

[६]

वा॒तर॑शना ह वा ऋष॑यः श्रम॑णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो
 ब॑भूवु॒स्तानृष॑योऽर्थ॒माय॑ꣳस्ते नि॒लाय॑मच॒रꣳस्तेऽनु॑प्रविशुः

कूश्माण्डानि तांस्तेष्वन्विन्दच्छ्रद्धया च तपसा च
 तानृषयोऽब्रुवन्कथा निलायं चरथेति त ऋषीनब्रुवन्नमो
 वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धाम्नि केन वः सपर्यामेति
 तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनारेपसः स्यामेति त
 एतानि सूक्तान्यपश्यन् यद्वैवा देवहेळनं यददीव्यनृणमहं
 बभूवाऽऽयुष्टे विश्वतो दधदित्येतैराज्यं जुहुत वैश्वानराय
 प्रतिवेदयाम इत्युपतिष्ठत यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्याया-
 स्तस्मान्मोक्ष्यध्व इति त एतैरजुहवुस्तेऽरेपसो-
 ऽभवन्कर्मादिष्वेतैर्जुह्यात्पूतो देवलोकान्धस्ममश्नुते ॥११॥

[७]

कूश्माण्डैर्जुह्याद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो
 यथा भ्रूणहवमेष भवति योऽयोनौ रेतः सिञ्चति
 यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मुच्यते यावदेनो
 दीक्षामुपैति दीक्षित एतैः संतति जुहोति संवत्सरं दीक्षितो
 भवति संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते मासं दीक्षितो भवति
 यो मासः स संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते
 चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः
 संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो
 भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं
 पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः

संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति
 त्रिपदा गायत्री गायत्रिया एवाऽऽत्मानं पुनीते न
 मा२ समं श्रीयान्न स्त्रियमुपेयान्नोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृतात्पयो
 ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्याऽऽमिक्षा वैश्यस्याथो
 सौम्येप्यध्वर एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
 धानाः सक्तून् घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्त
 ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त
 यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त
 यदृचोऽध्यगीषत् ताः पयआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि
 घृताहुतयो यथ्सामानि सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो
 मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथा
 नाराश२सीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानम-
 पाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
 सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः संतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते
 देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ
 जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधा
 करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिः हरति
 तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः

सन्तिष्ठते यथ्स्वाध्यायमधीयीतैकांमप्यृचं यजुः सामं वा
तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयंसः कूल्या अस्य
पितृन्थस्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य कूल्या
यथ्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधोः
कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्थस्वधा अभिवहन्ति
यदृचोऽधीते पयआहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति यद्यजूंषि
घृताहुतिभिर्यथ्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वा-
हुतिभिर्यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
नाराशंसीर्मेदाहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति त एनं तृप्ता
आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च
तर्पयन्ति॥१४॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादच्छदिदर्श
उदीच्यां प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत
उपवीयोपविश्य हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य
सकृदुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य
यत्रिराचामति तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन
यजूंषि यथ्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यथ्सव्यं पाणिं
पादौ प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
तेनार्थर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा

नाराश॑सीः प्री॑णाति॒ दर्भा॑णां म॒हदु॑प॒स्तीर्यो॑पस्थं॒ कृत्वा॑
 प्राडा॑सीनः स्वाध्यायमधी॑यीतापां वा ए॒ष ओष॑धीना॒ रसो॑
 यद्दर्भाः सर॑समेव ब्रह्म॑ कुरुते दक्षिणोत्त॑रौ पा॒णी पा॒दौ कृत्वा॑
 सप॒वित्रा॒वोमि॑ति॒ प्रति॑पद्यत ए॒तद्वै यजु॑स्त्रयीं वि॒द्यां प्र॑त्येषा
 वागे॒तत्पर॑मम॒क्षरं॒ तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तमृ॒चो अ॒क्षरे॑ पर॒मे व्योम॑न्
 यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ वि॒श्वे निषे॑दुर्यस्तन्न वेद॒ किमृ॒चा क॑रिष्यति॒
 य इ॒त्तद्वि॒दुस्त॒ इमे॒ समा॑सत॒ इति॒ त्री॒ने॒व प्रायु॑ङ्क्त॒ भूर्भुवः॑
 स्वरि॑त्याहे॒तद्वै वा॒चः स॒त्यं यदे॒व वा॒चः स॒त्यं तत्प्रायु॑ङ्क्ताथ
 सावि॑त्रीं गा॒यत्रीं त्रि॑रन्वा॒ह प॒च्छोऽर्ध॑र्चशोऽन॒वान॑ र॒ सवि॑ता
 श्रियः॑ प्रसवि॒ता श्रिय॑मे॒वाऽऽप्रो॑त्यथो॒ प्र॒ज्ञात॑यै॒व प्र॑तिपदा
 छन्दा॑ र॒सि प्र॑तिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे॒ मन॑सा स्वाध्यायमधी॑यीत॒ दिवा॒ नक्तं॑ वेति॒ हं
 स्माऽऽह॑ शौच आ॒हेय॑ उ॒तार॑ण्ये॒ऽबलं॑ उ॒त वा॒चोत॑ तिष्ठ॑न्नु॒त
 ब्रज॑न्नु॒ताऽऽसी॑न उ॒त शया॑नो॒ऽधीर्यो॑तै॒व स्वा॑ध्यायं तप॑स्वी
 पु॒ण्यो भ॑वति॒ य एवं॑ विद्वान्स्वा॑ध्यायमधी॑ते॒ नमो॑ ब्रह्म॑णे
 नमो॑ अस्त्व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॑ ओष॑धीभ्यः। नमो॑ वा॒चे
 नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नमो॑ विष्ण॑वे बृ॒हते॑ करोमि॥१६॥

[१२]

म॒ध्यन्दि॑ने प्र॒बल॑मधी॑यीता॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दित्यो
 यद्वा॒ह्मण॑स्तस्मात्त॑र्हि तेऽक्षि॑णं तपति॒ तदेषा॑ऽभ्यु॑क्ता।
 चि॒त्रं दे॒वाना॑मुद॒गादनी॑कं चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॒ वरु॑णस्या॒ग्नेः। आऽप्रा॑

द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्थुषश्चेति
 स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतीयते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक्
 सायमवभृथो नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप
 उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वरुषं
 हविः स्तनयिर्बुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
 वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति
 विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायाः
 स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं
 नाकं रोहत्युत्तमः समानानां भवति यावन्तं ह वा इमां
 वित्तस्य पूर्णां ददथ्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति
 भूयांसं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं
 गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्वेशः
 समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदिते
 ब्रजं स्तिष्ठन्नासीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसं
 स्वाध्यायमधीते सर्वाल्लोकाञ्जयति सर्वाल्लोकाननृणोऽनु-
 सञ्चरति तदेषाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिन्-
 स्तृतीये लोके अनृणाः स्याम। ये देवानां उत पितृयाणाः

सर्वान्पथो अ॒नृ॒णा आ॒क्षी॒येमे॒त्यग्निं॑ वै जा॒तं पा॒प्मा ज॑ग्राह
 तं दे॒वा आ॒हु॒तीभिः॑ पा॒प्मान॑मपा॒घ्नन्ना॒हु॒तीनां॑ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञस्य॑
 दक्षि॑णाभिर्दक्षि॑णानां ब्राह्म॒णेन॑ ब्राह्म॒णस्य॑ छन्दा॑भिश्छन्द॑साः
 स्वा॒ध्याये॒नाप॑हतपाप्मा स्वा॒ध्यायो॑ दे॒वप॑वित्रं वा ए॒तत्तं
 योऽनू॑त्सृजत्यभा॑गो वा॒चि भ॑वत्यभा॑गो ना॒के त॑दे॒षाऽभ्यु॑क्ता।
 यस्ति॒त्याजं॑ सखि॒विदः॑ सखा॒यं न॑ तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो
 अ॑स्ति। यदी॑ शृ॒णोत्य॒लकः॑ शृ॒णोति॑ न हि प्र॒वेदं॑ सु॒कृत॑स्य
 पन्था॒मिति॑ तस्मा॑त्स्वा॒ध्यायोऽध्यै॑त॒व्यो यं यं॑ क॒तुम॑धी॒ते
 तेन॑ तेना॒स्येष्टं॑ भ॑वत्य॒ग्नेर्वा॒योरा॑दित्यस्य॒ सायु॑ज्यं गच्छ॒ति
 त॑दे॒षाऽभ्यु॑क्ता। ये अ॒र्वा॒ङ्मु॒त वा॑ पु॒रा॒णे वे॒दं वि॒द्वाः स॑म॒भितो॑
 वद॑न्त्यादि॒त्यमे॒व ते॑ परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वि॒तीयं
 तृ॒तीयं॑ च ह॒ः स॒मिति॑ याव॑ती॒र्वे दे॒वता॑स्ताः सर्वा॑ वेद॒विदि॑
 ब्राह्म॒णे व॑सन्ति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णेभ्यो॑ वेद॒विद्भ्यो॑ दि॒वे दि॒वे
 नम॑स्कु॒र्यान्ना॒श्ली॒लं की॑र्तये॒ता ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति॥१९॥

[१५]

रि॒च्यत॑ इ॒व वा॒ ए॒ष प्रे॒व रि॑च्यते॒ यो या॒जय॑ति॒ प्रति॑
 वा गृ॒ह्णाति॑ या॒जयि॑त्वा॒ प्रति॑गृह्य॒ वाऽन॑श्न॒न्निः स्वा॑ध्या॒यं
 वे॒दम॑धी॒यीत॑ त्रि॒रा॒त्रं वा॑ सा॒वित्रीं॑ गा॒यत्री॑म॒न्वाति॑रेचयति॒ वरो॑
 दक्षि॑णा॒ वरे॑णै॒व वरः॑ स्पृ॒णोत्या॒त्मा हि॑ वरः॥२०॥

[१६]

दु॒हे ह॒ वा॒ ए॒ष छ॒न्दा॑सि॒ यो या॒जय॑ति॒ स
 येन॑ य॒ज्ञक्र॑तुना॒ या॒जये॒त्सोऽर॑ण्यं प॒रेत्य॑ शु॒चौ दे॒शे

स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत् तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद
 आसनं९ सुत्या वाग्जुहूर्मनं उपभृद्धृतिर्ध्रुवा प्राणो हविः
 सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः
 समृद्धतरः॥२१॥

[१७]

कृतिधावकीर्णी प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः
 प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
 तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो
 ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्याया९ रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
 द्विराज्यंस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि
 काम कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुग्धोऽस्म्यभिर्द्रुग्धोऽस्मि काम
 कामाय स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते
 हुत्वा प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं
 माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं बृहस्पतिः। सं
 माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं करोत
 मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं
 प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरथ्सर्व९ सर्वतनुर्भूत्वा
 सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत
 इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत
 एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्धत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरं
 स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म
 प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं
 ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं
 प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य
 यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा
 विष्णुरहृदयः संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं
 मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत
 इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष दिव्यः शांकरः
 शिशुमारस्तः ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति जयति
 स्वर्गं लोकं नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ प्रमीयते
 नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि
 त्वां भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः
 शिशुकुमाराय नमः ॥ २३ ॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां
 प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः उदीच्यै दिशे याश्च
 देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः ऊर्ध्वायै दिशे
 याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमोऽधरायै

दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॑
 नमो॑ऽवा॒न्त॒रायै॑ दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒
 नमो॑ नमो॑ गङ्गायमु॒नयो॑र्मध्ये ये॑ वस॒न्ति ते मे॑ प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जी॒वितं॑ वर्धयन्ति॒ नमो॑ गङ्गायमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमो॑ नमो॑
 गङ्गायमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमः॥ २४॥

[२०]

ॐ नमो॑ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्नये॑ नमः॒ पृथि॒व्यै नमः॑
 ओष॑धी॒भ्यः। नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नमो॑ विष्ण॑वे बृ॒हते॑
 क॑रोमि॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये।
दैवीः स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु
भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः।
केतो अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिर्होता। मन उपवक्ता।
प्राणो हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम
ते नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु।
आऽस्मासु नृमण्धाथस्वाहा॥१॥

अध्वर्युः पञ्च च॥ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय
वार्यम्। आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु।
जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा॥२॥

पृथिवी होता दश॥ [२]

अग्निर्होता। अश्विनाध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता।
सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रातास्त
इन्द्र सोमाः। वातापेर्हवनश्रुतः स्वाहा॥३॥

अग्निर्होताऽष्टौ॥ [३]

सूर्य ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी५ शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।

अच्छिद्रया जुह्वी॥ दिवि देवावृध२ होत्रा मेरयस्व स्वाहा॥४॥
 सूर्यं ते नवं॥ [४]

महाहविरहोता॥ सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा
 अग्नीत्। अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च
 यज्ञस्याभिगुरौ। अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्।
 विधेम ते नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः
 सोममपात्। मा दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे।
 नमः पृथिव्यै स्वाहा॥५॥
 अपात्रीणि च॥ [५]

वाग्धोता॥ दीक्षा पत्नी॥ वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगुरः। मनो
 हविः। तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे
 स्वयम्भुवे स्वाहा॥६॥
 वाग्धोता नवं॥ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
 यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
 प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता।
 स प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।
 अन्तरिक्षं चतुर्होता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
 यशः। विष्ठाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे
 ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां

प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। ऋ॒तव॑श्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं॑ स॒प्तहो॑ता।
स प्रा॒णस्य॑ प्रा॒णः। स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। प्रा॒णस्य॑
च मे प्रा॒णो भू॑यात्। द्यौर॒ष्टहो॑ता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। अ॒नाधृष्य॑श्च भूयासम्।
आ॒दि॒त्यो नव॑होता। स ते॑ज॒स्वी। स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑
यशः॑। तेज॒स्वी च॑ भूयासम्। प्र॒जाप॑तिर्दशहोता। स इ॒दं
सर्व॑म्। स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। सर्वं॑ च मे
भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥ [७]

अ॒ग्नि॒र्यजु॑र्भिः। स॒वि॒ता स्तोमैः॑। इन्द्रं॑ उक्थाम॒दैः।
मि॒त्रावरु॑णावाशिषा॑। अ॒ङ्गिर॑सो धि॒ष्णि॒यैर॒ग्निभिः॑। मरु॑तः
सदो॒हवि॑र्धाना॒भ्याम्। आपः॑ प्रोक्षणीभिः। ओष॑धयो ब॒र्हिषा॑।
अदि॑तिर्वेद्या॑। सोमो॑ दीक्षया॑॥११॥

त्वष्टे॑धमेन। विष्णु॑र्यज्ञेन। वस॑व आज्येन। आ॒दि॒त्या
दक्षि॑णाभिः। विश्वे॑ दे॒वा ऊ॒र्जा। पू॒षा स्व॑गाका॒रेण॑। बृह॒स्पतिः॑
पुरो॑धया॑। प्र॒जाप॑तिरुद्गी॒थेन॑। अ॒न्तरि॑क्षं प॒वित्रे॑ण। वा॒युः
पात्रैः॑। अ॒हं श्र॑द्धया॑॥१२॥

दीक्षया पात्रैरेकं च॥ [८]

सेनेन्द्र॑स्य। धेना॒ बृह॒स्पतेः॑। प॒त्न्या पू॒ष्णः। वा॒ग्वा॒योः।
दी॒क्षा सोम॑स्य। पृथि॒व्यग्नेः॑। वसू॑नां गाय॒त्री। रु॒द्राणां॑ त्रि॒ष्टुक्।
आ॒दि॒त्यानां॑ जग॑ती। विष्णो॑रनु॒ष्टुक्॥१३॥

वरु॑णस्य वि॒राट्। य॒ज्ञस्य॑ प॒ङ्क्तिः॑। प्र॒जाप॑तेरनु॒मतिः॑।

मित्रस्य॑ श्रद्धा। स॒वितुः॑ प्र॒सूतिः॑। सूर्य॑स्य मरी॒चिः। च॒न्द्रम॑सो
रोहि॑णी। ऋषी॑णामरुन्ध॒ती। पर्जन्य॑स्य वि॒द्युत्। चत॑स्रो
दिशः॑। चत॑स्रोऽवान्तरदि॒शाः। अह॑श्च रात्रि॑श्च। कृषि॑श्च
वृष्टि॑श्च। त्विषि॑श्चाप॒चितिश्च। आप॑श्चौष॒धयश्च। ऊर्क् सूनृ॑ता
च दे॒वानां॑ पत्न॑यः॥१४॥

अनुष्टुप्दिशः षट्॥

[९]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सवे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्यां॒ प्रति॑गृह्णामि। राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि
दक्षि॑णेऽग्नये॒ हिर॑ण्यम्। तेना॑मृत॒त्वम॑श्याम्। वयो॑ दा॒त्रे।
मयो॑ मह्य॑मस्तु प्रति॒ग्रही॑त्रे। क इ॒दं कस्मा॑ अ॒दात्। कामः॑
कामा॑य। कामो॑ दा॒ता॥१५॥

कामः॑ प्रति॒ग्रही॑ता। काम॑ः समु॒द्रमा॑वि॒श। कामे॑न
त्वा॒ प्रति॑गृह्णामि। कामै॒तत्तै॑। ए॒षा ते॑ काम॒ दक्षि॑णा।
उ॒त्ता॒नस्त्वाङ्गी॑र॒सः॑ प्रति॒गृह्णा॑तु। सोमा॑य॒ वासः॑। रु॒द्राय॑ गा॒म्।
वरु॑णा॒याश्व॑म्। प्र॒जाप॑तये॒ पुरु॑षम्॥१६॥

मन॑वे॒ तल्प॑म्। त्वष्ट्रे॑ऽजा॒म्। पू॒ष्णेऽवि॑म्। निर्ऋ॑त्या
अश्व॑तरग॒र्द्भौ। हि॒मव॑तो ह॒स्तिन॑म्। ग॒न्ध॒र्वा॒प्सरा॑भ्यः॒ स्रग॑लं
कर॑णे। वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ धा॒न्यम्। वा॒चेऽन्न॑म्। ब्रह्म॑ण
ओ॒दन॑म्। स॒मु॒द्राया॑ऽऽपः॥१७॥

उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गीर॒सायानः॑। वै॒श्वान॑राय॒ रथ॑म्। वै॒श्वान॑रः
प्र॒त्नथा॑ नाक॒मारु॑हत्। दि॒वः पृ॑ष्ठं भ॒न्द॑मानः सु॒मन्म॑भिः।

स पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे धनम्। समानमज्मा परियाति
जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वानराय
रथम्। तेनामृतत्वमेश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु
प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता।
कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमा विश। कामेन
त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा ते काम दक्षिणा।
उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥

[१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्याऽऽत्मानं
दशधा चरन्तम्। अन्तः समुद्रे मनसा चरन्तम्।
ब्रह्मान्वविन्दद्दशहोतारमर्णे। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्।
एकः सन्बहुधा विचारः। शतं शुक्राणि यत्रैकं भवन्ति।
सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं भवन्ति।
समानसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः
प्रजा यत्रैकं भवन्ति। चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति
देवैः। समानसीन आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं
जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानं सवितारं बृहस्पतिम्।
चतुर्होतारं प्रदिशोऽनु क्लृप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वविन्दत्।
अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। त्वष्टारं रूपाणि विकुर्वन्तं

विपश्चिम्॥२१॥

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो
निचिंक्युः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निहितं
गुहांसु। अमृतेन क्लृप्तं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं
कवयो निचिंक्युः। शतं नियुतः परिवेद् विश्वा विश्ववारः।
विश्वमिदं वृणाति। इन्द्रस्याऽऽत्मा निहितः पञ्चहोता। अमृतं
देवानामायुः प्रजानाम्॥२२॥

इन्द्रः राजानं सवितारमेतम्। वायोरात्मानं कवयो
निचिंक्युः। रश्मिं रश्मीनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे
कवयो निपान्ति। य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः
सन्नर्थं लोकान् विचष्टे। यस्याऽऽण्डकोशः शुष्ममाहुः
प्राणमुल्बम्। तेन क्लृप्तोऽमृतेनाहमस्मि। सुवर्णं कोशः
रजसा परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतस्य पूर्णान्तामु कलां विचक्षते। पादः षड्भौतुर्न
किलाविविध्से। येनर्तवः पञ्चधोत क्लृप्ताः। उत वा षड्धा
मनसोत क्लृप्ताः। तः षड्भौतारमृतुभिः कल्पमानम्।
ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्।
अन्तश्चन्द्रमसि मनसा चरन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति
देवाः। इन्द्रस्याऽऽत्मानं शतधा चरन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगतो य ईशे। सप्तहोता सप्तधा विकृप्तः।

परेण॑ तन्तुं॑ परिषि॒च्यमा॑नम्। अन्तरा॑दित्ये मन॑सा चर॑न्तम्।
दे॒वाना॑ꣳ हृद॑यं ब्रह्मा॒न्विन्द॑त्। ब्रह्मै॒तद्ब्रह्म॑ण॒ उज्ज॑भार। अ॒र्कःꣳ
श्रोत॑न्तꣳ स॒रिर॑स्य॒ मध्ये॑। आ यस्मि॑न्त्स॒प्त पे॑रवः। मेह॑न्ति
बहु॒लाꣳ श्रि॑यम्। ब॒ह्व॒श्वामि॑न्द्र गोम॑तीम्॥२५॥

अच्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रि॑यम्। स हरि॑र्वसुवित्त॑मः। पे॒रुरि॑न्द्राय
पि॒न्वते॑। ब॒ह्व॒श्वामि॑न्द्र गोम॑तीम्। अच्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रि॑यम्।
मह्य॑मिन्द्रो निय॑च्छतु। श॒तꣳ श॒ता अ॑स्य यु॒क्ता ह॑रीणाम्।
अ॒र्वाडा॑ या॒तु वसु॑भी र॒श्मिरि॑न्द्रः। प्रम॑ꣳह॒माणो॑ बहु॒लाꣳ
श्रि॑यम्। र॒श्मिरि॑न्द्रः सवि॒ता मे॒ निय॑च्छतु॥२६॥

घृ॒तं तेजो॑ मधु॑मदिन्द्रि॒यम्। मय्य॑यमग्नि॑र्दधातु। हरिः॑ प॒त॒ङ्गः
प॒ट॒री सु॑प॒र्णः। दि॒वि॒क्षयो॑ नभ॑सा य ए॒ति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑रं
द॑दातु। प॒ञ्चा॒रं च॒क्रं परि॑वर्तते पृथु॑। हि॒र॒ण्यज्यो॑तिः स॒रिर॑स्य॒
मध्ये॑। अज॑स्रं ज्योति॑र्नभ॑सा सर्प॑देति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑रं
द॑दातु। स॒प्त यु॑ञ्जन्ति॒ रथ॑मेकचक्रम्॥२७॥

एको॑ अ॒श्वो ब॑हति स॒प्तना॑मा। त्रि॒नाभिं॑ च॒क्रम॑ज॒रम॑न॒र्वम्।
येने॑मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ तस्थुः। भ॒द्रं प॑श्यन्त॒ उप॑सेदुरग्रे। तपो॑
दी॒क्षामृ॑षयः सुव॑र्विदः। ततः॑ क्ष॒त्रं ब॒लमो॑ज॒श्च जा॑तम्। तद॒स्मै
दे॒वा अ॒भि स॑न्नमन्तु। श्वे॒तꣳ र॒श्मिं बो॑भुज्यमा॑नम्। अ॒पां
ने॒तारं॑ भुव॑नस्य गो॒पाम्। इन्द्रं॑ निचि॑क्युः प॒रमे॑ व्योम॑न्॥२८॥

रोहि॑णीः पिङ्ग॒ला ए॑करूपाः। क्षर॑न्तीः पिङ्ग॒ला ए॑करूपाः।

शत९ सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रश्मिः।
परि सर्वमिदं जगत्। प्रजां पशून्धनानि। अस्माकं ददातु।
श्वेतो रश्मिः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पशून् विश्वरूपान्।
पुतङ्गमक्तमसुरस्य मायया॥२९॥

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिणः। समुद्रे अन्तः कवयो
विचक्षते। मरीचीनां पुदमिच्छन्ति वेधसः। पुतङ्गो वाचं मनसा
बिभर्ति। तां गन्धर्वोऽवदद्गर्भे अन्तः। तां द्योतमानाः स्वयं
मनीषाम्। ऋतस्य पुदे कवयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पशवो
विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। अग्निस्ताः अग्रे
प्रमुमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुकेस्तुके।
युवमस्मासु नियच्छतम्। प्र प्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः
पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां
सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो
बहुधैकरूपाः। वायुस्ताः अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः
प्रजयां संविदानः। इडाये सृप्तं घृतवच्चराचरम्। देवा
अन्वविन्दन्गुहां हितम्। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय॥३१॥

एकरूपा अष्टौ च॥ [११]

स॒हस्र॑शी॒र्षा पुरु॑षः। स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात्। स भूमिं
वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा। अत्य॑तिष्ठद॒शाङ्गु॑लम्। पुरु॑ष ए॒वेद॑ सर्वम्।
यद्भू॑तं यच्च भव्यम्। उ॒तामृ॑त॒त्वस्ये॑शानः। यदत्रै॑नाति॒रोह॑ति।
ए॒तावा॑नस्य महि॒मा। अतो॒ ज्याया॑श्च पू॒रुषः॥ ३२॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑। त्रि॒पाद॑स्यामृतं दि॒वि। त्रि॒पाद॑ध्वं
उदै॑त्पुरु॑षः। पादो॑ऽस्ये॒हाभ॑वात्पुनः। ततो॒ विष्व॑ङ्म॒क्राम॑त्।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि। तस्मा॑द्वि॒राड॑जायत। वि॒राजो॒ अधि॑
पू॒रुषः॑। स जा॒तो अत्य॑रिच्यत। प॒श्चाद्भूमि॑मथो पुरः॥ ३३॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑। दे॒वा य॒ज्ञम॑त॒न्वत॑। व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒-
दाज्य॑म्। ग्री॒ष्म इ॒ध्मः श॒रद्ध॑विः। स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑। त्रिः
स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः। दे॒वा यद्य॑ज्ञं त॒न्वा॒नाः। अब॑ध्नन्पुरु॑षं
प॒शुम्। तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॑ प्रौक्षन्। पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः॥ ३४॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त। सा॒ध्या ऋ॑षयश्च॒ ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः।
सम्भृ॑तं पृषदाज्यम्। प॒शूँस्ता॑श्च॒क्रे वा॒यव्या॑न्।
आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः। ऋचः॑
सा॒मानि॑ जज्ञिरे। छ॒न्दाँसि॑ जज्ञिरे॒ तस्मा॑त्।
यजु॑स्तस्मा॑दजायत॥ ३५॥

तस्मा॑द॒क्षा अजा॑यन्त। ये के चो॒भया॑द॒तः। गा॒वो ह जज्ञिरे॑
तस्मा॑त्। तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जावयः। यत्पुरु॑षं व्य॒दधुः॑। क॒तिधा॑
व्य॑कल्पयन्। मुखं॒ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू। का॒वूरू पादा॑वुच्येते।

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्यां शूद्रो अजायत। चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत। पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकाः अकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार। शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पुरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पुरुषः। अन्यत्र पुरुषः॥)॥ ————— [१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि। तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति

वे॒धसः॑। यो दे॒वेभ्य॑ आत॑पति। यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः। पूर्॒वो यो
 दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः। नमो॑ रु॒चाय॑ ब्रा॒ह्मये। रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः।
 दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन्। यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्। तस्य॑ दे॒वा
 अ॒सन्व॑शे। ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ प॒त्यौ। अ॒होरा॑त्रे पा॒र्श्वे। नक्ष॑त्राणि
 रू॒पम्। अ॒श्विनो॑ व्या॒त्तम्। इ॒ष्टं म॑निषाण। अ॒मुं म॑निषाण।
 सर्वं॑ म॒निषा॑ण॥४०॥

जा॒यते॑ व॒शे स॒प्त च॑॥

[१३]

भ॒र्ता स॒न्ध्रिय॑मा॒णो बि॒भर्ति॑। ए॒को दे॒वो ब॑हु॒धा नि॒विष्टः॑।
 य॒दा भा॒रं त॒न्द्रय॑ते॒ स भ॑र्तुम्। नि॒धाय॑ भा॒रं पु॒नर॑स्त॒मेति॑।
 तमे॒व मृ॒त्युम॑मृ॒तं तमा॑हुः। तं भ॒र्तारं॑ तमु॒ गो॒प्तार॑माहुः। स
 भृ॒तो भ्रि॒यमा॑णो बि॒भर्ति॑। य ए॒नं वेद॑ स॒त्येन॑ भ॒र्तुम्। स॒द्यो
 जा॒तमु॒त ज॑हात्ये॒षः। उ॒तो ज॑रन्तं न ज॑हात्ये॒कम्॥४१॥

उ॒तो ब॒हूने॒कम॑हर्जहार। अ॒तन्द्रो॑ दे॒वः स॒दमे॒व प्रा॑र्थः।
 यस्त॑द्वे॒द यत॑ आ॒ब॒भूव॑। स॒न्धां च॒ या॒ऽस॑न्द॒धे ब्र॑ह्म॒णैषः॑। र॒मते॑
 तस्मि॑न्नु॒त जी॒र्णे श॑या॒ने। नैनं॑ ज॒हात्य॑हः सु पू॒र्व्येषु॑। त्वा॒मापो॑
 अनु॑ सर्वा॑श्चरन्ति जा॒न॒तीः। व॒त्सं प॑यसा पु॒ना॒नाः। त्वम॑ग्नि॒ऽ
 ह॒व्य॒वाह॑ः स॒मि॒न्ध॒से। त्वं भ॒र्ता मा॑त॒रिश्वा॑ प्र॒जाना॑म्॥४२॥

त्वं य॒ज्ञस्त्व॑मु॒वेवा॑सि सोमः॑। तव॑ दे॒वा ह॑व॒माय॑न्ति॒ सर्वे॑।
 त्वमे॒कोऽसि॑ ब॒हून्नु॑प्रविष्टः। नम॑स्ते अस्तु सु॒हवो॑ म ए॒धि।
 नमो॑ वामस्तु शृ॒णुत॑ः ह॒वं मे। प्रा॒णापा॑नावजि॒रः स॒ञ्चर॑न्तौ।

ह्वयामि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जंहितं
युवाना। प्राणापानौ संविदानौ जंहितम्। अमुष्यासुनामा
सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं मे देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधाय दत्तं तमहं हंनमि।
असंज्जान सत आबभूव। यं यं जजान स उ गोपो अस्य।
यदा भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। पुरास्य भारं पुनरस्तेमेति। तद्वै
त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः।
यद्वेवान्प्राणयो नव॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथां नव॥ [१४]

हरिः हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं
मतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुमेदमागात्। अयनं मा
विवर्धीर्विक्रमस्व। मा छिदो मृत्यो मा वधीः। मा मे
बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र।
नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम। सद्यश्चक्रमानाय। प्रवेपानाय
मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशा अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे
काम आगात्। हृदयाद्धृदयं मृत्योः। यदमीषामदः प्रियम्।
तदैतूपमामभि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व
इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजाः
रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्य मनसा वन्दमानः। नार्धमानो
वृषभं चर्षणीनाम्। यः प्रजानामेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं
यजे प्रथमजामृतस्य॥४६॥

मृत्यवे वीराश्चत्वारि च॥ [१५]

तरणिर्विश्वदंशतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भासि
रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते
योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥४७॥

[१६]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः
सप्रथस्तमः॥४८॥

[१७]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु
पश्यान्॥४९॥

[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
त्वा सादयामि॥५०॥

[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे
स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा

ब्रह्महृत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५१॥

[२०]

चित्तं सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रन्तर्निम्ना पशुपतिः
स्थूलहृदयेनाग्निः हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्त्राभ्यां
महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनः शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

[२१]

तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

नमो॑ वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पतिभ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पत॑यः परा॑दुर्माहमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो
मन्त्र॑पतीन्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॑ शि॒वामद॑स्तां जुष्टा॑
दे॒वेभ्यः॑ शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्यश्च॒ शर्म॑ ब्रह्मप्रजाप॒ती। भूतं॑ वदिष्ये भुव॑नं
वदिष्ये तेजो॑ वदिष्ये यशो॑ वदिष्ये तपो॑ वदिष्ये ब्रह्म॑ वदिष्ये
स॒त्यं वदिष्ये॑ तस्मा॑ अ॒हमिद॑मुप॒स्तर॑णमुप॒स्तृण॑ उप॒स्तर॑णं
मे प्र॒जायै॑ पशूनां भूयादुप॒स्तर॑णम॒हं प्र॒जायै॑ पशूनां भूयासं॑
प्राणा॑पानौ मृत्यो॑र्मा पातं प्राणा॑पानौ मा मा॑ हासिष्टं मधु॑
मनिष्ये॑ मधु॑ जनिष्ये॑ मधु॑ वक्ष्यामि॑ मधु॑ वदिष्यामि॑ मधु॑मतीं
दे॒वेभ्यो॑ वाच॑मुद्यास॑ शुश्रूषे॒ण्यां मनुष्यै॑भ्यस्तं मा॑ दे॒वा अ॑वन्तु
शोभायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु। ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑॥

नमो॑ वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पतिभ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पत॑यः परा॑दुर्माहमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो
मन्त्र॑पतीन्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॑ शि॒वामद॑स्तां जुष्टा॑
दे॒वेभ्यः॑ शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्यश्च॒ शर्म॑ ब्रह्मप्रजाप॒ती। भूतं॑ वदिष्ये भुव॑नं

वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये
 सत्यं वदिष्ये तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं
 मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं
 प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधुं
 मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं
 देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेभ्यस्तं मा देवा अवन्तु
 शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो
 विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही
 देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे।
 अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामाददे। अभ्रिरसि
 नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्र
 प्राशूर्भवा सचा। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र देव्येतु सूनृता।
 अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवी
 द्यावापृथिवी अनु मे मःसाथाम्। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य
 शिरः॥३॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्रं आसीः।
 ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य
 त्वा शीर्ष्णे। देवीर्वम्रीरस्य भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः।

ऋद्ध्यासंमद्य। मुखस्य शिरः॥४॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि।
ऋद्ध्यासंमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा
शीर्ष्णे। अग्निजा असि प्रजापते रेतः। ऋद्ध्यासंमद्य। मुखस्य
शिरः॥५॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणं धेहि।
अपानं धेहि व्यानं धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रं धेहि। मनो धेहि
वाचं धेहि। आत्मानं धेहि प्रतिष्ठां धेहि। मां धेहि मयि धेहि।
मधु त्वा मधुला करोतु। मुखस्य शिरोऽसि॥६॥

यज्ञस्य पदे स्थः। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मुखस्य
रास्नाऽसि। अदितिस्ते बिलं गृह्णातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य
हरसा श्राय। मुखोऽसि॥७॥

पते शिरं ऋतावरारऋद्ध्यासंमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥ [२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रतं आधूपयतु।
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा।
ज्योतिषे त्वा। तपसे त्वा। अभीमं महिना दिवम्। मित्रो
बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्॥८॥

मित्रस्य चर्षणीधृतः। श्रवो देवस्य सानसिम्। द्युम्नं
चित्रश्रवस्तमम्। सिध्यै त्वा। देवस्त्वा सवितोद्वपतु। सुपाणिः
स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमानः पृथिव्याम्। आशा

दिश॒ आ पृ॑ण। उ॒त्तिष्ठ॑ बृ॒हन्म॑व॥१॥

ऊ॒र्ध्वस्तिष्ठ॑द्भुवस्त्वम्। सूर्य॑स्य त्वा॒ चक्षु॑षाऽन्वी॑क्षे। ऋ॒जवे॑
त्वा। सा॒धवे॑ त्वा। सु॒क्षित्यै॑ त्वा॒ भूत्यै॑ त्वा। इ॒दम॒हम॒मुमा॑-
मु॒ष्याय॑णं वि॒शा प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॒ पर्यू॑हामि। गा॒य॒त्रेण॑
त्वा॒ छन्द॑साऽऽच्छृ॑णद्भि। त्रैष्टु॑भेन त्वा॒ छन्द॑साऽऽच्छृ॑णद्भि।
जा॒ग॒तेन॑ त्वा॒ छन्द॑साऽऽच्छृ॑णद्भि। छृ॒णत्तु॑ त्वा॒ वाक्। छृ॒णत्तु॑
त्वो॒र्क्। छृ॒णत्तु॑ त्वा ह॒विः। छृ॒न्धि वा॒चम्। छृ॒न्ध्यूर्ज॑म्। छृ॒न्धि
ह॒विः। दे॒व पुर॑श्चर स॒ग॒ध्यास॑ त्वा॥१०॥

पृथिवीं भव वाख्यद्॥

[३]

ब्र॒ह्मन् प्र॒व॒र्ग्येण॑ प्र॒च॒रिष्या॑मः। हो॒त॒र्ध॒र्मम॒भिष्टु॑हि।
अ॒ग्नी॒द्रौहि॑णौ पु॒रो॒डाशा॒वधि॑श्रय। प्र॒तिप्र॑स्था॒त॒र्विह॑र।
प्र॒स्तो॒तः सा॒मा॒नि गा॒य। यजु॑र्यु॒क्तं॑ सा॒म॒भिरा॑क्तं॒ खन्त्वा॑।
वि॒श्वैर्दे॒वैरनु॑मतं म॒रुद्भिः॑। दक्षि॑णा॒भिः प्र॑त॒तं पा॒रयि॑ष्णुम्।
स्तु॒भो वह॑न्तु सु॒मन॑स्यमा॒नम्। स नो॒ रुचं॑ धे॒ह्यह॑णीय॒मानः॑।
भूर्भु॒वः सु॒वः। ओ॒मिन्द्र॑वन्तः प्र॒च॒रत॑॥११॥

अह्णीयमानो द्वे च॥

[४]

ब्र॒ह्मन्प्र॒च॒रिष्या॑मः। हो॒त॒र्ध॒र्मम॒भिष्टु॑हि। य॒माय॑ त्वा
म॒खाय॑ त्वा। सूर्य॑स्य ह॒र॒से त्वा। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑
स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑ स्वाहा॑। चक्षु॑षे स्वाहा॑ श्रो॒त्राय॑ स्वाहा॑।
मन॑से स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्वत्यै स्वाहा॑। दक्षाय॑ स्वाहा॑ क॒तवे॑
स्वाहा॑। ओज॑से स्वाहा॑ ब॒लाय॑ स्वाहा॑। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता

मध्वाऽनक्तु॥१२॥

पृथि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्व। अ॒र्चिर॑सि शो॒चिर॑सि ज्योति॑रसि
तपो॑ऽसि। स॒सि॑दस्व म॒हा॒सि। शोच॑स्व दे॒ववी॑तमः।
विधू॑मम॒ग्ने अरु॑षं मि॒येध्या॑। सृ॒ज प्र॑शस्तद॒र्शत॑म्। अ॒ञ्जन्ति॑
यं प्र॒थय॑न्तो न वि॒प्राः। व॒पाव॑न्तं ना॒ग्निना॒ तप॑न्तः। पि॒तुर्न
पु॒त्र उ॒प॑सि प्रे॒ष्ठः। आ घ॒र्मो अ॒ग्निमृ॑तय॒न्नसा॑दीत्॥१३॥

अ॒ना॒धृष्या॑ पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्नेरा॑धि॒पत्ये॑। आ॒युर्मे॑ दाः। पु॒त्रव॑ती
दक्षि॑णतः। इन्द्र॒स्याऽऽधि॑पत्ये। प्र॒जां मे॑ दाः। सु॒षदा॑ प॒श्चात्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुरा॑धि॒पत्ये॑। प्रा॒णं मे॑ दाः। आश्रु॑तिरुत्त॒रतः॥१४॥

मि॒त्रावरु॑णयो॒राधि॑पत्ये। श्रो॒त्रं मे॑ दाः। वि॒धृतिरु॑परि॒ष्टात्।
बृह॑स्पते॒राधि॑पत्ये। ब्रह्म॑ मे॒ दाः। क्ष॒त्रं मे॑ दाः। तेजो॑ मे॒ धा॒ वर्चो॑
मे॒ धाः। यशो॑ मे॒ धास्तपो॑ मे॒ धाः। मनो॑ मे॒ धाः। मनो॑रश्वा॑ऽसि
भूरि॑पु॒त्रा। विश्वा॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पाहि॥१५॥

सू॒प॒सदा॑ मे भू॒या॒ मा मां॑ हि॒सीः। तपो॑ष्व॒ग्ने अन्त॑रा॒सं
अ॒मि॒त्रान्। तपा॒श॒संम॑रु॒षः पर॑स्य। तपा॑वसो चि॒किता॑नो
अ॒चित्तान्। वि ते॑ तिष्ठन्ताम॒जरा॑ अ॒यासः॑। चि॒तः स्थ
परि॑चितः। स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑ परि॒श्रय॑स्व। मा अ॑सि। प्र॒मा
अ॑सि। प्र॒ति॒मा अ॑सि॥१६॥

स॒म्मा अ॑सि। वि॒मा अ॑सि। उ॒न्मा अ॑सि। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्धि॒र॒सि। दि॒वं तप॑स॒स्त्राय॑स्व। आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑ न ऊ॒नम्।
आप्या॑यय हरि॒वो॒ वर्ध॑मानः। य॒दा स्तो॑तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा

रुजासिं। भूयिष्ठभाजो अर्धं ते स्याम। शुक्रं ते अन्यद्यजतं
ते अन्यत्॥१७॥

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि
स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। अर्हन्बिभर्षि
सायंकानि धन्व। अर्हं निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अर्हं
निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा ओर्जीयो रुद्र त्वदस्ति।
गायत्रमसि। त्रैष्टुभमसि। जागंतमसि। मधु मधु मधु॥१८॥

अनुक्तसादीदुत्तरतः पांहि प्रतिमा अंसि यजतन्ते अन्यज्जागतमस्येकं च॥ [५]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा। दश प्रतीचीर्दश
भास्युदीचीः। दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः। स नो
रुचं धेह्यहणीयमानः। अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु
गायत्रेण छन्दसा। स मा रुचितो रोचय। इन्द्रस्त्वा
रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मा रुचितो
रोचय। वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसा। स
मा रुचितो रोचय॥१९॥

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वाऽनुष्टुभेन
छन्दसा। स मा रुचितो रोचय। बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवै-
रुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्क्तैर्न छन्दसा। स मा रुचितो रोचय।
रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसि। रोचिषीयाहं मनुष्येषु।
सम्राड्वर्म रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसि।
रुचितोऽहं मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासम्।

रुगंसि। रुचं मयि धेहि॥२०॥

मयि रुक्। दशं पुरस्ताद्रोचसे। दशं दक्षिणा। दशं प्रत्यङ्गु।
दशोदङ्गु। दशोर्ध्वो भांसि सुमनस्यमानः। स नः सम्राडिषमूर्जं
धेहि। वाजी वाजिनै पवस्व। रोचितो घर्मो रुचीय॥२१॥

रोचय धेहि नवं च॥ [६]

अपश्यं गोपामनिपद्यमानम्। आ च परा च
पथिभिश्चरन्तम्। स सध्रीचीः स विषूचीर्वसानः। आ
वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीः। मधु माध्वीभ्यां मधु
माधूचीभ्याम्। अनु वां देववीतये। समग्रिरग्निना गत। सं
देवेन सवित्रा। स५ सूर्येण रोचते॥२२॥

स्वाहा समग्निस्तपसा गत। सं देवेन सवित्रा। स५
सूर्येणारोचिष्ट। धर्ता दिवो विभांसि रजसः। पृथिव्या धर्ता।
उरोरन्तरिक्षस्य धर्ता। धर्ता देवो देवानाम्। अमर्त्यस्तपोजाः।
हृदे त्वा मनसे त्वा। दिवे त्वा सूर्याय त्वा॥२३॥

ऊर्ध्वमिममध्वरं कृधि। दिवि देवेषु होत्रा यच्छ। विश्वासां
भुवां पते। विश्वस्य भुवनस्पते। विश्वस्य मनसस्पते। विश्वस्य
वचसस्पते। विश्वस्य तपसस्पते। विश्वस्य ब्रह्मणस्पते।
देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ
देवायुवम्॥२४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः

कवीनाम्। सं दे॒वो दे॒वेन॑ स॒वित्रा॑ यतिष्ठ। स॒ सूर्ये॑णारुक्त।
आ॒यु॒र्दास्त्वम॒स्मभ्यं॑ घ॒र्म व॒र्चो॒दा अ॑सि। पि॒ता नो॑ऽसि
पि॒ता नो॑ बो॒ध। आ॒यु॒र्धास्त॑नू॒धाः प॑यो॒धाः। व॒र्चो॒दा व॑रि॒वो॒दा
द्र॑वि॒णो॒दाः॥२५॥

अ॒न्त॒रि॒क्षप्र॑ उ॒रोर्व॑री॒यान्। अ॒शीम॑हि॒ त्वा मा मा॑
हि॒ःसीः। त्वम॑ग्रे गृहपतिर्वि॒शाम॑सि। वि॒श्वा॑सां॒ मानु॑षीणाम्।
श॒तं पू॒र्भिर्य॑विष्ठ पा॒ह्य॒ःहंसः॑। स॒मे॒द्धार॑ः श॒त॒ः हिमाः॑।
त॒न्द्रावि॒णः॑ हा॒र्दिवा॒नम्। इ॒हैव॑ रा॒तयः॑ सन्तु। त्वष्टी॑मती
ते स॒पेय॑। सु॒रेता॑ रे॒तो द॑धा॒ना। वी॒रं वि॑दे॒य तव॑ स॒न्दृशि॑।
माऽह॑ः रा॒यस्पोषे॑ण॒ वि यो॑षम्॥२६॥

रोषते सूर्याय त्वा देवायुर्व द्रविणोदा दधाना द्वे च॥ [७]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सवे॑। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो
ह॒स्ताभ्या॑माददे। अ॒दित्यै॑ रा॒स्नासि॑। इ॒ड ए॒हि। अ॒दित॑ ए॒हि।
स॒र॒स्वत्ये॒हि। अ॒सावे॒हि। अ॒सावे॒हि। अ॒सावे॒हि॥२७॥

अ॒दित्या॑ उ॒ष्णीष॑मसि। वा॒युर॑स्यै॒डः। पू॒षा त्वो॒पाव॑सृजतु।
अ॒श्विभ्यां॑ प्रदापय। यस्ते स्तनः॑ शश॒यो यो म॑यो॒भूः। येन॑
वि॒श्वा पु॒ष्यसि॑ वा॒र्याणि॑। यो र॑त्न॒धा व॑सु॒विद्यः॑ सु॒दत्रः॑।
स॒र॒स्वति॑ तमि॒ह धा॑त॒वेकः॑। उ॒स्रं घ॒र्म॒ः शि॑ष। उ॒स्रं घ॒र्म
पा॑हि॥२८॥

घ॒र्माय॑ शि॒ष। बृ॒हस्प॑ति॒स्त्वोप॑सीदतु। दान॑वः स्थ
पे॒रवः॑। वि॒ष्वग्व॑तो॒ लोहि॑तेन। अ॒श्विभ्यां॑ पि॒न्वस्व॑। स॒र॒स्वत्ये॑

पिन्वस्व। पूष्णे पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय
पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व॥२९॥

गायत्रोऽसि। त्रैष्टुभोऽसि। जागतमसि। सहोर्जो भागे-
नोपमेहि। इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्य। घर्म पात वसवो
यजन्ता वट्। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमि।
मधु हविरसि। सूर्यस्य तपस्तप। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा
परिगृह्णामि॥३०॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानां त्वा पितृणामनुमतो
भर्तुः शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु प्रेहि। दिविस्पृङ्गा मां
हिंसीः। अन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिंसीः। पृथिविस्पृङ्गा मां
हिंसीः। सुवरसि सुवर्मे यच्छ। दिवं यच्छ दिवो मां
पाहि॥३१॥

एहिं पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नव च॥

[८]

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा। सलिलाय त्वा वाताय
स्वाहा। अनाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा। अप्रतिधृष्याय
त्वा वाताय स्वाहा। अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा। दुवस्वते
त्वा वाताय स्वाहा। शिमिद्वते त्वा वाताय स्वाहा। अग्नये
त्वा वसुमते स्वाहा। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहा। वरुणाय
त्वाऽऽदित्यवते स्वाहा॥३२॥

बृहस्पतये त्वा विश्वदैव्यावते स्वाहा। सवित्रे त्वर्भुमते
विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहा। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते

पितृमते स्वाहा॥ विश्वा आशा दक्षिणसत्। विश्वा
देवानयाडिह। स्वाहाकृतस्य घर्मस्य। मधोः पिबतमश्विना।
स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय। शं यजुर्भिः। अश्विना घर्म पात५
हार्दिवानम्॥ ३३॥

अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी म५साताम्।
स्वाहेन्द्राय। स्वाहेन्द्रावद्। घर्ममपातमश्विना हार्दिवानम्।
अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी अम५साताम्।
तं प्राव्यं यथा वद्। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै॥ ३४॥

दिवि धा इमं यज्ञम्। यज्ञमिमं दिवि धाः। दिवं गच्छ।
अन्तरिक्षं गच्छ। पृथिवीं गच्छ। पञ्च प्रदिशो गच्छ।
देवान्घर्मपान्गच्छ। पितृन्घर्मपान्गच्छ॥ ३५॥

आदित्यवन्ते स्वाहा हार्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च॥

[९]

इषे पीपिहि। ऊर्जे पीपिहि। ब्रह्मणे पीपिहि। क्षत्राय
पीपिहि। अद्ध्यः पीपिहि। ओषधीभ्यः पीपिहि। वनस्पतिभ्यः
पीपिहि। द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि। सुभूताय पीपिहि।
ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि॥ ३६॥

यजमानाय पीपिहि। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै त्वा।
द्युम्नाय त्वा। इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा। धर्माऽसि सुधर्मा मे
न्यस्मे। ब्रह्माणि धारय। क्षत्राणि धारय। विशं धारय। नेत्वा
वातः स्कन्दयात्॥ ३७॥

अमुष्य त्वा प्राणे सादयामि। अमुना सह निरर्थं गच्छ।

योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। पूष्णे शरसे स्वाहा। ग्रावभ्यः
स्वाहा। प्रतिरेभ्यः स्वाहा। द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहा। पितृभ्यो
घर्मपेभ्यः स्वाहा। रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा॥३८॥

अहर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः
स्वाहा। रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः
स्वाहा। अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाहि। एषा ते अग्ने
समिन्। तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा माञ्जीः।
अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाहि॥३९॥

एषा ते अग्ने समिन्। तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः।
वर्चसा माञ्जीः। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा। सूर्यो
ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहा। भूः स्वाहा। हुतं हविः। मधु
हविः। इन्द्रतमेऽग्नौ॥४०॥

पिता नोऽसि मा मां हिंसीः। अश्याम ते देवघर्म।
मधुमतो वाजवतः पितुमतः। अङ्गिरस्वतः स्वधाविनः।
अशीमहि त्वा मा मां हिंसीः। स्वाहा त्वा सूर्यस्य
रश्मिभ्यः। स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्यः॥४१॥

ब्रह्मवर्चसाय पीपहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च॥—[१०]

घर्म या ते दिवि शुक्। या गायत्रे छन्दसि। या ब्राह्मणे।
या हविर्धाने। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा। घर्म या तेऽन्तरिक्षे
शुक्। या त्रैष्टुभे छन्दसि। या राजन्ये। याऽऽग्नीध्रे। तान्त
एतेनाव यजे स्वाहा॥४२॥

धर्म॑ या ते॑ पृथि॒व्याꣳ शुक्। या जाग॑ते छन्द॑सि। या वैश्ये॑।
या स॑दसि। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑ स्वाहा॑। अनु॑नोऽद्यानु॑मतिः।
अन्वि॑दनुमते॒ त्वम्। दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पायाः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य त॒नुवः॑
पाहि। पृथि॒व्यास्त्वा॑ धर्म॑णा॥४३॥

व॒यमनु॑क्रामाम सुवि॒ताय॑ नव्य॑से। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पायाः॑।
क्ष॒त्रस्य॑ त॒नुवः॑ पाहि। वि॒शस्त्वा॑ धर्म॑णा। व॒यमनु॑क्रामाम
सुवि॒ताय॑ नव्य॑से। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पायै॑। चक्षु॑षस्त॒नुवः॑
पाहि। श्रो॒त्रस्य॑ त्वा धर्म॑णा। व॒यमनु॑क्रामाम सुवि॒ताय॑ नव्य॑से।
व॒ल्गुर॑सि शं युधा॑याः॥४४॥

शि॒शुर्जन॑धायाः। शं च॒ वक्षि॑ परि॑ च॒ वक्षि॑। चतुः॑
स्र॒क्तिर्नाभि॑र्ऋ॒तस्य॑। स॒दो वि॒श्वायुः॑ शर्म॑ स॒प्रथाः॑। अप॒ द्वेषो॑
अप॒ ह॒रः। अ॒न्यद्व॑तस्य स॒श्विमा॑। घ॒र्मे॒तत्तेऽन्न॑मे॒तत्पु॒रीष॑म्।
तेन॑ व॒र्धस्व॑ चाऽऽ च॑ प्यायस्व। व॒र्धिषी॑महि॑ च व॒यम्। आ
च॑ प्यासिषी॑महि॑॥४५॥

रन्ति॑र्नामा॑सि दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्वः। तस्य॑ ते प॒द्वद्ध॑वि॒धानम्॑।
अ॒ग्नि॒रध्य॑क्षाः। रु॒द्रोऽधि॑पतिः। स॒म॒ह॒मायु॑षा। सं प्रा॒णेन॑। सं
व॒र्चसा॑। सं प॒यसा॑। सं गौ॑प॒त्येन॑। सꣳ रा॒यस्पोषे॑ण॥४६॥

व्य॑सौ। योऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। अचि॑क्र॒दद्व॑षा
हरिः॑। म॒हान्मि॒त्रो न द॑र्श॒तः। सꣳ सूर्ये॑ण रोचते। चि॒दसि॑
स॒मु॒द्रयो॑निः। इ॒न्दु॒र्दक्षः॑ श्ये॒न ऋ॒तावा॑। हि॒र॒ण्य॒पक्षः॑ शकु॒नो

भुरण्युः। महान्धसधस्थे ध्रुव आनिषत्तः॥४७॥

नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। विश्वावंसु सोम गन्धर्वम्।
आपो ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण
आसाम्। परि सूर्यस्य परिधीं रपश्यत्। विश्वावंसुरभि तन्नो
गृणातु। दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत
यन्न विद्म॥४८॥

धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दच्चरणे
नदीनाम्। अपावृणोद्दुरो अश्मं व्रजानाम्। प्रासाङ्गन्धर्वो
अमृतानि वोचत्। इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वं
देव घर्म देवो देवानुपागाः। इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्।
सोमपीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेण। सुमित्रा न
आप ओषधयः सन्तु॥४९॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः।
उद्वयं तमसस्परि। उद्वयं चित्रम्। इममृषुत्यमस्मभ्यं
सनिम्। गायत्रं नवीयांसम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्नीध्रे तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा धर्मणा शं युधांयाः प्यासिषीमहि पोषेण निषतो विद्म संन्वष्टौ॥[११]

महीनां पयोऽसि विहितं देवत्रा। ज्योतिर्भा असि
वनस्पतीनामोषधीनां रसः। वाजिनं त्वा वाजिनोऽव
नयामः। ऊर्ध्वं मनः सुवर्गम्॥५१॥

[१२]

अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः। स्कन्नेमा

विश्वा॒ भुव॑ना। स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॒जंन॑यतु। अस्का॒नज॑नि॒ प्राज॑नि।
आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क॒न्नात् प्र॒जनि॑षीमहि॥५२॥

[१३]

या पु॒रस्ता॑द्वि॒द्युदा॑प॒तत्। तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ य॒जे स्वाहा॑।
या दक्षि॑ण॒तः। या प॒श्चात्। योत्त॑र॒तः। योपरि॑ष्टाद्वि॒द्युदा॑प॒तत्।
तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ य॒जे स्वाहा॑॥५३॥

[१४]

प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑ स्वाहा॑। चक्षु॑षे
स्वाहा॑ श्रो॒त्राय॑ स्वाहा॑। मन॑से॒ स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्वत्ये॒
स्वाहा॑॥५४॥

[१५]

पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे शर॑से॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णे प्र॑प॒त्थ्याय॑ स्वाहा॑
पू॒ष्णे न॒रन्धि॑षाय॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णेऽङ्घ्रि॑णये॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॒रुणा॑य॒
स्वाहा॑। पू॒ष्णे सा॑के॒ताय॑ स्वाहा॑॥५५॥

[१६]

उद॑स्य शुष्मा॑द्भानु॒नार्त॑ बिभ॑र्ति। भा॒रं पृ॑थि॒वी न भू॑मः।
प्र शु॒क्रैतु॑ दे॒वी म॑नी॒षा। अ॒स्मत्सु॑त॒ष्टो रथो॑ न वा॒जी।
अ॒र्चन्त॑ ए॒के म॒हि सा॑म॒मन्व॑त। तेन॒ सूर्य॑म॒धारय॑न्। तेन॒
सूर्य॑म॒रोच॑यन्। घ॒र्मः शि॒रस्त॑द॒यम॒ग्निः। पु॒रीष॑म॒सि सं
प्रि॑यं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्भुवत्। प्र॒जाप॑ति॒स्त्वा सा॑दयतु। तया॑
दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥५६॥

[१७]

यास्तै अग्र आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः। ये तै
अग्र इन्द्रवो या उ नाभयः। यास्तै अग्रे तनुव ऊर्जो
नाम। ताभिस्त्वमुभयौभिः संविदानः। प्रजाभिरग्रे द्रविणेह
सीद। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
सीद॥५७॥

[१८]

अग्निरसि वैश्वानरोऽसि। संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि।
इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि।
तस्य ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्।
शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः
पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासाश्चार्धमासाश्च
कल्पन्ताम्। ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्।
अहोरात्राणि ते कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवः
सीद॥५८॥

चितयो नव च॥

[१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतये। ऊर्ध्वो नः
पाह्य९हंसः। विधुन्दद्राण९ समने बहूनाम्। युवान्९ सन्तं
पलितो जंगार। देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममारं।
सह्यः समान। यदृते चिदभिश्चिषः। पुरा जर्तृभ्य आतृदः।
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरोवसुः॥५९॥

निष्कर्ता विहुतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो

घर्म व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधरं मा रजोऽनैः।
 मोष्वस्माऽस्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधानः।
 मा नः क्रतुभिर्हीडितेभिस्मान्। द्विषासुनीते मा परा दाः।
 मा नो रुद्रो निर्ऋतिर्मा नो अस्ता। मा द्यावापृथिवी
 हीडिषाताम्॥६०॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः
 सखाया। आदित्यानां प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांष्टा घविषा
 परि णो वृणक्तु। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वं नो अग्ने
 स त्वं नो अग्ने। त्वमग्ने अयासि। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं
 चित्रम्। वयः सुपर्णाः॥६१॥

पुरोवसुरहीडिषाताः सुपर्णाः॥

[२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो
 मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशुग्धर्मो विभातु
 मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा ज्योतिषा सह।
 यज्ञेन पयसा सह। ब्रह्मणा तेजसा सह। क्षत्रेण यशसा
 सह। सत्येन तपसा सह। तस्य दोहमशीमहि। तस्य
 सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। तस्य त इन्द्रेण पीतस्य
 मधुमतः। उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥६२॥

यशसा सह षट्॥

[२१]

यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः। क्षुच्च तृष्णां च। अस्नुक्कानाहुतिश्च।
 अशनया च पिपासा च। सेदिश्वामतिश्च। एतास्ते अग्ने
 घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं

द्विष्मः॥६३॥

[२२]

स्निक् स्नीहि॑तिश्च स्निहि॑तिश्च। उ॒ष्णा च॑ शी॒ता च॑। उ॒ग्रा च॑
भी॒मा च॑। स॒दाम्नी॑ से॒दिरनि॑रा। ए॒तास्ते॑ अ॒ग्रे घो॒रास्त॑नुवः।
ताभि॑र॒मुं ग॑च्छ। योऽस्मा॑न्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः॥६४॥

[२३]

धु॒निश्च॑ ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑श्च। नि॒लि॒म्पश्च॑ वि॒लि॒म्पश्च॑
वि॒क्षिपः॥६५॥

[२४]

उ॒ग्रश्च॑ धु॒निश्च॑ ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑श्च। स॒ह॒स॒ह्राश्च॑
सह॑मानश्च॑ सह॑स्वाश्च॑ स॒हीया॑श्च। ए॒त्य॒ प्रेत्य॑
वि॒क्षिपः॥६६॥

[२५]

अ॒हो॒रा॒त्रे त्वोदी॑रयताम्। अ॒र्ध॒मा॒सास्त॑वोदी॑ जयन्तु।
मासा॑स्त्वा श्रपयन्तु। ऋ॒तव॑स्त्वा पचन्तु। सं॒व॒त्स॒रस्त्वा॑
हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फड् ज॒हि। छि॒न्धी भि॒न्धी ह॒न्धी कट्। इति॑ वाचः
क्रूरा॒णि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचर॑न्त्स्पाशयस्व। स्व॒प॒न्त॑मिन्द्र
पशु॑मन्त॑मिच्छ। वज्रै॑णा॒मुं बो॑धय दुर्वि॒दत्र॑म्। स्व॒प॒तो॑ऽस्य
प्रह॑र॒ भोज॑नेभ्यः। अ॒ग्रे अ॒ग्नि॒ना सं॑वदस्व। मृ॒त्यो मृ॒त्युना॑
सं॑वदस्व। नम॑स्ते अस्तु भगवः। स॒कृत्ते॑ अ॒ग्रे नमः॑। द्वि॒स्ते

नमः। त्रिस्ते नमः। चतुस्ते नमः। पञ्चकृत्वस्ते नमः।
दशकृत्वस्ते नमः। शतकृत्वस्ते नमः। आसहस्रकृत्वस्ते
नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः। नमस्ते अस्तु मा मा
हिःसीः॥६९॥

त्रिस्ते नमः सुप्त च॥ [२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि।
गृध्रः सुपूर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य
चोभयोः॥७०॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्देव्यभिरायसि। द्विषन्तं
मेऽभिराय। तं मृत्यो मृत्यवे नय। स आर्त्यार्तिमाच्छतु॥७१॥

[३०]

यदीषितो यदि वा स्वकामी। भयेडंको वदति
वाचमेताम्। तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ। शिवामस्मभ्यं
कृणुतं गृहेषु॥७२॥

[३१]

दीर्घमुखि दुर्हणु। मा स्म दक्षिणतो वदः। यदि दक्षिणतो
वदाद्विषन्तं मेऽव बाधासै॥७३॥

[३२]

इत्थादुलूक आपतत्। हिरण्याक्षो अयोमुखः। रक्षसां दूत
आगतः। तमितो नाशयाग्रे॥७४॥

[३३]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य। दैवीं वाचं वदसि। द्विषतो नः
परावद। तान्मृत्यो मृत्यवे नय। त आर्त्याऽऽर्तिमाच्छन्तु।
अग्निनाऽग्निः संवदताम्॥७५॥

[३४]

प्रसार्य सुक्थ्यौ पतंसि। सुव्यमक्षिं निपेपि च। मेहकंस्य
चनाममत्॥७६॥

[३५]

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जुमदग्निना।
विश्वावसोर्ब्रह्मणा हृतः। क्रिमीणां राजा। अप्येषां
स्थपतिरहृतः। अथो माताऽथो पिता। अथो स्थूरा अथो
क्षुद्राः। अथो कृष्णा अथो श्वेताः। अथो आशातिका हृताः।
श्वेताभिः सह सर्वे हृताः॥७७॥

[३६]

आहूरावद्य। शृतस्य हविषो यथा। तत्सुत्यम्।
यदमुं यमस्य जम्भयोः। आदधामि तथा हि तत्।
खण्फण्मसि॥७८॥

[३७]

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण
त्वा भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि।
अघस्य त्वा धारया विद्धामि। अधरो मत्पद्यस्वासौ॥७९॥

[३८]

उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरी रनु

प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावदितः पुरस्तादुदयाति सूर्यः।
तावदितोऽमुं नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥८०॥

[३९]

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्धायि
भुवोऽद्धायि भुवोऽद्धायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं
नृम्णायि नृम्णम्। निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो
वायि। ए अस्मे अस्मे। सुवर्न ज्योतीः॥८१॥

[४०]

पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे।
तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा
श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा।
अन्तरिक्षः समित्॥८२॥

तां वायुः समिन्धे। सा वायुः समिन्धे। तामहः समिन्धे।
सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा
ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। द्यौः समित्।
तामादित्यः समिन्धे॥८३॥

साऽऽदित्यः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा
समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा
ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे
समिदसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। अग्ने
व्रतपते व्रतं चरिष्यामि॥८४॥

तच्छुकेयं तन्मे राध्यताम्। वायो॑ व्रतपतु॒ आदित्य॑ व्रतपते।
 व्रतानां॑ व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छुकेयं तन्मे राध्यताम्।
 द्यौः समित्। तामादित्यः समिन्धे। साऽऽदित्यः॑ समिन्धे।
 तामहः॑ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा॑ तेजसा॥८५॥

वर्चसा॑ श्रिया। यशसा॑ ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन॑ समिन्ताऽ॑
 स्वाहा॑। अन्तरिक्षः॑ समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायुः॑
 समिन्धे। तामहः॑ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा॑ तेजसा।
 वर्चसा॑ श्रिया॥८६॥

यशसा॑ ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन॑ समिन्ताऽ॑ स्वाहा॑। पृथिवी॑
 समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः॑ समिन्धे। तामहः॑
 समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा॑ तेजसा। वर्चसा॑ श्रिया।
 यशसा॑ ब्रह्मवर्चसेन॥८७॥

अन्नाद्येन॑ समिन्ताऽ॑ स्वाहा॑। प्राजापत्या मे॑ समिदसि
 सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मे॑ऽसि स्वाहा॑। आदित्य॑
 व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं॑ तन्मेऽराधि। वायो॑
 व्रतपतेऽग्ने॑ व्रतपते। व्रतानां॑ व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं॑
 तन्मेऽराधि॥८८॥

समिध्समिन्धे व्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनाद्यौ च॥—————[४१]

शं नो॑ वातः पवतां मातरिश्वा॑ शं नस्तपतु॒ सूर्यः॑।
 अहानिशं॑ भवन्तु नः शः॑ रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा॑
 नो व्युच्छतु॒ शमादित्य॑ उदेतु नः। शिवा॑ नः शन्तमा भव

सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि
 वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा वास्तोश्छिथ्स्मह्यवास्तुः
 स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठामि
 प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायाश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स
 भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं
 वि वात वाहि यद्रपः। त्वं हि विश्वभेषजो देवानां दूत
 ईयसे। द्वाविमौ वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः॥८९॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यददो
 वातते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः। ततो नो देहि जीवसे
 ततो नो धेहि भेषजम्। ततो नो मह आवह वात आवातु
 भेषजम्। शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे प्र ण आयूँषि तारिषत्।
 इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह यन्मे
 अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः
 सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं
 प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं
 म उर्वन्तरं बृहदग्नयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या
 स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या स्वस्तिमानंसानि। प्राणापानौ
 मृत्योर्मा पातु प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मयि मेधां मयि
 प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र
 इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो
 दधातु॥९०॥

द्युभि॒र॒क्तुभिः॑ परि॒पात॑म॒स्मान॑रि॒ष्टेभि॑र॒श्विना॑ सौभ॑गेभिः।
 तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो माम॒हन्ता॑मदि॒तिः सिन्धुः॑ पृथि॒वी
 उ॒त द्यौः। कया॑ नश्चि॒त्र आ भु॑वदूती स॒दावृ॑धः सखी॑।
 कया॑ शचि॒ष्ठया वृ॑ता। कस्त्वा॑ स॒त्यो मदा॑नां म॒हिष्ठो
 म॒त्स॒दन्ध॑सः। दृ॒ढाचि॑दा॒रुजे॑ वसु॑। अ॒भी षु णः॑ सखी॑नामवि॒ता
 ज॑रितृ॒णाम्। श॒तं भ॑वास्यू॒तिभिः॑। वयः॑ सु॒पर्णा उप॑सेदु॒रिन्द्रं
 प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अप॑ ध्वा॒न्तमू॑र्णुहि पू॒र्धि
 चक्षु॑र्मुमु॒ग्ध्य॑स्मान्नि॒धये॑व ब॒द्धान्॥९१॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शं यो॒र॒भि॒स्र॑वन्तु
 नः। ईशा॑ना॒ वार्या॑णां क्षय॑न्तीश्च॒र्षणी॑नाम्। अ॒पो या॑चामि
 भेष॑जम्। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॑ ओष॑धयः सन्तु दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै
 भूया॑सु॒र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः। आपो॑ हि ष्ठा
 म॒योभु॑वस्ता न॒ ऊ॒र्जे द॑धातन। म॒हे र॑णा॒य चक्ष॑से। यो वः
 शि॒वत॑मो॒ रस॑स्तस्य॒ भाज॑यतेह नः। उ॒शती॑रिव मा॒तरः॑।
 तस्मा॑ अ॒रं ग॑माम वो॒ यस्य॑ क्षया॒य जि॒न्वथ॑॥९२॥

आपो॑ ज॒नय॑था च नः। पृथि॒वी शा॒न्ता साऽग्नि॑ना
 शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ श॒मय॑तु। अ॒न्तरि॑क्षं
 शा॒न्तं तद्वा॒युना॑ शा॒न्तं तन्मे॑ शा॒न्तं शुच॑ श॒मय॑तु।
 द्यौः शा॒न्ता साऽऽदि॒त्येन॑ शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑
 श॒मय॑तु। पृथि॒वी शान्ति॑र॒न्तरि॑क्षं शान्ति॑द्यौः शान्ति॑र्दिशः
 शान्ति॑र॒वान्तर॑दि॒शाः शान्ति॑र॒ग्निः शान्ति॑र्वा॒युः शान्ति॑रादि॒त्यः

शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षत्राणि शान्तिरापः शान्तिरोषधयः
 शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा शान्तिरश्वः शान्तिः
 पुरुषः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः
 शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाह९ शान्त्या सर्वशान्त्या मह्यं
 द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। एह
 श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि
 मोत्तिष्ठन्तमनूत्तिष्ठन्तु मा मा३ श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा
 प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि मा मा हांसिषुः। उदायुषा
 स्वायुषोदोषधीना९ रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृता९
 अनु। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्येम शरदः
 शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम
 शरदः शतं भवाम शरदः शत९ शृण्वाम शरदः शतं
 प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्त्र
 सूर्यं दृशे। य उदगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानः सरिरस्य
 मध्याथ्स मा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु।
 ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि
 धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं
 दिवं दाधार पृथिवी९ सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि
 मा मद्देदोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे माविंशता९ समीची
 भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।
 आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा

स्तो॒तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑ भूयिष्ठ॒भाजो॒ अघं॑ ते स्याम।
 ब्रह्म॑ प्रावा॑दिष्म॒ तन्नो॒ मा हा॑सीत्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
 शान्तिः॑ ॥ १३ ॥

परा॒वर्तो॑ दधातु॒ बद्धां॑ जि॒वन्थ॒ दृशे॑ सु॒प्त च॑ ॥ [४२]

नमो॑ वा॒चे या चो॑दि॒ता या चानु॑दिता॒ तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
 वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये॒ नम॒ ऋषि॑भ्यो॒ मन्त्र॑कृ॒द्भ्यो॒ मन्त्र॑पति॒भ्यो
 मा॒ मामृष॑यो॒ मन्त्र॑कृ॒तो मन्त्र॑पत॑यः॒ परा॑दु॒र्माह॑मृषी॒न्मन्त्र॑कृ॒तो
 मन्त्र॑पती॒न्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॒ शि॒वामद॑स्तां॒ जुष्टां॑
 दे॒वेभ्यः॒ शर्म॑ मे॒ द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्।
 शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म॒प्रजा॑प॒ती। भू॒तं वदि॑ष्ये॒ भुव॑नं
 वदि॑ष्ये॒ तेजो॑ वदि॑ष्ये॒ यशो॑ वदि॑ष्ये॒ तपो॑ वदि॑ष्ये॒ ब्रह्म॑ वदि॑ष्ये
 स॒त्यं वदि॑ष्ये॒ तस्मा॑ अ॒हमि॑दमु॒पस्तर॑णमु॒पस्तृ॑ण उप॒स्तर॑णं
 मे प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॒यादु॑प॒स्तर॑णम॒हं प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॒यासं॑
 प्राणा॑पानौ मृ॒त्योर्मा॑ पातं प्राणा॑पानौ॒ मा मा॑ हासिष्टं॒ मधु॑
 मनि॑ष्ये॒ मधु॑ जनि॑ष्ये॒ मधु॑ वक्ष्यामि॒ मधु॑ वदि॑ष्यामि॒ मधु॑मतीं
 दे॒वेभ्यो॒ वाच॑मुद्यास॒ शुश्रू॑षेण्यां॒ मनु॑ष्येभ्य॒स्तं मा॑ दे॒वा अ॑वन्तु
 शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तन्नो मा हांसीत् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

देवा वै स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परिमितं यश॑स्कामाः। ते॑ऽब्रुवन्।
यन्नः प्रथ॑मं यश॑ ऋच्छात्। सर्वे॑षां नस्त॒त्सहा॑स॒दिति॑। तेषां॑
कुरु॑क्षेत्रं वेदि॑रासीत्। तस्यै॑ खाण्ड॒वो दक्षिणा॑र्ध आसीत्।
तूर्ध्व॑मुत्तरार्धः। प॒रीण॑ज्जघनार्धः। म॒रव॑ उत्करः॥१॥

तेषां॑ म॒खं वैष्ण॑वं यश॑ आर्च्छत्। तन्न्य॑कामयत।
तेनापा॑क्रामत्। तं दे॒वा अन्वा॑यन्। यशो॑ऽव॒रुरु॑त्समानाः।
तस्या॒न्वाग॑तस्य। स॒व्याद्ध॑नुरजायत। दक्षि॑णादिषवः।
तस्मा॑दिषुध॒न्वं पु॒ण्य॑जन्म। य॒ज्ञज॑न्मा हि॥२॥

तमेक॑ऽ सन्तम्। ब॒हवो॑ नाभ्य॑धृष्णुवन्। तस्मा॑देकमिषुध॒न्वि-
नम्। ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति। सो॑ऽस्मयत। एकं॑
मा सन्तं ब॒हवो॑ नाभ्य॑धर्षिषुरिति। तस्य॑ सिष्मि॒याण॑स्य
तेजो॑ऽपा॑क्रामत्। तद्दे॒वा ओष॑धीषु न्य॑मृजुः। ते श्या॒माका॑
अभवन्। स्म॒याका॑ वै नामै॒ते॥३॥

तत्स्म॒याका॑नाऽ स्म॒याक॑त्वम्। तस्मा॑द्दीक्षितेनापि॒गृह्यं
स्मेत॑व्यम्। तेज॑सो धृ॒त्यै। स ध॒नुः प्र॑तिष्क॒भ्याति॑ष्ठत्। ता
उ॒पदी॑का अब्रुवन्वरं वृ॒णाम॑है। अथ॑ व इ॒मः र॑न्धयाम। यत्र
क्व॑ च॒ खना॑म। तद॒पोऽभि॑तृणदामेति। तस्मा॑दुप॒दीका॑ यत्र
क्व॑ च॒ खन॑न्ति। तद॒पोऽभि॑तृन्दन्ति॥४॥

वा॒रेवृ॑त्ऽ ह्या॒साम्। तस्य॑ ज्याम॒प्याद॑न्। तस्य॑

धनुर्विप्रव॑माणः॒ शिर॒ उद॑वर्तयत्। तद्वा॒वापृ॑थि॒वी
अनु॑प्राव॑र्तत। यत्प्रा॑व॑र्तत। तत्प्र॑व॒र्ग्यस्य॑ प्रव॒र्ग्यत्वम्।
यद्वा॑(४)इत्य॑प॒तत्। तद्घ॑र्मस्य॑ घ॒र्मत्वम्। म॒ह॒तो
वी॒र्य॑मप॒प्त॒दिति॑। तन्म॑हावी॒रस्य॑ म॒हावी॒रत्वम्॥५॥

यद॒स्याः सु॒म॒भ॒रन्। तत्स॒म्राजः॑ स॒म्रा॒ट्त्वम्। त॑ स्तृ॒तं
दे॒वता॑स्त्रेधा व्य॑गृह्णत। अ॒ग्निः प्रा॑तः स॒व॒नम्। इन्द्रो॑ मा॒ध्यं
दि॒नः स॒व॒नम्। वि॒श्वेदे॒वास्तृ॑तीयस॒व॒नम्। तेना॑प॒शीर्ष्णा॑ य॒ज्ञेन॒
यज॑मानाः। नाशि॒षोऽवा॑रु॒न्धत। न सु॑व॒र्गं लो॒कम॒भ्य॑जयन्।
ते दे॒वा अ॒श्विना॑वब्रुवन्॥६॥

भि॒षजौ॒ वै स्थः॑। इ॒दं य॒ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्र॒ति॒धत्त॑मिति॑।
ताव॑ब्रू॒तां वरं॑ वृ॒णाव॑है। ग्र॒हं ए॒व ना॒वत्रा॑पि॑ गृह्य॒तामिति॑।
ताभ्या॑मे॒तमा॑श्वि॒नम॑गृह्णन्। तावे॒तद्य॒ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्र॒त्य॒धत्ता॑म्।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। तेन॒ स॒शी॒र्ष्णा॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑मानाः। अ॒वा॒शि॒षोऽ
रु॒न्धत। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। यत्प्र॑व॒र्ग्यं प्र॑वृ॒णक्ति॑।
य॒ज्ञस्यै॒व तच्छि॑रः प्र॒ति॒दधा॑ति। तेन॒ स॒शी॒र्ष्णा॑ य॒ज्ञेन॒
यज॑मानः। अ॒वा॒शि॒षो रु॒न्धे। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यति।
तस्मा॑दे॒ष आ॑श्वि॒नप्र॑व॒या इ॒व। यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥७॥

उत्क॒रो ह्ये॒ते तृ॒न्दन्ति॑ म॒हावी॒रत्व॑म॒ब्रुव॑न्न॒जय॑न्त्य॒सु च॥ [१]

सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ प्रसू॑त्यै। च॒तु॒र्गृ॒ही॒तेन॑ जुहोति। च॒तु॒ष्पा॒दः
प॒शवः॑। प॒शून्वा॑व॒रुन्धे॑। च॒त॒स्रो दि॑शः। दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
छ॒न्दा॑सि॒ दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामन्। न वो॑ऽभा॒गानि॑ ह॒व्यं

वक्ष्याम॒ इति॑। तेभ्य॑ ए॒तच्च॑तुर्गृही॒तम॑धारयन्। पु॒रो॒नु॒वा॒क्या॒यै
या॒ज्या॒यै॥८॥

दे॒वता॑यै वष॒ट्कारा॑य। यच्च॑तुर्गृही॒तं जु॒होति॑। छ॒न्दा॑स्ये॒व
तत् प्री॑णाति। ता॒न्य॑स्य प्री॒तानि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हन्ति।
ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। हो॒त॒व्यं दी॑क्षितस्य गृ॒हा(३)इ न
हो॒त॒व्या(३)मि॑ति। ह॒वि॒र्वै दी॑क्षितः। य॒ज्ञु॒हुया॑त्। ह॒विष्कृ॑तं
यज॑मानम॒ग्नौ प्र॑द॒ध्यात्। यन्न जु॑हुयात्॥९॥

य॒ज्ञ॒प॒रुर॒न्तरि॑यात्। य॒जु॒रे॒व व॑देत्। न ह॒विष्कृ॑तं
यज॑मानम॒ग्नौ प्र॑दधा॒ति। न य॑ज्ञ॒प॒रुर॒न्तरे॑ति। गा॒य॒त्री
छ॒न्दा॑स्यत्य॑मन्यत। तस्यै॑ वष॒ट्कारो॑ऽभ्य॒य्य शि॒रोऽच्छि॑नत्।
तस्यै॑ द्वेधा॒ रसः॑ प॒रा॒प॒तत्। पृ॒थि॒वीम॑र्धः प्रावि॑शत्। प॒शून्धः॑।
यः पृ॑थि॒वीं प्रावि॑शत्॥१०॥

स ख॑दि॒रोऽभ॑वत्। यः प॒शून्। सोऽजा॑म्। य॒त्खा॑दि॒र्यभि॑र्भ॒-
व॑ति। छ॒न्द॑सा॒मे॒व र॑से॒न य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॑म्भ॒रति॑। यदौ॑दु॒म्बरी॑।
ऊ॒र्वा उ॑दु॒म्बरः॑। ऊ॒र्जे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॑म्भ॒रति॑। यद्वै॑ण॒वी।
ते॒जो वै वे॑णुः॥११॥

तेज॑सै॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॑म्भ॒रति॑। यद्वै॑क॒ङ्क॒ती। भा
ए॒वाव॑रु॒न्धे। दे॒वस्य॑ त्वा॒ सवि॑तुः प्र॑स॒व इत्य॑भि॒माद॑त्ते
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यु॑
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्या॑मित्या॒ह य॒त्यै। व॒ज्रं इ॒व वा॑ ए॒षा।

यदभ्रिः। अभ्रिरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह। देवानेव यज्ञनियः कुरुते। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे मंसाथामित्याह। आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै मुखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य शिर इति वावैतदाह। मुखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह। निर्दिश्यैवैनद्धरति॥१४॥

त्रिरहरति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। मृत्खनादग्रं हरति। तस्मान्मृत्खनः करुण्यतरः। इयत्यग्रं आसीरित्याह। अस्यामेवाच्छम्बद्धारं यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऊर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति।

य ए॒वं वे॒द। इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमु॒दय॑च्छत्। स यत्र॑ यत्र॑
प॒राक्र॑मत॥१६॥

तत्रा॒द्वि॒यत। स पू॒तीक॑स्त॒म्बे परा॑क्रमत। सौ॑ऽद्वि॒यत।
सौ॑ऽब्रवीत्। ऊ॒तिं वै मे॑ धा॒ इति॑। तद॒दूतीका॑नामू॒तीक॑त्वम्।
यद॒दूतीका॑ भव॑न्ति। य॒ज्ञायै॒वोतिं॑ द॑धति। अ॒ग्नि॒जा अ॑सि
प्र॒जाप॑ते॒ रेत॒ इत्या॑ह। य ए॒व रसः॑ प॒शून्प्रावि॑शत्॥१७॥

तमे॒वाव॑रुन्धे। प॒ञ्चैते॑ सं॒म्भारा॑ भव॑न्ति। पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः।
यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः सम्भ॑रति। यद्वा॒म्याणां॑
प॒शूनां॑ च॒र्मणा॑ स॒म्भरे॑त्। ग्रा॒म्यान्प॒शूञ्छु॒चाऽर्प॑येत्।
कृ॒ष्णाजि॑नेन॒ सम्भ॑रति। आ॒र॒ण्याने॒व प॒शूञ्छु॒चा॑र्पयति।
तस्मा॑त्स॒माव॑त्प॒शूनां॑ प्र॒जाय॑मानानाम्॥१८॥

आ॒र॒ण्याः प॒शवः॑ कनी॒याः सः। शु॒चा ह्य॑ताः। लो॒म॒तः
सम्भ॑रति। अतो॒ ह्य॑स्य॒ मेध्य॑म्। प॒रि॒गृह्या॑ य॒न्ति।
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। ब॒हवो॑ हर॑न्ति। अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधति।
उद्ध॑ते॒ सिक॑तोपो॒प्ते परि॑श्रिते॒ निद॑धति॒ शान्त्यै॑। म॒दन्ती॑भि॒रुप॑
सृ॒जति॑॥१९॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। मधु॑ त्वा मधु॒ला क॑रो॒त्वित्या॑ह।
ब्रह्म॑णै॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति। यद्वा॒म्याणां॑ पात्रा॑णां क॒पालैः॑
स॒सृ॒जेत्। ग्रा॒म्याणि॑ पात्रा॑णि शु॒चाऽर्प॑येत्। अ॒र्मक॑पा॒लैः
स॒सृ॒जति॑। ए॒तानि॑ वा अ॒नुप॑जीवनी॒यानि॑। ता॒न्ये॒व

शु॒चा॒र्पय॑ति। शर्क॑राभिः स॒सृज॑ति धृ॒त्यै॑। अथो॑ श॒न्त्वाय॑।
अ॒ज॒लो॒मैः स॒सृज॑ति। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यद॒जा।
प्रि॒ययै॑वैनं॑ त॒नुवा॑ स॒सृज॑ति। अथो॑ तेज॑सा। कृ॒ष्णाजि॑नस्य
लो॒मभिः स॒सृज॑ति। य॒ज्ञो वै कृ॒ष्णाजि॑नम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं
स॒सृज॑ति॥२०॥

याज्याये न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पराक्रमताविशत् प्रजायमानानां सृजति शन्त्वायाद्यै च॥ [२]

परि॑श्रिते करोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै। न कु॒र्वन्न॒भि
प्रा॑ण्यात्। यत्कु॒र्वन्न॒भि प्रा॑ण्यात्। प्रा॒णाञ्छु॑चा॒र्पयेत्। अ॒प॒हाय॑
प्रा॑णि॒ति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। न प्र॑व॒र्ग्यं चाऽऽदि॑त्यं
चा॒न्तरे॑यात्। यद॑न्तरे॒यात्। दु॒श्चर्मा॑ स्यात्॥२१॥

तस्मा॒न्नान्तरा॑य्यम्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। वेणु॑ना करोति।
तेजो॑ वै वेणुः। तेजः॑ प्रव॒र्ग्यः। तेज॑सै॒व तेजः॑ सम॑र्धयति।
म॒खस्य॑ शिरोऽसीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥२२॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॑ इत्या॑ह। य॒ज्ञस्य॑ ह्ये॒ते
प॒दे। अथो॑ प्रति॑ष्ठित्यै। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा॒ छन्द॑सा करो॒मीत्या॑ह।
छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ करोति। त्र्यु॒द्धिं करोति॑। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। छन्दो॑भिः करोति॥२३॥

वी॒र्यं॑ वै छन्दा॑सि। वी॒र्येणै॒वैनं॑ करोति। यजु॑षा॒ बिलं॑
करोति॑ व्यावृ॑त्यै। इयं॑ तं करोति। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॑

सम्मि॑तम्। इ॒यं तं करो॑ति। य॒ज्ञ॒प॒रुषा॒ सम्मि॑तम्। इ॒यं तं करो॑ति। ए॒ताव॒द्वै पु॒रुषे॑ वी॒र्यम्॑। वी॒र्य॑सम्मि॒तम्॥२४॥

अप॑रिमि॒तं करो॑ति। अप॑रिमि॒तस्याव॑रुद्धौ। प॒रि॒ग्री॒वं करो॑ति धृ॒त्यै॑। सू॒र्य॑स्य॒ हर॑सा श्रा॒येत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। अ॒श्व॒श॒केन॑ धू॒पय॑ति। प्रा॒जा॒प॒त्यो वा अ॒श्वः स॑यो॒नित्वा॑य। वृ॒ष्णो अ॒श्व॑स्य नि॒ष्प॒दसी॑त्या॒ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो वृषा॑ऽश्वः। तस्य॒ छन्दा॑ऽसि नि॒ष्पत्॥२५॥

छन्दा॑भिरे॒वैनं॑ धू॒पय॑ति। अ॒र्चिषे॑ त्वा शो॒चिषे॑ त्वे॒त्याह॑। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वा॒रु॒णोऽभी॑द्धः। मै॒त्रि॒यो॒पैति॑ शा॒न्त्यै॑। सि॒द्धौ त्वे॒त्याह॑। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। दे॒व॒स्त्वा स॑वि॒तोद्व॑प॒त्वित्या॑ह। स॒वि॒तृप्र॑सू॒त ए॒वैनं॑ ब्र॒ह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑पति। अप॑द्य॒मानः पृ॒थि॒व्यामा॑शा दि॒श आ॑पृ॒णेत्या॑ह॥२६॥

तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ विभा॑ति। उ॒त्तिष्ठ॑ बृ॒हन्म॑वो॒र्ध्वस्तिष्ठ॑ ध्रु॒व॒स्त्वमि॑त्या॒ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ई॒श्व॒रो वा ए॒षोऽन्धो॑ भवि॑तोः। यः प्र॑व॒र्ग्यम॑न्वीक्ष॑ते। सू॒र्य॑स्य त्वा चक्षु॑षाऽन्वी॑क्ष॒ इत्या॑ह। चक्षु॑षो गोपी॒थाय॑। ऋ॒जवे॑ त्वा सा॒धवे॑ त्वा सु॒क्षित्यै॑ त्वा भू॒त्यै त्वे॒त्याह॑। इ॒यं वा ऋ॒जुः। अ॒न्तरि॑क्ष॑ सा॒धु। अ॒सौ सु॑क्षि॒तिः॥२७॥

दि॒शो भू॑तिः। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान्क॑ल्पयति। अथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै। इ॒दम॒हम॒मुमा॑मुष्या॒यणं॑ वि॒शा प॒शुभि॑र्ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑

पर्यूहामीत्याह। विशैवेनं पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेति राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेनं पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य। पशुभिरेवेनं पर्यूहति। असुर्य पात्रमनाच्छृणम्॥२८॥

आच्छृणत्ति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणत्ति। परमं वा एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेनं पयसाऽऽच्छृणत्ति। यजुषा व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणत्ति। छन्दोभिर्वा एष क्रियते। छन्दोभिरेव छन्दाऽस्याच्छृणत्ति। छन्धि वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे। छन्ध्यूर्जमित्याह। ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह। हविरेवाकः। देवं पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्॥२९॥

स्याद्यत्प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्युणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृणञ्छन्दाऽस्याच्छृणत्त्युष्टौ च॥[३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतर्हि बृहस्पतिः। यद्वृह्मा। तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै। यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवेनं समर्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज एवास्मिन्दधाति॥३०॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह। रक्षसामपहत्यै। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। त्रिष्टुभः सतीर्गायत्रीरिवान्वाह॥३१॥

गायत्रो हि प्राणः। प्राणमेव यजमाने दधाति।

सन्त॑त॒मन्वा॑ह। प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य॒ सन्त॑त्यै। अथो॒
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। यत्प॑रि॒मिता॑ अनु॒ब्रूयात्। परि॑मित॒मवरु॑न्धीत।
अप॑रि॒मिता॑ अन्वा॑ह। अप॑रि॒मित॒स्यावरु॑द्धौ। शिरो॒ वा
ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑॥ ३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः। ऊ॒र्ङ्गुञ्जः॑। यन्मौ॒ञ्जो वे॒दो भव॑ति।
ऊ॒र्जे॒व य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ स॒मर्ध॑यति। प्रा॒णाहु॑तीर्जु॒होति॑।
प्रा॒णाने॒व यज॑माने॒ दधा॑ति। स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै
शी॒र्षण्याः॑ प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता
मध्वा॑ऽनु॒क्तित्या॑ह॥ ३३॥

तेज॑सै॒वैन॑मन॒क्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑-
स्यति। अ॒स्या अ॒न॒तिदा॑हाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति।
दे॒वता॑स्वे॒व य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्र॒ति॒दधा॑ति। अ॒प्र॒ति॒शीर्णा॑ग्रं भवति।
ए॒तद्व॑र्हि॒रह्यै॑षः॥ ३४॥

अ॒र्चि॑र॒सि शो॒चिर॑सीत्या॑ह। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑
द॑धाति। स॒सी॒दस्व॑ म॒हा॒ अ॒सीत्या॑ह। म॒हान् ह्यै॑षः।
ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति। ए॒ते वा॒व त ऋ॒त्विजः॑। ये
द॑र्शपूर्णमा॒सयोः॑। अथ॑ क॒था होता॑ यज॑मानायाऽऽशि॒षो
नाशा॑स्त॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दाशीः॒ खलु॑ वा अ॒न्यो य॑ज्ञः।
उ॒परि॑ष्टादाशीर॒न्यः॥ ३५॥

अ॒ना॒धृ॒ष्या पु॒रस्ता॑दि॒ति यदे॒तानि॑ यजू॒प्याह॑।

शी॒रुष॑त ए॒व य॒ज्ञस्य॑ यज॑मान आ॒शिषोऽव॑रुन्धे। आयुः॑
पु॒रस्ता॑दाह। प्र॒जां दक्षि॑णतः। प्रा॒णं प॒श्चात्। श्रोत्र॑मुत्तर॒तः।
विधृ॑तिमुपरि॒ष्ठात्। प्रा॒णाने॒वास्मै॑ सु॒मीचो॑ दधाति। ई॒श्वरो॑ वा
ए॒ष दि॒शोऽनु॑न्मदितोः। यं दि॒शोऽनु॑ व्यास्था॒पय॑न्ति॥ ३६॥

मनो॒रश्वा॑सि भू॒रिपु॑त्रेती॒माम॑भिर्मृ॒शति॑। इ॒यं वै मनो॒रश्वा॑
भू॒रिपु॑त्रा। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति॒तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य। सू॒प॒सदा॑ मे भू॒या
मा मा॑ हि॒ः सी॒रित्या॑हाहि॒ः सा॒यै। चि॒तः स्थ॑ परि॒चित॑ इत्या॒ह।
अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति। शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दित्यः॑ प्र॑व॒र्ग्यः। तस्य॑ म॒रुतो॑ र॒श्मयः॑॥ ३७॥

स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑ परि॑श्रय॒स्वेत्या॑ह। अ॒मुमे॒वाऽऽदि॑त्य॒ः
र॒श्मिभिः॑ पर्यू॒हति॑। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ र॒श्मिभिः॑
पर्यू॑ढः। तस्मा॑द्राजा॒ विशा॑ पर्यू॑ढः। तस्मा॑द्भ्राम॒णीः संजा॑तैः
पर्यू॑ढः। अ॒ग्नेः सृष्ट॑स्य॒ यतः॑। वि॒क॑ङ्क॒तं भा॑ आ॒र्च्छ॑त्।
यद्वैक॑ङ्क॒ताः परि॒धयो॑ भव॑न्ति। भा॑ ए॒वाव॑रुन्धे। द्वा॒दश॑
भव॑न्ति॥ ३८॥

द्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः। सं॒वत्स॑रमे॒वाव॑रुन्धे। अस्ति॑
त्रयो॒दशो॑ मा॒स इत्या॑हुः। यत्र॑यो॒दशः॑ परि॒धिर्भव॑ति।
तेनै॒व त्रयो॒दशं॑ मा॒सम॑व॒रुन्धे॑। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्धिर॒सीत्या॑हु
व्यावृ॑त्त्यै। दि॒वं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेत्युपरि॒ष्टाद्वि॑रण्य॒मधि॑ नि॒दधा॑ति।
अ॒मुष्या॑ अन॑तिदाहाय। अथो॑ आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः
परि॑गृह्णाति। अ॒र्हन् बिभ॑र्षि॒ साय॑कानि॒ धन्वे॑त्या॒ह॥ ३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागंतमसीति धुवित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति धूनोति। प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थ्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। दुश्कर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। यत्रिः परीत्य चतुर्थं पर्येति। एतां ह वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्कर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै धुवित्राणि। अव्यतिषङ्गं धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। सर्वतो धून्वन्ति। तस्मादयं सर्वतः पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहिष उपरिष्ठादाशोरन्यो व्यास्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम समष्ट्यै द्वे च॥[४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह। अग्निरेवैनं वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा। स मा रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। इन्द्रस्त्वारुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह। इन्द्र एवैनं रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मा रुचितो

रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः
पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसेत्याह। वरुण एवैनमादित्यैः
पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा॥४३॥

स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
द्युतानस्त्वां मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन
छन्दसेत्याह। द्युतान एवैनं मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो
रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह।
आशिषमेवैतामा शास्ते। बृहस्पतिस्त्वा विश्वेदेवैरुपरिष्ठा-
द्रोचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह। बृहस्पतिरेवैनं विश्वेदेवै-
रुपरिष्ठाद्रोचयति पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह।
आशिषमेवैतामा शास्ते॥४४॥

रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसीत्याह। रोचितो ह्येष देवेषु।
रोचिषीयाहं मनुष्येष्वित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्घर्म
रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।
रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं
मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह।
रुचित एवैष मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति।
रुगसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा। रुचितो घर्म इति
प्रब्रूयात्। अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरोचुको यजमानः।
अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्राह।

रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको यजमानः॥४५॥

पश्चाद्रौचयति जागतेन छन्दसा पाङ्गेन छन्दसा स मां रुचितो रौचयेत्याहाशिपमेवैतामाशांस्ते शास्तेऽष्टौ च॥[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
पुरस्तादुपसदां प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव
लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा
ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति।
द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे।
चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्धमासाः।
अर्धमासेभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु।
सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः।
यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्ये प्रवृज्यात्।
प्रजा वै पशव उक्थानि। यदुक्थ्ये प्रवृज्यात्। प्रजां पशूनस्य
निर्दहेत्। विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं
च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः।
प्राणमेव प्रजासु वियातयति। अपश्यं गोपामित्याह। असौ
वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव
प्रजानां गोप्तरं कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह।
 आ च ह्येष परां च पृथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स
 विषूचीर्वसान् इत्याह। सध्रीचींश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः
 प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ
 ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु माध्वीभ्यां मधु
 माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति।
 समग्रिरग्निना गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मा ऋतू कल्पयति। समग्रिरग्निना गतेत्याह।
 अग्निर्ह्यैवैषोऽग्निना सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा
 गतेत्याह। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धर्ता दिवो
 विभासि रजसः पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मा ऋतू
 कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्त्सन्द-
 धाति। विश्वासां भुवां पतु इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मा
 ऋतू कल्पयति। देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह।
 शैशिरावेवास्मा ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ
 देवायुवमित्याह। या वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः।
 तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता
 मतीनामित्याह। प्रजा वै मृतयः। तासामेष एव पिता।
 यत्प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष

प्र॒जाना॑म्। म॒तिः क॒वीना॑मित्या॒ह॥५३॥

म॒तिर्ह्ये॑ष क॒वीना॑म्। सं दे॒वो दे॒वेन॑ स॒वित्रा॑ य॒तिष्ट॑ स॒
सूर्ये॑णारु॒क्तेत्या॑ह। अ॒मुं चै॒वाऽऽदि॑त्यं प्र॒वर्ग्य॑ च स॒शा॑स्ति।
आ॒यु॒र्दास्त्वम॒स्मभ्य॑ घ॒र्म व॒र्चो॑दा अ॒सीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते। पि॒ता नो॑ऽसि पि॒ता नो॑ बो॒धेत्या॑ह। बो॒धय॑त्ये॒वैन॑म्।
न वै ते॑ऽवका॒शा भ॑वन्ति। प॒त्न्यै द॑श॒मः। न॒व वै पु॑रु॒षे
प्रा॒णोः॥५४॥

नाभि॑र्दश॒मी। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति। अथो
दशा॑क्षरा वि॒राट्। अ॒न्नं वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॒रुन्धे॑।
य॒ज्ञस्य॑ शिरो॑ऽच्छिद्यत। तद्दे॒वा हो॒त्राभिः॑ प्रत्य॑दधुः।
ऋ॒त्विजो॑ऽवै॒क्षन्ते॑। ए॒ता वै हो॒त्राः। हो॒त्राभिरे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
प्रति॑दधाति॥५५॥

रु॒चि॒तम॑वै॒क्षन्ते॑। रु॒चि॒ताद्वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत।
प्र॒जाना॑ः सृष्ट्यै॑। रु॒चि॒तम॑वै॒क्षन्ते॑। रु॒चि॒ताद्वै प॒र्जन्यो॑ व॒र्षति॑।
व॒र्षु॒कः प॒र्जन्यो॑ भवति। सं प्र॒जा ए॑धन्ते। रु॒चि॒तम॑वै॒क्षन्ते॑।
रु॒चि॒तं वै ब्र॑ह्मव॒र्चस॑म्। ब्र॒ह्मव॒र्च॒सिनो॑ भवन्ति॥५६॥

अ॒धी॒यन्तो॑ऽवै॒क्षन्ते॑। स॒र्वमा॒युर्य॑न्ति। न प॒त्यवै॑क्षेत।
यत्प॒त्यवै॑क्षेत। प्र॒जाये॑त। प्र॒जां त्व॑स्यै निर्द॑हेत्। यन्नावै॑क्षेत।
न प्र॒जाये॑त। नास्यै॑ प्र॒जां निर्द॑हेत्। ति॒र॒स्कृत्य॑ यजु॑र्वाचयति।
प्र॒जाय॑ते। नास्यै॑ प्र॒जां निर्द॑हति। त्व॒ष्टी॑मती ते सप॑येत्या॒ह।
सपा॒द्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृत्तधनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति रुन्धे कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥ [६]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै
रास्नाऽसीत्याह यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि
सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै देवनामानि।
देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।
ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह।
यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वथ्सः।
पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
यस्ते स्तनः शशय इत्याह। स्तौत्येवैनाम्। उस्त्रं घर्मं
शिःषोस्त्रं घर्मं पाहि घर्मायं शिःषेत्याह। यथा ब्रूयादमुष्मै
देहीति। तादृगेव तत्। बृहस्पतिस्त्वोप सीदत्वित्याह॥६०॥

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनामुपसीदति।
दानवः स्थ परंव इत्याह। मेध्यानेवैनां न करोति। विष्वग्वृतो
लोहितेनेत्याह व्यावृत्त्यै। अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै

पिन्वस्व पूष्णे पिन्वस्व बृहस्पतये पिन्वस्वेत्याह। एताभ्यो
ह्येषा देवताभ्यः पिन्वते। इन्द्राय पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्वेत्याह।
इन्द्रमेव भागधेयेन समर्धयति। द्विरिन्द्रायेत्याह॥६१॥

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः। गायत्रोऽसि
त्रैष्टुभोऽसि जागतमसीति शफोपयमानादत्ते। छन्दोभि-
रेवैनानादत्ते। सहोर्जो भागेनोपमेहीत्याह। ऊर्ज एवेनं
भागमकः। अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतावब्रूताम्।
आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्क्रियाता इति। इन्द्राश्विना मधुनः
सारघस्येत्याह। अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्करोति। अथो
अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति॥६२॥

घर्म पात वसवो यजता वडित्याह। वसूनेव भागधेयेन
समर्धयति। यद्वषट्कुर्यात्। यातयामाऽस्य वषट्कारः स्यात्। यन्न
वषट्कुर्यात्। रक्षाऽसि यज्ञः हन्युः। वडित्याह। परोक्षमेव
वषट्करोति। नास्य यातयामा वषट्कारो भवति। न यज्ञः
रक्षाऽसि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमीत्याह। यो
वा अस्य पुण्यो रश्मिः। स वृष्टिवनिः। तस्मा एवेनं जुहोति।
मधुं हविरसीत्याह। स्वदयत्येवेनम्। सूर्यस्य तपस्तपेत्याह।
यथायजुरेवैतत्। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीत्याह।
द्यावापृथिवीभ्यामेवेनं परिगृह्णाति॥६४॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामी॒त्याह॑। अ॒न्तरि॑क्षेणै॒वैन॒मुप॑यच्छति।
 न वा ए॒तं म॑नु॒ष्यो॑ भर्तु॑म॒रह॑ति। दे॒वानां॑ त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑
 भर्तु॑ः श॒केय॑मित्या॒ह। दे॒वैरे॒वैनं॑ पि॒तृभि॑रनु॒मत॑ आद॑त्ते। वि
 वा ए॒नमे॑तदर्धयन्ति। यत्प॒श्चात्प्र॒वृज्य॑ पु॒रो जुह॑ति। तेजो॑ऽसि
 तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॒ह। तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। दि॒विस्पृ॑ङ्गा
 मां हि॑ःसीरन्तरि॑क्षस्पृङ्गा मां हि॑ःसीः पृथि॒विस्पृ॑ङ्गा मां
 हि॑ःसीरि॒त्याहा॑हि॑ःसायै॑॥६५॥

सु॒व॑रसि॒ सु॒व॑र्मे यच्छ॒ दि॒वं यच्छ॑ दि॒वो मां पा॑हीत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते। शि॒रो वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
 आ॒त्मा वा॒युः। उ॒द्यत्य॑ वातना॒मान्या॑ह। आ॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य
 शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒न॒वान॑म्। प्रा॒णानां॑ स॒न्तत्यै॑।
 प॒ञ्चा॑ह॥६६॥

पा॒ङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। या॒वाने॒व य॑ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति।
 अ॒ग्नये॑ त्वा वसु॑मते॒ स्वाहे॑त्या॒ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्नि॑र्वसु॑-
 मान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य त्वा रु॒द्रव॑न्ते॒ स्वाहे॑त्या॒ह।
 च॒न्द्रमा॒ वै सोमो॑ रु॒द्रवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। वरु॑णाय
 त्वाऽऽदि॒त्यव॑न्ते॒ स्वाहे॑त्या॒ह॥६७॥

अ॒प्सु वै वरु॑ण आ॒दि॒त्यवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
 बृ॒हस्प॑तये॒ त्वा वि॒श्वदे॑व्यावते॒ स्वाहे॑त्या॒ह। ब्र॒ह्म वै
 दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः। ब्र॒ह्मणै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वि॒त्रे त्व॑र्भुमते॑

विभुमते॑ प्रभुमते॑ वाज॑वते॒ स्वाहेत्या॑ह। सं॒व॒त्स॒रो वै
सं॒वि॒त॒र्भु॒मान् वि॒भु॒मान्प्र॒भु॒मान् वाज॑वान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑
जुहोति। य॒माय॒ त्वाऽङ्गि॑रस्वते॒ पितृ॑मते॒ स्वाहेत्या॑ह। प्रा॒णो
वै य॒मोऽङ्गि॑रस्वान्पितृ॑मान्॥६८॥

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो
जुहोति। द॒श॒ सम्प॑द्यन्ते। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्। अ॒न्नं वि॒राट्।
वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑रुन्धे। रौहि॑णाभ्यां॒ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्। तद्रौ॑हि॒ण्यो रौहि॑ण॒त्वम्। यद्रौ॑हि॒णौ भव॑तः।
रौहि॑णाभ्यामे॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अ॒ह॒ज्योतिः॑
के॒तुना॑ जुष॒ताꣳ सु॒ज्योति॑ज्योति॒षाꣳ स्वाहा॑ रा॒त्रिज्योतिः॑
के॒तुना॑ जुष॒ताꣳ सु॒ज्योति॑ज्योति॒षाꣳ स्वाहेत्या॑ह। आ॒दि॒त्य-
मे॒व तद॑मु॒ष्मि॑ल्लो॒केऽह्ना॑ प॒रस्ता॑द्वा॒धार। रा॒त्रिया॑ अ॒वस्ता॑त्।
तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमु॒ष्मि॑ल्लो॒केऽहो॑रा॒त्राभ्यां॑ धृ॒तः॥६९॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्धयति घ्नति गृह्यात्यहिंसाये पञ्चांऽहादित्यवन्ते स्वाहेत्याह पितृमानेति चत्वारि च॥

[७]

विश्वा॑ आ॒शा दक्षि॑ण॒सदि॒त्याह॑। वि॒श्वाने॒व दे॒वान्प्री॑णाति।
अथो॑ दु॒रि॒ष्ट्या ए॒वैनं॑ पाति। वि॒श्वां दे॒वानं॑याडि॒हेत्या॑ह।
वि॒श्वाने॒व दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑कृतस्य घ॒र्मस्य॑
मधोः॑ पि॒बत॑म॒श्विने॒त्याह॑। अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति।
स्वाहा॑ऽग्नये॑ य॒ज्ञिया॑य॒ शं यजु॑र्भिरि॒त्याह॑। अ॒भ्ये॒वैनं॑ घा॒रय॑ति।
अथो॑ ह॒विरे॒वाकः॑॥७०॥

अश्वि॑ना घ॒र्म पा॑त॒ः हा॒र्दिवा॒नम॒हर्दि॑वाभि॒रूति॑भि॒रित्या॑ह।
 अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
 म॑सा॒तामि॒त्याहा॑नु॒मत्यै॑। स्वाहे॒न्द्राय॑ स्वाहे॒न्द्राव॑डित्या॑ह।
 इन्द्रा॑य॒ हि पु॒रो हू॒यते॑। आ॒श्राव्या॑ह घ॒र्मस्य॑ य॒जेति॑।
 वष॑ट्कृते जुहोति। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै। अनु॑यजति स्व॒गाकृ॑त्यै।
 घ॒र्मम॑पातमश्वि॒नेत्या॑ह॥७१॥

पूर्व॑मेवो॒दित॑म्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
 अ॑म॒साता॑मि॒त्याहा॑नु॒मत्यै॑। तं प्रा॒व्यं यथा॑वण्णमो॑ दि॒वे
 नमः॑ पृथि॒व्या इत्या॑ह। यथा॒यजु॑रे॒वैतत्। दि॒विधा॑ इ॒मं यज्ञं॑
 य॒ज्ञमि॑मं दि॒विधा॑ इत्या॑ह। सु॒वर्ग॑मे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति। दि॒वं
 गच्छा॑न्तरि॒क्षं गच्छ॑ पृथि॒वीं गच्छे॑त्या॑ह। ए॒ष्वेवैनं॑ लो॒केषु॑
 प्रति॑ष्ठापयति। पञ्च॑ प्र॒दिशो॑ गच्छे॑त्या॑ह॥७२॥

दि॒क्ष्वेवैनं॑ प्रति॑ष्ठापयति। दे॒वान्य॑र्म॒पान्गच्छ॑ पि॒तृन्ध॑र्म॒-
 पान्गच्छे॑त्या॑ह। उ॒भये॑ष्वेवैनं॑ प्रति॑ष्ठापयति। यत्पि॒न्वते॑।
 वर्षु॑कः पर्जन्यो॑ भवति। तस्मा॒त्पिन्व॑मानः पु॒ण्यः।
 यत्प्रा॒ङ्पिन्व॑ते। तद्दे॒वाना॑म्। यद्दक्षि॑णा। तत्पि॒तृणा॑म्॥७३॥

यत्प्र॒त्यक्। तन्म॑नु॒ष्याणा॑म्। यदु॒दङ्घ्रि॑। तद्ब्र॒ह्मणा॑म्।
 प्राश्च॑मुद॒श्चं पि॒न्वय॑ति। दे॒वत्रा॑कः। अथो॒ खलु॑। सर्वा॑ अनु॒
 दिशः॑ पिन्वयति। सर्वा॑ दि॒शः सम॑धन्ते। अ॒न्तःप॑रि॒धि
 पि॒न्वय॑ति॥७४॥

तेज॒सोऽस्क॑न्दाय। इ॒षे पी॑पिह्यूर्जे पी॑पिहीत्या॑ह।

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह।
 यजमानायैवैतामाशिषमा शास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय
 पीपिहीत्याह। आत्मने एवैतामाशिषमा शास्ते। त्विष्यै त्वा
 द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
 धर्मासि सुधर्मा मै न्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह॥ ७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति
 यद्यभिचरेत्। अमुष्य त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं
 गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह निरर्थं
 गमयति। पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता हुतभागाः।
 ताभ्य एवैनं जुहोति। ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या एवान्तरिक्षे
 वाचः॥ ७६॥

ताभ्य एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै
 देवाः प्रतिराः। तेभ्य एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां
 स्वाहेत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो
 घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये वै यज्वानः। ते पितरो घर्मपाः।
 तेभ्य एवैनं जुहोति॥ ७७॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन
 समर्धयति। सर्वतः समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते।
 उदंश्च निरस्यति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि
 रुद्रं निरवदयते। अप उपस्पृशति मेध्यत्वाय। नान्वीक्षेत।
 यदन्वीक्षेत॥ ७८॥

चक्षुरस्य प्रमायुकः स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो
 माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे
 दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति।
 अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा तै अग्ने
 समित्तया समिध्यस्वाऽऽयुर्मे दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह।
 आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति। अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः
 स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्याह।
 यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रा(३)न
 होतव्या(३)मिति॥७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न
 जुहुयात्। अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्।
 यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतः हविर्मधुं
 हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्नावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ
 जुहोति। पिता नोऽसि मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै।
 अश्याम ते देव घर्म मधुमतो वाजं वतः पितुमत इत्याह।
 आशिषमेवैतामा शांस्ते। स्वधाविनोऽशीमहि त्वा मा मां
 हिंसीरित्याहाहिंसायै। तेजसा वा एते व्यध्यन्ते। ये
 प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेज एवात्मन्दधते॥८१॥

संवत्सरं न मांसमश्नीयात्। न रामामुपेयात्। न

मृन्मयेन पिबेत्। नास्यं राम उच्छिष्टं पिबेत्। तेज
 एव तत्संश्रयति। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा
 विजयमुपयन्तः। विभ्राजि सौर्ये ब्रह्मसन्त्यदधत्। यत्किं
 च दिवाकीर्त्यम्। तदेतेनैव व्रतेनागोपायत्। तस्मादेतद्वृतं
 चार्यम्। तेजसो गोपीथाय। तस्मादेतानि यजूंषि विभ्राजः
 सौर्यस्येत्याहुः। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्य इति प्रातः
 सःसादयति। स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्य इति सायम्। एता वा
 एतस्य देवताः। ताभिरेवैनं समर्धयति॥८२॥

अक्रुश्वित्याह प्रदिशो गच्छेत्याह पितृणामन्तःपरिधिं पिबत्यति धारयेत्याह वाचो घर्मपास्तेभ्य एवेन जुहोत्यन्वीक्षेत
 होतृव्या (३)मित्यग्रावित्याह दधतेऽगोपायध्मस च॥ [८]

घर्म या ते दिवि शुगिति तिस्र आहुतीर्जुहोति।
 छन्दोभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यः शुचमव यजते। इयत्यग्रे
 जुहोति। अथेयत्यथेयति। त्रय इमे लोकाः। अनु नोऽद्यानु-
 मतिरित्याहानुमत्यै। दिवस्त्वा परस्पाया इत्याह। दिव
 एवेमाँल्लोकान्दाधार। ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह॥८३॥

एष्वेव लोकेषु प्रजा दाधार। प्राणस्य त्वा परस्पाया
 इत्याह। प्रजास्वेव प्राणान्दाधार। शिरो वा एतद्यज्ञस्य।
 यत्प्रवर्ग्यः। असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तं यदक्षिणा
 प्रत्यश्चमुदश्चमुद्वासयैत्। जिह्वं यज्ञस्य शिरो हरेत्।
 प्राश्चमुद्वासयति। पुरस्तादेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥८४॥

प्राश्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति।
 शफोपयमान्धवित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति। सात्मानमेवैनं

सतनुं करोति। सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद।
 औदुम्बराणि भवन्ति। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे।
 वर्त्मना वा अन्वित्य॥८५॥

यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति।
 साम वै रक्षोहा। रक्षसामपंहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रयं इमे
 लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपहन्ति। पुरुषः पुरुषो
 निधनमुपैति। पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी। रक्षसामपंहत्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्।
 यदप्सु। अपः शुचार्पयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः
 शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु। वनस्पतींश्छुचार्पयेत्। हिरण्यं
 निधायोद्वासयति। अमृतं वै हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया
 इति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः।
 तस्य शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्थसम्पद्यन्ते।
 षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
 स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्यां एष एव नाभिः। यत्प्रवृर्ग्यः।
 तस्मादेवमाह। सद्यो विश्वायुरित्याह। सद्यो हीयम्। अप द्वेषो
 अप ह्य इत्याहु भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मैतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति
 दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि।

ऊर्जैवैनमन्नाद्येन समर्धयति॥८९॥

अन॑शनायु॒को भव॑ति। य ए॒वं वेद॑। रन्ति॑र्नामा॒सि दि॒व्यो
गन्ध॑र्व इत्या॒ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मान्॒ः रन्ति॑ ब॒न्धुतां
व्याच॑ष्टे। स॒म॒हमा॒युषा॒ सं प्रा॑णेनेत्या॒ह। आ॒शिषं॑मे॒वेता॑मा
शा॒स्ते। व्य॑सौ योऽ॒स्मान्द्वेष्टि॑ यं च॒ वयं॑ द्वि॒ष्म इत्या॑ह।
अ॒भि॒चा॒र ए॒वास्यै॒षः। अचि॑क्रद॒द्वृषा॒ हरि॑रित्या॒ह। वृषा॒
ह्येषः॥९०॥

वृषा॒ हरिः॑। म॒हान्मि॒त्रो न द॑र्श॒त इत्या॑ह।
स्तौत्ये॒वैनमे॒तत्। चिद॑सि स॒मु॒द्रयो॑निरित्या॒ह। स्वा॒मे॒वैनं॑ योनिं
गम॑यति। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ःसी॑रित्या॒हाहि॑सायै।
वि॒श्वाव॑सु॒ः सोम॑ गन्ध॑र्वमित्या॒ह। यदे॒वास्य॑ क्रि॒यमा॑ण॒-
स्यान्त॑र्यन्ति। तदे॒वास्यै॒तेना॑ प्या॒यय॑ति। वि॒श्वाव॑सु॒र॒भि तन्नो॑
गृ॒णा॒त्वित्या॑ह॥९१॥

पूर्व॑मे॒वोदि॑तम्। उ॒त्तरे॑णा॒भि गृ॑णाति। धि॒यो हि॒न्वा॒नो
धि॒य इन्नो॑ अ॒व्यादि॑त्या॒ह। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति। प्रा॒ऽऽसां॑
गन्ध॑र्वो अ॒मृता॑नि वोच॑दित्या॒ह। प्रा॒णा वा अ॒मृताः॑।
प्रा॒णाने॒वास्मै॑ कल्पयति। ए॒तत्त्वं दे॒व घ॑र्म दे॒वो दे॒वानु॑पा॒गा
इत्या॑ह। दे॒वो ह्येष॑ सं दे॒वानु॑पैति। इ॒दम॒हं म॑नु॒ष्यो
मनु॑ष्या॒नित्या॑ह॥९२॥

म॒नु॒ष्यो हि। ए॒ष स॒न्म॑नु॒ष्या॒नुपै॑ति। ई॒श्वरो॒ वै
प्र॑व॒र्ग्यमु॒द्वास॑यन्। प्र॒जां प॒शून्सो॑मपी॒थम॑नु॒द्वासः॑ सोमं

पी॒थानु॑मेहिं। स॒ह प्र॒जया॑ स॒ह रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒ह। प्र॒जामे॒व
 प॒शून्सो॑मपी॒थमा॒त्मन्ध॑त्ते। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः
 स॒न्वित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै
 भूया॑सुर्योऽस्मान्द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्म इत्या॑ह।
 अ॒भि॒चार॑ ए॒वास्यै॑षः। प्र॒ वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः
 प्र॒व॒र्ग्यमु॑द्वा॒सय॑ति। उ॒दु॒त्यं चि॒त्रमि॑ति॒ सौरी॑भ्या॒मृग्भ्या॑ पु॒नरे॒त्य
 गा॒र॒ह॑पत्ये जुहोति। अ॒यं वै लो॒को गा॒र॒ह॑पत्यः। अ॒स्मिन्ने॒व
 लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दित्यः॑ सु॒व॒र्गो लो॒कः।
 यथ्सौरी॑ भव॑तः। तेनै॒व सु॒व॒र्गाल्लो॒कान्नै॑ति॥१३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्याया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपंहत्यै वै हिरण्यमाहार्धयति ह्येष गुणात्त्वित्याह
 मनुष्यानित्याहास्येषोऽष्टौ च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिं॒ वै दे॒वाः शु॒क्रं प॒योऽदु॑हन्। तदे॒भ्यो न॑ व्य॒भवत्।
 तद॒ग्निर्व्य॑करोत्। तानि॒ शुक्रि॑याणि॒ सामा॑न्यभवन्। तेषां
 यो रसो॒ऽत्यक्ष॑रत्। तानि॒ शुक्र॑य॒जूंष्य॑भवन्। शुक्रि॑याणां
 वा ए॒तानि॒ शुक्रि॑याणि। सा॒म॒प॒य॒सं वा ए॒तयो॑र॒न्यत्।
 दे॒वाना॑म॒न्यत्प॑यः। यद्गोः प॑यः॥१४॥

तथ्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः।
 तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव
 तत्पयसाऽन्नाद्येन समर्धयन्ति। एष ह त्वै साक्षात्प्रवर्ग्य
 भक्षयति। यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यतै। उत्तरवेद्यामुद्वास-
 येत्तेजस्कामस्य। तेजो वा उत्तरवेदिः॥१५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासये-
दन्नकामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
मुखमुत्तरवेदिः। शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय।
अन्नाद एव भवति। यत्र खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि
पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा वयांस्यस्यासते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय।
पुरो वा पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति।
तत्पश्चान्निम्नोचति। स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य
उद्वासयेत्। अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः
प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष
वा अग्निर्वैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निनैवैनं वैश्वानरेणाभि
प्रवर्तयति। औदुम्बर्यां शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्वा
उदुम्बरः। अन्नं प्राणः। शुग्धर्मः॥१८॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह।
शुचैवास्यं प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र
दर्भा उपदीकसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वृष्टिकामस्य। एता
वा अपामनूज्झावर्यो नाम। यद्दर्भाः। असौ खलु वा
आदित्य इतो वृष्टिमुदीरयति। असावेवास्मां आदित्यो वृष्टिं
नियच्छति। ता आपो नियता धन्वना यन्ति॥१९॥

गोः पर्यं उत्तरवेदिशंसते स्थापयति घर्मो यन्ति॥ [१०]

प्रजापतिः सम्प्रियमाणः। सम्राट्सम्भृतः। घर्मः प्रवृत्तः।
महावीर उद्भासितः। असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः।
स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेनं नाम्ना।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥१००॥

यो वै वसीयाँसं यथानाममुपचरति। पुण्यातिं वै स तस्मै
कामयते। पुण्यातिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेद। तस्मादेवं
विद्वान्। घर्म इति दिवाऽऽचक्षीत। सम्राडिति नक्तम्। एते
वा एतस्य प्रिये तनुवौ। एते अस्य प्रिये नामनी। प्रिययैवैनं
तनुवौ॥१०१॥

प्रियेण नाम्ना समर्धयति। कीर्तिरस्य पूर्वागच्छति
जनतामायतः। गायत्री देवेभ्योऽप्राक्रामत्। तां देवाः
प्रवर्ग्येणैवानु व्यभवन्। प्रवर्ग्येणाऽऽप्नुवन्। यच्चतुर्विंशतिकृत्वः
प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। गायत्रीमेव तदनु विभवति। गायत्रीमाप्नोति।
पूर्वाऽस्य जनं यतः कीर्तिर्गच्छति। वैश्वदेवः सँसन्नः॥१०२॥

वसंवः प्रवृत्तः। सोमोऽभिकीर्यमाणः। आश्विनः
पर्यस्थानीयमाने। मारुतः कथन्। पौष्ण उदन्तः।
सारस्वतो विष्यन्दमानः। मैत्रः शरो गृहीतः। तेज उद्यतः।
वायुर्हियमाणः। प्रजापतिरहूयमानो वाग्धुतः॥१०३॥

असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि

नामा[॥]न्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरे[॥]नं नाम्ना[॥]। ब्रह्मवादिनो[॥]
वदन्ति। यन्मृन्मयमाहु[॥]तिं नाश्नुतेऽथ। कस्मादिषो[॥]ऽश्नुत
इति। वागे[॥]ष इति ब्रूयात्। वाच्ये[॥]व वाचं दधाति॥१०४॥

तस्मादश्नुते। प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः।
यत्प्रवर्ग्यः। यत्प्रागवकाशेभ्यः। तेन प्रजा असृजत।
अवकाशैर्देवासुरानसृजत। यद्धूर्ध्वमवकाशेभ्यः। तेनान्नम-
सृजत। अन्नं प्रजापतिः। प्रजापतिर्वावैषः॥१०५॥

वदन्ति तनुवा स०संज्ञो ह्ययमानो वाग्धुतो दधात्येषः॥ [११]

सविता भूत्वा प्रथमेऽहंन्प्रवृज्यते। तेन कामा[॥] एति।
यद्वितीयेऽहंन्प्रवृज्यते। अग्निर्भूत्वा देवानेति। यत्तृतीयेऽहंन्प्र-
वृज्यते। वायुर्भूत्वा प्राणानेति। यच्चतुर्थेऽहंन्प्रवृज्यते।
आदित्यो भूत्वा रश्मीनेति। यत्पञ्चमेऽहंन्प्रवृज्यते। चन्द्रमा
भूत्वा नक्षत्राण्येति॥१०६॥

यत्षष्ठेऽहंन्प्रवृज्यते। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति।
यत्सप्तमेऽहंन्प्रवृज्यते। धाता भूत्वा शक्ररीमेति।
यदष्टमेऽहंन्प्रवृज्यते। बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति।
यन्नवमेऽहंन्प्रवृज्यते। मित्रो भूत्वा त्रिवृत इमाँल्लोकानेति।
यदशमेऽहंन्प्रवृज्यते। वरुणो भूत्वा विराजमेति॥१०७॥

यदेकादशेऽहंन्प्रवृज्यते। इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति।
यद्द्वादशेऽहंन्प्रवृज्यते। सोमो भूत्वा सुत्यामेति।

यत्पु॒रस्ता॑दुप॒सदा॑ प्रवृ॒ज्यते॑। तस्मा॑दि॒तः परा॑ङ्मू॒ल्लो॒काङ्-
 स्तप॑न्नेति। यदुपरि॑ष्टादुप॒सदा॑ प्रवृ॒ज्यते॑। तस्मा॑दमु॒तोऽर्वा॑-
 ङि॒माँल्लो॒काङ्स्तप॑न्नेति। य ए॒वं वेद॑। ऐव त॑पति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥

[१२]

ॐ शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत्॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा॑ सि॒श्चामि॑ यजुषा॑ प्र॒जामायु॑र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒
शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

प॒रे॒यु॒वा॑ꣳसं प्र॒वतो॑ म॒हीर॑नु॒ बहु॒भ्यः॒ पन्था॑मनपस्पशानम्।
वै॒व॒स्व॒तꣳ स॒ङ्ग॒म॒नं॒ जना॑नां॒ यमꣳ राजा॑नꣳ ह॒विषा॑
दुव॒स्य॒त। इ॒दं त्वा॒ वस्त्रं॑ प्रथ॒मन्वा॑ग॒न्नपै॑तदू॒ह॒ यदि॑हाबि॒भः
पु॒रा। इ॒ष्टा॒पूर्त॑मनु॒ सम्प॑श्य॒ दक्षि॑णां॒ यथा॑ ते द॒त्तं बहु॑धा
वि॒बन्धु॑षु। इ॒मौ यु॑नज्मि ते व॒ह्नी अ॒सु॒नी॒थाय॑ वो॒ढवै॑।
या॒भ्यां॑ य॒मस्य॑ सा॒दनꣳ सु॒कृतां॑ चापि॒ गच्छ॑तात्। पू॒षा
त्वै॒तश्चा॑वयतु॒ प्रवि॑द्वानन॑ष्टपशु॒र्भुवन॑स्य गो॒पाः। स त्वै॒तेभ्यः॑
परि॑ददात्पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒र्दे॒वेभ्यः॑ सु॒वि॒दत्रै॑भ्यः। पू॒षे॒मा आ॒शा
अनु॑वेद॒ सर्वाः॑ सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा
अघृ॑णिः॒ सर्व॑वी॒रोऽप्र॑युच्छन्पु॒र ए॒तु प्रवि॑द्वान्॥१॥

आयु॑र्वि॒श्वायुः॑ परि॒पास॑ति त्वा पू॒षा त्वा॑ पातु प्रप॑थे
पु॒रस्ता॑त्। यत्राऽऽस॑ते सु॒कृतो॑ यत्र॒ ते य॒युस्त॑त्र त्वा दे॒वः
सं॒वि॒ता द॑धातु। भुवन॑स्य पत इ॒दꣳ ह॒विः। अ॒ग्नये॑ रयि॒मते॒
स्वाहा॑। पुरु॑षस्य सयाव॒र्यपे॑द॒घानि॑ मृज्महे। यथा॑ नो अत्र
नाप॑रः पु॒रा ज॒रस॒ आय॑ति। पुरु॑षस्य सयाव॒रि॒ वि ते॑
प्रा॒णम॑सि स्रसम्। शरी॑रेण म॒हीमि॑हि॒ स्व॒धये॑हि॒ पि॒तृनु॑पं
प्र॒जया॑ऽस्मानि॒हाव॑ह। मै॒वं मा॒ꣳ स्ता प्रि॑येऽहं दे॒वी स॒ती

पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ
पर्यसाऽभ्याववृथस्व॥२॥

इयं नारी पतिलोकं वृणाना निपद्यत उप त्वा मर्त्य
प्रेतम्। विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह
धेहि। उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि।
हस्तग्राभस्य दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव।
सुवर्णं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय।
अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम।
धनुरहस्तादाददाना मृतस्य श्रियै क्षत्रायौजसे बलाय। अत्रैव
त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। मणिं
हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव
त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम॥३॥

इममग्ने चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत
सोम्यानाम्। एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता
मादयन्ताम्। अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व
मेदसा पीवसा च। नेत्वा धृष्णुरहरसा जर्हृषाणो
दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ख्यातै। मैनमग्ने विदहो माऽभिषोचो माऽस्य
त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम्। यदा शृतं करवो जातवेदोऽथेमेनं
प्रहिणुतात्पितृभ्यः। शृतं यदा करसि जातवेदोऽथेमेनं
परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा देवानां

व॒श॒नी॒र्भ॒वा॒ति। सू॒र्यं ते॒ चक्षु॑र्गच्छ॒तु वा॒त॒मा॒त्मा द्यां च॒
गच्छ॑ पृ॒थि॒वीं च॒ ध॒र्म॒णा। अ॒पो वा॑ गच्छ॒ यदि॒ तत्र॑ ते
हि॒त॒मोष॑धीषु॒ प्र॒ति॒ति॒ष्ठा शरी॑रैः। अ॒जो भा॒ग॒स्त॒प॒सा तं
त॒प॒स्व तं ते॑ शोचि॒स्त॒प॒तु तं ते॑ अ॒र्चिः। या॒स्तै शि॒वा॒स्त॒नु॒वो
जा॒त॒वे॒द॒स्ताभि॑र्वहे॒म॒ सु॒कृ॒तां यत्र॑ लो॒काः। अ॒यं वै
त्व॒म॒स्मा॒दधि॒ त्वमे॑त॒दयं॑ वै तद॒स्य॒ योनि॑र॒सि। वै॒श्वान॑रः पु॒त्रः
पि॒त्रे लो॒क॒कृ॒ज्जा॒त॒वे॒दो वहे॑म॒ सु॒कृ॒तां यत्र॑ लो॒काः॥४॥

विद्वान्भ्यावंबुध्स्वामिमांतीजयेम् शरीरैश्चत्वारि च॥ [१]

य ए॒तस्य॑ प॒थो गो॒प्तार॒स्तेभ्यः॑ स्वाहा॒ य ए॒तस्य॑ प॒थो
र॑क्षि॒तार॒स्तेभ्यः॑ स्वाहा॒ य ए॒तस्य॑ प॒थोभि॑र॒क्षि॒तार॒स्तेभ्यः॑
स्वाहा॑ऽऽख्या॒त्रे स्वाहा॑ऽपा॒ख्या॒त्रे स्वाहा॑ऽभि॒लाल॑प॒ते
स्वाहा॑ऽप॒लाल॑प॒ते स्वाहा॑ऽग्र॒ये क॒र्म॒कृ॒ते स्वाहा॑ य॒मत्र॑
ना॒धी॒म॒स्तस्मै॑ स्वाहा॑। यस्त॑ इ॒ध्मं ज॒भर॑त्सि॒ष्विदा॒नो मूर्धा॑नं
वा॒त त॒प॒ते त्वा॒या। दि॒वो वि॒श्व॑स्मा॒त्सी॒म॒घाय॑त उ॒रुष्यः॑।
अ॒स्मा॒त्त्व॒मधि॑ जा॒तोऽसि॑ त्वद॒यं जा॑यतां पु॒नः। अ॒ग्र॒ये
वै॒श्वान॑राय॒ सुव॑र्गाय॒ लो॒काय॑ स्वाहा॑॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥ [२]

प्र के॒तुना॑ बृ॒हता॑ भा॒त्य॒ग्निरा॒विर्वि॑श्वानि वृष॒भो रौर॑वीति।
दि॒वश्चि॑द॒न्ता॒दुप॑ मामु॒दान॒ड॒पामु॑प॒स्थे महि॑षो व॒वर्ध॑। इ॒दं
त॒ एकं॑ प॒र ऊ॑त॒ एकं॑ तृ॒तीये॑न॒ ज्योति॑षा॒ संवि॑श॒स्वा
सं॒वेश॑न॒स्तनु॒वै चारु॑रेधि॒ प्रि॒यो दे॒वानां॑ प॒रमे॑ स॒धस्थे॑।

नाकै सुपुर्णमुप यत्पतन्तः५ हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा।
 हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्।
 अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा।
 अथा पितृन्सुविदत्राः५ अपीहि यमेन ये संधमादं मदन्ति।
 यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा।
 ताभ्याः५ राजन्परि देह्येनः५ स्वस्ति चास्मा अनमीवं च
 धेहि॥६॥

उरुणसावसुतृपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः५
 अनु। तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमद्येह भद्रम्।
 सोम एकैभ्यः पवते घृतमेक उपांसते। येभ्यो मधु प्रधावन्ति
 ताः५श्चिदेवापि गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये
 तनुत्यजः। ये वा सहस्रदक्षिणास्ताः५श्चिदेवापि गच्छतात्।
 तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये
 चक्रिरे महत्ताः५श्चिदेवापि गच्छतात्। अश्मन्वती रेवतीः
 सः५ रभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः। अत्रा जहाम ये
 असन्नशेवाः शिवान् वयमभि वाजानुत्तरेम॥७॥

यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रः५ सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे।
 येनापुनादिन्द्रमनार्तमात्यै तेनाहं माः५ सर्वतनुं पुनामि। या
 राष्ट्रात्पन्नादप यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः।
 धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्रय्या वर्चसा
 सः५सृजाथ। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्।

दे॒वं दे॒व॒त्रा सूर्य॑म॒गन्म॒ ज्योति॑रु॒त्तम॑म् । धा॒ता पु॑नातु सवि॒ता
पु॑नातु । अ॒ग्नेस्तेज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सा ॥८॥

धेह्युत्तरमाष्टौ च॥

[३]

यन्ते॑ अ॒ग्निम॑म॒न्थाम॒ वृष॑भायै॒व प॑क्त॒वे । इ॒मन्त॑
श॒मयाम॑सि क्षी॒रेण॑ चोद॒केन॑ च । यन्त्वम॑ग्ने स॒मद॑ह॒स्त्वमु॑
निर्वा॑पया पुनः । क॒याम्बूर॑त्र जायतां पाकदूर्वा व्य॒ल्कशा॑ ।
शी॒ति॒के शी॒ति॒काव॑ति॒ ह्रादु॑के॒ ह्रादु॑कावति । म॒ण्डूक्या॑
सुसङ्ग॑मयेम॒ स्व॑ग्नि॒ श॒मय॑ । शं ते॑ धन्व॒न्या आपः॑ श॒मु ते॑
सन्त्वनू॑क्याः । शं ते॑ समु॒द्रिया॒ आपः॑ श॒मु ते॑ सन्तु॒ वर्ष्वाः॑ ।
शं ते॑ स्र॒वन्ती॑स्त॒नुवे॒ श॒मु ते॑ सन्तु॒ कूप्याः॑ । शन्ते॑ नीहा॒रो
व॑र्षतु॒ श॒मु पृ॒ष्वाऽव॑शीयताम् ॥९॥

अ॒व सृ॒ज पुन॑र॒ग्ने पि॒तृभ्यो॑ यस्तु आहु॑त॒श्चर॑ति स्व॒धाभिः॑ ।
आयु॑र्वसा॒न् उप॑ यातु शेष॒ स्व॒ सङ्ग॑च्छतां त॒नुवा॑ जातवेदः ।
सङ्ग॑च्छस्व पि॒तृभिः॑ स॒ स्व॒धाभिः॑ समि॒ष्टापूर्ते॑न॒ पर॑मे
व्यो॒मन् । यत्र॑ भूम्यै॒ वृण॑से तत्र॑ गच्छ॒ तत्र॑ त्वा दे॒वः
स॒वि॒ता द॑धातु । यत्ते॑ कृष्णः श॒कुन॑ आ॒तुतो॑द॒ पिपी॑लः
स॒र्प उ॒त वा॒ श्वाप॑दः । अ॒ग्निष्ट॑द्वि॒श्वा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑ सोम॑श्च
यो ब्रा॑ह्म॒णमा॑वि॒वेश॑ । उत्ति॑ष्ठात॒स्तनु॒व॒ सम्भ॑रस्व॒ मेह॑
गात्र॑मव॒हा मा शरी॑रम् । यत्र॑ भूम्यै॒ वृण॑से तत्र॑ गच्छ॒ तत्र॑
त्वा दे॒वः स॒वि॒ता द॑धातु । इ॒दं त॒ एकं॑ प॒र ऊ॑त॒ एकं॑
तृती॑येन॒ ज्योति॑षा॒ संवि॑शस्व । सं॒वेश॑नस्त॒नुवे॒ चारु॑रेधि

प्रियो देवानां परमे सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व
परमे व्योमन्। यमेन त्वं यम्या संविदानोत्तमं नाकमधि
रोहेमम्। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रं या
राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु। अस्मात्त्वमधि
जातोऽस्ययं त्वदधिजायताम्। अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय
लोकाय स्वाहा॥१०॥

अवशीयता* सधस्थे पञ्च च॥

[४]

आयातु देवः सुमनाभिरूतिभिर्यमो हवेह प्रयताभिरुक्ता।
आसीदता* सुप्रयतेह बर्हिष्यूर्जाय जात्यै मम शत्रुहत्यै।
यमे इव यतमाने यदैतं प्रवाम्भरन्मानुषा देवयन्तः।
आसीदत* स्वमुं लोकं विदाने स्वासस्थे भवतमिन्दवे
नः। यमाय सोम* सुनुत यमाय जुहुता हविः। यम*
हं यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरङ्कृतः। यमाय घृतवद्धविर्जुहोत
प्र च तिष्ठत। स नो देवेष्वायमदीर्घमायुः प्र जीवसे।
यमाय मधुमत्तम* राज्ञे हव्यं जुहोतन। इदं नम ऋषिभ्यः
पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः॥११॥

योऽस्य कौष्ठ्य जगतः पार्थिवस्यैकं इद्वशी। यमं
भङ्ग्यश्रवो गाय यो राजानपरोध्यः। यमङ्गाय भङ्ग्यश्रवो
यो राजानपरोध्यः। येनाऽऽपो नद्यो धन्वानि येन द्यौः
पृथिवी दृढा। हिरण्यकक्ष्यान् सुधुरान् हिरण्याक्षानयः
शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो राजाऽभि तिष्ठति। यमो

दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत्। यमाय सर्वमित्रस्थे
यत्प्राणद्वायुरक्षितम्। यथा पञ्च यथा षड्यथा पञ्च दशर्षयः।
यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते॥१२॥

त्रिकद्रुकेभिः पतन्ति षडुर्वीरेकमिद्वहत्। गायत्री
त्रिष्टुप्छन्दांसि सर्वा ता यम आहिता। अहरहर्नयमानो
गामश्वं पुरुषं जगत्। वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः।
वैवस्वते विविच्यन्ते यमे राजनि ते जनाः। ये
चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते राजन्निह
विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति
ब्राह्मणाश्चापचित्यति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः सम्पिबन्ते
यमः। अत्रा नो विशपतिः पिता पुराणा अनुवेनति॥१३॥

पृथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति॥

[५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सं शतधारमेतम्।
तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभर्त्पिन्वमाने।
द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः।
तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः।
इमं समुद्रं शतधारमुत्संव्यच्यमानं भुवनस्य मध्यै।
घृतं दुहानामदितिं जनायाग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्।
अपेतं वीतं वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च
नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै।
सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे।

तेभिर्युज्यन्तामग्निः॥१४॥

शुनं वा॒हाः शुनं ना॒राः शुनं कृ॒षतु लाङ्ग॑लम्। शुनं व॑र॒त्रा
ब॑ध्यन्ता॒ शुनम॑ष्ट्रामुदिङ्ग॒य शुना॑सीरा शुनम॒स्मासु॑ धत्तम्।
शुना॑सीरावि॒मां वाचं॑ यद्वि॒वि च॑क्र॒थुः पयः॑। तेने॒मामुप॑
सिञ्च॑तम्। सी॒ते व॑न्दा॒महे त्वा॒र्वाचीं सु॑भगे भव। यथा॑
नः सु॒भगा सं॑सि यथा॑ नः सु॒फला सं॑सि। स॒वितै॑तानि
शरी॑राणि पृथि॒व्यै मा॒तुरु॑प॒स्थ आ॑दधे। तेभिर॑दिते शं भ॑व।
विमु॑च्यध्वमग्नि॒या दे॒व्याना॒ अता॑रिष्म॒ तम॑सस्पा॒रम॒स्य।
ज्योति॑रापाम॒ सुव॑रगन्म॥१५॥

प्र वा॒ता वा॒न्ति प॒तय॑न्ति वि॒द्युत॒ उदोष॑धीर्जिहते पि॒न्वते
सुवः॑। इ॒रा वि॒श्वस्मै॒ भुव॑नाय जायते यत्प॒र्जन्यः॑ पृथि॒वी॒
रेत॑साऽव॒ति। यथा॑ य॒माय॑ हा॒र्म्यमव॑प॒न्पञ्च॑ मान॒वाः। ए॒वं
व॑पामि हा॒र्म्यं यथा॑सा॒म जी॒वलो॑के भू॒रयः॑। चि॒तः स्थ॑ परि॒चितं
ऊ॒र्ध्वचि॑तः श्रय॒ध्वं पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिर्वः सादयतु॒ तया॑
दे॒वत॑या। आप्या॒यस्व॒ सन्ते॑॥१६॥

अग्नि॒या अ॑गन्म॒ सप्त॑ च॥

[६]

उ॒त्ते त॑न्नोमि पृथि॒वीं त्वत्प॑री॒मं लो॒कं नि॒दध॑न्मो अ॒ह॒
रि॑ष्म। ए॒ता॒ स्थू॑णां पि॒तरो॑ धा॒रय॑न्तु तेऽ॒त्रा य॒मः
सा॑द॒नात्ते मि॑नोतु। उ॒प॑स॒र्प मा॒तरं॒ भूमि॑मे॒तामु॑रु॒व्यच॑सं
पृथि॒वी॒ सु॒शेवा॑म्। ऊ॒र्णम॑दा यु॒वति॑र्दक्षि॒णाव॑त्येषा त्वा॑
पातु॒ निर्ऋ॑त्या उ॒प॒स्थे। उ॒द्ध॑श्चस्व पृथि॒वि मा॒ विबा॑धि॒थाः

सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं यथा सिचाभ्यैनं
भूमि वृणु। उद्धञ्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं मित
उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासो मधुश्रुतो विश्वाहास्मै शरणाः
सन्त्वत्र। एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवत्सा
ऊर्मस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः॥१७॥

एषा ते यमसादने स्वधा निर्धीयते गृहे। अक्षितिर्नाम
ते असौ। इदं पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्त उत्तरं
भरेम। तत्त्वमारोहासो मेघ्यो भवं यमेन त्वं यम्या संविदानः।
मा त्वा वृक्षौ सम्बाधिष्ठां मा माता पृथिवि त्वम्। पितृन्
हि यत्र गच्छास्येधासं यमराज्ये। मा त्वा वृक्षौ सम्बाधेथां
मा माता पृथिवी मही। वैवस्वतः हि गच्छासि यमराज्ये
विराजसि। नळं पूवमारोहेतं नळेन पथोऽन्विहि। स त्वं
नळप्लवो भूत्वा सन्तरं प्रतरोत्तरं॥१८॥

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभ्यः
पृथिवि शं भवा। षड्वोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां
च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते
हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। परं मृत्यो अनुपरोहि पन्थां
यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा
नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। शं वातः शः हि ते घृणिः
शमु ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्तां मे दिशः शग्माः। पृथिव्यास्त्वा

लो॒के सा॑दयाम्यमु॒ष्य श॑र्मा॒सि पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या। अ॒न्तरि॑क्षस्य त्वा दि॒वस्त्वा दि॒शां त्वा
नाक॑स्य त्वा पृ॒ष्ठे ब्र॒ध्नस्य॑ त्वा वि॒ष्टपे॑ सादयाम्यमु॒ष्य श॑र्मा॒सि
पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥१९॥

अ॒पूप॑वा॒न्धृत॑वा॒श्चरु॑रेह सी॑दतू॒त्तभु॑वन् पृ॒थि॒वीं
द्यामु॒तोपरि॑। यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॑त॒ ये दे॒वानां॑
घृ॒तभा॑गा इ॒ह स्थ। ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते
गृ॒हेऽसौ। द॒शाक्ष॑रा ता॒ रक्ष॑स्व तां गो॒पाय॑स्व तां
ते परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा मा द॑भ॒न्पि॒तरो॑ दे॒वता॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या। अ॒पूप॑वा॒न्धृत॑वा॒न्
क्षी॒रवा॒न्दधि॑वा॒न्मधु॑मा॒श्चरु॑रेह सी॑दतू॒त्तभु॑वन् पृ॒थि॒वीं
द्यामु॒तोपरि॑। यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॑त॒ ये दे॒वानां॑
श्रु॒तभा॑गाः क्षी॒रभा॑गा दधि॑भागा मधु॑भागा इ॒ह स्थ।
ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ। श॒ताक्ष॑रा
स॒हस्रा॑क्षरा॒ऽयुता॑क्षरा॒ऽच्यु॑ताक्षरा ता॒ रक्ष॑स्व तां गो॒पाय॑स्व
तां ते परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा मा द॑भ॒न्पि॒तरो॑ दे॒वता॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥२०॥

अन॑पस्फुरन्तीरु॒त्तरं दे॒वत॑या द्वे च॥

[७]

ए॒तास्ते॑ स्व॒धा अ॒मृताः॑ करोमि॒ यास्ते॑ धा॒नाः
प॑रि॒कि॒राम्य॑त्र। तास्ते॑ य॒मः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानो॑ऽत्र धे॒नूः
का॑म॒दुघाः॑ करोतु। त्वाम॑र्जुनौष॒धीनां॑ पयो॑ ब्र॒ह्माण॑ इ॒द्विदुः॑।

तासां॑ त्वा॒ मध्या॒दाद॑दे च॒रुभ्यो॒ अपि॑धातवे। दूर्वा॒णां॑
 स्त॒म्बमा॑ह॒रैतां॑ प्रि॒यत॑मां॒ मम॑। इ॒मां दि॒शं म॑नु॒ष्याणां॑
 भूयि॒ष्ठानु॑ वि रो॒हतु। काशा॑नां॑ स्त॒म्बमा॑ह॒र रक्ष॑साम॒पहत्यै॑।
 य ए॒तस्यै॑ दि॒शः प॒राभ॑वन्नघा॒यवो॒ यथा॒ तेना॑भ॒वान्पुनः॑।
 द॒र्भाणां॑ स्त॒म्बमा॑ह॒र पि॒तृणा॑मोष॒धीं प्रि॒याम्। अ॒न्वस्यै॒ मूलं॑
 जीवा॒दनु॒ काण्ड॒मथो॒ फल॑म्॥२१॥

लो॒कं पृ॑ण॒ ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः। शं वा॒तः श॑र॒ हि
 ते घृ॑णिः श॒मु ते स॒न्त्वोष॑धीः। क॒ल्पन्तां॑ ते दि॒शः सर्वाः॑।
 इ॒दमे॒व मेतो॑ऽप॒रा॒मा॒र्तिमा॑राम॒ काञ्च॑न। तथा॒ तद॒श्विभ्यां॑ कृ॒तं
 मि॒त्रेण॑ वरु॒णेन॑ च। व॒रणो वा॑रयादि॒दं दे॒वो व॑न॒स्पतिः॑। आ॒त्यै
 नि॒र्ऋत्यै॑ द्वे॒षाच्च॑ व॒न॒स्पतिः॑। वि॒धृति॑र॒सि वि॑धा॒रया॑स्मद॒घा
 द्वे॒षाऽसि॑ श॒मि श॑मया॒स्मद॒घा द्वे॒षाऽसि॑ य॒व य॒वया॑स्मद॒घा
 द्वे॒षाऽसि॑। पृ॒थि॒वीं ग॑च्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ दिवं गच्छ॑ दि॒शो
 गच्छ॑ सु॒वर्ग॑च्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒ दिशो॑ गच्छ॒ दिवं गच्छा॑न्तरि॒क्षं
 गच्छ॑ पृ॒थि॒वीं ग॑च्छा॒ऽऽपो वा॑ गच्छ॒ यदि॑ तत्र॒ ते हि॑तमोष॒धीषु॑
 प्र॒ति॒ति॒ष्ठा शरी॑रैः। अ॒श्म॑न्वती रे॒वती॒र्यद्वै॑ दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑ प॒वित्रं॑
 या रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑ धा॒ता पु॑नातु॥२२॥

फलं पुनातु॥

[८]

आ रो॒हता॑ऽऽयु॒र्जर॑सं गृ॒णाना॑ अ॒नुपूर्वं॑ यत॑माना॒ यति॑ष्ट।
 इ॒ह त्व॑ष्टा सु॒जनि॑मा सु॒रत्नो॑ दी॒र्घमा॑युः करतु जी॒वसे॑ वः।
 यथा॑ऽहान्य॒नुपूर्वं॑ भव॑न्ति॒ यथ॑र्त॒व ऋ॒तुभि॑र्यन्ति॒ क्लृप्ताः॑। यथा॑

न पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूँषि कल्पयैषाम्। न हि ते
अग्ने तनुवै कूरं चकार मर्त्यः। कपिर्बभस्ति तेजं पुनर्जरायु
गौरिव। अप नः शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः
शोशुचदधं मृत्यवे स्वाहा। अनङ्गाहमन्वारभामहे स्वस्तये।
स न इन्द्र इव देवेभ्यो वह्निः सम्पारणो भव॥२३॥

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्भद्रा देवहूतिं नो अद्या
प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
मृत्योः पदं योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः।
इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मा नोऽनुगादपरो अर्धमेतम्।
शतं जीवन्तु शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दद्वहे पर्वतेन।
इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सम्मृशन्ताम्।
अनश्रवो अनमीवाः सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्ने।
यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवतस्परि। तेनामृतस्य
मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा त्वमुद्धिनथस्योषधे पृथिव्या
अधि। एवमिम उद्धिन्दन्तु कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन।
अजोऽस्यजास्मदघा द्वेषाँसि यवोऽसि यवयास्मदघा
द्वेषाँसि॥२४॥

भव जम्भयामसि त्रीणि च॥ [९]

अप नः शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः
शोशुचदधम्। सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे। अप

नः शोशुचदधम्। प्रयद्भन्दिष्ठ एषां प्रास्माकांसश्च सूरयः।
 अपं नः शोशुचदधम्। प्रयदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति
 सूरयः। अपं नः शोशुचदधम्। प्रयत्ते अग्ने सूरयो जायेमहि
 प्र ते वयम्। अपं नः शोशुचदधम्॥२५॥

त्व२ हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अपं
 नः शोशुचदधम्। द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेव
 पारय। अपं नः शोशुचदधम्। स नः सिन्धुमिव
 नावयाति पर्षा स्वस्तये। अपं नः शोशुचदधम्।
 आपः प्रवणादिव यतीरपास्मथस्यन्दतामघम्। अपं नः
 शोशुचदधम्। उद्धनादुदकानीवापास्मथस्यन्दतामघम्। अपं
 नः शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागाऽऽ स्वानृहान्।
 अपं नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः
 पशुः। यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमपं नः
 शोशुचदधम्॥२६॥

अधमघं चत्वारि च॥ [१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम्।
 अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ठ्यै।
 मयेतां माऽस्तां भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि।
 विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि।
 रयिष्ठामग्निं मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप
 स२सदेम। स२ रय्या समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये।
 ये जीवा ये च मृता ये जाता ये च जन्त्याः। तेभ्यो घृतस्य

धारयितुं मधुधारा व्युन्दती। माता रुद्राणां दुहिता वसूनाः
 स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः। प्रणुवोचं चिकितुषे
 जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ट। पिबतूदकं तृणान्यत्तु।
 ओमुत्सृजत॥२७॥

वधिष्ट द्वे च॥ [११]

सन्त्वा सिञ्चामि यजुषां प्रजामायुर्धनं च॥ ॐ शान्तिः
 शान्तिः शान्तिः॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां संमेत पश्यत। सौभाग्यमस्यै
 दत्त्वायाथास्तं वि परेतन। इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रां
 सुभगां कुरु। दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि॥
 आवहन्ती वितन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम
 गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृह॑स्पतिः। शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते वा॒यो।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं
वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु। तद्व॒क्तार॑मवतु।
अव॑तु मा॒म्। अव॑तु व॒क्तार॑म्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्चं च॥

[१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॒ स्वरः॑। मात्रा॒ बल॑म्। सामं
सन्तानः॑। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥२॥

शीक्षां पञ्च॥

[२]

स॒ह नो॑ यशः। स॒ह नो॑ ब्रह्मव॑र्चसम्। अथातः
स॒हिता॒या उप॑निषदं व्याख्यास्यामः। पञ्च॑स्व॒धिक॑रणेषु।
अधि॑लोकमधि॒ज्यौति॑षमधि॒विद्य॑मधि॒प्रज॑मध्यात्मम्। ता
महा॑स॒हिता॒ इत्या॑चक्षते। अथा॑धि॒लोक॑म्। पृथि॒वी
पूर्व॑रूपम्। द्यौरु॒त्तर॑रूपम्। आका॑शः स॒न्धिः॑॥३॥

वायुः॑ सन्धा॒नम्। इत्य॑धि॒लोक॑म्। अथा॑धि॒ज्यौति॑षम्।
अग्निः॑ पूर्व॑रूपम्। आ॒दित्य॑ उत्त॑ररूपम्। आ॒पः स॒न्धिः॑।
वैद्यु॑तः सन्धा॒नम्। इत्य॑धि॒ज्यौति॑षम्। अथा॑धि॒विद्य॑म्।
आचा॑र्यः पूर्व॑रूपम्॥४॥

अन्ते॒वास्यु॑त्तररूपम्। वि॒द्या स॒न्धिः॑। प्रव॑चनं
सन्धा॒नम्। इत्य॑धि॒विद्य॑म्। अथा॑धि॒प्रज॑म्। मा॒ता पूर्व॑-
रूपम्। पि॒तोत्त॑ररूपम्। प्र॒जा स॒न्धिः॑। प्र॒जन॑नं सन्धा॒नम्।
इत्य॑धि॒प्रज॑म्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तर-
रूपम्। वाख्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्गेण
लोकेन॥६॥

सुन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचरषणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां
भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे
गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने
च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह
स्वाहा। आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
दमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमायन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः
प्रवता यन्ति। यथा मासां अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां

पद्यस्व॥१॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः। तासांमुहस्मै
तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स
आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव
इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते।
भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः।
मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि
महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति
यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति
वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्।
अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा।
चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै
देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥

[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नायं पुरुषो
मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष
स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते।
व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति

वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्।
आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्वि-
ज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म।
सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्।
इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायवमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश
आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान
उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं
स्नावास्थि मज्जा। एतदधि विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं
सर्वम्। पाङ्क्तं नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति
ह स्म वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति
सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति।
ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह
ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥

ओन्दशं॥ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।

तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च।
मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने
च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
च। सत्यमिति सत्यवचा राधीतरः। तप इति तपोनित्यः
पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥ [१]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो
वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा
अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो ईतराणि। यान्यस्माकं
सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
 तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्वसितव्यम्। श्रद्धया देयम्।
 अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
 देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
 वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा
 धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
 अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
 तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
 वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
 चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान् प्रमदितुं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्यस्य च॥ [११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
 न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषु पञ्च च॥ [१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं
ब्रह्म। यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सौऽश्नुते
सर्वान्कामान्सह। ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा एतस्मा-
दात्मन आकाशः सम्भूतः। आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः।
अग्नेरापः। अद्ध्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः। ओषधीभ्योऽ-
न्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः। तस्येदमेव
शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा।
इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीऽ श्रिताः।
अथो अन्नैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नं
हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। सर्वं वै
तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासते। अन्नं हि भूतानां
ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। अन्नाद्भूतानि जायन्ते।
जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च भूतानि। तस्मादन्नं
तदुच्येत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर
आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राण एव

शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो
हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः।
तस्मात्सर्वायुषमुच्यते इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं
ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव
शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्।
अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष
पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः।
तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः।
योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको
भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः

सर्वे॑। ब्रह्म॒ ज्येष्ठ॑मुपा॒सते। वि॒ज्ञानं॑ ब्रह्म॒ चेद्वेद॑। तस्मा॒च्चेन्न॑
 प्र॒माद्य॑ति। शरी॒रे पाप्म॑नो हि॒त्वा। सर्वा॑न्कामान्॒थ्सम॑श्नु॒त
 इति॑। तस्यैष॑ ए॒व शारी॑र आ॒त्मा। यः पूर्॒वस्य॑। तस्मा॒द्वा
 एत॑स्माद्वि॒ज्ञान॒मयात्। अन्योऽन्तर॑ आ॒त्माऽऽन॑न्द॒मयः। तेनै॑ष
 पूर्णः॑। स॒ वा एष॑ पुरुषवि॒ध ए॒व। तस्य॑ पुरुषवि॒धता॑म्। अन्वयं॑
 पुरुष॒विधः। तस्य॑ प्रिय॑मे॒व शिरः॑। मोदो॑ दक्षि॒णः प॒क्षः। प्रमोद॑
 उत्त॑रः प॒क्षः। आन॑न्द आ॒त्मा। ब्रह्म॒ पुच्छं॑ प्रति॒ष्ठा। तदप्येष॑
 श्लो॒को भ॒वति॥५॥

अस॑न्ने॒व स॑ भ॒वति॑। अस॒द्ब्रह्मे॑ति वेद॒ चेत्। अस्ति॑
 ब्रह्मे॑ति॒ चेद्वेद॑। सन्तमे॑नं ततो॒ विदु॑रिति॒। तस्यैष॑ ए॒व
 शारी॑र आ॒त्मा। यः पूर्॒वस्य॑। अथातोऽनु॑प्र॒श्नाः। उ॒ता
 वि॒द्वान॒मुं लो॒कं प्रेत्य॑। कश्च॒न गच्छ॑ती(३)॥ आहो॑ वि॒द्वान॒मुं
 लो॒कं प्रेत्य॑। कश्चि॒त्सम॑श्नु॒ता(३) उ॒। सोऽका॑मयत। बहु॒
 स्या॑ प्रजाये॒येति॑। स तपोऽत॑प्यत। स तप॑स्त॒त्त्वा। इद॑ꣳ
 सर्व॑मसृजत। यदि॒दं किं॑ च। तथ्सृ॑ष्ट्वा। तदे॒वानु॑ प्रावि॑शत्।
 तदे॒नुप्र॑विश्य। सच्च॒ त्यच्चा॑भवत्। नि॒रुक्तं॑ चानि॑रुक्तं॑ च।
 नि॒लय॑नं॒ चानि॑लयनं॑ च। वि॒ज्ञानं॑ चावि॑ज्ञानं॑ च। सत्यं॑
 चानृ॑तं च स॒त्यम॑भवत्। यदि॒दं किं॑ च। तथ्सत्यमि॑त्याच॒क्षते॑।
 तदप्येष॑ श्लो॒को भ॒वति॥६॥

अस॑द्वा इ॒दमग्रं॑ आसीत्। ततो॒ वै स॑द॒जाय॑त।
 तदा॑त्मानं॑ स्वय॑मकुरु॒त। तस्मा॑त्तथ्सुकृ॒तमुच्य॑त इति॒। यद्वै

तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी
 भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदैति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
 भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो
 बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको
 मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा आनन्दाः। स एको
 मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स एको
 देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितृणां
 चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः। स एक
 आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः। स एकः
 कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति।

श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः। स एको देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

ते ये शतं देवानामानन्दाः। स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः। स एको बृहस्पतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः। स एकः प्रजापतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः। स एको ब्रह्मणो आनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।

स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्गामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एतं ह वाचं न तपति। किमहं साधु नाकुरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भृ॒गुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार। अ॒धी॑हि
भग॒वो ब्र॒ह्मेति॑। तस्मा॑ ए॒तत्प्रा॑वाच। अ॒न्नं प्रा॑णं चक्षुः
श्रो॒त्रं म॒नो वा॒चमि॑ति। त॒५ हो॑वाच। यतो॒ वा इ॒मानि॑
भू॒ता॒नि जा॑यन्ते। येन॒ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। यत्प्र॑यन्त्य॒भि
संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्व॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒प्त्वा॥१॥

अ॒न्नं ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। अ॒न्नाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒ता॒नि
जा॑यन्ते। अ॒न्नेन॑ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। अ॒न्नं प्र॑यन्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति। तद्विजि॑ज्ञाय। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार।
अ॒धी॑हि भग॒वो ब्र॒ह्मेति॑। त॒५ हो॑वाच। तप॑सा॒ ब्रह्म॑
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒प्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। प्रा॒णाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒ता॒नि
जा॑यन्ते। प्रा॒णेन॑ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। प्रा॒णं प्र॑यन्त्य॒भि

संवि॑शन्तीति॑। तद्वि॒ज्ञाय॑। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तर॑मुप॒ससा॑र।
अधी॑हि भगवो॒ ब्रह्मे॑ति॑। त॒ हौ॑वाच। तप॑सा॒ ब्रह्म॑
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मे॑ति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्तप्त्वा॥३॥

मनो॒ ब्रह्मे॑ति॒ व्यंज॑ानात्। मन॑सो ह्ये॒व खल्वि॑मानि
भूता॑नि जाय॑न्ते। मन॑सा जा॒तानि जी॑वन्ति। मनः॑ प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑। तद्वि॒ज्ञाय॑। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तर॑मुप॒ससा॑र।
अधी॑हि भगवो॒ ब्रह्मे॑ति॑। त॒ हौ॑वाच। तप॑सा॒ ब्रह्म॑
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मे॑ति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्तप्त्वा॥४॥

वि॒ज्ञानं॒ ब्रह्मे॑ति॒ व्यंज॑ानात्। वि॒ज्ञाना॒द्ध्ये॒व खल्वि॑मानि
भूता॑नि जाय॑न्ते। वि॒ज्ञाने॑न जा॒तानि जी॑वन्ति। वि॒ज्ञानं॒
प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति॑। तद्वि॒ज्ञाय॑। पुन॑रे॒व वरु॑णं
पि॒तर॑मुप॒ससा॑र। अधी॑हि भगवो॒ ब्रह्मे॑ति॑। त॒ हौ॑वाच।
तप॑सा॒ ब्रह्म॑ विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मे॑ति॑। स तपो॑ऽतप्यत।
स तप॑स्तप्त्वा॥५॥

आन॑न्दो ब्रह्मे॑ति॒ व्यंज॑ानात्। आन॑न्दा॒द्ध्ये॒व खल्वि॑मानि
भूता॑नि जाय॑न्ते। आन॑न्देन जा॒तानि जी॑वन्ति। आन॑न्दं
प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति॑। सैषा भा॑र्गवी वा॒रुणी॑ वि॒द्या।
प॒रमे॑ व्यो॒मन् प्र॑ति॒ष्ठिता॑। य ए॒वं वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति।
अ॒न्न॒वा॒न॒न्नादो॑ भ॒वति॑। म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्ब्रह्मवर्च॒सेन॑।
म॒हान्की॒र्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्।
शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः
प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने
प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति
प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्।
ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः
प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने
प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति
प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे
पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य
एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति।
महान्भवति प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यथा कथा
च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
एतद्वै अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते।
य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः।
कर्मैति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति

पा॒यौ। इति॑ मा॒नु॒षीः॑ स॒मा॒ज्ञाः। अथ॑ दै॒वीः। तृ॒प्तिरि॑ति
वृ॒ष्टौ। ब॒लमि॑ति वि॒द्युति॑। यश॑ इति॑ प॒शुषु। ज्योति॑रिति
न॑क्ष॒त्रेषु। प्र॒जाति॑रमृत॒मान॑न्द इत्यु॑प॒स्थे। स॒र्वमि॑त्याका॒शे।
तत्प्र॑ति॒ष्ठेत्यु॑पासी॒त। प्र॒तिष्ठा॑वान्भ॒वति॑। तन्म॑ह इत्यु॑पासी॒त।
म॑हान्भ॒वति॑। तन्म॑न इत्यु॑पासी॒त। मा॑न॒वान्भ॒वति॑। तन्न॑म
इत्यु॑पासी॒त। न॒म्यन्ते॑ऽस्मै का॒माः। तद्व॑ह्मेत्यु॑पासी॒त।
ब्र॒ह्म॑वान्भ॒वति॑। तद्व॑ह्मणः परि॒मर॑ इत्यु॑पासी॒त। पर्ये॑ण
म्रिय॑न्ते द्विष॑न्तः स॒प॒त्नाः। परि॑ येऽप्रि॒या॑ भ्रातृ॒व्याः। स
यश्चा॑यं पु॒रुषे। यश्चा॑सा॒वादि॑त्ये। स ए॒कः। स य॑ एवं॒वित्।
अस्मा॑ल्लो॒कात्प्रे॒त्य। ए॒तम॑न्नम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तं
प्रा॑णम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तं म॑नोम॒यमा॑त्मानमु॒प॑-
सङ्क॒म्य। ए॒तं वि॑ज्ञानम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तमा॑नन्दम॒य-
मा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। इमाँ॑ल्लो॒कान्का॑मा॒न्त्री का॑मरूप्य॒नु-
स॑ञ्च॒रन्। ए॒तथ्सा॑म गा॒य॒त्रास्ते॑। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
वु। अ॒हम॑न्नम॒हम॑न्नम॒हम॑न्नम्। अ॒हम॑न्ना॒दो(२)ऽह॑मन्ना॒दो(२)-
ऽह॑मन्ना॒दः। अ॒ह॒३ श्लो॒क॒कृ॒द॒ह॒३ श्लो॒क॒कृ॒द॒ह॒३ श्लो॒क॒कृ॒त्।
अ॒हम॑स्मि प्रथ॒मजा॑ ऋ॒ता(३) स्य॑। पूर्वं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य
ना(३) भा॒ङ्ग। यो मा॑ द॒दाति॑ स इ॒देव॑ मा(३) वाः।
अ॒हम॑न्नम॒न्नम॑दन्त॒मा(३) द्वि॑। अ॒हं वि॑श्वं भु॒वंन॑मभ्य॒भवा॑म्।
सु॒व॒र्न ज्योतीः॑। य ए॒वं वे॒द। इत्यु॑प॒निष॑त्॥१०॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒

शान्तिः॥

॥दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
तेज॒स्वि ना॑वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

॥अम्भस्य पारे॥

अम्भ॑स्य पा॒रे भुव॑नस्य म॒ध्ये नाक॑स्य पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो
मही॑यान्। शु॒क्रेण॒ ज्योती॑षि स॒मनु॑प्रविष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति
गर्भे॑ अ॒न्तः॥ यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑ति॒ सर्वं॒ यस्मि॑न्दे॒वा
अधि॑ वि॒श्वे नि॑षेदुः। तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॑क्षरे॒ पर॑मे
व्यो॑मन्॥ येना॑ऽऽवृ॒तं खं च॒ दिवं॑ म॒हीं च॒ येना॑ऽऽदि॒त्यस्त॑पति
तेज॑सा॒ भ्राज॑सा च। यम॒न्तः संमु॑द्रे क॒वयो॒ वय॑न्ति॒ यद॑क्षरे
पर॑मे प्र॒जाः॥ यतः॑ प्रसू॒ता ज॒गतः॑ प्रसू॒ती तो॑येन जी॒वान्
व्यस॑स॒र्ज भू॑म्या॑म्। यदोष॑धीभिः पु॒रुषा॑न्प॒शूश्च॒ विवे॑श
भू॒तानि॑ चराच॒राणि॑॥ अतः॑ परं॒ नान्य॑दणी॒यसं॑ हि परा॑त्परं
यन्म॑ह॒तो म॒हान्त॑म्। यदे॑कम॒व्यक्त॑मन॒न्तरूपं॑ वि॒श्वं पु॑रा॒णं
तम॑सुः पर॑स्तात्॥१॥

तदे॒वर्तं तदु॑ स॒त्यमा॑हुस्तदे॒व ब्र॒ह्मं पर॑मं क॒वीनाम्॑।
इ॒ष्टापूर्तं॑ ब॒हुधा जा॑तं जाय॑मानं वि॒श्वं बि॑भर्ति॒ भुव॑नस्य
नाभिः॑॥ तदे॒वाग्नि॑स्तद्वा॒युस्त॑त्सूर्य॒स्तदु॑ च॒न्द्रमाः॑। तदे॒व
शु॒क्रम॑मृ॒तं तद्व॒ह्म तदा॑पः स प्र॒जाप॑तिः॥ सर्वे॑ निमे॒षा

ज॒ज्ञिरे॑ वि॒द्युतः॑ पु॒रुषा॑दधि। क॒ला मु॑हूर्ताः का॒ष्ठाश्चा॑होरा॒त्राश्च॑
सर्व॑शः॥ अ॒र्धमा॑सा मासा॑ ऋ॒तवः॑ सं॒वत्सर॑श्च कल्पन्ताम्।
स आपः॑ प्रदु॒घे उ॒भे इ॒मे अ॒न्तरि॑क्षमथो सु॒वः॥ नैन॑मूर्ध्वं न
तिर्य॑श्चं न मध्ये॒ परि॑जग्रभत्। न तस्ये॑शे कश्च॒न तस्य॑ नाम
म॒हद्य॑शः॥ २॥

न स॒न्द॒शे ति॑ष्ठति रू॒पम॑स्य न चक्षु॑षा पश्यति कश्च॒नैन॑म्।
हृ॒दा म॑नी॒षा मन॑साऽभि॒कृतो॑ य ए॒नं वि॑दुरमृ॒तास्ते भ॑वन्ति॥
अ॒द्भ्यः सम्भू॑तो हि॒रण्यग॑र्भ इत्य॒ष्टौ॥ ए॒ष हि दे॒वः
प्र॒दिशोऽनु॑ सर्वाः पूर्वा॑ हि जा॒तः स उ॒ गर्भे॑ अ॒न्तः।
स वि॒जाय॑मानः स जनि॒ष्यमा॑णः प्र॒त्यङ्मुखा॑स्तिष्ठति
वि॒श्वतो॑मुखः॥ वि॒श्वत॑श्चक्षुरु॒त वि॒श्वतो॑मुखो वि॒श्वतो॑हस्त
उ॒त वि॒श्वत॑स्पात्। सं बा॒हुभ्यां॑ नम॑ति सं पत॑त्रैर्द्यावापृथि॒वी
ज॒नय॑न्दे॒व एकः॑॥ वे॒नस्त॑त्पश्यन्वि॒श्वा भुव॑नानि वि॒द्वान् यत्र॑
वि॒श्वं भव॑त्येक॒नील॑म्। यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑कं स ओ॒तः
प्रो॒तश्च॑ वि॒भुः प्र॒जासु॑। प्र तद्वो॑चे अ॒मृतं॑ नु वि॒द्वान्गन्ध॒र्वो
नाम॑ निहि॑तं गुहा॑सु॥ ३॥

त्रीणि॑ प॒दा निहि॑ता गुहा॑सु यस्तद्वे॒द सवि॑तुः
पि॒ताऽस॑त्। स नो॒ बन्धु॑र्जनि॒ता स वि॑धा॒ता धामा॑नि
वे॒द भुव॑नानि वि॒श्वा। यत्र॑ दे॒वा अ॒मृत॑मानशा॒नास्तृ॒तीये
धामा॑न्य॒भ्यैर॑यन्त। परि॒ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति स॒द्यः परि॑
लो॒कान् परि॑ दि॒शः परि॑ सु॒वः। ऋ॒तस्य॑ तन्तुं॑ वित॑तं

विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। पुरीत्य लोकान्पुरीत्य
 भूतानि पुरीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा
 ऋतस्याऽऽत्मनाऽऽत्मानमभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
 प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व
 जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश। मा नो
 हिंसीज्जातवेदो गामश्वं पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्न आगहि
 श्रिया मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
 तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय
 धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय
 धीमहि। तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे
 सुवर्णपक्षाय धीमहि। तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय
 विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि। तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्।
 नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः
 प्रचोदयात्। वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदृष्टाय धीमहि॥६॥

तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्। भास्कराय विद्महे

महद्द्युति॑क॒राय॑ धीमहि। तन्नो॑ आ॒दित्यः॑ प्रचो॒दया॑त्।
 वै॒श्वान॒राय॑ वि॒द्महे॑ ला॒लीलाय॑ धीमहि। तन्नो॑ अ॒ग्निः
 प्रचो॒दया॑त्। का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मारि॑ धीमहि। तन्नो॑
 दु॒र्गिः प्रचो॒दया॑त्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

स॒हस्र॑प॒रमा॑ दे॒वी श॒तमू॑ला श॒ताङ्कु॑रा। सर्व॑ हर॒तु मे पा॒पं
 दूर्वा॑ दुःस्वप्न॒नाश॑नी। काण्डा॑त्काण्डात् प्र॒रोह॑न्ती॒ परु॑षः परु॒षः
 परि॑ ॥ ७ ॥

ए॒वानो॑ दूर्वे॒ प्रत॑नु स॒हस्रे॑ण श॒तेन॑ च। या श॒तेन॑ प्र॒तनो॑षि
 स॒हस्रे॑ण वि॒रोह॑सि। तस्या॑स्ते दे॒वीष्ट॑के वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
 व॒यम्। अश्व॑क्रान्ते र॒थक्रान्ते॑ वि॒ष्णुक्रान्ते॑ व॒सुन्ध॑रा। शिरसा॑
 धार॑यिष्यामि र॒क्षस्व॑ मा॑ पदे॒ पदे॑।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमि॑र्धेनु॒र्धर॑णी लो॒कधा॑रिणी। उ॒द्धृता॑ऽसि व॒राहे॑ण कृ॒ष्णेन॑
 श॑तबा॒हुना॑। मृ॒त्तिके॑ ह॒न मे पा॒पं य॒न्मया॑ दुष्कृतं कृतम्।
 मृ॒त्तिके॑ ब्रह्म॑दत्ताऽसि का॒श्यपे॑नाभि॒मन्त्रि॑ता। मृ॒त्तिके॑ दे॒हि मे
 पु॒ष्टिं त्वयि॑ स॒र्वं प्र॑तिष्ठितम् ॥ ८ ॥

मृ॒त्तिके॑ प्र॒तिष्ठि॑ते स॒र्वं त॒न्मे निर्णु॑द मृ॒त्तिके॑। तया॑ ह॒तेन॑
 पा॒पेन॑ ग॒च्छामि॑ प॒रमा॑ ग॒तिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। मघ॑वन्छु॒ग्धि तव॑
तन्न॑ ऊ॒तये॑ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा
वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अ॒रि॑ष्टनेमिः स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॑र्दधातु।
आपा॑न्तमन्युस्तृ॒पल॑प्रभर्मा॒ धुनिः॑ शिमी॑वाञ्छ॒रुमा॑ ऋ॒जी॒षी।
सोमो॑ वि॒श्वान्य॑त॒सावना॑नि॒ नार्वा॑गिन्द्रं॒ प्रति॑माना॒निदे॑भुः॥९॥

ब्रह्म॑जज्ञा॒नं प्र॑थ॒मं पु॒रस्ता॒द्विसी॑म॒तः सुरु॑चो॒ वेन॑ आ॒वः।
सबु॑ध्रिया॒ उप॒मा अ॑स्य वि॒ष्टाः स॒तश्च॒ योनि॑मस॒तश्च॒ विवः॑।
स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवा॑ऽनृ॒क्षरा॑ नि॒वेश॑नी। यच्छा॑नः शर्म॒ सप्र॑थाः।
गन्ध॑द्वारां॒ दुरा॑ध॒रूपां॑ नि॒त्यपु॑ष्टां॒ करी॑षिणी॒म्। ई॒श्वरी॑
सर्व॑भू॒तानां॑ तामि॒होप॑ह्वये॒ श्रिय॑म्। श्री॒र्मे भ॑जतु। अल॒क्ष्मी॑र्मे
न॒श्यतु। वि॒ष्णु॒मुखा॒ वै दे॒वाश्छ॒न्दोभि॑रि॒माँल्लो॒कान॑नप॒
जय्य॑मभ्य॒जयन्। म॒हा॑ ऽ इन्द्रो॒ वज्र॑बाहुः॒ षोड॑शी शर्म॒
यच्छ॑तु॥१०॥

स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ करोतु॒ हन्तु॑ पा॒प्मानं॒ योऽस्मान्
द्वेष्टि॑। सो॒मान॒ः स्वर॑णं कृणु॒हि ब्र॑ह्मणस्पते। क॒क्षीव॑न्तं
य औ॒शि॒जम्। शरी॑रं यज्ञशम॒लं कु॑सी॒दं तस्मि॑न्सीदतु॒
योऽस्मान् द्वेष्टि॑। च॒रणं प॒वित्रं॒ वित॑तं पु॒रा॒णं येन॑ पू॒तस्तर॑ति

दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अतिं पाप्मानमरातिं
तरेम। सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर
विद्वान्। जहि शत्रूँ रप मृधौ नुदस्वाथाभयं कृणुहि
विश्वतो नः। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयो
भुवस्ता न ऊर्जे दधातन॥११॥

महेरणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह
नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय
जिन्वथ। आपो जनयथा च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः। यन्मया
भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः। यन्मे मनसा वाचा कर्मणा
वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता
च पुनन्तु पुनः पुनः। नमोऽग्नयेऽप्सुमते नम इन्द्राय नमो
वरुणाय नमो वारुण्यै नमोऽद्भ्यः॥१२॥

यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपंगच्छतात्।
अत्याशनादतीपानाद्यच्च उग्रात् प्रतिग्रहात्। तन्नो वरुणो
राजा पाणिना ह्यवमर्शतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो
मुक्तकिल्बिषः। नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्मसलोकताम्।
यश्चाप्सु वरुणः स पुनात्वघमर्षणः। इमं मे गङ्गे यमुने

सरस्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ꣳ सच॒ता परु॑ष्ण्या। अ॒सि॒क्रिया॑
म॑रुद्वृ॒धे वि॒तस्त॒याऽऽर्जी॑कीये शृ॒णु॒ह्या सु॒षोम॑या। ऋ॒तं च
स॒त्यं चा॒भी॒द्धात्त॑प॒सोऽध्य॑जायत। ततो॒ रात्रि॑रजायत॒ ततः॑
समु॒द्रो अ॑र्णवः॥१३॥

समु॒द्राद॑र्ण॒वादि॑र्षिं संव॒त्सरो॑ अ॒जाय॑त। अ॒होरा॒त्राणि॑
वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॑ व॒शी। सूर्या॒चन्द्र॑मसौ धा॒ता
य॑थापूर्वम॒कल्प॑यत्। दि॒वं च पृ॑थि॒वीं चा॒न्तरि॑क्षमथो
सु॒वः। यत्पृ॑थि॒व्याꣳ रजः॑ स्व॒मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी।
इ॒माꣳस्तदा॑पो व॒रुणः॑ पु॒नात्व॑धम॒र्षणः॑। पु॒नन्तु॑ वस॒वः
पु॒नातु॑ व॒रुणः॑ पु॒नात्व॑धम॒र्षणः॑। ए॒ष भू॒तस्य॑ म॒ध्ये भु॒वन॑स्य
गो॒प्ता। ए॒ष पु॒ण्यकृ॑तां लो॒का॒नेष॑ मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म्।
द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ꣳ सꣳश्रि॑तꣳ सु॒वः॥१४॥

स नः॒ सु॒वः सꣳशि॑शाधि। आर्द्रं॒ ज्वल॑ति॒ ज्योति॑र॒हम॑स्मि।
ज्योति॑र्ज्वल॑ति॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि। योऽह॑म॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि।
अ॒हम॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि। अ॒हमे॒वाहं॑ मां जु॒होमि॑
स्वाहा॑। अ॒का॒र्य॒का॒र्यव॑की॒र्णी स्ते॒नो भ्रू॑ण॒हा गु॑रु॒तल्प॑गः।
व॒रु॒णोऽपा॑म॒धम॒र्षण॑स्तस्मा॑त्पा॒पात् प्र॑मु॒च्यते॑। र॒जो
भू॒मिंस्त्व॑माꣳ रो॒दय॑स्व॒ प्रव॑दन्ति॒ धीराः॑। आ॒क्रान्त्स॑मु॒द्रः
प्र॑थ॒मे वि॑ध॒र्मं ज॒नय॑न्प्र॒जा भु॒वन॑स्य॒ राजा॑। वृ॒षा प॒वित्रे॑
अधि॒ सानो॑ अ॒व्ये बृ॑ह॒त्सोमो॑ वावृ॒धे सु॒वान॑ इ॒न्दुः॥१५॥

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम् सोम॑मरातीय॒तो निज॑हाति॒ वेदः॑ । स
नः॑ पर्ष॒दति॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः ।
ताम॒ग्निर्व॑र्णां तप॑सा ज्वल॒न्तीं वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म् ।
दुर्गा॑ दे॒वीः श॑रणम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑ । अ॒ग्ने त्वं
पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॑भिर॒ति दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑ । पू॒श्च
पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शं योः॑ । विश्वा॑नि
नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॑रि॒ताति॑ पर्षि ।
अ॒ग्ने अ॒त्रि॒वन्म॑न॒सा गृ॒णानो॑ऽस्माकं बो॒ध्यवि॑ता त॒नूना॑म् ।
पृ॒तना॒जित॑ः सह॑मानम॒ग्निमु॒ग्रं हु॑वेम पर॒मात्स॒धस्था॑त् । स
नः॑ पर्ष॒दति॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ क्षा॒मद्दे॒वो अ॒ति दु॑रि॒ताऽत्य॒ग्निः ।
प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॒ सना॑च्च होता॒ नव्य॑श्च स॒त्सि ।
स्वा॒श्चा॒ग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्यं॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑जस्व ।
गोभि॑र्जुष्ट॒मयु॑जो निषि॑क्तं तवे॑न्द्र विष्णो॒रनु॑स॒श्चरे॑म । नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसा॑नो वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ १६ ॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॑न्नम॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षा॒य
स्वा॒हा सु॒व॒र॒न्नमा॑दि॒त्याय॑ दि॒वे स्वा॒हा भूर्भुवः॑ सु॒व॒र॒न्नं
च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑ स्वा॒हा नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑
सु॒व॒र॒न्नमो॑म् ॥ १७ ॥

[३]

भूर॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॑ भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॑ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः स्वाहा॑
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र॒ग्र ओम्॥१८॥

[४]

भूर॒ग्रये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑ भुवो॑ वा॒यवे॑
चा॒न्तरि॑क्षाय च मह॒ते च॑ स्वाहा॑ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे
च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॑ नक्ष॑त्रेभ्यश्च
दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑
सुव॑र्म॒हरोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि॑ नो अ॒ग्र ए॒न॑से स्वा॒हा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑द॑से
स्वा॒हा। यज्ञं॑ पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वा॒हा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॑क्र॒तो
स्वा॒हा॥२०॥

[६]

पाहि॑ नो॑ अ॒ग्र ए॒क॑या। पा॒ह्यु॒त द्वि॑तीय॑या। पा॒ह्यूर्जं॑
तृ॒तीय॑या। पा॒हि गो॑र्भिश्च॑ त॒सृभि॑र्व॒सो स्वा॒हा॥२१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॑न्द॒सामृष॑भो वि॒श्वरू॑पश्छ॑न्दो॒भ्यश्छ॑न्दा॑ऽस्यावि॒वेश॑।
सता॑ः शि॒क्यः पुरो॑वाचो॒पनि॑षदिन्द्रो॑ ज्येष्ठ॑ इन्द्रि॒याय॑

ऋषिभ्यो नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवश्छन्द
ओम्॥ २२॥

[८]

नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
कर्णयोः श्रुतं मा च्योद्वं ममामुष्य ओम्॥ २३॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो
दमस्तपः शमस्तपो दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः
सुवर्ब्रह्मतदुपास्यैतत्तपः॥ २४॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं
पुण्यस्य कर्मणो दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारां
कर्तेऽवहितामवक्रामे यद्युवे युवे ह वा विह्वयिष्यामि
कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं जुगुप्सैत्॥ २५॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य
जन्तोः। तमं क्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादांन्महिमानं-
मीशम्। सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः सप्तमिधः
सप्त जिह्वाः। सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा

गुहाशयां निहिताः सप्त संस्र। अतः समुद्रा गिरयश्च
 सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः। अतश्च विश्वा
 ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा देवानां
 पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
 गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।
 अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बर्हीं प्रजां जनयन्तीं
 सरूपाम्। अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां
 भुक्तभोगामजोऽन्यः॥२६॥

हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
 नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
 बृहत्। घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य
 धाम्। अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ
 वक्षि हव्यम्। समुद्रादूर्मिर्मधुमा उदारदुपां शुना
 सममृतत्वमानद्। घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा
 देवानाममृतस्य नाभिः। वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन्
 यज्ञे धारयामा नमोभिः। उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुः
 शृङ्गोऽवमीद्वौर एतत्। चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे
 शीरुषे सप्त हस्तासो अस्य। त्रिधा बद्धो वृषभो रौरवीति
 महो देवो मर्त्या आर्विवेश॥२७॥

त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन्।
 इन्द्र एकं सूर्य एकं जजान वेनादेकं स्वधया

निष्ठ॑तक्षुः। यो दे॒वानां॑ प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विश्वा॒धियो॑ रु॒द्रो
 म॒हर्षिः॑। हि॒र॒ण्य॒ग॒र्भं प॑श्यत॒ जाय॑मान॒ः स नो॑
 दे॒वः शु॒भया॒ स्मृत्या॒ संयु॑नक्तु। यस्मा॒त्परं॑ नाप॒रम॑स्ति
 किञ्चि॒द्यस्मान्ना॒णीयो॑ न ज्यायो॑ऽस्ति कश्चित्। वृ॒क्ष इ॒व
 स्तब्धो॑ दि॒वि ति॑ष्ठत्येक॒स्तेने॒दं पूर्णं॑ पु॒रुषेण॑ सर्व॒म्। न
 कर्म॑णा न प्र॒जया॒ धने॑न॒ त्यागे॑नैके अमृ॒तत्व॑मा॒न॒शुः।
 परे॑ण नाकं निहि॑तं गुहा॑यां वि॒भ्राज॑ते यद्यत॑यो वि॒शन्ति॑।
 वेदा॑न्त॒विज्ञा॑न॒सुनि॑श्चितार्थाः सन्न्या॑सयो॒गाद्यत॑यः शुद्ध॑सत्त्वाः।
 ते ब्र॑ह्मलो॒के तु परा॑न्तकाले परा॑मृता॒त्परि॑मुच्यन्ति॒ सर्वे॑।
 द॒हं वि॒पापं॑ प॒रमे॑श्मभूतं यत्पु॑ण्डरी॒कं पु॒रम॑ध्यस॒ऽस्थम्।
 तत्रा॑पि द॒हं गु॒गनं॑ विशो॒कस्तस्मिन्॑ यद॒न्तस्तदु॑पा॒सित॑व्यम्।
 यो वेदा॑दौ स्वरः प्रो॒क्तो वेदा॑न्ते च प्र॒तिष्ठि॑तः। तस्य॑
 प्र॒कृति॑लीन॒स्य यः परः॑ स म॒हेश्वरः॑॥२८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

स॒हस्र॑शीर्षं दे॒वं वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। वि॒श्वं
 ना॒राय॑णं दे॒वम॑क्षरं पर॒मं पद॑म्। वि॒श्वतः॑ पर॑मान्नित्यं वि॒श्वं
 ना॒राय॑णं ह॒रिम्। वि॒श्वमे॑वेदं पु॒रुष॑स्तद्वि॒श्वमु॑पजीवति।
 पतिं॑ वि॒श्वस्या॑ऽऽत्मे॒श्वरं॑ शाश्व॒तं शि॒वम॑च्युतम्। ना॒राय॑णं
 म॒हाज्ञे॑यं वि॒श्वात्मा॑नं प॒राय॑णम्। ना॒राय॑णप॒रो ज्यो॒तिरा॑त्मा
 ना॒राय॑णः प॒रः। ना॒राय॑ण प॒रं ब्र॒ह्म त॒त्त्वं ना॒राय॑णः

परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं
व्याप्य नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविः समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्।
पद्मकोश प्रतीकाशः हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या
वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालमालाकुलं
भाती विश्वस्याऽऽयतनं महत्। सन्ततः शिलाभिस्तु-
लम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्ते सुषिरः सूक्ष्मं तस्मिन्सर्वं
प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः।
सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः। तिर्यगूर्ध्वमधः
शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमापादतल-
मस्तकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः।
नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी
पीता भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा
व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः
परमः स्वराट्॥३०॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥

[१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता
ऋचस्तदृचा मण्डलः स ऋचां लोकोऽथ य एष
एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां
मण्डलः स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि

पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं स यजुषां लोकः
 सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः
 पुरुषः॥३१॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
 मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः
 कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतो जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
 ब्रह्मतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सृष्टितां
 समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय
 नमः। ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय
 नमः। सुवर्णाय नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः।
 दिव्यलिङ्गाय नमः। भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय
 नमः। शर्वलिङ्गाय नमः। शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय
 नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय नमः। आत्माय नमः।
 आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः। परमलिङ्गाय नमः।
 एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं
 पवित्रम्॥३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजा॒तं प्र॑पद्या॒मि सद्योजा॒ताय॒ वै नमो॒ नमः॑ । भ॒वे भ॑वे॒
नाति॑ भवे भवस्व॒ माम् । भ॒वोद्भ॑वाय॒ नमः॑ ॥ ३४ ॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वा॒मदे॒वाय॒ नमो॑ ज्ये॒ष्ठाय॒ नमः॑ श्रे॒ष्ठाय॒ नमो॑ रु॒द्राय॒ नमः॑
का॒लाय॒ नमः॑ कल॑विकर॒णाय॒ नमो॑ बल॑विकर॒णाय॒ नमो॑
बला॑य॒ नमो॑ बल॑प्रमथ॒नाय॒ नमः॑ सर्व॑भूतदम॒नाय॒ नमो॑
म॒नोन्म॑नाय॒ नमः॑ ॥ ३५ ॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॑घोर॒तरे॑भ्यः । सर्व॑भ्यः
सर्व॑शर्वे॑भ्यो॒ नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः ॥ ३६ ॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पु॑रुषाय वि॒द्महे॑ महादे॒वाय॑ धीमहि । तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॑दया॒त् ॥ ३७ ॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ई॒शानः॑ सर्व॑विद्या॒नामी॒श्वरः॑ सर्व॑भू॒तानां॑ ब्र॒ह्माधि॑पतिर्ब्र॒ह्म॒णो-
ऽधि॑पतिर्ब्र॒ह्मा शि॒वो मे॑ अस्तु सदाशि॒वोम् ॥ ३८ ॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय
हिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो
नमः॥३९॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं
विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः
सन्महो नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं
जायमानं च यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो
अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वो चेम् शन्तमं
हृदे। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्दे॒वा गन्ध॒र्वा म॑नु॒ष्याः पि॒तरोऽसु॑रास्तेषां॑
सर्व॑भू॒तानां॑ मा॒ता मे॒दिनी॑ म॒हता म॒ही सा॑वि॒त्री गा॑य॒त्री
जग॑त्यु॒र्वी पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला वि॒श्वा भू॒ता क॑त॒मा का या सा
स॒त्येत्य॒मृतेति॑ वसि॒ष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो॒ वा इ॒दं सर्वं॑ वि॒श्वा भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा
आपः॑ प॒शव॑ आपोऽन्न॒मापोऽमृ॑त॒मापः॑ स॒म्राडापो॑ वि॒राडापः॑
स्व॒राडाप॑श्छन्दा॒ं स्या॑पो ज्योती॒ं ष्या॑पो यजू॒ं ष्या॑पः
स॒त्यमापः॑ सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुवः॑ सु॒वराप॑ ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः॑ पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पृ॒ता पु॑नातु॒ माम्। पुनन्तु॑
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्ब्रह्म॑पृ॒ता पु॑नातु॒ माम्। यदु॑च्छि॒ष्टमभो॑ज्यं यद्वा
दुश्च॑रितं॒ मम॑। सर्वं॑ पुनन्तु॒ मामापो॑ऽस॒तां च॑ प्र॒तिग्र॑हं
स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्नि॑श्च मा म॒न्युश्च म॒न्युप॑तयश्च म॒न्युकृ॑तेभ्यः। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद॒ह्मा पाप॑मका॒रिष॑म्। मन॑सा वाचा॑ ह॒स्ताभ्या॑म्।
प॒द्भ्यामु॑दरेण शि॒श्वा। अ॒ह॒स्तद॑वलुम्पतु। यत्किं॑ च॒ दुरि॑तं

मयि॑। इदम॑हं माम॑मृतयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि
स्वाहा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युप॑तयश्च॑ मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद्रा॑त्रिया पाप॑मका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑
हस्ता॑भ्याम्। प॒द्भ्यामुदरे॑ण शि॒श्जा। रात्रि॑स्तद॑वलुम्पतु।
यत्किं च॑ दुरि॒तं मयि॑। इदम॑हं माम॑मृतयो॒नौ। सूर्ये॑ ज्योतिषि
जुहो॑मि स्वाहा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आया॑तु वर॑दा दे॒वी अ॒क्षरं॑ ब्रह्म॒सम्मि॑तम्। गा॒य॒त्रीं छन्द॑सां
मा॒तेदं॑ ब्रह्म जुष॑स्व मे। यद॒ह्नात्कुरु॑ते पा॒पं तद॒ह्नात्प्रति॑मुच्य॑ते।
यद्रा॑त्रियात्कुरु॑ते पा॒पं तद्रा॑त्रियात्प्रति॑मुच्य॑ते। सर्व॑ वर्णे
म॒हादे॒वि स॒न्ध्यावि॑द्ये सर॑स्वति॥५१॥

[३४]

ओजो॑ऽसि स॒हो॑ऽसि बल॑मसि भ्राजो॑ऽसि दे॒वानां॑ धाम्
नामा॑सि वि॒श्वम॑सि वि॒श्वायुः॑ सर्व॑मसि स॒र्वायु॑रभिभू॒रं
गाय॑त्रीमावा॑हयामि सा॒वित्री॑मावा॑हयामि सर॑स्वतीमावा॑ह-

यामि॑ छन्द॑ऋषी॒नावा॑हयामि॒ श्रिय॑मावा॑हयामि॒ गाय॑त्रिया
 गाय॑त्रीच्छन्दो॒ विश्वा॑मित्र॒ ऋषिः॑ सविता॒ देवता॑ऽग्नि॒र्मुखं॑
 ब्रह्मा॒ शिरो॑ विष्णु॒र्हृदय॑ रुद्रः॒ शिखा॑ पृथि॒वी
 योनिः॑ प्राणा॒पानव्या॑नोदान॒समाना॑ सप्राणा॒ श्वेतव॑र्णा
 साङ्ख्या॒यनस॑गोत्रा॒ गाय॑त्री चतुर्वि॑ंशत्य॒क्षरा॑ त्रिपदा॑ षट्कुक्षिः॒
 पञ्च॑शीर्षोपनयने वि॒नियोग॑ ओं भूः। ओं भुवः। ओ॑
 सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओ॑ सत्यम्।
 ओं तथ्स॑वितुर्वरे॒ण्यं भर्गो॑ देवस्य॒ धीमहि॑। धियो॒ यो
 नः॑ प्रचोदया॑त्। ओमापो॒ ज्योती॑रसोऽमृतं॒ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑
 सुव॒रोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उत्तमे॑ शिखरे॒ जाते॒ भूम्यां॑ पर्वत॒मूर्धनि॑। ब्राह्म॑णेभ्योऽभ्यनु॒-
 ज्ञाता॒ गच्छ॑ दे॒वि यथा॑सुखम्। स्तुतो॒ मया॒ वरदा॑ वेदमा॒ता
 प्रचोद॑यन्ती पवने॑ द्विजा॒ता। आयुः॒ पृथिव्यां॑ द्रविणं॒ ब्रह्मव॑र्चसं
 मह्यं॑ दत्त्वा प्रजातुं ब्रह्म॒लोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः॑ सूर्य॒ आदि॑त्यो न प्रभा॑ वा॒त्यक्षर॑म्। मधु॑ क्षरन्ति॒
 तद्र॑सम्। सत्यं॒ वै तद्र॑स॒मापो॒ ज्योती॑रसोऽमृतं॒ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑
 सुव॒रोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्।
यास्ते सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्यह।
यास्ते सोम प्राणांस्तान् जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।
ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुःष्वप्रियं सुवा।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुवा। यद्द्रुं तन्म् आ
सुवा। मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः
सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु
द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।
ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्ममेव मधु मेधवा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।

नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
 बृहत्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समिथ्स्रवन्ति सरितो न
 धेनाः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारा
 अभिचाकशीमि। हिरण्ययो वेतसो मय्य आसाम्।
 तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधुदेवताभ्यः।
 तस्यासते हरयः सप्ततीरे स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्।
 य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरहृत्यां वा
 एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
 आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५७॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वाची भद्रा
 सुमनस्यमाना। त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्ता न्बृहद्वदेम
 विदथे सुवीराः॥ त्वया जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया
 ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुष्टंश्चित्रं विन्दते वसु सा
 नो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥५८॥

[४१]

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती। मेधां मे
 अश्विनावुभावार्धत्तां पुष्करस्रजा। अप्सरासु च या मेधा
 गन्धर्वेषु च यन्मनः। देवीं मेधा सरस्वती सा मां मेधा
 सुरभिर्जुषतां स्वाहा॥५९॥

[४२]

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती
जगम्या। ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा
सुप्रतीका जुषन्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां
मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां
मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु।
पूर्णं वनस्पतैरिवाभिन्नः शीयतां रयिः स च तान्नः
शचीपतिः॥६२॥

[४५]

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत
वीरान्॥६३॥

[४६]

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य
गोपाः। स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसो ज्योग्जीवा
जरामशीमहि॥६४॥

[४७]

अमुत्र भूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुंश्चः।

प्रत्यौहताम॒श्विना॑ मृत्युम॑स्माद्दे॒वाना॑मग्रे भि॒षजा॒ शची॑भिः॥६५॥

[४८]

हरि॑ः हर॑न्तमनु॒यन्ति दे॒वा विश्व॑स्येशानं वृष॒भं म॑तीनाम्।
ब्रह्म॒ सरूप॑मनु॒मे॒दमागा॑दयन् मा वि॒व॒धीर्वि॒क्रम॑स्व॥६६॥

[४९]

शल॑कैरग्निमि॒न्धान उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्-
ऋ॒ध्वाऽर्ति॑ मृत्युं त॑राम्य॒हम्॥६७॥

[५०]

मा छि॑दो मृत्यो॒ मा व॑धी॒र्मा मे॒ बलं॒ विवृ॑हो मा प्रमो॑षीः।
प्र॒जां मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रुग्र नृचक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॒ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा
न॑ उक्षि॒तम्। मा नो॑ऽवधीः पि॒तरं॒ मोत॑ मा॒तरं॑ प्रि॒या मा
न॑स्त॒नुवो॑ रुद्र रीरिषः॥६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॑ गोषु॒ मा नो॑
अश्वे॑षु रीरिषः। वी॒रान्मा नो॑ रुद्र भामि॒तोऽव॑धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒
नम॑सा विधेम ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो विश्वा॑ जा॒तानि॒ परि॑ता
ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहुमस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः॒ स्याम॑ पत॑यो

रयीणाम्॥७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑र्तिर्वृ॒त्रहा वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु
नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्राः ॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒गन्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व
ब॒न्ध॑नान्मृ॒त्योर्मु॑क्षी॒य मा॑ऽमृता॑त्॥७३॥

[५६]

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पा॒शा मृ॒त्यो म॑र्त्या॒य ह॑न्त॒वे। तान्
य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे॥७४॥

[५७]

मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

दे॒वकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। म॒नुष्य॑कृ॒त॒स्यै॒नसो॑-
ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। पि॒तृकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ऽव॒यज॑न॒-
मसि॑ स्वाहा॑। आ॒त्मकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑।
अ॒न्यकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। अ॒स्मत्कृ॑त॒स्यै॒नसो॑-
ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। यद्वि॒वा च॑ न॒क्तं चै॑न॒श्चकृ॑म
तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। यथ्स्व॒पन्त॑श्च जाग्र॑त॒श्चैन॑श्चकृ॑म

तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ यत्सुषुप्तंश्च जाग्रतश्चैनंश्चकृम
 तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ यद्विद्वाँसश्चाविद्वाँसश्चैनंश्चकृम
 तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ एनस एनसोऽवयजनमसि
 स्वाहा॥ ७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो देवाश्चकृम जिह्वा गुरुमनसो वा प्रयुंती देव हेडनम्।
 अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन
 स्वाहा॥ ७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षीन्नमो नमः। कामोऽकार्षीत्कामः करोति
 नाहं करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कारयिता नाहं
 कारयिता एष ते काम कामाय स्वाहा॥ ७८॥

[६१]

मन्युरकार्षीन्नमो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति
 नाहं करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कारयिता नाहं
 कारयिता एष ते मन्यो मन्यवे स्वाहा॥ ७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसाँ सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु
 स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपानँ सर्वेषाँ श्रियै स्वाहा।

श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः।
तिलाः पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं
नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयः सुरापानं भ्रूणहत्या
तिला शान्तिः शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं
चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजा तु जातवेदः
सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा। त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवो-
ऽस्थीनि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः
स्वाहा। शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरुदरजङ्घशिशोपस्थपायवो
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि
ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं

वि॒रजां वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ । शब्द॒स्पर्श॑रूपरसगन्धा
 मे शु॒द्धन्तां ज्योति॑रहं वि॒रजां वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ ।
 मनो॒वाक्का॑यकर्माणि मे शु॒द्धन्तां ज्योति॑रहं वि॒रजां वि॒पाप्मा
 भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ । अव्यक्त॒भावैर॑हङ्कारैर्ज्योति॑रहं वि॒रजां
 वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ । आत्मा मे शु॒द्धन्तां ज्योति॑रहं
 वि॒रजां वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ । अन्तरात्मा मे शु॒द्धन्तां
 ज्योति॑रहं वि॒रजां वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ । परमात्मा
 मे शु॒द्धन्तां ज्योति॑रहं वि॒रजां वि॒पाप्मा भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ ।
 क्षु॒धे स्वाहा॑ । क्षु॒त्पि॑पासाय स्वाहा॑ । वि॒वि॒ट्यै स्वाहा॑ ।
 ऋ॒ग्वि॒धाना॑य स्वाहा॑ । क॒षौ॒त्काय॑ स्वाहा॑ । क्षु॒त्पि॑पा॒साम॑लं
 ज्ये॒ष्ठा॒म॒ल॒क्ष्मी॑र्नाशया॒म्यहम् । अभू॑ति॒मसं॑मृद्धिं च॒ सर्वा॑न्निर्णुद
 मे पाप्मा॑नं स्वाहा॑ । अन्न॒मय॑-प्राण॒मय॑-मनो॒मय॑-विज्ञान॒मय॑-
 मान॒न्दम॑य-मात्मा मे शु॒द्धन्तां ज्योति॑रहं वि॒रजां वि॒पाप्मा
 भू॒यासुः॑ स्वाहा॑ ॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑ । वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ । ध्रु॒वाय॑ भू॒माय॑
 स्वाहा॑ । ध्रु॒व॒क्षित॑ये स्वाहा॑ । अ॒च्युत॑क्षित॑ये स्वाहा॑ । अ॒ग्नये॑
 स्वि॒ष्टकृ॑ते स्वाहा॑ ॥ ध॒र्माय॑ स्वाहा॑ । अध॒र्माय॑ स्वाहा॑ । अ॒द्भ्यः
 स्वाहा॑ । ओ॒ष॒धि॒व॒न॒स्प॒ति॒भ्यः॑ स्वाहा॑ ॥८४॥

र॒क्षो॒दे॒व॒ज॒ने॒भ्यः॑ स्वाहा॑ । गृ॒ह्या॒भ्यः॑ स्वाहा॑ । अ॒व॒साने॑भ्यः

स्वाहा॥ अ॒व॒सान॑पति॒भ्यः॒ स्वाहा॥ स॒र्व॒भू॒ते॒भ्यः॒ स्वाहा॥
 का॒मा॒य॒ स्वाहा॥ अ॒न्त॒रि॒क्षाय॒ स्वाहा॥ य॒दे॒ज॒ति॒ जग॑ति॒
 यच्च॑ चेष्ट॑ति॒ नाम्नो॑ भा॒गोऽयं॑ नाम्ने॒ स्वाहा॥ पृ॒थि॒व्यै॒ स्वाहा॥
 अ॒न्त॒रि॒क्षाय॒ स्वाहा॥॥८५॥

दि॒वे॒ स्वाहा॥ सू॒र्या॒य॒ स्वाहा॥ च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॥ नक्ष॑त्रे॒भ्यः॒
 स्वाहा॥ इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॥ बृ॒ह॒स्प॒तये॒ स्वाहा॥ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॥
 ब्रह्म॑णे॒ स्वाहा॥ स्व॒धा पि॒तृ॒भ्यः॒ स्वाहा॥ नमो॑ रु॒द्राय॑ प॒शुप॑तये॒
 स्वाहा॥॥८६॥

दे॒वे॒भ्यः॒ स्वाहा॥ पि॒तृ॒भ्यः॒ स्व॒धाऽस्तु॑। भू॒ते॒भ्यो॒ नमः॑।
 म॒नु॒ष्ये॒भ्यो॒ हन्ता॑। प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॥ प॒रमे॒ष्ठिने॒ स्वाहा॥ यथा॑
 कूपः॑ श॒तधा॑रः॒ सह॑स्र॒धारो॒ अक्षि॑तः। ए॒वा मे॑ अस्तु॒ धान्य॑ꣳ
 सह॑स्र॒धारम॑क्षि॒तम्। धन॑धान्यै॒ स्वाहा॥ ये॒ भू॒ताः प्र॑च॒रन्ति॒
 दि॒वा॒नक्तं॑ बलि॑मिच्छन्तो॒ वितु॑द॒स्य॒ प्रे॒ष्याः। ते॒भ्यो॒ बलि॑
 पु॒ष्टि॒कामो॑ हरामि॒ मयि॒ पुष्टिं॑ पुष्टि॑पतिर्दधातु॒ स्वाहा॥॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्र॒ह्म। ओं तद्वा॒युः। ओं तदा॒त्मा। ओं तथ्स॒त्यम्।
 ओं तथ्सर्व॑म्। ओं तत्पु॒रोर्नमः॑॥ अ॒न्तश्च॑रति॒ भू॒तेषु॑ गुहा॒यां
 वि॒श्वमूर्ति॑षु। त्वं यज्ञ॑स्त्वं वष॒ट्कार॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्वꣳ रु॒द्रस्त्वं
 विष्णु॑स्त्वं ब्रह्म॑ त्वं प्र॒जाप॑तिः। त्वं तदा॑प॒ आपो॒ ज्योती॑
 रसो॒ऽमृतं॑ ब्रह्म॑ भूर्भुव॑स्सुव॒रोम्॥॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां मपाने
निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
श्रद्धायां मुदाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां समाने
निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय॥
अमृतोपस्तरणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
शिवो मां विशाप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा॥ श्रद्धायां-
मपाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय।
अपानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
शिवो मां विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां-
मुदाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय।
उदानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां समाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय स्वाहा॥ ब्रह्मणि म
आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विश्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां मपाने निर्विश्यामृतं हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां व्याने निर्विश्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां मुदाने निर्विश्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व।

श्रद्धाया॑ समाने निवि॑श्यामृत॑ हुतम्। समानमन्नेनाप्या-
यस्व॥१०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्रः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य
जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥११॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्मा॑ आसन्। न॒सोः प्राणः। अक्ष्योश्चक्षुः॑। कर्णयोः श्रोत्रम्।
बा॒हुवोर्बलम्। ऊ॒रुवोरोजः॑। अ॒रिंष्टा विश्वान्यङ्गानि॑ त॒नूः।
त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु मा मां हिंसीः॥१२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयः॑ सु॒पर्णा उप॑ सेदुरिन्द्रं प्रि॒यमे॑धा ऋषयो॑ नाध॑मानाः।
अप॑ ध्वा॒न्तमू॑र्णुहि पू॒र्धि चक्षु॑र्मुमुग्ध्य॑स्मान्निधये॑ऽव ब॒द्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्राणानां॑ ग्रन्थिरसि रुद्रो मां वि॒शान्त॑कः। तेनान्नेनाप्या-
यस्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो॑ रुद्राय विष्णवे मृत्यु॑र्मे पा॒हि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमृद्धस्त्वमश्मन्स्परिं । त्वं
वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥ १५ ॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शिवेन मे सन्तिष्ठस्व स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व सुभूतेन
मे सन्तिष्ठस्व ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व यज्ञस्यर्धिमनु
सन्तिष्ठस्वोप ते यज्ञ नम उप ते नम उप ते नमः ॥ १६ ॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न सुवर्गाल्लोकाच्च्यवन्ते
कदाचन सतां हि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते । तप इति तपो
नानशनात्परं यद्धि परं तपस्तदुर्ध्वं तदुराध्वं तस्मात्तपसि
रमन्ते । दम इति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्धमे रमन्ते ।
शम इत्यरण्ये मुनयस्तस्माच्छमे रमन्ते । दानमिति सर्वाणि
भूतानि प्रशंसन्ति दानान्नाति दुष्करं तस्माद्दाने रमन्ते
। धर्म इति धर्मेण सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नाति दुष्करं
तस्माद्धर्मे रमन्ते । प्रजन इति भूयांसस्तस्माद्भूयिष्ठाः
प्रजायन्ते तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्तेऽग्नयः । इत्याहु
तस्मादग्नयः आधातव्या अग्निहोत्रमित्याहु तस्मादग्निहोत्रे
रमन्ते । यज्ञ इति यज्ञो हि देवास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते ।

मान॒समि॒तिं वि॒द्वाꣳस॒स्तस्मा॑द्वि॒द्वाꣳसं॑ ए॒व मा॑न॒से र॑मन्ते
 ० न्या॒स इति॑ ब्र॒ह्मा ब्र॒ह्मा हि परः॑ परो॑ हि ब्र॒ह्मा तानि॑
 वा ए॒तान्यव॑राणि॒ पराꣳसि॑ न्या॒स ए॒वात्य॑रेचय॒द्य ए॒वं
 वेदे॑त्युपनिषत् ॥ १७ ॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्रा॒जाप॒त्यो हा॑रुणिः सु॒पर्णे॑यः प्र॒जाप॑तिं पि॒तर॒मुप॑ससार
 किं भ॑गवन्तः पर॑मं वद॒न्तीति॑ तस्मै प्रो॒वाच ० स॒त्येन॑
 वा॒युरावा॑ति स॒त्येनोऽऽदि॑त्यो रोच॑ते दि॒वि स॒त्यं वा॒चः प्र॑तिष्ठा
 स॒त्ये स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्स॒त्यं पर॑मं वद॒न्ति ० तप॑सा
 दे॒वा दे॒वता॑मग्रं आ॒यन्त॑प॒सर॑षयः सु॒वर॑न्वविन्दन् तप॑सा
 स॒पत्नान् प्र॑णु॒दामा॑राती॒स्तप॑सि स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्तपः
 पर॑मं वद॒न्ति ० दमे॑न दा॒न्ताः कि॒ल्बिष॑मवधू॒न्वन्ति॑
 दमे॑न ब्र॒ह्मचा॑रिणः सु॒वर॑गच्छु॒न्दमो॑ भू॒तानां॑ दुरा॒धर्ष॑
 दमे॑ स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्दमः पर॑मं वद॒न्ति ० शमे॑न
 शा॒न्ताः शि॒वमा॑चर॒न्ति शमे॑न ना॒कं मु॒नयोऽन्व॑विन्द॒ञ्छमो॑
 भू॒तानां॑ दुरा॒धर्ष॑ञ्छमे॑ स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑च्छमः पर॑मं
 वद॒न्ति ० दा॒नं य॒ज्ञानां॑ वरू॒थं दक्षि॑णा लो॒के दा॒तार॑ꣳ
 सर्व॑भू॒तान्यु॑पजी॒वन्ति॑ दा॒नेना॑राती॒रपा॑नुदन्त दा॒नेन॑ द्विष॒न्तो
 मि॒त्रा भ॑वन्ति दा॒ने स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्दानं पर॑मं
 वद॒न्ति ० धर्मो॑ वि॒श्वस्य॑ जग॑तः प्र॒तिष्ठा लो॒के धर्मि॑ष्ठं
 प्र॒जा उ॑पस॒र्पन्ति॑ ध॒र्मेण॑ पा॒पम॑प॒नुद॑ति ध॒र्मे स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑

तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति । प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु
 प्रजायास्तन्तुं तन्वानः पितॄणामनृणो भवन्ति तदेव तस्यानृणं
 तस्मात् प्रजननं परमं वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या ।
 देवयानः पन्थां गार्हपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनं
 यजुरन्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको
 बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां
 निष्कृतिः स्विष्टं सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य
 लोकस्य ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति । यज्ञ इति
 यज्ञेन हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन
 द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं
 परमं वदन्ति । मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन
 मनसा साधु पश्यति मानसा ऋषयः प्रजा असृजन्त
 मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं वदन्ति । न्यास
 इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भुः
 प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य एष
 आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा । याभिरादित्यस्तपति
 रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
 प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं
 बलेन तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा
 मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः
 स्मृत्या स्मारः स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनाऽऽत्मानं वेदयति

तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति ।
 भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः
 स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं प्रोतं
 पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै
 सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भव्यं जिज्ञासकृत् ऋतजा
 रयिष्ठा । श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाद्वात्वा तमेवं
 मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मात्त्र्यासमेषां
 तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्वो विभूरसि प्राणे त्वमसि
 सन्धाता । ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृतेजोदास्त्वमस्यग्निरसि
 वर्चोदास्त्वमसि सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस
 उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा । महस ओमित्यात्मानं
 युञ्जीतेतद्वै महोपनिषदं देवानां गुह्यं य एवं वेद ब्रह्मणो
 महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥ १८ ॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा
 पत्नी शरीरमिध्ममुरो वेदिलोमानि बरहिर्वेदः शिखा
 हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः
 शमयिता दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो
 ब्रह्मा । श्रोत्रं मग्नीद्यावद्धियते सा दीक्षा यदश्नाति
 तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो

यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं
 तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य । विज्ञानं तज्जुहोति
 यत्सायं प्रातरन्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च
 तानि सर्वानानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ यैर्ऽर्धमासाश्च
 मासौश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये
 संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा ।
 एतत्सत्रं यन्मरणं तदेवभृथ एतद्वै जरामर्यमग्निहोत्रं
 सत्रं य एवं विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव महिमानं
 गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ । यो दक्षिणे
 प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसौर्महिमानौ ब्राह्मणो
 विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत् ॥ ११ ॥

[८०]

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
 तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै । ॐ शान्तिः शान्तिः
 शान्तिः ॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं ज्ञानदभिज्ञानत्। सङ्कल्पमानं
प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपकृतं क्लृप्तम्। श्रेयो वसीय
आयथ्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्थ्सम्भान्।
ज्योतिष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नभितपन्। रोचनो
रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता
विश्वरूपा सुदर्शना। आप्यायमाना प्यायमाना प्याया
सूनृतेरा। आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी।
दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्थ्संवेशनः सः शान्तः शान्तः।
आभवेन्प्रभवन्थ्सम्भवन्थ्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं
सऽस्तुतं कल्याणं विश्वरूपम्। शुक्रममृतं तेजस्वि
तेजः समिद्धम्। अरुणं भानुमन्मरीचिमदभितपत्तपस्वत्।
सविता प्रसविता दीप्तो दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलञ्ज्वलिता
तपन्वितपन्थ्सन्तपन्। रोचनो रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो
वामः। सुता सुन्वती प्रसुता सूयमानाऽभिषूयमाणा। पीती
प्रपा सम्पा तृप्तिस्तर्पयन्ती॥२॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा।
अभिशास्ताऽनुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषा-
दयन्थ्ससादनः सः सन्नः सन्नः। आभूर्विभूः प्रभूः

श॒म्भूर्भुवः॑। प॒वित्रं॑ पवयिष्यन्मृतो मे॒ध्यः॑। यशो॑
यश॑स्वाना॒युरमृतः॑। जी॒वो जी॑विष्यन्स्वर्गो लो॒कः।
सह॑स्वान्त्सहो॒यानो॑ज॒स्वान्त्सह॑मानः। जये॑न्नभिजय॑न्त्सु-
द्रवि॑णो द्रवि॒णोदाः॑। आ॒र्द्रप॑वित्रो ह॒रि॒केशो॑ मोदः प्रमोदः॥३॥

अ॒रु॒णोऽरु॒णर॑जाः पु॒ण्डरी॑को वि॒श्वजि॑दभिजित्।
आ॒र्द्रः पि॒न्वमा॑नोऽन्न॒वान्न॑स॒वानि॑रा॒वान्। स॒र्वो॒षधः॑ स॒म्भुरो॑
मह॑स्वान्। ए॒ज॒त्का जो॑व॒त्काः। क्षु॒ल्ल॒काः शि॑पिविष्ट॒काः।
स॒रि॒स्र॒राः सु॒शेर॑वः। अ॒जिरा॑सो गमि॒ष्णवः॑। इ॒दानीं॑
त॒दानी॑मे॒तर॑हिं क्षि॒प्रम॑जिरम्। आ॒शु॒र्नि॒मेषः॑ फ॒णो
द्रव॑न्नति॒द्रव॑न्। त्वर॑स्त्वर॑माण आ॒शुरा॑शीयाञ्ज॒वः। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑
उ॒क्थ्यो॑ऽति॒रात्रो॑ द्वि॒रात्र॑स्त्रि॒रात्र॑श्चतू॒रात्रः॑। अ॒ग्नि॒र॒ऋतुः॑ सूर्य॑
ऋतु॑श्चन्द्रमा॑ ऋतुः। प्र॒जाप॑तिः संवत्स॒रो म॒हान्कः॥४॥

[१]

भूर॑ग्निं च॒ पृथि॒वीं च॒ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द।
भुवो॑ वा॒युं चान्तरि॑क्षं च॒ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द।
स्व॑रादि॒त्यं च॒ दि॒वं च॒ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द।
भूर्भुवः॑ स्व॑श्चन्द्रम॑सं च॒ दि॒शश्च॒ मां च॑। त्री॑श्च
लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑

देवतंयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५॥

[२]

त्वमेव त्वां वै॑त्थ॒ योऽसि॒ सोऽसि॑। त्वमेव त्वाम॑चैषीः।
चित॑श्चासि॒ सञ्चित॑श्चास्यग्रे। ए॒तावा॑ऽश्चासि॒ भूया॑ऽश्चास्यग्रे।
यत्ते॑ अ॒ग्रे न्यूनं॑ यदु॒ तेऽति॑रिक्तम्। आ॒दि॒त्यास्तदङ्गिर॑स-
श्चिन्वन्तु। वि॒श्वे ते दे॒वाश्चि॑तिमापूरयन्तु। चित॑श्चासि॒
सञ्चित॑श्चास्यग्रे। ए॒तावा॑ऽश्चासि॒ भूया॑ऽश्चास्यग्रे। मा ते॑ अ॒ग्रे
च॒ येन॒ माऽति॑ च॒ येनाऽऽयु॑रावृक्षि। सर्वे॑षां ज्योति॑षां
ज्योति॑र्यद॒दावु॑देति॑। तप॑सो जा॒तम॑निभृष्ट॒मोजः॑। तत्ते॑
ज्योति॑रिष्टके। तेन॑ मे तप। तेन॑ मे ज्वल। तेन॑ मे दीदि॑हि।
याव॑द्दे॒वाः। याव॑दसा॒ति सूर्यः॑। याव॑दुतापि॒ ब्रह्म॑॥६॥

[३]

सं॒व॒त्स॒रोऽसि॑ परि॒व॒त्स॒रोऽसि॑। इ॒दा॒व॒त्स॒रोऽसी॑दु॒व॒त्स॒रो-
ऽसि॑। इ॒द्व॒त्स॒रोऽसि॑ व॒त्स॒रोऽसि॑। तस्य॑ ते वस॒न्तः शि॒रः।
ग्री॒ष्मो दक्षि॑णः प॒क्षः। व॒रु॒षाः पु॒च्छम्। श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः। हे॒म॒न्तो
मध्य॑म्। पू॒र्वप॒क्षाश्चि॑तयः। अ॒प॒र॒प॒क्षाः पु॒री॑षम्॥७॥

अ॒हो॒रा॒त्राणी॑ष्ट॒काः। ऋ॒ष॒भोऽसि॑ स्व॒र्गो लो॒कः। यस्या॑
दि॒शि म॒हीय॑से। ततो॑ नो॒ मह॑ आ॒व॒ह। वा॒युर्भू॑त्वा सर्वा॑ दि॒श
आ॒वा॒हि। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑विवा॒हि। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑संवा॒हि।
चि॒त्या चि॑तिमापृ॒ण। अचि॑त्या चि॒तिमापृ॑ण। चि॒द॒सि
समु॑द्रयो॒निः॥८॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा॥ हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः।
 महान्धस्धस्थे ध्रुव आनिषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः।
 एति प्रेति वीति समित्युदिति। दिवं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे
 यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे
 यच्छ। दिवं मे यच्छ। अहा प्रसारय। रात्र्या समंच। रात्र्या
 प्रसारय। अहा समंच। कामं प्रसारय। कामं समंच॥१॥

[४]

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्।
 सत्यं तपो नाम। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः।
 विश्वं यशो महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा
 पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो
 यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं ददद्भ्याववृथस्व॥१०॥

[५]

राज्ञी विराज्ञी। सम्राज्ञी स्वराज्ञी। अर्चिः शोचिः। तपो हरो
 भाः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते
 मा सर्वे यशसा ससृजन्तु॥११॥

[६]

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा। विभुवे स्वाहा विवस्वते
 स्वाहा। अभिभुवे स्वाहाऽधिपतये स्वाहा। दिवां पतये
 स्वाहाऽहस्पत्याय स्वाहा। चाक्षुष्मत्याय स्वाहा।
 ज्योतिष्मत्याय स्वाहा। राज्ञे स्वाहा विराज्ञे स्वाहा।
 सम्राज्ञे स्वाहा स्वराज्ञे स्वाहा। शूषाय स्वाहा सूर्याय

स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ ज्योति॑षे॒ स्वाहा॑। स॒र्प॒णाय॑ स्वाहा॑
क॒ल्याणाय॑ स्वाहा॑। अ॒र्जुनाय॑ स्वाहा॑॥१२॥

[७]

वि॒प॒श्चिते॒ पव॑मानाय गायत। म॒ही न धा॑राऽत्य॒न्धो
अ॒र्षति॑। अ॒हिर्ह जी॑र्णामति॑स॒र्पति॑ त्वच॑म्। अत्यो॒ न
क्रीड॑न्न॒सर॒द्वषा॑ ह॒रिः। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि मृ॒त्यवे॑ त्वा जुष्टं
गृ॒ह्णामि॑। ए॒ष ते योनि॑र्मृ॒त्यवे॑ त्वा। अप॑मृ॒त्युमप॑क्षुध॑म्।
अपे॑तः श॒पथं॑ जहि। अधा॑ नो अ॒ग्न आ॑व॒ह। रा॒यस्पोष॑
सह॑स्त्रिण॑म्॥१३॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशाः॑। मृ॒त्यो म॒र्त्याय॑ हन्त॑वे। तान्
य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑। सर्वा॑नव॑यजामहे। भक्षो॑ऽस्यमृत॑भक्षः।
तस्य॑ ते मृ॒त्युपी॑तस्या॒मृत॑वतः। स्व॒गाकृ॑तस्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि। म॒न्द्राऽभि॑भूतिः के॒तुर्य॑ज्ञानां॒
वाक्। असा॑वेहि॑॥१४॥

अ॒न्धो जा॑गृ॒विः प्रा॑ण। असा॑वेहि॑। ब॒धिर आ॑क्रन्दयि॒तरपा॑न।
असा॑वेहि॑। अ॒ह॒स्तोस्त्वा॑ चक्षुः॑। असा॑वेहि॑। अ॒पा॒दाशो॑ मनः॑।
असा॑वेहि॑। कवे॒ विप्र॑चित्ते॒ श्रोत्र॑। असा॑वेहि॑॥१५॥

सु॒ह॒स्तः सु॑वा॒साः। शू॒षो ना॑मा॒स्यमृ॑तो म॒र्त्येषु॑। तं त्वा॒ऽहं
तथा॑ वेद॑। असा॑वेहि॑। अ॒ग्नि॒र्मे वा॒चि श्रि॑तः। वा॒घृद॑ये। हृद॑यं
मयि॑। अ॒हम॑मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। वा॒युर्मे प्रा॑णे श्रि॑तः॥१६॥

प्रा॒णो हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
सूर्यो॑ मे चक्षु॑षि श्रि॒तः। चक्षु॑रुहृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। च॒न्द्रमा॑ मे म॒नसि॑ श्रि॒तः॥१७॥

मनो॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। दि॒शो
मे श्रोत्रे॑ श्रि॒ताः। श्रोत्र॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। आपो॑ मे रे॒तसि॑ श्रि॒ताः॥१८॥

रेतो॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पृथि॑वी
मे शरी॑रे श्रि॒ता। शरी॑र हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ओष॑धिव॒नस्प॑तयो॑ मे लोम॑सु श्रि॒ताः॥१९॥

लोमा॑नि हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
इन्द्रो॑ मे ब॒ले श्रि॒तः। ब॒ल हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पर्ज॑न्यो॑ मे मूर्ध्नि॑ श्रि॒तः॥२०॥

मूर्धा॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
ईशा॑नो मे म॒न्यौ श्रि॒तः। म॒न्युर्हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। आ॒त्मा मे॑ आ॒त्मनि॑ श्रि॒तः॥२१॥

आ॒त्मा हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
पुन॑र्म आ॒त्मा पुन॑रायुरागा॑त्। पुनः॑ प्रा॒णः पुन॑राकू॒तमागा॑त्।
वैश्वान॑रो र॒श्मिभि॑र्वावृ॒धानः॑। अ॒न्तस्तिष्ठ॑त्व॒मृत॑स्य
गो॒पाः॥२२॥

[८]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वान॑सृज॒त। ते पा॒प्मना॒ सन्दि॑ता अजाय॒न्त।

तान्व्यद्यत्। यद्वद्यत्। तस्माद्विद्युत्। तमवृश्चत्। यदवृश्चत्।
तस्माद्वृष्टिः। तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्तुतः। वि च हैवास्य
तत्र पाप्मानं द्यतः॥२३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव सम्पन्ना। अथो
आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि
विद्य मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्च
मे पाप्मानमिति। यक्ष्यमाणो वेद्वा वा। वि च हैवास्येते देवते
पाप्मानं द्यतः॥२४॥

वृश्चतश्च। अत्युहो हाऽऽरुणिः। ब्रह्मचारिणे प्रश्नान्प्रोच्य
प्रजिघाया। परेहि। प्लुक्षं दय्याम्पातिं पृच्छ। वेत्थ
सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्यो
मा प्राहैषीत्। वेत्थ सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। स
होवाच वेदेति॥२५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरंजसीति। कस्तद्यत्पुरोरंजा
इति। एष वाव स पुरोरंजा इति होवाच। य एष तपति।
एषोऽर्वाग्रंजा इति। स कस्मिन्त्वेष्ट इति। सत्य इति। किं
तत्सत्यमिति। तप इति॥२६॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण
इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति माऽऽचार्योऽब्रवीदिति
होवाच ब्रह्मचारी। स होवाच प्लुक्षो दय्याम्पातिः।
यद्वै ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्धा ते व्यपतिष्यत्।

अहमु॑त आ॒चा॒र्याच्छे॒यान्भवि॑ष्यामि। यो मा॑ सावि॒त्रे
स॒मवा॑दि॒ष्टेति॑॥२७॥

तस्मा॑त्सावि॒त्रे न संव॑देत। स यो ह॒ वै सा॑वि॒त्रं वि॒दुषा॑
सावि॒त्रे संव॑देते। सहा॑स्मि॒ञ्छ्रियं॑ दधाति। अनु॑ ह॒ वा अ॑स्मा
अ॒सौ तप॑ञ्छ्रियं॑ मन्यते। अन्व॑स्मै श्रीस्तपो॑ मन्यते। अन्व॑स्मै
तपो॑ बलं॑ मन्यते। अन्व॑स्मै बलं॑ प्रा॒णं म॑न्यते। स यदा॑हं।
सं॒ज्ञानं॑ वि॒ज्ञानं॑ दर्शा॑ दृ॒ष्टेति॑। ए॒ष ए॒व तत्॥२८॥

अथ॒ यदा॑हं। प्रस्तु॑तं वि॒ष्टुत॑ सु॒ता सु॑न्व॒तीति॑। ए॒ष ए॒व
तत्। ए॒ष ह्ये॒व तान्य॑हा॒नि। ए॒ष रात्रे॑यः। अथ॒ यदा॑हं। चि॒त्रः
के॒तुर्दा॑ता प्र॒दा॒ता सं॑वि॒ता प्र॑सवि॒ताऽभि॑शा॒स्ताऽनु॑म॒न्तेति॑। ए॒ष
ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व तेऽहो॑ मुहूर्ताः। ए॒ष रात्रे॑ः॥२९॥

अथ॒ यदा॑हं। प॒वित्रं॑ पवयि॒ष्यन्त्सह॑स्वा॒न्त्सही॑यान॒रुणो॑-
ऽरु॒णर॑जा॒ इति॑। ए॒ष ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व ते॑ऽर्धमा॒साः। ए॒ष
मा॒साः। अथ॒ यदा॑हं। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑ उ॒क्थ्यो॑ऽग्नि॒र॒ऋतुः॑ प्र॒जाप॑तिः
संव॑त्सर॒ इति॑। ए॒ष ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व ते॑ य॒ज्ञ॒ऋत॑वः। ए॒ष
ऋ॒तवः॑॥३०॥

ए॒ष संव॑त्सरः। अथ॒ यदा॑हं। इ॒दानीं॑ त॒दानी॑मि॒ति। ए॒ष
ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व ते॑ मु॒हूर्तानां॑ मुहूर्ताः। ज॒न॒को ह॒ वैदे॑हः।
अ॒हो॒रात्रे॑ः स॒माज॑गाम। त॑ हौचुः। यो वा अ॒स्मान् वेद॑।
वि॒ज॒ह॒त्पाप्मानं॑मेति॥३१॥

सर्वमायुरेति। अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। नास्यामु॒ष्मिँल्लो॒के-
ऽन्नं॑ क्षीय॒त इति॑। वि॒जह॑द्ध॒ वै पा॒प्मान॑मेति। सर्व॒मायु॑रेति।
अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। नास्यामु॒ष्मिँल्लो॒केऽन्नं॑ क्षीयते। य
ए॒वं वेद॑। अ॒र्हीना॒ हाऽऽश्व॑थ्यः। सा॒वि॒त्रं वि॒दां च॑कार॥३२॥

स ह॑ ह॒५सो हि॒र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय।
आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॒ज्यम्। ह॒५सो ह॒ वै हि॒र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा।
स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॒ज्यम्। य ए॒वं वेद॑।
दे॒वभा॑गो ह॑ श्रौत॒रुषः॑। सा॒वि॒त्रं वि॒दां च॑कार। त॒५ ह॒
वा॒गदृ॑श्यमा॒नाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्व॑ बत गौत॒मो वेद॑। यः सा॒वि॒त्रं वेदे॑ति। स हो॒वाच॑। कैषा
वा॒गसी॑ति। अ॒यम॒ह॒५ सा॒वि॒त्रः। दे॒वाना॑मुत्त॒मो लो॒कः। गुह्यं
महो॑ बिभ्र॒दिति॑। ए॒ताव॑न्ति ह॑ गौत॒मः। य॒ज्ञोप॑वी॒तं कृ॒त्वाऽधो॑
निप॑पात। नमो॒ नम् इति॑॥३४॥

स हो॒वाच॑। मा भै॒षीर्गौ॑तम। जि॒तो वै ते॑ लो॒क इति॑।
तस्मा॒द्ये के च॑ सा॒वि॒त्रं वि॒दुः। सर्वे॑ ते जि॒तलो॑काः। स यो
ह॒ वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द॒५ श्रि॒याऽभि॑षि॒क्तं वेद॑। श्रि॒या
है॒वाभि॑षि॒च्यते॑। घृ॒णिरि॑ति॒ द्वे अ॒क्षरे॑। सूर्य॑ इति॒ त्रीणि॑।
आ॒दि॒त्य इति॑ त्रीणि॥३५॥

ए॒तद्वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द॒५ श्रि॒याऽभि॑षि॒क्तम्। य ए॒वं
वेद॑। श्रि॒या है॒वाभि॑षि॒च्यते॑। तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तम्। ऋ॒चो अ॒क्षरे॑

पर॒मे व्यो॑मन्। यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ विश्वे॑ निषे॒दुः। यस्तं॑ न वेद॒
किमु॑चा क॑रिष्यति। य इत्तद्वि॒दुस्त॑ इ॒मे समा॑सत् इति॑। न
ह॒ वा ए॒तस्य॑र्चा न यजु॑षा न साम्नाऽर्थोऽस्ति॑। यः सा॑वि॒त्रं
वेद॑॥ ३६॥

तदे॒तत्परि॑ यद्वैवच॒क्रम्। आ॒र्द्रं पि॒न्व॑मानं॒ स्वर्गे॑ लो॒क
ए॒ति। वि॒जह॑द्वि॒श्वा भू॒तानि॑ स॒म्पश्य॑त्। आ॒र्द्रो ह॒ वै पि॒न्व॑मानः
स्व॒र्गे लो॒क ए॒ति। वि॒जह॑न्वि॒श्वा भू॒तानि॑ स॒म्पश्यन्॑। य
ए॒वं वेद॑। शू॒षो ह॒ वै वा॑र्ष्णे॒यः। आ॒दि॒त्येन॑ स॒माज॑गाम।
त॒ ९ हो॑वाच। एहि॑ सा॒वि॒त्रं वि॑द्धि। अ॒यं वै स्व॒र्ग्योऽग्निः॑
पा॑रयि॒ष्णुर॒मृता॒थ्सम्भू॑त इति॑। ए॒ष वाव॑ स सा॑वि॒त्रः। य ए॒ष
तप॑ति। एहि॑ मां वि॑द्धि। इति॑ है॒वेन॑ तदु॑वाच॥ ३७॥

[९]

इ॒यं वाव॑ स॒रघा॑। तस्या॑ अ॒ग्निरे॒व सा॑र॒घं मधु॑। या ए॒ताः
पूर्व॑प॒क्षापर॑प॒क्षयो॑ रात्र॑यः। ता म॑धु॒कृतः॑। यान्य॑हा॒नि। ते
म॑धुवृ॒षाः। स यो ह॒ वा ए॒ता म॑धु॒कृतश्च॑ मधुवृ॒षाश्च॑ वेद॑।
कुर्व॑न्ति हा॒स्यैता॑ अ॒ग्नौ मधु॑। नास्यै॑ष्टापूर्तं ध॑यन्ति। अथ॒ यो
न वेद॑॥ ३८॥

न हा॑स्यै॒ता अ॒ग्नौ मधु॑ कुर्वन्ति। धय॑न्त्यस्यैष्टापूर्तम्। यो ह॒
वा अ॑हो॒रात्राणां॑ नाम॒धेया॑नि वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑माच्छति।
सं॒ज्ञानं॑ वि॒ज्ञानं॑ दर्शा दृ॒ष्टेति॑। ए॒ताव॑नुवा॒कौ पूर्व॑प॒क्षस्या॑-
हो॒रात्राणां॑ नाम॒धेया॑नि। प्रस्तु॑तं विष्टु॑तं सु॒ता

सुन्वतीति। एतावन्नुवाकावपरपक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद॥३९॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेद। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वा अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि वेद। नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सर्हीयानरुणोऽरुणरजा इति। एतेऽनुवाका अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि॥४०॥

नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेद। न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि॥४१॥

न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते

वै मुहूर्तानां॑ मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां॑ मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति।
 य एवं वेद। अथो यथा॑ क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति।
 एवमेवैतान्क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। स एतेषामेव
 संलोकता॒ऽ सायुज्यमश्नुते। अप पुनर्मृत्युं जयति। य एवं
 वेद॥४२॥

[१०]

कश्चिद्ध॑ वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं॑ वेद। अयमहम-
 स्मीति। कश्चित्स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अग्निमुग्धो
 हैव धूमता॑न्तः। स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अथ यो
 हैवैतमग्निः॑ सावित्रं वेद। स एवास्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं॑
 वेद। अयमहमस्मीति॥४३॥

स स्वं लोकं प्रतिप्रजानाति। एष उ वेवेनं॑ तत्सावित्रः।
 स्वर्गं लोकमभिवहति। अहोरात्रैर्वा इदं॑ सयुग्भिः
 क्रियते। इतिरात्रायादीक्षित। इतिरात्राय ब्रतमुपांगुरिति।
 तानिहानेवं विदुषः। अमुष्मिँल्लोके शैवधिं धयन्ति। धीतः॑
 हैव स शैवधिमनु परैति। अथ यो हैवैतमग्निः॑ सावित्रं
 वेद॥४४॥

तस्य हैवाहोरात्राणि। अमुष्मिँल्लोके शैवधिं न धयन्ति।
 अधीतः॑ हैव स शैवधिमनु परैति। भरद्वाजो ह
 त्रिभिरायुर्भिर्ब्रह्मचर्यमुवास। तं ह जीर्णिः॑ स्थविरः॑
 शयानम्। इन्द्र उपब्रज्योवाच। भरद्वाज। यत्ते

चतुर्थमायुर्दद्याम्। किमेनेन कुर्या इति। ब्रह्मचर्यमेवैनैन
चरेयमिति होवाच॥४५॥

त९ ह त्रीन्गिरिरूपानविज्ञातानिव दर्शयां चकार। तेषां
हैकैकस्मान्मुष्टिनाऽऽददे। स होवाच। भरद्वाजेत्यामन्त्र्य। वेदा
वा एते। अनन्ता वै वेदाः। एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुर्भिरन्व-
वोचथाः। अथ त इतरदननूक्तमेव। एहीमं विद्धि। अयं वै
सर्वविद्येति॥४६॥

तस्मै हैतमग्नि९ सावित्रमुवाच। त९ स विदित्वा। अमृतो
भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो
हैव भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं
वेद। एषो एव त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्त९ ह वै त्रय्या विद्यया लोकं जयति। तावन्तं लोकं
जयति। य एवं वेद। अग्नेर्वा एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव
सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि
नामधेयानि। वायोरेव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं
वेद। इन्द्रस्य वा एतानि नामधेयानि॥४८॥

इन्द्रस्यैव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद।
बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्य९
सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नाम-
धेयानि। प्रजापतेरेव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं
वेद। ब्रह्मणो वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्य९

सलो॒कता॑माप्नोति। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒षोऽग्निर॑पक्षपुच्छो
वा॒युरे॒व। तस्या॒ग्निर्मुख॑म्। अ॒सावा॑दित्यः शिरः॑। स यदे॒ते
दे॒वते॒ अन्त॑रेण। तत्सर्व॑ः सीव्यति। तस्मा॑त्सावि॒त्रः॥४९॥

[११]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

लो॒कोऽसि॑ स्व॒र्गोऽसि॑। अ॒न॒न्तोऽस्य॑पा॒रोऽसि॑। अक्षि॑तो-
ऽस्य॑क्ष॒य्योऽसि॑। तप॑सः प्रति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं
वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑ जनयि॒ता।
तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑
दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सीद॥१॥

तपो॑ऽसि लो॒के श्रि॒तम्। तेज॑सः प्रति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तृ वि॒श्वस्य॑
जनयि॒तृ। तत्त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु। तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सीद॥२॥

तेजो॑ऽसि तप॑सि श्रि॒तम्। स॒मु॒द्रस्य॑ प्रति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तृ वि॒श्वस्य॑
जनयि॒तृ। तत्त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु। तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सीद॥३॥

समुद्रोऽसि तेजसि श्रितः। अपां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
 जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
 सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु।
 इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
 विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे
 कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
 देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥५॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिता। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
 यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य
 जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा
 सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥६॥

अग्निरसि पृथिव्याः श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा।
 त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
 भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
 सीद॥७॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृ विश्वस्य

जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥८॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः। दिवः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥९॥

द्यौरसि वायौ श्रिता। आदित्यस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य
जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघमक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥१०॥

आदित्योऽसि दिवि श्रितः। चन्द्रमंसः प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
सीद॥११॥

चन्द्रमा अस्यादित्ये श्रितः। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
सीद॥१२॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा
युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे
कामदुधान्यक्षितानि। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१३॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः। ऋतूनां प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुग्धमक्षितम्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा
युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं
सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व
उपदधे कामदुधानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थर्तृषु श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे
कामदुधानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१६॥

अ॒र्ध॒मा॒साः स्था॑ मा॒सु श्रि॒ताः। अ॒हो॒रा॒त्रयोः॑ प्र॒ति॒ष्ठा
युष्मा॑सु। इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं
सुभू॑तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तारो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑तारः। ता॒न् व
उप॑दधे का॒मदु॒घान॑क्षि॒तान्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१७॥

अ॒हो॒रा॒त्रे स्था॑र्ध॒मा॒सेषु॑ श्रि॒ते। भू॒तस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठे भ॒व्यस्य॑
प्र॒ति॒ष्ठे। यु॒वयो॑रि॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं
सुभू॑तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्र्यो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्र्यौ। ते
वा॒मुप॑दधे का॒मदु॒घे अ॑क्षि॒ते। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१८॥

पौ॒र्ण॒मा॒स्यष्ट॑काऽमा॒वा॒स्याः। अ॒न्ना॒दाः स्था॑न्ना॒दुघो॑ युष्मा॑सु।
इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॑भू॒तम्।
वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्र्यो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्र्यः। ता॒ व उप॑दधे
का॒मदु॒घा अ॑क्षि॒ताः। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१९॥

रा॒ड॑सि बृ॒हती श्री॒र॒सीन्द्र॑पत्नी॒ धर्म॑पत्नी। वि॒श्वं
भू॒तमनु॑प्रभू॒ता। त्वयी॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं
वि॒श्वं सु॑भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्री। तां
त्वोप॑दधे का॒मदु॒घाम॑क्षि॒ताम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥२०॥

ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि भ्राजोऽसि। देवानां
धामामृतम्। अमर्त्यस्तपोजाः। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं
भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं
त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ २१॥

[१]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष
ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधृतः पासि
नु त्मना। देवां देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्।
द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः
पञ्चमेषु श्रयध्वम्। पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥ २२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा
नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु
श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु
श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु
श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥ २३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु
श्रयध्वम्। अष्टादशा एकात्रविंशेषु श्रयध्वम्। एकात्रविंशा
विंशेषु श्रयध्वम्। विंशा एकविंशेषु श्रयध्वम्।
एकविंशा द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु
श्रयध्वम्। त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः

पञ्चविंशेषु श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥ २४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशाः अष्टविंशेषु श्रयध्वम्। अष्टविंशाः एकात्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकात्रिंशस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंशाः एकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकत्रिंशाः द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशस्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। देवास्त्रिंशस्त्रिंशस्त्रयस्त्रिंशाः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥ २५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरागतम्। राज्ञी विराज्ञी। सम्राज्ञी स्वराज्ञी। अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥ २६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अनमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोमं वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्रं सत्यानां पते। वरुण धर्मणां पते॥ २७॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्रं पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते। बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रौचेऽहं स्वयम्। रुचा

रुरुचे रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ
प्रजनौ प्रजायेय। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः
स्वः स्वाहा॥२८॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तरषयः सप्त
धाम प्रियाणि। सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा
घृतेन। प्राची दिक्। अग्निर्देवता। अग्निं स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। दक्षिणा
दिक्। इन्द्रो देवता॥२९॥

इन्द्रं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमं स
दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति।
उदीची दिक्। मित्रावरुणौ देवता। मित्रावरुणौ स दिशां
देवौ देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति॥३०॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिं स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। इयं दिक्।
अदितिर्देवता। अदितिं स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु।
यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे
कामान्त्समर्धयतु॥३१॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान।
असावेहि। उषसमुषसमशीय। अहमसो ज्योतिरशीय।
अहमसोऽपोऽशीय। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः

स्वः स्वाहा॥३२॥

[५]

यत्तेऽचितं यदु चितं ते अग्ने। यत्त ऊनं यदु तेऽतिरिक्तम्।
आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु।
चितश्चासि सश्चितश्चास्यग्ने। एतावाऽश्चासि भूयाऽश्चास्यग्ने।
लोकं पृणच्छिद्रं पृण। अथो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा
बृहस्पतिः। अस्मिन् योनावसीषदन्॥३३॥

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। ता अस्य सूददोहसः।
सोमः श्रीणन्ति पृश्नयः। जन्म देवानां विशः। त्रिष्वा
रोचने दिवः। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अग्ने देवाः
इहाऽऽवह। जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः।
अगन्म महा मनसा यविष्ठम्॥३४॥

यो दीदाय समिद्ध स्वे दुरोणे। चित्रभानू रोदसी अन्तरुर्वी।
स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यश्चम। मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्।
अग्निः होतां परिभूतमं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः
समानमित्। त्वां महो वृणते नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्त्वा
निधीमहि। मनुष्वत्समिधीमहि। अग्ने मनुष्वदङ्गिरः॥३५॥

देवान्देवायते यज। अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति
विश्वचर्षणिः। अग्नी राये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्यम्।
इषः स्तोतृभ्य आभर। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्याम्।
पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः।

स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥३६॥

[६]

अयं वाव यः पवते। सौऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते। तदस्य शिरः। अथ यदक्षिणा। स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्प्रत्यक्। तत्पुच्छम्। यदुदङ्ङि। स उत्तरः पक्षः॥३७॥

अथ यथ्संवाति। तदस्य समञ्चनं च प्रसारणं च। अथो सम्पदेवास्य सा। स२ ह वा अस्मै स कामः पद्यते। यत्कामो यजते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठां वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्॥३८॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तप्तो भाय्यात्॥३९॥

एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मिंश्च लोकेऽमुष्मिंश्च भाति। उरवो ह वै नामैते लोकाः। येऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्त२ ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः

परैणाऽऽदित्यम्॥४०॥

अ॒न॒न्त॑ ह॒ वा अ॒पा॒रम॑क्ष॒य्यं लो॒कं ज॑यति। योऽग्निं
ना॒चिके॒तं चि॑नुते। य उ॒ चैनमे॒वं वेद॑। अथो॒ यथा॒ रथे॒
तिष्ठ॑न्पक्ष॑सी पर्या॒वर्त॑माने प्र॒त्यपे॑क्षते। ए॒वम॑होरा॒त्रे प्र॒त्यपे॑क्षते।
नास्या॑होरा॒त्रे लो॒कमा॑प्नुतः। योऽग्निं ना॒चिके॒तं चि॑नुते। य उ॒
चैनमे॒वं वेद॑॥४१॥

[७]

उ॒शन् ह॒ वै वा॑जश्रव॒सः सर्व॑वेद॒सं द॑दौ। तस्य॑ ह॒ नचि॑केता॒
नाम॑ पु॒त्र आ॑स। त॑ ह॒ कुमा॒र॑ सन्तम॑। दक्षि॑णासु
नी॒यमा॑नासु श्रद्धाऽऽवि॑वेश। स हो॒वाच। तत् कस्मै॒ मां
दा॑स्य॒सीति॑। द्वि॒तीयं॑ तृ॒तीयम्॑। त॑ ह॒ परी॑त उवाच। मृ॒त्यवे॑
त्वा द॑दामीति॑। त॑ ह॒ स्मोत्थि॑तं वा॒गभि॑वदति॥४२॥

गौत॑म कुमा॒रमि॑ति। स हो॒वाच। परे॑हि मृ॒त्योर्गृ॑हान्।
मृ॒त्यवे॒ वै त्वा॑ऽदामि॑ति। तं वै प्र॒वस॑न्तं गु॒न्तासी॑ति होवाच।
तस्य॑ स्म तिस्रो रात्री॒रना॑श्वान्गृहे वसतात्। स यदि
त्वा पृ॒च्छेत्। कुमा॑र॒ कति॑ रात्री॒रवा॑त्सीरिति॑। तिस्र॒ इति॑
प्रति॑ब्रूतात्। किं प्रथ॑मा॑ रात्रि॒माश्रा॑ इति॥४३॥

प्र॒जां त॒ इति॑। किं द्वि॒तीया॑मिति॑। प॒शू॑स्त॒ इति॑। किं
तृ॒तीया॑मिति॑। सा॒धुकृ॑त्यां त॒ इति॑। तं वै प्र॒वस॑न्तं जगाम।
तस्य॑ ह॒ तिस्रो॑ रात्री॒रना॑श्वान्गृहे उ॒वास। तमा॑गत्य॒ पप्र॑च्छ।
कुमा॑र॒ कति॑ रात्री॒रवा॑त्सीरिति॑। तिस्र॒ इति॑ प्रत्यु॒वाच॥४४॥

किं प्रथमा९ रात्रिमाश्रा इति। प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशू९स्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। नमस्ते अस्तु भगव इति होवाच। वरं वृणीष्वेति। पितरमेव जीवन्नयानीति। द्वितीयं वृणीष्वेति॥४५॥

इष्टापूर्तयोर्मेऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै तस्यैष्टापूर्ते ना क्षीयेते। नास्यैष्टापूर्ते क्षीयेते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। तृतीयं वृणीष्वेति। पुनर्मृत्योर्मेऽपचितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽप पुनर्मृत्युमजयत्॥४६॥

अप पुनर्मृत्युं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। प्रजापतिर्वै प्रजाकामस्तपोऽतप्यत। स हिरण्यमुदास्यत्। तदग्नौ प्रास्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्वितीयं प्रास्यत्। तदस्मै नैवाच्छदयत्। तत्तृतीयं प्रास्यत्॥४७॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्येऽग्नौ वैश्वानरे प्रास्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्विरण्यं कर्निष्ठं धनानाम्। भुञ्जत्प्रियतमम्। हृदयज९ हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै तां दक्षिणामनैष्यत्। ता९ स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्। तां प्रत्यगृह्णात्॥४८॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सोऽदक्षत् दक्षिणां

प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद।
 एतद्ध स्म वै तद्विद्वाँसो वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्यां
 दक्षिणां प्रतिगृह्णन्ति। उभयेन वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां
 प्रतिगृह्येति। तेऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां
 प्रतिगृह्य। य एवं वेद। प्र हान्यं व्रीणाति॥४९॥

[८]

त९ हैतमेके पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते।
 उत्तरवेदिसंमित एषोऽग्निरिति वदन्तः। तन्न तथा
 कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः।
 कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे चिन्वीत। यत्र वा
 भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन समर्धयति। स
 एनं कामेन समृद्धः॥५०॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव
 सत्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं
 लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति।
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं
 वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथान्युत्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमार्धोत्। यामिदं
 वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृधोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं
 नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो
 वार्ष्णाः पशुकामः। पाङ्गमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये।
ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैन
प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव
चिक्वे॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र
उत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्।
एतां प्रजातिं प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै
ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो
ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः
प्रजायन्ते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
अथ हैनमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स
ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं
वेद। अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे।
ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं
जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स
यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्ण्या-
दुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा

यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति। दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राची जुषाणा वेत्वाऽऽज्यस्य स्वाहेति सुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति। पुरीषमुपधाय। चितिकृतिभिरभिमृश्य। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। चतस्र एता आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्। अग्नाविष्णू इति वसोर्धारायाः। अन्नपत इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति। अथो या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति। अथो या अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां तृतीयामुपदधाति। अमुं तया लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी उरवश्च वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिरभिजयति॥ कामचारो ह वा अस्योरुषे च वरीयःसु च लोकेषु भवति।

योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा
अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः
कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा
वै पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा। प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति।
एवमेव स तस्य सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते॥६१॥

य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्।
शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः
पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सोऽग्निरग्निमयः
पुनर्णवः। अग्निमयो ह वै पुनर्णवो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति।
आदित्यस्य सायुज्यम्। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ
चैनमेवं वेद॥६२॥

[१०]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके द्वितीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम् तं काममग्रे। आशानां त्वा
विश्वा आशाः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। कामो
भूतस्य कामस्तदग्रे। ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम्। यज्ञो

रा॒योऽयं य॒ज्ञः। आ॒पो भ॒द्रा आ॒दि॒त्प॑श्यामि। तु॒भ्यं भ॒रन्ति॒ यो
 दे॒ह्यः। पूर्वं दे॒वा अप॑रेण प्राणापा॒नौ। ह॒व्य॒वाह॑ꣳ स्वि॑ष्टम्॥१॥
 [१]

दे॒वेभ्यो॒ वै स्व॒र्गो लो॒कस्ति॒रोऽभ॑वत्। ते प्र॒जाप॑तिमब्रुवन्।
 प्रजा॑पते स्व॒र्गो वै नो॑ लो॒कस्ति॒रोऽभू॑त्। तमन्वि॑च्छेति।
 तं य॑ज्ञक्र॒तुभि॒रन्वै॑च्छत्। तं य॑ज्ञक्र॒तुभि॒र्नान्वि॑न्दत्।
 तमिष्टि॑भि॒रन्वै॑च्छत्। तमिष्टि॑भि॒रन्वि॑न्दत्। तदिष्टी॑नामिष्टि॒-
 त्वम्। ए॒ष्ट्यो ह॒ वै ना॑म। ता इ॒ष्ट्य इ॒त्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण।
 प॒रोक्ष॑प्रिया इव॒ हि दे॒वाः॥२॥

तमाशा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पत आ॒शया॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॒
 वा आशा॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्याऽऽशा॑
 भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्य॑सीति। स ए॒तम॒ग्नये॒
 कामा॑य पुरो॒डाशं॑मृष्टाक॒पालं॑ निर॑वपत्। आशा॑यै च॒रुम्।
 अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्याऽऽशा॑ऽभवत्। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॒स्याऽऽशा॑ भवति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
 चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑ऽऽशा॑यै
 स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
 लो॒काय॒ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहे॑ति॥३॥

तं कामो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ कामे॑न॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॒
 वै कामो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यः कामो॑

भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स ए॒तम॒ग्नये॒
कामा॑य॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। कामा॑य च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्यः कामो॑ऽभवत्। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॑स्य॒ कामो॑ भवति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य
उ॒ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑
कामा॑य॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
लो॒काय॒ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥४॥

तं ब्रह्मा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ ब्रह्म॑णा॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॒
वै ब्रह्मा॑ऽस्मि। मां नु॒ यज॑स्व। अथ॑ ते ब्रह्म॒ण्वान् य॒ज्ञो
भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स ए॒तम॒ग्नये॒
कामा॑य॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। ब्रह्म॑णे च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ ब्रह्म॒ण्वान् य॒ज्ञोऽभवत्। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। ब्रह्म॒ण्वान् ह॒ वा अ॑स्य॒ य॒ज्ञो भ॑वति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य
उ॒ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑
ब्रह्म॑णे॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
लो॒काय॒ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥५॥

तं य॒ज्ञोऽब्र॑वीत्। प्रजा॑पते॒ य॒ज्ञेन॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॒
वै य॒ज्ञोऽस्मि॑। मां नु॒ यज॑स्व। अथ॑ ते स॒त्यो य॒ज्ञो
भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स ए॒तम॒ग्नये॒

कामाय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। यज्ञाय॑ च॒रुम्।
 अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्यो य॒ज्ञोऽभ॑वत्। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॑स्य य॒ज्ञो भ॑वति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य
 उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहा॑
 य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
 लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥६॥

तमापो॑ऽब्रुवन्। प्रजा॑पतेऽप्सु वै सर्वे॑ का॒माः श्रि॒ताः।
 व॒यमु॒ वा आ॑पः स्मः। अ॒स्मान्नु य॑जस्व। अथ॒ त्वयि॑
 सर्वे॑ का॒माः श्रयि॑ष्यन्ते। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्य॑सीति॑।
 स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्।
 अ॒द्ध्यश्च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्मि॑न्सर्वे॑
 का॒मा अ॑श्रयन्त। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। सर्वे॑ ह॒ वा
 अ॑स्मिन्का॒माः श्रय॑न्ते। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य
 ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
 अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहाऽ॒द्ध्यः स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑
 प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑
 स्वाहेति॥७॥

तम॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑ब्रवीत्। प्रजा॑पतेऽ॒ग्नये॑ वै ब॑लि॒मते॑ सर्वा॑णि
 भू॒तानि॑ ब॒लिं ह॑रन्ति। अ॒हमु॒ वा अ॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑स्मि। मां
 नु य॑जस्व। अथ॑ ते सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लिं ह॑रिष्यन्ति।

अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒लं निर॑वपत्। अ॒ग्नये॑ ब॒लि॒मते॑ च॒रुम्।
 अनु॑म॒त्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्मै॑ सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लि॒म॑हरन्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। सर्वा॑णि ह॒ वा अ॑स्मै भू॒तानि॑
 ब॒लिः॑ ह॑रन्ति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
 का॒माय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ ब॒लि॒मते॑ स्वाहा॑। अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑
 प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्वि॒ष्ट॒कृते॑
 स्वाहे॑ति॥८॥

तमनु॑वित्तिरब्रवीत्। प्रजा॑पते स्व॒र्गं वै लो॒कमनु॑विवि॒थ्ससि॑।
 अ॒हमु॒ वा अनु॑वित्तिरस्मि। मां नु॑ य॒जस्व। अथ॑ ते
 स॒त्याऽनु॑वित्तिर्भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स
 ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒लं निर॑वपत्। अनु॑वित्त्यै
 च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्याऽनु॑वित्तिरभवत्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॑स्यानु॑वित्तिर्भवति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
 चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहा॒ऽनु॑वित्त्यै
 स्वाहा॑। अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
 लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्वि॒ष्ट॒कृते॑ स्वाहे॑ति॥९॥

ता वा ए॒ताः स॒प्त स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ द्वा॒रः।
 दि॒वःश्ये॑न॒योऽनु॑वित्तयो॒ नाम॑। आशा॑ प्रथ॒मा॑ र॒क्षति॑।

कामो॑ द्वितीया॑म्। ब्रह्म॑ तृतीया॑म्। यज्ञश्चतुर्थी॑म्। आपः॑
 पञ्चमी॑म्। अग्निर्बलि॑मान्ष्पष्टी॑म्। अनु॑वित्तिः सप्त॑मीम्। अनु॑
 ह॒ वै स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑। का॒म॒चा॒रोऽस्य॑ स्व॒र्गे लो॒के
 भ॑वति। य ए॒ताभि॑रिष्टि॑भिर्यज॑ते। य उ॑ चैना ए॒वं वेद॑।
 तास्व॑न्विष्टि॑। प॒ष्ठौही॒वरां द॑द्यात्क॒९सं च॑। स्त्रियै॑ चाऽऽभा॒र९
 समृ॑द्ध्यै॥१०॥

[२]

तप॑सा दे॒वा दे॒वता॑मग्र॑ आयन्। तप॑स॒र्षयः॑ स्व॒रन्व॑विन्दन्।
 तप॑सा स॒पत्न्या॑न्प्रणु॑दा॒मारा॑तीः। येने॒दं वि॒श्वं परि॑भूतं यदस्ति॑।
 प्रथ॑म॒जं दे॒व९ ह॒विषा॑ विधेम। स्व॒यम्भु॑ ब्रह्म॑ पर॒मं तपो॑
 यत्। स ए॒व पु॒त्रः स पि॒ता स मा॒ता। तपो॑ ह॒ यक्षं॑ प्रथ॒म९
 सम्ब॑भूव। श्र॒द्धया॑ दे॒वो दे॒वत्व॑मंश्रुते। श्र॒द्धा प्रति॑ष्ठा लो॒कस्य॑
 दे॒वी॥११॥

सा नो॑ जुषा॒णोप॑ य॒ज्ञमागा॑त्। का॒मव॑त्साऽमृतं दुहा॑ना।
 श्र॒द्धा दे॒वी प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री जग॑तः प्रति॒ष्ठा।
 ता९ श्र॒द्धा९ ह॒विषा॑ यजामहे। सा नो॑ लो॒कम॑मृतं दधातु।
 ईशा॑ना दे॒वी भुव॑न॒स्याधि॑पती। आगा॑त्स॒त्य९ ह॒विरि॑दं
 जुषा॑णम्। यस्मा॑द्दे॒वा ज॑ज्ञिरे॒ भुवनं॑ च॒ विश्वे॑। तस्मै॑ विधेम
 ह॒विषा॑ घृतेन॑॥१२॥

यथा॑ दे॒वैः स॑ध॒मादं॑ मदेम। यस्य॑ प्रति॒ष्ठोर्व॑न्तरि॑क्षम्।
 यस्मा॑द्दे॒वा ज॑ज्ञिरे॒ भुवनं॑ च॒ सर्वे॑। तत्स॒त्यम॑र्च॒दुप॑ य॒ज्ञं

न आगात्। ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे
सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि
देवः सहस्रः सहीयान्। स नो जुषाण उप यज्ञमागात्।
आकूतीनामधिपतिं चेतसां च॥१३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः।
उपहुवेऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्।
येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।
अति पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।
ज्योतिष्मद्भाजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारा बहुधा
दोहमानम्। चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा
भुवः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहः
स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभि-
रन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो
ह वै नाम। ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव
हि देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै
तपोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति।

अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं
नि॒र॒व॒पत्। तप॑से च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑
स॒त्यं तपो॑ऽभवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यः ह॒ वा
अ॒स्य॒ तपो॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ तप॑से स्वाहा॑। अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑।
स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॒ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥१६॥

तः॑ श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु॑ वै
श्रद्धाऽस्मि॑। मां नु यजस्व। अथ ते स॒त्या श्रद्धा॑ भविष्यति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं
नि॒र॒व॒पत्। श्रद्धा॑यै च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑
स॒त्या श्रद्धा॑ऽभवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा
अ॒स्य॒ श्रद्धा॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ श्रद्धा॑यै स्वाहा॑। अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑।
स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॒ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥१७॥

तः॑ स॒त्यम॑ब्रवीत्। प्रजापते स॒त्येन॒ वै श्राम्य॑सि।
अहमु॑ वै स॒त्यम॑स्मि। मां नु यजस्व। अथ ते स॒त्यः
स॒त्यं भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसीति॑। स
ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं नि॒र॒व॒पत्। स॒त्याय॑ च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै
च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यः स॒त्यम॑भवत्। अनु॑ स्व॒र्गं
लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यः ह॒ वा अ॒स्य॒ स॒त्यं भवि॑ति। अनु॑ स्व॒र्गं

लो॒कं वि॒न्दति॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैन॒देवं वेद॑ ।
सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑ स॒त्याय॑ स्वाहा॑ । अनु॑म॒त्यै
स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ । स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॑ऽग्नये॑
स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑ ॥१८॥

तं मनो॑ऽब्रवीत् । प्रजा॑पते॒ मनसा॑ वै श्रा॑म्यसि । अ॒हमु॑ वै
मनो॑ऽस्मि । मां नु यज॑स्व । अथ॑ ते स॒त्यं मनो॑ भविष्यति ।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसीति॑ । स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं
नि॒रव॑पत् । मन॑से च॒रुम् । अनु॑म॒त्यै च॒रुम् । ततो॑ वै तस्य॑
स॒त्यं मनो॑ऽभवत् । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत् । स॒त्यं ह॒ वा
अ॒स्य॒ मनो॑ भवति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑ । य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैन॒देवं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ मन॑से स्वाहा॑ । अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ ।
स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑ ॥१९॥

तं चर॑णमब्रवीत् । प्रजा॑पते॒ चरणे॑न॒ वै श्रा॑म्यसि । अ॒हमु॑ वै
चर॑णमस्मि । मां नु यज॑स्व । अथ॑ ते स॒त्यं चर॑णं भविष्यति ।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसीति॑ । स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं
नि॒रव॑पत् । चर॑णाय च॒रुम् । अनु॑म॒त्यै च॒रुम् । ततो॑ वै तस्य॑
स॒त्यं चर॑णमभवत् । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत् । स॒त्यं ह॒ वा
अ॒स्य॒ चर॑णं भवति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑ । य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैन॒देवं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ चर॑णाय॒ स्वाहा॑ । अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ ।

स्वर्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥ २० ॥

ता वा ए॒ताः पञ्च॑ स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ द्वा॒रः। अ॒पा॒घा॒
अनु॑वित्तयो॒ नाम॑। तपः॑ प्रथ॒मा र॑क्षति। श्रद्धा द्वितीया॑म्।
स॒त्यं तृतीया॑म्। मन॑श्चतु॒र्थीम्। च॒रणं पञ्च॑मीम्। अनु॑ ह॒ वै
स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। का॒म॒चा॒रोऽस्य॑ स्व॒र्गे लो॒के भ॑वति।
य ए॒ताभि॑रिष्टि॒भिर्य॑जते। य उ॑ चैना ए॒वं वेद॑। तास्व॑न्विष्टि।
प॒ष्ठो॒ही॒वरां॑ दद्यात्क॒सं च॑। स्त्रियै॑ चाऽऽभा॒र स॑मृद्धौ॥ २१ ॥

[४]

ब्रह्म॑ वै चतु॑र्होतारः। चतु॑र्होतृ॒भ्योऽधि॑यज्ञो निर्मितः।
नैन॑ र॒क्ष॒तम्। नाभिच॑रित॒माग॑च्छति। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒
वै चतु॑र्होतृणां चतु॑र्होतृत्वं वेद॑। अथो॒ पञ्च॑होतृत्वम्। सर्वा॑
हास्मै॒ दिशः॑ कल्पन्ते। वा॒चस्प॑तिर्होता दश॑होतृणाम्।
पृथि॒वी हो॒ता चतु॑र्होतृणाम्॥ २२ ॥

अ॒ग्निर्हो॒ता पञ्च॑होतृणाम्। वा॒ग्घो॒ता षड्भो॑तृणाम्।
म॒हाह॑विर्होता सप्त॑होतृणाम्। ए॒तद्वै चतु॑र्होतृणां
चतु॑र्होतृत्वम्। अथो॒ पञ्च॑होतृत्वम्। सर्वा॑ हास्मै॒ दिशः॑
कल्पन्ते। य ए॒वं वेद॑। ए॒षा वै स॑र्वविद्या। ए॒तद्वै ष॑जम्। ए॒षा
प॒ङ्क्तिः स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑ञ्ज॒साऽय॑निः स्मृतिः॥ २३ ॥

ए॒तान् योऽध्यै॑त्यच्छ॑दि॒दर्शे॑ याव॑त्तरसम्। स्व॑रेति।
अ॒न॒प॒ब्र॒वः स॑र्व॒मायु॑रेति। वि॒न्दते॑ प्र॒जाम्। रा॒य॒स्पोष॑
गौप॑त्यम्। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी भ॑वति। ए॒तान् योऽध्यै॑ति।

स्पृणोत्यात्मानम्। प्रजां पितृन्। एतान् वा अरुण
औपवेशिर्विदां चकार॥२४॥

एतैरधिवादमपाजयत्। अथो विश्वं पाप्मानम्। स्वर्ययौ।
एतान्योऽध्यैति। अधिवादं जयति। अथो विश्वं पाप्मानम्।
स्वरेति। एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गकामः। एतैरायुष्कामः।
प्रजापशुकामो वा॥२५॥

पुरस्ताद्दशहोतारमुदञ्चमुपदधाति यावत्पदम्। हृदयं
यजुषी पत्यौ च। दक्षिणतः प्राञ्चं चतुरहोतारम्। पश्चादुदञ्चं
पञ्चहोतारम्। उत्तरतः प्राञ्चं षड्होतारम्। उपरिष्ठात्प्राञ्चं
सप्तहोतारम्। हृदयं यजूंषि पत्यश्च। यथावकाशं ग्रहान्।
यथावकाशं प्रतिग्रहलोकं पृणाञ्च। सर्वा हास्यैता देवताः
प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥२६॥

सदेवमग्निं चिनुते। रथसंमितश्चेतव्यः। वज्रो वै रथः।
वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृव्यं स्तृणुते। पक्षः संमितश्चेतव्यः।
एतावान् वै रथः। यावत्पक्षः। रथसंमितमेव चिनुते। इममेव
लोकं पशुबन्धेनाभिजयति। अथो अग्निष्टोमेन॥२७॥

अन्तरिक्षमुक्थ्येन। स्वरतिरात्रेण। सर्वाल्लोकानहीनेन।
अथो सत्रेण। वरो दक्षिणा। वरेणैव वरं स्पृणोति। आत्मा
हि वरः। एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः
स्वर्गो लोकः। प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति॥२८॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति।

श॒तं द॑दाति। श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये
प्रति॑तिष्ठति। स॒हस्रं॑ द॑दाति। स॒हस्र॑स॒म्मितः॑ स्व॒र्गो लो॒कः।
स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै। अ॒न्विष्ट॒कं दक्षि॑णा द॑दाति।
सर्वा॑णि व॒याऽसि॑॥२९॥

सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्धौ। यदि॑ न वि॒न्देत्।
म॒न्थानै॑ताव॒तो द॑द्यादो॒दनान् वा॑। अ॒श्रुते॑ तं का॒मम्। यस्मै॑
का॒माया॒ग्निश्ची॑यते॑। प॒ष्ठौही॑ त्व॒न्तर्व॑तीं दद्यात्। सा हि सर्वा॑णि
व॒याऽसि॑। सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्धौ॥३०॥

हि॒र॒ण्यं द॑दाति। हि॒र॒ण्यज्योति॑रे॒व स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। वा॒सो
द॑दाति। तेनाऽऽयुः॑ प्रति॑रते। वे॒दि॒तृती॑ये य॒जेत। त्रिष॑त्या हि
दे॒वाः। स स॑त्यम॒ग्निं चि॑नुते। तदे॒तत्प॑शुब॒न्धे ब्रा॒ह्मणं॑ ब्रूयात्।
ने॒तरेषु॑ य॒ज्ञेषु॑। यो ह॒ वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वनं॑ त॑र्पयित॒व्यान्
वेद॑॥३१॥

तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उ॒पै॒न॑ सोमपीथो न॑मति। ए॒ते
वै चतु॑र्होता॒रोऽनु॑स॒वनं॑ त॑र्पयित॒व्याः। ये ब्रा॑ह्म॒णा ब॑हुवि॒दः।
तेभ्यो॑ यद॒क्षि॑णा न नये॑त्। दुरि॑ष्टः स्यात्। अ॒ग्निम॑स्य
वृ॒क्षीर॑न्। तेभ्यो॑ यथाश्रुद्धं द॑द्यात्। स्वि॑ष्टमे॒वैत॑त्क्रियते।
नास्या॒ग्निं वृ॑ञ्जते॥३२॥

हि॒र॒ण्येष्ट॑को भ॑वति। याव॑दु॒त्तम॑मङ्गु॒लिका॒ण्डं य॑ज्ञप॒रुषा॒
स॒म्मित॑म्। तेजो॑ हि॒र॒ण्यम्। यदि॑ हि॒र॒ण्यं न वि॒न्देत्। शर्क॑रा
अ॒क्ता उप॑दध्यात्। तेजो॑ घृ॒तम्। स॒तेज॑समे॒वाग्निं॑ चि॑नुते।

अ॒ग्निं चि॒त्वा सौ॑त्राम॒ण्या य॑जेत मै॒त्रावरु॑ण्या वा॑। वी॒र्येण॑ वा
ए॒ष व्यृ॑ध्यते। योऽ॒ग्निं चि॑नुते॥ ३३॥

याव॑दे॒व वी॒र्यम्। तद॑स्मिन्दधाति। ब्रह्म॑णः सायु॑ज्य॒ः
सलो॑कता॒माप्नोति॑। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः सायु॑ज्यम्।
सा॒र्ष्टिता॑ः॒ समान॑लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते।
य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ए॒तदे॒व सा॑वि॒त्रे ब्रा॒ह्मण॑म्। अथो॑
नाचि॒केते॥ ३४॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॒ मर्त्यम्। यच्च॒ प्राणि॑ति॒ यच्च॒ न। सर्वा॑स्ता
इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा।
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द। सर्वाः॑ स्त्रियः॒ सर्वा॑न्पु॒ंसः।
सर्वं॑ न स्त्री॑पुमं च॒ यत्। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तः पा॒सवो॑
भूमेः॑॥ ३५॥

सङ्ख्या॑ता दे॒वमा॒यया॑। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्त॒ ऊषाः॑ पशूनाम्।
पृथि॑व्यां पुष्टि॑र॒हिताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीः॒ सिक॑ताः॒ सर्वाः॑।
अ॒प्स्वन्त॑श्च॒ याः श्रि॑ताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीः॒ शर्करा॑ धृत्यै॑।
अ॒स्यां पृथि॑व्यामधि॥ ३६॥

सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तोऽश्मा॑नोऽस्यां पृथि॑व्याम्। प्र॒ति॒ष्ठासु॑
प्रति॑ष्ठिताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीर्वी॒रुधः॑ सर्वाः॑। वि॒ष्टिताः॑
पृथि॑वीमनु॑। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीरोष॑धीः सर्वाः॑। वि॒ष्टिताः॑
पृथि॑वीमनु॑। सर्वा॑स्ताः॥ ३७॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः।
 यावन्तो ग्राम्याः पशवः सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः।
 ये द्विपादश्चतुष्पादः। अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः।
 यावदाञ्जनमुच्यते॥३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावत्कृष्णायसुः सर्वम्।
 देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायसुः सर्वम्।
 देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसुः सीसुः सर्वं त्रपु।
 देवत्रा यच्च मानुषम्॥३९॥

सर्वास्ताः। सर्वसुः हिरण्यसुः रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
 सर्वास्ताः। सर्वसुः सुवर्णसुः हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
 सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुर्घा दधे। तेनर्षिणा तेन
 ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४०॥

[६]

सर्वा दिशो दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता
 इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुर्घा दधे। तेनर्षिणा तेन
 ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। अन्तरिक्षं च
 केवलम्। यच्चास्मिन्नन्तराहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च
 याः प्रजाः॥४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्थसलिलान्।
 अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्थसलिलान्।
 स्थावराः प्रोष्याश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वा धुनिः

सर्वान्ध्व॑सान्। हि॒मो यच्च॑ शी॒यते॑॥४२॥

सर्वा॑स्ताः। सर्वा॑न्मरी॒चीन् वित॑तान्। नी॒हारो यच्च॑ शी॒यते॑।
सर्वा॑स्ताः। सर्वा॑ वि॒द्युतः॑ सर्वा॑न्ध्व॒स्तनयि॑तून्। ह्या॒दुनी॒र्यच्च॑
शी॒यते॑। सर्वा॑स्ताः। सर्वाः॑ स्र॒वन्तीः॑ स॒रितः॑। सर्व॑मप्सुच॒रं च॑
यत्। सर्वा॑स्ताः॥४३॥

याश्च॑ कू॒प्या याश्च॑ ना॒द्याः॑ समु॒द्रियाः॑। याश्च॑ वैश॒न्तीरु॑त
प्रा॑स॒चीर्याः॑। सर्वा॑स्ताः। ये चो॒त्तिष्ठ॑न्ति जी॒मूताः॑। याश्च॑
व॒र्षन्ति॑ वृ॒ष्टयः॑। सर्वा॑स्ताः। तप॒स्तेज॑ आका॒शम्।
यच्चा॑ऽऽका॒शे प्र॑ति॒ष्ठितम्॑। सर्वा॑स्ताः। वा॒युं वया॑ऽसि
सर्वा॑णि॥४४॥

अ॒न्तरि॑क्षच॒रं च॑ यत्। सर्वा॑स्ताः। अ॒ग्निः सूर्यं॑ चन्द्रम्।
मि॒त्रं वरु॑णं भ॒गम्। सर्वा॑स्ताः। स॒त्यः श्र॒द्धां तपो॑ दमम्। नाम॑
रूपं च॑ भू॒ताना॑म्। सर्वा॑स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑
दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा
सी॑द॥४५॥

[७]

सर्वा॑न्दि॒वः सर्वा॑न्दे॒वान्दि॒वि। यच्चा॑न्तर्भू॒तं प्र॑ति॒ष्ठितम्॑।
सर्वा॑स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑
ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॑द। याव॑ती॒स्तार॑काः
सर्वाः॑। वित॑ता रोच॒ने दि॒वि। सर्वा॑स्ताः। ऋ॒चो यजू॑ऽषि

सामानि॥४६॥

अथर्वाङ्गिरसंश्च ये। सर्वास्ताः। इतिहासपुराणं च।
सर्पदेवजनाश्च ये। सर्वास्ताः। ये च लोका ये चालोकाः।
अन्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। यच्च ब्रह्म यच्चोब्रह्म।
अन्तर्ब्रह्मन्प्रतिष्ठितम्॥४७॥

सर्वास्ताः। अहोरात्राणि सर्वाणि। अर्धमासाश्च
केवलान्। सर्वास्ताः। सर्वानृतून्सर्वान्मासान्। संवत्सरं
च केवलम्। सर्वास्ताः। सर्वं भूतं सर्वं भव्यम्।
यच्चातोऽधिभविष्यति। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा।
उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४८॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्।
अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं। साम्नामुदीचीं महती दिगुच्यते।
ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये
अहः। सामवेदेनाऽस्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति
सूर्यः। ऋग्भ्यो जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः। सर्वा गतिर्याजुषी
हैव शश्वत्॥४९॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं हं शश्वत्। सर्वं हेदं ब्रह्मणा
हैव सृष्टम्। ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं

क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः।
पूर्वे पूर्वभ्यो वचं एतदूचुः। आदर्शमग्निं चिन्वानाः।
पूर्वे विश्वसृजोऽमृताः। शतं वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः
सुत्रमांसत॥५०॥

तपं आसीद्बृहपतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं ह
होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसंत। अमृतमेभ्य उदगायत्।
सहस्रं परिवत्सरान्। भूतं ह प्रस्तोतैषामासीत्।
भविष्यत्प्रति चाहरत्। प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं सर्वं
सिषांसताम्॥५१॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा
उपगातारः। सदस्या ऋतवोऽभवन्। अर्धमासाश्च
मासाश्च। चमसाध्वर्यवोऽभवन्। अशंसद्वह्मणस्तेजः।
अच्छावाकोऽभवद्यशः। ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत्।
यद्विश्वसृज आसंत॥५२॥

ऊर्ग्राजानमुदवहत्। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौ-
द्वाव्णः। यद्विश्वसृज आसंत। अपंचितिः पोत्रीयामयजत्।
नेष्ट्रीयामयजत्त्विषिः। आग्नीध्राद्विदुषी सत्यम्। श्रद्धा
हैवायंजत्स्वयम्। इरा पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपिन-
डुविः॥५३॥

इध्मं ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वागेषां

सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोयोगान् विजानती। कल्पतत्राणि
तन्वानाऽहः। स॒ंस्थाश्च॑ सर्वशः। अ॒होरा॒त्रे प॑शुपा॒ल्यौ।
मु॒हूर्ताः प्रे॒ष्या॑ अभवन्। मृत्युस्तदभवद्वा॒ता। श॒मि॒तो॒ग्नो वि॒शां
पतिः॥ ५४॥

वि॒श्व॒सृ॒जः प्रथ॑माः स॒त्रमा॑सत। स॒हस्र॑समं प्रसृतेन
यन्तः। ततो॑ ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हि॒र॒ण्म॒यः श॑कुनिर्ब्रह्म
नाम। येन॑ सूर्यस्तपति तेजसेद्धः। पि॒ता पु॒त्रेण॑ पि॒तृमा॑न
यो॒नियो॑नौ। नावे॑दविन्मनुते तं बृहन्तम्। स॒र्वानु॑भुमा॒त्मानं॑
सम्परा॒ये। ए॒ष नित्यो॑ म॒हिमा॑ ब्रा॒ह्म॒णस्य॑। न कर्मणा वर्धते
नो कनी॑यान्॥ ५५॥

तस्यै॒वाऽऽत्मा॑ प॒द॒वित्तं॑ वि॒दित्वा॑। न कर्मणा लिप्यते
पाप॑केन। पञ्च॑पञ्चाशतस्त्रिवृतः संवत्स॒राः। पञ्च॑पञ्चाशतः
पञ्च॑दशाः। पञ्च॑पञ्चाशतः सप्त॑दशाः। पञ्च॑पञ्चाशत
एक॑विं॒शाः। वि॒श्व॒सृ॒जां स॒हस्र॑संवत्सरम्। ए॒तेन॑
वै वि॒श्व॒सृ॒जं इ॒दं वि॒श्व॒म॒सृ॒जन्त॑। यद्वि॒श्व॒म॒सृ॒जन्त॑।
तस्मा॑द्वि॒श्व॒सृ॒जः। वि॒श्व॒मे॒ना॒ननु॑ प्रजायते। ब्रह्म॑णः सायु॑ज्यं
सलो॒कतां॑ यन्ति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नां॒ सायु॑ज्यम्।
सा॒ष्टि॒तां॑ समा॒नलो॒कतां॑ यन्ति। य ए॒तदु॑प॒यन्ति॑। ये
चै॒न॒त्प्राहुः॑। येभ्य॑श्चैन॒त्प्राहुः॑॥ ५६॥ ॐ॥

[९]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः

समाप्तः॥३॥
॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥
हरिः ॐ॥